DIMITRIE SUCEVEANU

IDIOMELAR

TRINITAS — Iași, România
— 1996 —

IDIOMELAR

IDIOMELARIU

adecă
Cântare pe singur glasul, unit cu

DOCSASTARIUL

Tradus din greceşte în româneşte

Partea a doua

Acum întâiu dat la lumină
Cu binecuvântarea Înalt prea-o-sfinţiei sale Domnului Domnului

SOFRONIE MICLESCU

arhiepiscop Sucevii şi mitropolit Moldaviei
cavaler a mai multor ordine

În zilele Înalt excelenţei sale cârmuitoriu, prinţipat Moldovei

TEODOR NICOLAE BALŞ

Cavaleriu a mai multor ordine

În stăriţia prea cuvioşiei sale arhimandritului

CHIR GHERASIM

stareţul sfintelor monastiri Neamţul şi Secul

Tradus şi prelucrat de dumnealui Paharnicul

DIMITRIE SUCEVEANU

protopsaltul sfintei mitropolii
cu a sa cheltuială pus supt tipariu
În tipografia sfintei monastiri Neamţul
Anul 1856

IDIOMELAR

PARTEA A DOUA

CARE CUPRINDE CÂNTĂRILE SĂRBĂTORILOR DIN LUNILE IANUARIE - AUGUST

TRADUS DIN GRECEŞTE ÎN ROMÂNEŞTE ŞI PRELUCRAT
de Paharnicul **DIMITRIE SUCEVEANU**
PROTOPSALTUL MITROPOLIEI MOLDOVEI

RETIPĂRIT ACUM, A DOUA OARĂ
CU BINECUVÂNTAREA

I.P.S. DANIEL

MITROPOLITUL MOLDOVEI ŞI BUCOVINEI

TRASLITERAREA ŞI DIORTOSIREA TEXTULUI, CORECTAREA GREŞELILOR DE TIPAR ŞI ÎNGRIJIREA EDIŢIEI

DE **ARHID. PROF. DR. SEBASTIAN BARBU BUCUR**

EDITURA MITROPOLIEI MOLDOVEI ŞI BUCOVINEI
TRINITAS
Iaşi, 1996

ÎNALT PREA-O-SFINȚIE(I) SALE

DOMNULUI DOMN

SOFRONIE MICLESCU

ARHIEPISCOP SUCEVEI ȘI MITROPOLIT MOLDAVIEI

CAVALERIU A MAI MULTOR ORDINE Ș c l. Ș c l. Ș c l.

Înalt prea-o-sfințite stăpîne,

Trebuința de a avé în limba națională toate cîntările bisricești /, m-au îndemnat potrivit putinții și mijloacelor meale a traduce și / a pune supt tipariu Idiomelariul *lui Hurmuz cu* Doxastariul *lui Petru / Lambadariu. Binecuvintarea și încorajarea părintească ce mi-ați dat / în această întreprindere au motivat de la sine închinarea acestii lucrări / persoanii Înalt Prea-o-sfinților Voastre șeful bisericii și a clerului / Moldaviei precum și nemijlocitul aprețuitoriu unor asemenea îndeletni/ciri./*

Binevoiți Înalt Prea-o-sfințite a priimi această închinare, păstrîn/du-mi nedejdea și deplina încredințare că și alții pe viitoriu în aseme/nea aplicație și întreprindere trebuitoare Bisericii vor avea doritul în/demn și încorajarea Înalt Prea-o-sfinților voastre ca unul ce sînteți / chiemați nu puțin a contribui spre înflorirea sfintei noastre Biserici. / Priimiți Înalt Prea-o-sfințite viia recunoștință al celui ce cu adînc ră/spect să însamnă/

Al Înalt Prea-o-sfinților voastre întru
tot supus și plecat, slugă

DIMITRIE SUCEVEANU, Paharnic

CUVÂNT ÎNAINTE

REEDITAREA IDIOMELARULUI LUI DIMITRIE SUCEVEANU DUPĂ 140 DE ANI

Toţi marii imnografi, melozi şi psalţi, fie că este vorba de cei bizantini, fie de cei români, au fost încurajaţi şi sprijiniţi în activităţile lor de ierarhi. Este suficient să ne gândim doar la cunoscutul Filothei sin Agăi Jipei, autorul primei ***Psaltichii rumăneşti***, considerată, pe bună dreptate, echivalentul muzical al ***Bibliei*** lui Şerban Cantacuzino (1688), la traducerea căreia, de fapt, s-a numărat printre colaboratori şi care s-a bucurat de sprijinul Mitropolitului Antim Ivireanu, sau la Macarie Ieromonahul, cel care a reuşit să dea culturii române cele dintâi tipărituri muzicale în limba ţării: ***Theoreticonul***, ***Anastasimatarul*** şi ***Irmologhionul*** (1823), reeditate şi ultimele două completate de Dimitrie Suceveanu, la Iaşi, în anul 1848, realizate cu sprijinul direct al Mitropoliţilor Veniamin Costache şi Dionisie Lupu.

Dimitrie Suceveanu a fost sprijinit în afirmarea sa şi în activitatea desfăşurată pe parcursul unei perioade ce depăşeşte o jumătate de secol, de doi distinşi ierarhi moldoveni: Veniamin Costache şi Iosif Naniescu, figuri reprezentative ale culturii şi ale muzicii vremii.

Crescut sub îndrumarea lui Grigorie Vizantie, Gheorghe Paraschiade (psalţi greci aduşi de Veniamin Costache la Iaşi, ca profesori ai şcolii de cântăreţi şi ai seminarului de la Socola şi protopsalţi ai catedralei mitropolitane) şi Nicu Dimcea cel tânăr, Dimitrie Suceveanu va contribui cu glasul şi arta sa la împodobirea cultului săvârşit în mai multe biserici ieşene, din 1844 până în 1885 în catedrala Mitropoliei. Se consideră chiar că ridicarea sa la rangul boieresc de paharnic, în 1844, a fost determinată tocmai de iscusinţa sa în cântarea bisericească. Din 1848 până în 1890 îşi va desfăşura activitatea şi ca profesor de muzică psaltică.

Apariţia lui Suceveanu, considerat de mulţi specialişti cea de a treia mare personalitate a muzicii religioase ortodoxe româneşti din veacul trecut, reprezentant de seamă al aplicării reformei hrisantice în Moldova şi al procesului de "românire" a cântăreţilor bisericeşti, se face pe fundalul unor legături trainice dintre tradiţia ortodoxă în general (prin dascăli aduşi de ilustrul mitropolit, de la Constantinopol, tocmai pentru redresarea situaţiei muzicii de cult din Moldova) şi cea autohtonă. Aceasta din urmă înregistrează, la începutul secolului al XIX-lea, marele salt prin şcoala de la Mănăstirea Neamţ, unde uceniceşte inclusiv dascălul său, Nicu Dimcea, şi viitorul său colaborator, Dorothei, şi apoi desăvârşirea românirii muzicii de cult prin Macarie Ieromonahul, adus de mitropolit la Bârnova şi apoi la Mănăstirea Neamţ, unde încredinţează "noua sistimă" călugărilor marii lavre moldave. Este perioada marii crize a muzicii religioase, evidenţiată de Anton Pann în prefaţa ***Bazului teoretic şi practic al muzicii bisericeşti sau gramatica melodică*** (1845): "Precum unui soldat ca să ajungă la scopul dorit îi trebuie arme îndemânatice, şi precum unui meşter, ca să-şi lucreze meşteşugul cu desăvârşire îi trebuiesc instrumente perfecte, aşa şi şcolarului, ca să poată învăţa şi să ajungă la o ştiinţă temeinică şi folositoare îi trebuie cărţi metodice şi bine alcătuite, de care însă în

muzica bisericească suntem lipsiți cu totul". **Pledoaria marelui reprezentant al muzicii psaltice românești se va conjuga, în cazul lui Dimitrie Suceveanu, cu credința neabătută a forței cuvântului tipărit**, nutrită de mitropolitul Veniamin Costache, inițiatorul unui puternic impuls dat tipăririi cărților de cult.

Suceveanu are avantajul de a cunoaște direct metodele și noutatea fiecărei școli, fiind crescut la cea a lui Veniamin, dar cunoscând direct rezultatele școlii lui Macarie, fie din perioada egumenatului ieromonahului la Mănăstirea Bârnova, fie din cea nemțeană și implicit tradiția cântării practicate la Mănăstirea Neamț în perioada postpaisiană, când strălucesc cei trei mari protopsalți: Iosif, Visarion și Dorothei Iordachiu. **Faptul era recunoscut de episcopul Melchisedec, în sinteza sa referitoare la evoluția muzicii religioase a vremii**: "cel mai renumit însă dintre psalții din școala lui Veniamin este bătrânul psalt **Dimitrie Suceveanu**, actualul protopsalt al Mitropoliei Moldovei". El mai recunoștea că cele două mari școli de cântăreți bisericești, de la Mitropolia din Iași și de la Mitropolia din București, a lui Veniamin Costache și a lui Dionisie Lupu, la care se adăuga cea de la Mănăstirea Neamț, condusă de Iosif și apoi de Macarie, erau cele mai importante și ele "**au contribuit la românirea cântărilor bisericești**, la fixarea melodiei prin reguli stabilite și raționale".

În același timp, **protopsaltul ieșean este principalul element de legătură dintre școala lui Macarie, de la Neamț și de la Iași, și cei mai străluciți reprezentanți ai muzicii religioase bizantine din secolul nostru**: Nicolae Șevereanu și Ion Popescu Pasărea. Se prea poate ca și acesta din urmă să fi contribuit la intenția Mitropolitului Konon de a retipări ***Idiomelarul*** celui pe care-l numea printre "întemeietorii muzicii bisericești în Moldova".

După ce Gheorghe Ciobanu îl considera pe Suceveanu cea de-a treia mare personalitate a muzicii religioase a secolului al XIX-lea, iar ***Idiomelarul*** său o capodoperă indiscutabilă, recent arhidiaconul Sebastian Barbu Bucur îl apreciază ca fiind "poate cel mai mare psalt al celor două Principate, Muntenia și Moldova", argumentându-și ierarhizarea prin numărul mare de cântări pentru întregul an calendaristic, aproximativ 800 de pagini. Este vorba de paginile celor trei volume ale ***Idiomelarului***, tipărite la Mănăstirea Neamț, în 1856 și 1857. Profesiunea de credință a autorului este formulată chiar în primele rânduri ale lucrării: "**Frumos lucru este pentru tot românul care în sfera mijloacelor ce-l favorizează nu cruță nimic din putințele sale a contribui și a lucra în binele nației sale. Numele unui asemenea cu dreptul împodobește istoria, lăsând urmașilor plăcută amintire de exemplu și de imitare, dar mult mai frumos este atunci când tot cliricul este pătruns și poate conrăspunde la datoriile sale către nație care nu cere altceva decât lucrarea talantul spre podoaba măririi casei Domnului. Numele acestuia ilustrează istoria Bisericii**".

Idiomelarul - așa cum reiese din dedicația către Mitropolitul Sofronie Miclescu - este tradus "potrivit putinței mijloacelor" și pentru a satisface "trebuința de a avea în limba națională toate cântările bisericești" după ***Idiomelarul*** lui Hurmuz și ***Doxastarul*** lui Patru Lampadarie. Operația protopsaltului ieșean este mult mai profundă și mai subtilă, adaptând la calitățile limbii române o melodică rezultată din osmoza cântării de factură bizantină și cea de factură populară. La fel cu predecesorii săi, Filothei, Macarie, Pann, etc, Dimitrie Suceveanu este un muzician inspirat, dublat de un filolog fin.

Acest tezaur de spiritualitate românească este repus în circulație, după circa 140 de ani, de harnicul și talentatul arhid. prof. dr. Sebastian Barbu Bucur. În realitate, nu este numai o reeditare, de mult necesară și o transliterare a textului cirilic, ci munca este

mult mai complexă, bazată pe confruntarea mai multor ediţii a ***Mineelor***, începând cu cea a lui Constantin Erbiceanu şi terminând cu cele mai recente, diortosite şi îngrijite de I.P.S. Bartolomeu Anania şi Pr. Prof. univ. Ene Braniște ş.a. În felul acesta, ***Idiomelarul*** lui Dimitrie Suceveanu este adus la zi, păstrând "limba vechilor cazanii" şi realizând cea mai fericită corelare a textului literar cu melodia inspirată a protopsaltului moldovean. Înlocuirea unor cuvinte din varianta originară şi care au căpătat între timp alte conotaţii, precum şi raportarea unora la normele actuale de ortoepie şi ortofonie, face din actuala reeditare **nu atât un document, cât un instrument viabil, care poate deveni ceea ce doresc specialiştii - una din pietrele de temelie ale redresării cântării noastre bisericeşti**. De fapt, demolarea în acest domeniu este mai puţin vizibilă, dar a avut efecte mult sporite în urma desfiinţării celor 40 de şcoli de cântăreţi şi a văduvirii stranei româneşti de oameni cu pregătire de specialitate. În condiţiile reînfiinţării vechilor şcoli de cântăreţi, a seminariilor şi a facultăţilor teologice, ***Idiomelarul*** lui Suceveanu poate deveni cartea de căpătâi pentru formarea oamenilor stranei româneşti, ea fiind considerată de mult o lucrare de referinţă, cuprinzând valori perene.

Cu aceste gânduri şi intenţii punem la dispoziţia celor interesaţi, din cele mai diferite zone în care se slujeşte în Biserică în limba română, această capodoperă, mai precis spus, volumul al II-lea şi al III-lea, primul fiind deja tipărit în 1992, cu binecuvântarea Prea Fericitului Patriarh Teoctist şi cu cheltuiala Părintelui Clement Popescu, pe atunci starețul Mănăstirii Sinaia. Ne exprimăm convingerea că această nouă reeditare va determina şi o reinvestigare a creaţiei protopsaltului ieşean, intrată şi în preocupările unor compozitori de marcă, de talia lui Teodor Teodorescu, Gheorghe Cucu şi chiar în capodoperele lui Paul Constantinescu, înscrise în circuit universal: Oratoriul bizantin de Crăciun - ***Naşterea Domnului*** şi Oratoriul bizantin de Paşti - ***Patimile şi Învierea Domnului***.

Strana românească poate deveni beneficiara uneia din cele mai valoroase cărţi care i-a fost dedicată de un om legat toată viaţa de cântarea bisericească şi de apropierea ei de sensibilitatea românească.

Binecuvântăm tipărirea acestei cărţi la tipografia noastră ieşeană "Trinitas", în semn de preţuire adusă memoriei celui mai mare protopsalt ieşean, dar şi pentru că stăruinţa Părintelui Profesor Sebastian Barbu Bucur de a redresa şi stimula muzica noastră bisericească corespunde lucrării misionare a Bisericii noastre de azi.

† DANIEL,
Mitropolitul Moldovei şi Bucovinei

Iaşi 2 iunie 1996,
la sărbătoarea Pogorârii Sfântului Duh

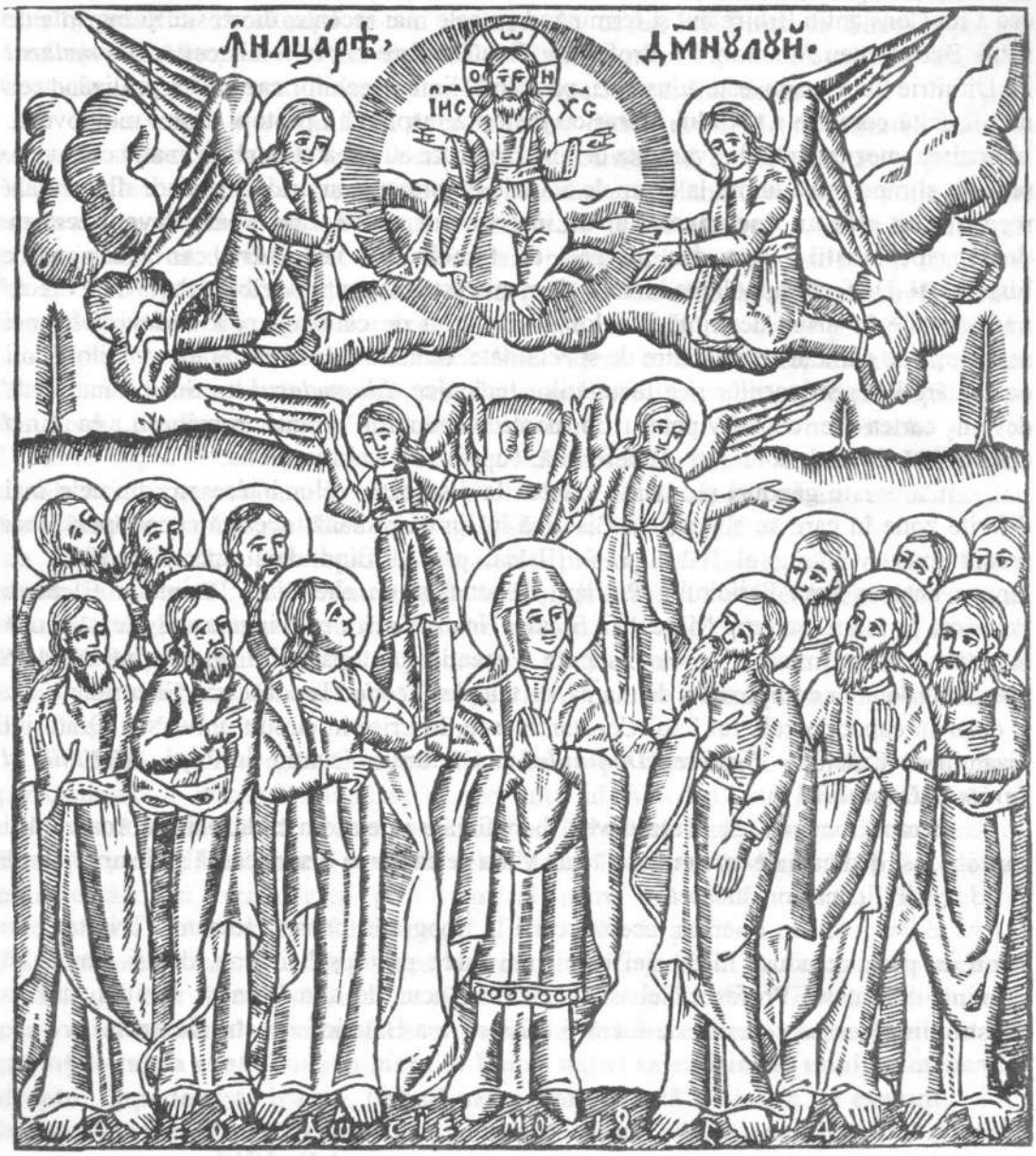

Înălţatu-te-ai întru slavă Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcînd ucenicilor cu făgăduinţa sfîntului Duh, încredinţîndu-se ei, prin binecuvîntare, că tu eşti fiul lui Dumnezeu, izbăvitorul lumii.

LUNA IANUARIE

În ziua dintîi, cea după trup Tăierea împrejur a Domnului nostru Iisus Hristos, și Sfîntul Ierarh Vasile cel Mare.

Stihirile de seara. glas VIII. Hï.

Po - go - rîn - du-Se Mîn - tu - i - to - rul la nea-mul o - me -

nesc, a pri - mit ___ în-fă - ṣa - re cu scu - te -

- ce. Nu ___ S-a scîr - bit ___ de tru - pea-sca tă-ie-re ___ îm

pre - jur, Cel de opt zi - le du - pă ___ ma - mă și

fă - ră de în - ce - put ___ du - pă ___ Ta -

tă. A - ce - stu - ia, cre - din - cio - șii ___ să-l ___

stri - găm: Tu ești Dum - ne - ze - ul ___ no - stru,

mi - lu e - ște - ne ___ pre ___ noi.

Alta asemenea. Hï.

Nu S-a ru - și - nat prea Bu-nul Dum-ne - zeu, cu tru

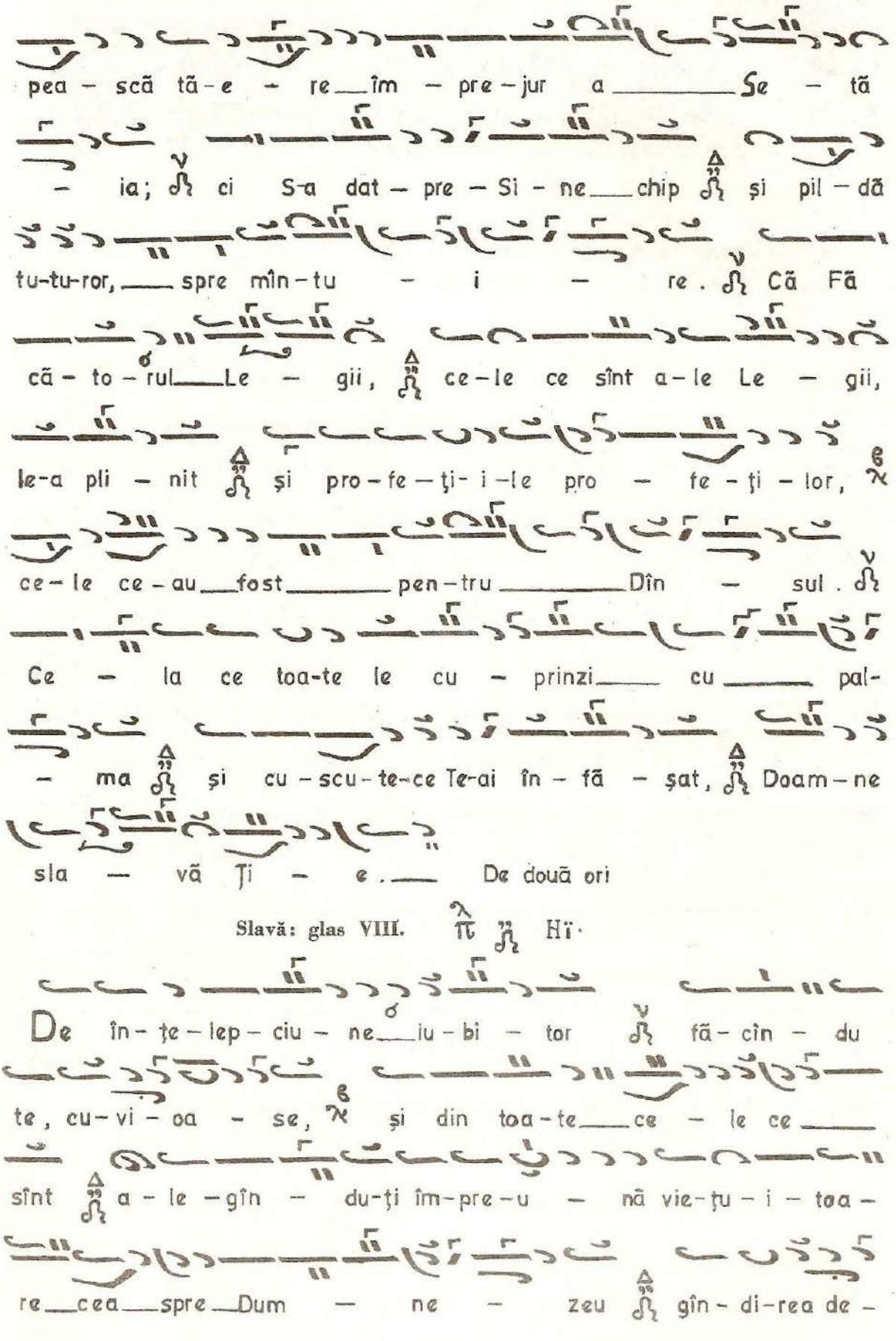
pea - scã tã - e - re__îm - pre - jur a_____Se - tã
- ia; ci S-a dat - pre - Si - ne__chip şi pil - dã
tu-tu-ror,__spre mîn - tu - i - re. Cã Fã
cã - to - rul__Le - gii, ce - le ce sînt a - le Le - gii,
le-a pli - nit şi pro - fe - ţi - i - le pro - fe - ţi - lor,
ce - le ce - au__fost_____pen - tru_____Dîn - sul.
Ce - la ce toa-te le cu - prinzi____cu_____pal-
- ma şi cu - scu - te-ce Te-ai în - fã - şat, Doam-ne
sla - vã Ţi - e.__ De douã ori

Slavă: glas VIII. Hï·

De în - ţe - lep - ciu - ne__iu - bi - tor fã - cîn - du
te, cu - vi - oa - se, şi din toa - te__ce - le ce_____
sînt a - le - gîn - du - ţi îm - pre - u - nã vie - ţu - i - toa -
re__cea__spre__Dum - ne - zeu gîn - di - rea de -

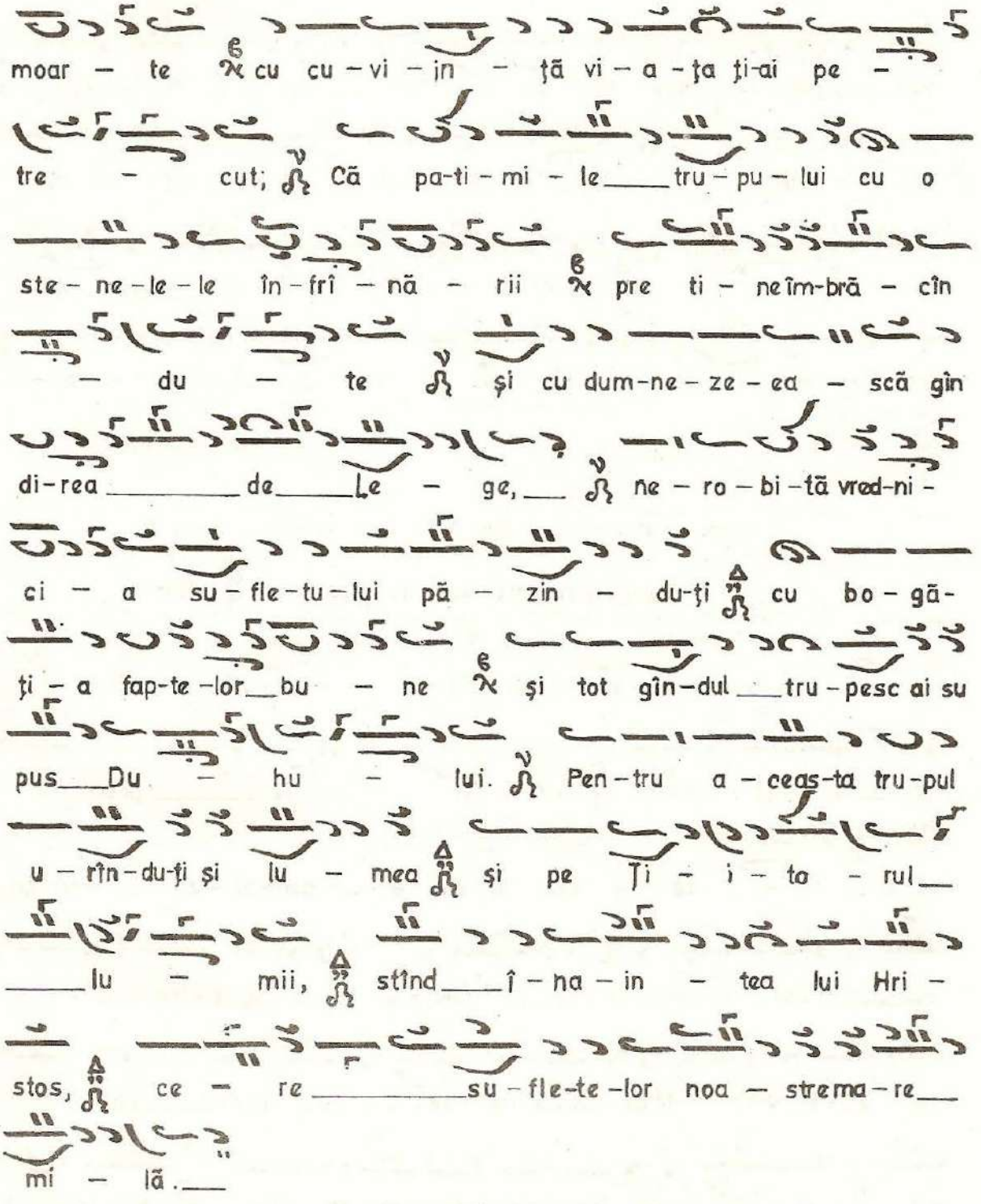
moar - te cu cu - vi - in - ţă vi - a - ţa ţi-ai pe -
tre - cut; Că pa-ti - mi - le tru - pu - lui cu o
ste - ne - le - le în - frî - nă - rii pre ti - neîm-bră - cîn
- du - te şi cu dum-ne - ze - ea - scă gîn
di-rea de - Le - ge, ne - ro - bi - tă vred-ni -
ci - a su - fle - tu - lui pă - zin - du-ţi cu bo - gă -
ţi - a fap-te - lor bu - ne şi tot gîn-dul tru - pesc ai su
pus Du - hu - lui. Pen - tru a - ceas-ta tru-pul
u - rîn - du-ţi şi lu - mea şi pe Ţi - i - to - rul
lu - mii, stînd î - na - in - tea lui Hri -
stos, ce - re su - fle-te - lor noa - strema - re
mi - lă.

La LITIE, Slavă: glas VI. Пл.

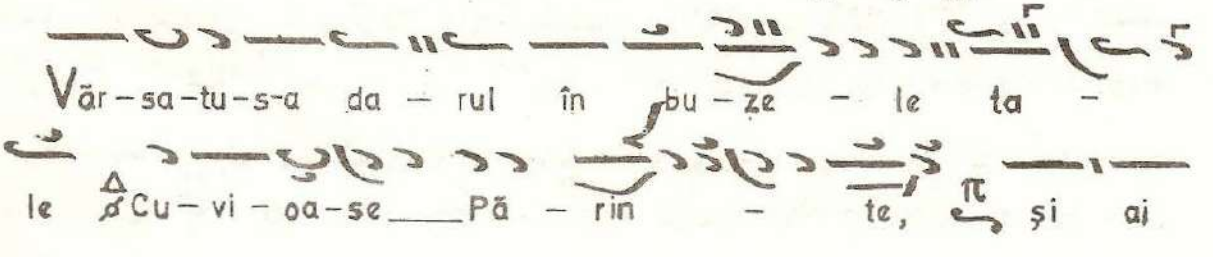

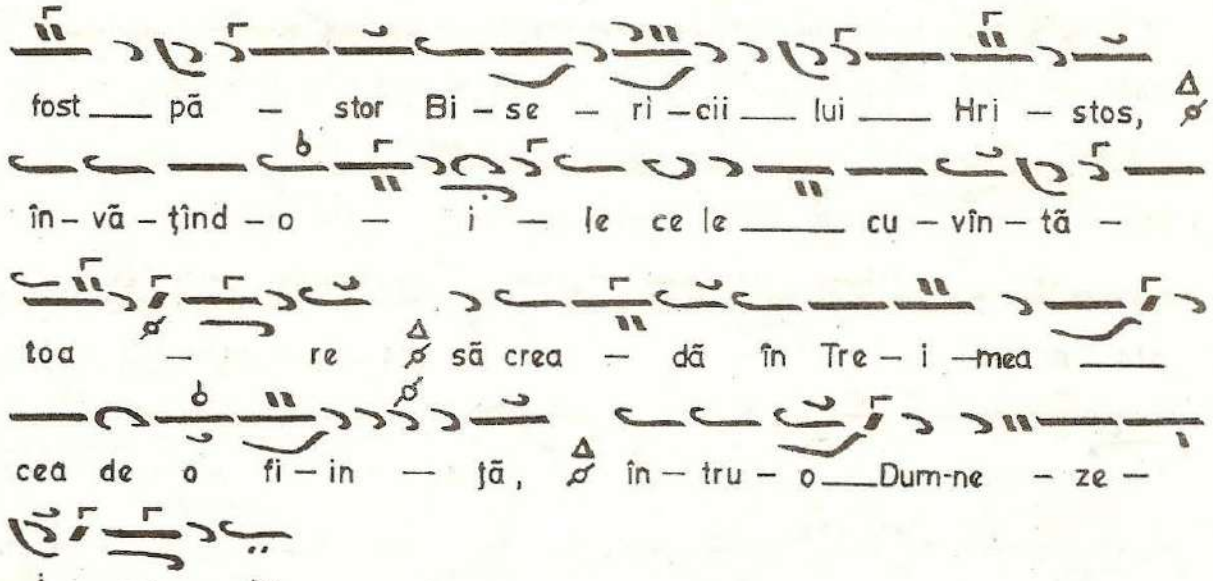
fost pă - stor Bi - se - ri - cii lui Hri - stos,
în - vă - ţînd - o - i - le ce le cu - vîn - tă -
toa - re să crea - dă în Tre - i - mea
cea de o fi - in - ţă, în - tru - o Dum-ne - ze -
i - re.

Şi acum: a Praznicului: glas VIII, Pogorîndu-se . . . pag. 1.

La STIHOAVNĂ, Stihirile, glas I. ♩ IIA.

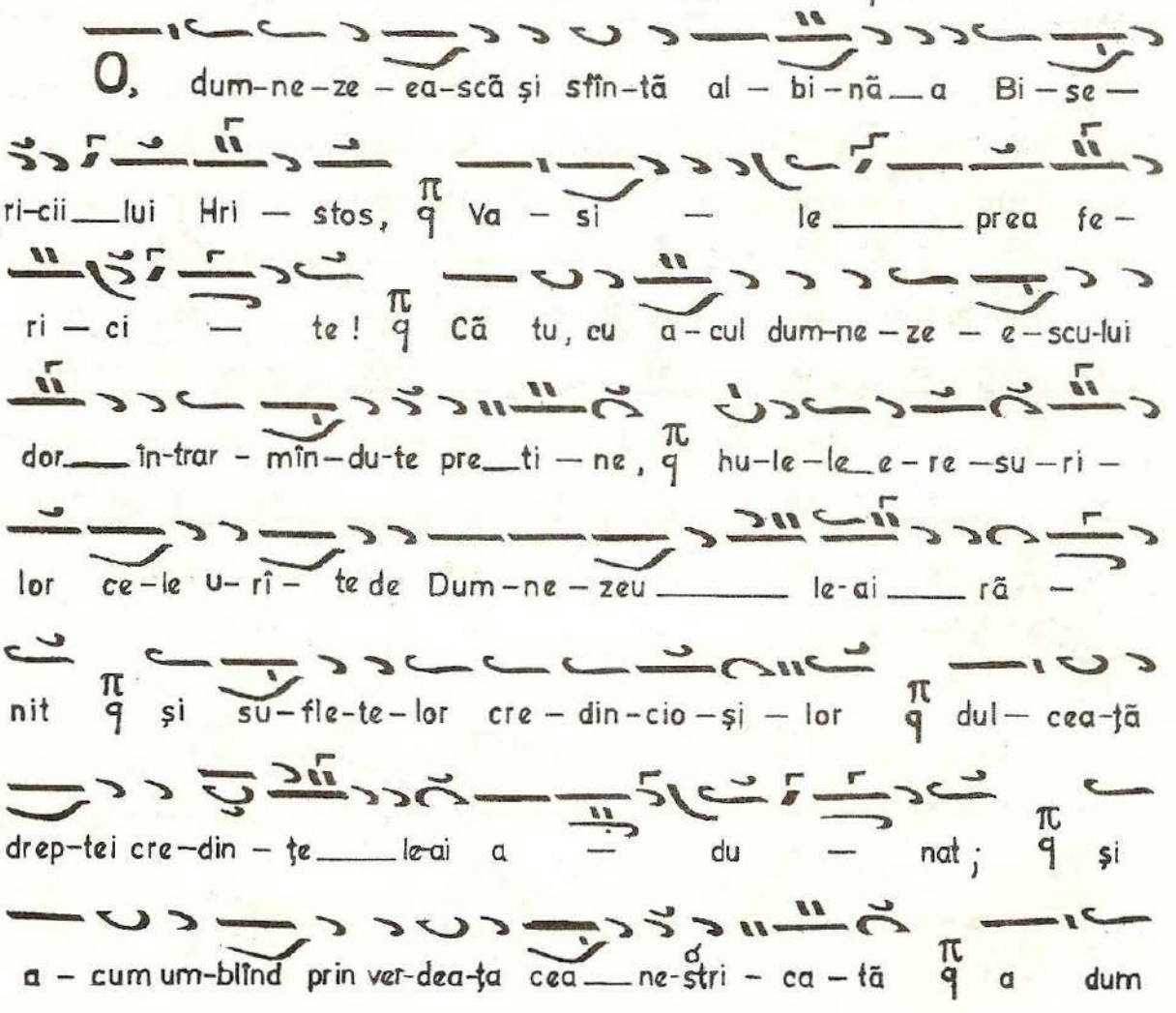
O, dum-ne-ze - ea-scă şi sfîn-tă al - bi - nă a Bi - se -
ri-cii lui Hri - stos, Va - si - le prea fe -
ri - ci - te! Că tu, cu a - cul dum-ne - ze - e - scu-lui
dor în-trar - mîn - du-te pre - ti - ne, hu-le-le e - re - su - ri -
lor ce - le u - rî - te de Dum - ne - zeu le-ai ră -
nit şi su - fle-te - lor cre - din - cio - şi - lor dul - cea-ţă
drep-tei cre-din - ţe le-ai a - du - nat; şi
a - cum um-blînd prin ver-dea-ţa cea ne-stri - ca - tă a dum

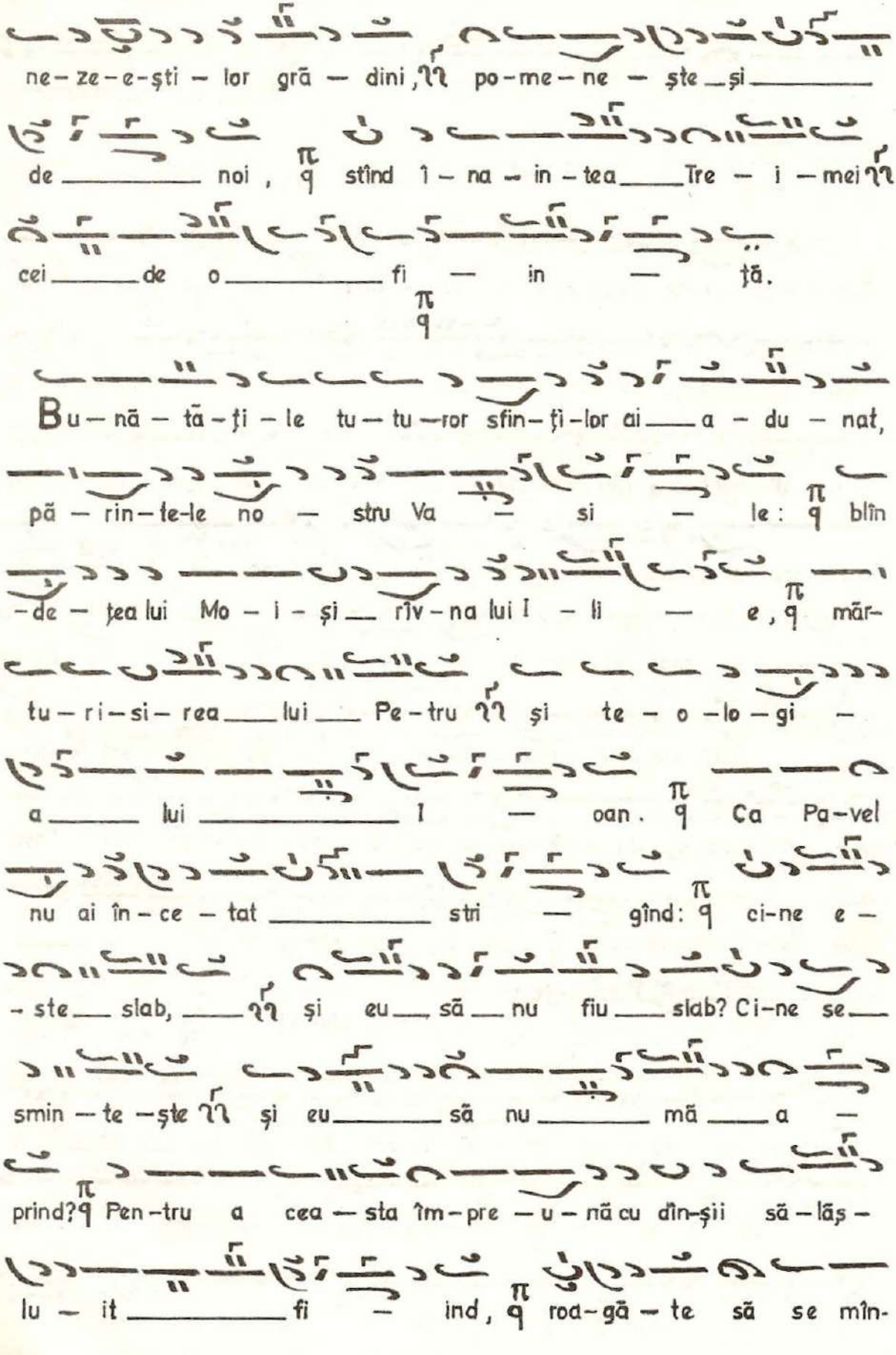
ne-ze-e-şti - lor grā - dini, po-me-ne - şte şi
de noi, stînd î - na - in - tea Tre - i - mei
cei de o fi - in - ţă.
Bu - nā - tā - ţi - le tu - tu - ror sfin - ţi - lor ai a - du - nat,
pă - rin - te-le no - stru Va - si - le: blîn
-de - ţea lui Mo - i - şi rîv - na lui I - li - e, mār-
tu - ri - si - rea lui Pe - tru şi te - o - lo - gi -
a lui I - oan. Ca Pa-vel
nu ai în - ce - tat stri - gînd: ci-ne e -
- ste slab, şi eu să nu fiu slab? Ci-ne se
smin - te - şte şi eu să nu mă a -
prind? Pen-tru a cea - sta îm - pre - u - nā cu dîn-şii să - lăş -
lu - it fi - ind, roa-gă - te să se mîn-

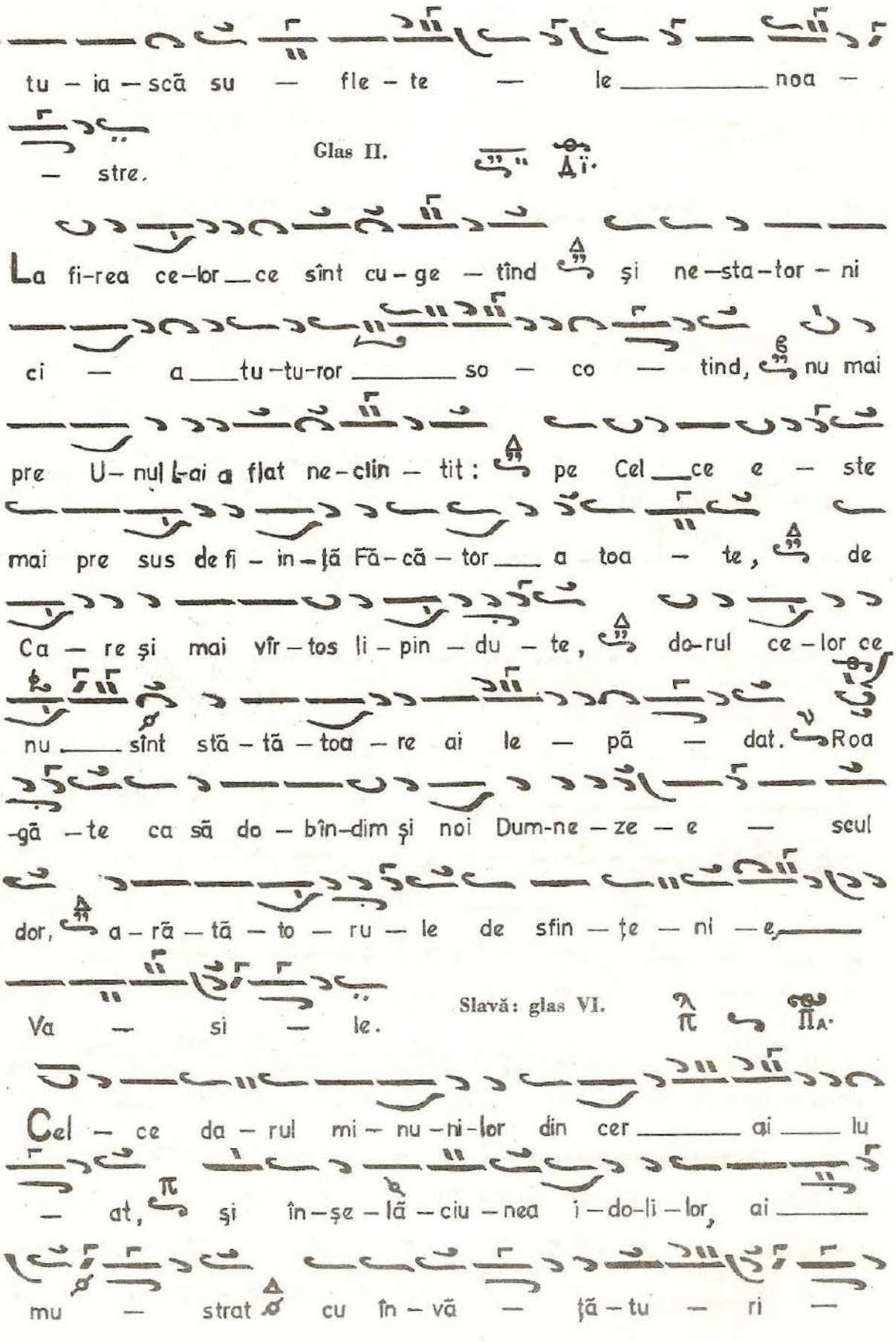
tu – ia – scă su – fle – te – le noa –
– stre.
Glas II.
La fi-rea ce-lor ce sînt cu-ge – tînd şi ne-sta-tor – ni
ci – a tu-tu-ror so – co – tind, nu mai
pre U-nul l-ai a flat ne-clin – tit: pe Cel ce e – ste
mai pre sus de fi – in-ţă Fă-că-tor a toa – te, de
Ca – re şi mai vîr-tos li – pin – du – te, do-rul ce-lor ce
nu sînt stă – tă – toa – re ai le – pă – dat. Roa
-gă – te ca să do – bîn-dim şi noi Dum-ne-ze – e – scul
dor, a – ră – tă – to – ru – le de sfin – ţe – ni – e,
Va – si – le.
Slavă: glas VI.
Cel – ce da – rul mi – nu-ni-lor din cer ai lu
– at, şi în-şe-lă-ciu-nea i-do-li-lor, ai
mu – strat cu în – vă – ţă-tu – ri –

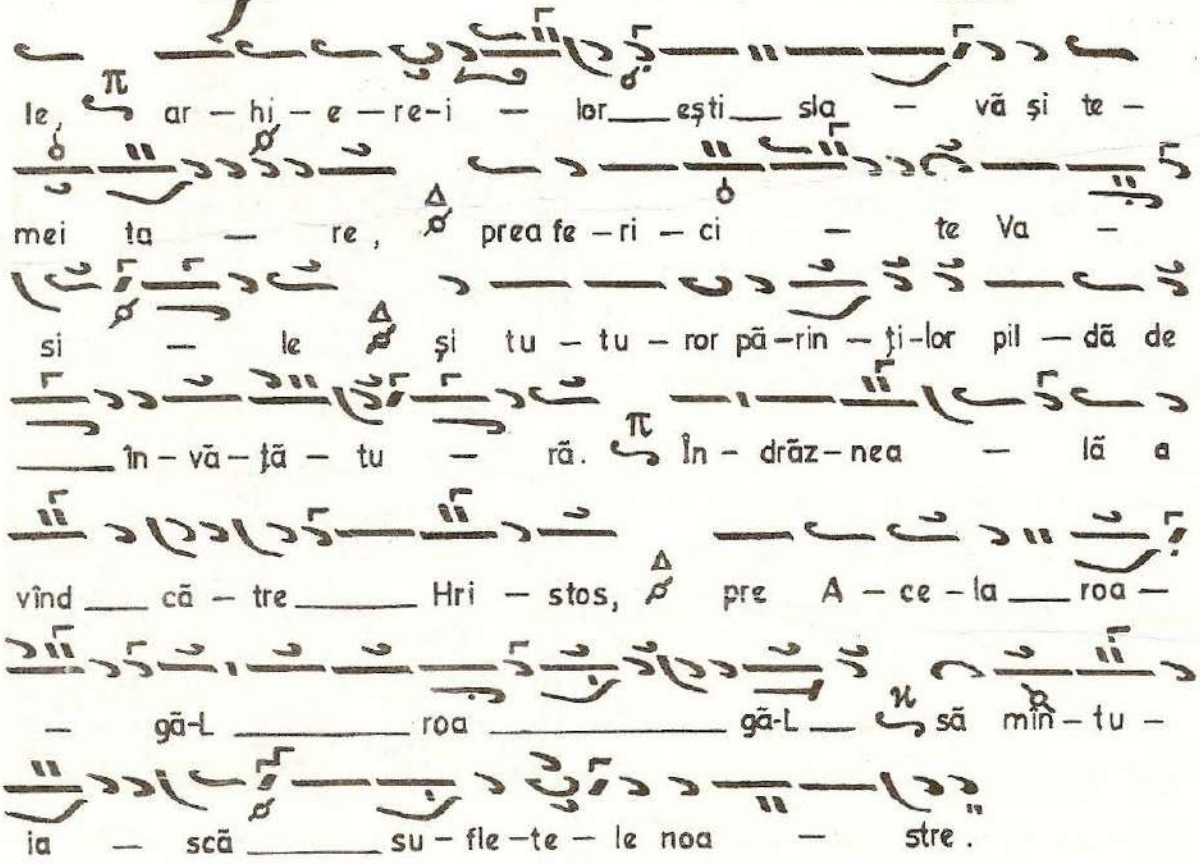
le, ar – hi – e – re-i – lor eşti sla – vă şi te –
mei ta – re, prea fe – ri – ci – te Va –
si – le şi tu – tu – ror pă – rin – ţi-lor pil – dă de
în – vă – ţă – tu – ră. În – drăz – nea – lă a
vînd că – tre Hri – stos, pre A – ce – la roa –
– gă-L roa gă-L să mîn – tu –
ia – scă su – fle – te – le noa – stre.

Şi acum: a Praznicului, glas VIII, Nu s-au ruşinat . . . pag. 1.

Troparul Sfîntului, glas I. IIA.

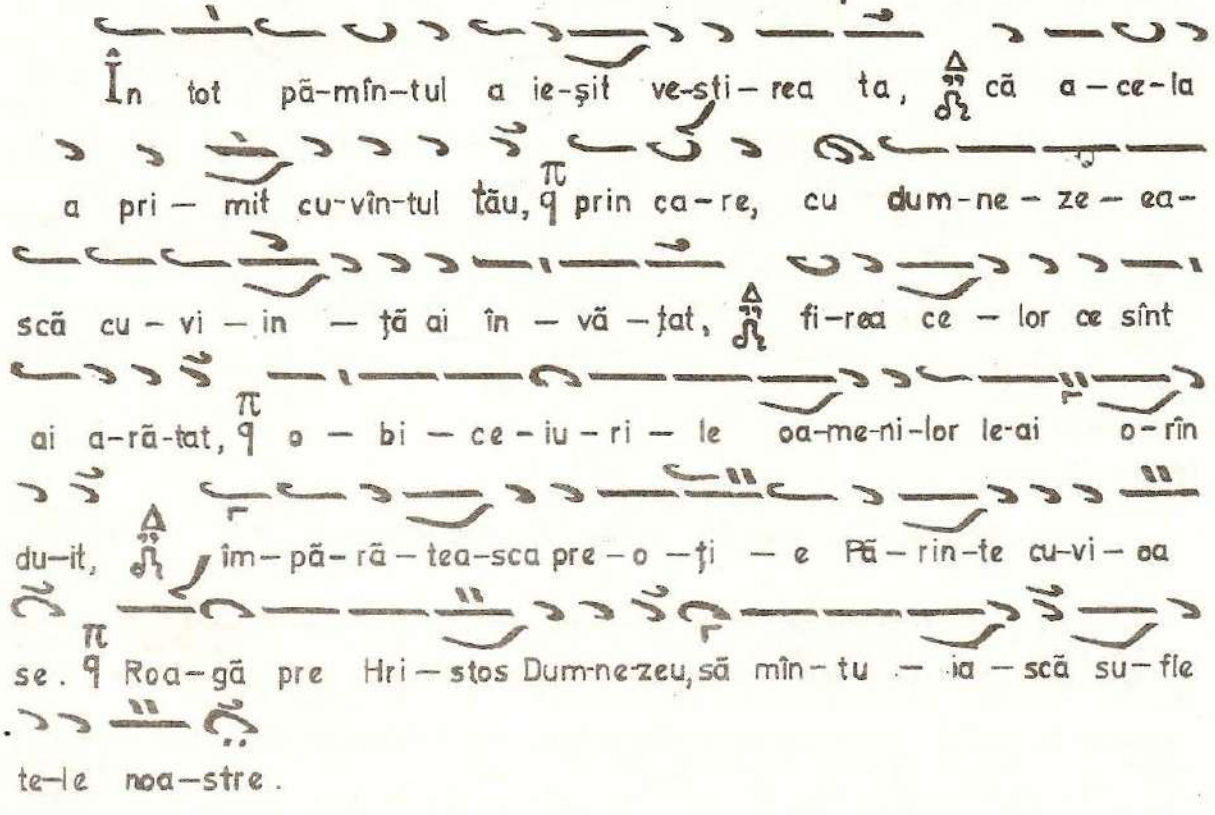
În tot pă-mîn-tul a ie-şit ve-şti-rea ta, că a-ce-la
a pri – mit cu-vîn-tul tău, prin ca-re, cu dum-ne-ze-ea-
scă cu – vi – in – ţă ai în – vă – ţat, fi-rea ce – lor ce sînt
ai a-ră-tat, o – bi – ce – iu – ri – le oa-me-ni-lor le-ai o-rîn
du-it, îm – pă – ră – tea-sca pre – o – ţi – e Pă – rin-te cu-vi – oa
se. Roa-gă pre Hri – stos Dum-ne-zeu, să mîn – tu – ia – scă su – fle
te-le noa-stre.

Slavă: Şi acum: a Praznicului, glas I. Πα·

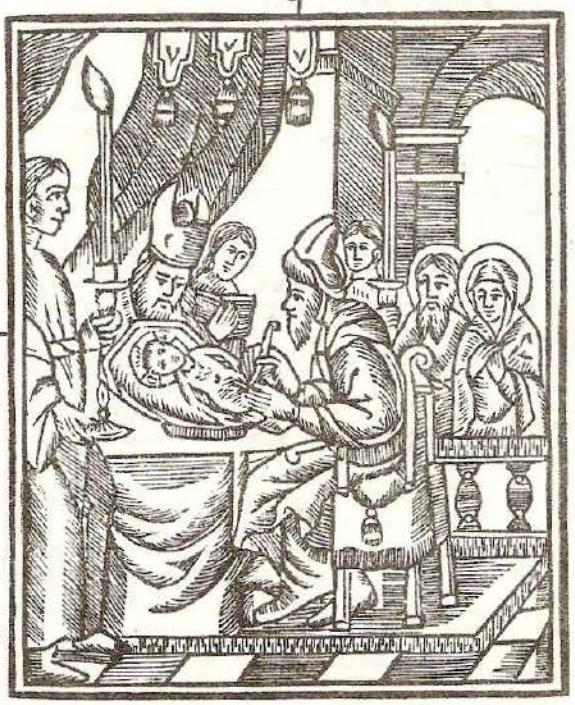

Cel ce şezi pe sca-un în chi-pul fo-cu-lui în tru cel de sus, îm-pre-u-nă cu Pă-rin-te-le cel fă-ră__de în-ce put şi cu Dum-ne-ze-e-scul tău Duh. Bi-ne ai vo-it a Te na-şte pre pă-mînt din Fe-cioa-ra Mai-ca Ta, ca-re nu şti-e de băr-bat. Pen-tru a cea-sta__ai fost tă-iat__îm-pre-jur ca un om a op-ta zi. Sla-vă sfa-tu-lui Tău ce-lui prea bun; Sla-vă rîn-du-e-lii Ta-le Sla-vă sme-re-ni-ei Ta-le, U-nu le Iu-bi-to-ru-le de oa-meni.

Sedealna întîi, glas V, Podobie: Pre Cuvîntul... Κε

Ca pre o po-doa-bă îm-pă-ră-tea-scă a Bi-se-ri-cii lui Hri-stos, pre Va-si-le__toţi să-l lă-u-dăm, ca moa-

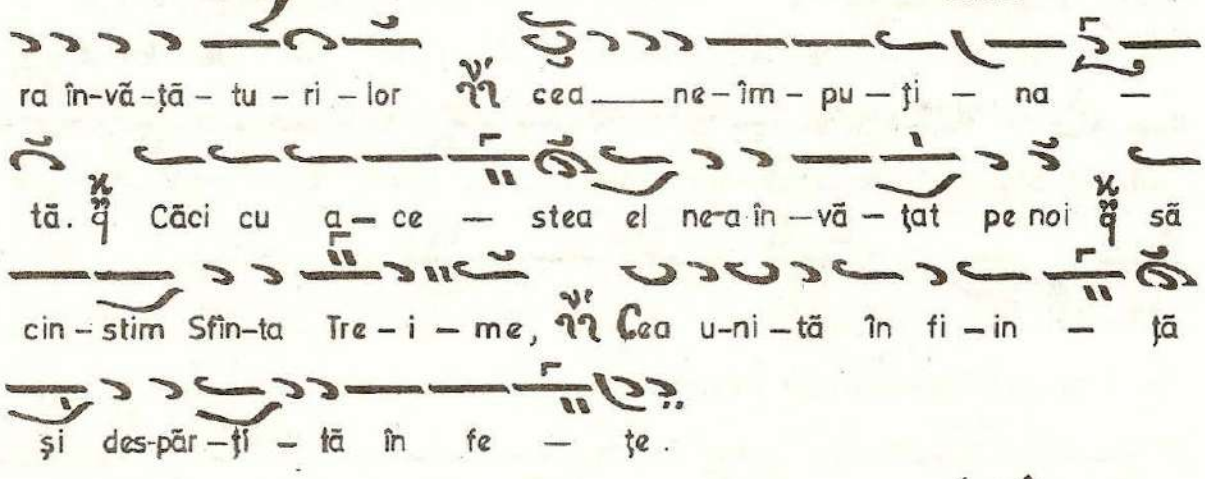
ra în-vă-ţă-tu-ri-lor cea ne-îm-pu-ţi-na-
tă. Căci cu a-ce-stea el ne-a în-vă-ţat pe noi să
cin-stim Sfîn-ta Tre-i-me, Cea u-ni-tă în fi-in-ţă
şi des-păr-ţi-tă în fe-ţe.

Slavă: glas I, Podobie: Mormîntul Tău,...

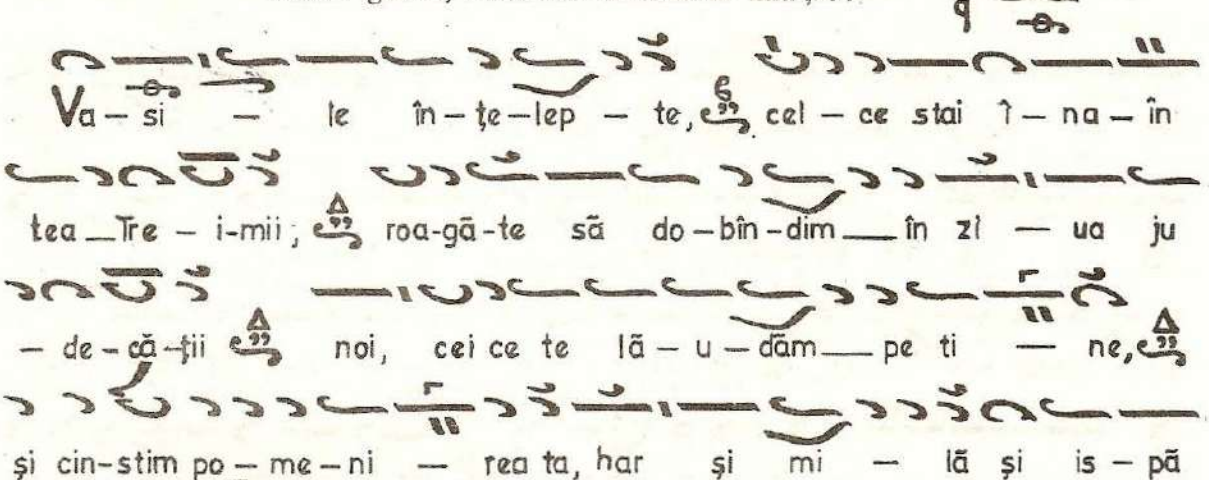
Va-si-le în-ţe-lep-te, cel-ce stai î-na-în
tea Tre-i-mii; roa-gă-te să do-bîn-dim în zi-ua ju
-de-că-ţii noi, cei ce te lă-u-dăm pe ti-ne,
şi cin-stim po-me-ni-rea ta, har şi mi-lă şi is-pă
şi-re de gre-şeli; să slă-vim cu gu-ra şi
-cu i ni ma pre u-nul Iu-bi-to-rul de oa-meni.

Şi acum: asemenea.

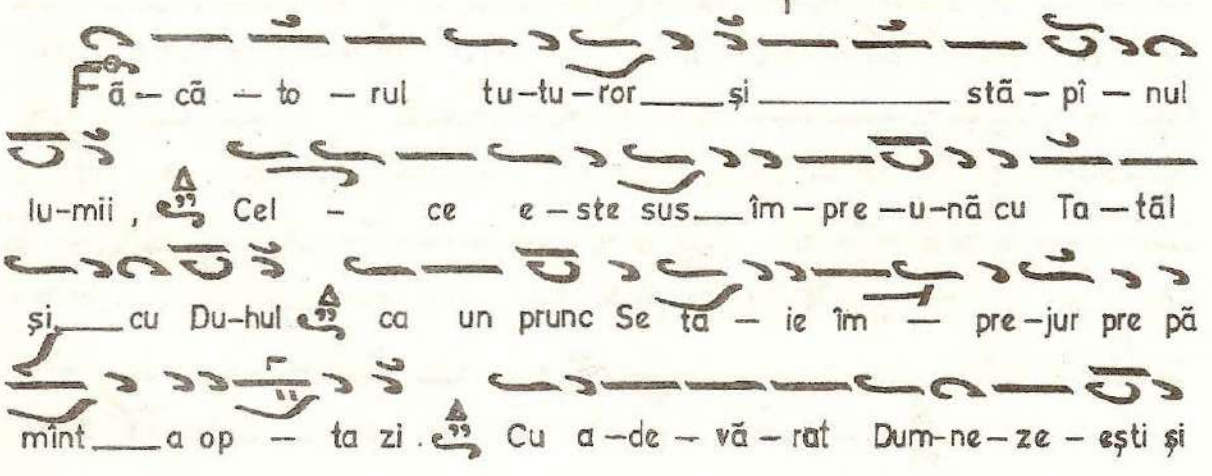
Fă-că-to-rul tu-tu-ror şi stă-pî-nul
lu-mii, Cel-ce e-ste sus îm-pre-u-nă cu Ta-tăl
şi cu Du-hul ca un prunc Se tă-ie îm-pre-jur pre pă
mînt a op-ta zi. Cu a-de-vă-rat Dum-ne-ze-ştişi

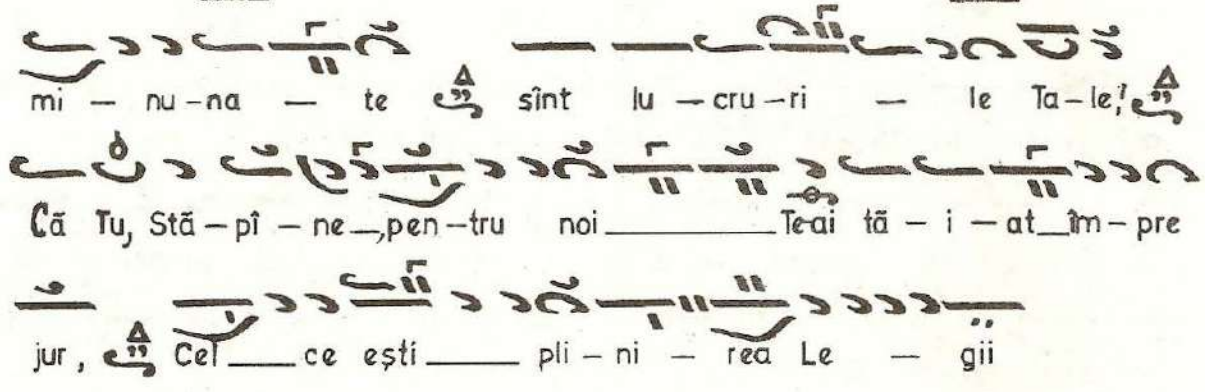

A doua Sedealnă, glas VIII, Podobie: Pre înţelepciunea . . . Hï.

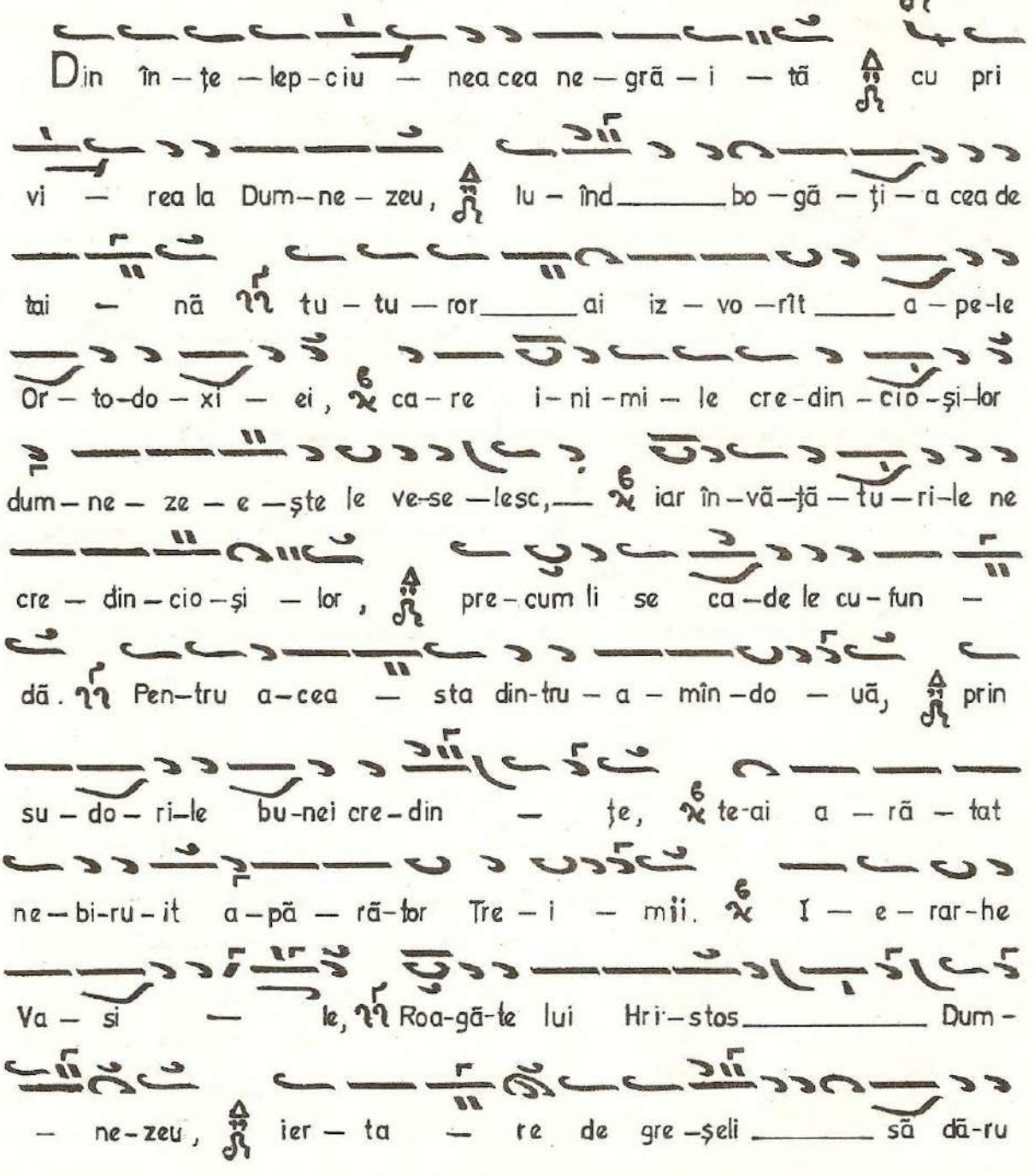
Din în — ţe — lep — ciu — nea cea ne — gră — i — tă cu pri
vi — rea la Dum — ne — zeu, lu — înd ____ bo — gă — ţi — a cea de
tai — nă tu — tu — ror ____ ai iz — vo — rît ____ a — pe-le
Or — to-do — xi — ei, ca — re i — ni — mi — le cre-din — cio — şi-lor
dum — ne — ze — e — şte le ve-se — lesc, iar în — vă — ţă — tu — ri-le ne
cre — din — cio — şi — lor, pre — cum li se ca — de le cu — fun —
dă. Pen — tru a — cea — sta din-tru — a — mîn — do — uă, prin
su — do — ri-le bu-nei cre-din — ţe, te-ai a — ră — tat
ne — bi-ru — it a — pă — ră — tor Tre — i — mii. I — e — rar-he
Va — si — le, Roa-gă-te lui Hri — stos ____ Dum —
— ne — zeu, ier — ta — re de gre — şeli ____ să dă-ru

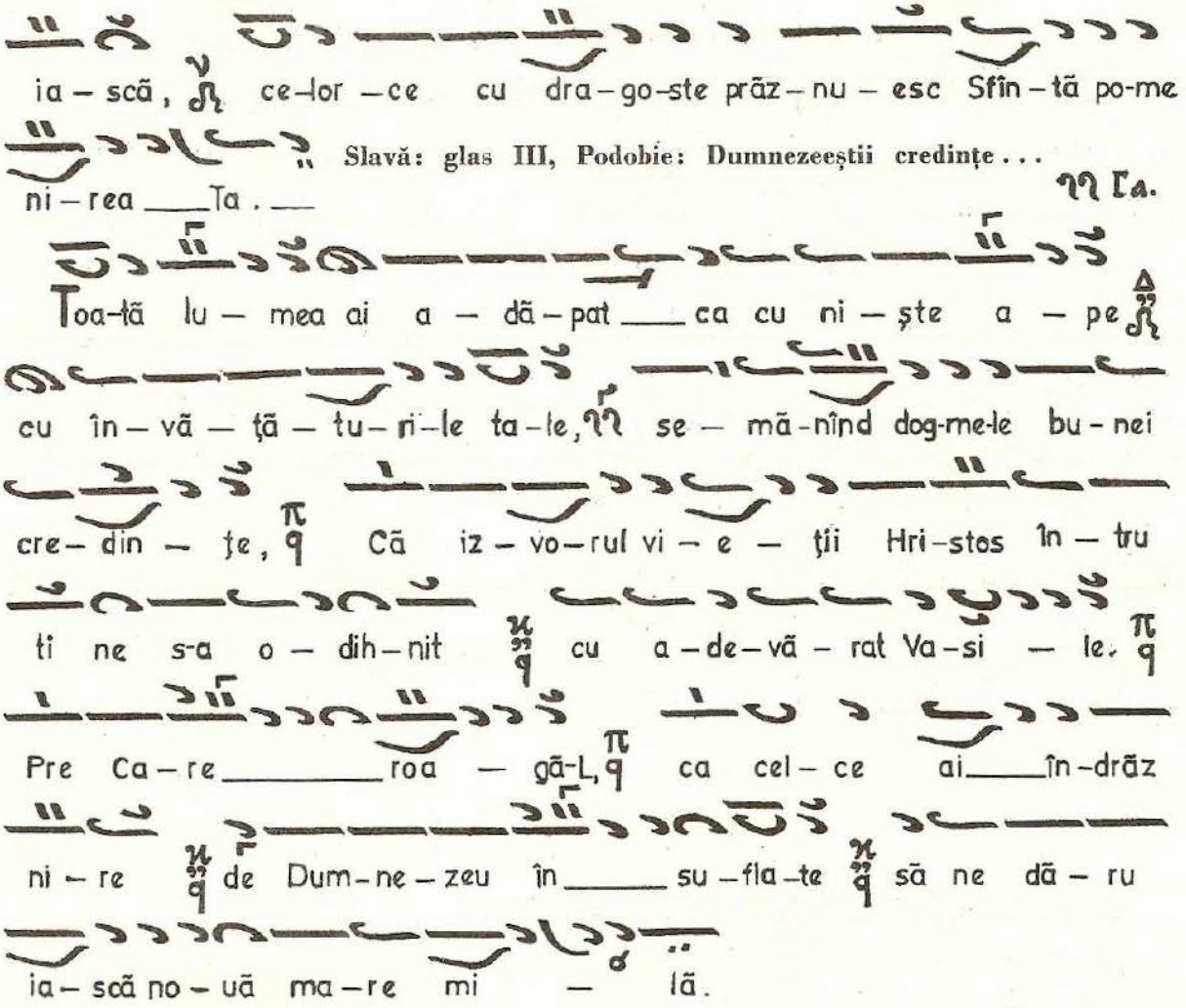
ia – scă, ce-lor – ce cu dra – go-ste prăz – nu – esc Sfîn – tă po-me
Slavă: glas III, Podobie: Dumnezeeștii credințe . . .
ni – rea ___ Ta . ___
Ia.
Toa-tă lu – mea ai a – dă – pat ___ ca cu ni – ște a – pe
cu în – vă – ță – tu – ri-le ta-le, se – mă-nînd dog-me-le bu – nei
cre – din – ți e, Că iz – vo-rul vi – e – ții Hri-stos în – tru
ti ne s-a o – dih – nit cu a – de-vă – rat Va-si – le.
Pre Ca – re ___ roa – gă-L, ca cel – ce ai ___ în-drăz
ni – re de Dum-ne-zeu în ___ su – fla-te să ne dă – ru
ia – scă no – uă ma – re mi – lă.
Și acum: glas IV. Podobie: Degrab ne întîmpină . . .
Aï.
Cel ce ai fost ne-vă-zut cu fi-rea a cum se ve-de cu
tru-pul. Cu vîn – tul cel ne-zi – dit, a cum nă – scîn – du
se din Cu – ra – ta Fe-cioa-ră se zi-deș – te. Pen – tru a
cea-sta și du-pă Le – ge pen-tru oa-meni ca un prunc de opt zi
– le se ta – e îm-pre-jur. A – ce – lu-ia dar să ___ ne în
chi – năm, ca u – nui Mîn – tu – i – tor ___ al nos – tru.

Mărimurile, glas I. Hï.

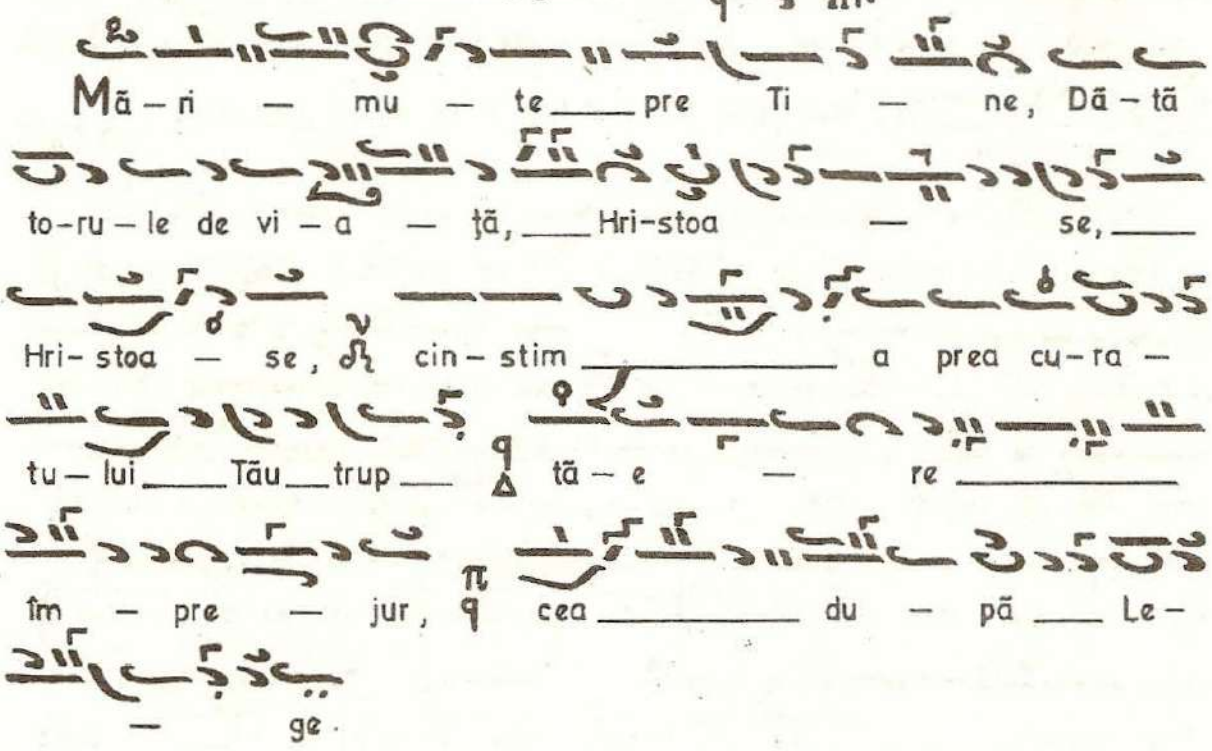
Mă – ri — mu — te ___ pre Ti — ne, Dă – tă
to – ru – le de vi – a — ţă, ___ Hri – stoa — se, ___
Hri – stoa — se, cin – stim ___ a prea cu – ra –
tu – lui ___ Tău ___ trup ___ tă – e — re ___
îm – pre — jur, cea ___ du – pă ___ Le –
— ge.

A Sfîntului, Hï.

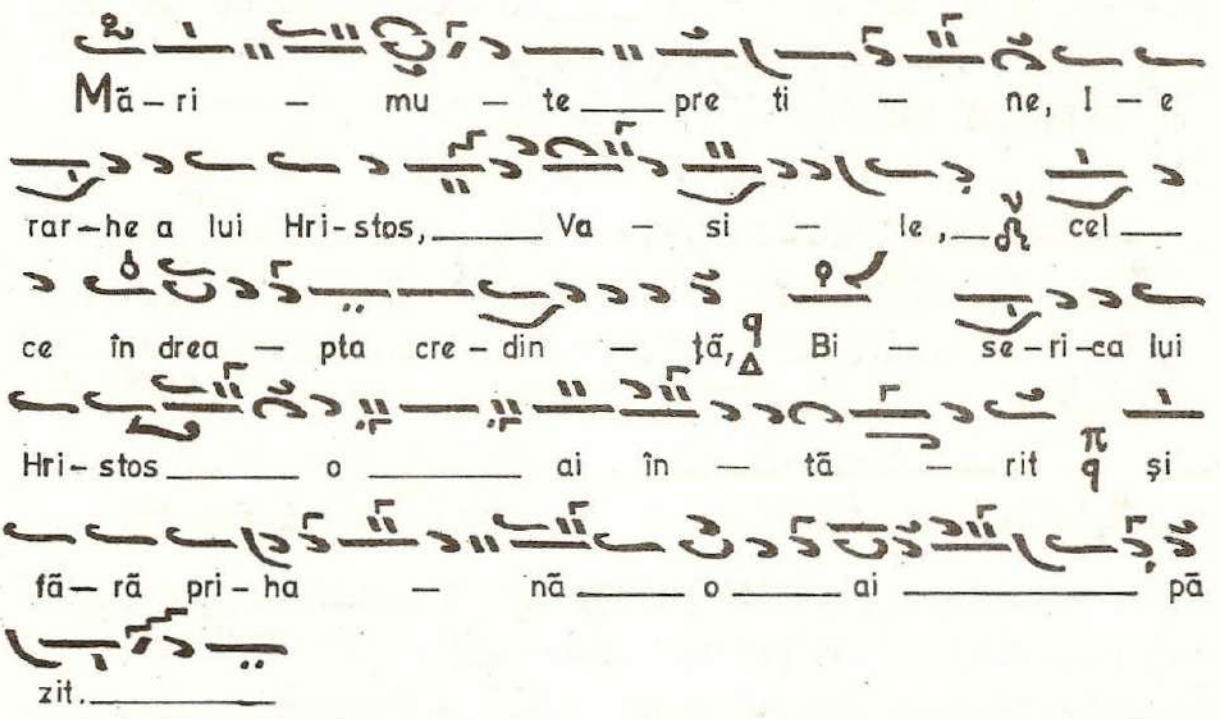
Mă – ri — mu — te ___ pre ti — ne, I – e
rar – he a lui Hri – stos, ___ Va – si — le, cel ___
ce în drea — pta cre – din — ţă, Bi — se – ri – ca lui
Hri – stos ___ o ___ ai în — tă — rit şi
fă –ră pri – ha — nă ___ o ___ ai ___ pă
zit.

După policleu, Sedealna glas VIII, Podobie: Pre înţelepciunea . . . Hï.

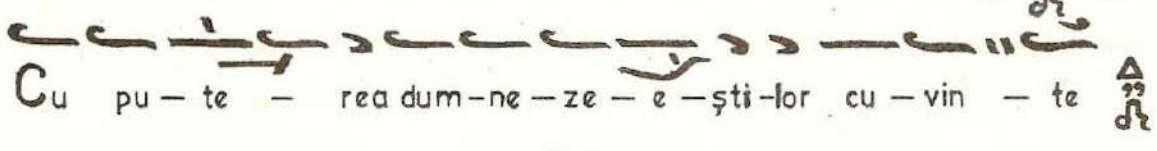

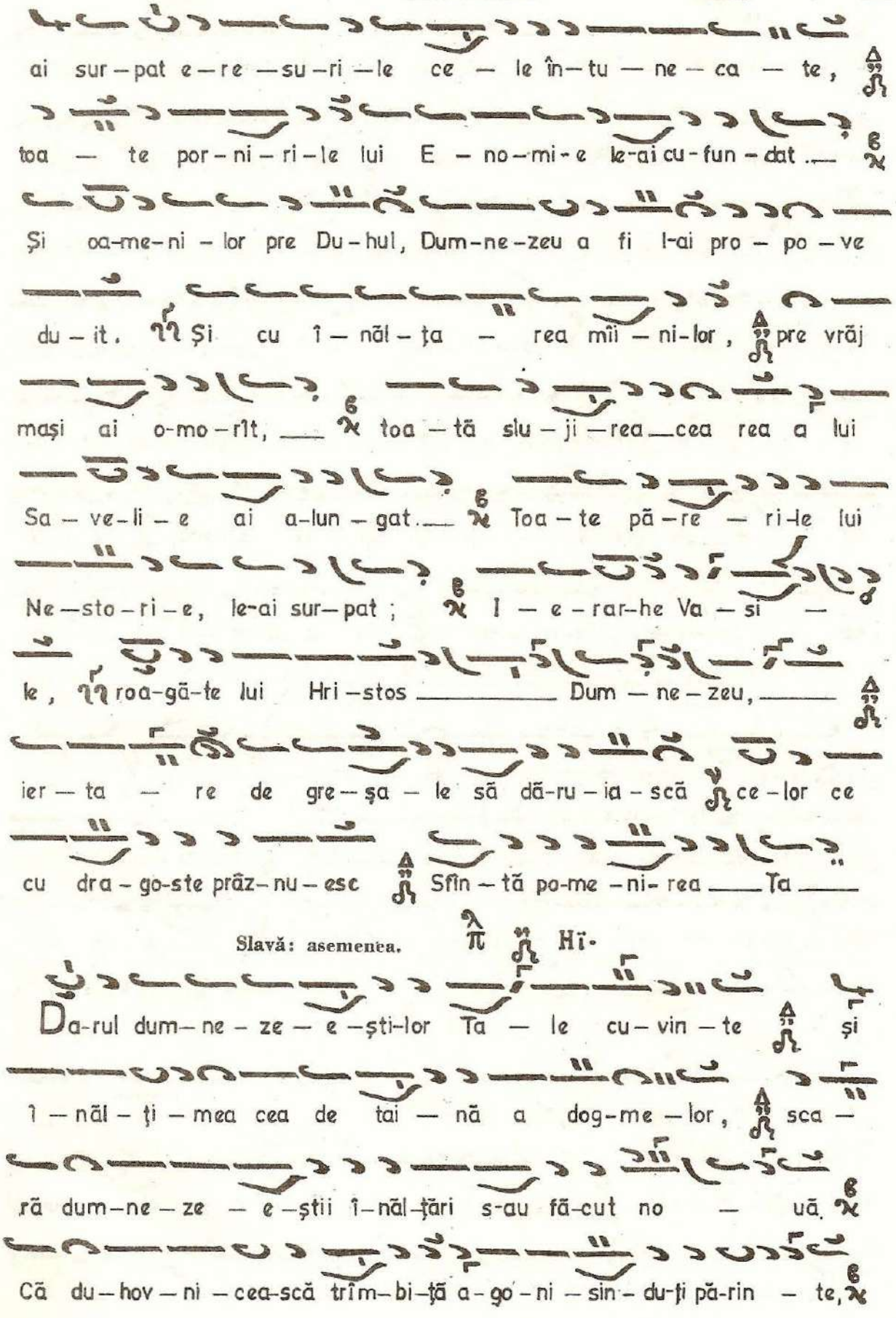
ai sur – pat e – re – su – ri – le ce – le în – tu – ne – ca – te,
toa – te por – ni – ri – le lui E – no – mi – e le-ai cu – fun – dat.
Şi oa-me-ni – lor pre Du – hul, Dum – ne – zeu a fi l-ai pro – po – ve
du – it. Şi cu î – năl – ţa – rea mîi – ni – lor, pre vrăj
maşi ai o-mo – rît, toa – tă slu – ji – rea – cea rea a lui
Sa – ve – li – e ai a-lun – gat. Toa – te pă – re – ri – le lui
Ne – sto – ri – e, le-ai sur – pat; I – e – rar – he Va – si –
le, roa-gă-te lui Hri – stos Dum – ne – zeu,
ier – ta – re de gre – şa – le să dă-ru – ia – scă ce – lor ce
cu dra – go-ste prăz – nu – esc Sfîn – tă po-me – ni – rea Ta
Slavă: asemenea. Hï.
Da-rul dum – ne – ze – e – şti-lor Ta – le cu – vin – te şi
î – năl – ţi – mea cea de tai – nă a dog-me – lor, sca –
ră dum – ne – ze – e – ştii î – năl – ţări s-au fă-cut no – uă.
Că du – hov – ni – cea-scă trîm – bi – ţă a – go – ni – sin – du-ţi pă-rin – te,

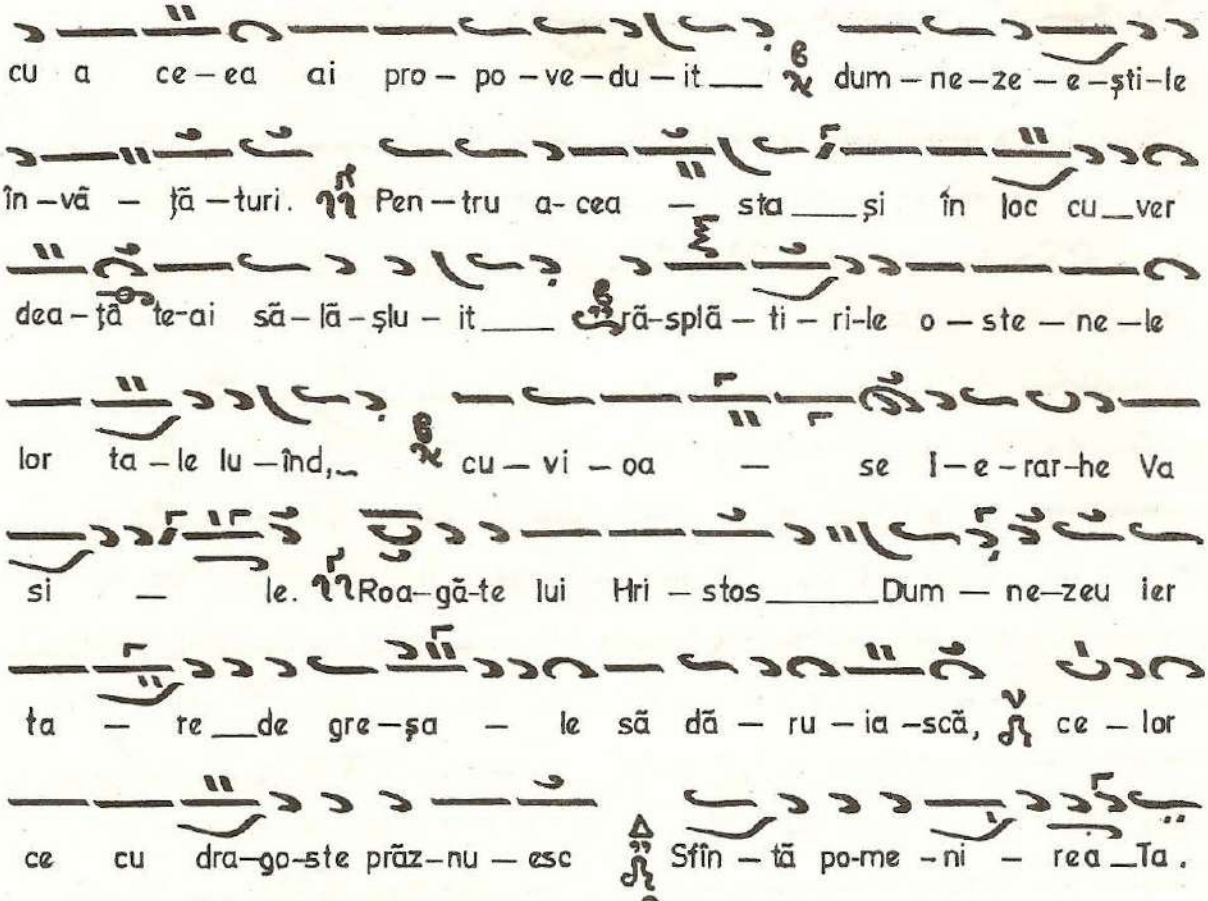
cu a ce – ea ai pro – po – ve – du – it dum – ne – ze – e – şti – le
în – vă – ţă – turi. Pen – tru a – cea – sta şi în loc cu – ver
dea – ţă te-ai să – lă – şlu – it ră-splă – ti – ri-le o – ste – ne – le
lor ta – le lu – înd, cu – vi – oa – se I – e – rar-he Va
si – le. Roa – gă-te lui Hri – stos Dum – ne – zeu ier
ta – re de gre – şa – le să dă – ru – ia – scă, ce – lor
ce cu dra – go-ste prăz – nu – esc Sfîn – tă po-me – ni – rea Ta.

Şi acum: asemenea. Hï·

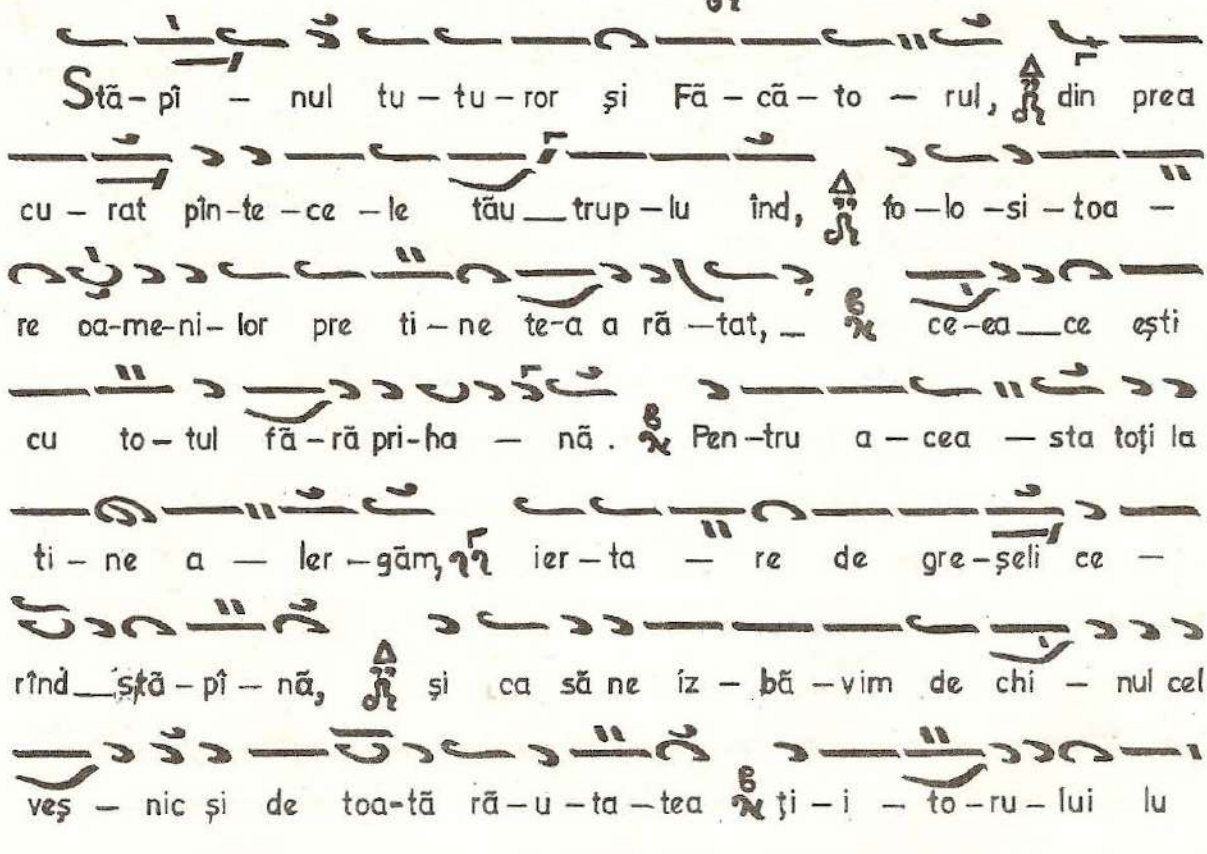
Stă – pî – nul tu – tu – ror şi Fă – că – to – rul, din prea
cu – rat pîn-te – ce – le tău trup – lu înd, fo – lo – si – toa –
re oa-me-ni – lor pre ti – ne te-a a ră – tat, ce – ea ce eşti
cu to – tul fă – ră pri-ha – nă. Pen – tru a – cea – sta toţi la
ti – ne a – ler – găm, ier – ta – re de gre – şeli ce –
rînd stă – pî – nă, şi ca să ne íz – bă – vim de chi – nul cel
veş – nic şi de toa-tă ră – u – ta – tea ţi – i – to – ru – lui lu

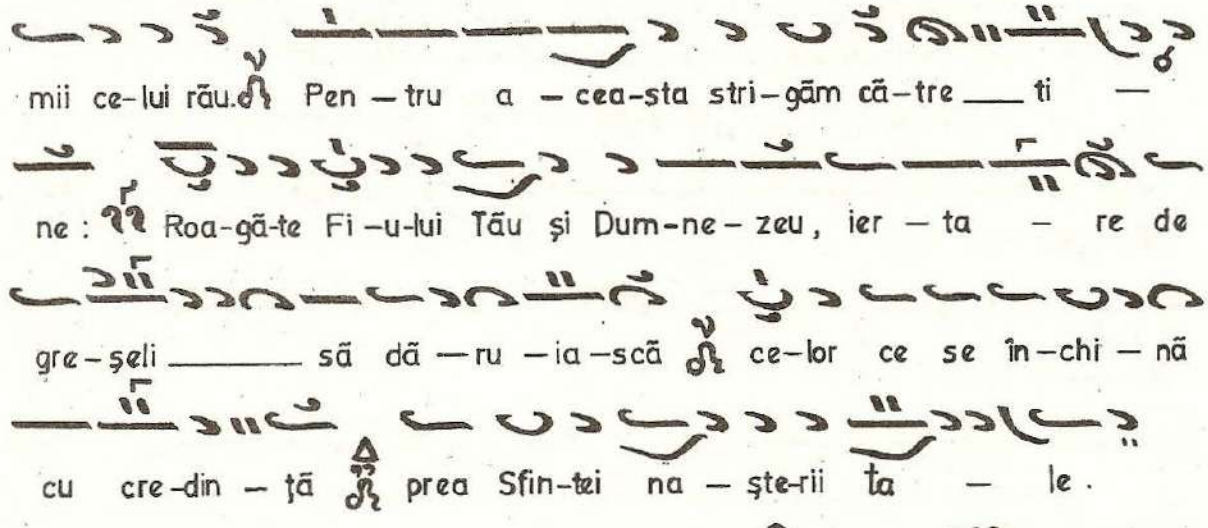
mii ce-lui rău. Pen-tru a-cea-sta stri-gām că-tre-ti-
ne: Roa-gă-te Fi-u-lui Tău şi Dum-ne-zeu, ier-ta-re de
gre-şeli să dă-ru-ia-scă ce-lor ce se în-chi-nă
cu cre-din-ţă prea Sfin-tei na-şte-rii ta-le.

După psalmul 50, Stihira, gls VI. Πα.

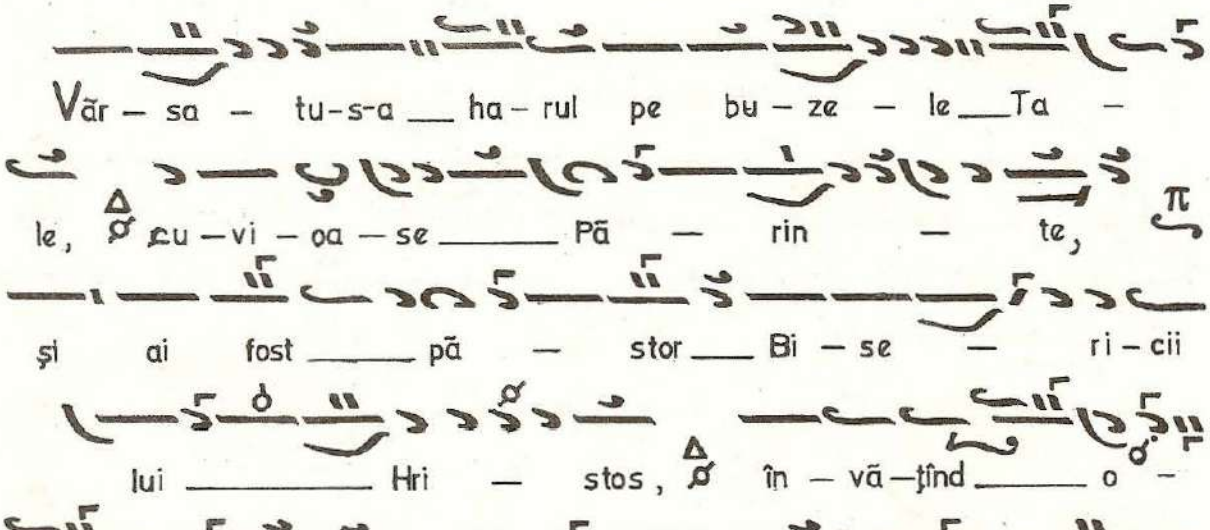
Văr-sa-tu-s-a ha-rul pe bu-ze-le Ta-
le, cu-vi-oa-se Pă-rin-te,
şi ai fost pă-stor Bi-se-ri-cii
lui Hri-stos, în-vă-ţînd o-
-i-le ce-le cu-vîn-tă-toa-
re să crea-dă în Tre-i-mea
cea de o fi-in-ţă, în-tru o-
dum-ne-zei-re.

La LAUDE, Slavă: glas VI, Vărsatu-s-au darul . . . Vezi mai sus.

Şi acum: a Praznicului, glas VIII, Pogorîndu-se Mîntuitorul . . . pag. 1.

Stihirile Ceasurilor Împărăteşti, ce se cîntă la Sfînta şi dumnezeiasca Arătarea Domnului nostru Iisus Hristos.

La Ceasul întîi, glas VIII. Hï.

A-stăzi fi — rea a — pe — lor se sfin — ţe — şte şi

să ___ de — spar — te lor — da — nul şi

îşi în — toar — ce ___ cur — ge — rea a — pe-lor ___ sa — le, vă

zînd ___ pre Stă — pî — nul bo-te-zîn — du — Se.

De două ori Hï.

Ca un om ai ve — nit la rîu, ___ Hri — stoa — se Îm

pă — ra — te, şi bo — tez ca o slu —

— gă a lu — a Te sîr — gu — eşti ___ Bu — nu

— le, din mîi — ni — le Mer — gă — to — ru — lui ___ î — na —

in — te, pen — tru pă — ca — te — le noa —

stre, Iu — bi — to — ru — le ___ de ___ oa — meni.

De două ori.

Slavă: glas VIII. Hï.

Că — tre gla — sul ___ ce-lui ___ ce stri — gă în pu — stiu: ___

gă — tiţi ___ ca — lea Dom — nu — lui, ve — ni

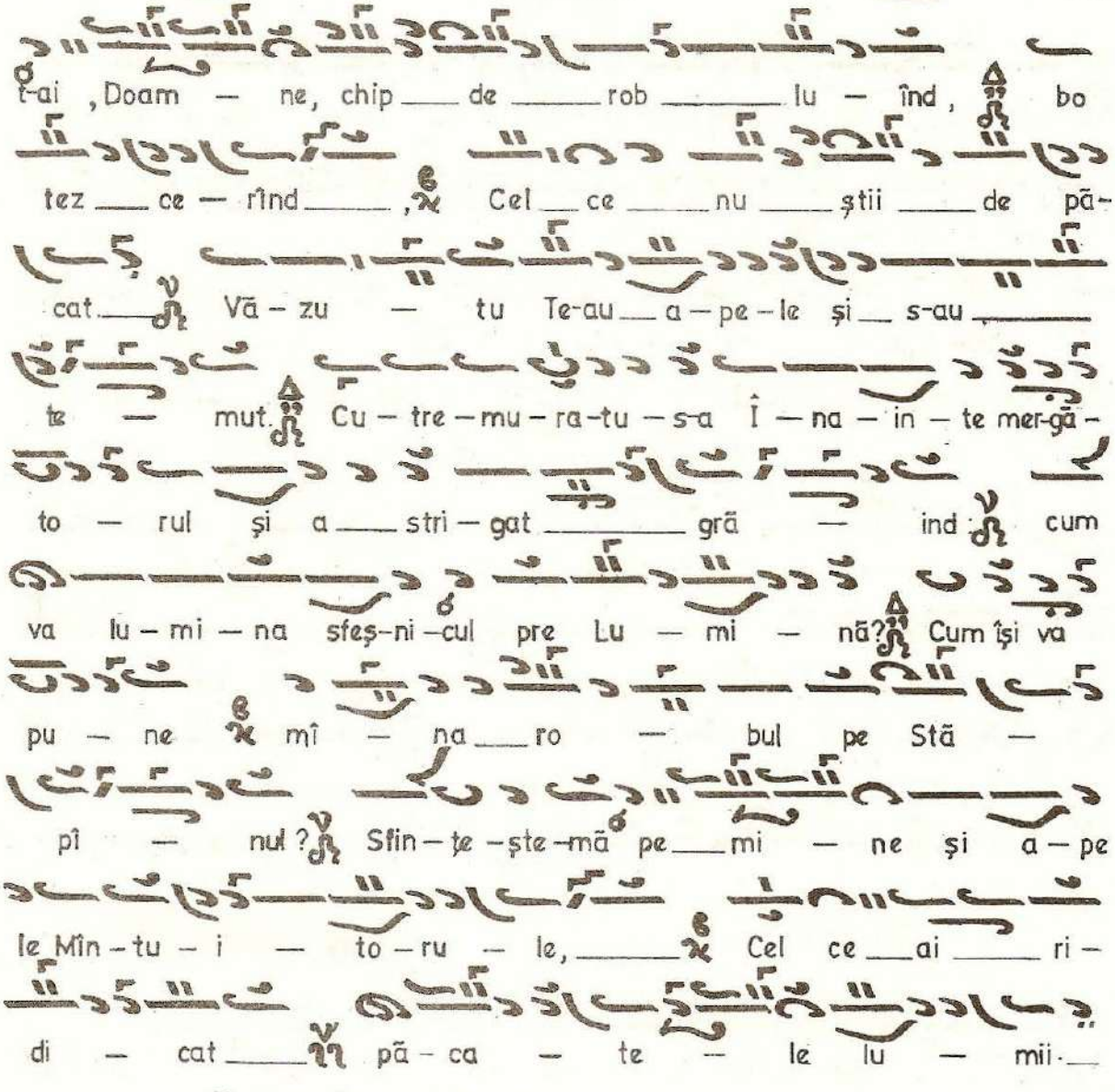
t-ai ,Doam — ne, chip de rob lu — înd, bo
tez ce — rînd , Cel ce nu ştii de pă-
cat Vă — zu — tu Te-au a — pe — le şi s-au
te — mut. Cu — tre — mu — ra — tu — s-a Î — na — in — te mer-gă —
to — rul şi a stri — gat gră — ind cum
va lu — mi — na sfeş-ni — cul pre Lu — mi — nă? Cum îşi va
pu — ne mî — na ro — bul pe Stă —
pî — nul ? Sfin — te — şte — mă pe mi — ne şi a — pe
le Mîn — tu — i — to — ru — le, Cel ce ai ri —
di — cat pă — ca — te — le lu — mii.

Şi acum: iar aceasta.

La Ceasul al treilea, glas VIII. Hï.

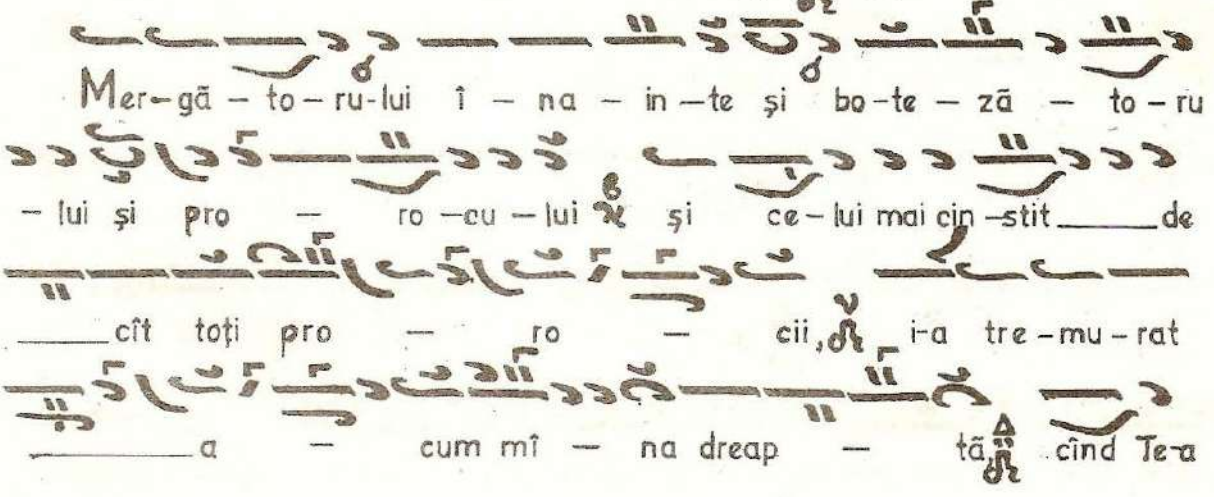
Mer-gă — to — ru-lui î — na — in — te şi bo-te — zā — to — ru
— lui şi pro — ro — cu — lui şi ce — lui mai cin — stit de
cît toţi pro — ro — cii, i-a tre — mu — rat
a — cum mî — na dreap — tă cînd Te-a

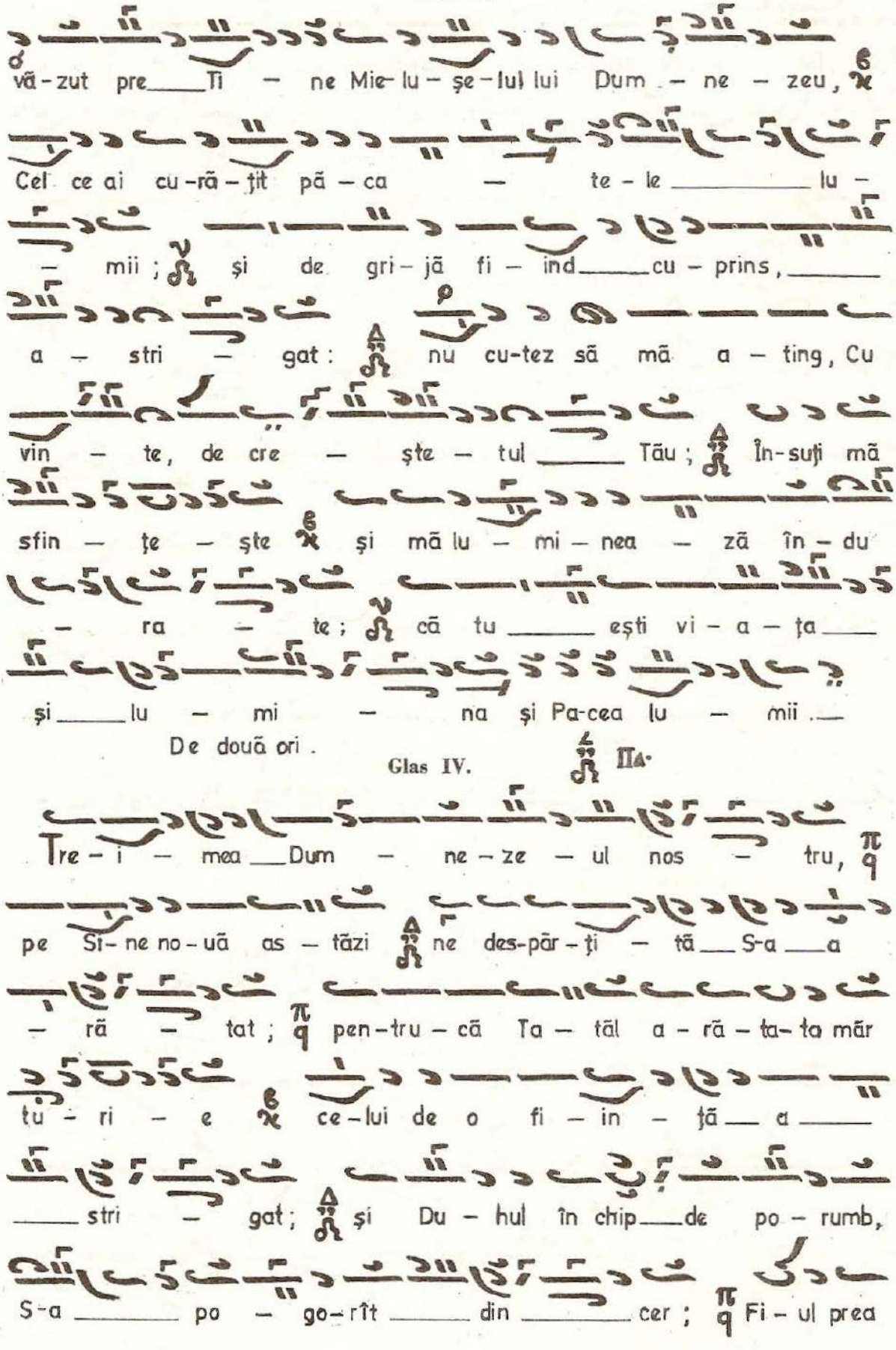
vă-zut pre Ti ne Mie-lu-şe-lul lui Dum-ne-zeu,
Cel ce ai cu-ră-ţit pă-ca te-le lu-
mii; şi de gri-jă fi-ind cu-prins,
a-stri-gat: nu cu-tez să mă a-ting, Cu
vin-te, de cre-şte-tul Tău; În-suţi mă
sfin-ţe-şte şi mă lu-mi-nea-zã în-du
-ra-te; că tu eşti vi-a-ţa
şi lu-mi-na şi Pa-cea lu-mii.
De două ori.
Glas IV. IIA.
Tre-i-mea Dum-ne-ze-ul nos-tru,
pe Si-ne no-uă as-tăzi ne des-păr-ţi-tă S-a
-ră-tat; pen-tru-că Ta-tăl a-ră-ta-ta măr
tu-ri-e ce-lui de o fi-in-ţă a
stri-gat; şi Du-hul în chip de po-rumb,
S-a po-go-rît din cer; Fi-ul prea

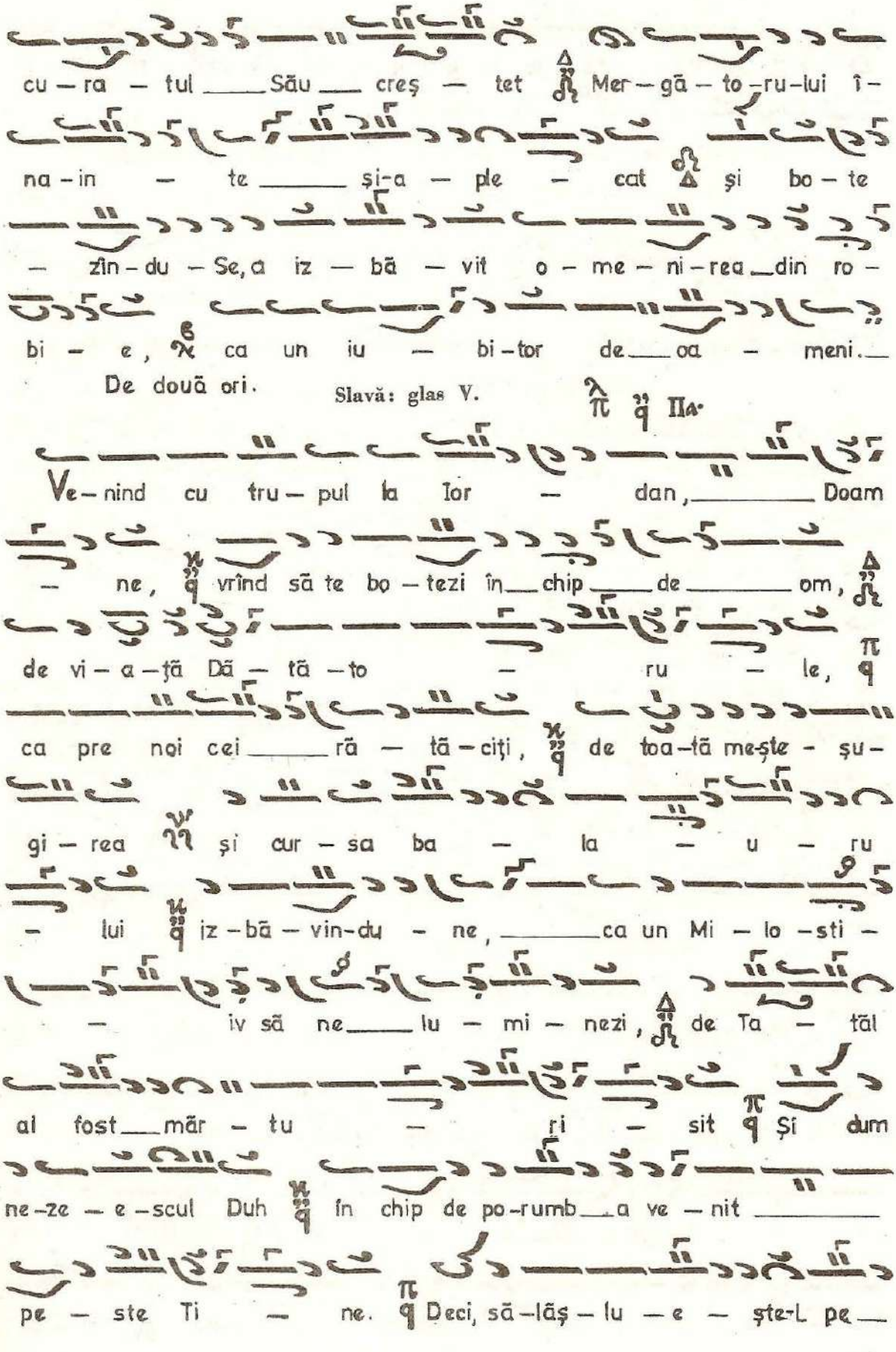
cu – ra – tul Său creş – tet Mer – gă – to – ru – lui î –
na – in – te şi-a – ple – cat şi bo – te
– zîn – du – Se, a iz – bă – vit o – me – ni – rea din ro –
bi – e, ca un iu – bi – tor de oa – meni.
De două ori.
Slavă: glas V.
Ve – nind cu tru – pul la Ior – dan, Doam
– ne, vrînd să te bo – tezi în chip de om,
de vi – a – ţă Dă – tă – to – ru – le,
ca pre noi cei ră – tă – ciţi, de toa – tă me-şte – şu –
gi – rea şi cur – sa ba – la – u – ru
– lui iz – bă – vin – du – ne, ca un Mi – lo – sti –
– iv să ne lu – mi – nezi, de Ta – tăl
ai fost măr – tu – ri – sit Şi dum
ne – ze – e – scul Duh în chip de po – rumb a ve – nit
pe – ste Ti – ne. Deci, să – lăş – lu – e – şte-L pe

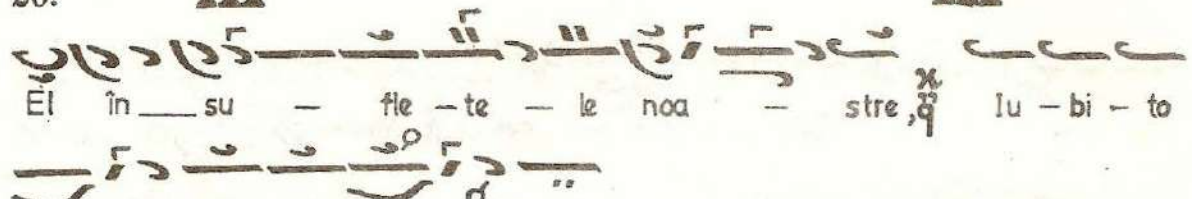

La Ceasul al şaselea, glas VIII. Hï·

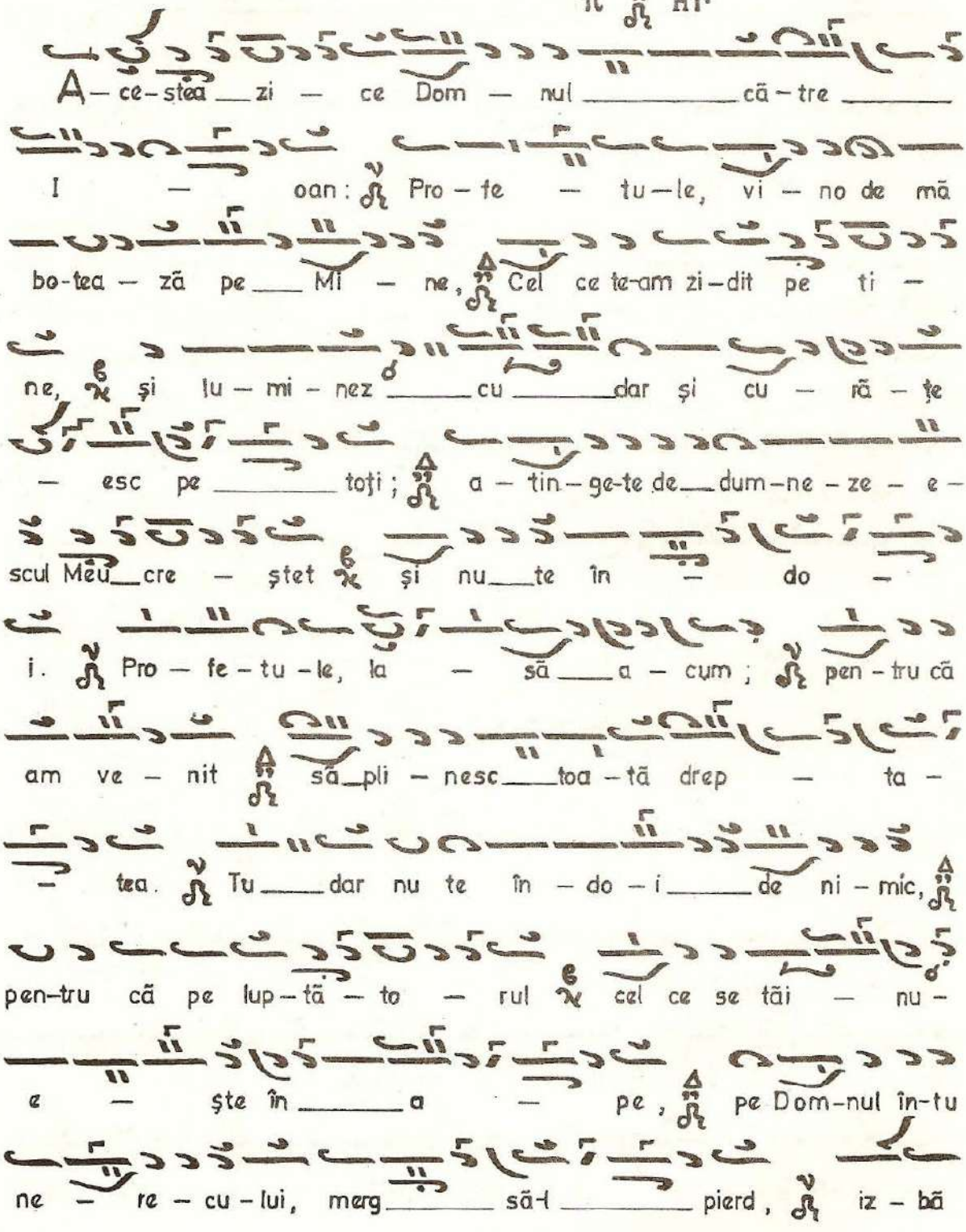
A-ce-stea___zi — ce Dom — nul _____că-tre _____
I — oan: Pro-fe — tu-le, vi — no de mă
bo-tea — ză pe___Mi — ne, Cel ce te-am zi-dit pe ti —
ne, şi Iu-mi-nez _____cu _____dar şi cu — mă — ţe
— esc pe _____toţi; a-tin-ge-te de___dum-ne-ze-e-
scul Meu___cre — ştet şi nu___te în — do —
i. Pro-fe-tu-le, la — să___a-cum; pen-tru că
am ve-nit să___pli-nesc___toa-tă drep — ta —
— tea. Tu_____dar nu te în-do-i_____de ni-mic,
pen-tru că pe lup-tă-to — rul cel ce se tăi — nu-
e — şte în_____a — pe, pe Dom-nul în-tu
ne — re-cu-lui, merg_____să-l _____pierd, iz-bă

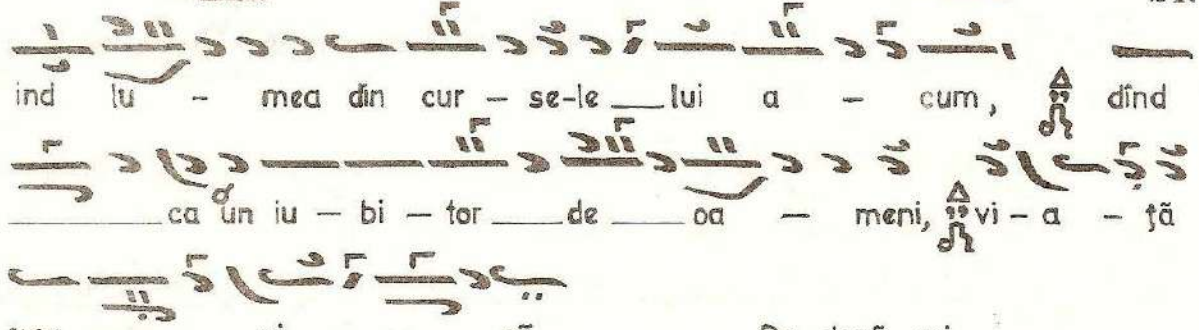

Glas VI. Πα.

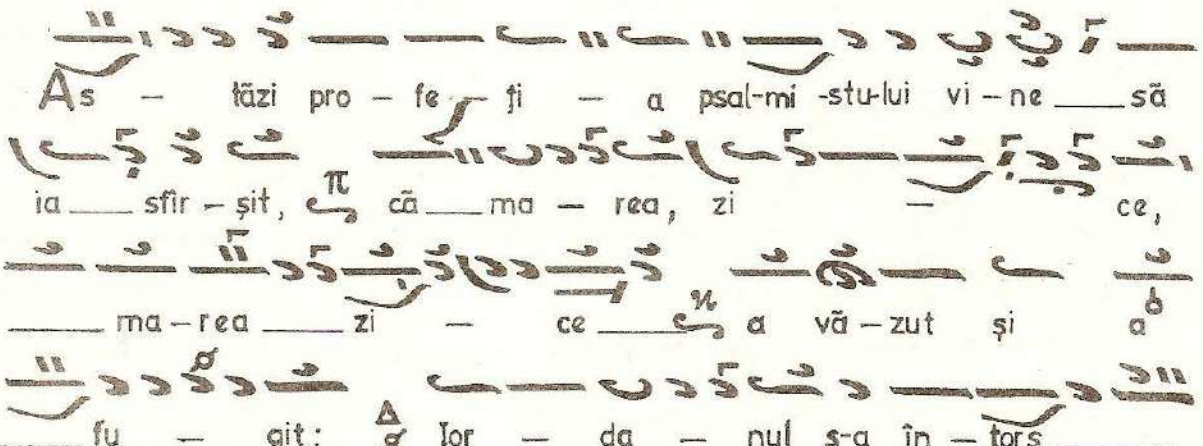
As - tăzi pro - fe - ţi - a psal-mi -stu-lui vi - ne să
ia sfîr - şit, că ma - rea, zi - ce,
ma - rea zi - ce a vă - zut şi a
fu - git; Ior - da - nul s-a în - tors
î - na - poi de la fa - ţa Dom - nu - lui,
de la - fa - ţa Dum - ne - ze - u - lui lui Ia -
cov, Cel - ce a ve - nit să ia bo - tez
de la slu - gă, ca noi de ne - cu - ră - ţi a
i - do - leas - că spă - lîn - du - ne, să ne
lu - mi - năm su - fle-te-le prin-tr - în - sul.

De două ori.

Slavă: glas V. Πα.

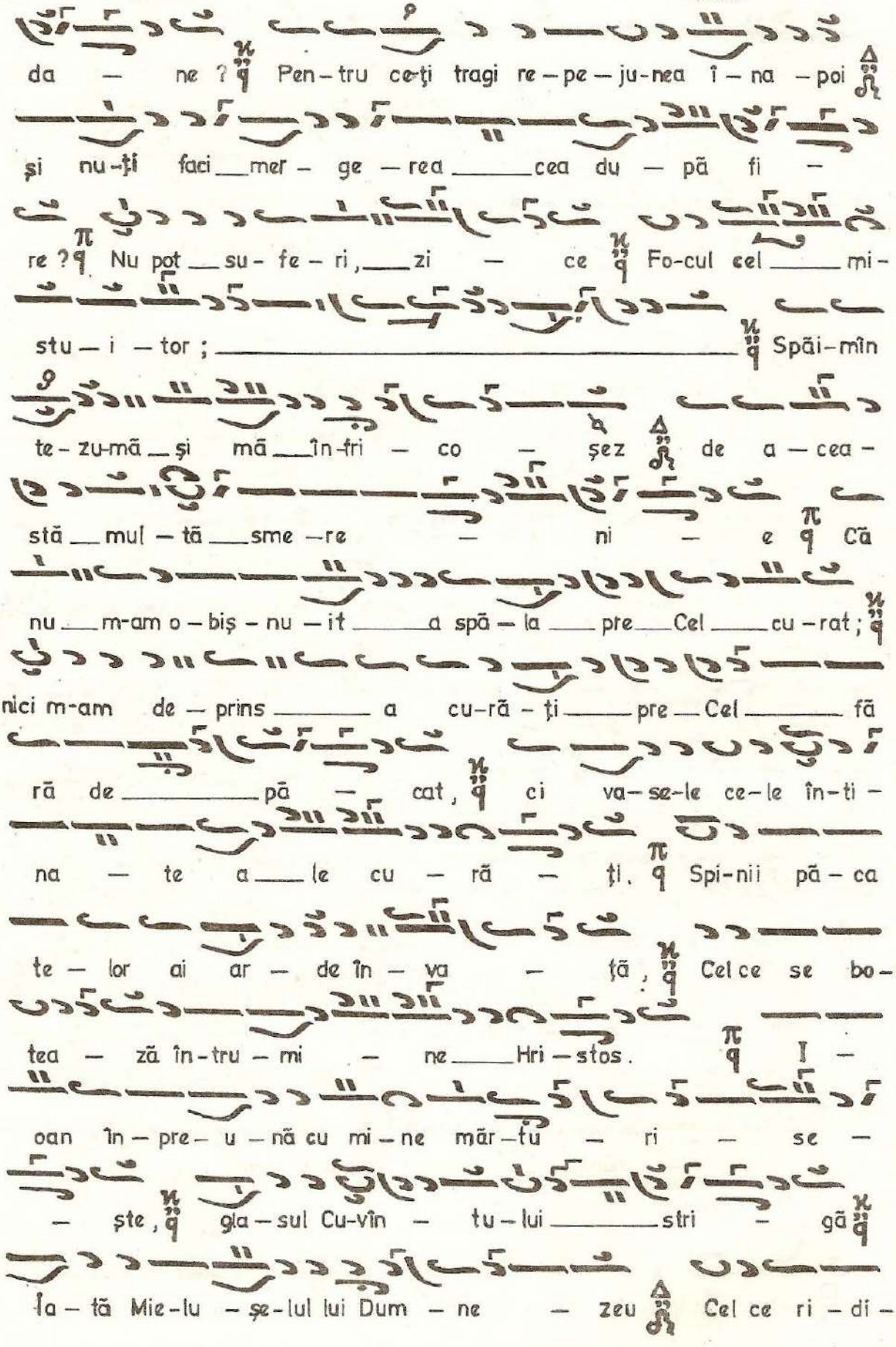
da — ne ? Pen-tru ce-ţi tragi re-pe-ju-nea î-na-poi
şi nu-ţi faci mer-ge-rea cea du-pă fi-
re ? Nu pot su-fe-ri, zi-ce Fo-cul cel mi-
stu-i-tor ; Spăi-mîn
te-zu-mă şi mă în-fri-co-şez de a-cea-
stă mul-tă sme-re-ni-e Că
nu m-am o-biş-nu-it a spă-la pre Cel cu-rat ;
nici m-am de-prins a cu-ră-ţi pre Cel fă
ră de pă-cat, ci va-se-le ce-le în-ti-
na-te a le cu-ră-ţi. Spi-nii pă-ca
te-lor ai ar-de în-va-ţă, Cel ce se bo-
tea-ză în-tru-mi-ne Hri-stos. I-
oan în-pre-u-nă cu mi-ne măr-tu-ri-se-
ş-te, gla-sul Cu-vîn-tu-lui stri-gă
la-tă Mie-lu-şe-lul lui Dum-ne-zeu Cel ce ri-di-

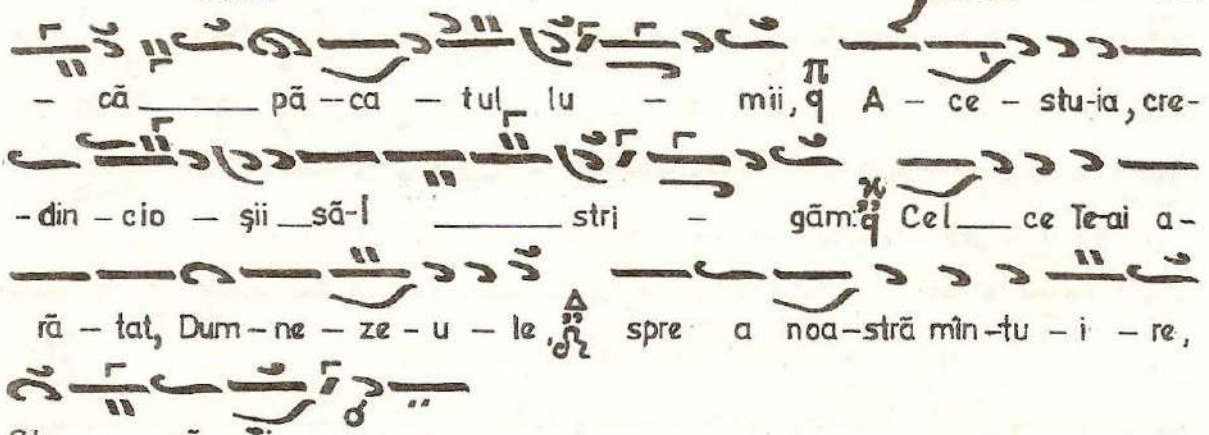

Şi acum: iar aceasta.

La Ceasul al noulea, glas VII. Γα.

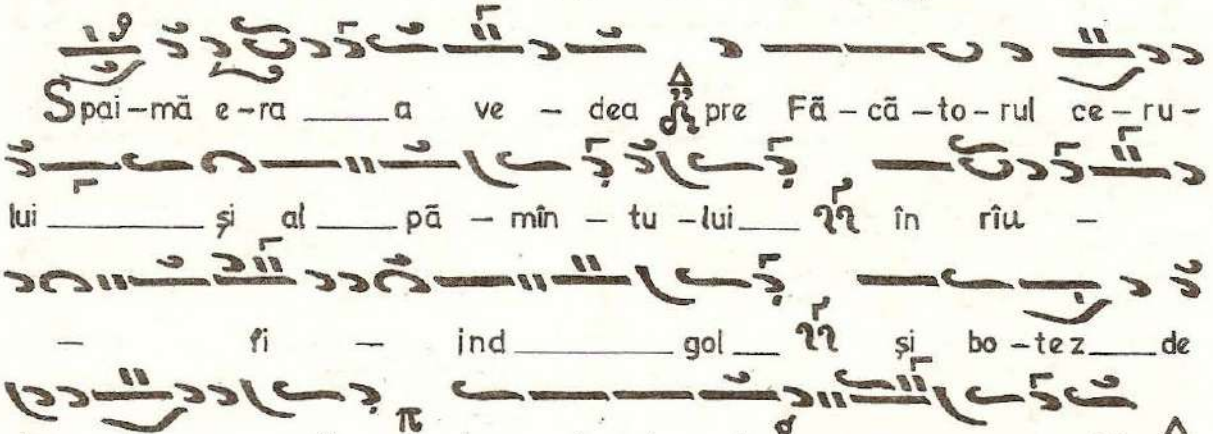
Spai-mă e-ra a ve – dea pre Fă – că – to – rul ce – ru-
lui şi al pă – mîn – tu – lui în rîu –
– fi – ind gol şi bo – tez de
la slu – gă, spre mîn – tu – i – rea noa – stră,
lu – înd ca o slu – gă; Şi ce – te-le în
-ge – reşti s-au mi – rat cu fri – că şi cu
bu – cu-ri – e; cu ca-re ne în-chi-năm-Ţi – e,
mîn – tu – e – şte – ne pre noi Doam – ne.

De două ori. Glas II. Aï.

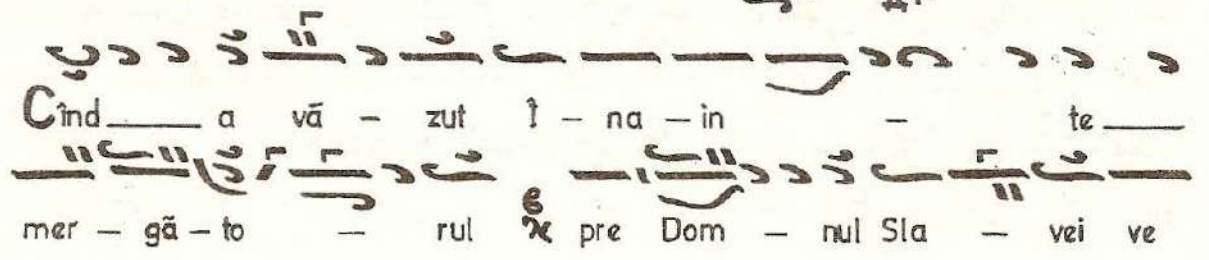

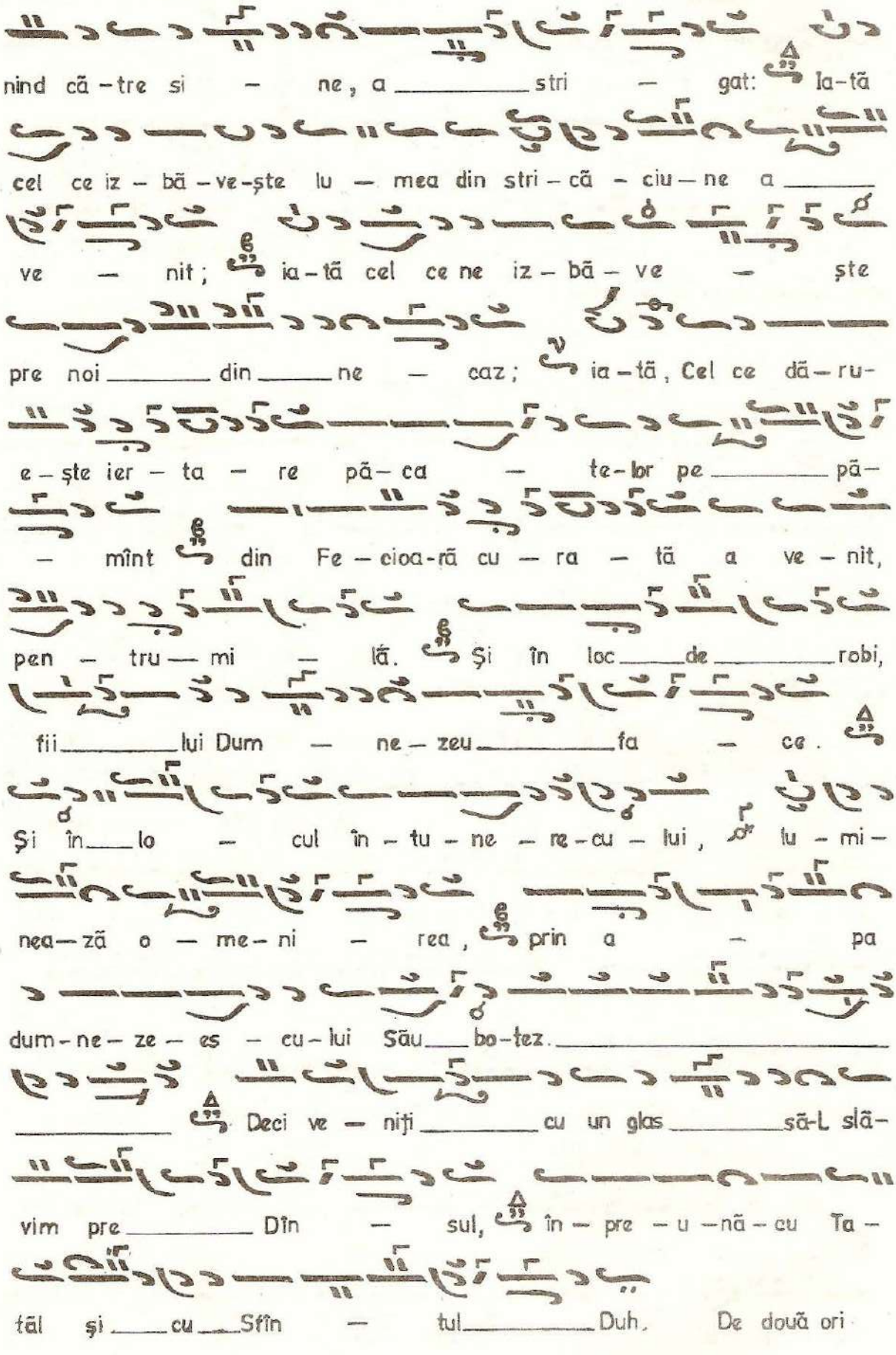
nind că-tre si-ne, a-stri-gat: Ia-tă
cel ce iz-bă-ve-ște lu-mea din stri-că-ciu-ne a-ve-nit;
ia-tă cel ce ne iz-bă-ve-ște pre noi din ne-caz;
ia-tă, Cel ce dă-ru-e-ște ier-ta-re pă-ca-te-lor pe pă-mînt
din Fe-cioa-ră cu-ra-tă a ve-nit, pen-tru-mi-lă.
Și în loc de robi, fii lui Dum-ne-zeu fa-ce.
Și în lo-cul în-tu-ne-re-cu-lui, lu-mi-nea-ză o-me-ni-rea,
prin a-pa dum-ne-ze-es-cu-lui Său bo-tez.
Deci ve-niți cu un glas să-L slă-vim pre Dîn-sul,
în-pre-u-nă-cu Ta-tăl și cu Sfîn-tul Duh.
De două ori

Slavă: glas V. Πα·

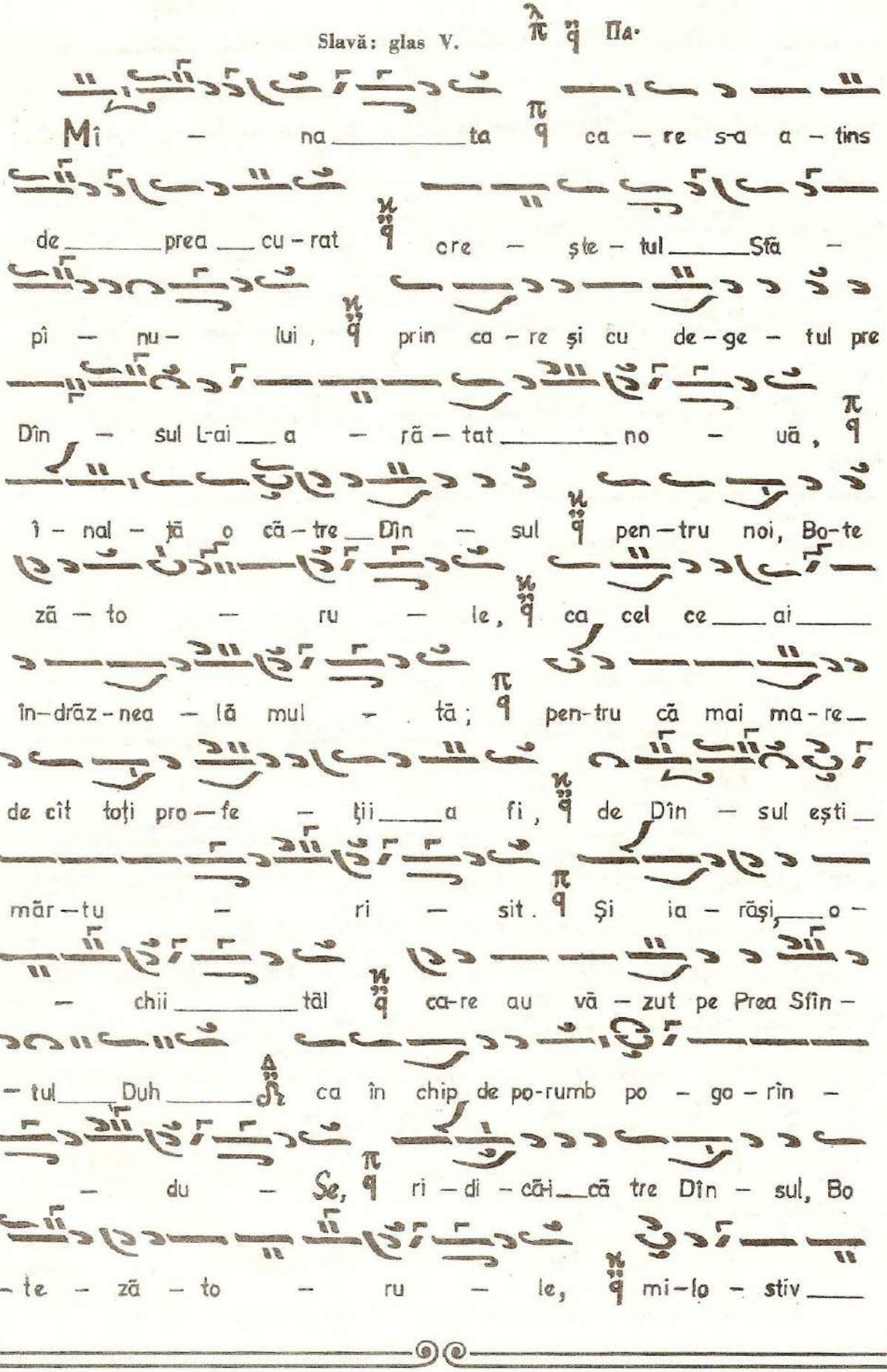
Mî – na ta ca – re s-a a – tins
de prea cu – rat ore – ște – tul Stă –
pî – nu – lui, prin ca – re și cu de – ge – tul pre
Dîn – sul L-ai a – ră – tat no – uă,
î – nal – ță o că – tre Dîn – sul pen – tru noi, Bo-te
zā – to – ru – le, ca cel ce ai
în – drăz – nea – lă mul – tă; pen-tru că mai ma – re
de cît toți pro – fe – ți – i a fi, de Dîn – sul ești
măr – tu – ri – sit. Și ia – răși, o –
– chii tăl ca-re au vă – zut pe Prea Sfîn –
– tul Duh ca în chip de po-rumb po – go – rîn –
– du – Se, ri – di – că-i că tre Dîn – sul, Bo
– te – zā – to – ru – le, mi – lo – stiv

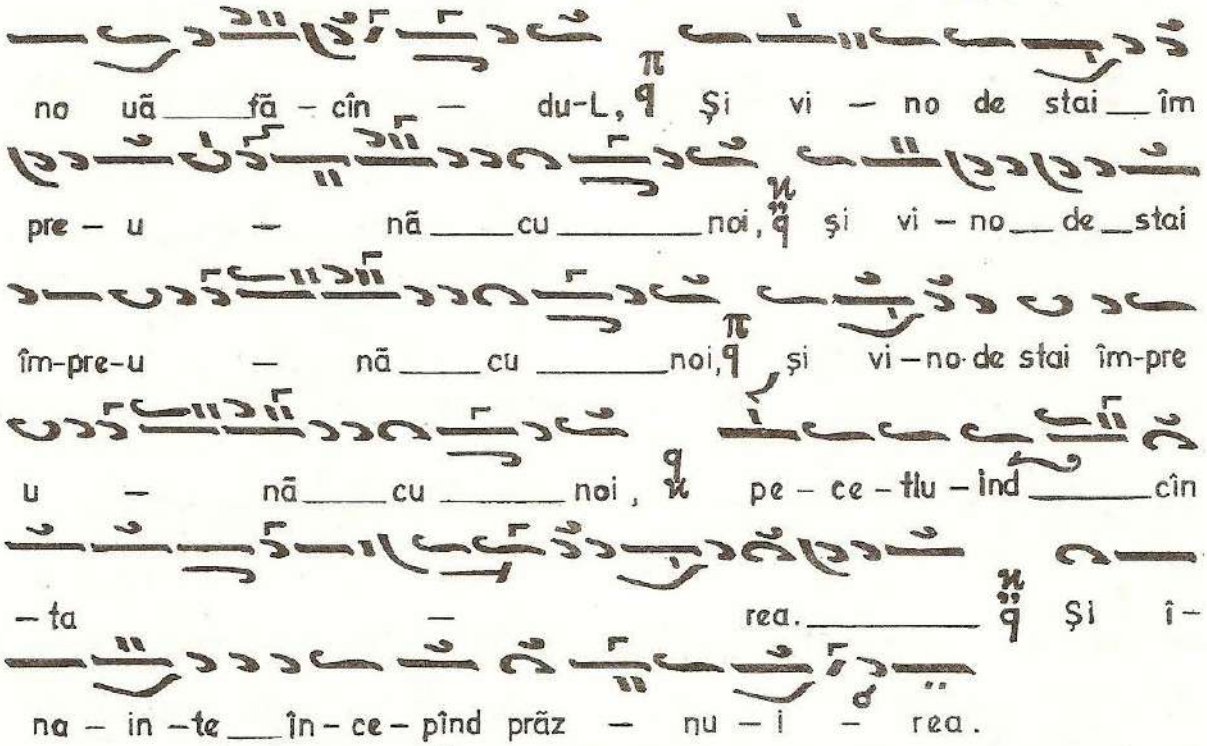
no uă fă - cîn - du-L, Şi vi - no de stai îm
pre - u - nă cu noi, şi vi - no de stai
îm-pre-u - nă cu noi, şi vi - no de stai îm-pre
u - nă cu noi, pe - ce - tlu - înd cîn
- ta - rea. Şi î-
na - in - te în - ce - pînd prăz - nu - i - rea.

Şi acum: iar aceasta.

TROPARELE CE SE CÎNTĂ LA SFINŢIREA APEI.

Tropar, glas VIII.

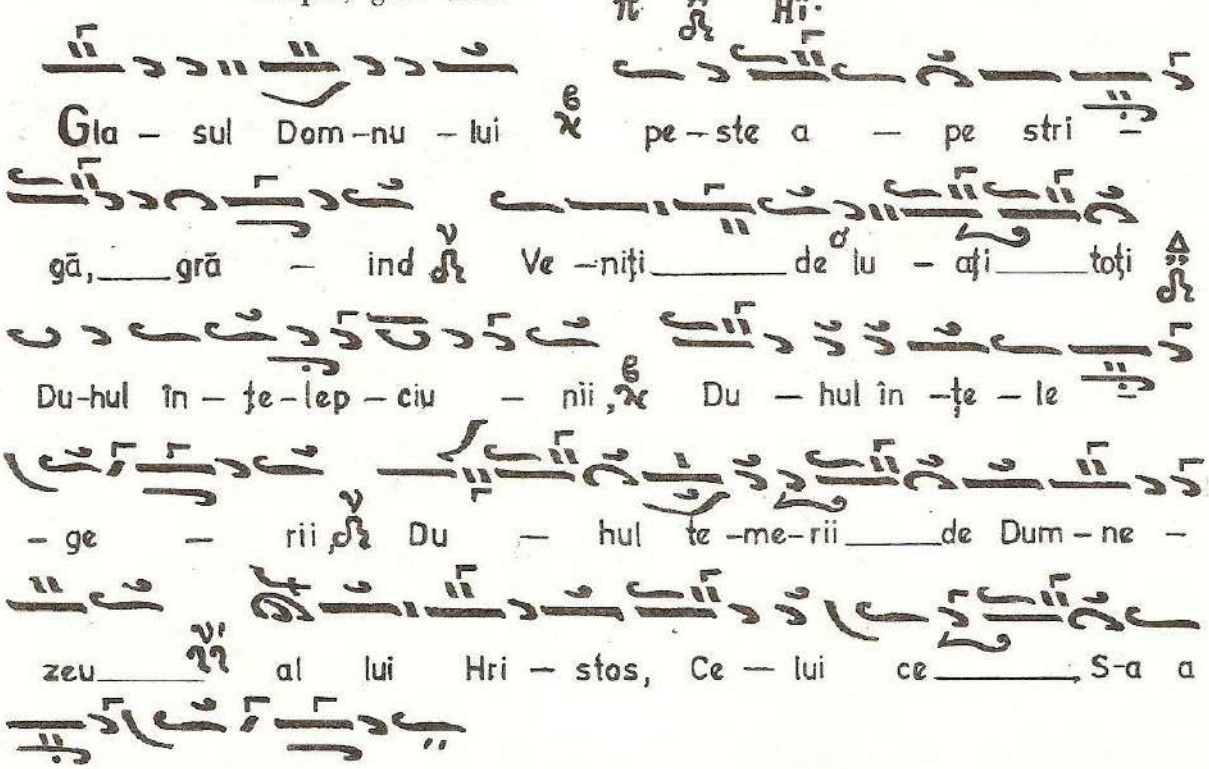
Hï·
Gla - sul Dom-nu - lui pe-ste a - pe stri -
gă, gră - ind Ve -niţi de lu - aţi toţi
Du-hul în - ţe-lep - ciu - nii, Du - hul în - ţe - le
- ge - rii, Du - hul te -me-rii de Dum - ne -
zeu al lui Hri - stos, Ce - lui ce S-a a
- ră - tat. De două ori.

Astăzi firea apelor . . . şi celelalte Tropare, Caută la Ceasul I, pag. 16.

În 6. LA BOTEZUL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS.

Stihirile de seara, glas II.

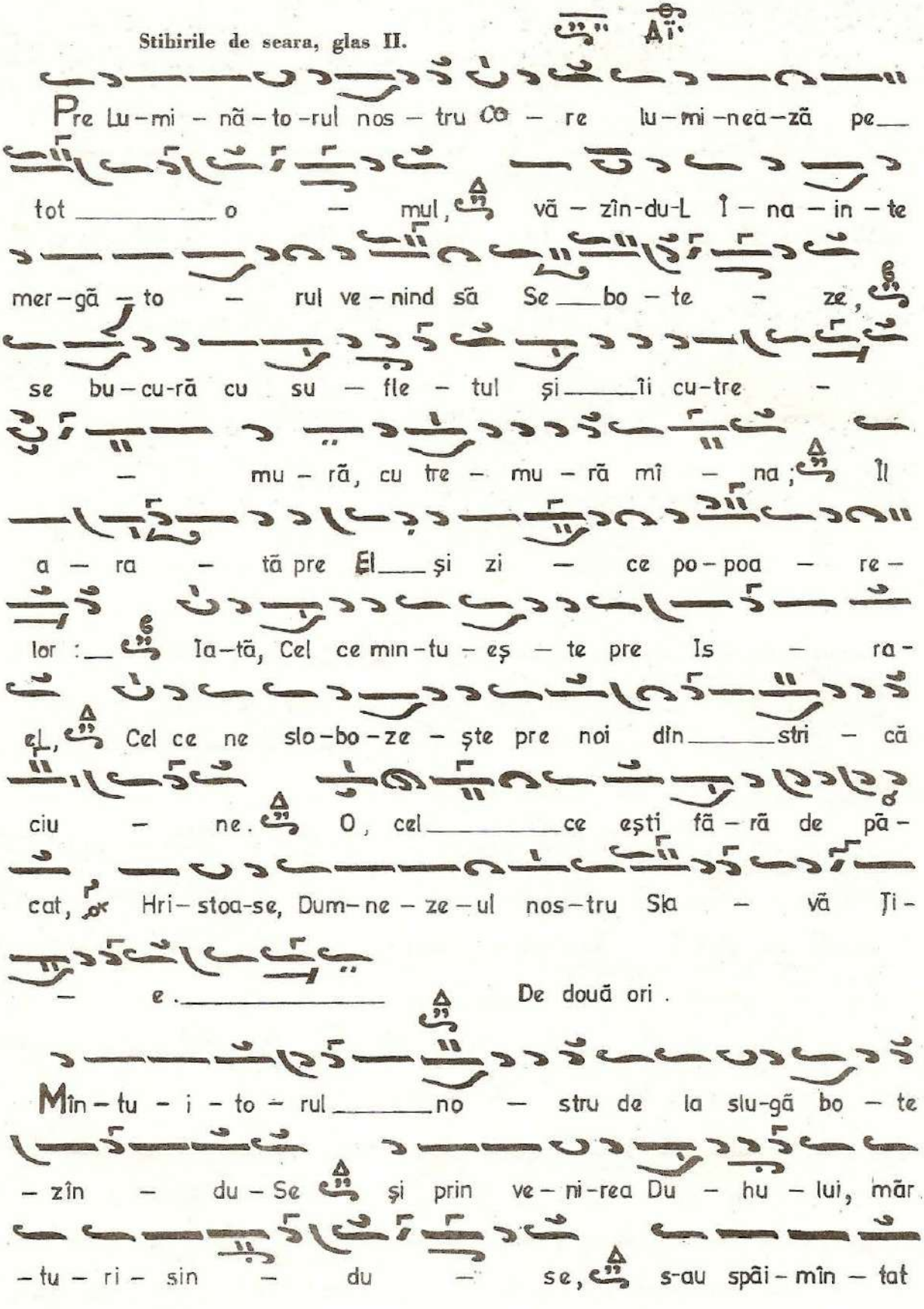
Pre Lu-mi-nă-to-rul nos-tru Co-re lu-mi-nea-ză pe tot o-mul, vă-zîn-du-L Î-na-in-te mer-gă-to-rul ve-nind să Se bo-te-ze, se bu-cu-ră cu su-fle-tul şi îi cu-tre-mu-ră, cu tre-mu-ră mî-na; Îl a-ra-tă pre El şi zi-ce po-poa-re-lor: Ia-tă, Cel ce mîn-tu-eş-te pre Is-ra-eL, Cel ce ne slo-bo-ze-şte pre noi dîn stri-că ciu-ne. O, cel ce eşti fă-ră de pă-cat, Hri-stoa-se, Dum-ne-ze-ul nos-tru Sla-vă Ţi-e.
De două ori.
Mîn-tu-i-to-rul no-stru de la slu-gă bo-te -zîn-du-Se şi prin ve-ni-rea Du-hu-lui, măr-tu-ri-sin-du-se, s-au spăi-mîn-tat

vă — zîn — du-L oş — ti-le în — ge —

— reşti ___ în — ge-reşti. ___ Şi ___ glas ___ din

___ cer, a ve-nit de ___ la Ta — tăl: A — ce-sta pe

ca — re Î — na-in-te mer-gă-to-rul mî — na ___ îşi

pu — ne, Fi — ul ___ Meu cel iu — bit e — ste,

în-tru Ca — re bi-ne am vo-it, Hri-stoa-se Dum

ne-ze-ul nos-tru, Sla — vă Ţi — e. ___

De două ori:

Cur- ge-ri-le Ior da-nu-lui pre Ti-ne Iz-vo — rul

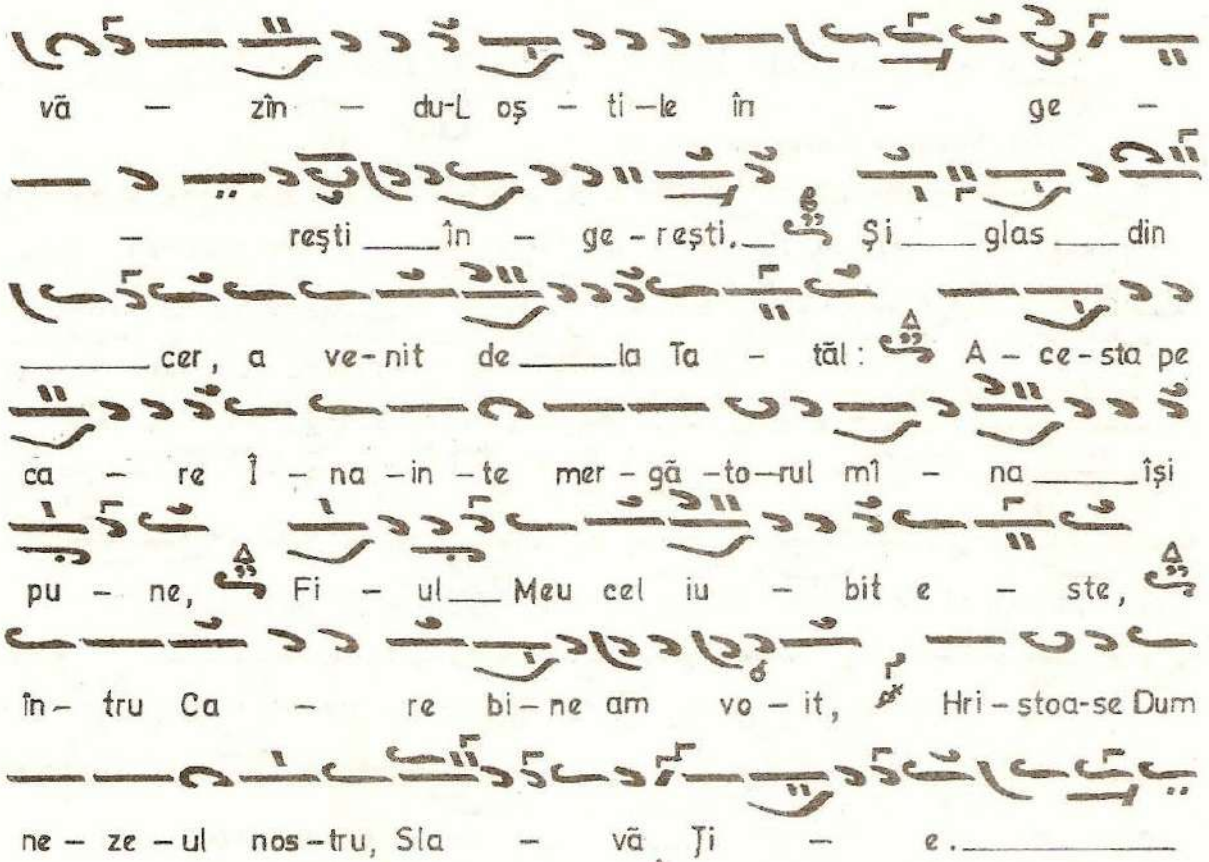

Ti-au ___ pri — mit şi Mîn-gî — i-to — rul în

chip de po-rumb ___ S-a po — go — rît; Ple-ca-tu-Şi-a

cre — şte-tul Cel ___ ce ___ a — ple —

cat ___ ce — ru-ri — le; stri-ga-t-a şi a ___ zis lu —

tul ___ că-tre Zi — di-to — rul: Ce-mi po-run-ceşti ce-

le ___ ce sînt mai pre-sus ___ de mi — ne? Eu am tre-bu

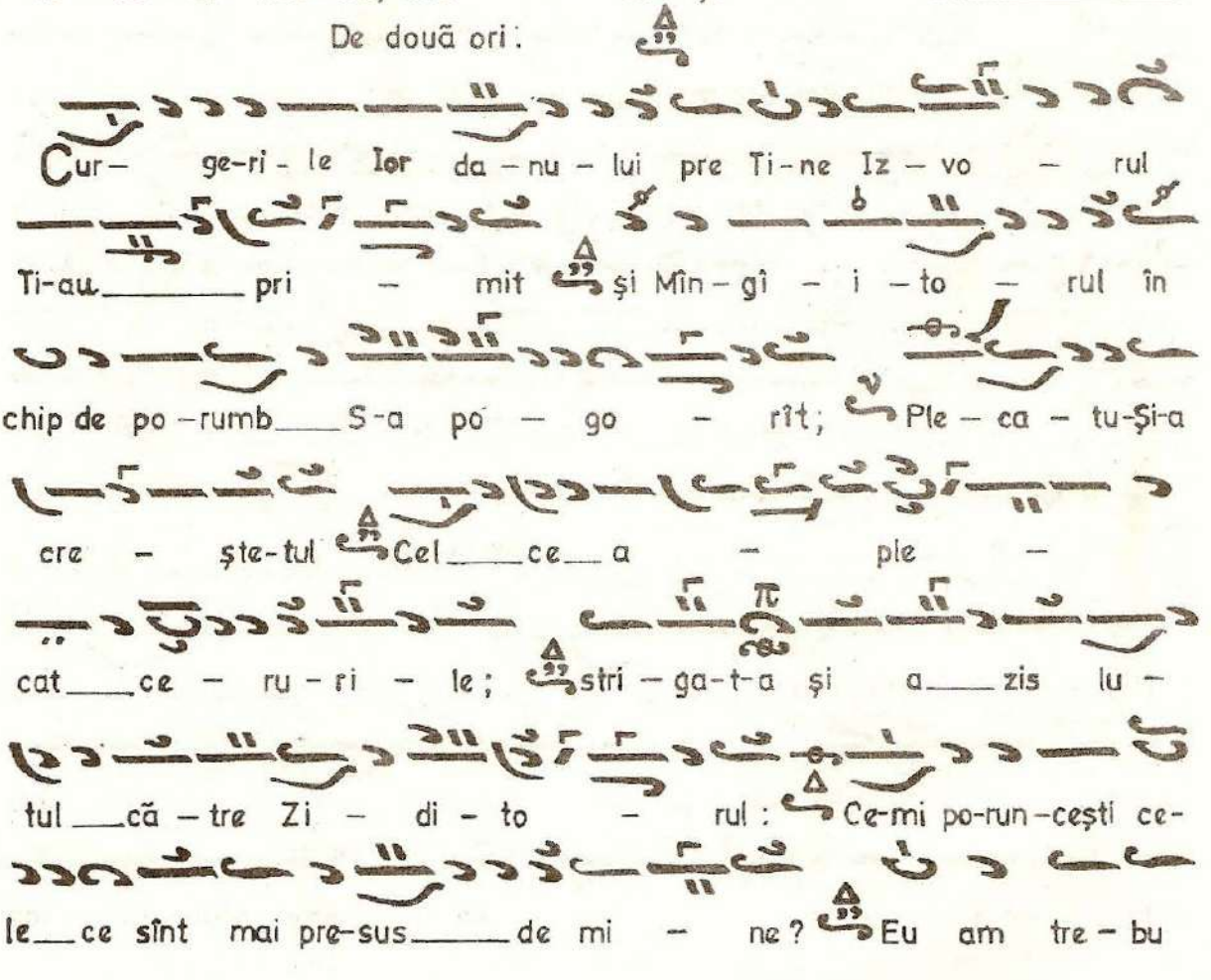

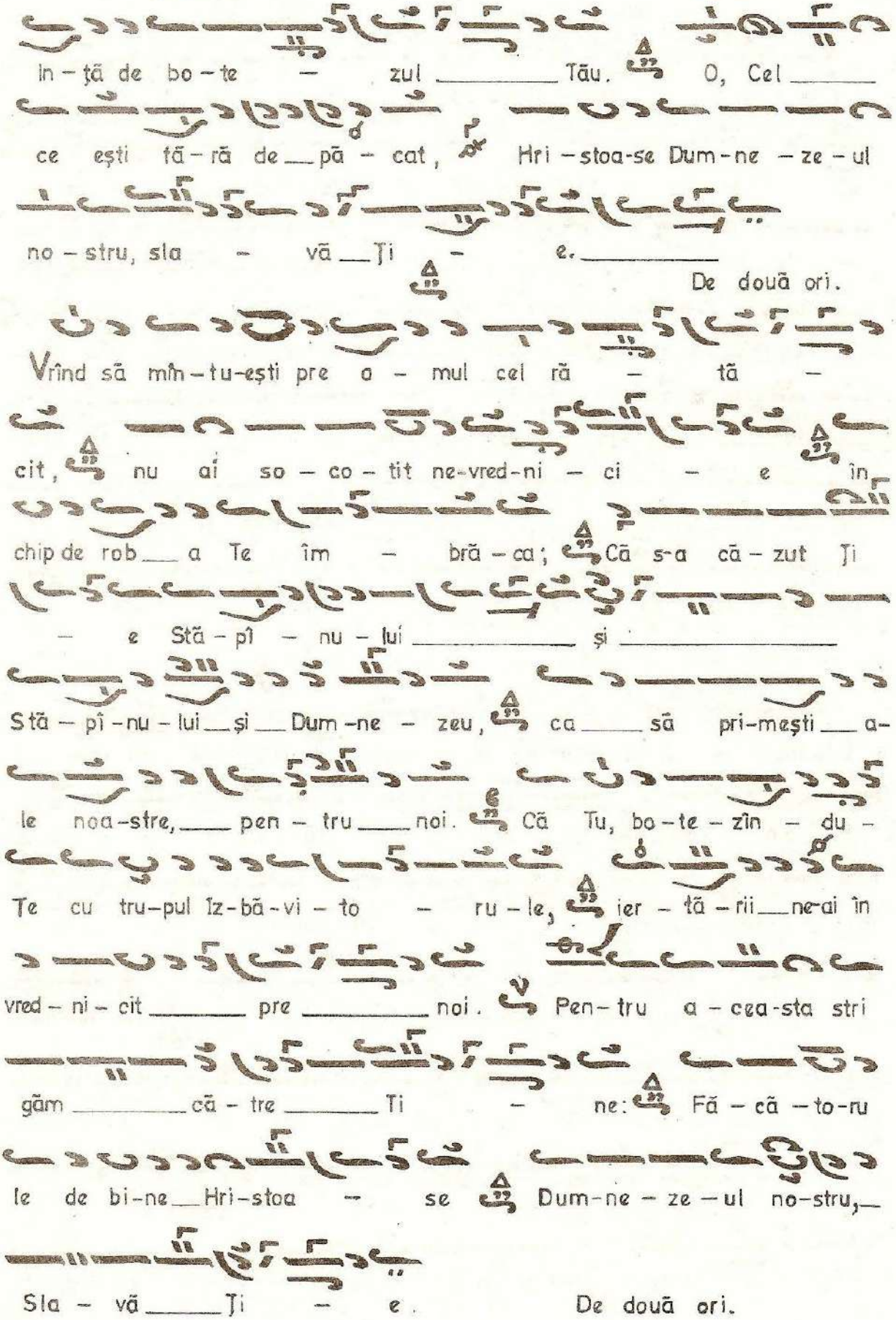
In-ţă de bo-te - zul _____ Tău. O, Cel _____
ce eşti tă-ră de__pă-cat, Hri-stoa-se Dum-ne-ze-ul
no-stru, sla - vă__Ţi - e._____
De două ori.
Vrînd să mîn-tu-eşti pre o - mul cel ră - tă -
cit, nu ai so-co-tit ne-vred-ni - ci - e în
chip de rob__a Te îm - bră-ca; Că s-a că-zut Ţi
- e Stă-pî - nu-lui _____ şi _____
Stă-pî-nu-lui__şi__Dum-ne-zeu, ca_____ să pri-meşti__a-
le noa-stre,____ pen-tru____ noi. Că Tu, bo-te-zîn-du-
Te cu tru-pul îz-bă-vi-to - ru-le, ier-tă-rii__ne-ai în
vred-ni-cit _____ pre _____ noi. Pen-tru a-cea-sta stri
găm _____ că-tre _____ Ti - ne: Fă-că-to-ru
le de bi-ne__Hri-stoa - se Dum-ne-ze-ul no-stru,__
Sla - vă_____Ţi - e. De două ori.

Slavă: Şi acum: glas II.

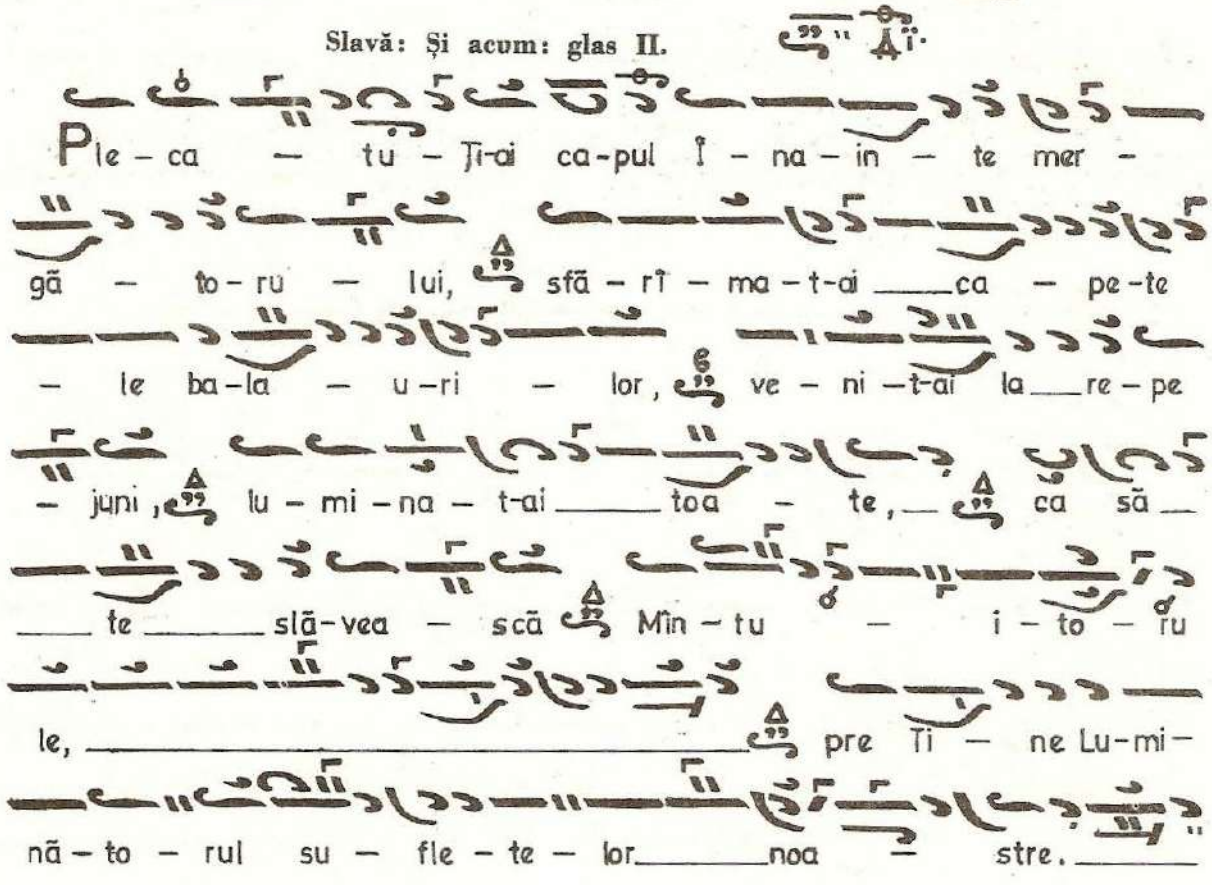
Ple – ca – tu – Ţi-ai ca-pul Î – na – in – te mer –
gă – to – ru – lui, sfă – rî – ma – t-ai ca – pe-te
– le ba – la – u – ri – lor, ve – ni – t-ai la re – pe
– juni, lu – mi – na – t-ai toa – te, ca să
te slă-vea – scă Mîn – tu – i – to – ru
le, pre Ţi – ne Lu-mi-
nă – to – rul su – fle – te – lor noa – stre.

La LITIE, Slavă: glas VIII.

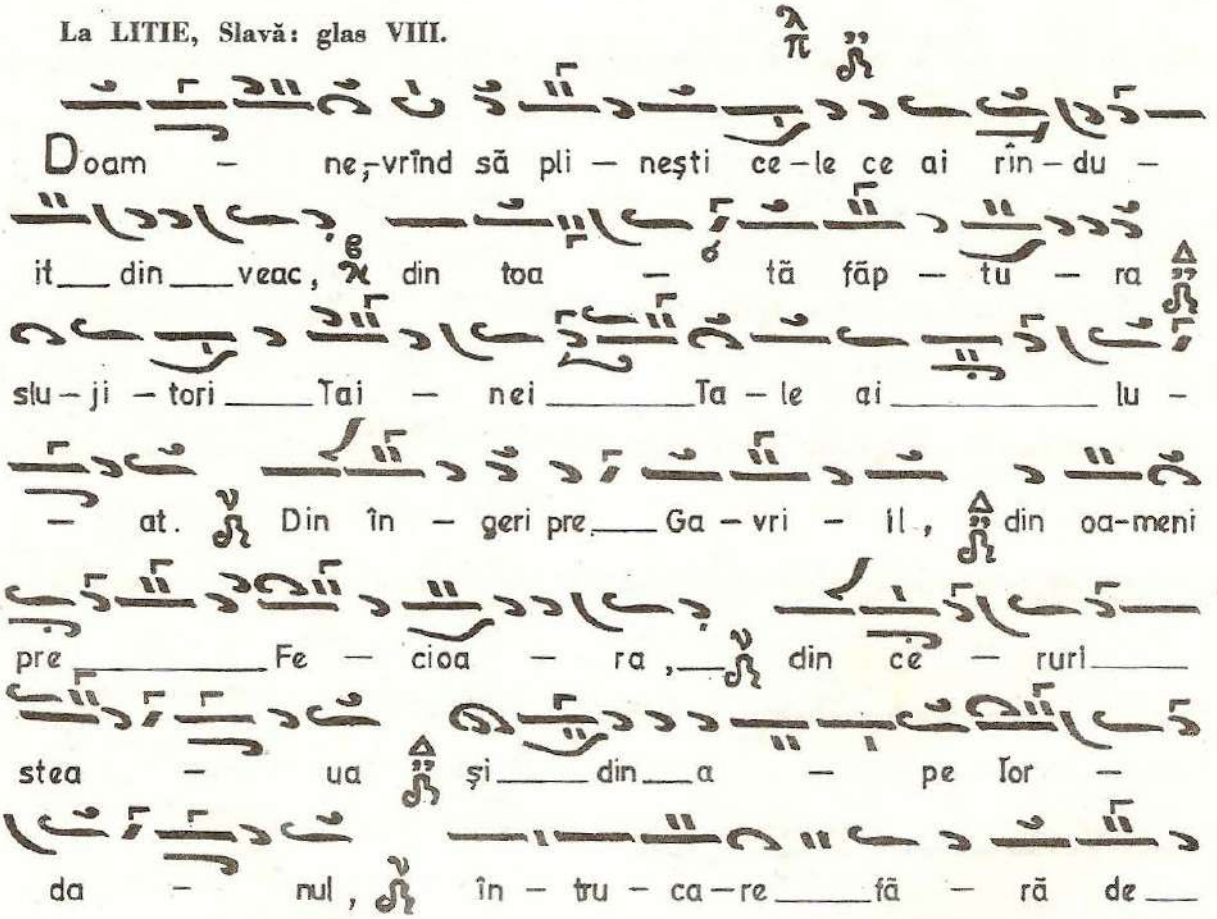
Doam – ne, vrînd să pli – neşti ce – le ce ai rîn – du –
it din veac, din toa – tă făp – tu – ra
slu – ji – tori Tai – nei Ta – le ai lu –
– at. Din în – geri pre Ga – vri – il, din oa-meni
pre Fe – cioa – ra, din ce – ruri
stea – ua şi din a – pe Ior –
da – nul, în – tru – ca – re fă – ră de

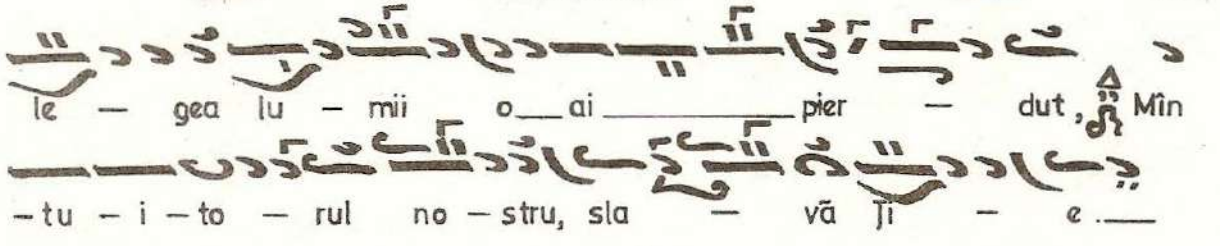

Și acum: asemenea. Hï·

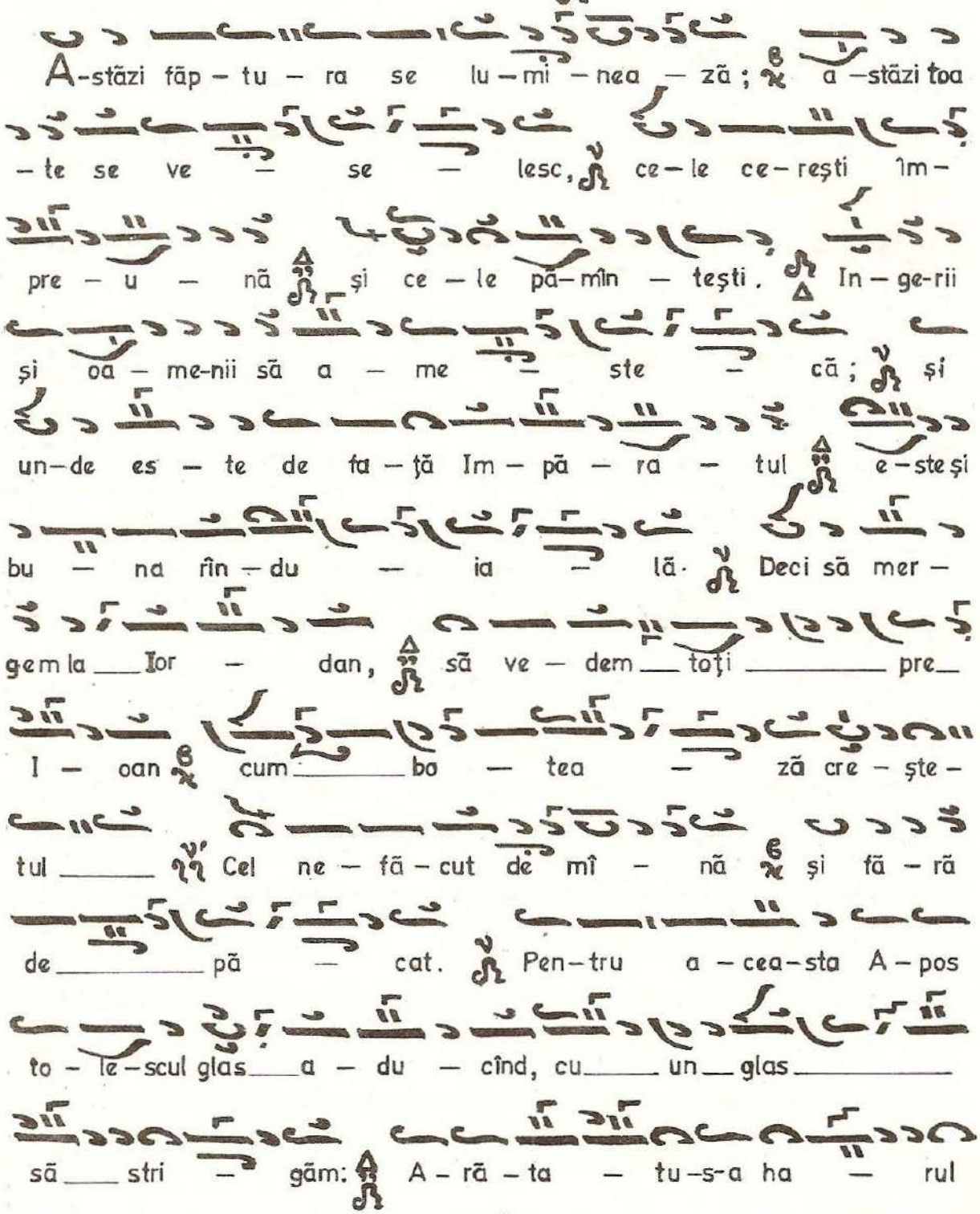
A-stăzi făp — tu — ra se lu — mi — nea — ză; a — stăzi toa
— te se ve — se — lesc, ce — le ce — rești îm —
pre — u — nă și ce — le pă — mîn — tești. In — ge-rii
și oa — me-nii să a — me — ste — că; și
un — de es — te de fa — ță Im — pă — ra — tul e — ste și
bu — na rîn — du — ia — lă· Deci să mer —
gem la___Ior — dan, să ve — dem___toți _____ pre___
I — oan cum_____bo — tea — ză cre — ște —
tul _____ Cel ne — fă — cut de mî — nă și fă — ră
de_____pă — cat. Pen — tru a — cea — sta A — pos
to — le — scul glas___a — du — cînd, cu_____un___glas_____
să___stri — găm: A — ră — ta — tu — s-a ha — rul

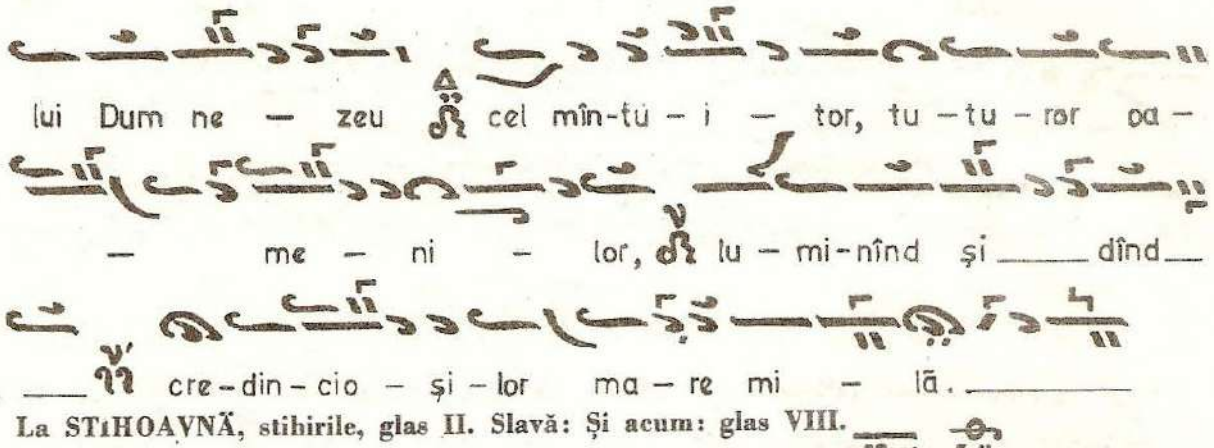

La STIHOAVNĂ, stihirile, glas II. Slavă: Şi acum: glas VIII.

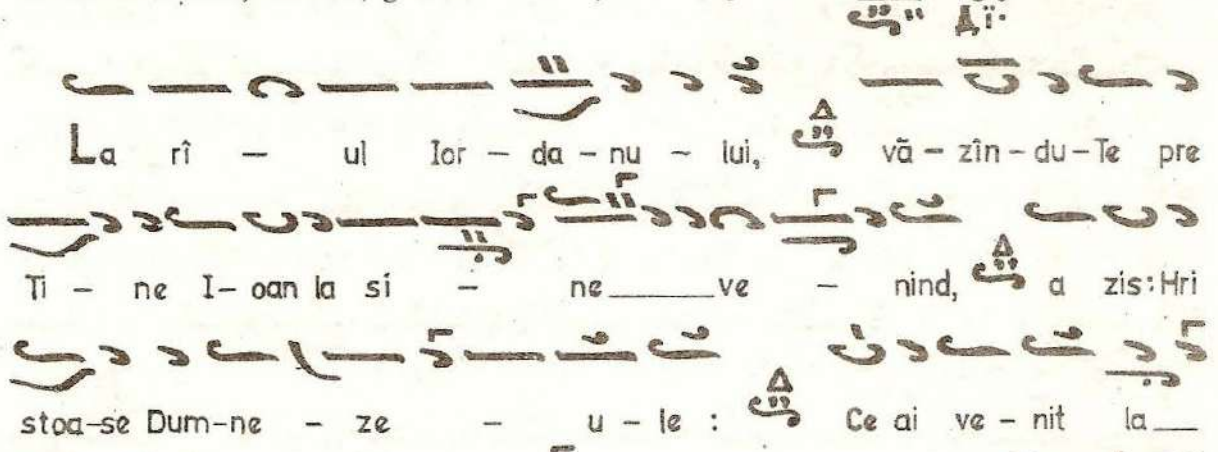
La rî – ul Ior – da – nu – lui, vă – zîn – du – Te pre
Ti – ne I – oan la si – ne ____ ve – nind, a zis: Hri
stoa-se Dum-ne – ze – u – le : Ce ai ve – nit la ____
slu – gă, Cel ____ ce nu ____ ai în – ti – nă – ciu ____ ne
Doam – ne? În – tru al cui ____ nu-me Te ____ voi bo –
– te – za? În – tru al Ta – tă – lui? Dar pre A – ce-sta
îl porţi în – tru ____ Ti – ne. În – tru al Fi – u –
– lui? Dar Tu În-suţi eşti Cel ____ ce Te-ai în –
– tru – pat. În – tru al Du – hu lui ____ Stînt? Dar
şi pre A – ce – sta îl ştii ____ da ____ cre – din – cio – şi – lor

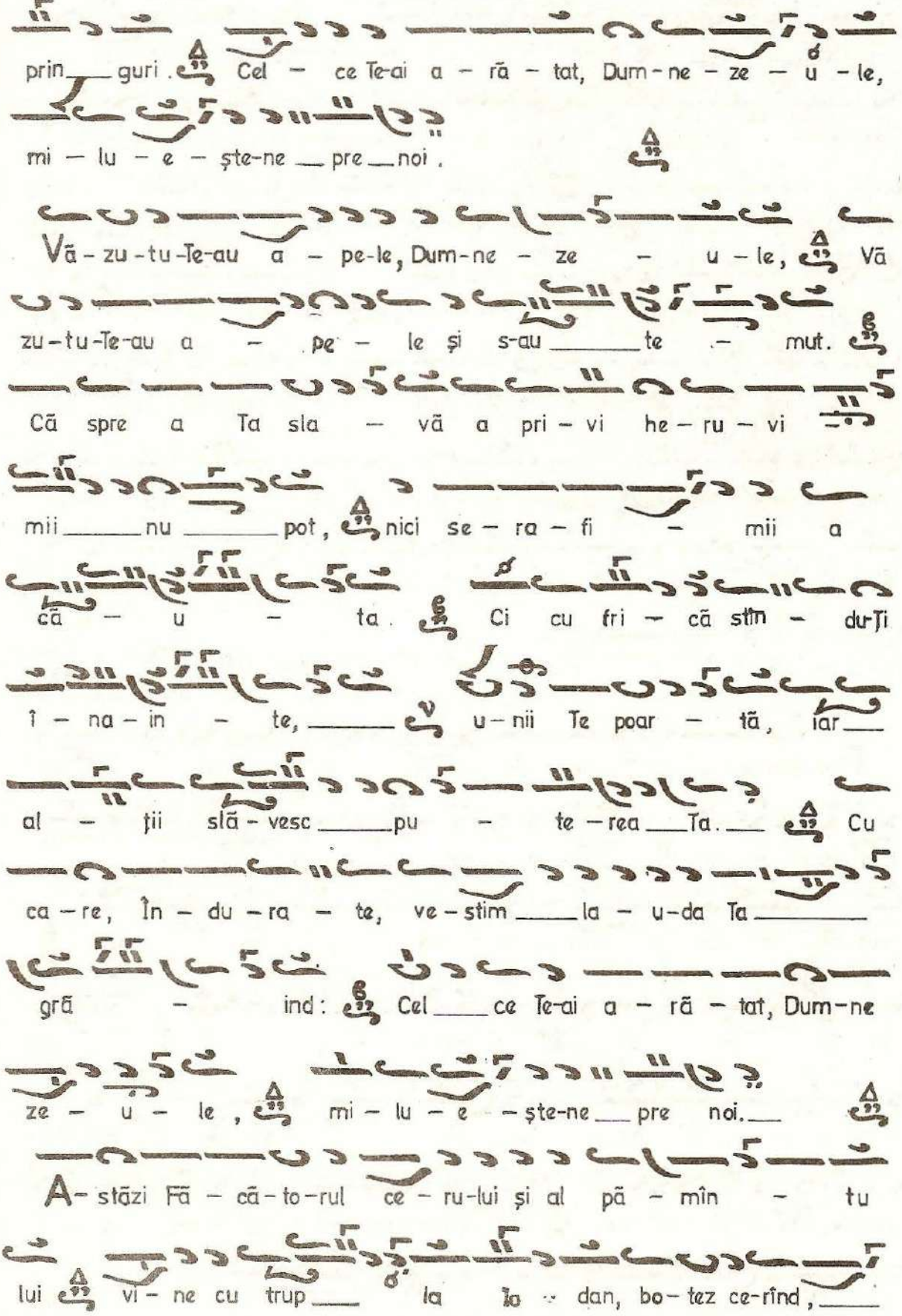
prin guri. Cel - ce Te-ai a - rã - tat, Dum-ne - ze - u - le,
mi - lu - e - ște-ne pre noi.
Vã - zu-tu-Te-au a - pe-le, Dum-ne - ze - u - le, Vã
zu-tu-Te-au a - pe - le și s-au te - mut.
Cã spre a Ta sla - vã a pri - vi he - ru - vi
mii nu pot, nici se - ra - fi - mii a
cã - u - ta. Ci cu fri - cã stîn - dur-Ți
î - na - in - te, u - nii Te poar - tã, iar
al - ții slã - vesc pu - te - rea Ta. Cu
ca - re, În - du - ra - te, ve - stim la - u-da Ta
grã - ind: Cel ce Te-ai a - rã - tat, Dum-ne
ze - u - le, mi - lu - e - ște-ne pre noi.
A - stãzi Fã - cã - to - rul ce - ru-lui și al pã - mînt - tu
lui vi - ne cu trup la Io - dan, bo - tez ce-rînd,

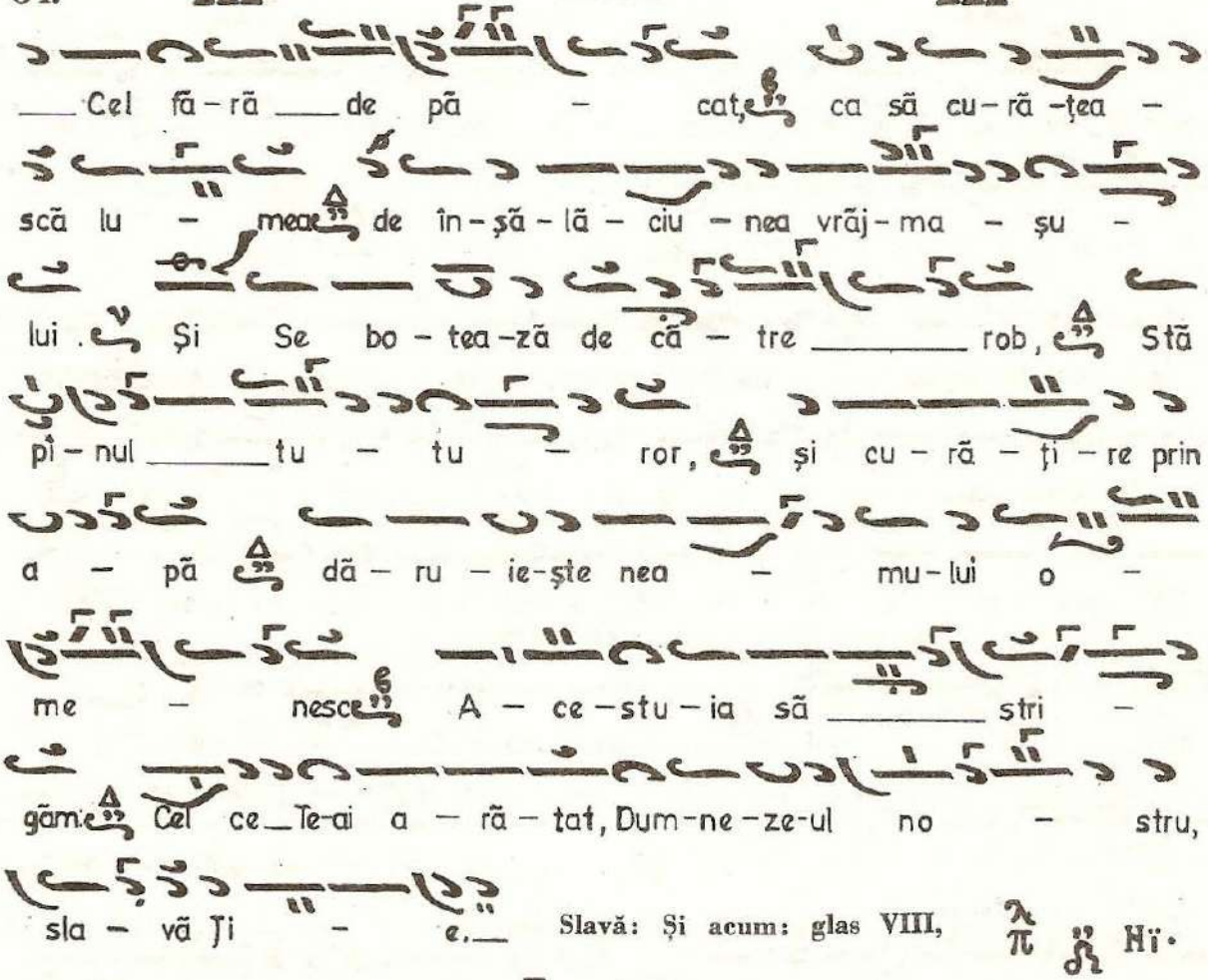
Cel fă-ră de pă - cat, ca să cu-ră-ţea-
scă lu - mea de în-şă-lă-ciu-nea vrăj-ma-şu-
lui. Şi Se bo-tea-ză de că - tre rob, Stă
pî-nul tu - tu - ror, şi cu-ră-ţi-re prin
a - pă dă-ru-ie-şte nea - mu-lui o -
me - nesc. A-ce-stu-ia să stri -
găm: Cel ce Te-ai a-ră-tat, Dum-ne-ze-ul no - stru,
sla-vă Ţi - e.

Slavă: Şi acum: glas VIII, π Hï·

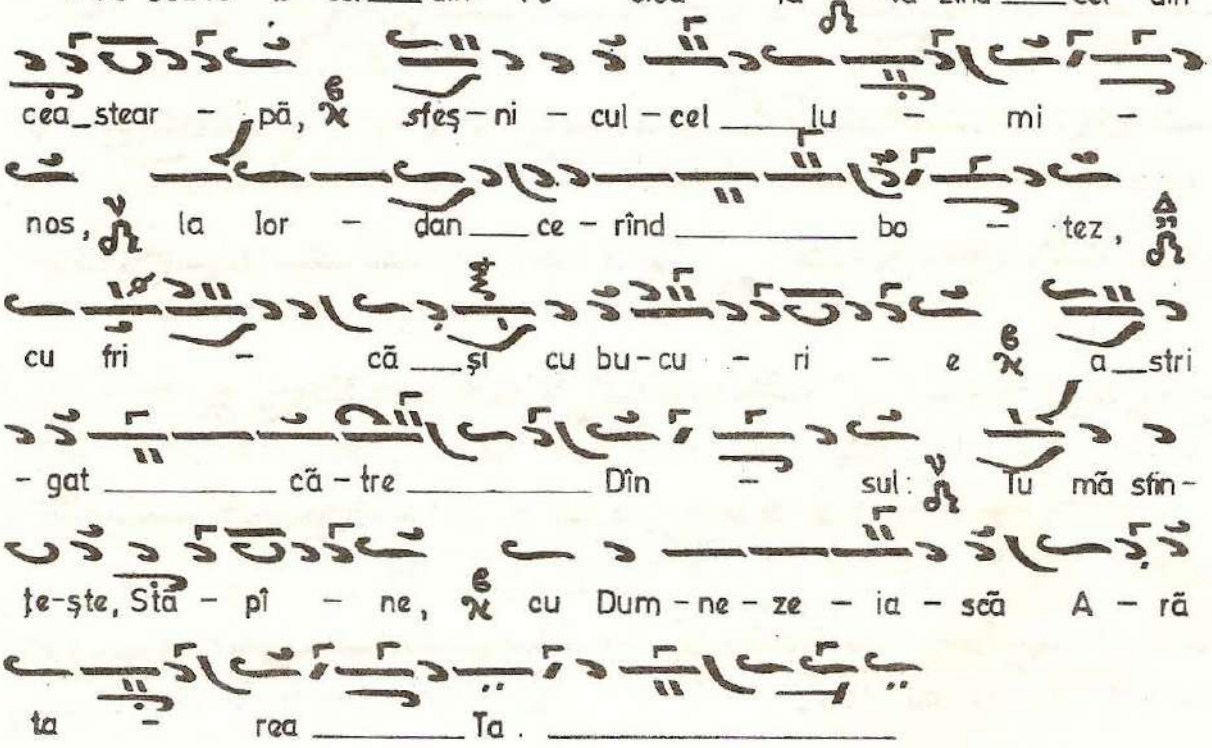
Pre Soa-re-le cel din Fe-cioa-ră vă-zînd cel din
ceas-tear-pă, sfeş-ni-cul-cel lu - mi -
nos, la lor - dan ce-rînd bo - tez,
cu fri - că şi cu bu-cu-ri-e a-stri
-gat că-tre Dîn - sul: Tu mă sfin-
ţe-şte, Stă-pî-ne, cu Dum-ne-ze-ia-scă A-ră
ta - rea Ta.

Tropar, glas I. ПА.

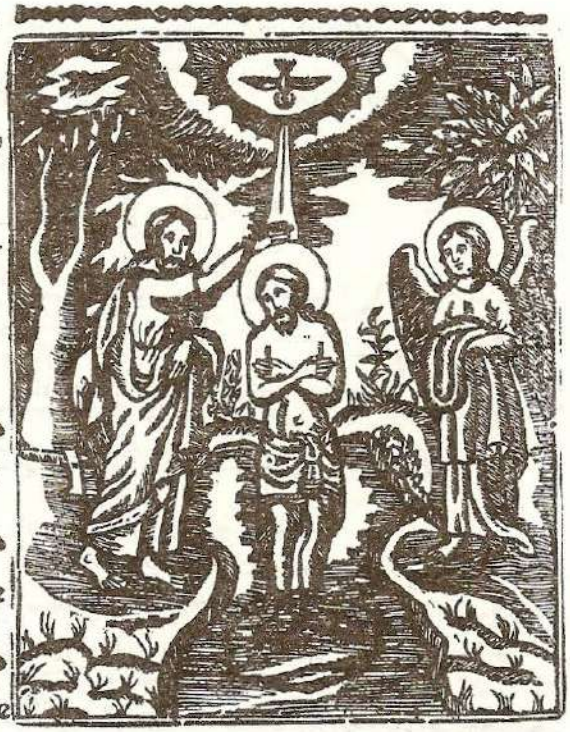

În Ior-dan bo-te-zîn-du-Te,

Tu, Doam-ne, în-chi-na-rea Tre-

-i-mii s-a a-rã-tat. Cã

gla-sul Pã-rin-te-lui a mãr-tu-ri

sit Ţi-e, Fiu iu-bit pre Ti-ne

nu-min-du-Te; şi Du-hul în chip de

po-rumb, a a-de-ve-rit în tã-ri-rea cu-vîn-tu-lui.

Cel ce Te-ai a-rã-tat Hri-stoa-se Dum-ne-ze-u-le, şi

lu-mea ai lu-mi-nat, sla-vã Ţi-e. De trei ori.

Sedealna întîi, glas III, Podobie: De frumuseţea . . . ꙋꙋ Ta.

A-rã-tîn-du-Te Tu în Ior-dan, Mîn-

tu-i-to-ru-le, şi bo-te-zîn-du-Te

de Î-na-in-te mer-gã-to-rul Hri-

stoa-se Fiu iu-bit ai fost de Ta-

tãl mãr-tu-ri-sit Pen-tru a-cea-sta şi îm-pre-

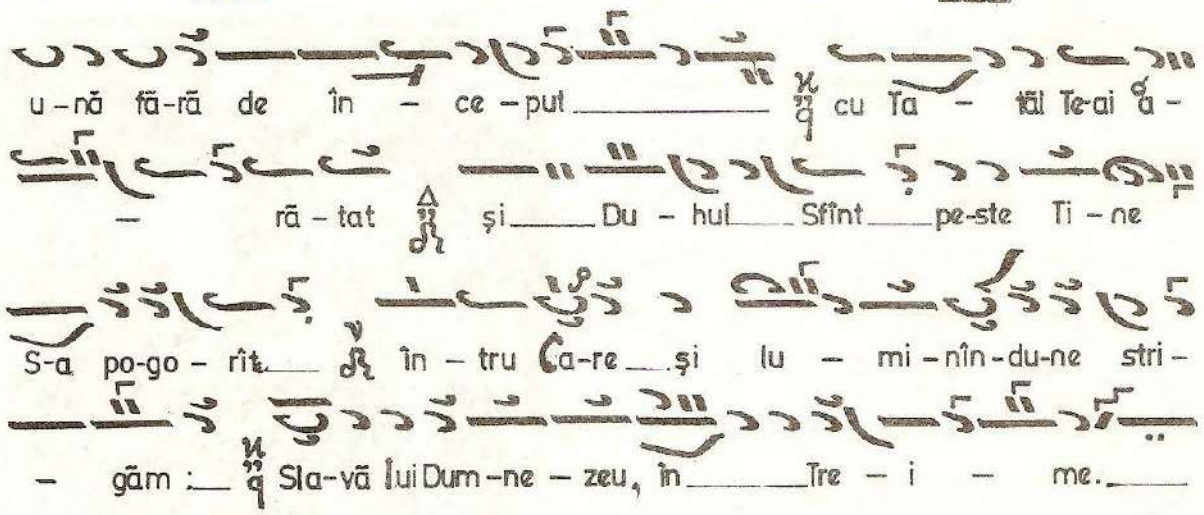
u-nă fă-ră de în - ce-put cu Ta - tăl Te-ai a-
- ră-tat și Du - hul Sfînt pe-ste Ti - ne
S-a po-go - rît în - tru Ca-re și lu - mi-nîn-du-ne stri-
- găm : Sla-vă Lui Dum-ne - zeu, în Tre - i - me.

Slavă: Și acum: glas IV, Podobie: Degrab ne întîmpină...

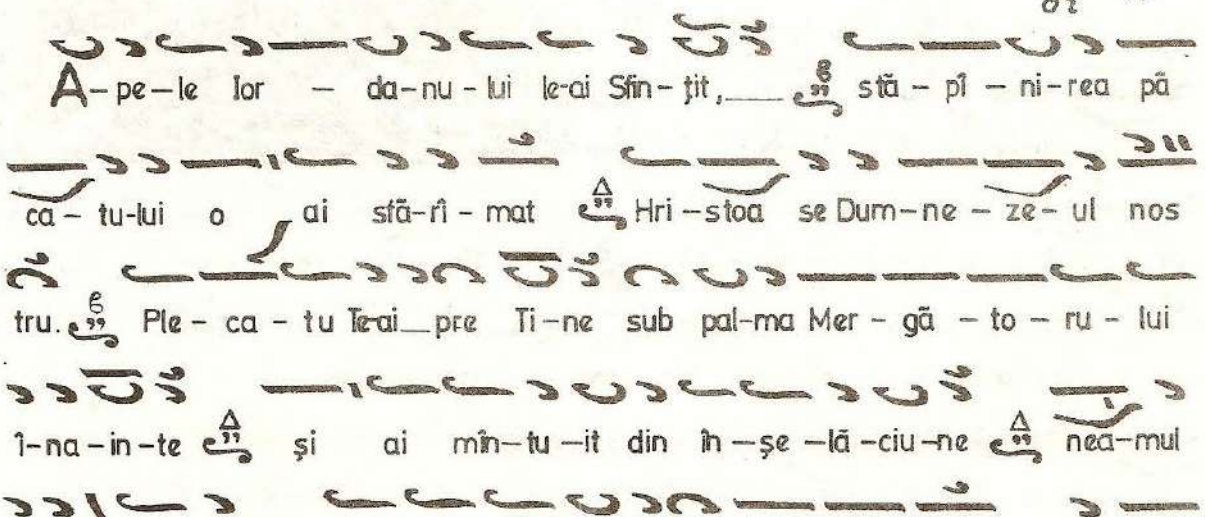
A-pe-le lor - da-nu-lui le-ai Sfin-țit, stă-pî-ni-rea pă
ca-tu-lui o ai stă-rî-mat Hri-stoa se Dum-ne-ze-ul nos
tru. Ple-ca-tu Te-ai pre Ti-ne sub pal-ma Mer-gă-to-ru-lui
î-na-in-te și ai mîn-tu-it din în-șe-lă-ciu-ne nea-mul
o-me-nesc. Pen-tru a-cea-sta, te ru-găm, mîn-tu-
e-ște lu - mea Ta.

A doua Sedealnă, glas V, Podobie: Pre Cuvîntul cel...

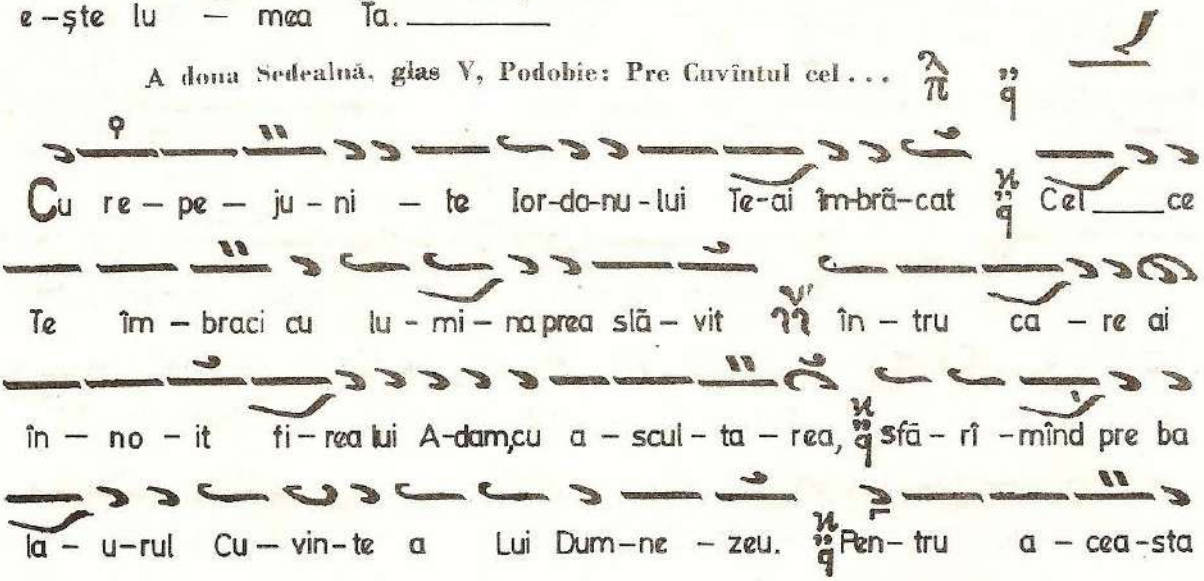
Cu re-pe-ju-ni-te lor-da-nu-lui Te-ai îm-bră-cat Cel ce
Te îm-braci cu lu-mi-na prea slă-vit în-tru ca-re ai
în-no-it fi-rea lui A-dam, cu a-scul-ta-rea, sfă-rî-mînd pre ba
la-u-rul Cu-vin-te a Lui Dum-ne-zeu. Pen-tru a-cea-sta

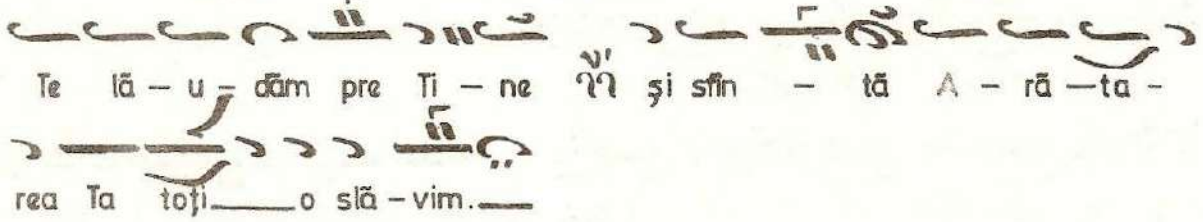

Slavă: Şi acum: glas IV. Podobie: Spăimîntatu-sau Iosif.

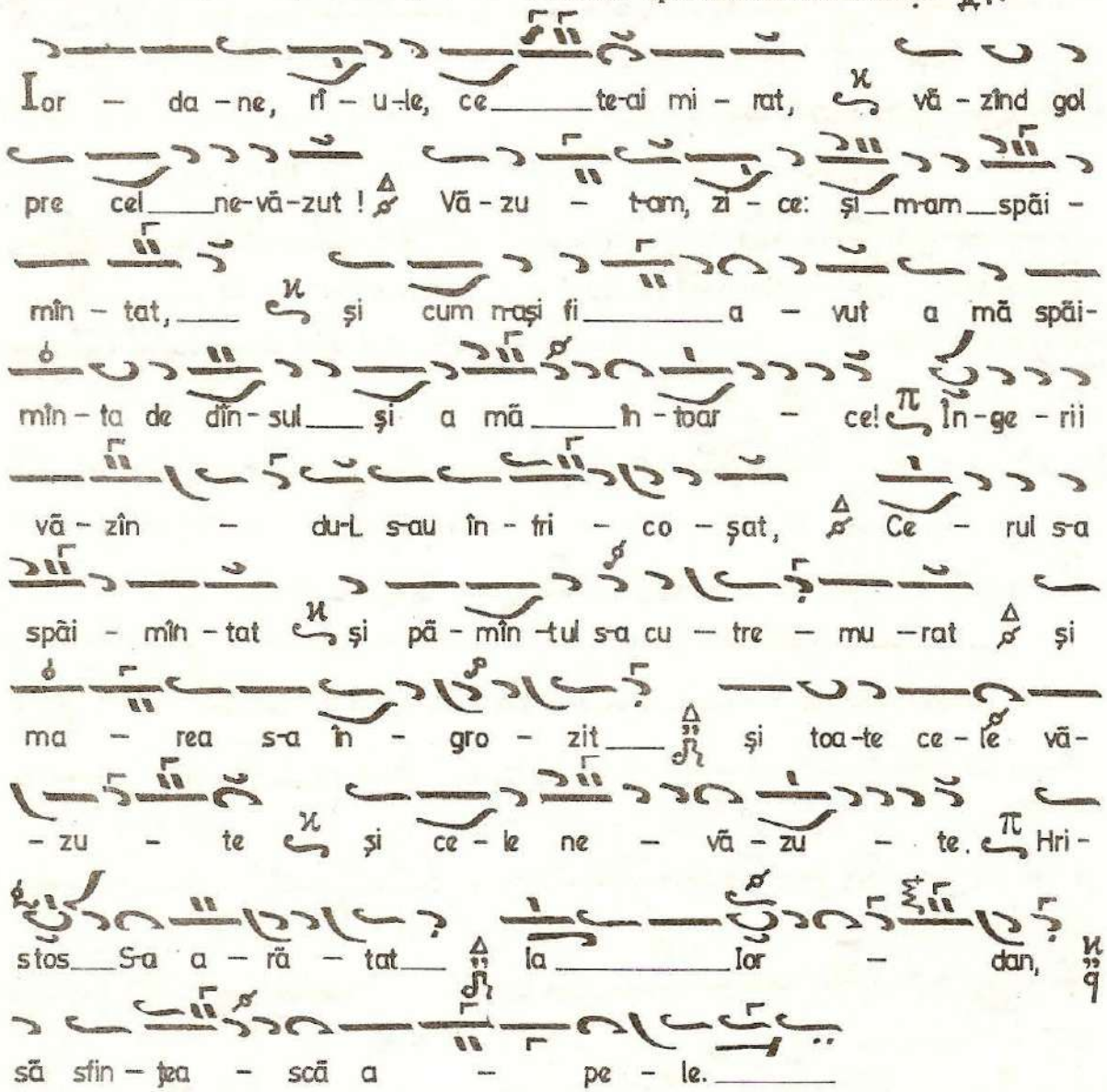
Ior - da - ne, rî - u - le, ce te-ai mi - rat, vă - zînd gol
pre cel ne-vă - zut ! Vă - zu - tam, zi - ce: şi m-am spăi -
mîn - tat, şi cum mi-aşi fi a - vut a mă spăi-
mîn - ta de din - sul şi a mă în - toar - ce! În - ge - rii
vă - zîn - du-L s-au în - fri - co - şat, Ce - rul s-a
spăi - mîn - tat şi pă - mîn - tul s-a cu - tre - mu - rat şi
ma - rea s-a în - gro - zit şi toa-te ce - le vă-
- zu - te şi ce - le ne - vă - zu - te. Hri -
stos S-a a - ră - tat la Ior - dan,
să sfin - ţea - scă a - pe - le.

Mărimurile, glas I. Hï.

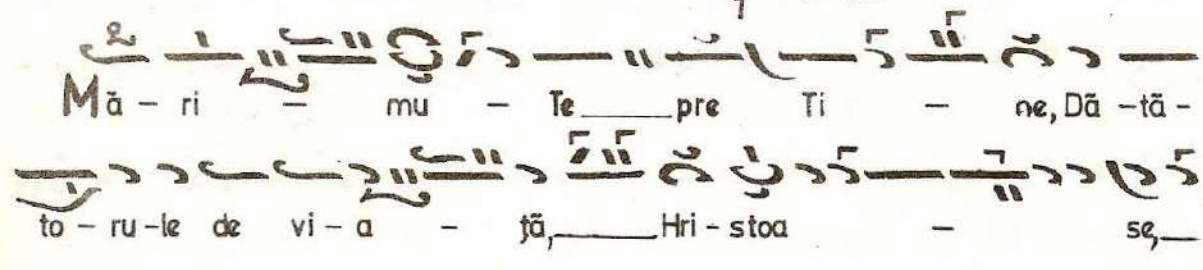

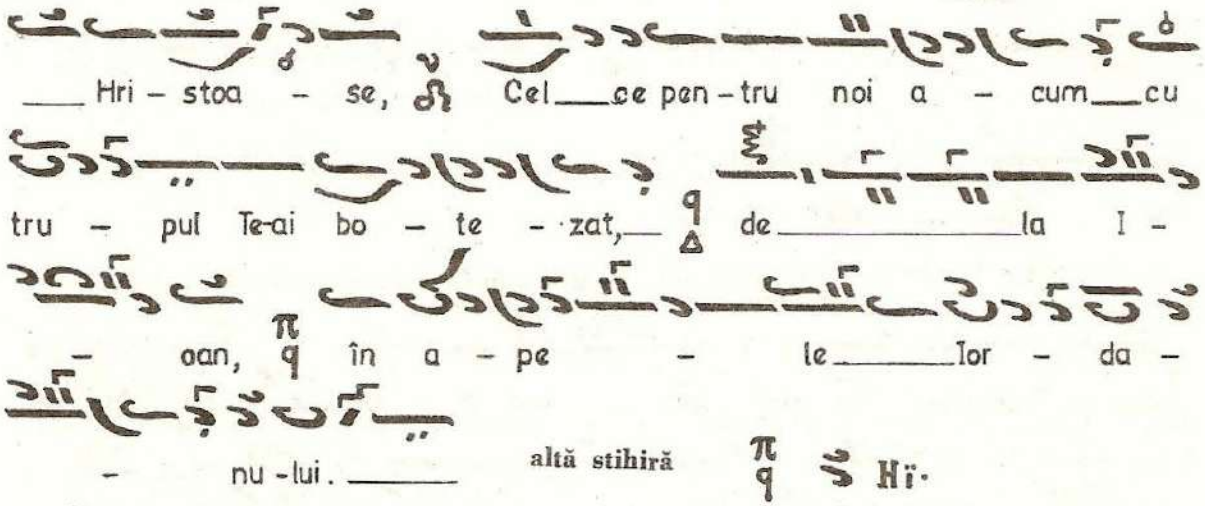

altă stihiră Hï.

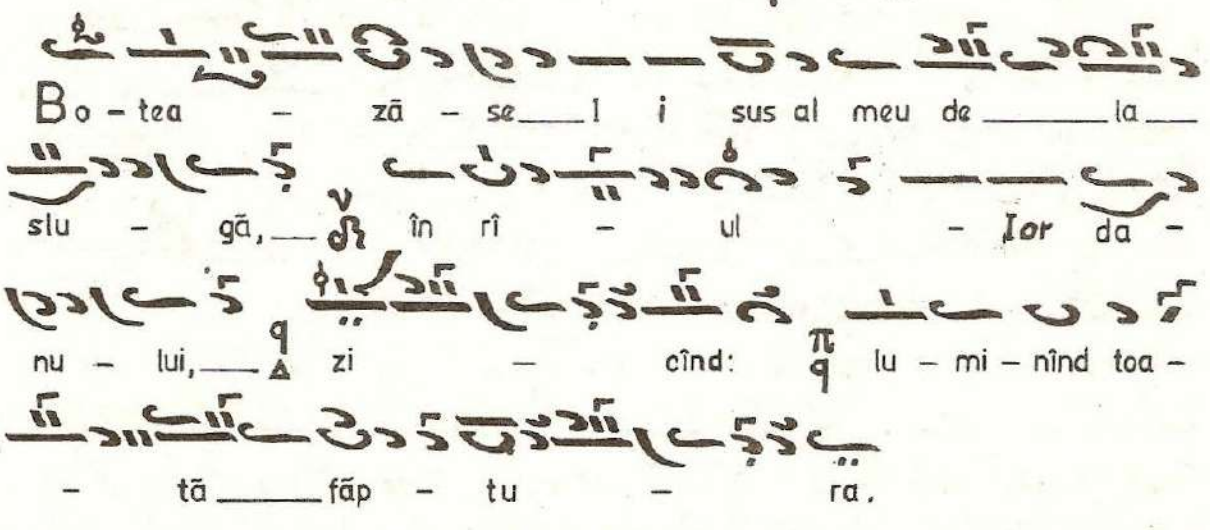

După Polieleu, Sedealna, glas IV, Podobie: spăimîntatu-s-au . . . Aï.

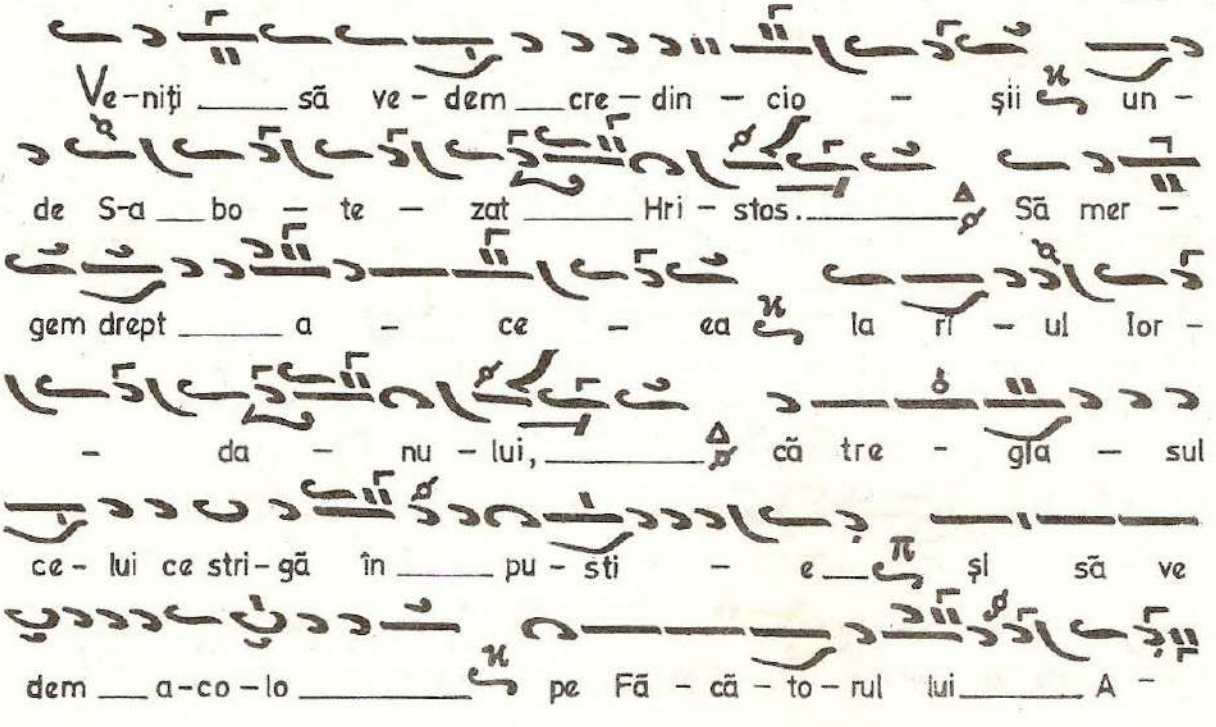
Ve - niți să ve - dem cre - din - cio - șii un -
de S-a bo - te - zat Hri - stos. Să mer -
gem drept a - ce - ea la rî - ul Ior -
- da - nu - lui, că tre - gla - sul
ce - lui ce stri - gă în pu - sti - e și să ve
dem a - co - lo pe Fă - că - to - rul lui A -

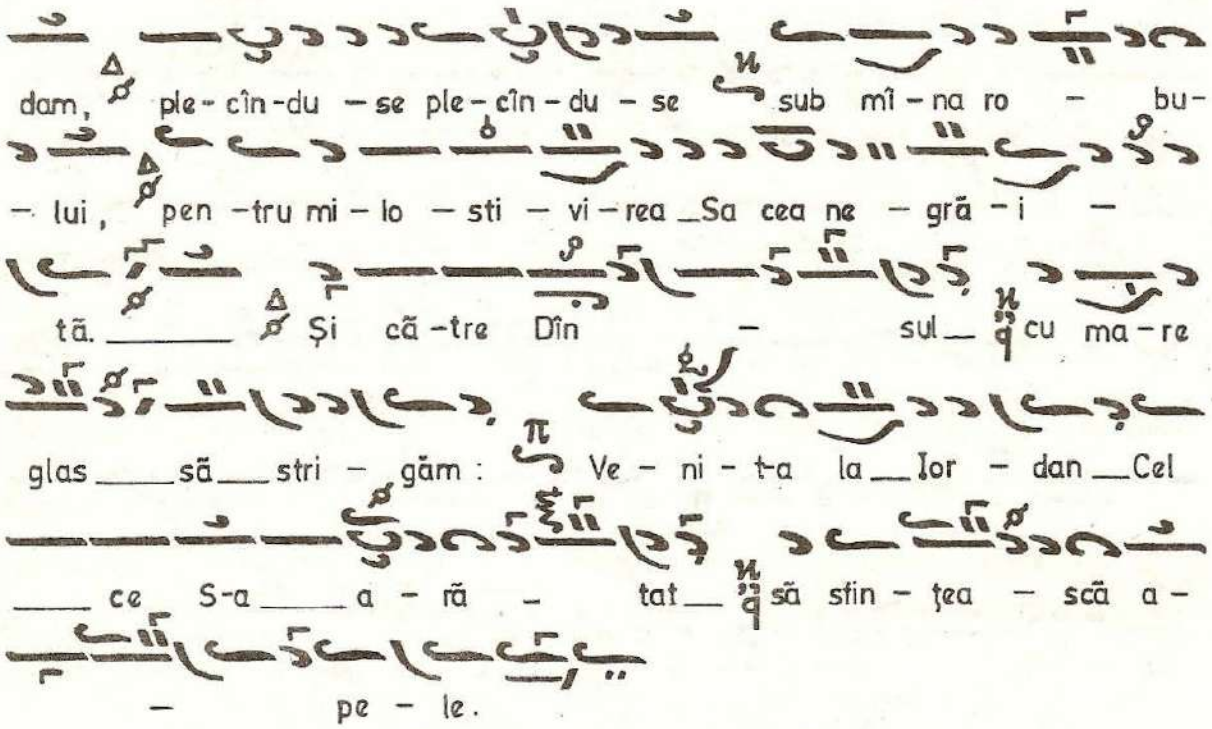
dam, ple-cîn-du-se ple-cîn-du-se sub mî-na ro-bu-
-lui, pen-tru mi-lo-sti-vi-rea Sa cea ne-gră-i-
tă. Şi că-tre Dîn-sul cu ma-re
glas să-stri-găm: Ve-ni-t-a la Ior-dan Cel
ce S-a a-ră-tat să sfin-ţea-scă a-
pe-le.

După psalmul 50, Slavă: glas II.

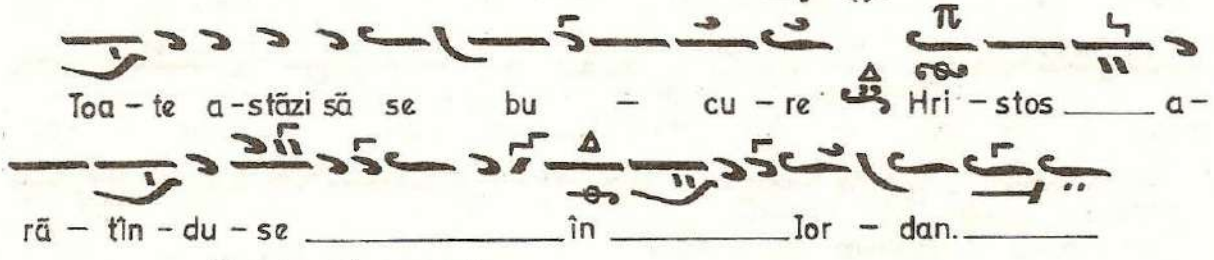

Şi acum: iar aceasta.

Stihiria, glas VI.

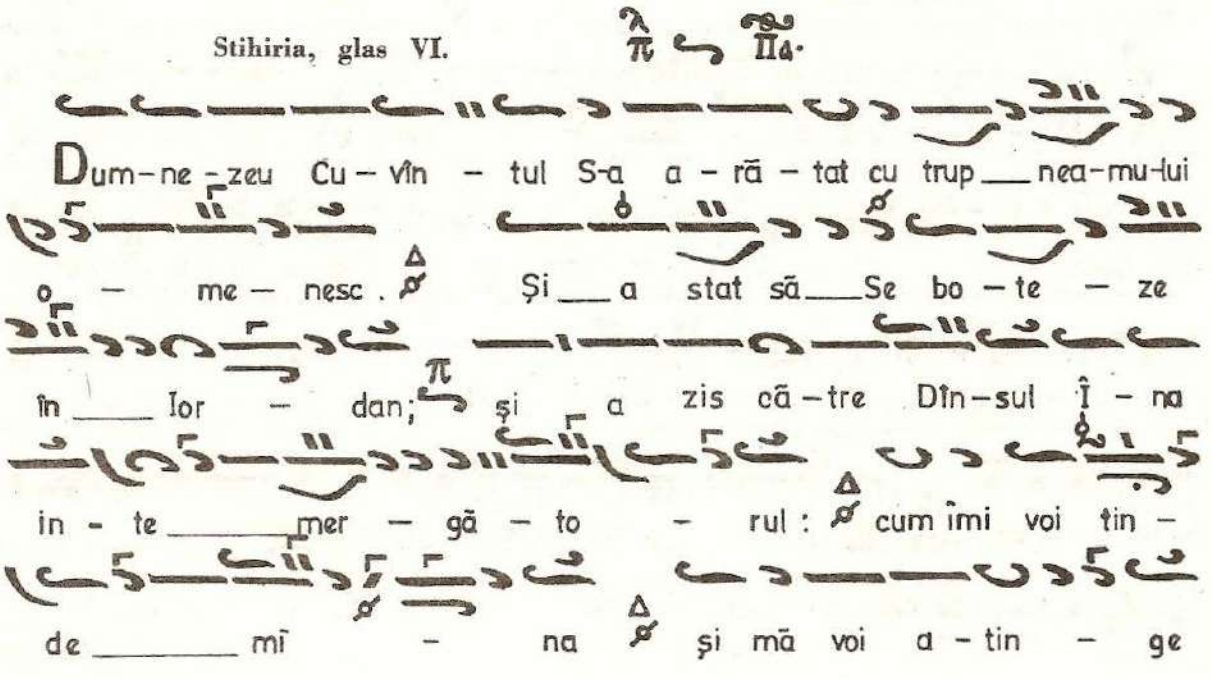
Dum-ne-zeu Cu-vîn-tul S-a a-ră-tat cu trup nea-mu-lui
o-me-nesc. Şi a stat să Se bo-te-ze
în Ior-dan; şi a zis că-tre Dîn-sul Î-na
in-te mer-gă-to-rul: cum îmi voi tin-
de mî-na şi mă voi a-tin-ge

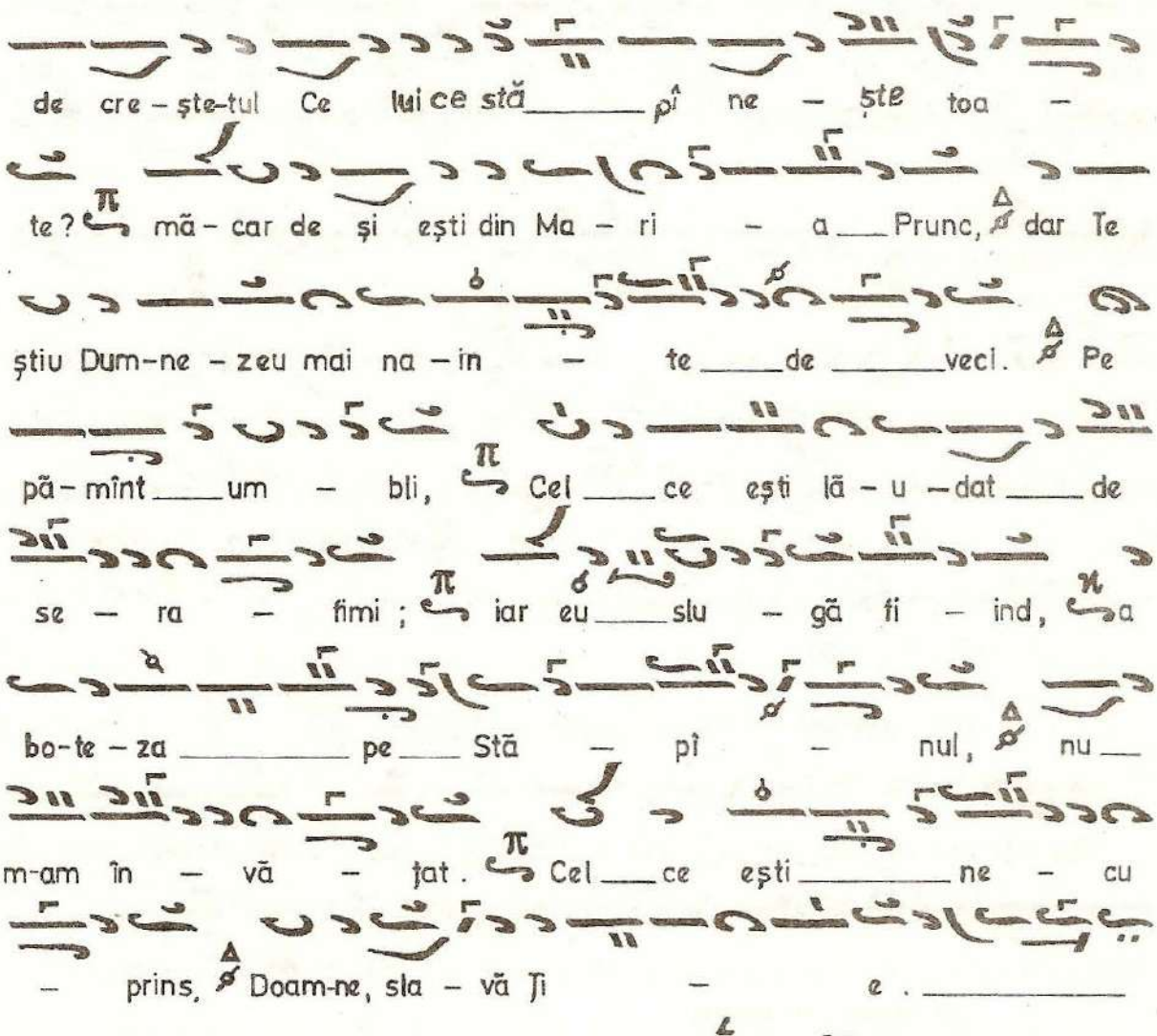
de cre-ște-tul Ce lui ce stă pî ne-ște toa-
te? mă-car de și ești din Ma-ri-a Prunc, dar Te
știu Dum-ne-zeu mai na-in-te de veci. Pe
pă-mînt um-bli, Cel ce ești lă-u-dat de
se-ra-fimi; iar eu slu-gă fi-ind, a
bo-te-za pe Stă-pî-nul, nu
m-am în-vă-țat. Cel ce ești ne-cu
-prins, Doam-ne, sla-vă Ți-e.

Condac, glas IV. Aï.

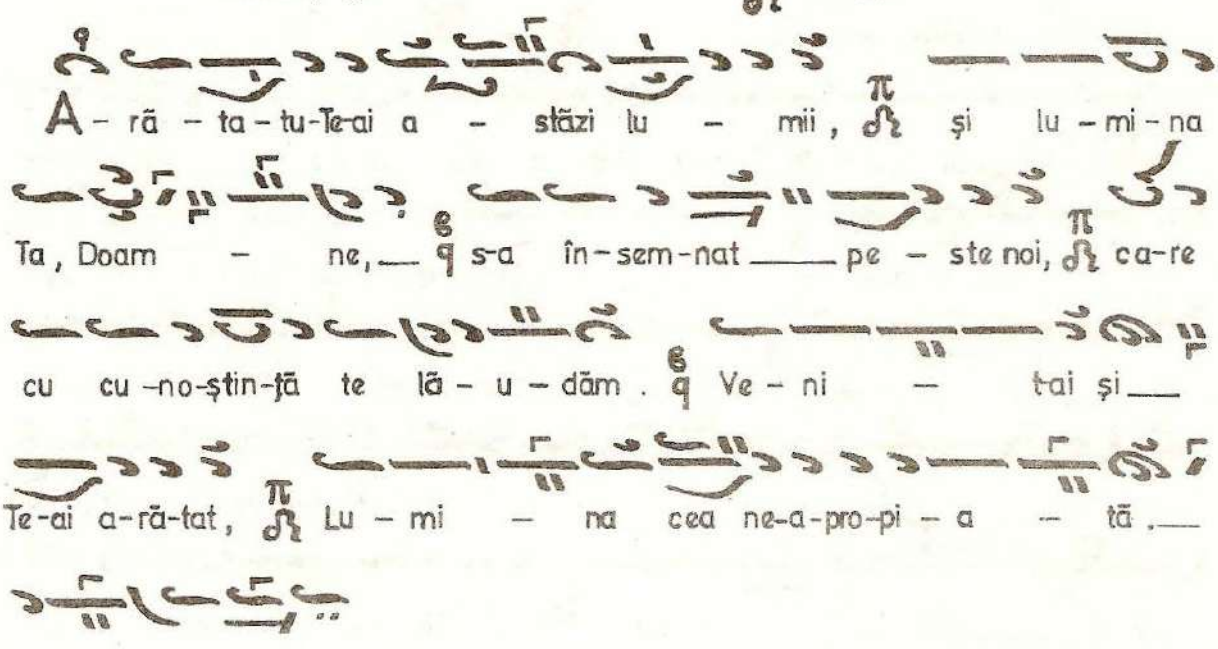
A-ră-ta-tu-Te-ai a-stăzi lu-mii, și lu-mi-na
Ta, Doam-ne, s-a în-sem-nat pe-ste noi, ca-re
cu cu-no-știn-ță te lă-u-dăm. Ve-ni-tai și
Te-ai a-ră-tat, Lu-mi-na cea ne-a-pro-pi-a-tă.

Troparele ce se cîntă în vremea stropirii și a sărutării cinstitei Cruci.

Glas II.

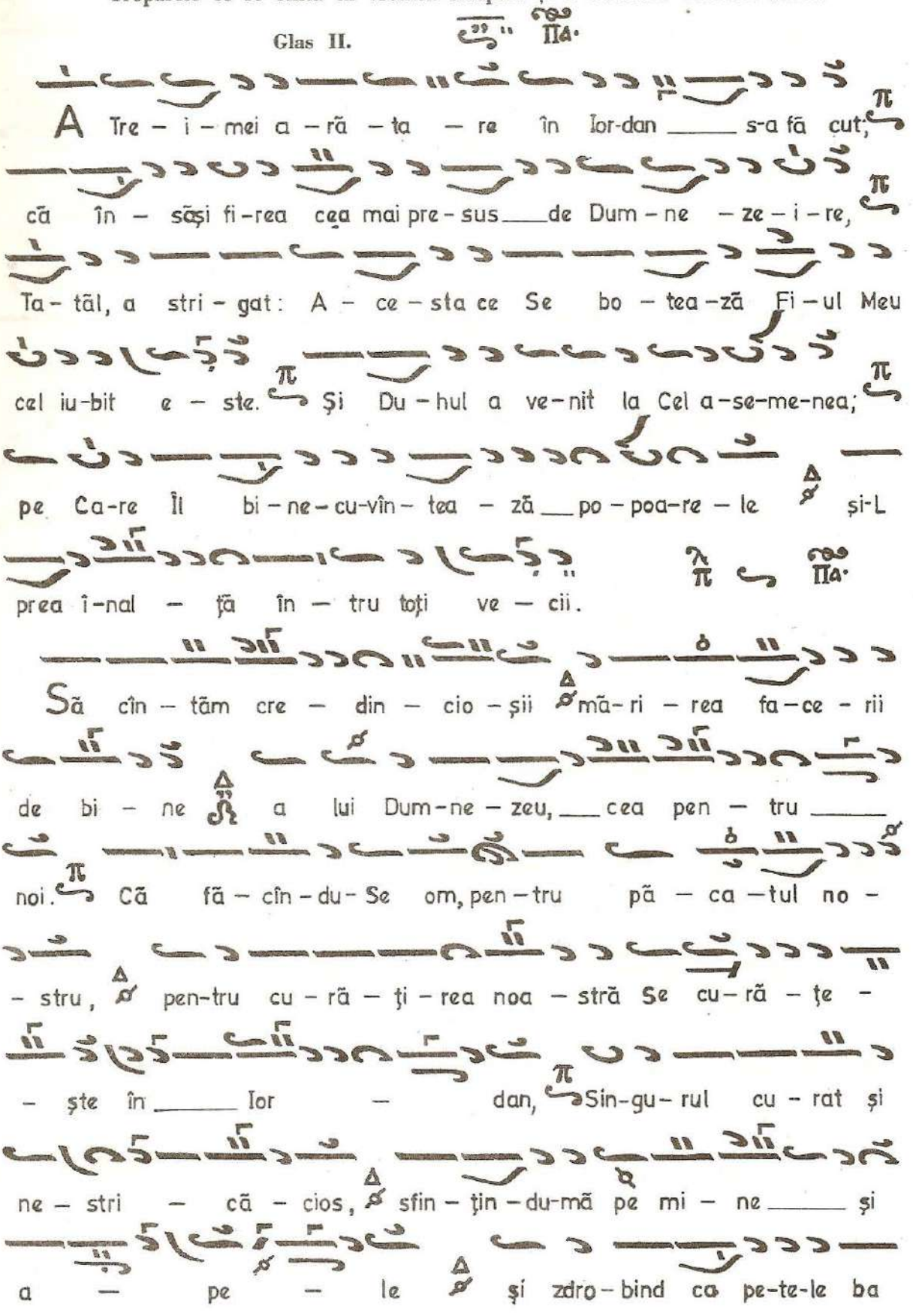
A Tre-i-mei a-rã-ta-re în Ior-dan s-a fã cut;
cã în-sãși fi-rea cea mai pre-sus de Dum-ne-ze-i-re,
Ta-tãl, a stri-gat: A-ce-sta ce Se bo-tea-zã Fi-ul Meu
cel iu-bit e-ste. Și Du-hul a ve-nit la Cel a-se-me-nea;
pe Ca-re Îl bi-ne-cu-vîn-tea-zã po-poa-re-le și-L
prea î-nal-ţã în-tru toţi ve-cii.
Sã cîn-tãm cre-din-cio-șii mã-ri-rea fa-ce-rii
de bi-ne a lui Dum-ne-zeu, cea pen-tru
noi. Cã fã-cîn-du-Se om, pen-tru pã-ca-tul no-
-stru, pen-tru cu-rã-ţi-rea noa-strã Se cu-rã-ţe-
-ște în Ior-dan, Sin-gu-rul cu-rat și
ne-stri-cã-cios, sfin-ţin-du-mã pe mi-ne și
a-pe-le și zdro-bind ca pe-te-le ba

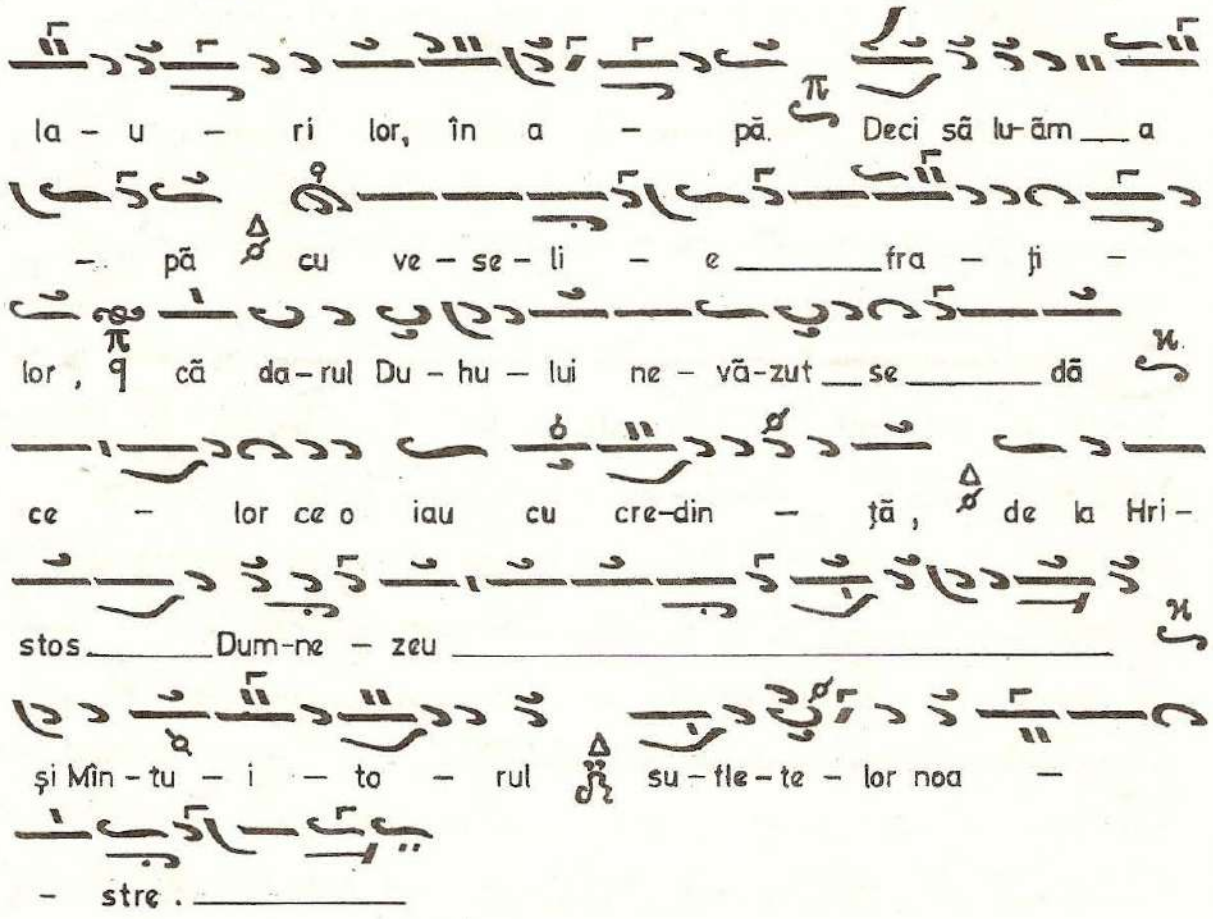
la - u - ri lor, în a - pă. Deci să lu-ăm a
- pă cu ve - se - li - e fra - ţi -
lor, că da-rul Du - hu - lui ne - vă-zut se dă
ce - lor ce o iau cu cre-din - ţă, de la Hri -
stos Dum-ne - zeu
şi Mîn - tu - i - to - rul su - fle - te - lor noa -
- stre.

La LAUDE, Stihirile, glas I. Πα.

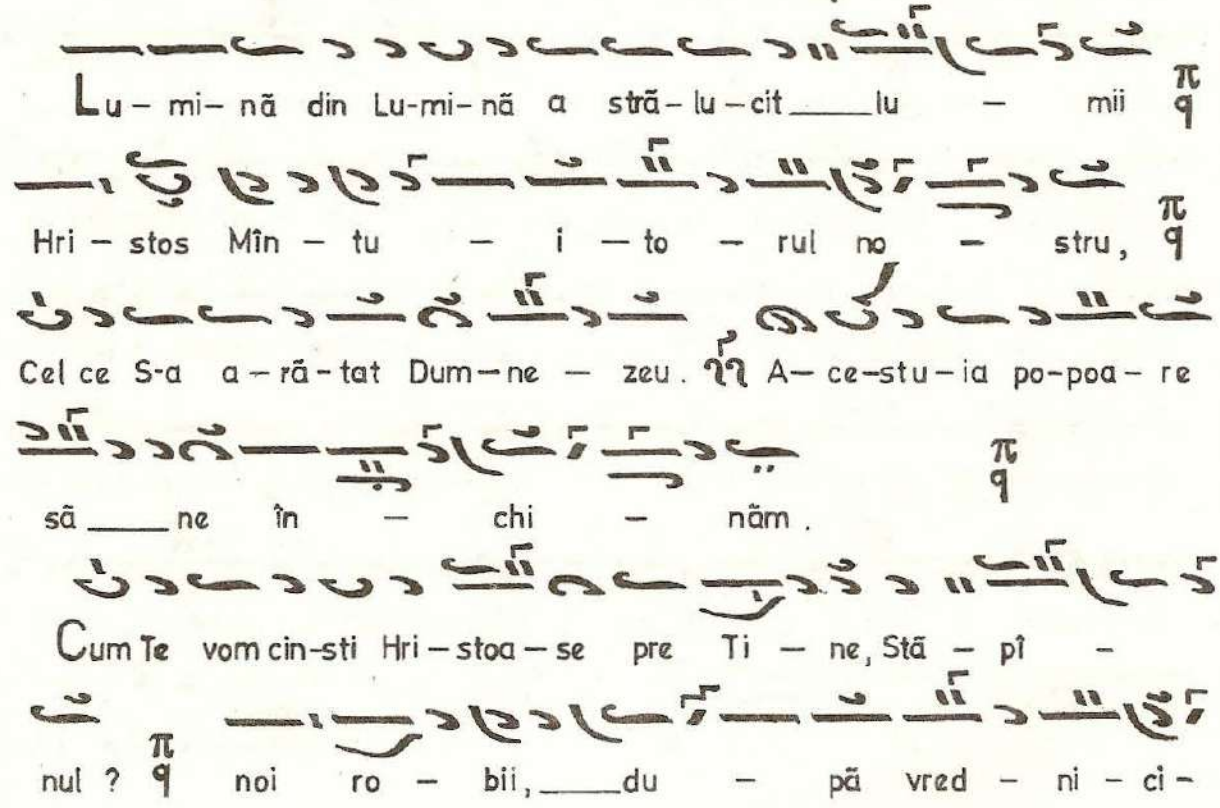
Lu - mi - nă din Lu-mi - nă a stră - lu - cit lu - mii
Hri - stos Mîn - tu - i - to - rul no - stru,
Cel ce S-a a - ră - tat Dum - ne - zeu. A - ce-stu - ia po-poa - re
să ne în - chi - năm.
Cum Te vom cin-sti Hri - stoa - se pre Ti - ne, Stă - pî -
nul? noi ro - bii, du - pă vred - ni - ci -

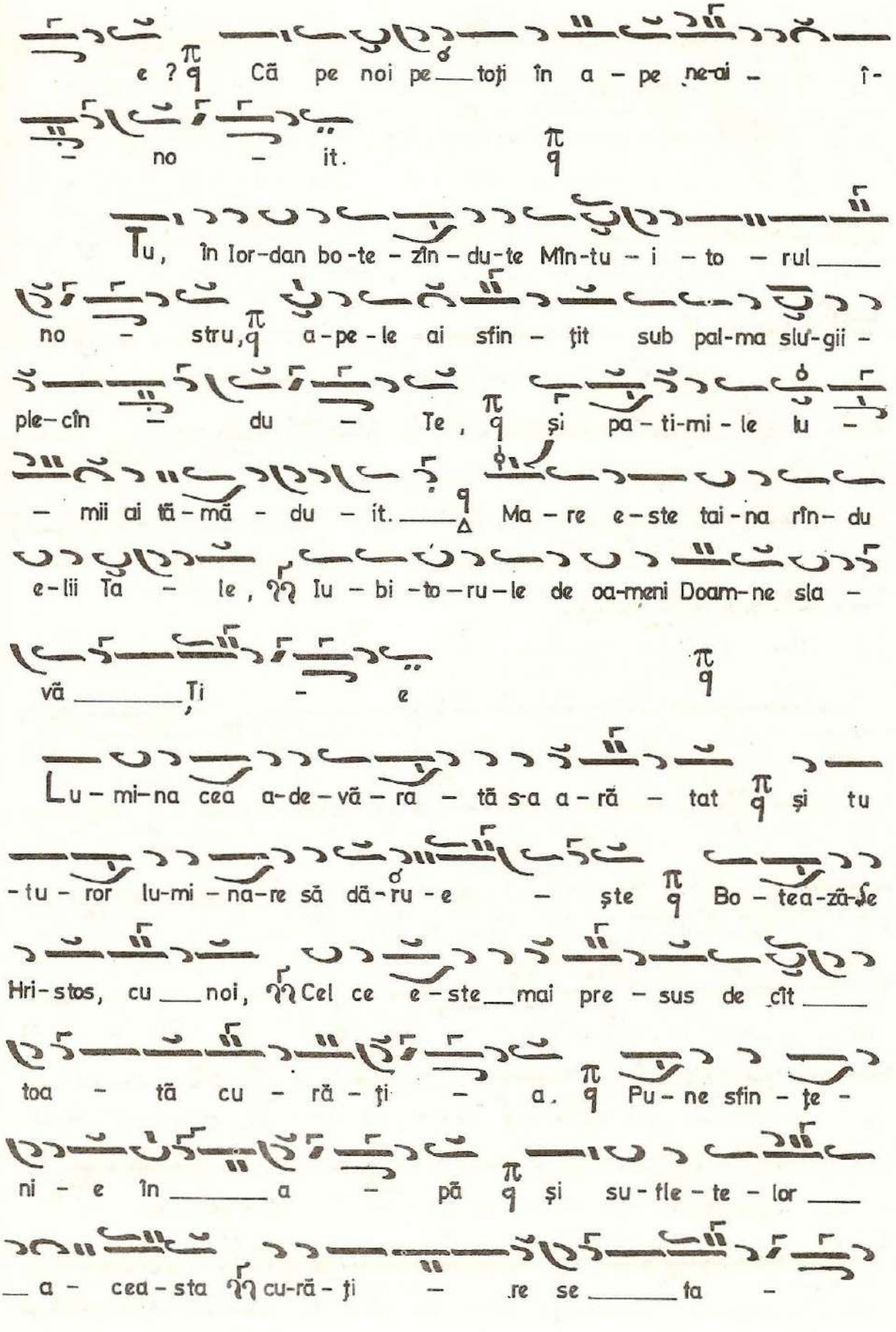
e ? Că pe noi pe toţi în a - pe ne-ai - î-
no - it.
Tu, în Ior-dan bo-te - zîn - du-te Mîn-tu - i - to - rul
no - stru, a-pe-le ai sfin - ţit sub pal-ma slu-gii -
ple-cîn - du - Te, şi pa - ti-mi - le lu -
- mii ai tă - mă - du - it. Ma - re e-ste tai-na rîn- du
e-lii Tă - le, Iu - bi -to-ru-le de oa-meni Doam-ne sla -
vă Ţi - e
Lu - mi-na cea a-de-vă - ra - tă s-a a - ră - tat şi tu
-tu - ror lu-mi - na-re să dă-ru - e - şte Bo - tea-zăş-te
Hri-stos, cu noi, Cel ce e-ste mai pre - sus de cît
toa - tă cu - ră - ţi - a. Pu - ne sfin - ţe -
ni - e în a - pă şi su - fle - te - lor
a - cea-sta cu-ră - ţi - re se fa -

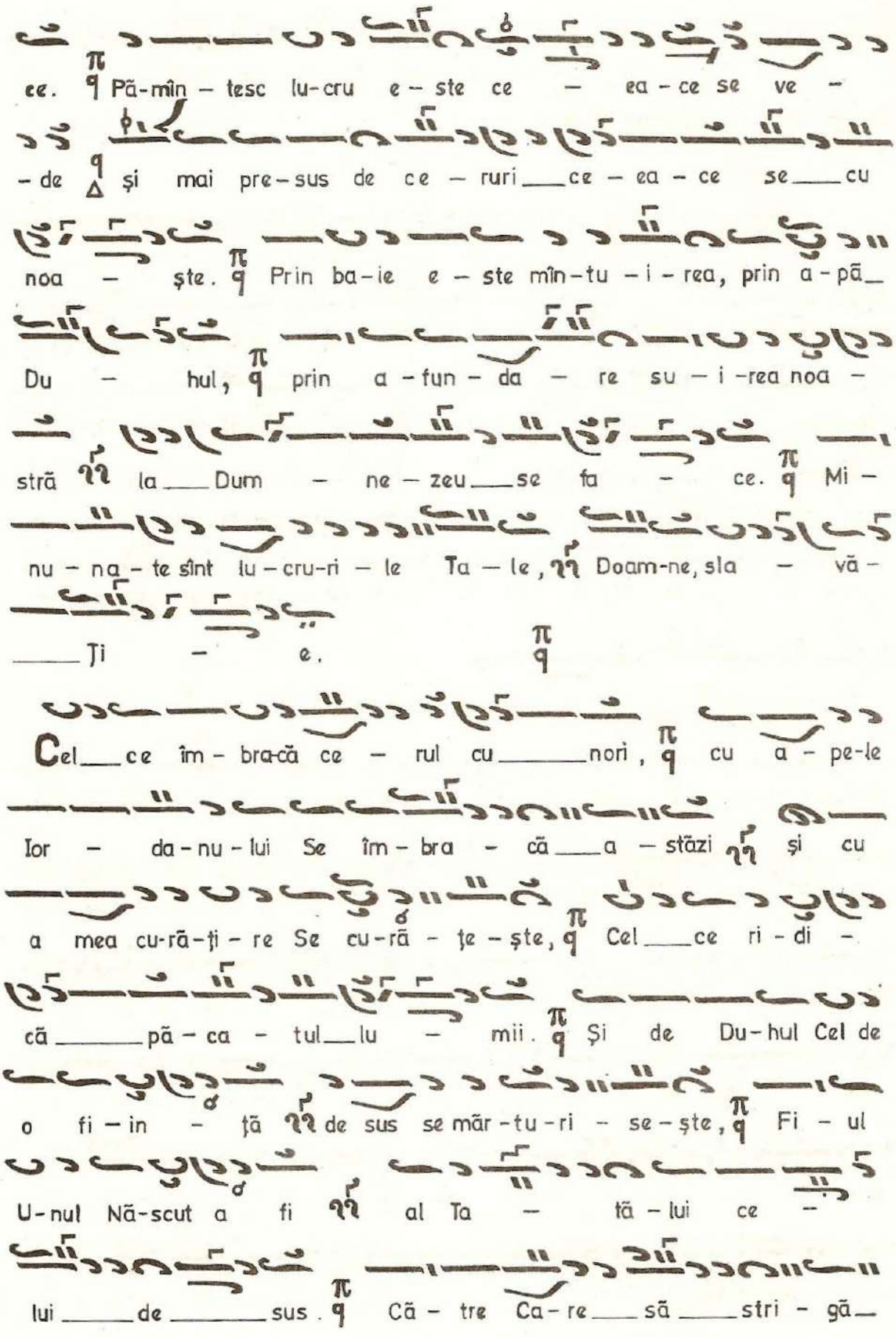
ce. Pă-mîn - tesc lu-cru e - ste ce - ea - ce se ve -
- de și mai pre-sus de ce - ruri ce - ea - ce se cu
noa - ște. Prin ba-ie e - ste mîn-tu - i - rea, prin a - pă-
Du - hul, prin a - fun - da - re su - i - rea noa -
stră la Dum - ne - zeu se fa - ce. Mi -
nu - na - te sînt lu - cru-ri - le Ta - le, Doam-ne, sla - vă -
- Ți - e.
Cel ce îm - bra-că ce - rul cu nori, cu a - pe-le
Ior - da - nu - lui Se îm - bra - că a - stăzi și cu
a mea cu-ră-ți - re Se cu-ră - țe - ște, Cel ce ri - di -
că pă - ca - tul lu - mii. Și de Du-hul Cel de
o fi - in - ță de sus se măr - tu - ri - se - ște, Fi - ul
U-nul Nă-scut a fi al Ta - tă - lui ce -
lui de sus. Că - tre Ca - re să stri - gă-

ăm: Cel ce Te-ai a - ră - tat şi ne-ai mîn - tu - it pre -
noi, Hri - stoa - se Dum - ne - ze - ul no - stru sla - vă
Ţi - e.

Slavă: glas VI.

Cu a - pe - le Ior - da - nu - lui Te-ai
îm - bră - cat, Mîn - tu - i - to - ru - le, Cel ce
Te îm - braci cu Lu - mi - na ca şi cu o ha -
- ină. Şi Ţi-ai ple - cat cre - şte - tul la Î - na - in
te - mer - gă - to - rul, Cel ce ai mă - su -
rat ce - rul cu pal - ma, ca să în - torci
lu - mea de la în - şe - lă - ciu - ne,
şi să mîn - tu - eşti su - fle - te - le noa -
- stre.

Şi acum: glas II.

A - stăzi Hri - stos la Ior - dan a ve - nit să
Se bo - te - ze. A - stăzi I - oan s-a a -
tins de cre - şte - tul Stă - pî - nu -

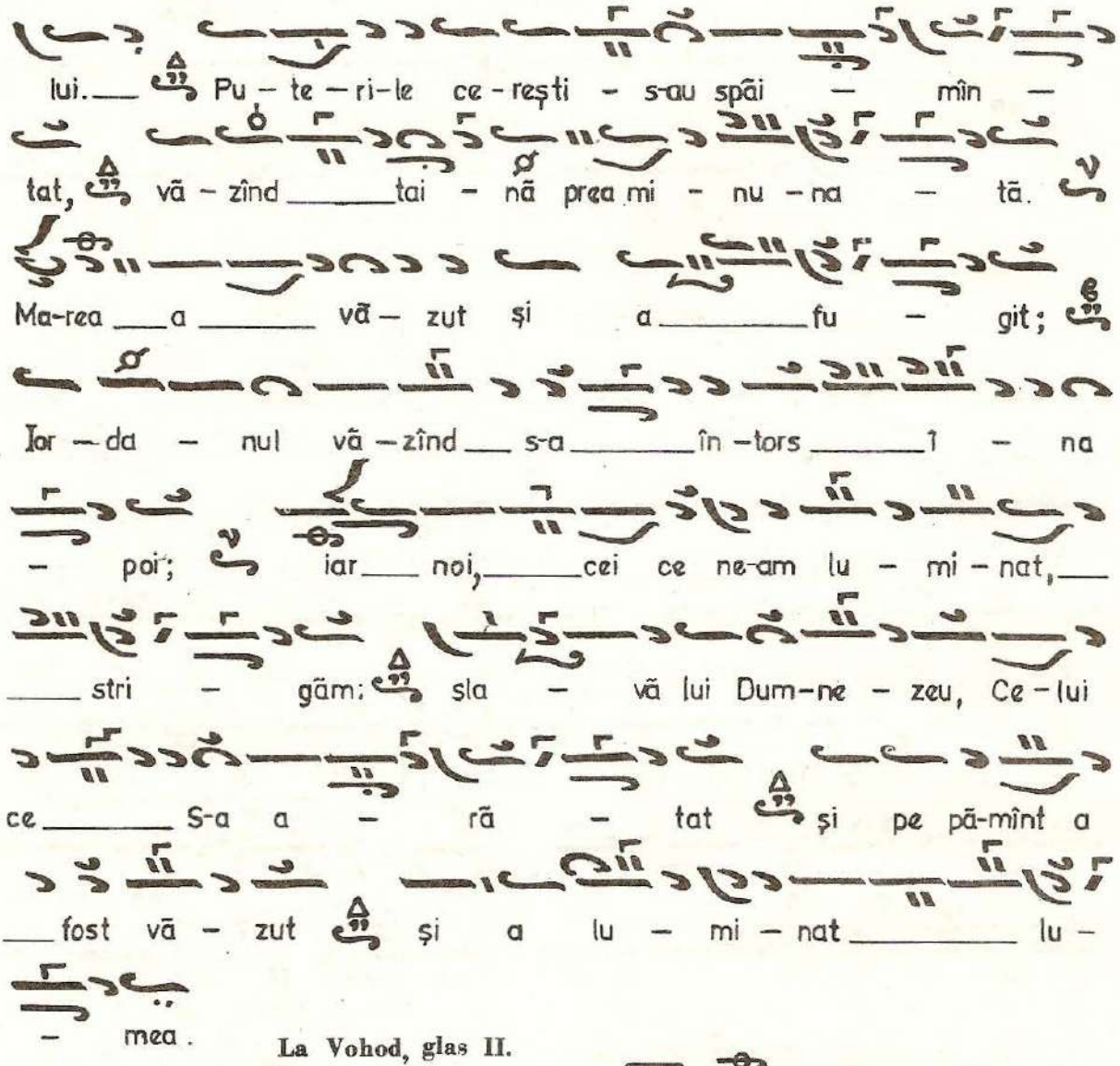
lui. Pu – te – ri – le ce – reşti – s-au spăi – mîn –
tat, vă – zînd tai – nă prea mi – nu – na – tă.
Ma-rea a vă – zut şi a fu – git;
Ior – da – nul vă – zînd s-a în – tors î – na
– poi; iar noi, cei ce ne-am lu – mi – nat,
stri – găm: sla – vă lui Dum-ne – zeu, Ce – lui
ce S-a a – ră – tat şi pe pă-mînt a
fost vă – zut şi a lu – mi – nat lu –
– mea.

La Vohod, glas II.

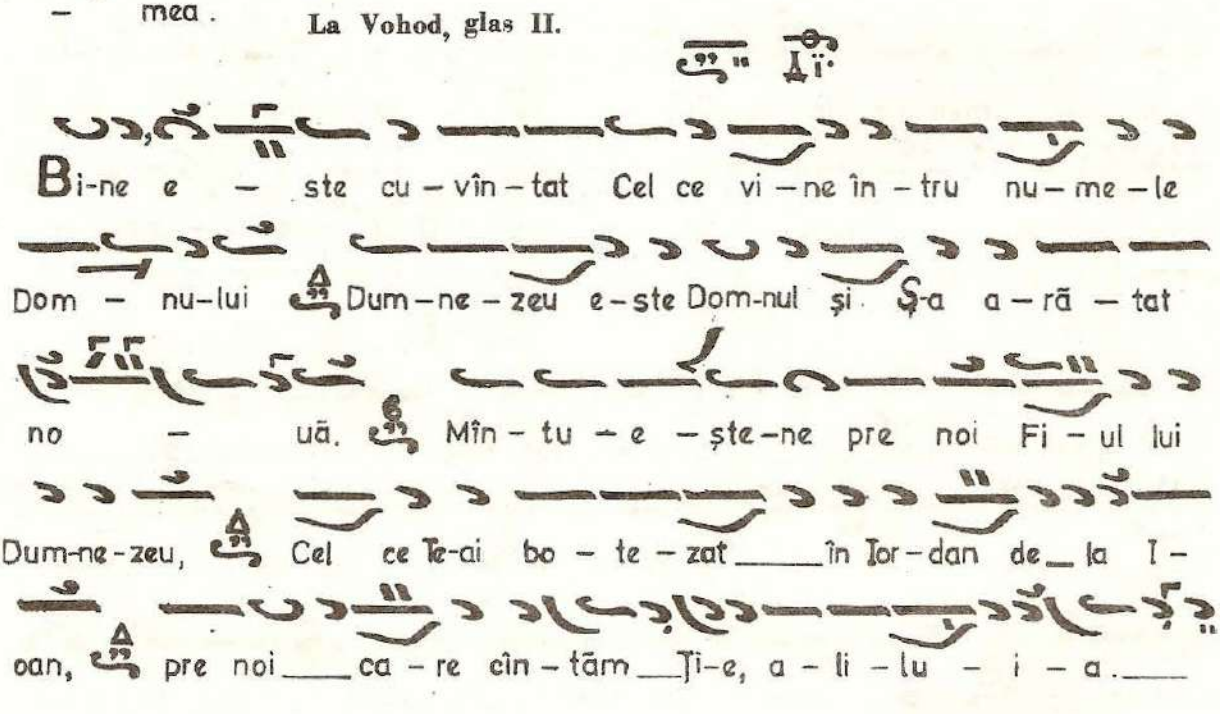
Bi-ne e – ste cu – vîn – tat Cel ce vi – ne în – tru nu – me – le
Dom – nu-lui Dum – ne – zeu e – ste Dom-nul şi S-a a – ră – tat
no – uă. Mîn – tu – e – şte-ne pre noi Fi – ul lui
Dum-ne-zeu, Cel ce Te-ai bo – te – zat în Ior – dan de la I –
oan, pre noi ca – re cîn – tăm Ţi-e, a – li – lu – i – a.

TROPARELE PRAZNICILOR ȘI PARTE DIN ALE SFINȚILOR CE AU POLIELEU.

S-au socotit de cuviință a se pune care se vor cînta la slujirea cu arhiereu de cei împreună slujitori, la praznice sau ziua Sfîntului în vremea cînd se cădește Sfîntul Oltar iar în Biserică de cîntăreți.

La 6 Ianuarie, Tropar, glas I.

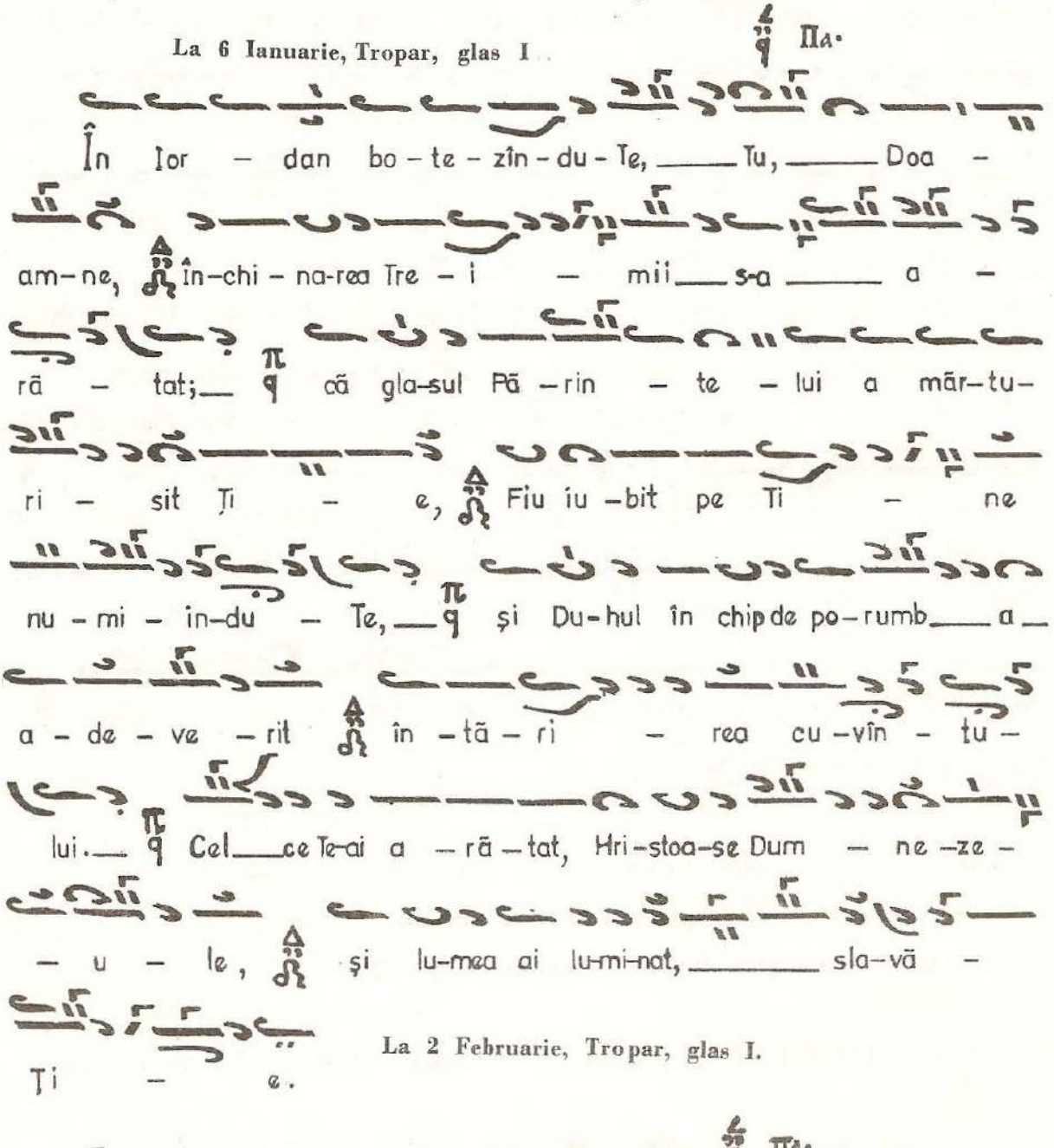
Πᴀ·
În Ior – dan bo – te – zîn – du – Te, Tu, Doa –
am – ne, în – chi – na – rea Tre – i – mii s-a a –
rā – tat; că gla-sul Pā – rin – te – lui a mār – tu –
ri – sit Ți – e, Fiu iu – bit pe Ti – ne
nu – mi – in – du – Te, și Du – hul în chip de po – rumb a
a – de – ve – rit în – tā – ri – rea cu – vîn – tu –
lui. Cel ce Te-ai a – rā – tat, Hri – stoa – se Dum – ne – ze –
– u – le, și lu-mea ai lu-mi-nat, sla-vā –
Ți – e.

La 2 Februarie, Tropar, glas I.

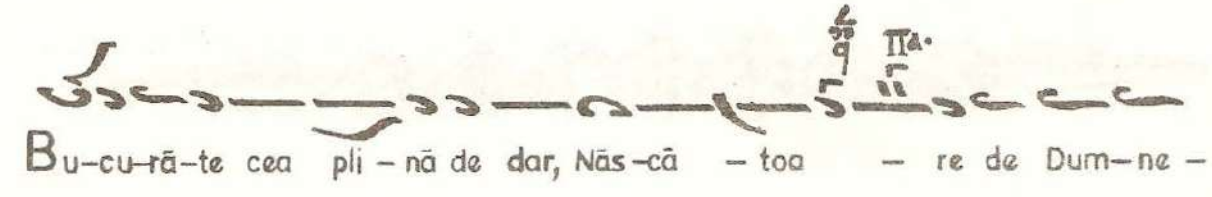

În 7. La Soborul Sfîntului Ioan Bortezătorul.

Stihirile Praznicului: Pre luminătorul lunmii . . . și celelalte, pag. 27

Slavă: glas VI. Πα·

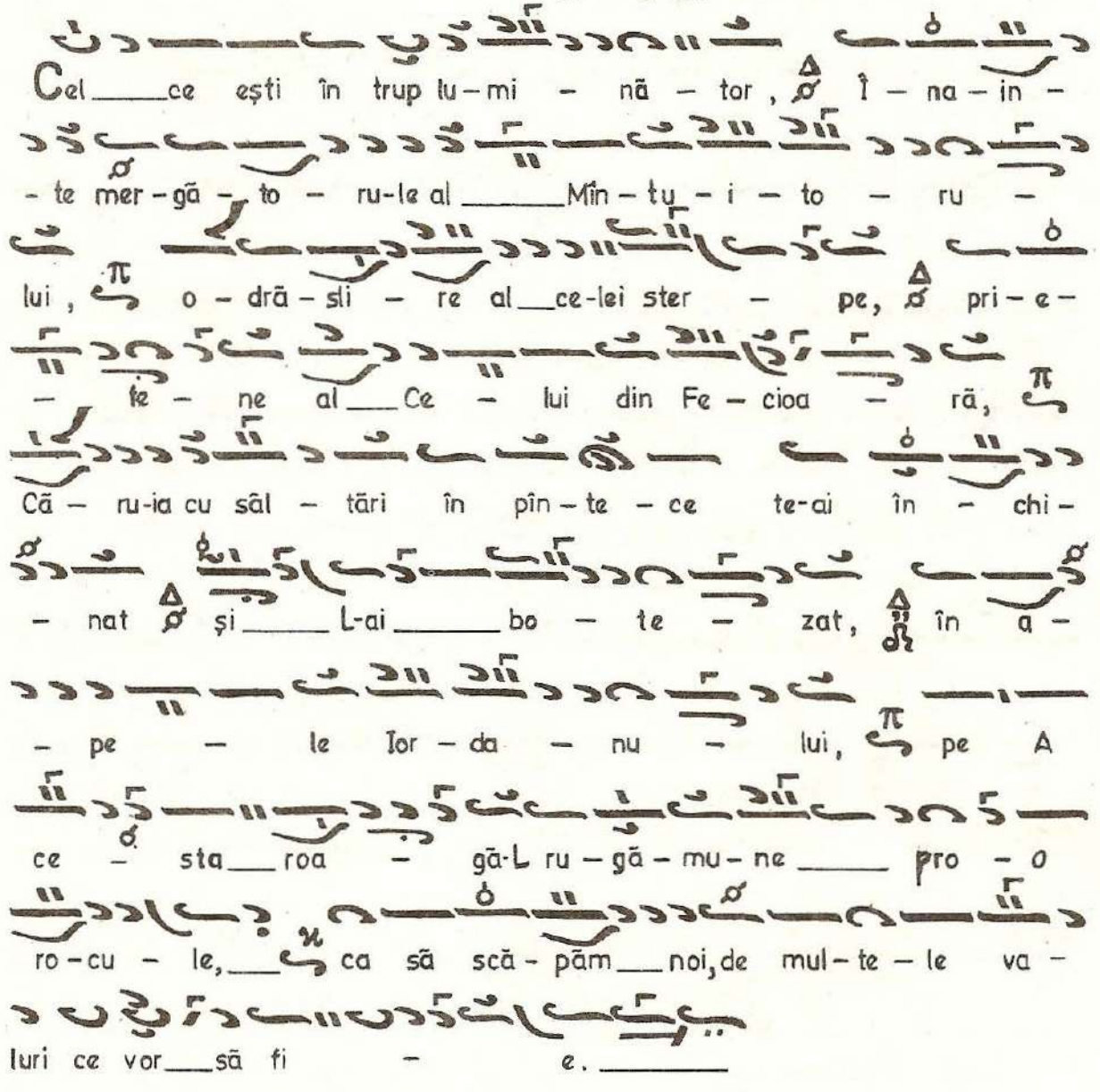
Cel ce ești în trup lu-mi-nă-tor, Î-na-in-te mer-gă-to-ru-le al Mîn-tu-i-to-ru-lui, o-drăs-li-re al ce-lei ster-pe, pri-e-te-ne al Ce-lui din Fe-cioa-ră, Că-ru-ia cu sâl-tări în pîn-te-ce te-ai în-chi-nat și L-ai bo-te-zat, în a-pe-le Ior-da-nu-lui, pe A-ce-sta roa-gă-L ru-gă-mu-ne pro-o-ro-cu-le, ca să scă-păm noi, de mul-te-le va-luri ce vor să fi-e.

Și acum: asemenea, Dumnezeu Cuvîntul . . . pag. 39

La STIHOAVNĂ, Slavă: glas IV. Πα·

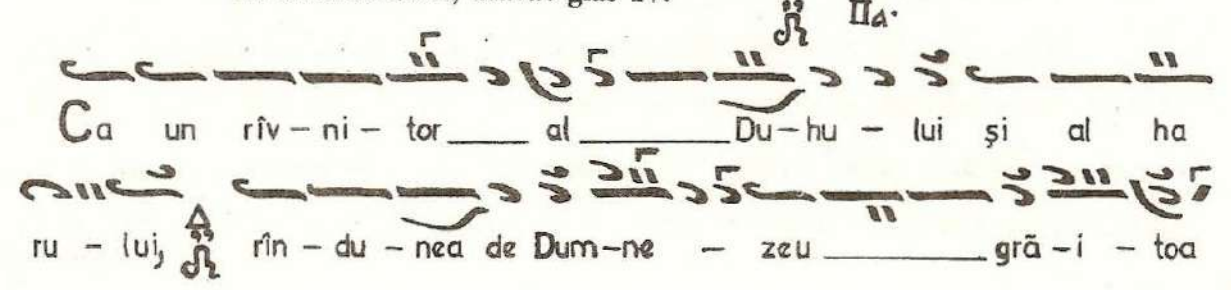

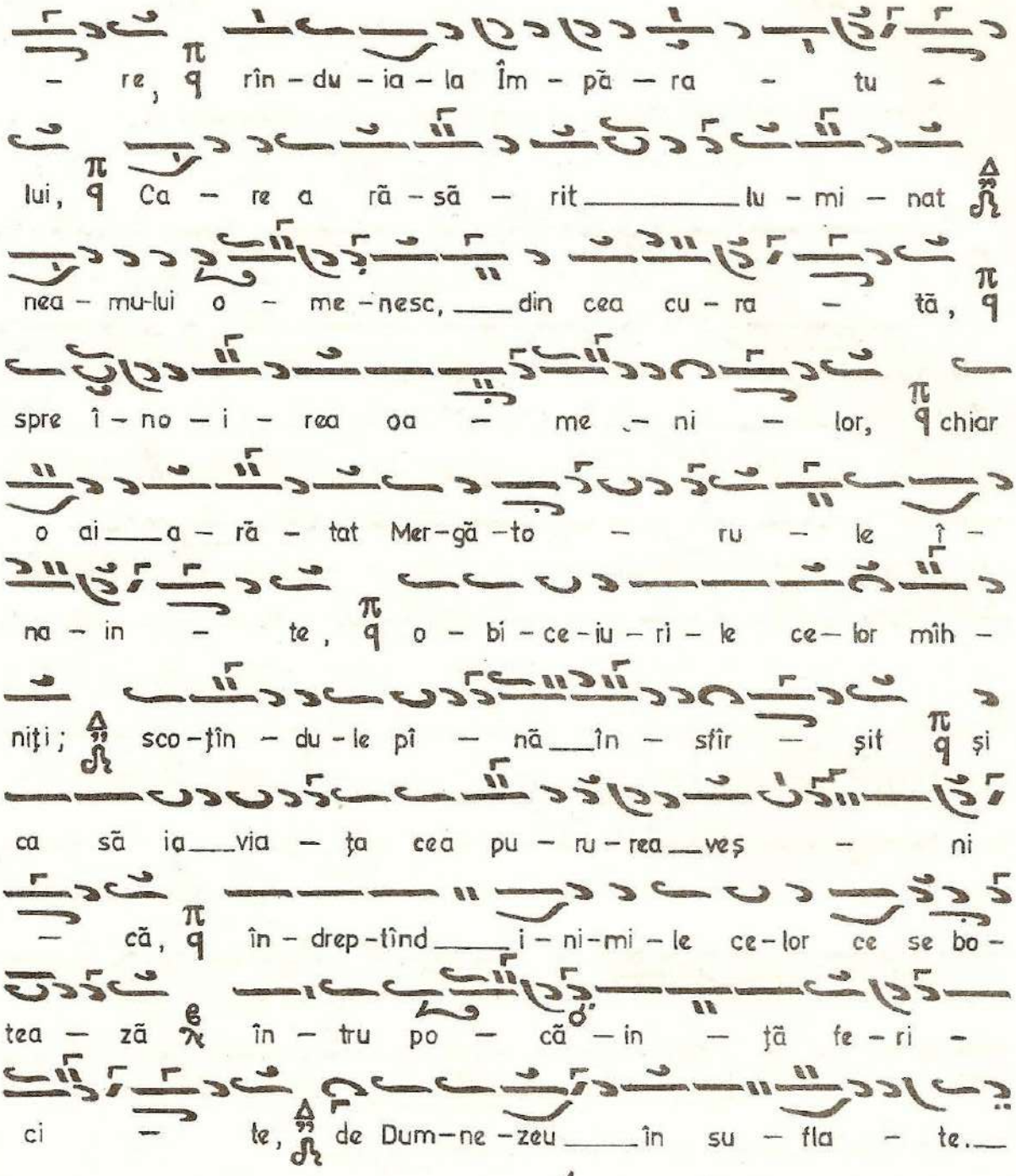
– re, rîn – du – ia – la Îm – pă – ra – tu –
lui, Ca – re a – că – să – rit lu – mi – nat
nea – mu-lui o – me – nesc, din cea cu – ra – tă,
spre î – no – i – rea oa – me – ni – lor, chiar
o ai a – ră – tat Mer-gă – to – ru – le î –
na – in – te, o – bi – ce – iu – ri – le ce – lor mîh –
niţi; sco – ţîn – du – le pî – nă în – sfîr – şit şi
ca să ia via – ţa cea pu – ru – rea veş – ni
– că, în – drep – tînd i – ni – mi – le ce – lor ce se bo –
tea – ză în – tru po – că – in – ţă fe – ri –
ci – le, de Dum – ne – zeu în su – fla – te.

Şi acum: asemenea. ΠΑ.

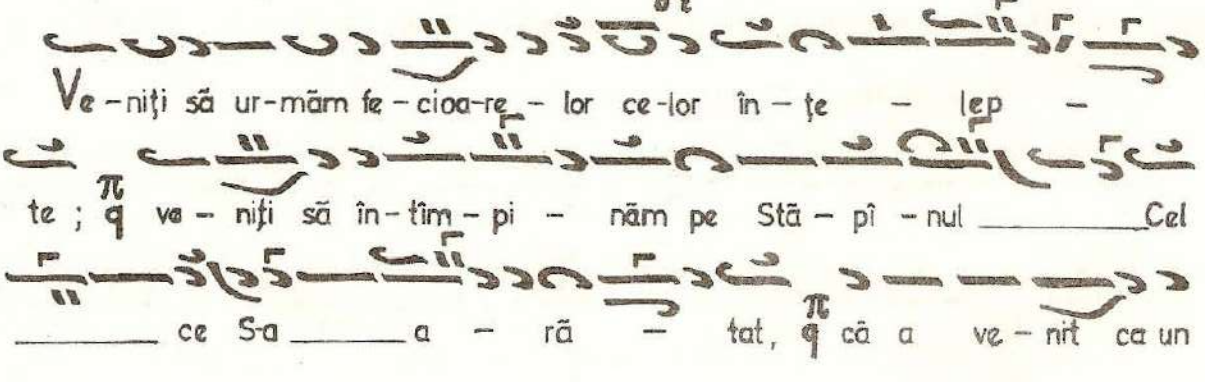

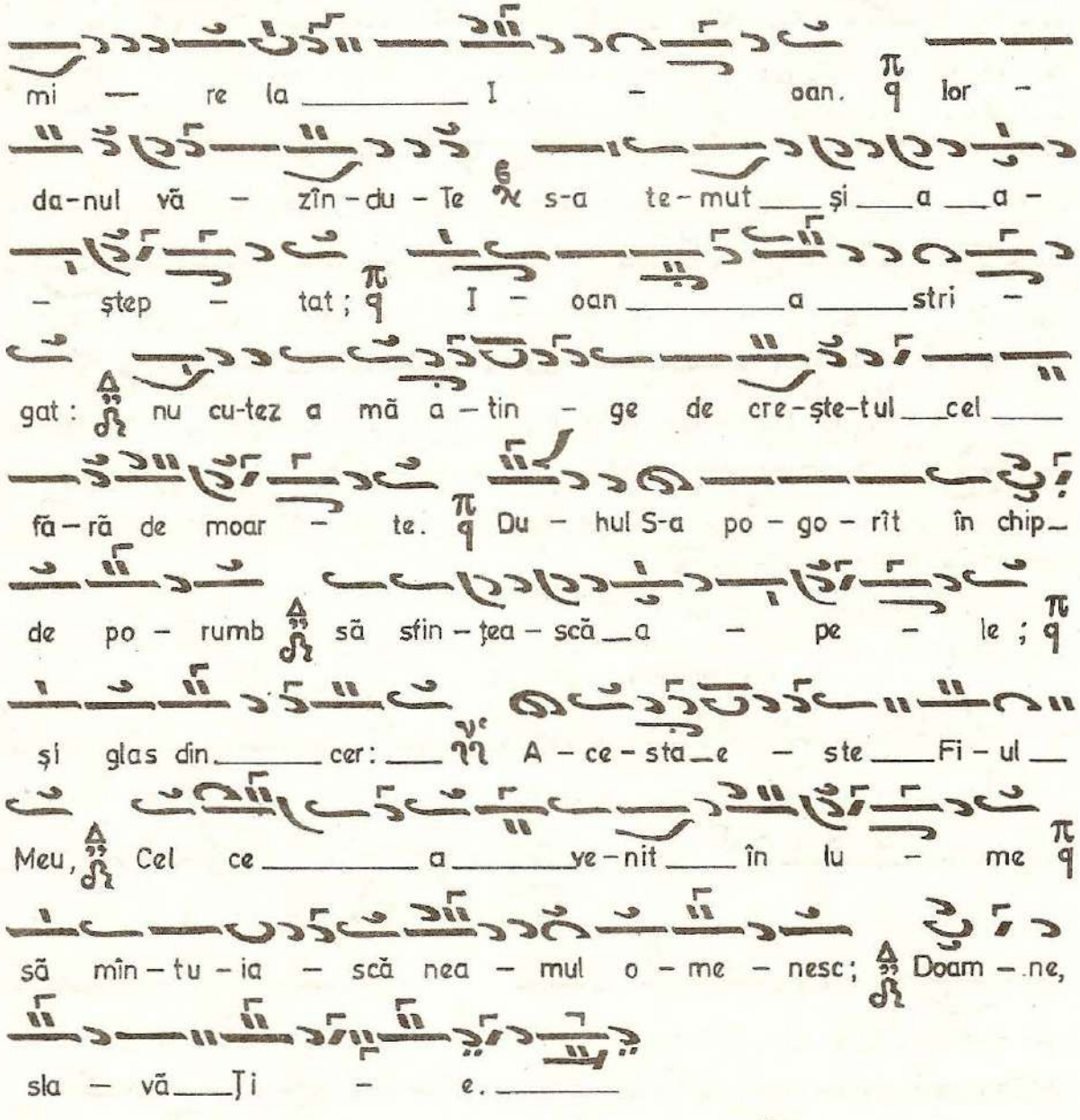
mi re la I oan. lor
da-nul vă zîn-du-Te s-a te-mut și a a-
-ștep-tat; I-oan a stri-
gat: nu cu-tez a mă a-tin-ge de cre-ște-tul cel
fă-ră de moar-te. Du-hul S-a po-go-rît în chip
de po-rumb să sfin-țea-scă a-pe-le; și glas din cer: A-ce-sta e-ste Fi-ul
Meu, Cel ce a ye-nit în lu-me să mîn-tu-ia-scă nea-mul o-me-nesc; Doam-ne,
sla-vă Ți-e.

Tropar, glas II.

Po-me-ni-rea drep-tu-lui cu la-u-de; iar
ți-e des-tul îți e-ste măr-tu-ri-a Dom-nu-lui; Mer-gă-to-ru
le î-na-in-te. Că te-ai a-ră-tat cu a-de-vă-rat
și de cît pro-ro-cii mai cin-stit Că și a bo-te-za

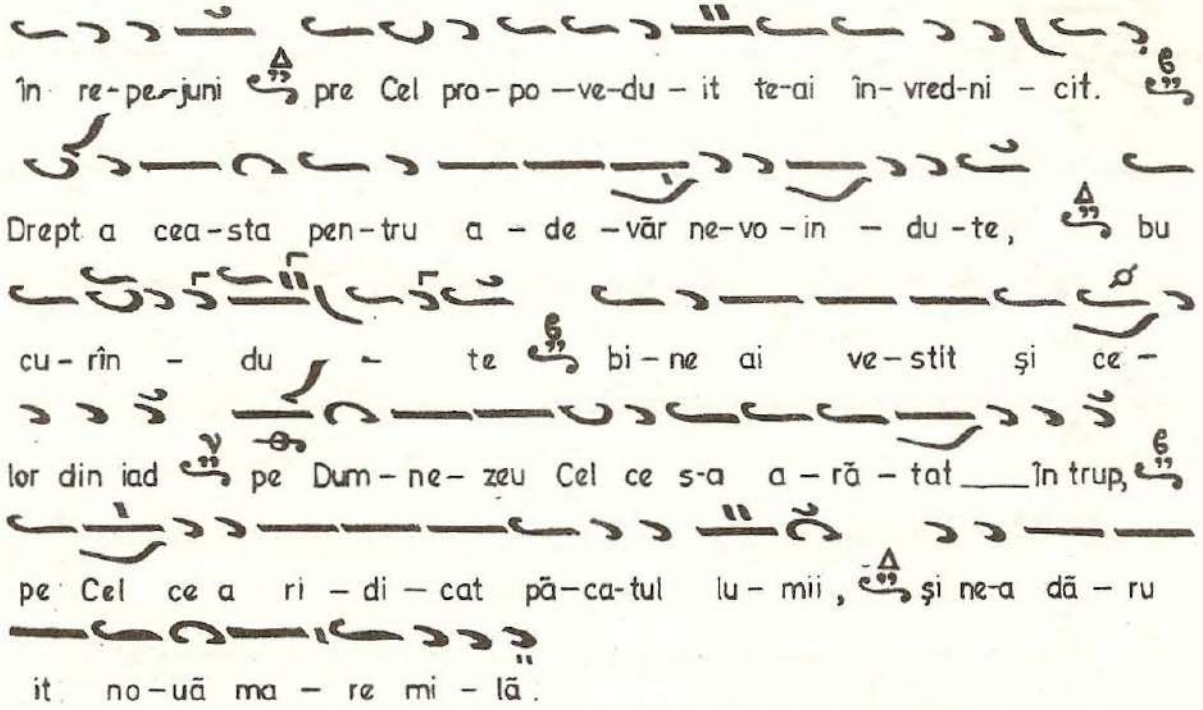
în re-pe-juni pre Cel pro-po-ve-du-it te-ai în-vred-ni-cit.
Drept a cea-sta pen-tru a-de-văr ne-vo-in-du-te, bu
cu-rîn-du-te bi-ne ai ve-stit şi ce-
lor din iad pe Dum-ne-zeu Cel ce s-a a-ră-tat în trup,
pe Cel ce a ri-di-cat pă-ca-tul lu-mii, şi ne-a dă-ru
it no-uă ma-re mi-lă.

La LAUDE, Slavă: glas VI. Πᾶ.

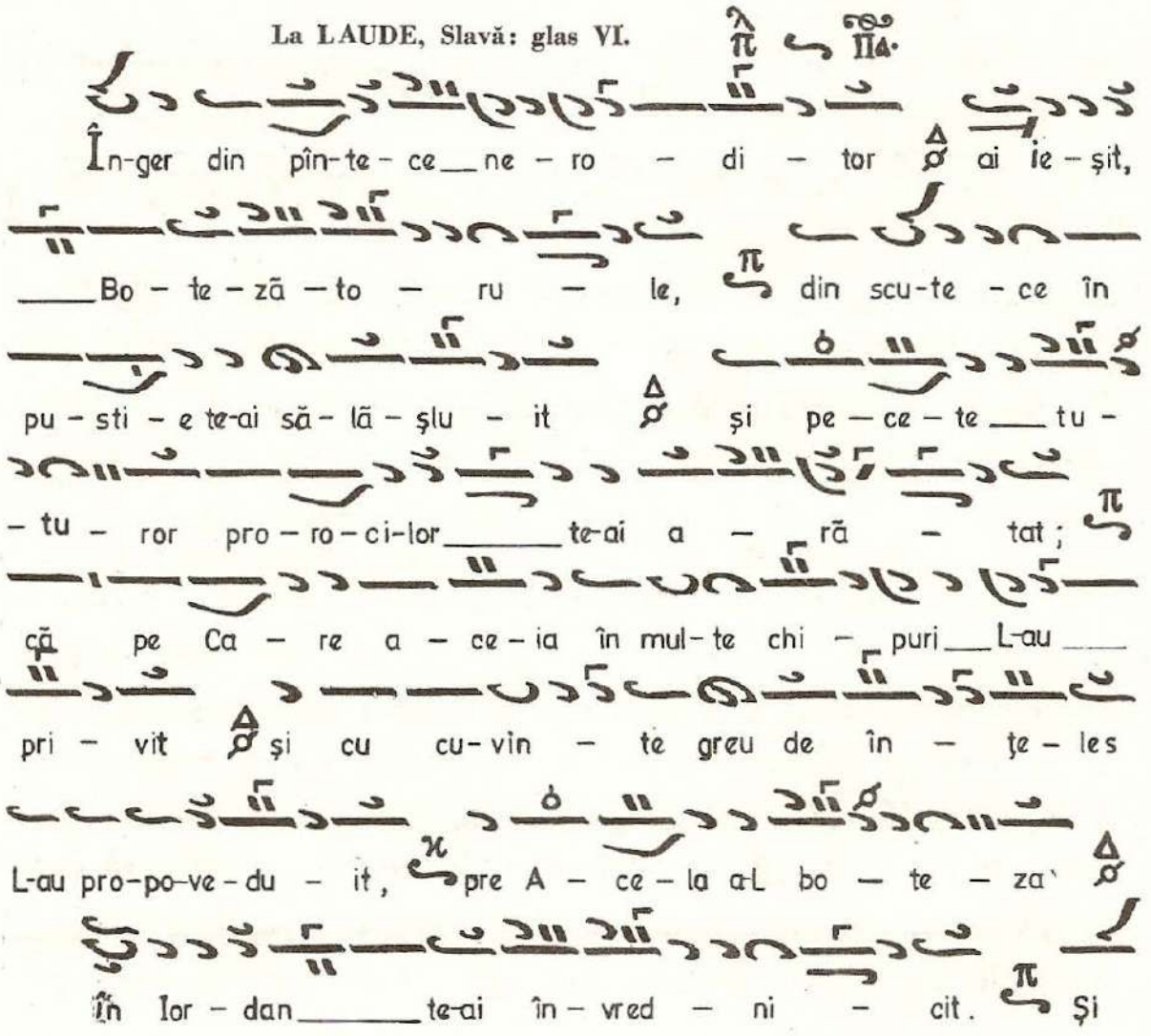
În-ger din pîn-te-ce ne-ro-di-tor ai ie-şit,
Bo-te-zā-to-ru-le, din scu-te-ce în
pu-sti-e te-ai să-lă-şlu-it şi pe-ce-te tu-
-tu-ror pro-ro-ci-lor te-ai a-rā-tat;
că pe Ca-re a-ce-ia în mul-te chi-puri L-au
pri-vit şi cu cu-vîn-te greu de în-ţe-les
L-au pro-po-ve-du-it, pre A-ce-la a-L bo-te-za-
în Ior-dan te-ai în-vred-ni-cit. Şi

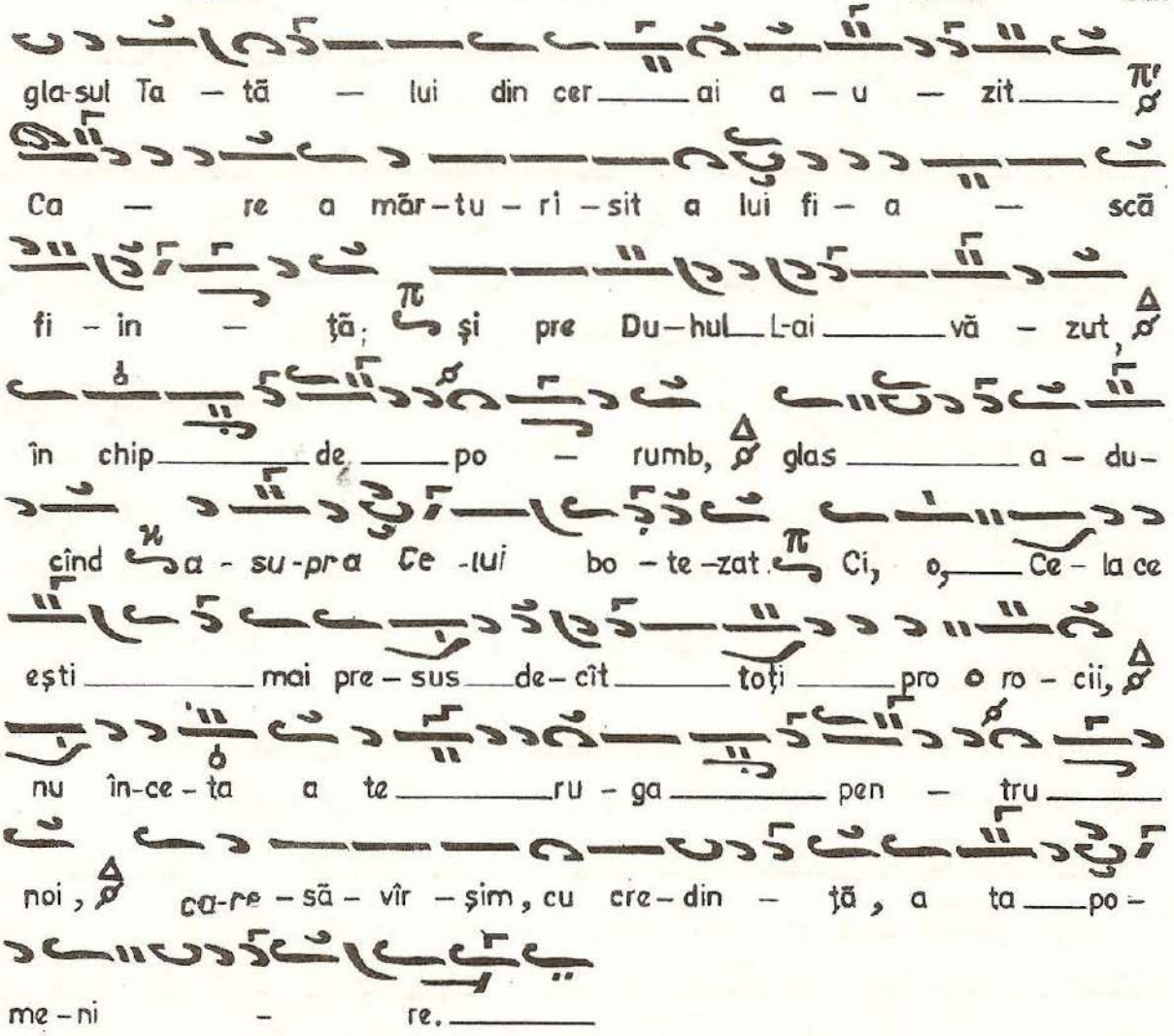
gla-sul Ta – tă – lui din cer ai a – u – zit
Ca – re a măr-tu – ri – sit a lui fi – a – scă
fi – in – ţă; şi pre Du-hul L-ai vă – zut,
în chip de po – rumb, glas a – du-
cînd a-su-pra Ce-lui bo – te-zat. Ci, o, Ce – la ce
eşti mai pre – sus de-cît toţi pro o ro – cii,
nu în-ce-ta a te ru – ga pen – tru
noi, ca-re – să – vîr – şim, cu cre-din – ţă, a ta po-
me-ni – re.

Şi acum: glas II, Astăzi Hristos la Iordan ... pag. 45

În 11. La Sfîntul Theodosie, Slavă: glas II.

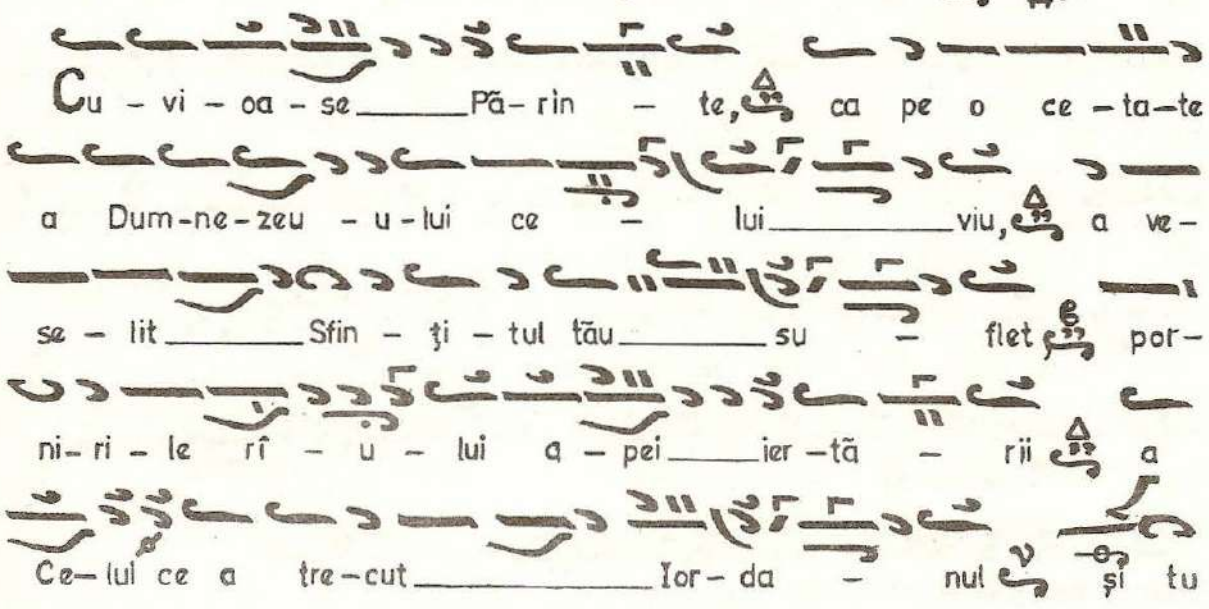
Cu – vi – oa – se Pă – rin – te, ca pe o ce – ta-te
a Dum-ne-zeu – u – lui ce – lui viu, a ve-
se – lit Sfin – ţi – tul tău su – flet por-
ni – ri – le rî – u – lui a – pei ier – tă – rii a
Ce-lui ce a tre-cut Ior – da – nul şi tu

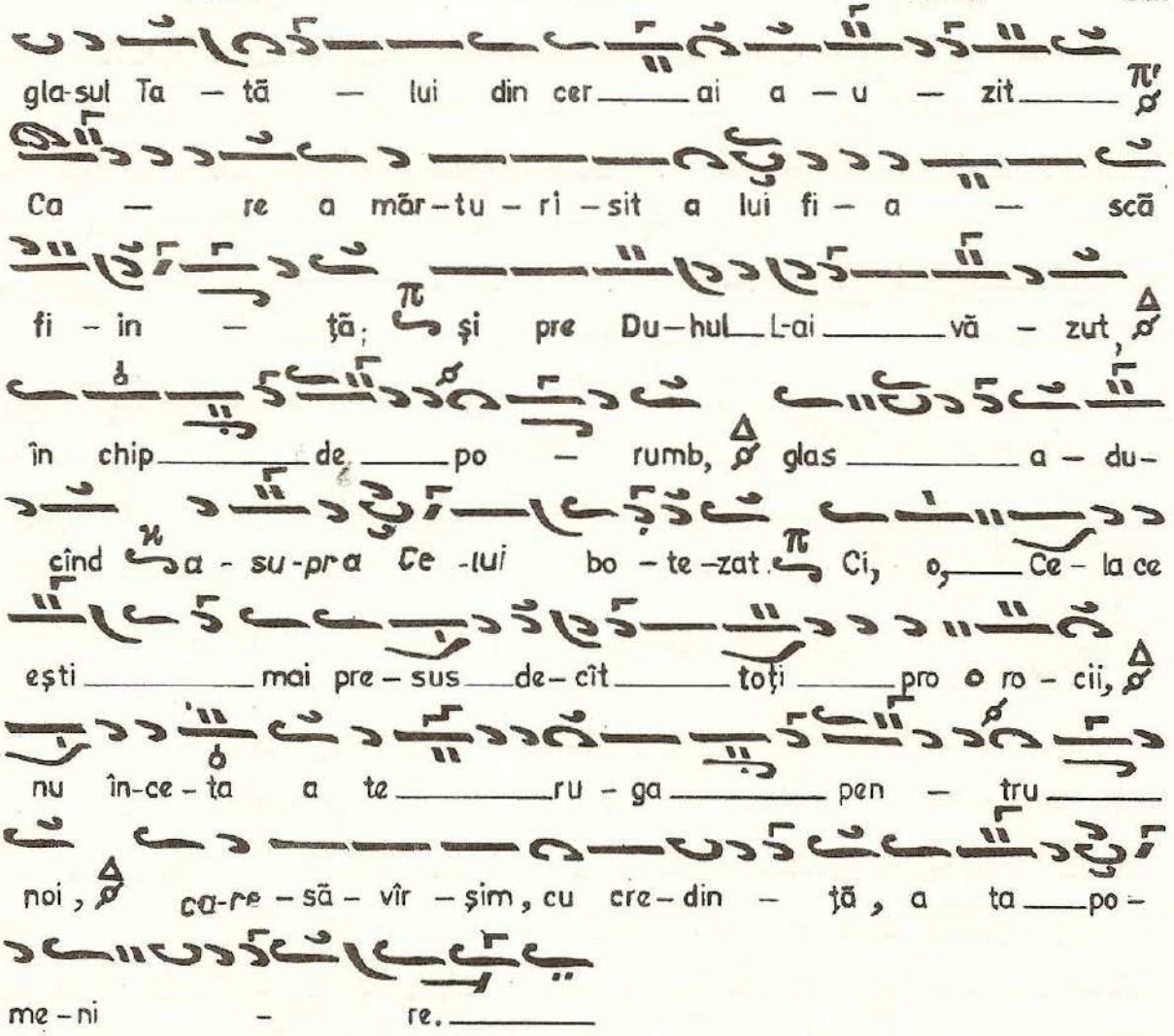
gla-sul Ta – tă – lui din cer ai a – u – zit
Ca – re a măr-tu – ri – sit a lui fi – a – scă
fi – in – ţă; şi pre Du-hul L-ai vă – zut,
în chip de po – rumb, glas a – du-
cînd a-su-pra Ce-lui bo – te-zat. Ci, o, Ce – la ce
eşti mai pre – sus de-cît toţi pro o ro – cii,
nu în-ce-ta a te ru – ga pen – tru
noi, ca-re – să – vîr – şim, cu cre-din – ţă, a ta po-
me-ni – re.

Şi acum: glas II, Astăzi Hristos la Iordan ... pag. 45

În 11. La Sfîntul Theodosie, Slavă: glas II.

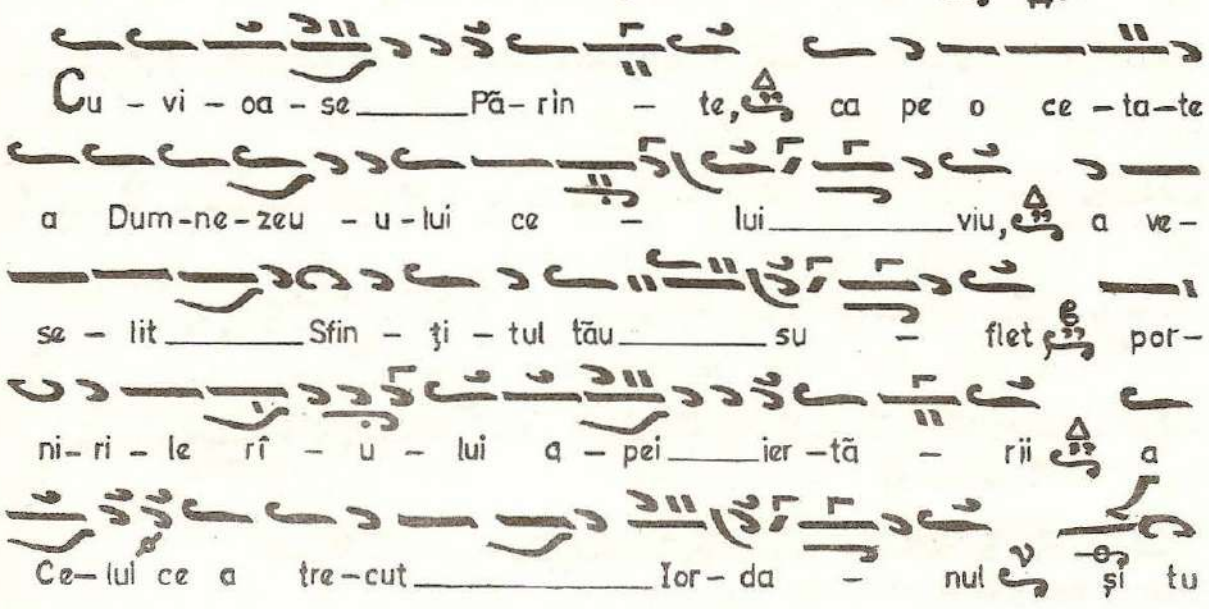
Cu – vi – oa – se Pă – rin – te, ca pe o ce – ta-te
a Dum-ne-zeu – u – lui ce – lui viu, a ve-
se – lit Sfin – ţi – tul tău su – flet por-
ni – ri – le rî – u – lui a – pei ier – tă – rii a
Ce-lui ce a tre-cut Ior – da – nul şi tu

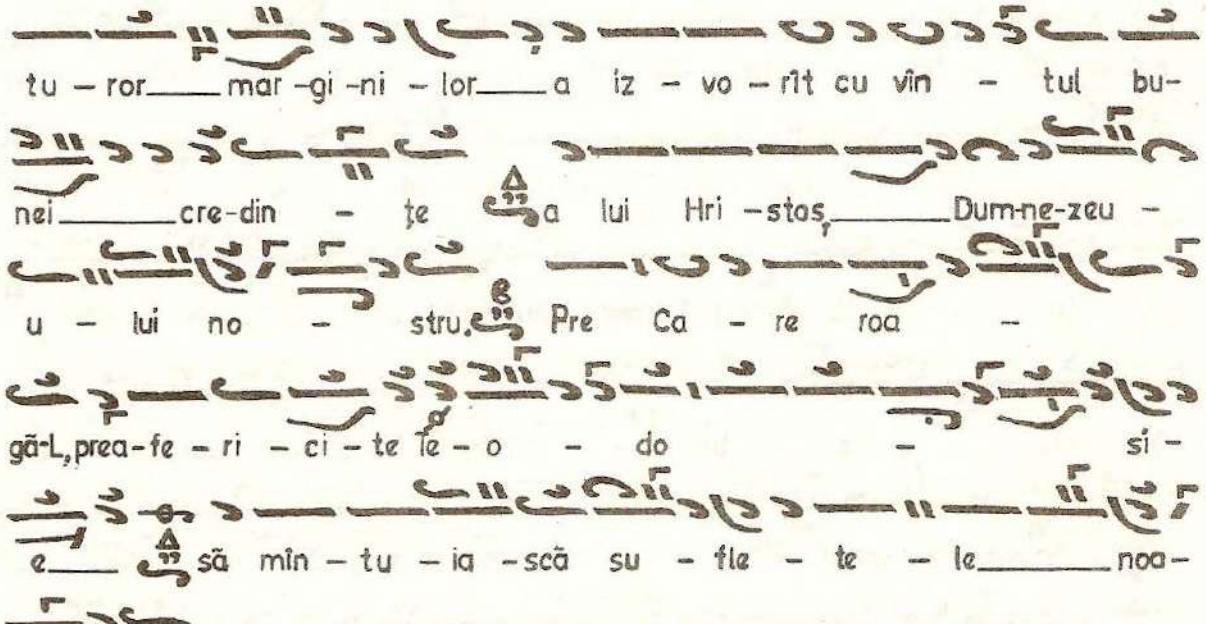
tu – ror mar – gi – ni – lor a iz – vo – rît cu vîn – tul bu–
nei cre – din – te a lui Hri – stos, Dum-ne-zeu –
u – lui no – stru. Pre Ca – re roa –
gă-L, prea-fe – ri – ci – te Te – o – do – si –
e să mîn – tu – ia – scă su – fle – te – le noa–
– stre.

Și acum: Plecatu-ți-ai capul . . . pag. 30 altă stihiră

La STIHOĂVNĂ, Slavă: glas VIII. Mulțimile călugărilor . . . pag. 159, Tom 1.

Și acum: a Praznicului, glas VIII.

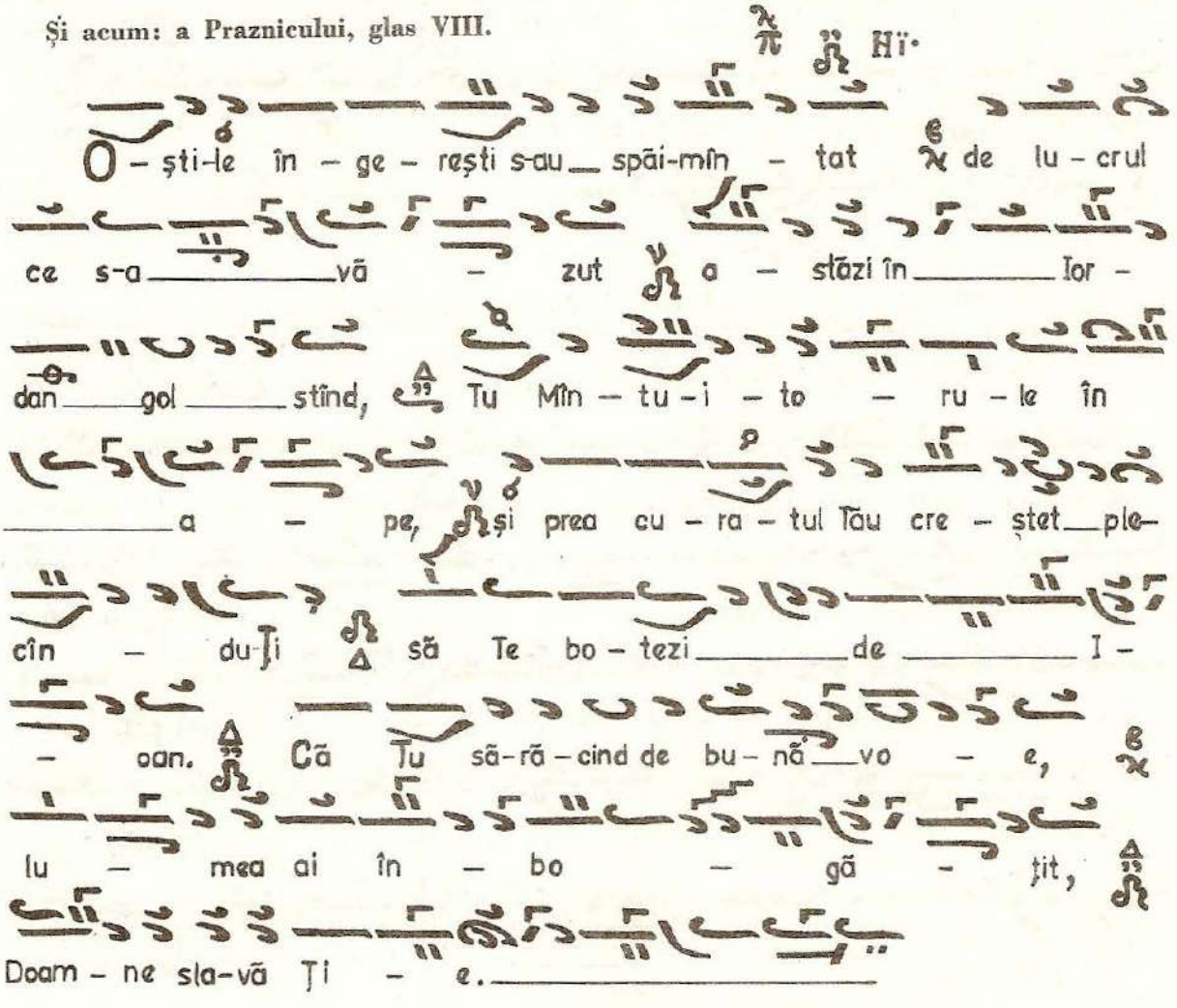
Hï·
O – ști-le în – ge – rești s-au spăi-mîn – tat de lu – crul
ce s-a vă – zut a – stăzi în Ior –
dan gol stînd, Tu Mîn – tu – i – to – ru – le în
a – pe, și prea cu – ra – tul Tău cre – ștet ple–
cîn – du-Ți să Te bo – tezi de I –
– oan. Că Tu să-ră – cind de bu – nă vo – e,
lu – mea ai în – bo – gă – țit,
Doam – ne sla-vă Ți – e.

Sedealna întîi, glas IV, Podobie: Spăimîntatu-s-a Iosif . . .

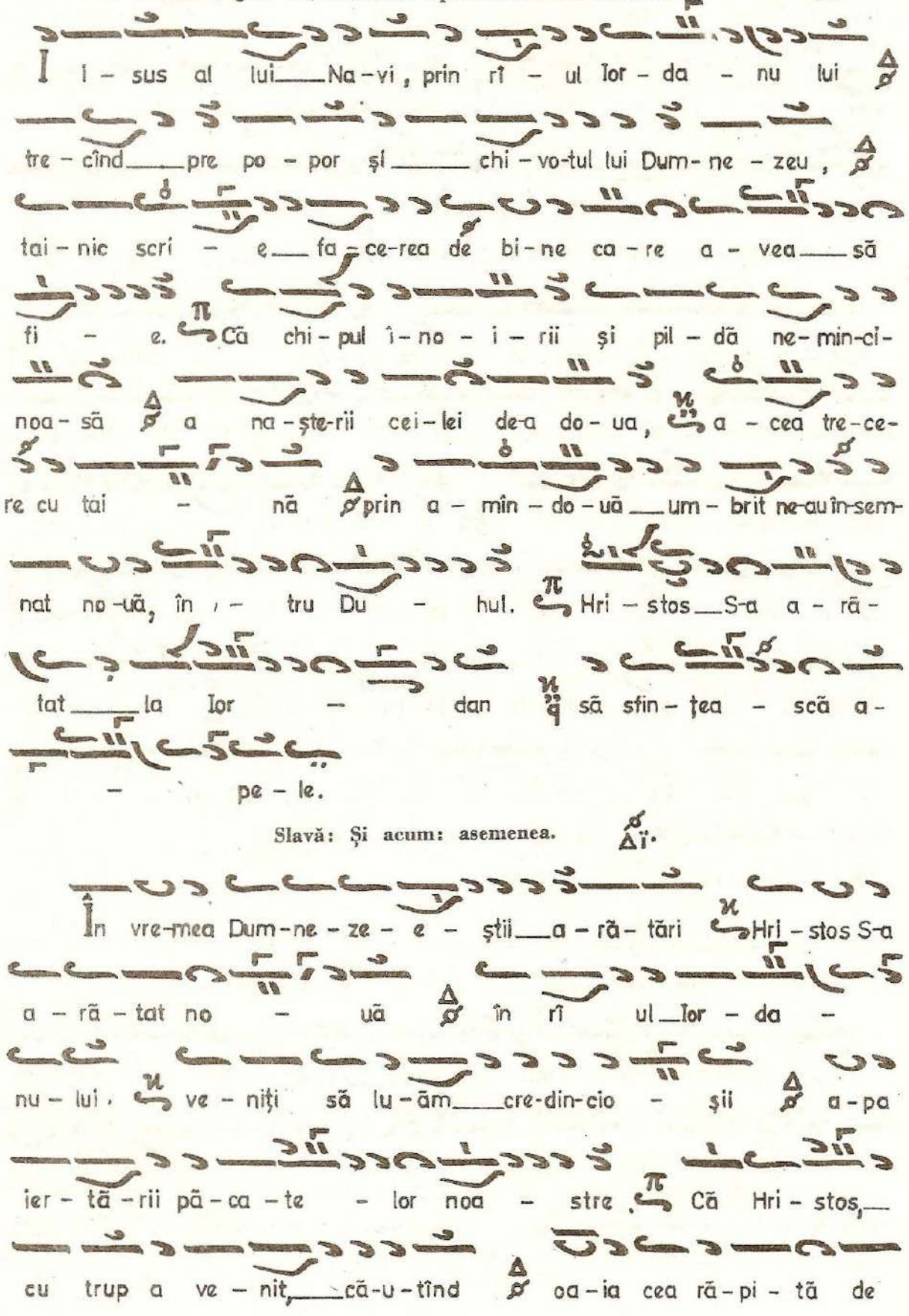
Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeule, nemărginirea Ta nedespărțindu-Te, ci rămînînd pe cele de sus cu Tatăl și cu Duhul, Cel ce umpli toate, Cel ce nu Te cuprinzi cu nimic, binevoiește și acum a Te sălășlui în inimile noastre, curățindu-ne de toată întinăciunea și mîntuiește, Bunule, sufletele noastre.

Slavă: Și acum: asemenea.

Cel ce ești mai înalt decît cerurile și mai slăvit decît toată zidirea, Cel ce ești mai luminos decît soarele și mai curat decît razele lui, Cel ce ești mai presus de orice cuvînt și de orice minte, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ești mai presus de orice închipuire, binevoiește și acum a Te sălășlui în inimile noastre, curățindu-ne de toată întinăciunea și mîntuiește, Bunule, sufletele noastre.

A doua Sedealnă, glas V, Podobie: Pre Cuvîntul cel împreună . . . Κε·

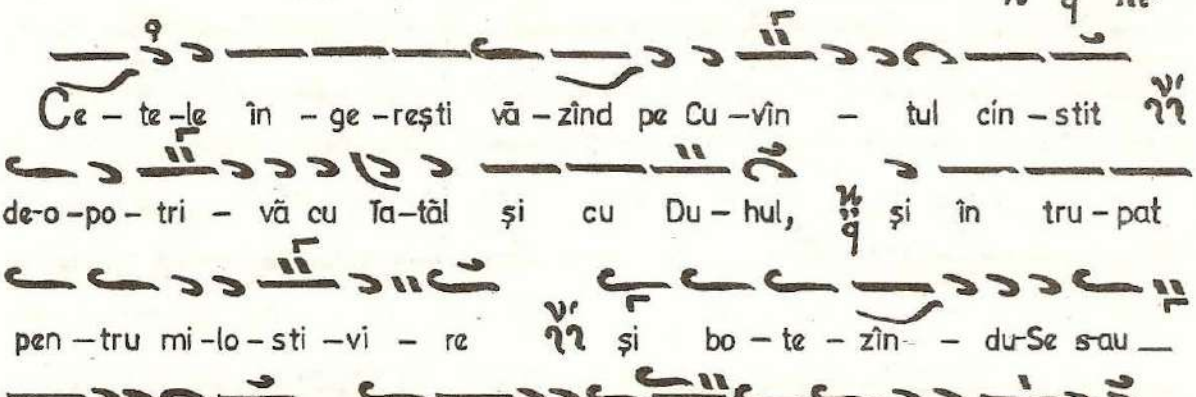
Ce - te - le în - ge - rești vã - zînd pe Cu - vîn - tul cin - stit
de-o-po - tri - vã cu Ta-tăl și cu Du - hul, și în tru - pat
pen - tru mi - lo - sti - vi - re și bo - te - zîn - du-Se s-au__
cu - tre - mu - rat; și rî - ul Ior - da - nu - lui ru-și - nîn-du-se,
și în - fri - co - șîn - du - se s-a în - tors î - na-poi, su - in - du-
ne pre noi cei ce sîn - tem stri - cați de pa - timi
cã - tre î - năl - ți - mea mîn - tu - i - rii.__

Slavă: Și acum: iar aceasta.

Mărimurile, glas I. Hï·

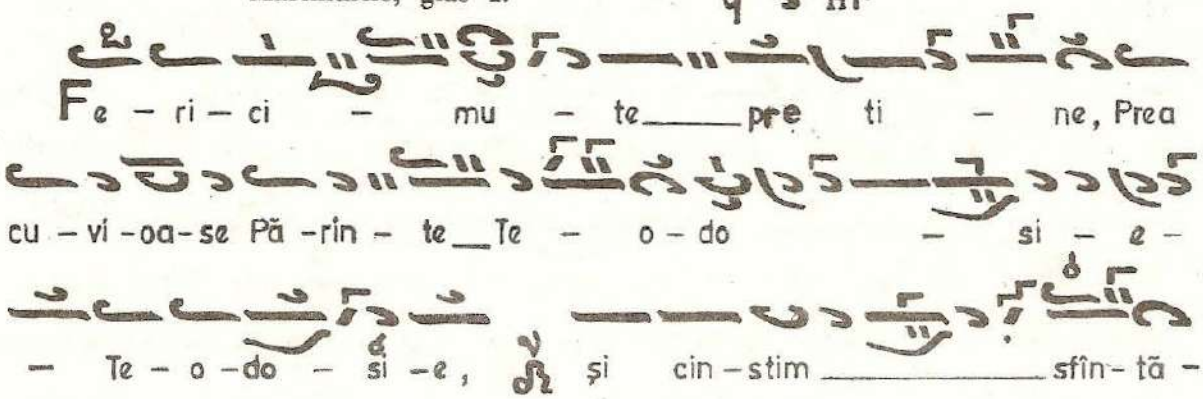

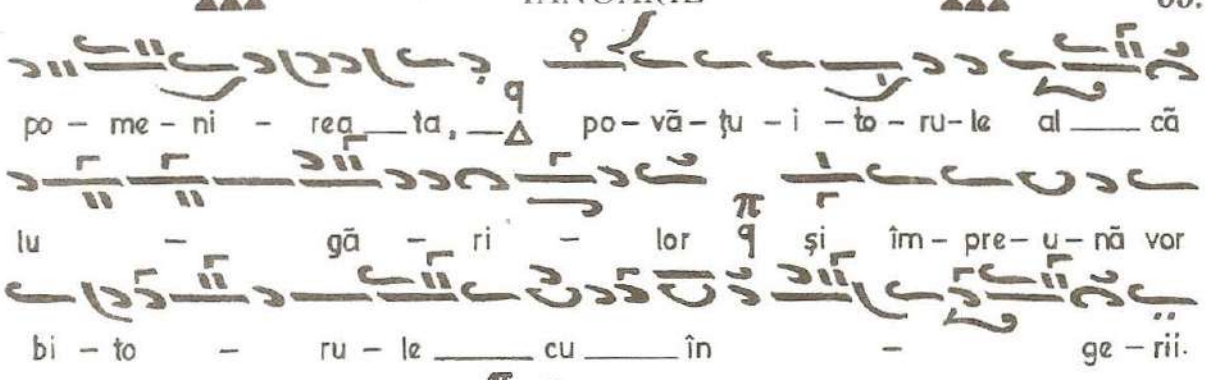

altă stihiră Hï.

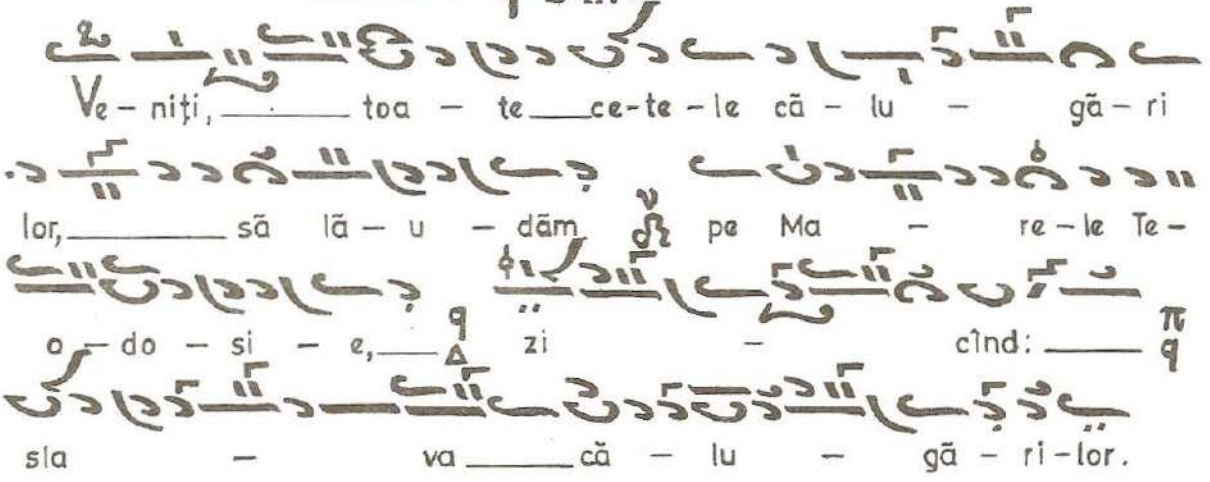

După Polieleu, Sedealna, glas III, Podobie: Pentru mărturisirea . . . ΠΤΑ.

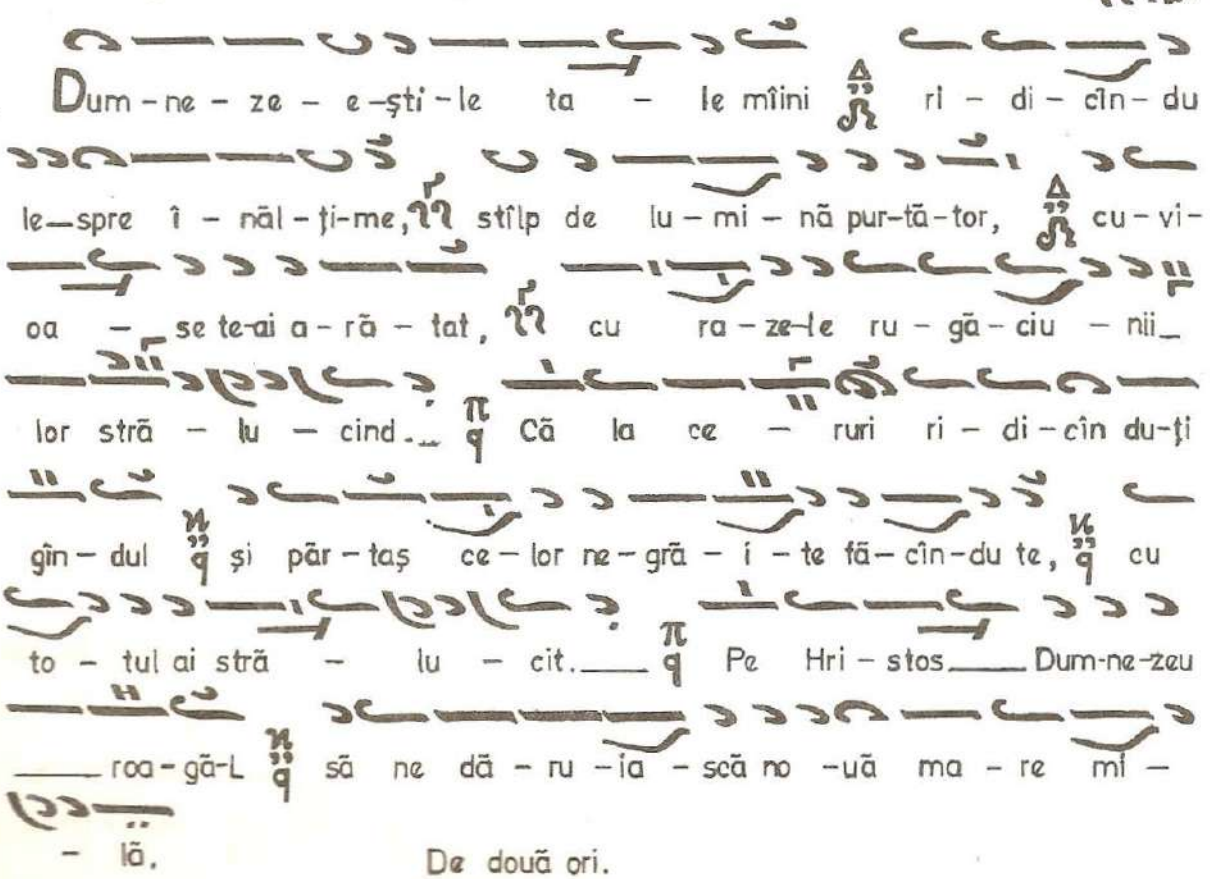
Dum - ne - ze - e - şti - le ta - le mîini ri - di - cîn - du
le - spre î - năl - ţi - me, stîlp de lu - mi - nă pur - tă - tor, cu - vi -
oa - se te - ai a - ră - tat, cu ra - ze - le ru - gă - ciu - nii
lor stră - lu - cind... Că la ce - ruri ri - di - cîn du - ţi
gîn - dul şi păr - taş ce - lor ne - gră - i - te fă - cîn - du te, cu
to - tul ai stră - lu - cit. Pe Hri - stos Dum - ne - zeu
roa - gă - L să ne dă - ru - ia - scă no - uă ma - re mi -
- lă.

De două ori.

Slavă: Și acum: glas III. Podobie: Fecioara astăzi. ῆχος πλ. β΄.

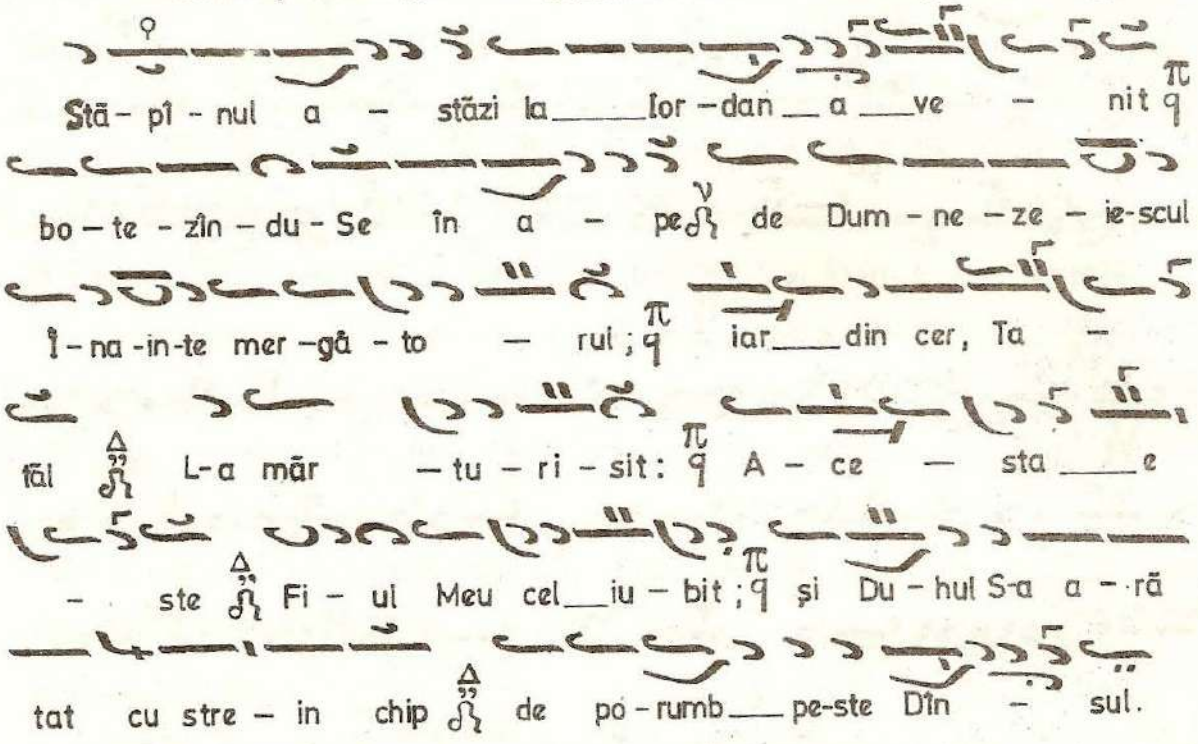
Stă - pî - nul a - stăzi la lor - dan a ve - nit
bo - te - zîn - du - Se în a - pe de Dum - ne - ze - ie - scul
Î - na - in - te mer - gă - to - rul ; iar din cer, Ta -
tăl L - a măr - tu - ri - sit : A - ce - sta e
- ste Fi - ul Meu cel iu - bit ; și Du - hul S-a a - ră -
tat cu stre - in chip de po - rumb pe - ste Dîn - sul.

După psalmul 50, Stihira glas VI, Cuvioase Părinte: pag. 164, Tom. 1.

La LAUDE, Slavă: glas II. ἦχος β΄. Δι.

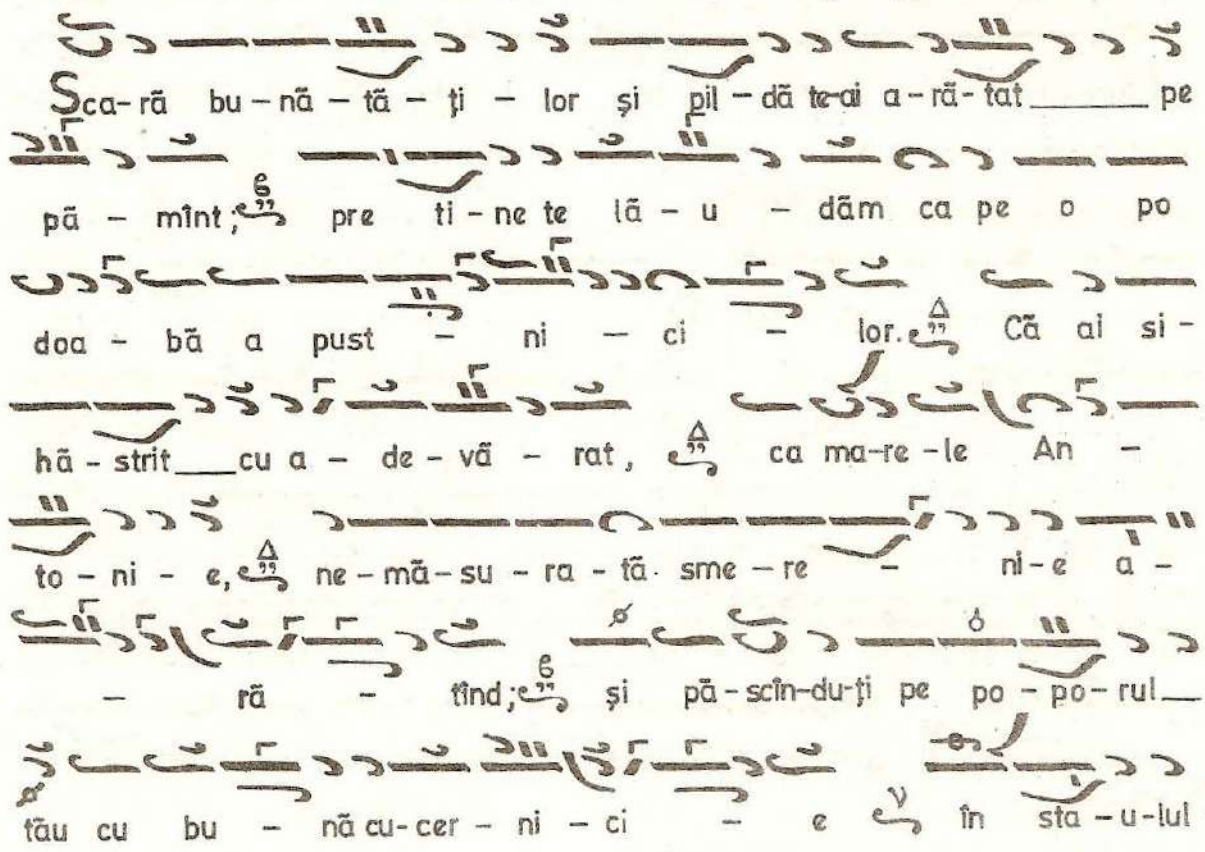
Sca - ră bu - nă - tă - ți - lor și pil - dă te-ai a - ră - tat pe
pă - mînt ; pre ti - ne te lă - u - dăm ca pe o po
doa - bă a pust - ni - ci - lor. Că ai si -
hă - strit cu a - de - vă - rat, ca ma - re - le An -
to - ni - e, ne - mă - su - ra - tă sme - re - ni - e a -
- ră - tînd ; și pă - scîn - du - ți pe po - po - rul
tău cu bu - nă cu - cer - ni - ci - e în sta - u - lul

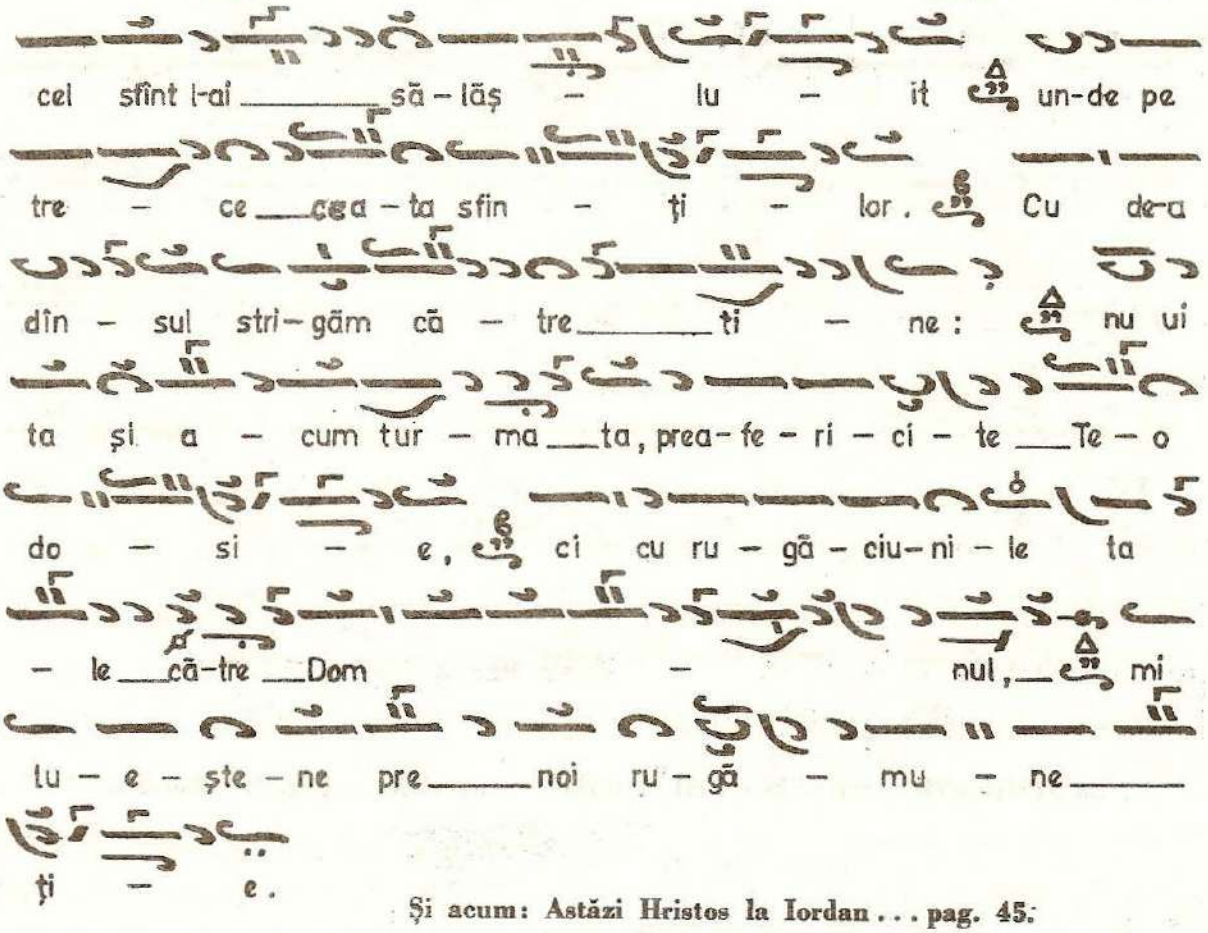
cel sfînt l-ai să-lăș-lu-it un-de pe
tre-ce cea-ta sfin-ți-lor. Cu de-a
dîn-sul stri-găm că-tre-ți-ne: nu ui
ta și a-cum tur-ma-ta, prea-fe-ri-ci-te Te-o
do-si-e, ci cu ru-gă-ciu-ni-le ta
-le că-tre Dom-nul, mi
lu-e-ște-ne pre-noi ru-gă-mu-ne
ți-e.

Și acum: Astăzi Hristos la Iordan . . . pag. 45.

În 17. La Sfîntul Antonie, Slavă: glas II, Pre cel după chip . . . pag. 157, Tom. 1.

La LITIE, Slavă: glas V. Πα.

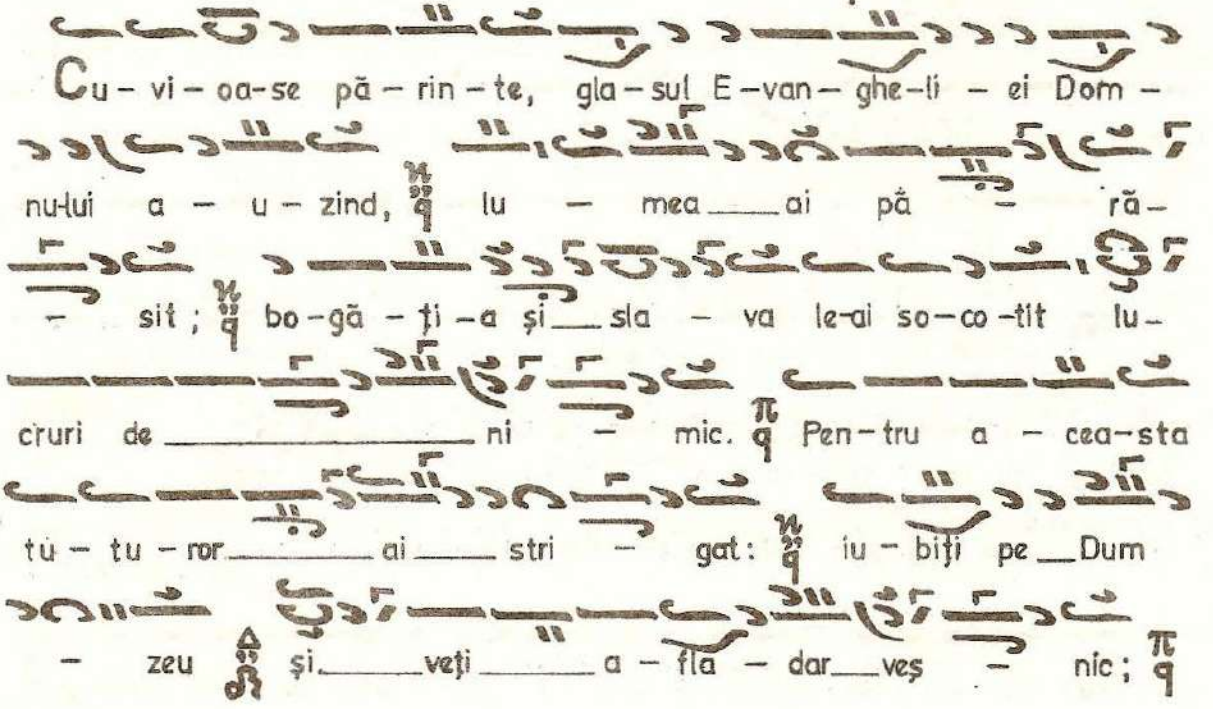
Cu-vi-oa-se pă-rin-te, gla-sul E-van-ghe-li-ei Dom-
nu-lui a-u-zind, lu-mea ai pă-ră-
-sit; bo-gă-ți-a și sla-va le-ai so-co-tit lu-
cruri de ni-mic. Pen-tru a-cea-sta
tu-tu-ror ai stri-gat: iu-biți pe Dum
-zeu și veți a-fla dar veș-nic;

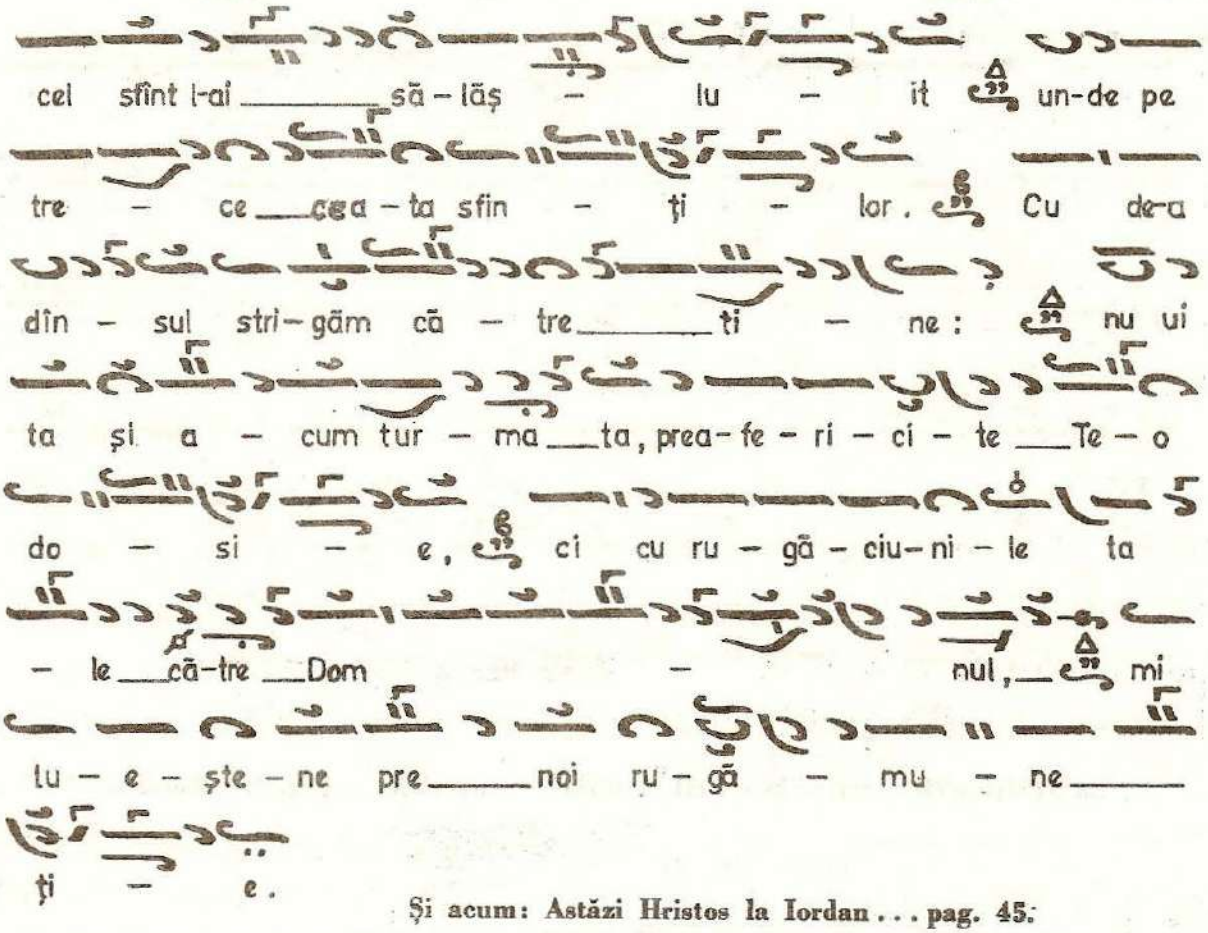
cel sfînt l-ai să-lăș-lu-it un-de pe
tre-ce cea-ta sfin-ți-lor. Cu de-a
dîn-sul stri-găm că-tre-ți-ne: nu ui
ta și a-cum tur-ma-ta, prea-fe-ri-ci-te Te-o
do-si-e, ci cu ru-gă-ciu-ni-le ta
-le că-tre Dom-nul, mi
lu-e-ște-ne pre-noi ru-gă-mu-ne
ți-e.

Și acum: Astăzi Hristos la Iordan . . . pag. 45.

În 17. La Sfîntul Antonie, Slavă: glas II, Pre cel după chip . . . pag. 157, Tom. 1.

La LITIE, Slavă: glas V. Πα.

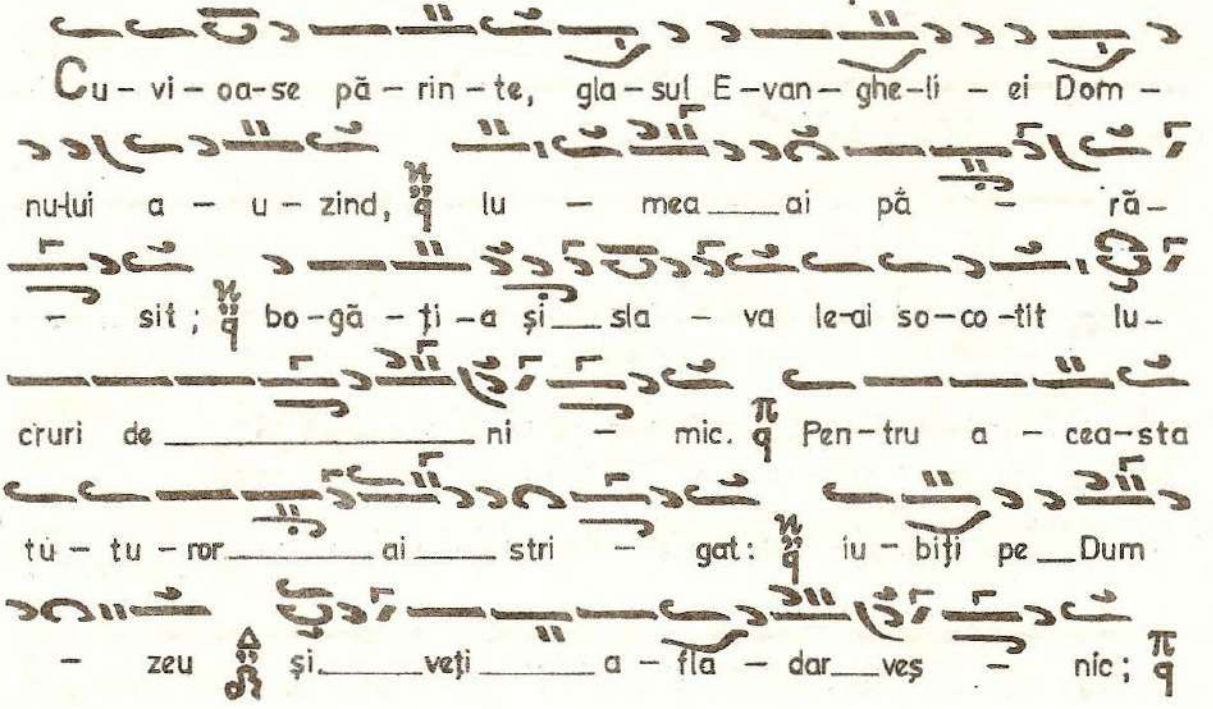
Cu-vi-oa-se pă-rin-te, gla-sul E-van-ghe-li-ei Dom-
nu-lui a-u-zind, lu-mea ai pă-ră-
-sit; bo-gă-ți-a și sla-va le-ai so-co-tit lu-
cruri de ni-mic. Pen-tru a-cea-sta
tu-tu-ror ai stri-gat: iu-biți pe Dum
-zeu și veți a-fla dar veș-nic;

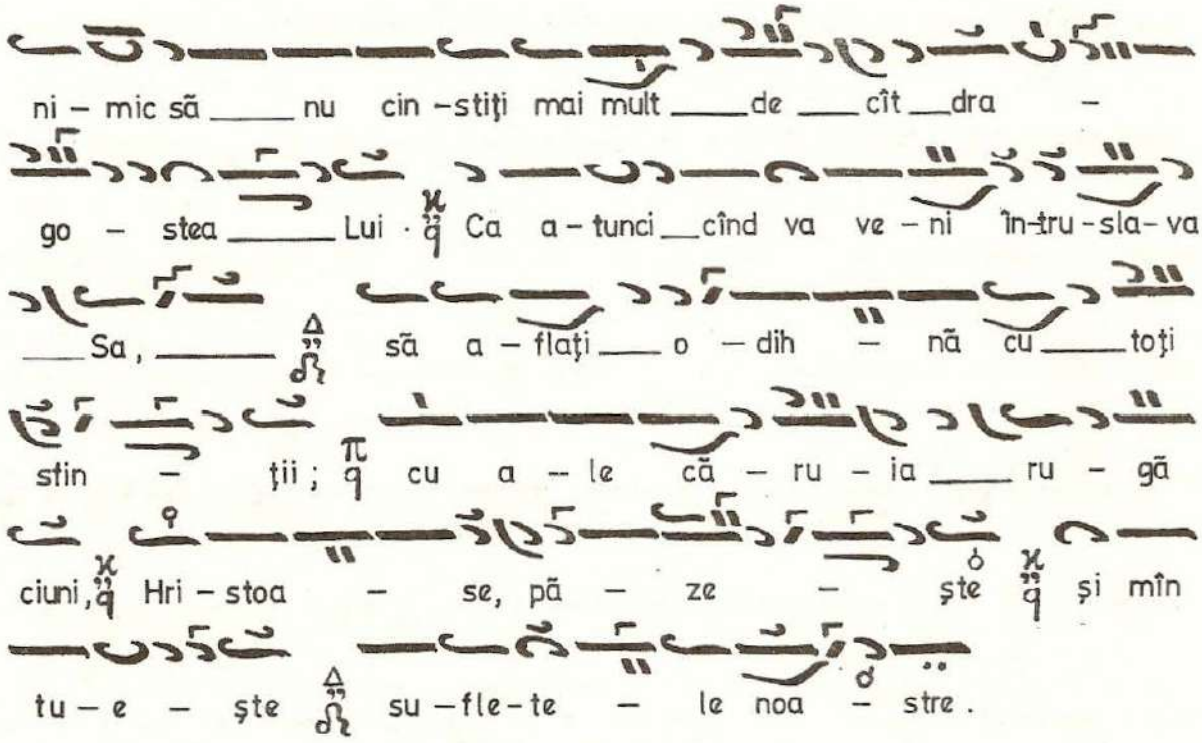
ni – mic să ____ nu cin – stiţi mai mult ____ de ____ cît ____ dra –
go – stea ____ Lui · Ca a – tunci ____ cînd va ve – ni în-tru – sla – va
____ Sa, ____ să a – flaţi ____ o – dih – nă cu ____ toţi
stin – ţii; cu a – le că – ru – ia ____ ru – gă
ciuni, Hri – stoa – se, pă – ze – ste şi mîn
tu – e – ste su – fle – te – le noa – stre.

La STIHOAVNĂ, Slavă: glas VIII, Mulţimile călugărilor . . . pag. 159, Tom. 1.

Tropar, glas IV.

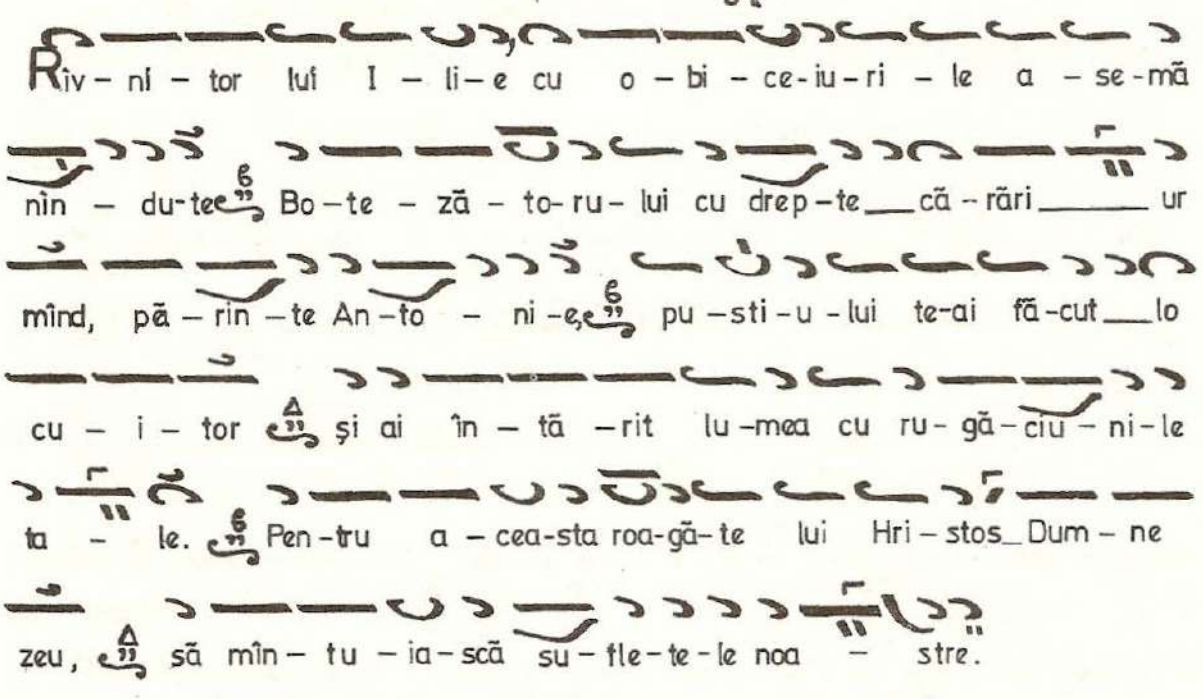
Rîv – ni – tor lui I – li – e cu o – bi – ce-iu – ri – le a – se-mă
nîn – du-te Bo – te – zā – to-ru – lui cu drep – te ____ că – rări ____ ur
mînd, pă – rin – te An – to – ni – e pu – sti – u – lui te-ai fă – cut ____ lo
cu – i – tor şi ai în – tă – rit lu – mea cu ru – gă – ciu – ni – le
ta – le. Pen – tru a – cea-sta roa-gă – te lui Hri – stos Dum – ne
zeu, să mîn – tu – ia – scă su – fle – te – le noa – stre.

Sedealna întîi, glas VIII, Podobie: Pre înţelepciunea . . .

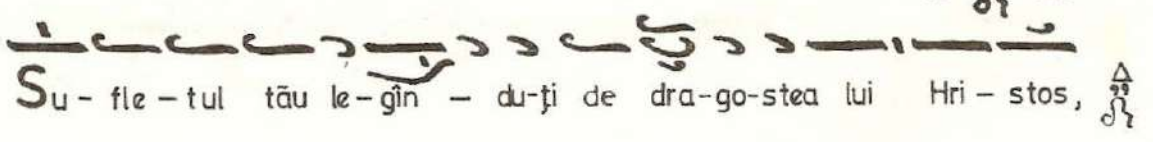

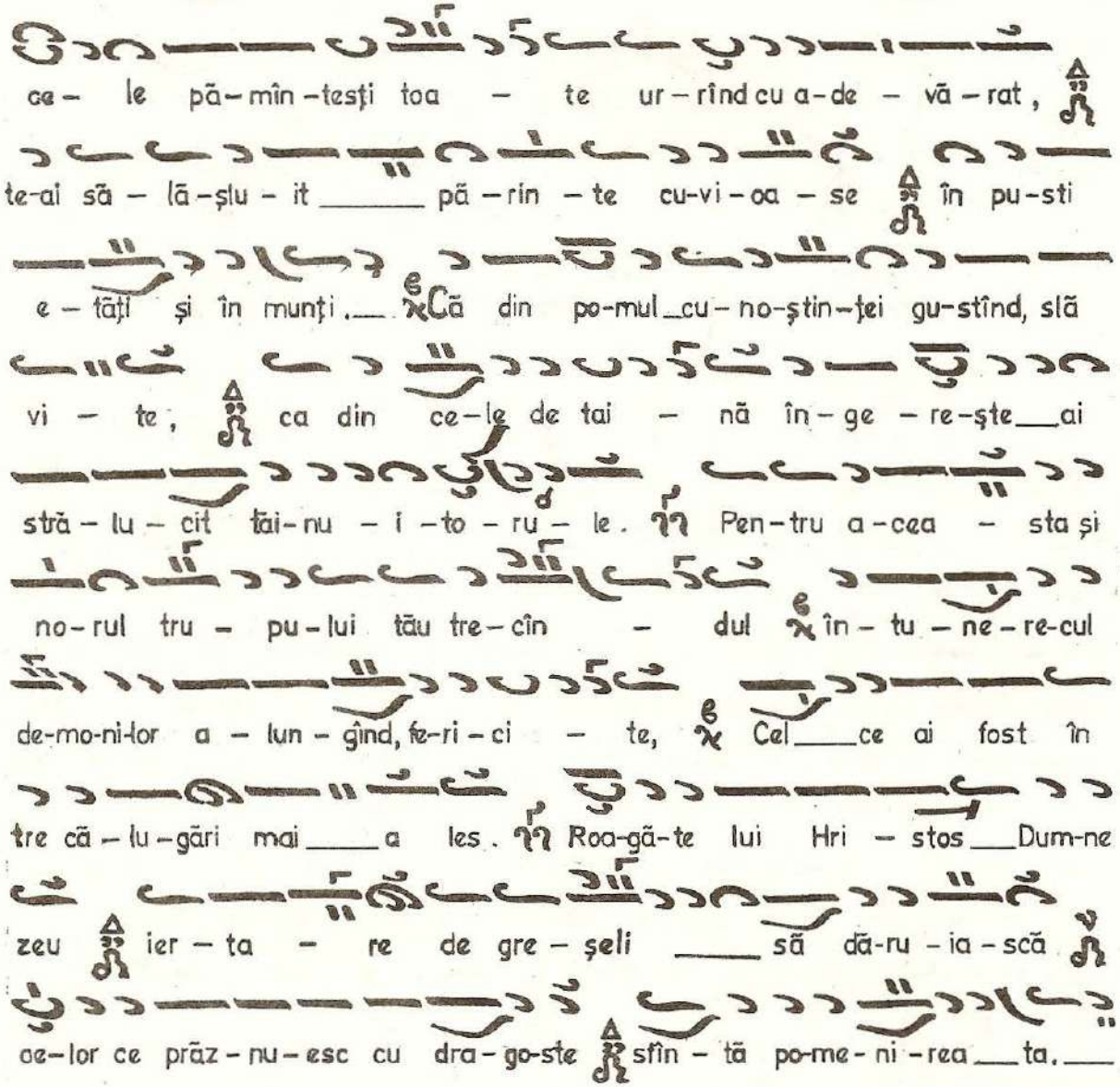
ce- le pă-mîn-tești toa - te ur-rînd cu a-de - vă-rat,
te-ai să - lă-șlu - it _____ pă-rîn - te cu-vi-oa - se în pu-sti
e - tăți și în munți. Că din po-mul cu-no-știn-ței gu-stînd, slă
vi - te; ca din ce-le de tai - nă în-ge-re-ște ai
stră - lu - cit tăi-nu - i-to - ru - le. Pen-tru a-cea - sta și
no-rul tru - pu-lui tău tre-cîn - dul în - tu - ne-re-cul
de-mo-ni-lor a - lun - gînd, fe-ri-ci - te, Cel ce ai fost în
tre că - lu-gări mai a les. Roa-gă-te lui Hri - stos Dum-ne
zeu ier - ta - re de gre - șeli ____ să dă-ru - ia-scă
oe-lor ce prăz-nu-esc cu dra-go-ste sfîn - tă po-me-ni-rea ta.

Slavă: Și acum: asemenea, Pre înțelepciunea . . . pag. 65, Tom 1.

A doua Sedealnă, glas V, Podobie: Pre Cuvîntul cel împreună . . .

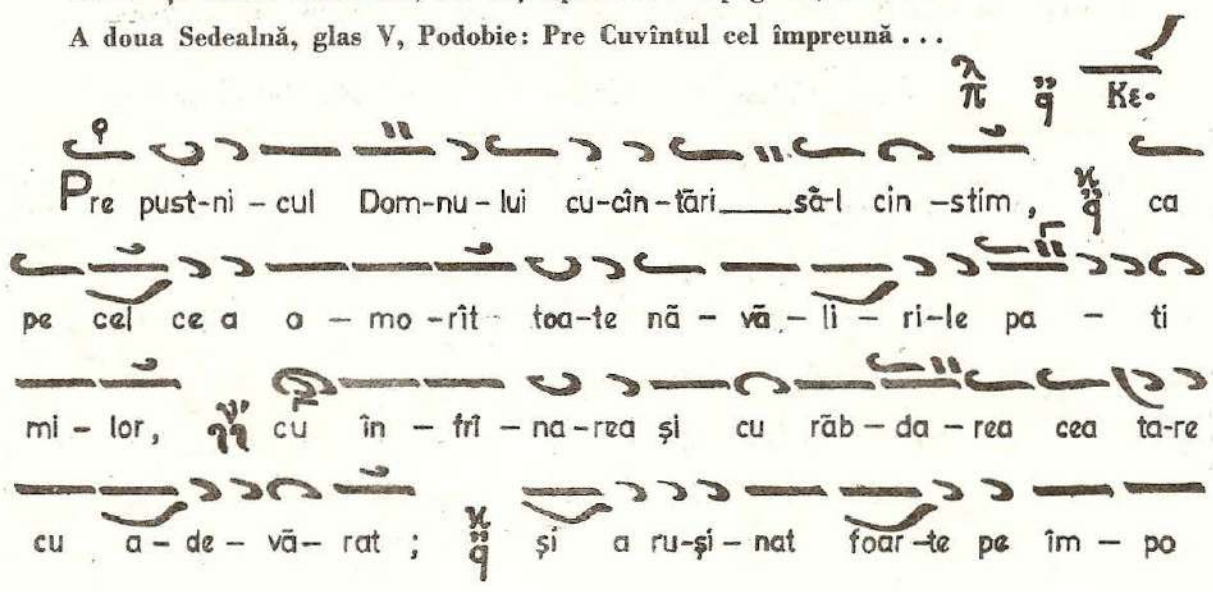
Κε·
Pre pust-ni - cul Dom-nu - lui cu-cîn-tări ____ să-l cin-stim, ca
pe cel ce a o - mo - rît toa-te nă - vă - li - ri-le pa - ti
mi - lor, cu în - frî - na-rea și cu răb - da - rea cea ta-re
cu a - de - vă - rat; și a ru-și - nat foar-te pe îm - po

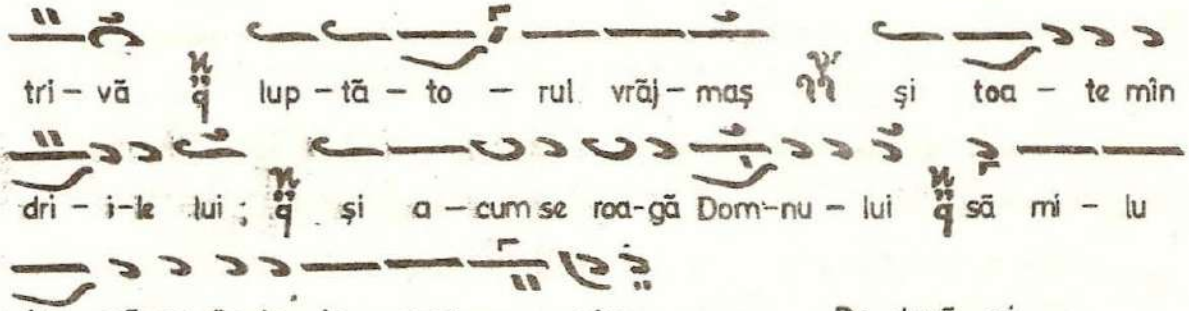

Slavă: Și acum: asemenea.

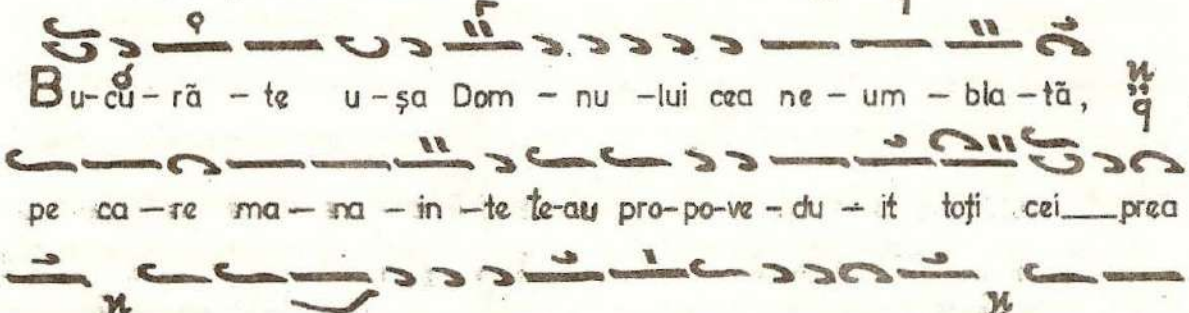
Bu-cu-ră - te u - șa Dom - nu - lui cea ne - um - bla - tă,
pe ca - re ma - na - in - te te-au pro-po-ve - du - it toți cei___prea
drepți: Pro - o. - ro - cul Da-ni - il, mun - te ne - tă - iat ; și Da
vid, dul - ce-le cîn - tă - reț, cu Mo - i - si___ și cu
cei. - lalți ; rug___ și nă - stra-pă și to - iag, nor, -
u - șă și sca - un și mun-te ma - re, te-au a
ră - tat no - uă.

Mărimurile, glas I.

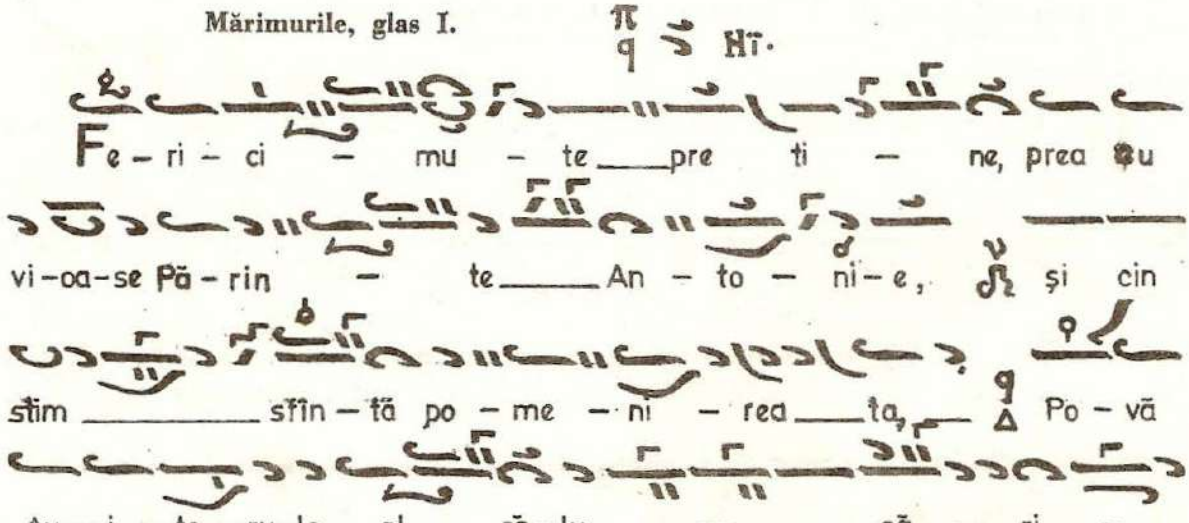

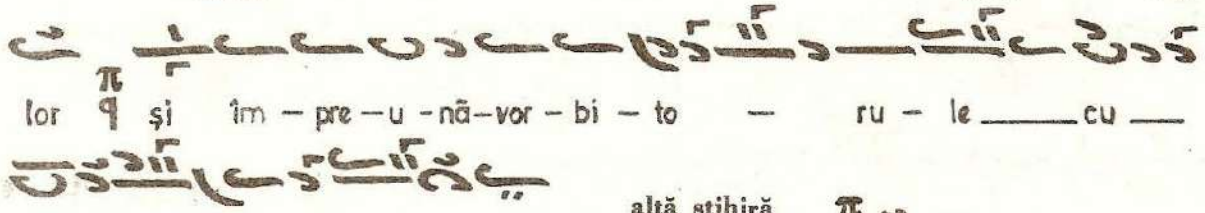

altă stihiră

în-ge-rii. Hï.

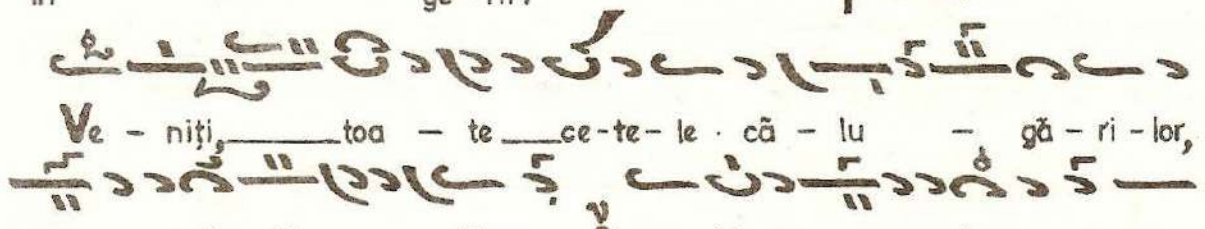

După Polieleu, Sedealna, glas VIII, Podobie: Pre înțelepciunea ... Hï.

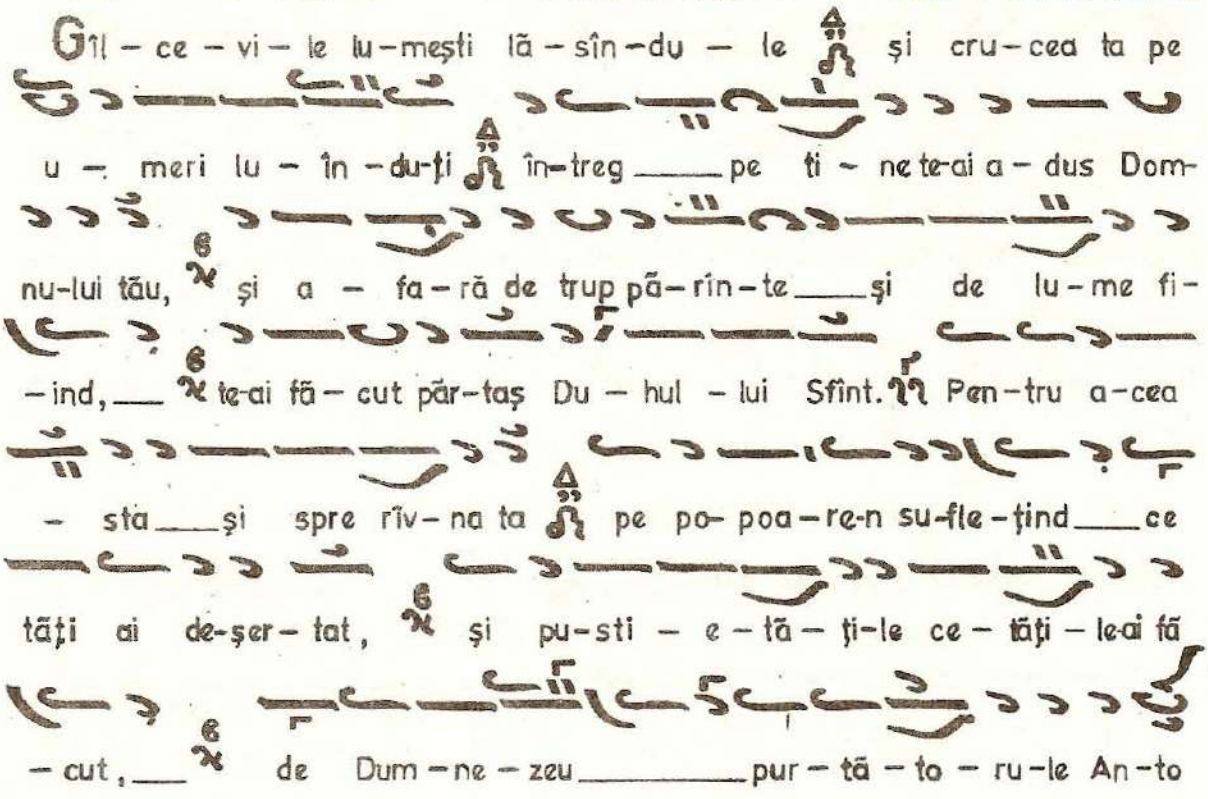
Gîl-ce-vi-le lu-mești lă-sîn-du-le și cru-cea ta pe
u-meri lu-în-du-ți în-treg pe ti-ne te-ai a-dus Dom-
nu-lui tău, și a-fa-ră de trup pă-rîn-te și de lu-me fi-
-ind, te-ai fă-cut păr-taș Du-hul-lui Sfînt. Pen-tru a-cea
-sta și spre rîv-na ta pe po-poa-re-n su-fle-țind ce
tăți ai de-șer-tat, și pu-sti-e-tă-ți-le ce-tăți-le-ai fă
-cut, de Dum-ne-zeu pur-tă-to-ru-le An-to

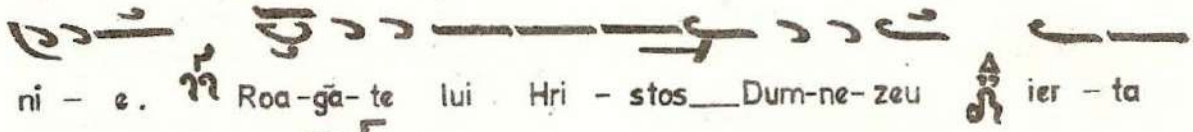

Slavă: glas IV, Podobie: Arătatu-te-ai astăzi . . .

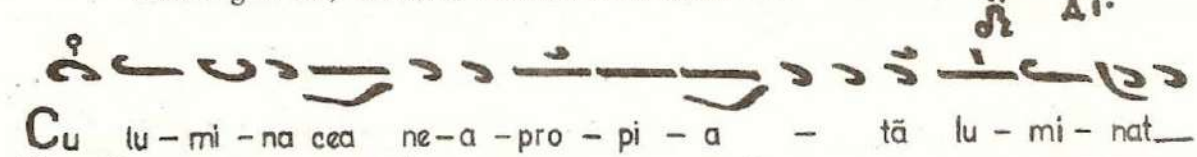
Aï.
Cu lu – mi – na cea ne – a – pro – pi – a – tă lu – mi – nat__
fi – ind, ca o stea ai stră – lu-cit în în – vă – ţă – tu-ri
le pu – sti – u – lui, lu – mi – nînd, An – to – ni – e, pe
ceî ce au ve-nit la ti – ne cu su – flet____ ne – în-do – it.__

Şi acum: asemenea.

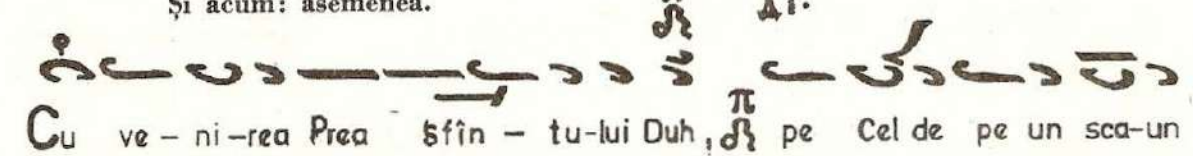
Aï.
Cu ve – ni – rea Prea sfîn – tu-lui Duh, pe Cel de pe un sca-un
cu Ta – tăl şi de o fi – in – ţă, prin gla-sul în –
ge-ru-lui L-ai zămislit, cu – ra – tă, de Dum-ne – zeu__
Nă-scă – toa-re, ce – ea – ce eşti che – ma-rea lui A – dam.__

După psalmul 50, stihira, glas VI, Cuvioase Părinte . . . pag. 164, Tom. 1.

La LAUDE, Slavă: glas VIII.

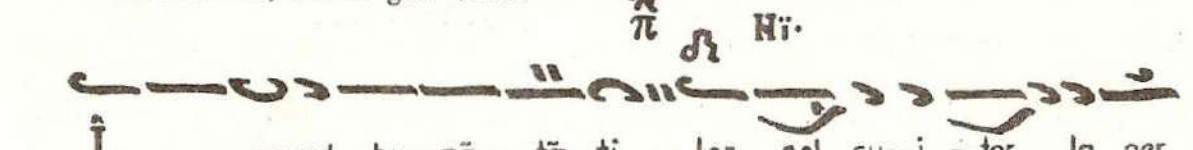

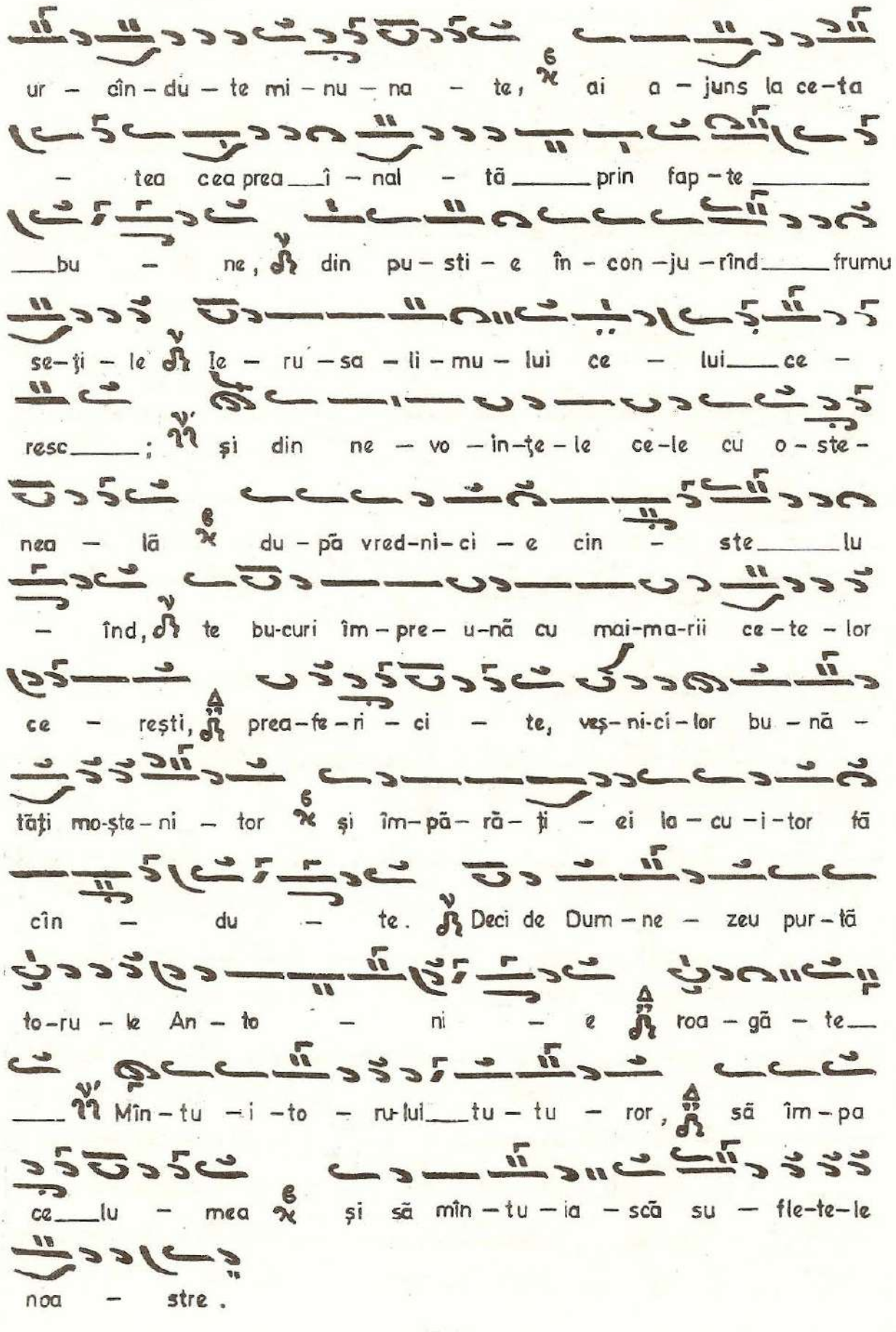
ur – cîn – du – te mi – nu – na – te, ai a – juns la ce – ta
– tea cea prea – î – nal – tă – prin fap – te –
– bu – ne, din pu – sti – e în – con – ju – rînd – frumu
se – ţi – le le – ru – sa – li – mu – lui ce – lui – ce –
resc – ; şi din ne – vo – in – ţe – le ce – le cu o – ste –
nea – lă du – pă vred – ni – ci – e cin – ste – lu
– înd, te bu-curi îm – pre – u – nă cu mai – ma – rii ce – te – lor
ce – reşti, prea – fe – ri – ci – te, veş – ni – ci – lor bu – nă –
tăţi mo-şte – ni – tor şi îm – pă – ră – ţi – ei la – cu – i – tor tă
cîn – du – te. Deci de Dum – ne – zeu pur – tă
to – ru – le An – to – ni – e roa – gă – te –
– Mîn – tu – i – to – ru – lui – tu – tu – ror, să îm – pa
ce – lu – mea şi să mîn – tu – ia – scă su – fle – te – le
noa – stre.

În 18. La Sfinții Athanasie și Chiril. Slavă: glas VI.

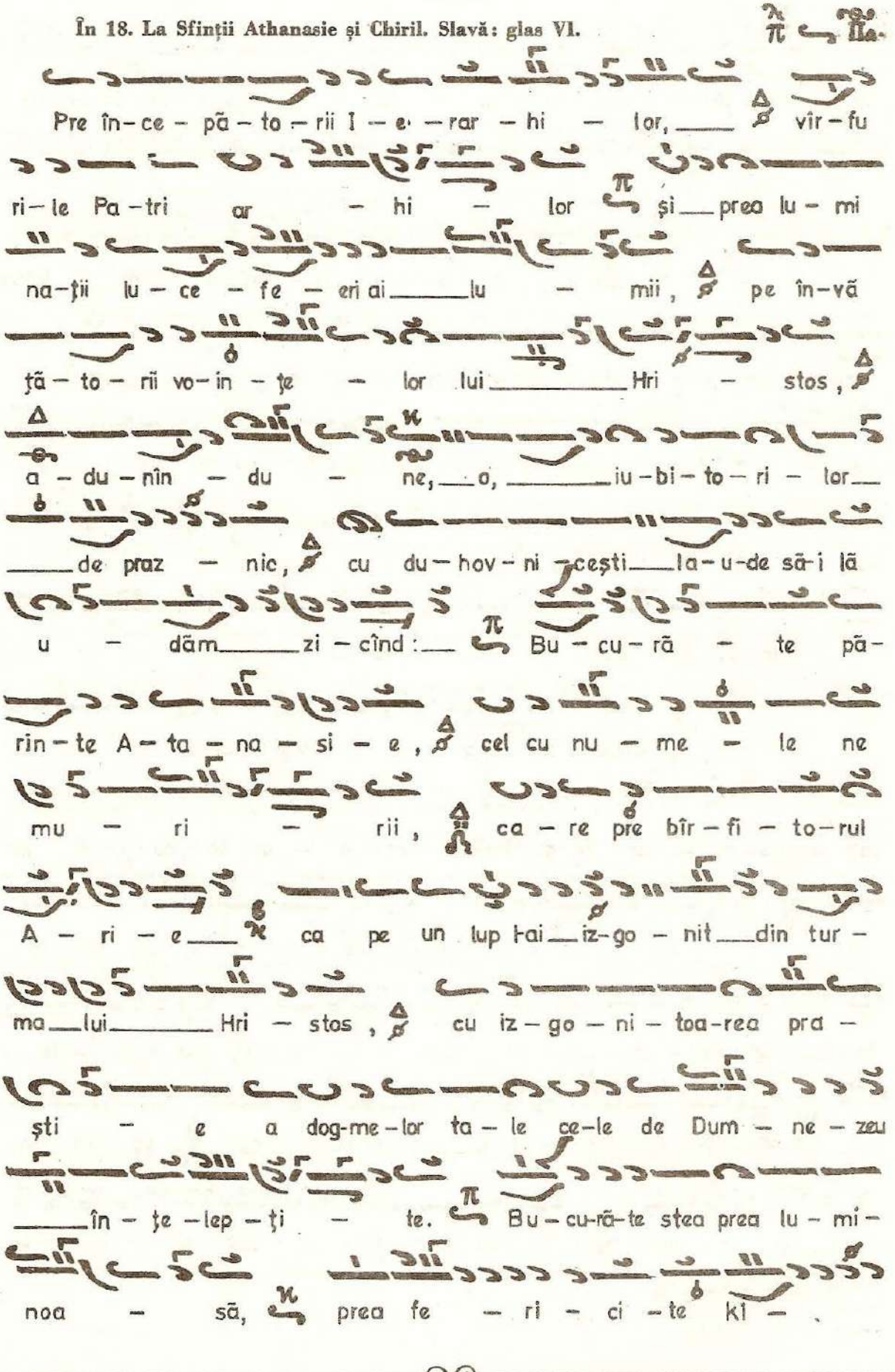
Pre în-ce-pă-to-rii I-e-rar-hi-lor, vîr-fu
ri-le Pa-tri ar-hi-lor și prea lu-mi
na-ții lu-ce-fe-ri ai lu-mii, pe în-vă
ță-to-rii vo-in-țe-lor lui Hri-stos,
a-du-nîn-du-ne, o, iu-bi-to-ri-lor
de praz-nic, cu du-hov-ni-cești la-u-de să-i lă
u-dăm zi-cînd: Bu-cu-ră-te pă-
rin-te A-ta-na-si-e, cel cu nu-me-le ne
mu-ri-rii, ca-re pre bîr-fi-to-rul
A-ri-e ca pe un lup l-ai iz-go-nit din tur-
ma lui Hri-stos, cu iz-go-ni-toa-rea pra-
ști-e a dog-me-lor ta-le ce-le de Dum-ne-zeu
în-țe-lep-ți-te. Bu-cu-ră-te stea prea lu-mi-
noa-să, prea fe-ri-ci-te Kl-

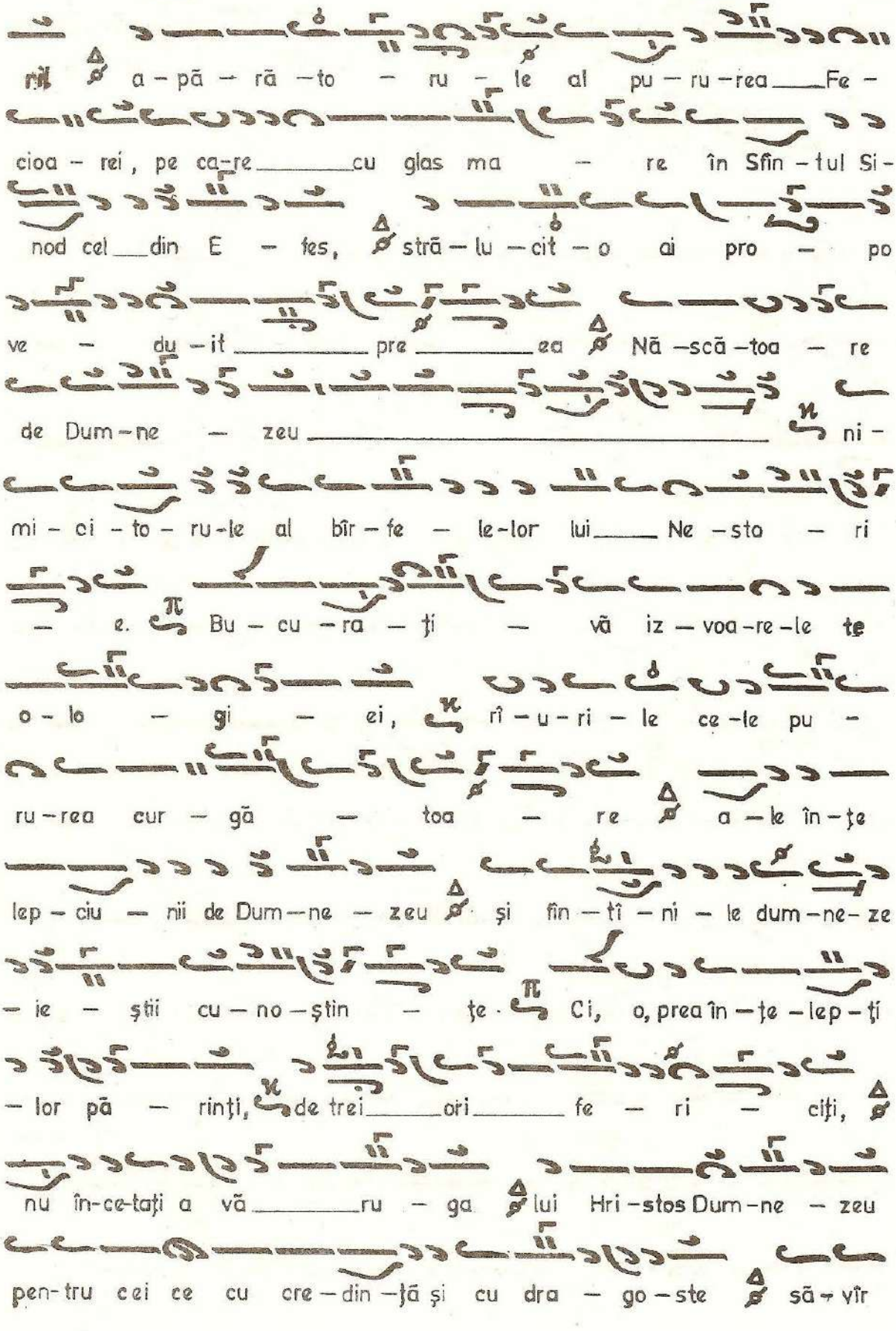
a-pă-ră-to-ru-le al pu-ru-rea Fe-
cioa-rei, pe ca-re cu glas ma-re în Sfîn-tul Si-
nod cel din E-fes, stră-lu-cit-o ai pro-po
ve-du-it pre-ea Nă-scă-toa-re
de Dum-ne-zeu ni-
mi-ci-to-ru-le al bîr-fe-le-lor lui Ne-sto-ri
-e. Bu-cu-ra-ţi-vă iz-voa-re-le te
o-lo-gi-ei, rî-u-ri-le ce-le pu-
ru-rea cur-gă-toa-re a-le în-ţe
lep-ciu-nii de Dum-ne-zeu şi fîn-tî-ni-le dum-ne-ze
-ie-ştii cu-no-ştin-ţe. Ci, o, prea în-ţe-lep-ţi
-lor pă-rinţi, de trei ori fe-ri-ciţi,
nu în-ce-taţi a vă-ru-ga lui Hri-stos Dum-ne-zeu
pen-tru cei ce cu cre-din-ţă şi cu dra-go-ste să-vîr

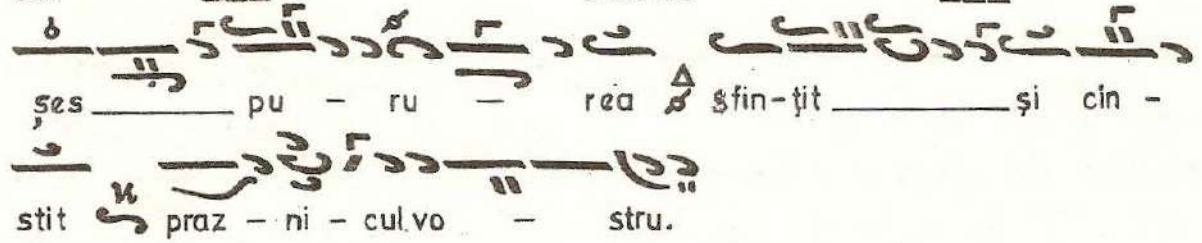

La LITIE, Slavă: glas V. Πα·

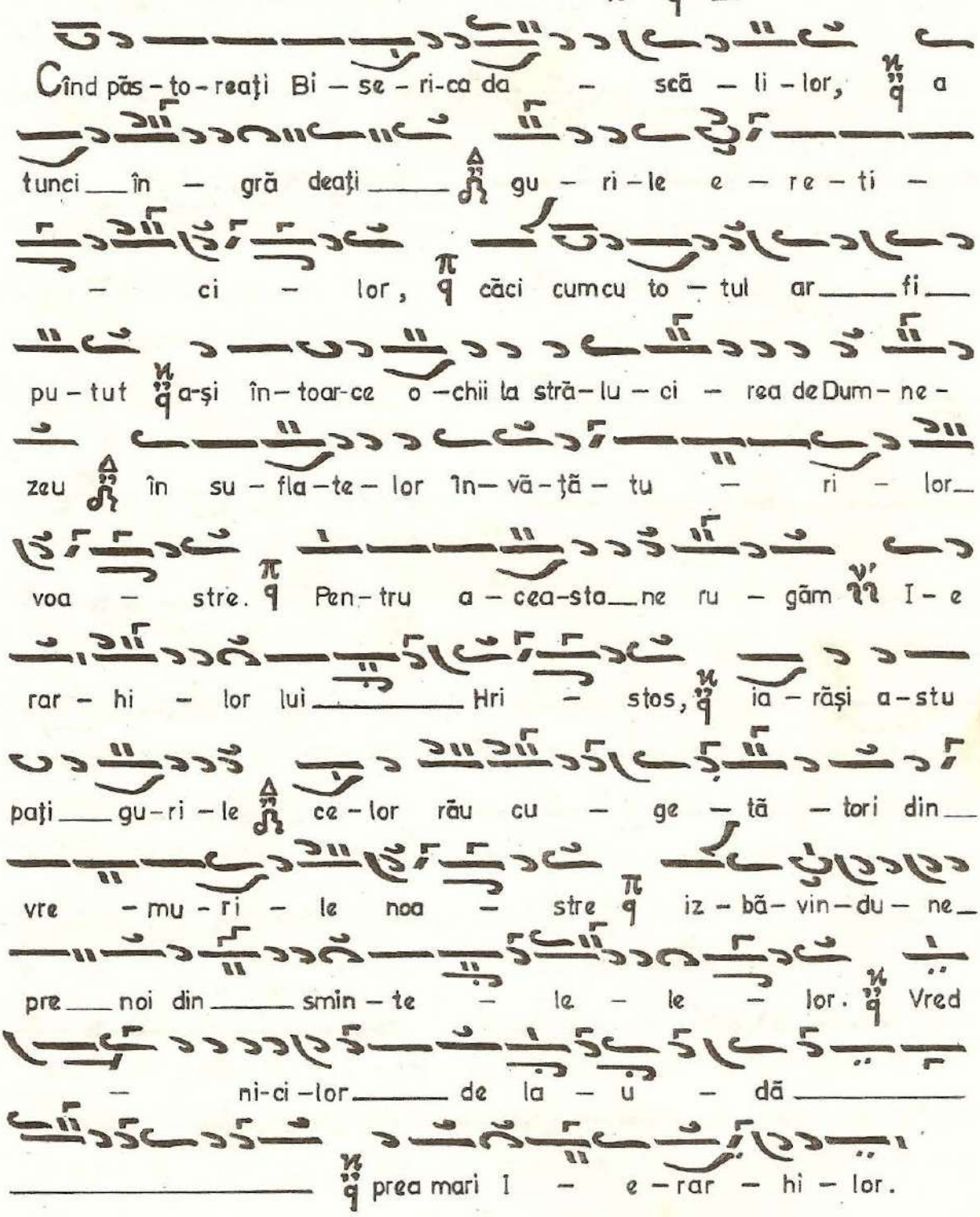
Cînd păs-to-reaţi Bi - se - ri-ca da - scă - li - lor, a
tunci în - gră deaţi gu - ri - le e - re - ti -
- ci - lor, căci cumcu to - tul ar fi
pu - tut a-şi în - toar-ce o - chii la stră - lu - ci - rea de Dum - ne -
zeu în su - fla - te - lor în - vă - ţă - tu - ri - lor
voa - stre. Pen - tru a - cea-sta ne ru - găm I - e
rar - hi - lor lui Hri - stos, ia - răşi a - stu
paţi gu - ri - le ce - lor rău cu - ge - tă - tori din
vre - mu - ri - le noa - stre iz - bă - vin - du - ne
pre noi din smin - te - le - le - lor. Vred
- ni-ci - lor de la - u - dă
prea mari I - e - rar - hi - lor.

La STIHOAVNĂ, Slavă: glas III. Πα·

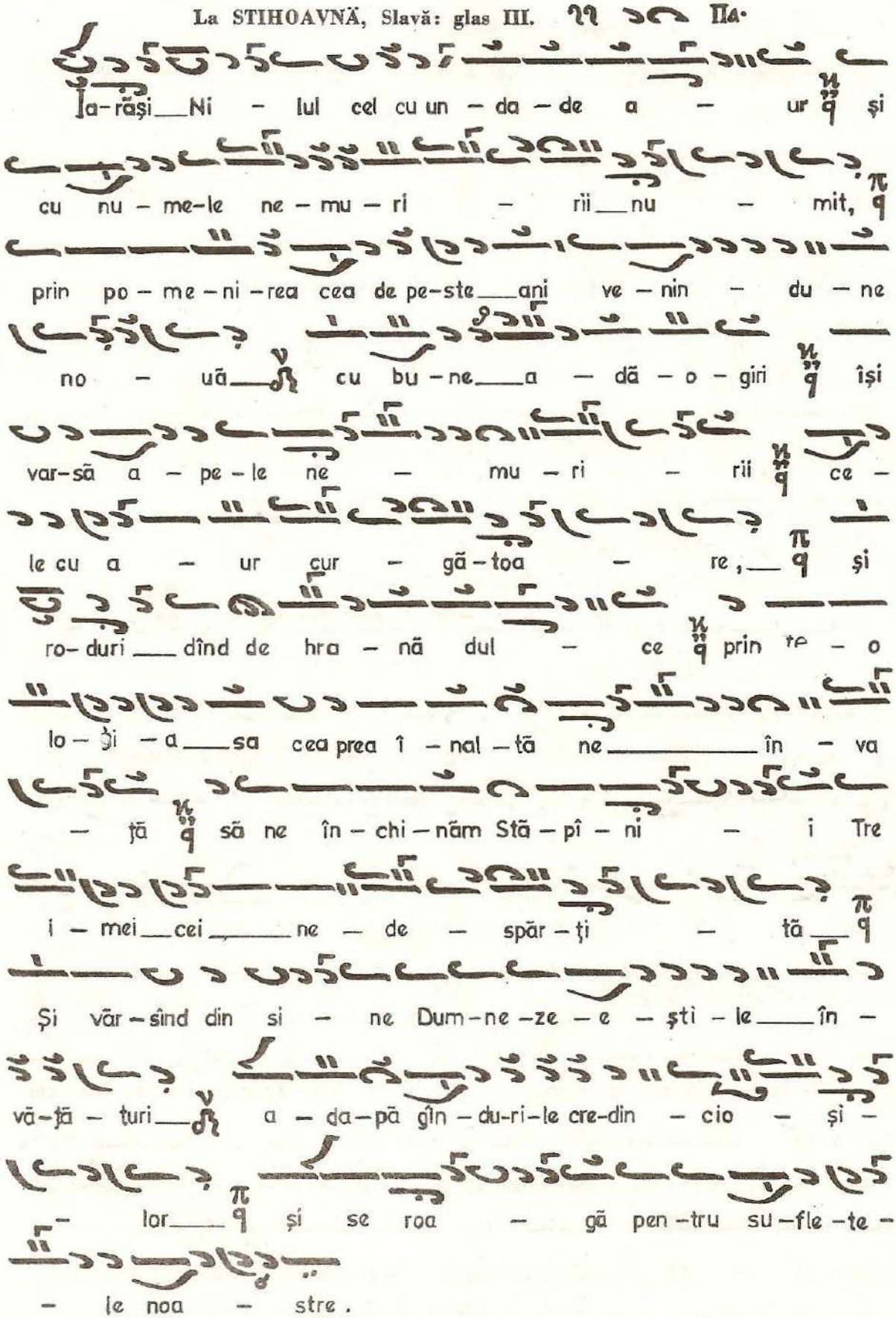
Ia-răși Ni - lul cel cu un - da - de a - ur și
cu nu - me-le ne - mu - ri - rii nu - mit,
prin po - me - ni - rea cea de pe-ste ani ve - nin - du - ne
no - uă cu bu - ne a - dă - o - giri își
var-să a - pe - le ne - mu - ri - rii ce -
le cu a - ur cur - gă - toa - re,
ro- duri dînd de hra - nă dul - ce prin te - o
lo - ți - a sa cea prea î - nal - tă ne în - va
- ță să ne în - chi - năm Stă - pî - ni - i Tre
i - mei cei ne - de - spăr - ți - tă
Și văr - sînd din si - ne Dum-ne -ze - e - ști - le în -
vă - ță - turi a - da - pă gîn - du-ri-le cre-din - cio - și -
- lor și se roa - gă pen - tru su - fle - te -
- le noa - stre.

Tropar, glas III.

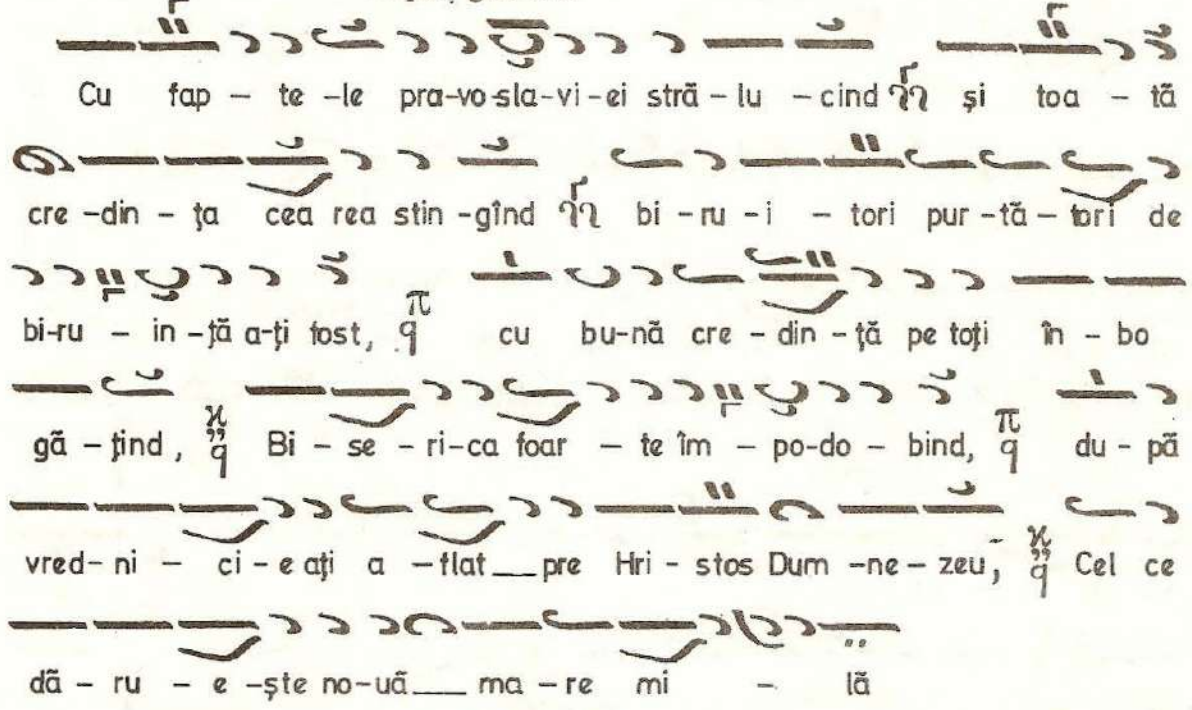
Cu fap – te –le pra-vo-sla-vi-ei stră – lu – cind şi toa – tă
cre –din – ţa cea rea stin –gînd bi – ru – i – tori pur – tă – tori de
bi-ru – in –ţă a-ţi tost, cu bu-nă cre – din – ţă pe toţi în – bo
gă – ţind, Bi – se – ri-ca foar – te îm – po-do – bind, du – pă
vred – ni – ci – e aţi a –flat pre Hri – stos Dum –ne – zeu, Cel ce
dă – ru – e –şte no-uă ma – re mi – lă

Sedealna întîi, glas III, Podobie: De frumuseţea ...

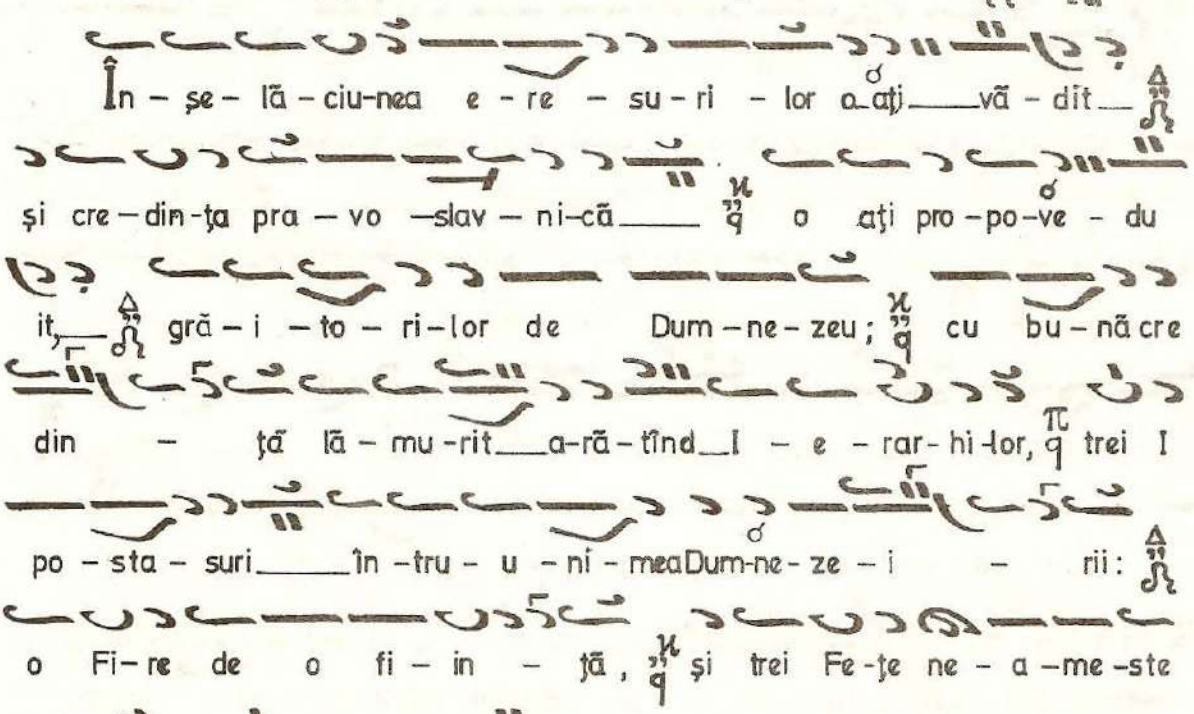
În – şe – lă – ciu-nea e – re – su – ri – lor a_aţi vă – dit
şi cre – din – ţa pra – vo –slav – ni-că o aţi pro – po – ve – du
it, gră – i – to – ri – lor de Dum – ne – zeu; cu bu – nă cre
din – ţă lă – mu – rit a-ră – tînd I – e – rar – hi – lor, trei I
po – sta – suri în – tru – u – ni – mea Dum-ne – ze – i – rii:
o Fi – re de o fi – in – ţă, şi trei Fe – ţe ne – a – me – ste
ca – te. Pen – tru a – cea-sta şi a – du – nîn – du-ne a – cum cu
cre – di – ţă, să – vîr – şim po – me – ni – rea voa – stră

De două ori.

Slavă: Şi acum: De frumseţea fecioriei tale ...

A doua Sedealnă, glas I, Podobie: Mormîntul Tău . . .

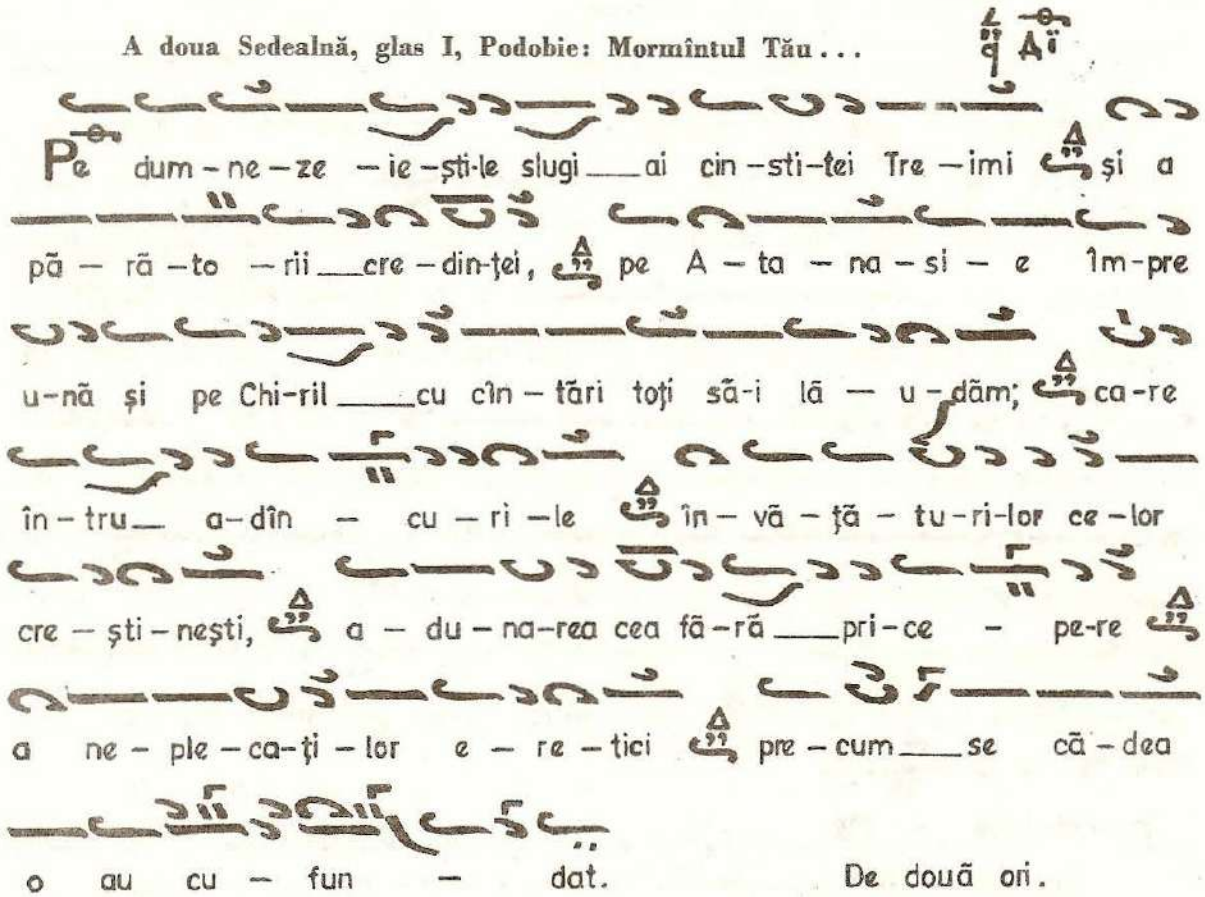
Pe dum-ne-ze -ie-şti-le slugi ai cin-sti-tei Tre-imi şi a
pă-ră-to-rii cre-din-ţei, pe A-ta-na-si-e îm-pre
u-nă şi pe Chi-ril cu cîn-tări toţi să-i lă-u-dăm; ca-re
în-tru a-dîn-cu-ri-le în-vă-ţă-tu-ri-lor ce-lor
cre-şti-neşti, a-du-na-rea cea fă-ră pri-ce-pe-re
a ne-ple-ca-ţi-lor e-re-tici pre-cum se că-dea
o au cu-fun-dat. De două ori.

Slavă: Şi acum: Marie ceea ce eşti cinstită . . .

După Polieleu, Sedealna, glas IV, Podobie: Degrab ne întîmpină . . .

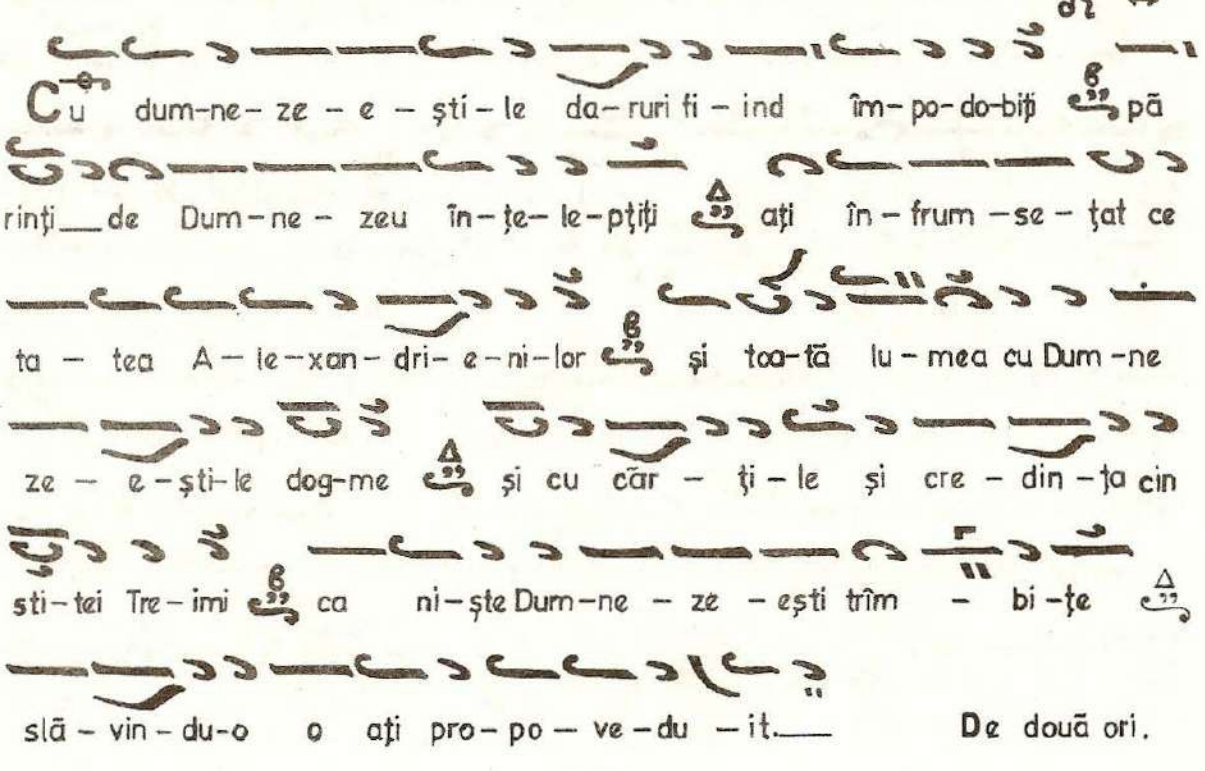
Cu dum-ne-ze-e-şti-le da-ruri fi-ind îm-po-do-biţi pă
rinţi de Dum-ne-zeu în-ţe-le-pţiţi aţi în-frum-se-ţat ce
ta-tea A-le-xan-dri-e-ni-lor şi toa-tă lu-mea cu Dum-ne
ze-e-şti-le dog-me şi cu căr-ţi-le şi cre-din-ţa cin
sti-tei Tre-imi ca ni-şte Dum-ne-ze-eşti trîm-bi-ţe
slă-vin-du-o o aţi pro-po-ve-du-it. De două ori.

Slavă: Şi acum: asemenea.

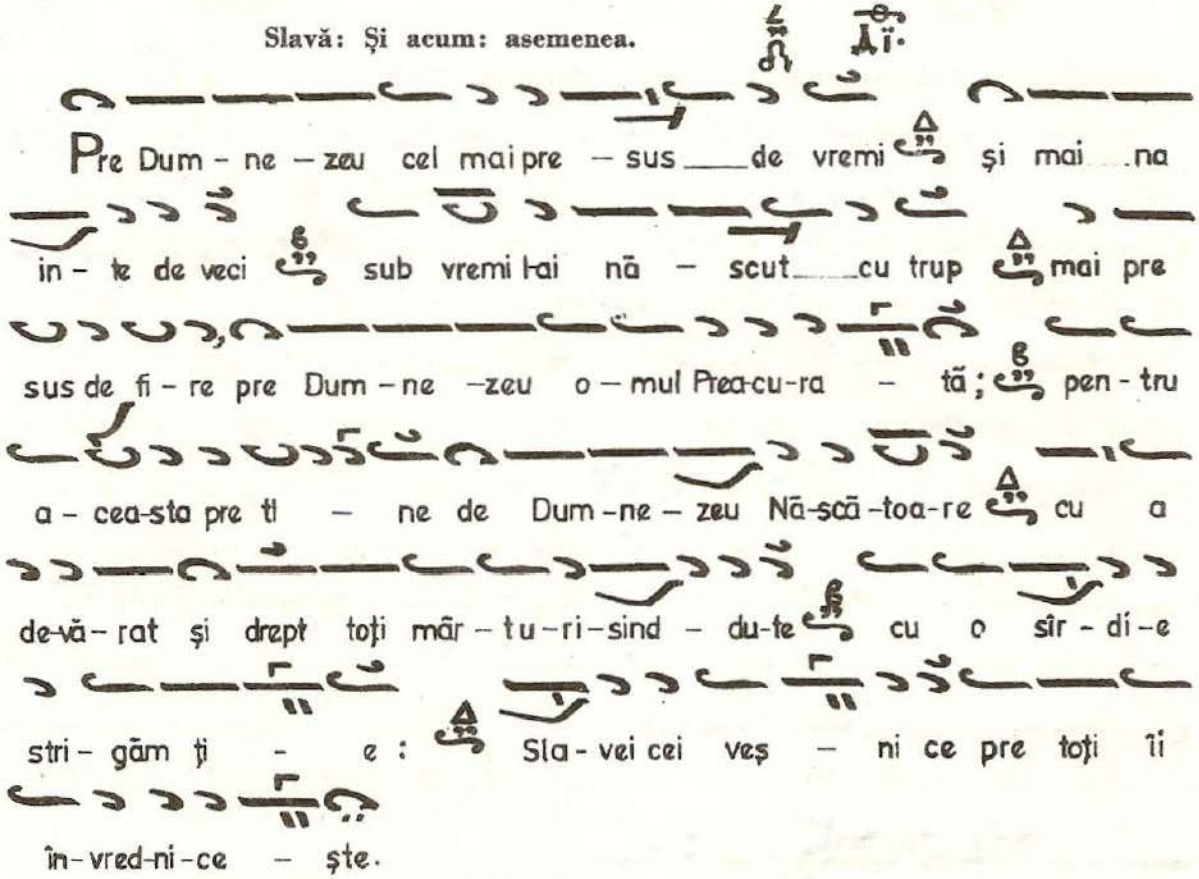
Pre Dum - ne - zeu cel mai pre - sus de vremi şi mai na
in - te de veci sub vremi Hai nă - scut cu trup mai pre
sus de fi - re pre Dum - ne - zeu o - mul Prea-cu-ra - tă; pen - tru
a - cea-sta pre ti - ne de Dum - ne - zeu Nă-scă-toa-re cu a
de-vă - rat şi drept toţi măr - tu - ri - sind - du-te cu o sîr - di - e
stri - găm ţi - e : Sla - vei cei veş - ni ce pre toţi îi
în - vred-ni - ce - şte.

După psalmul 50. Stihira, glas VI, Vărsatu-s-a darul în buzele tale . . . pag. 3.

La LAUDE, Slavă: glas III.

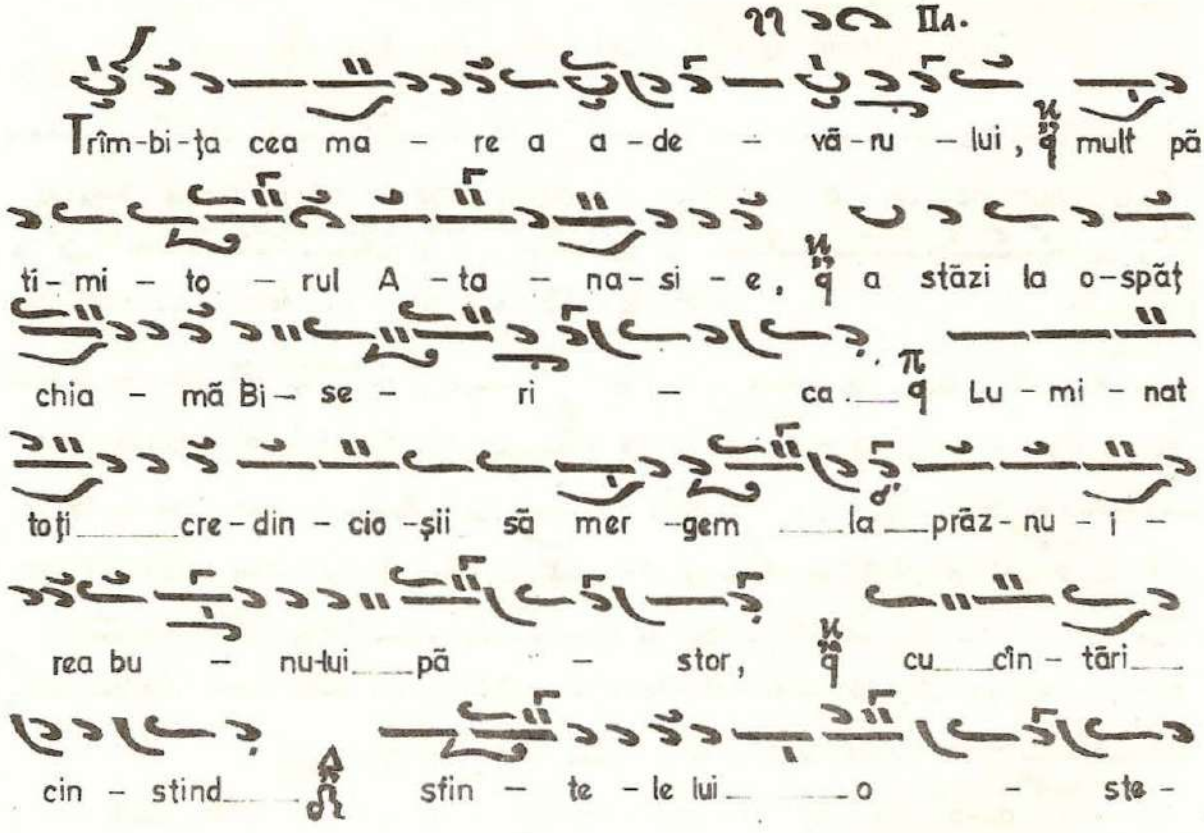
IIa.
Trîm-bi-ţa cea ma - re a a - de - vă - ru - lui, mult pă
ti - mi - to - rul A - ta - na - si - e, a stăzi la o-spăţ
chia - mă Bi - se - ri - ca Lu - mi - nat
toţi cre - din - cio - şii să mer - gem la prăz - nu - i -
rea bu - nu-lui pă - stor, cu cîn - tări
cin - stind sfin - te - le lui o - ste -

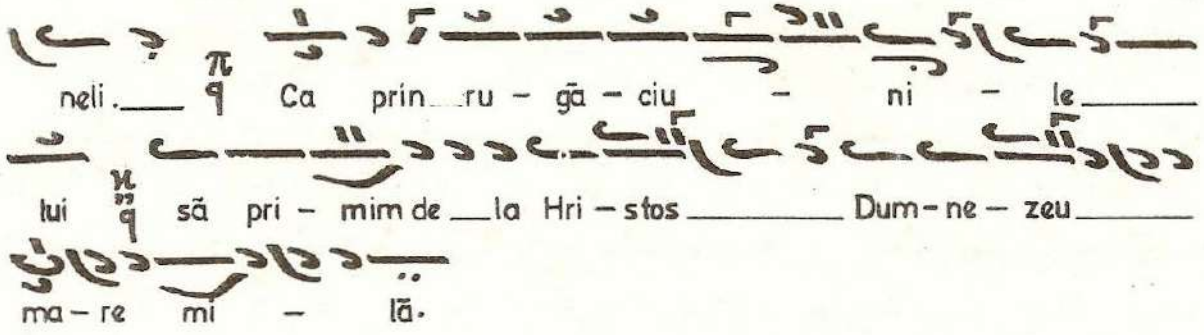

În 20. La Sfîntul Evthimie. Slavă: glas III.

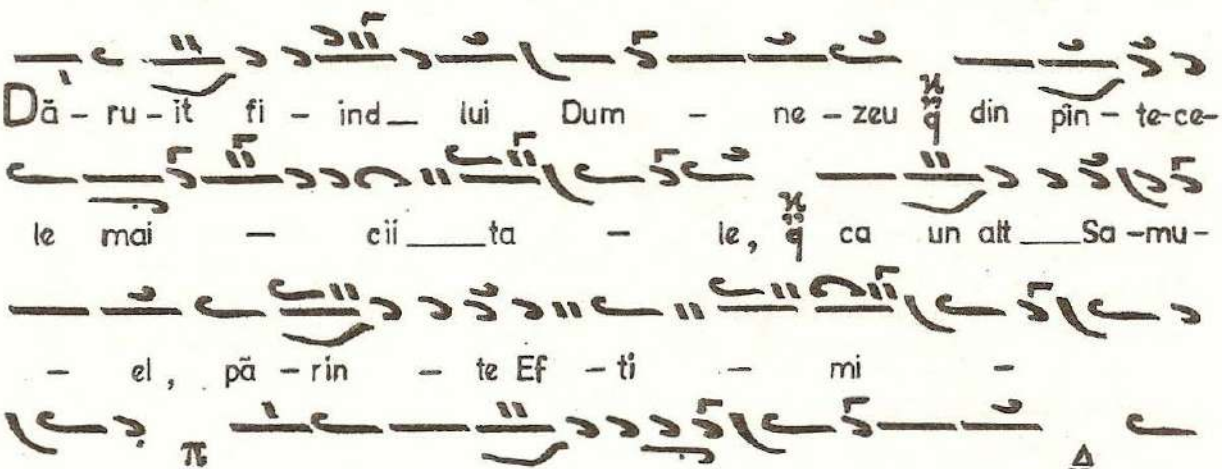
Dă - ru - it fi - ind lui Dum - ne - zeu din pîn - te-ce-
le mai - cii ta - le, ca un alt Sa - mu -
- el, pă - rin - te Ef - ti - mi -
e, po - tri - vit nu-me-lui, te-ai fă - cut mîr
gî - e - re cre-din - cio - și - lor, că - lu - gă
ri - lor to-iag și spri - jin al Du -
hu-lui Sfînt cu - rat lo - caș; ce - re pen - tru
noi, cei ce te cin - stim, ma - re mi -
- lă.

La LITIE, Slavă: glas IV.

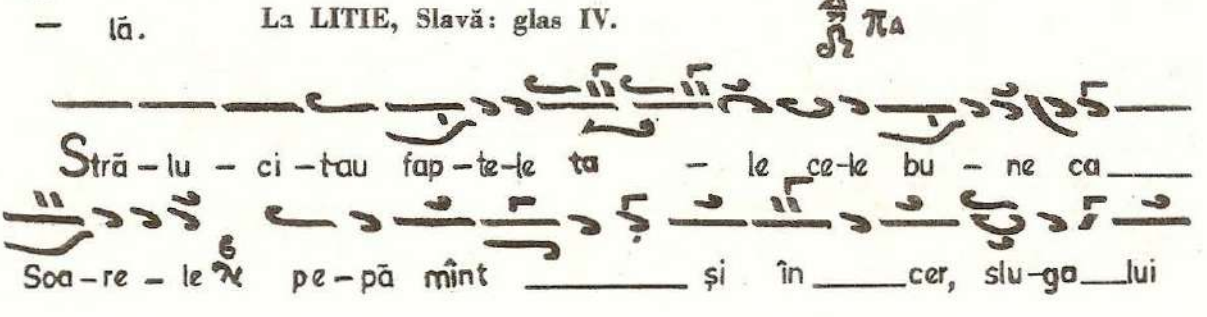

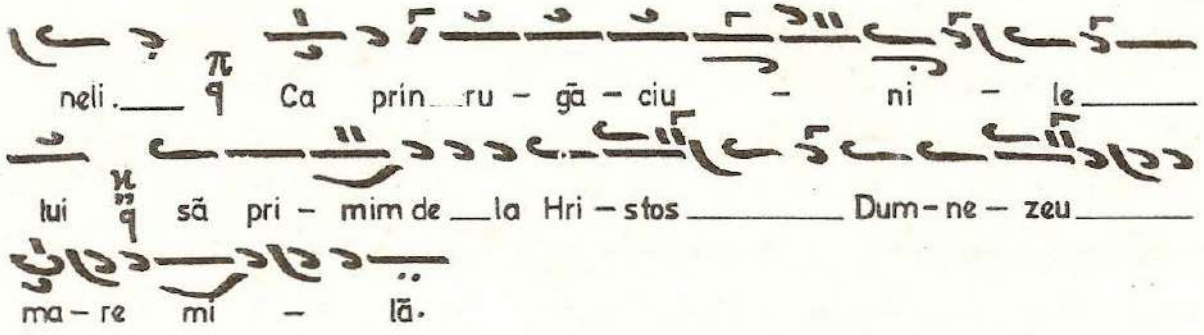

În 20. La Sfîntul Evthimie. Slavă: glas III.

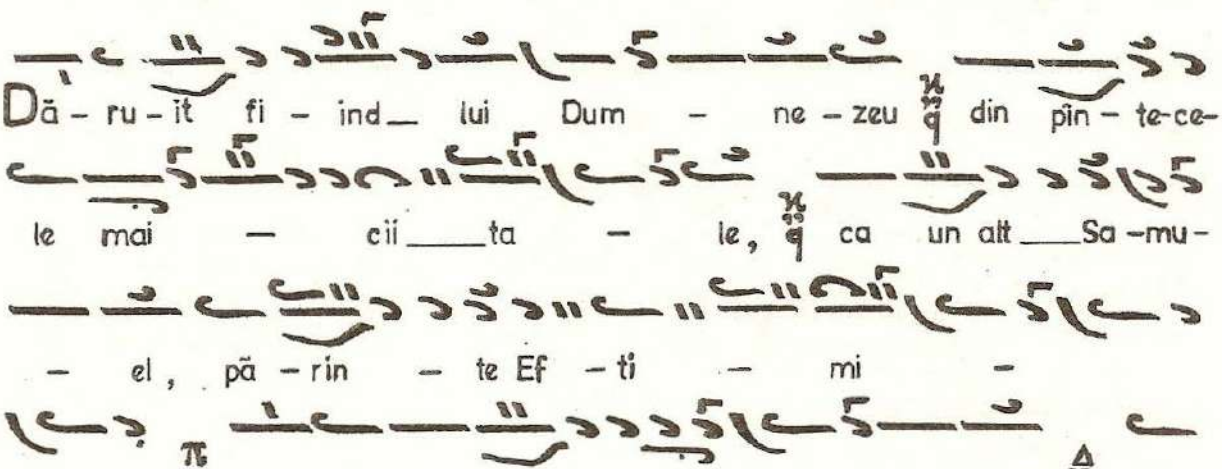
Dă - ru - it fi - ind lui Dum - ne - zeu din pîn - te-ce-
le mai - cii ta - le, ca un alt Sa - mu -
- el, pă - rin - te Ef - ti - mi -
e, po - tri - vit nu-me-lui, te-ai fă - cut mîr
gî - e - re cre-din - cio - și - lor, că - lu - gă
ri - lor to-iag și spri - jin al Du -
hu-lui Sfînt cu - rat lo - caș; ce - re pen - tru
noi, cei ce te cin - stim, ma - re mi -
- lă.

La LITIE, Slavă: glas IV.

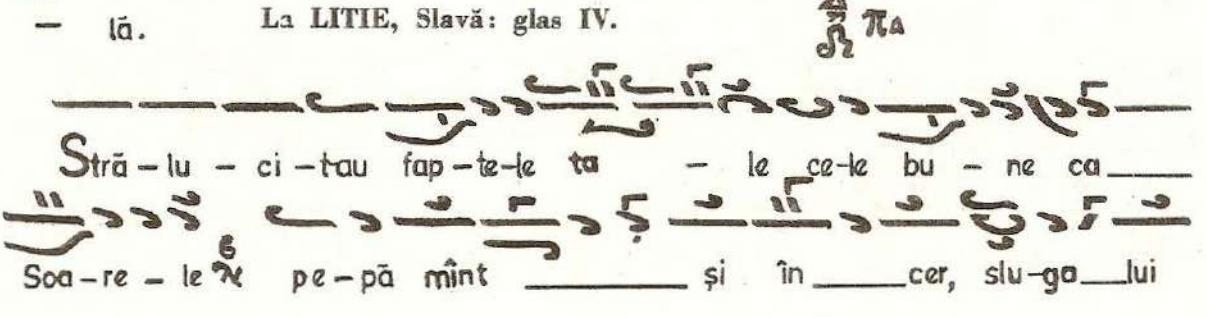

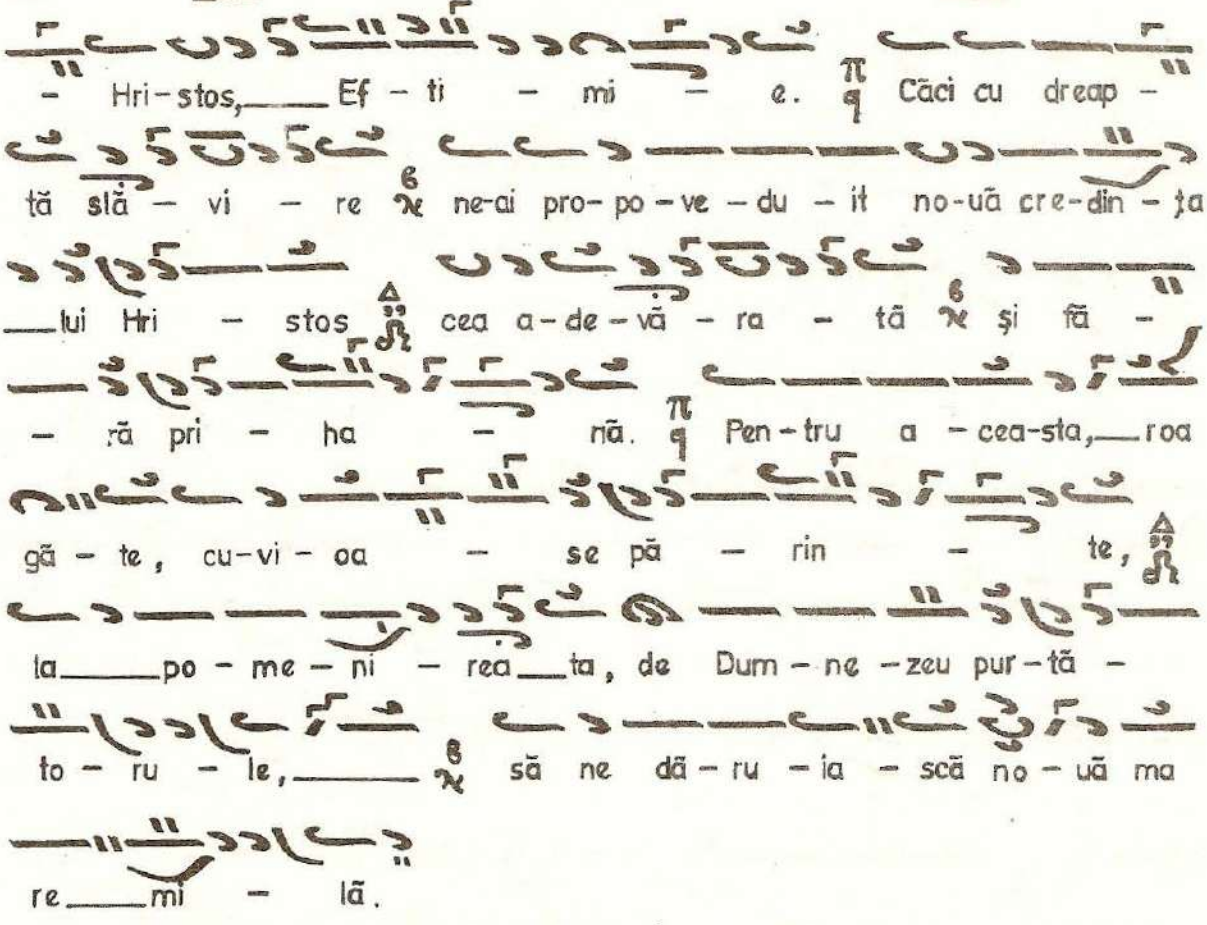
– Hri-stos, Ef-ti-mi-e. Căci cu dreap-
tă stă-vi-re ne-ai pro-po-ve-du-it no-uă cre-din-ța
lui Hri-stos cea a-de-vă-ra-tă și fă-
-ră pri-ha-nă. Pen-tru a-cea-sta, roa
gă-te, cu-vi-oa-se pă-rin-te,
la po-me-ni-rea ta, de Dum-ne-zeu pur-tă-
to-ru-le, să ne dă-ru-ia-scă no-uă ma
re mi-lă.

La STIHOAVNĂ, Slavă: glas V. Πα·

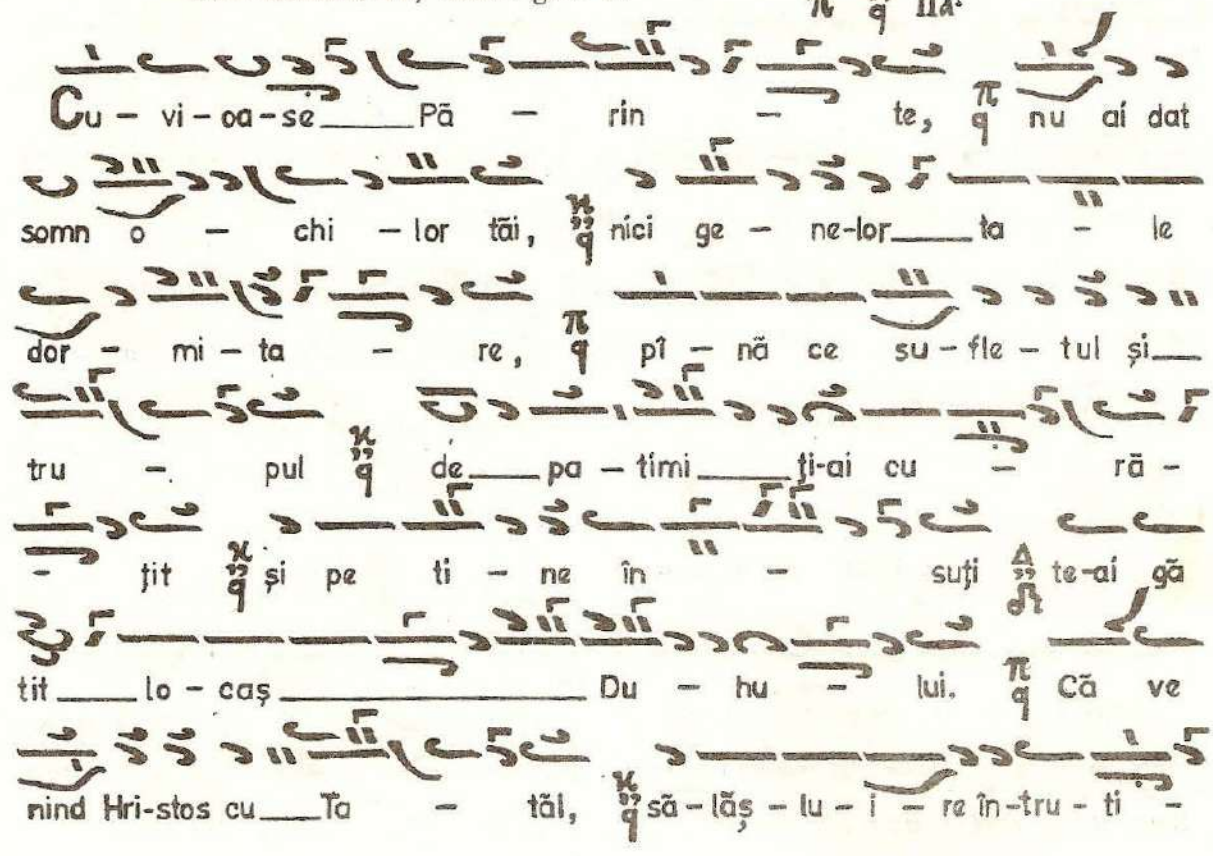
Cu-vi-oa-se Pă-rin-te, nu ai dat
somn o-chi-lor tăi, nici ge-ne-lor ta-le
dor-mi-ta-re, pî-nă ce su-fle-tul și
tru-pul de pa-timi ți-ai cu-ră-
-țit și pe ti-ne în-suți te-ai gă
tit lo-caș Du-hu-lui. Că ve
nind Hri-stos cu Ta-tăl, să-lăș-lu-i-re în-tru-ti-

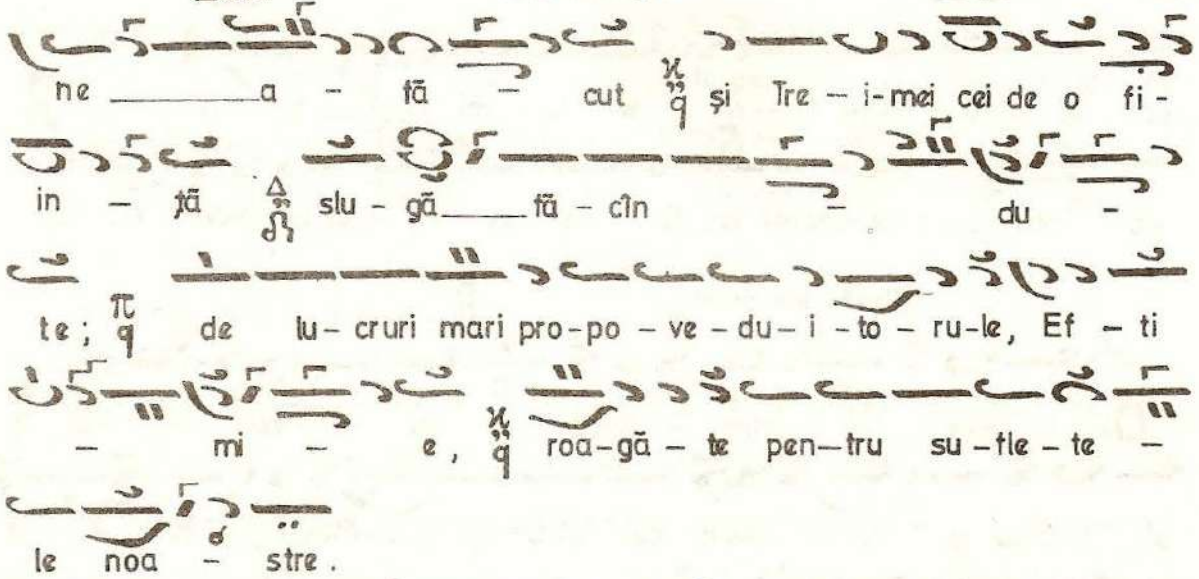
ne ____ a - tă - cut şi Tre - i-mei cei de o fi -
in - ţă slu - gă ____ tă - cîn - du -
te; de lu - cruri mari pro-po - ve - du - i - to - ru-le, Ef - ti
- mi - e, roa-gă - te pen-tru su - fle - te -
le noa - stre.

Tropar, glas IV.

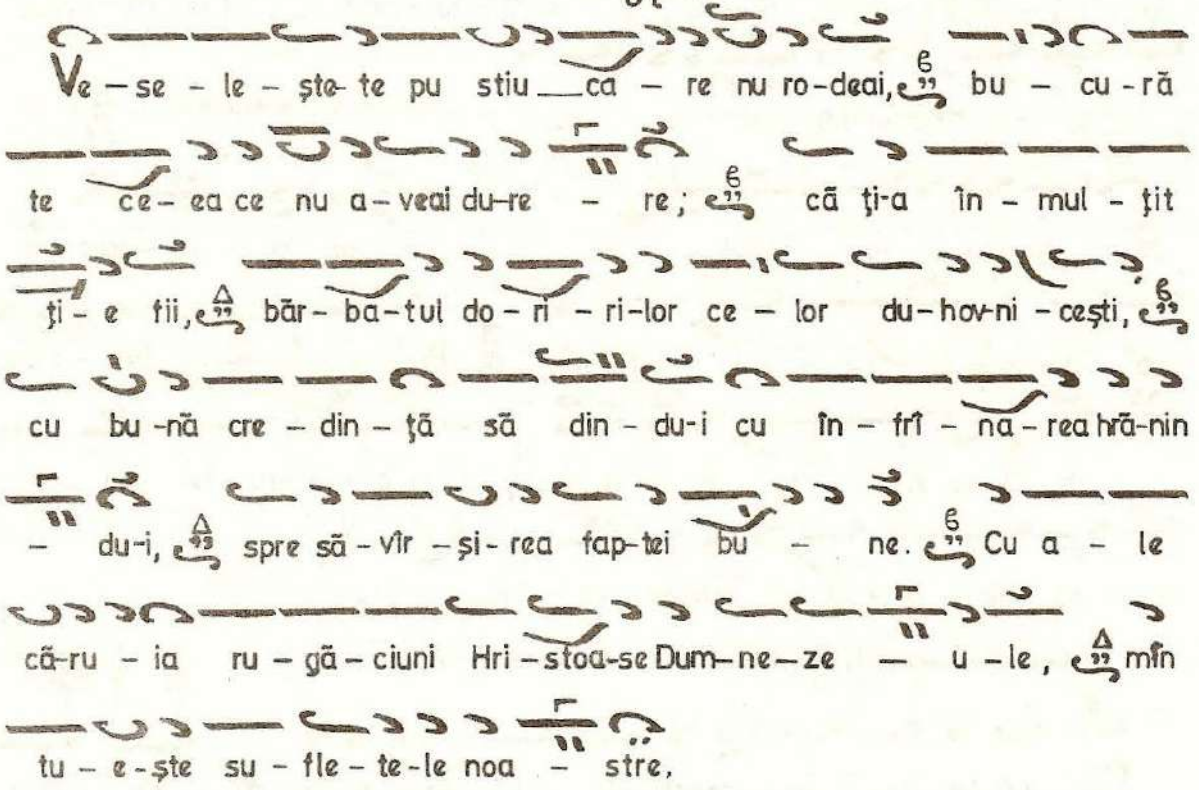
Ve - se - le - ste - te pu stiu ___ că - re nu ro-deai, bu - cu -ră
te ce - ea ce nu a - veai du-re - re; că ţi-a în - mul - ţit
ţi - e fii, băr - ba-tul do - ri - ri-lor ce - lor du-hov-ni - ceşti,
cu bu - nă cre - din - ţă să din - du-i cu în - frî - na - rea hră-nin
- du-i, spre să - vîr - şi - rea fap-tei bu - ne. Cu a - le
că-ru - ia ru - gă - ciuni Hri - stoa-se Dum-ne-ze - u - le, mîn
tu - e - şte su - fle - te-le noa - stre,

Sedealna întîi, glas IV, Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

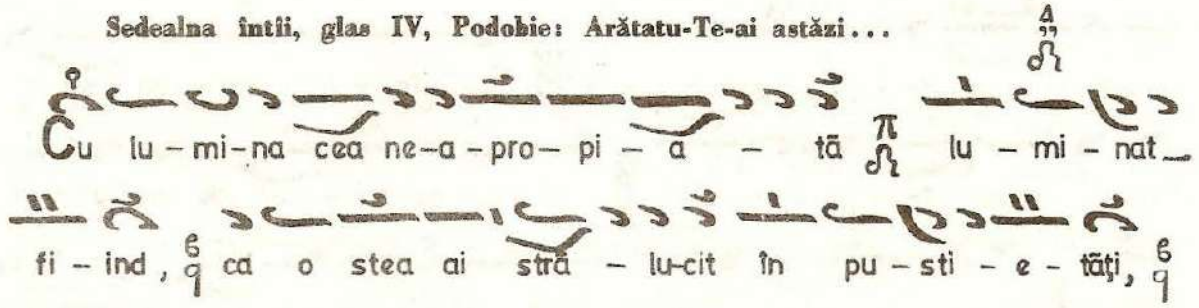

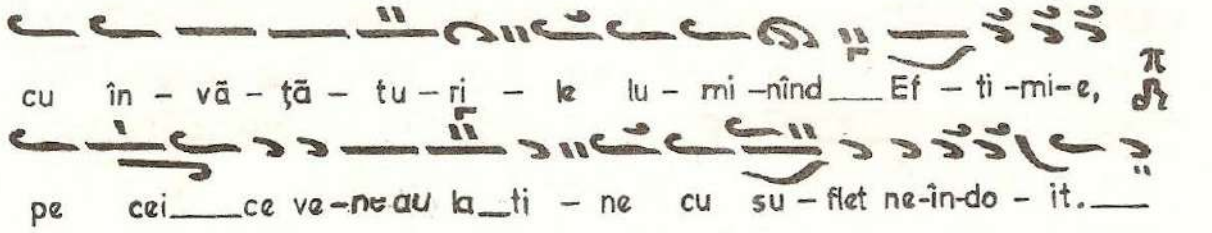

Slavă: asemenea.

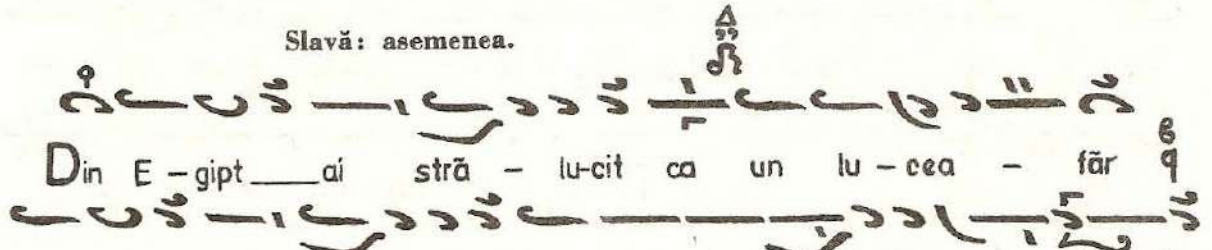
Din E - gipt ai stră - lu - cit ca un lu - cea - făr
şi lu - mea ai lu - mi - nat cu stră - lu - ci - te - le ta - le
bu - nă - tăţi, Ef - ti - mi - e, stră - lu - cind tu - tu - ror
lu - mi - na si - hă - stri - ei.

Şi acum: asemenea.

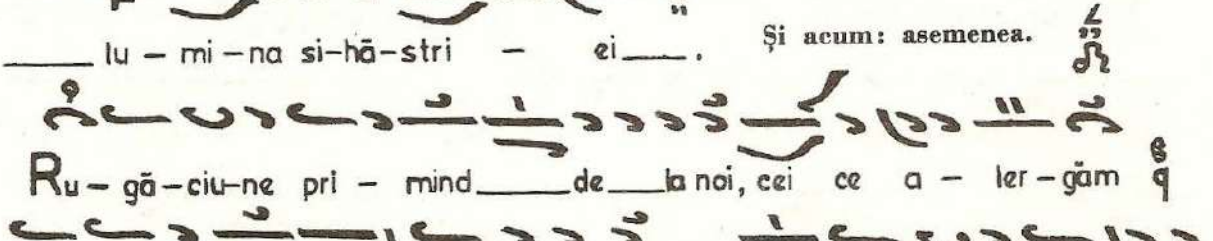
Ru - gă - ciu - ne pri - mind de la noi, cei ce a - ler - găm
la a - co - pe - ră - mîn - tul tău, Prea - cu - ra - tă Fe - cioa -
- ră, nu în ce - ta a te ru - ga Iu - bi - to - ru - lui de oa -
meni să mîn - tu - ia - scă pre ro - bii tăi.

A doua Sedalnă, glas V, Podobie: Pre Cuvîntul cel împreună . . .

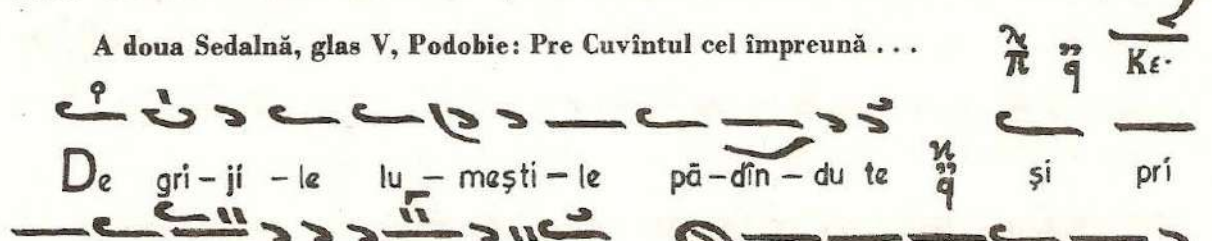
De gri - jí - le lu - meşti - le pă - dîn - du te şi prí
mind vi - a - ţa în - ge - rea - scă, cu în - frî - nă - rea su -
tle - tul ţe - ai în - po - do - bit, şi dar de mí - nuni de la Dum - ne
zeu ai lu - at din de stul Ef - ti - mi - e de Dum - ne - zeu -

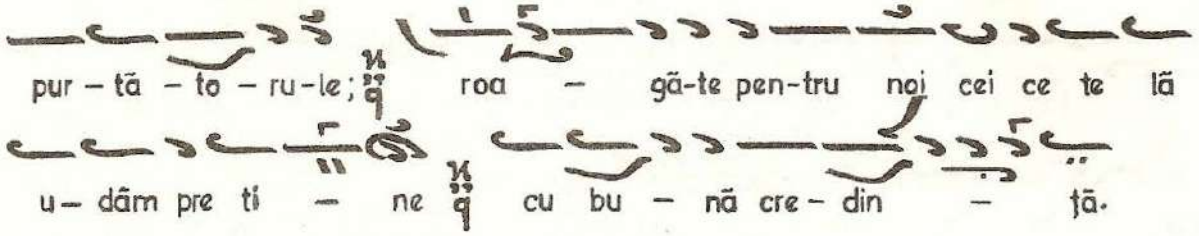

De două ori.

Slavă: Şi acum: asemenea.

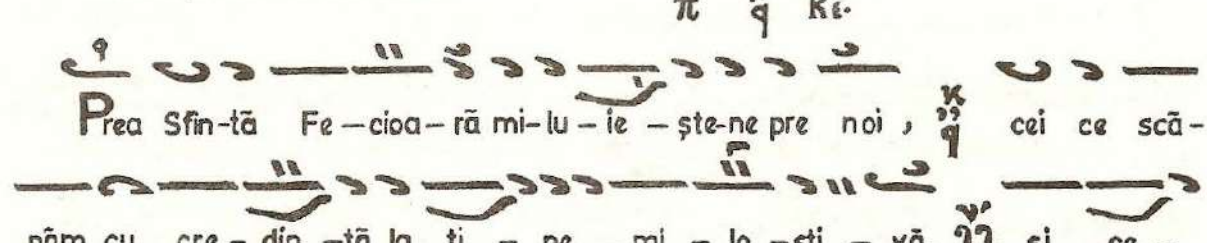
Prea Sfin-tă Fe – cioa – ră mi-lu – ie – şte-ne pre noi, cei ce scă-
păm cu cre – din – ţă la ti – ne, mi – lo – sti – vă, şi ce –
rem a-cum al tău cald a – ju – tor; că poţi cu a
de-vă-rat să mi – lu-eşti pe toţi, ca ce – ia ce eşti Mai ca
Dum-ne-ze- u-lui ce-lui prea-î – nalt, cu ru – gă – ciu – ni – le
ta – le ce – le de Mai-că pu – ru-rea în – bîn – zin – du-L,
ce-ia-ce eşti de Dum-ne-zeu dă-ru – i – tă.

Mărimurile, glas. I.

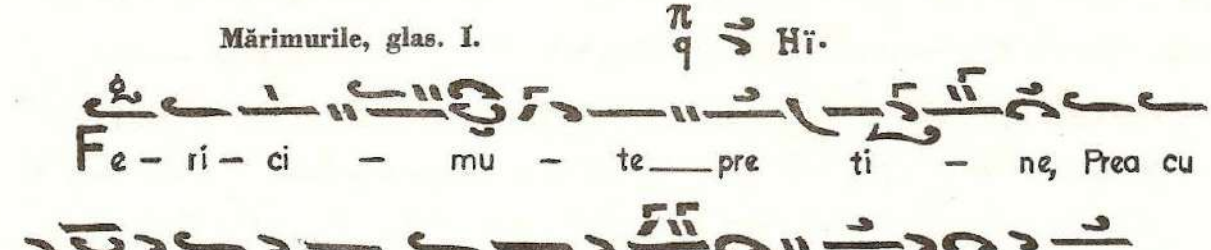

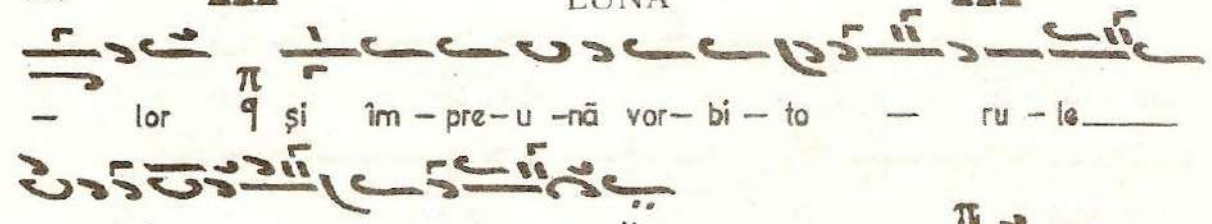

altă stihiră Hï.

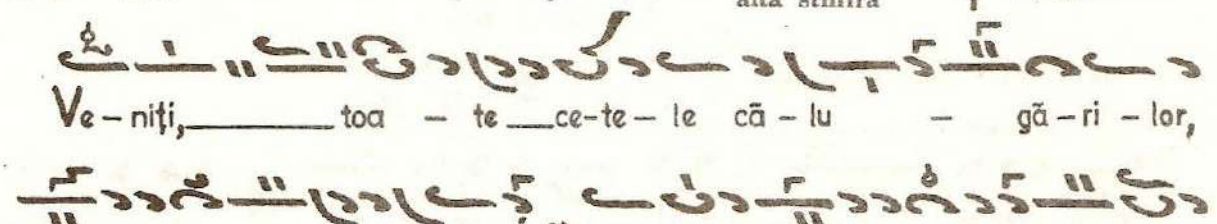

După Polieleu, Sedealna, glas VIII, Podobie: Pre înțelepciunea ... Hï.

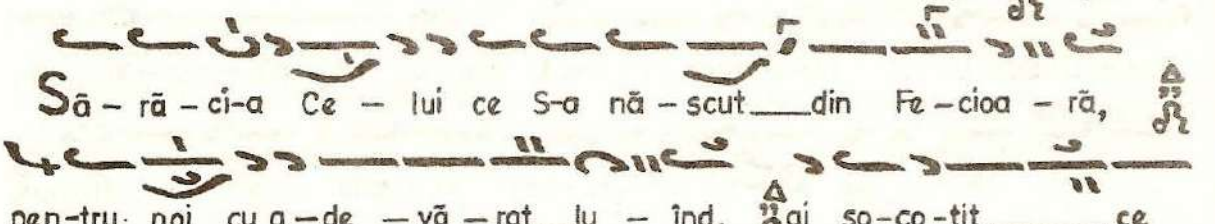
Să –ră – ci-a Ce – lui ce S-a nă – scut din Fe – cioa – ră,
pen-tru noi cu a – de – vă – rat lu – înd, ai so-co-tit ce
le tre-că-toa – re ca iar-ba, fe – ri – ci – te. Că din po-mul
cu-no-știn-ței gus – tînd, cu-vi – oa – se, că – lu-gă-ri – lor te-ai
a –ră – tat dum-ne – ze – esc în – vă – ță – tor. Pen-tru a
cea – sta și spre rîv – na vi – e – ții în – ge – rești ai ri – di –
cat pre toți și spre cu – no – știn – ța cre – din – ței, pur
tă – to-ru-le de sem-ne Ef – ti – mi – e. Roa – gă pre Hri-

stos____Dum-ne-zeu ier-ta-re de gre-şeli-să

dă-ru-ia-scă ce-lor ce prăz-nu-esc, cu dra-go-ste, Sfîn-tă

po-me-ni-rea ta.____ De două ori.

Slavă: Şi acum: asemenea. Hï.

Pre ti-ne Fe-cioa-ră, ca pe ce-ea-ce, nu-mai tu

în-tre-fe-mei,____fă-ră să mîn-ţă ai nă-scut pre Dum-ne

zeu____cu trup, toa-te neg-mu-ri-le o-me-neşti te fe-ri

cim;_ că Fo-cul Dum-ne-ze-i-rii în-tru-ti-ne

S-a să-lăş-lu-it;____ şi ca pe un prunc cu lap-te____ai

hră-nit pre Fă-că-to-rul şi Dom-nul. Pen-tru a-cea

-sta____nea-mul în-ge-resc şi o-me-nesc,__ du-pă vred-ni

ci-e slă-vesc prea Sfîn-tă na-şte-rea ta şi cu un glas stri

găm că-tre____ti-ne: roa-gă pe Fi-ul tău şi Dum-ne-zeu

ier-ta-re de gre-şeli____să dă-ru-ia-scă ce-lor

_ ce-cu cre-din-ţă se în-chi-nă na-şte-rii ta-

le.____

După psalmul 50, Stihira, glas VI, Cuvioase Părinte . . . pag. 164, Tom. 1.

La LAUDE, Slavă: glas VIII, Mulțimile călugărilor . . . pag. 159, Tom. 1.

În 24. La Cuvioasa Maica noastră Xeni, Slavă: glas VI.

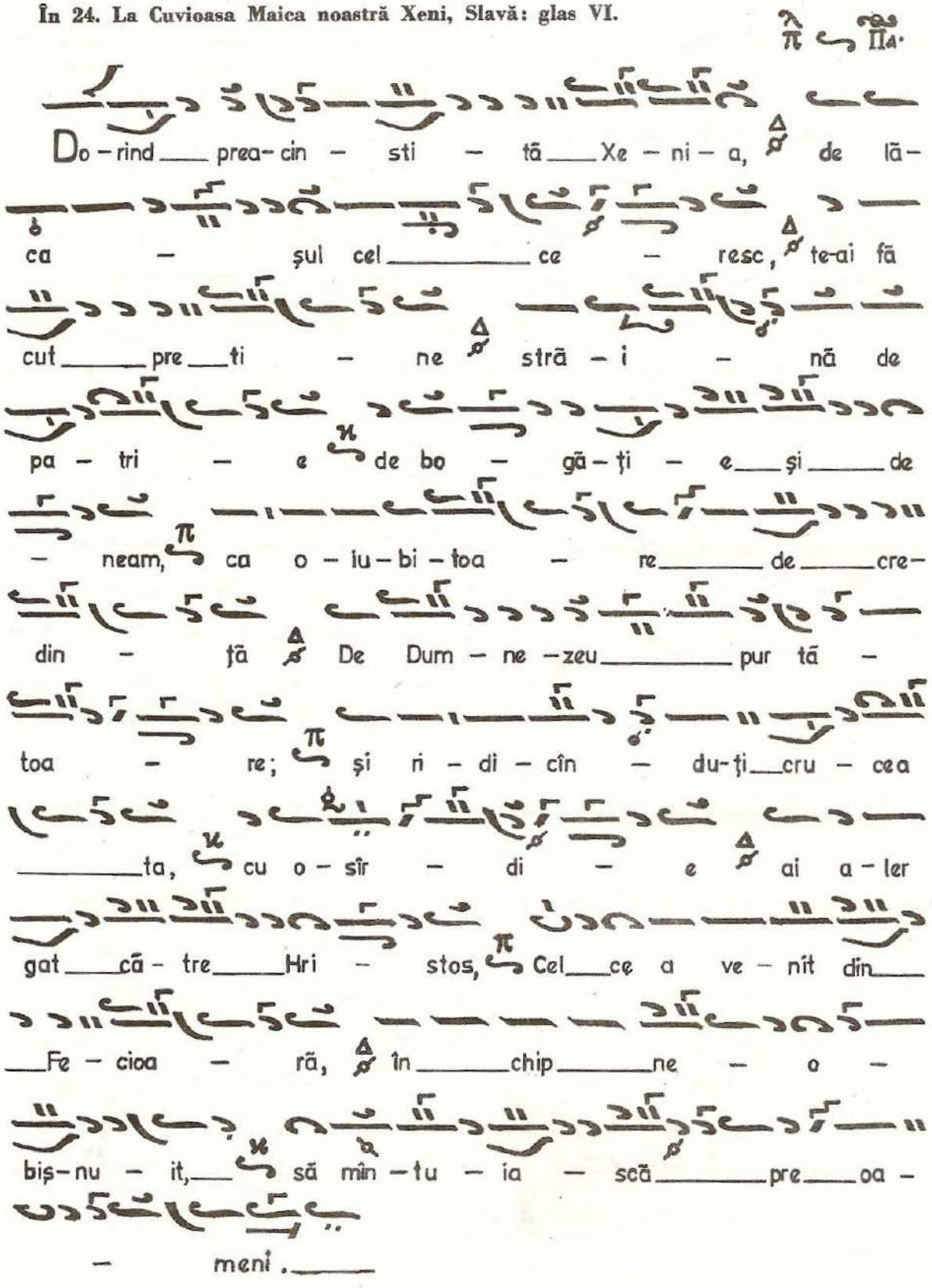
Πα·
Do - rind prea - cin - sti - tă Xe - ni - a, de lă -
ca - șul cel ce - resc, te-ai fă
cut pre - ti - ne stră - i - nă de
pa - tri - e de bo - gă - ți - e și de
- neam, ca o - iu - bi - toa - re de cre -
din - ță De Dum - ne - zeu pur tă -
toa - re; și ri - di - cîn - du-ți cru - cea
ta, cu o - sîr - di - e ai a - ler
gat că - tre Hri - stos, Cel ce a ve - nit din
Fe - cioa - ră, în chip ne - o -
biș - nu - it, să mîn - tu - ia - scă pre oa -
- meni .

În25. La Sfîntul Grigore de Dumnezeu cuvîntătorul. Slavă: glas VIII. Hï·

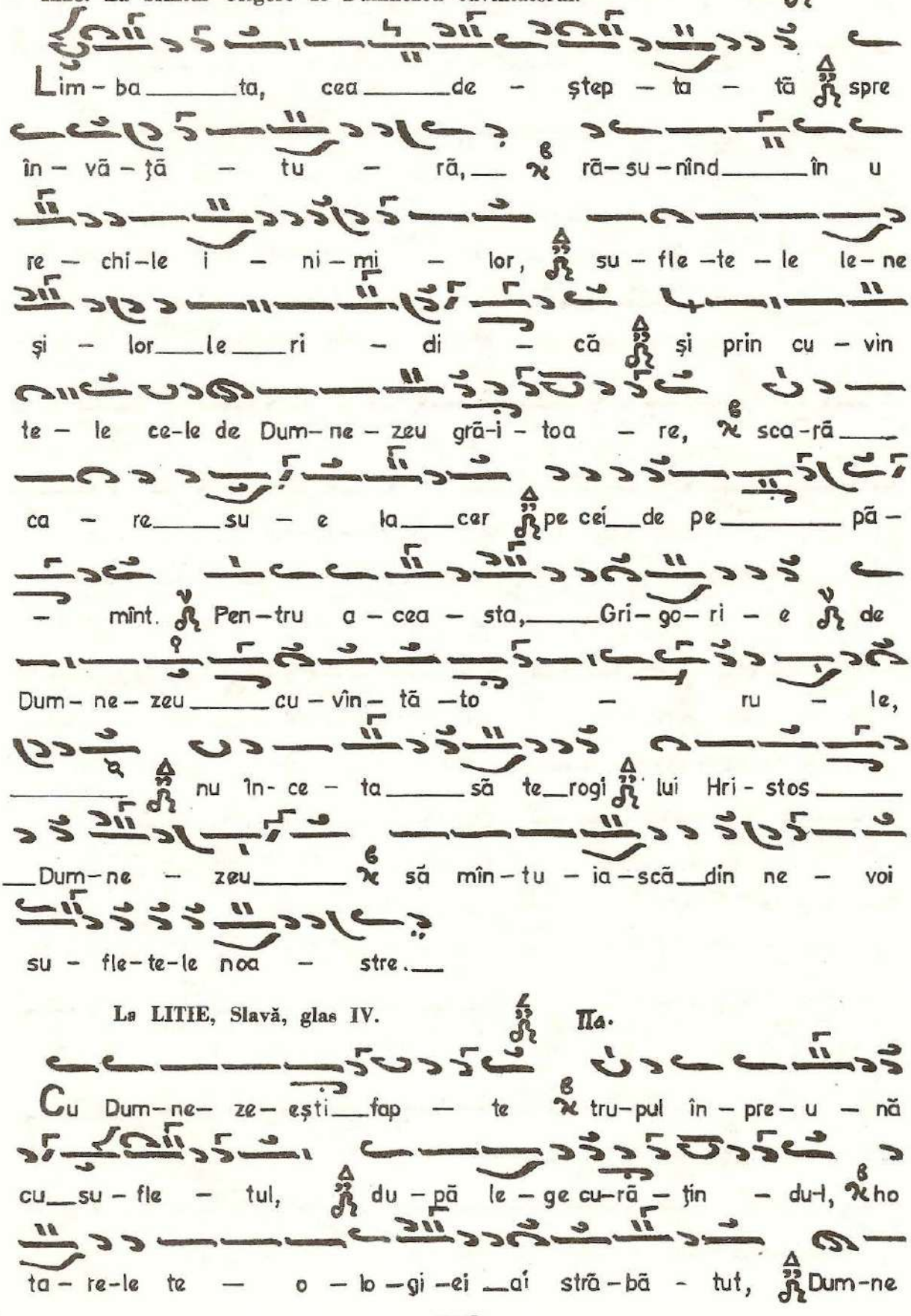
Lim-ba ta, cea de-ştep-ta-tă spre
în-vă-ţă-tu-ră, ră-su-nînd în u
re-chi-le i-ni-mi-lor, su-fle-te-le le-ne
şi-lor le-ri-di-că şi prin cu-vin
te-le ce-le de Dum-ne-zeu grăi-toa-re, sca-ră
ca-re su-e la cer pe cei de pe pă-
-mînt. Pen-tru a-cea-sta, Gri-go-ri-e de
Dum-ne-zeu cu-vîn-tă-to-ru-le,
nu în-ce-ta să te rogi lui Hri-stos
Dum-ne-zeu să mîn-tu-ia-scă din ne-voi
su-fle-te-le noa-stre.

La LITIE, Slavă, glas IV. Πα·

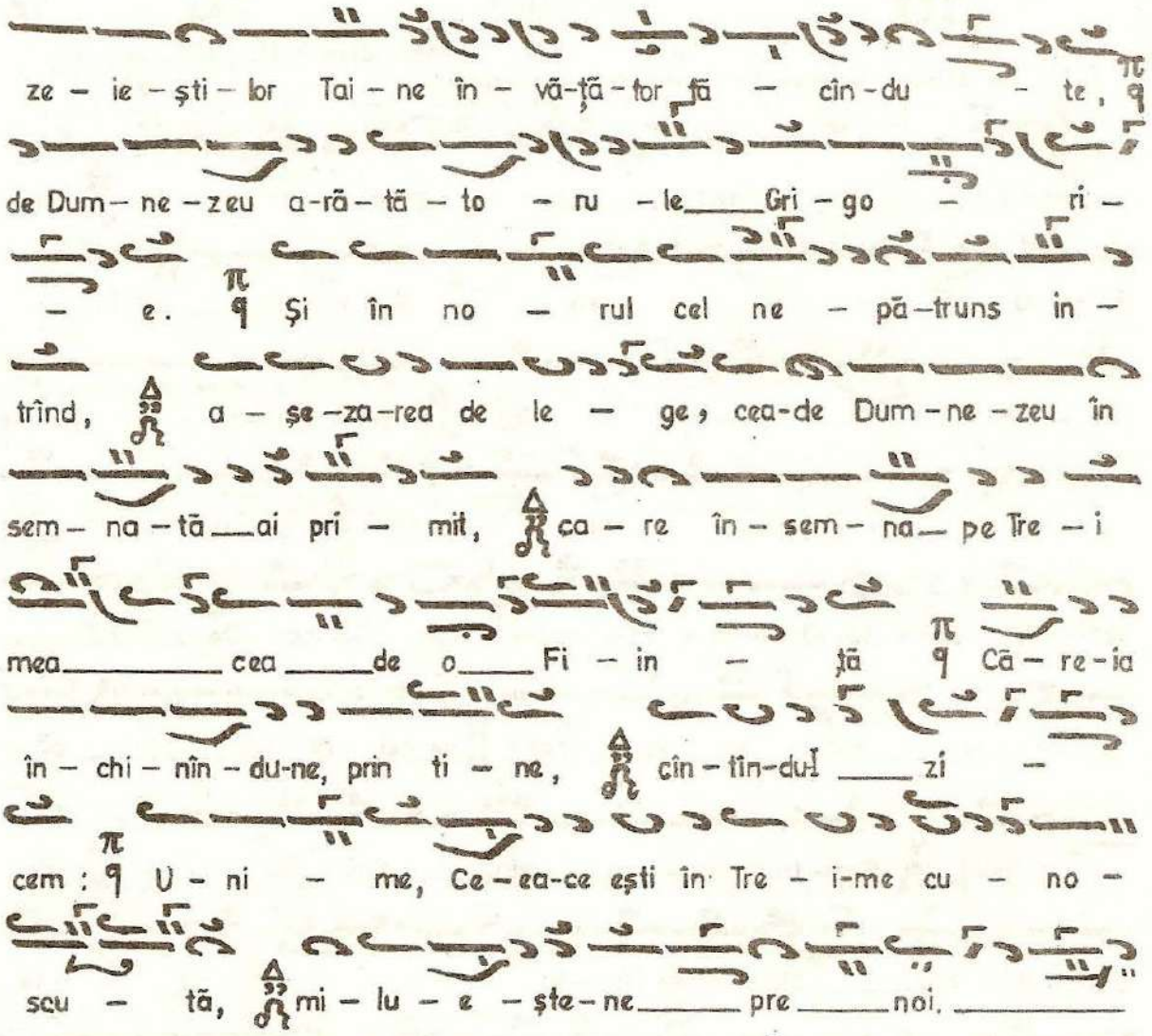
ze – ie – şti – lor Tai – ne în – vă-ţă-tor fă – cîn-du – te,
de Dum – ne – zeu a-ră-tă – to – ru – le Gri – go – ri –
– e. Şi în no – rul cel ne – pă–truns in –
trînd, a – şe–za–rea de le – ge, cea-de Dum – ne – zeu în
sem – na – tă ai pri – mit, ca – re în – sem – na pe Tre – i
mea cea de o Fi – in – ţă Că – re – ia
în – chi – nîn – du-ne, prin ti – ne, cîn – tîn-du-I zi –
cem : U – ni – me, Ce – ea-ce eşti în Tre – i-me cu – no –
scu – tă, mi – lu – e – şte-ne pre noi.

La STIHOAVNĂ, Slavă: glas VIII. Hï·

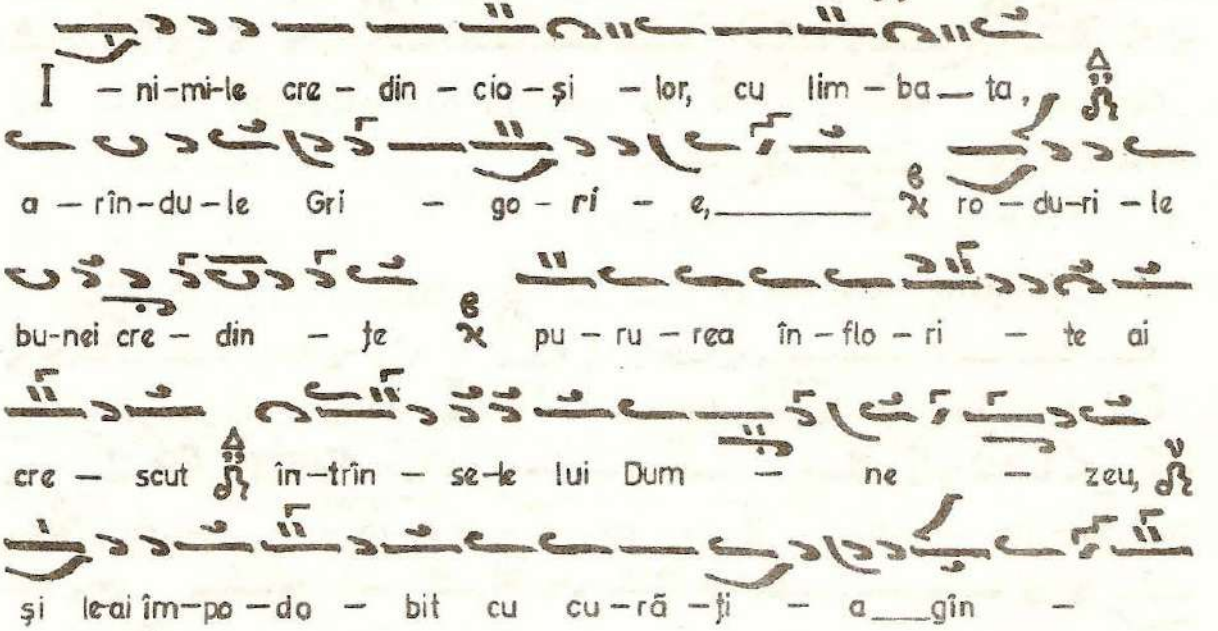
I – ni-mi-le cre – din – cio – şi – lor, cu lim – ba – ta,
a – rîn – du – le Gri – go – ri – e, ro – du–ri – le
bu-nei cre – din – ţe pu – ru – rea în – flo – ri – te ai
cre – scut în–trîn – se-le lui Dum – ne – zeu,
şi le-ai îm–po – do – bit cu cu – ră – ţi – a gîn –

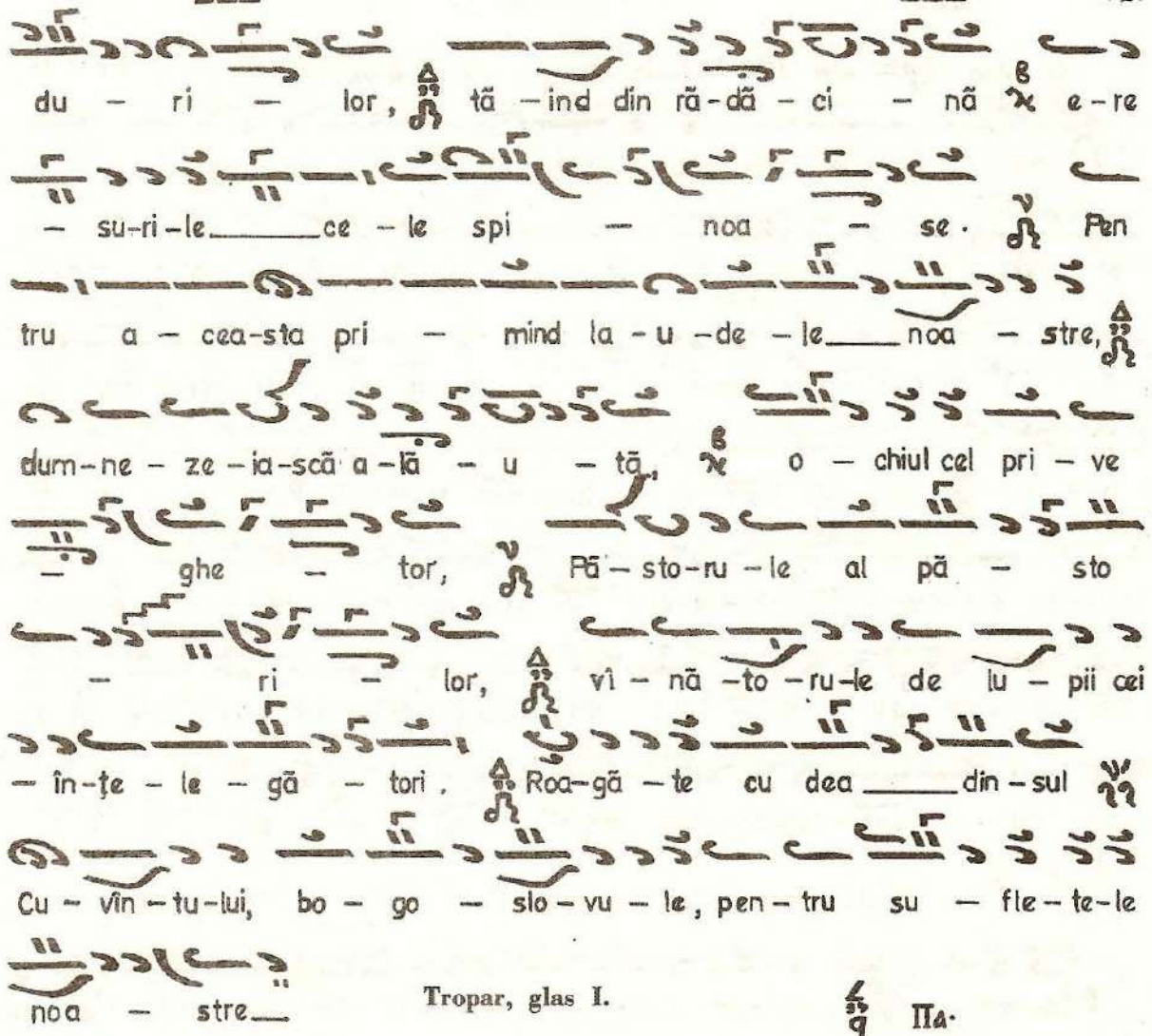
du - ri - lor, tă - ind din ră-dă - ci - nă e-re
- su-ri-le ce - le spi - noa - se. Pen
tru a - cea-sta pri - mind la - u -de - le noa - stre,
dum-ne - ze - ia-scă a-lă - u - tă, o - chiul cel pri - ve
- ghe - tor, Pă - sto-ru - le al pă - sto
- ri - lor, vî - nă -to - ru-le de lu - pii cei
- în-ţe - le - gă - tori. Roa-gă - te cu dea din-sul
Cu - vîn - tu-lui, bo - go - slo - vu - le, pen - tru su - fle - te-le
noa - stre

Tropar, glas I. Πα·

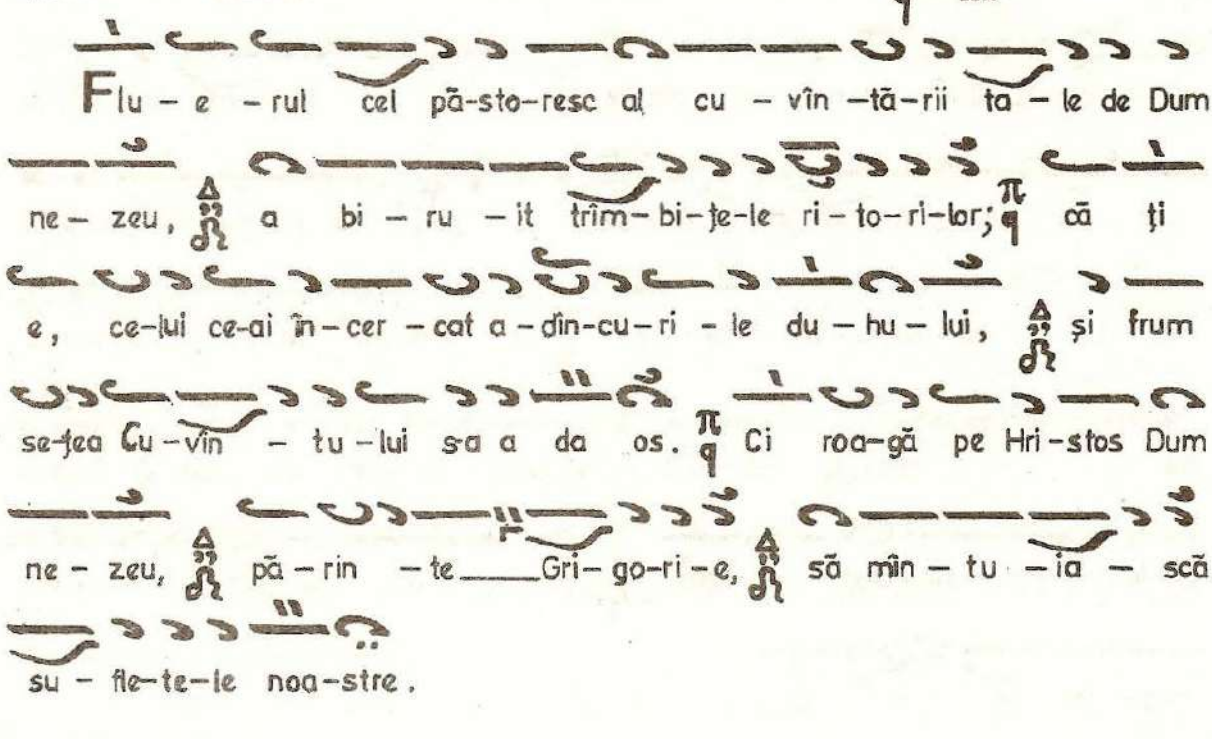
Flu - e - rul cel pă-sto-resc al cu - vîn -tă-rii ta - le de Dum
ne- zeu, a bi - ru - it trîm-bi-ţe-le ri - to-ri-lor; că ţi
e, ce-lui ce-ai în - cer - cat a - din-cu-ri - le du - hu - lui, şi frum
se-ţea Cu - vîn - tu - lui s-a a da os. Ci roa-gă pe Hri-stos Dum
ne - zeu, pă - rin - te Gri - go-ri - e, să mîn - tu - ia - scă
su - fle-te-le noa-stre.

Sedealna întîi, glas III, Podobie: Pentru mărturisirea . . . ηη Γα.

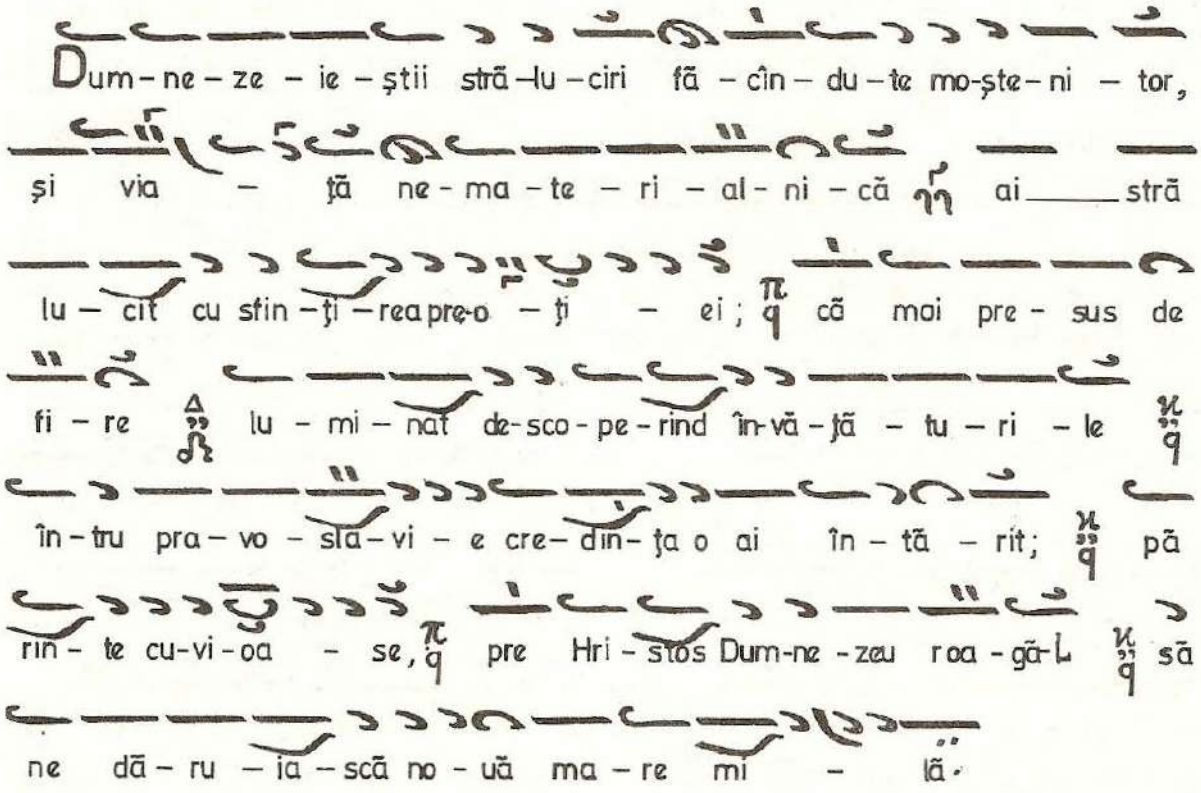
Dum-ne-ze-ie-ştii stră-lu-ciri fă-cîn-du-te mo-şte-ni-tor,
şi via-ţă ne-ma-te-ri-al-ni-că ηη ai stră-
lu-cit cu stin-ţi-rea pre-o-ţi-ei; π că mai pre-sus de
fi-re lu-mi-nat de-sco-pe-rind în-vă-ţă-tu-ri-le
în-tru pra-vo-sla-vi-e cre-din-ţa o ai în-tă-rit; pă
rin-te cu-vi-oa-se, pre Hri-stos Dum-ne-zeu roa-gă-L să
ne dă-ru-ia-scă no-uă ma-re mi-lă.

Slavă: asemenea. ηη Γα.

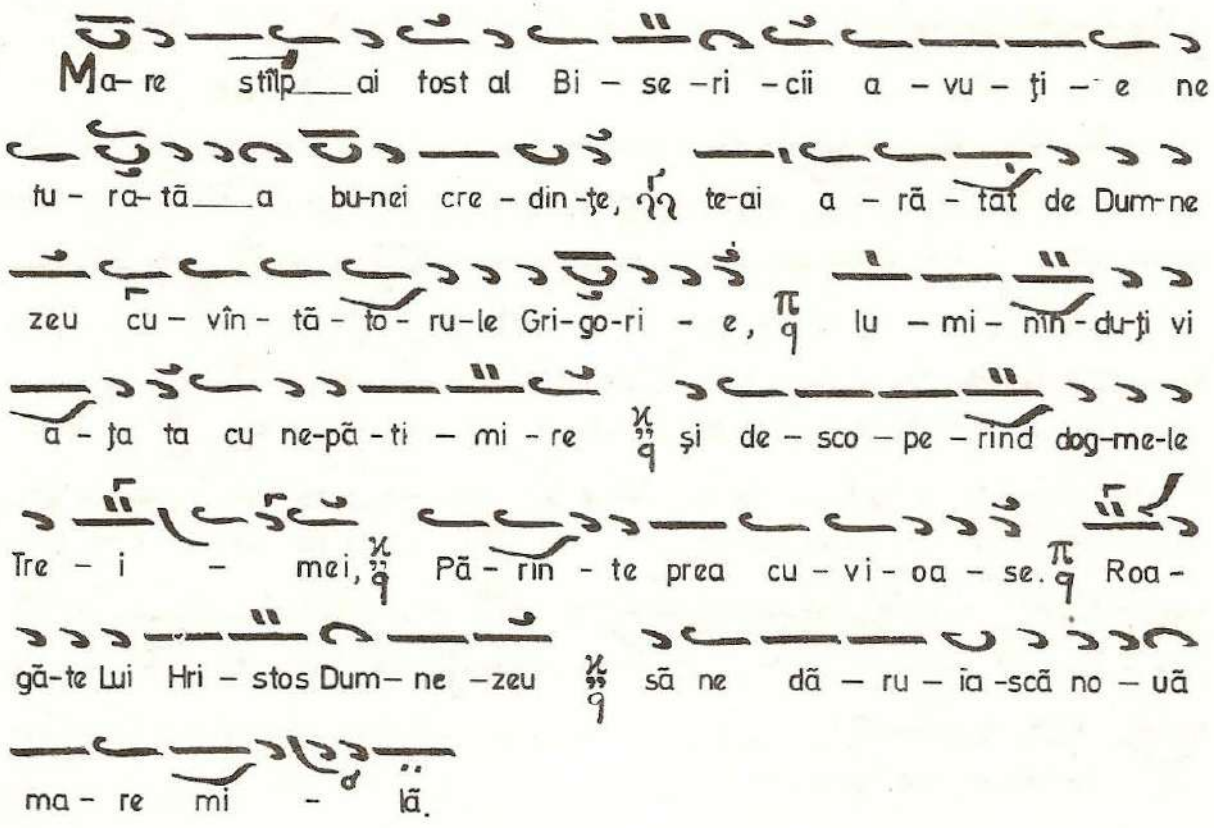
Ma-re stîlp-ai fost al Bi-se-ri-cii a-vu-ţi-e ne
tu-ra-tă-a bu-nei cre-din-ţe, ηη te-ai a-ră-tat de Dum-ne
zeu cu-vîn-tă-to-ru-le Gri-go-ri-e, π lu-mi-nîn-du-ţi vi
a-ţa ta cu ne-pă-ti-mi-re şi de-sco-pe-rind dog-me-le
Tre-i-mei, Pă-rin-te prea cu-vi-oa-se. Roa-
gă-te Lui Hri-stos Dum-ne-zeu să ne dă-ru-ia-scă no-uă
ma-re mi-lă.

Și acum: asemenea. Ta.

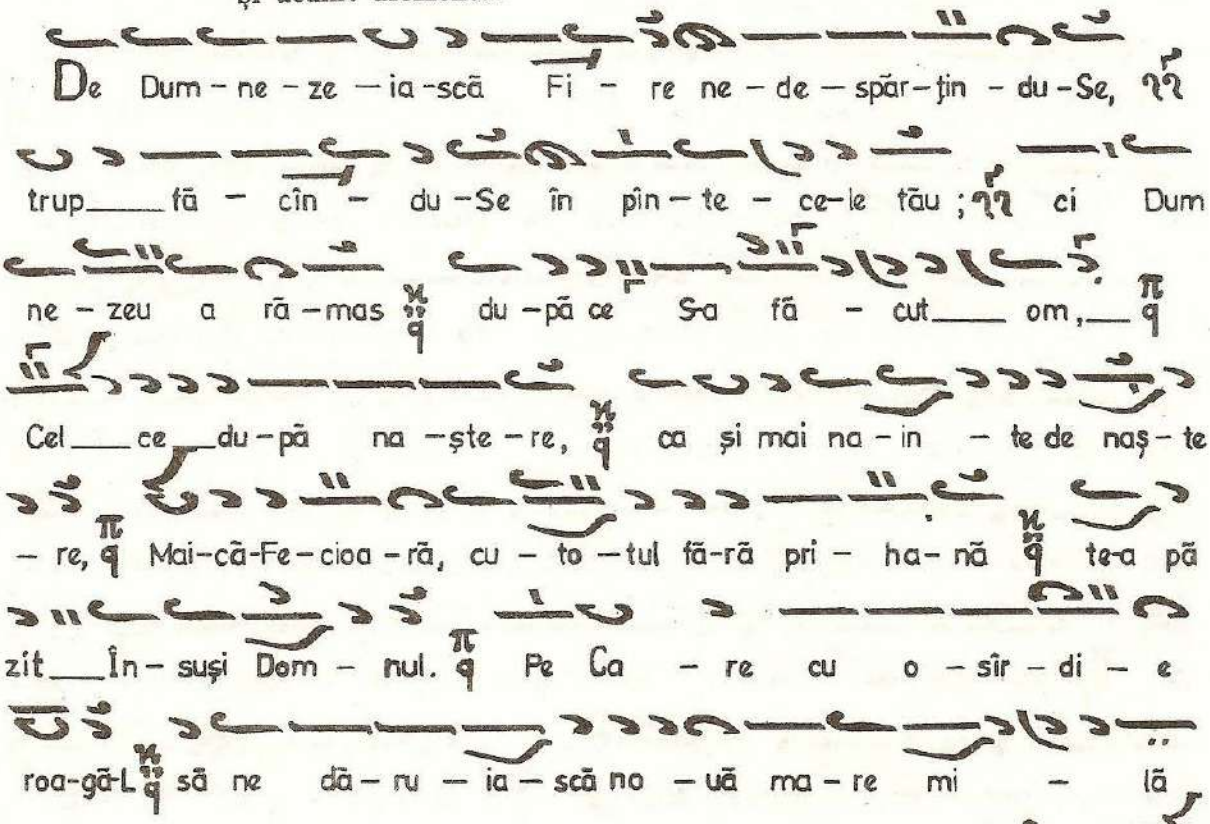
De Dum-ne-ze-ia-scă Fi-re ne-de-spăr-ţin-du-Se,
trup fă-cîn-du-Se în pîn-te-ce-le tău; ci Dum
ne-zeu a ră-mas du-pă ce S-a fă-cut om,
Cel ce du-pă na-ște-re, ca și mai na-in-te de naș-te
-re, Mai-că-Fe-cioa-ră, cu-to-tul fă-ră pri-ha-nă te-a pă
zit În-suși Dom-nul. Pe Ca-re cu o-sîr-di-e
roa-gă-L să ne dă-ru-ia-scă no-uă ma-re mi-lă

A doua Sedealnă, glas V, Podobie: Pre Cuvîntul cel Kr.

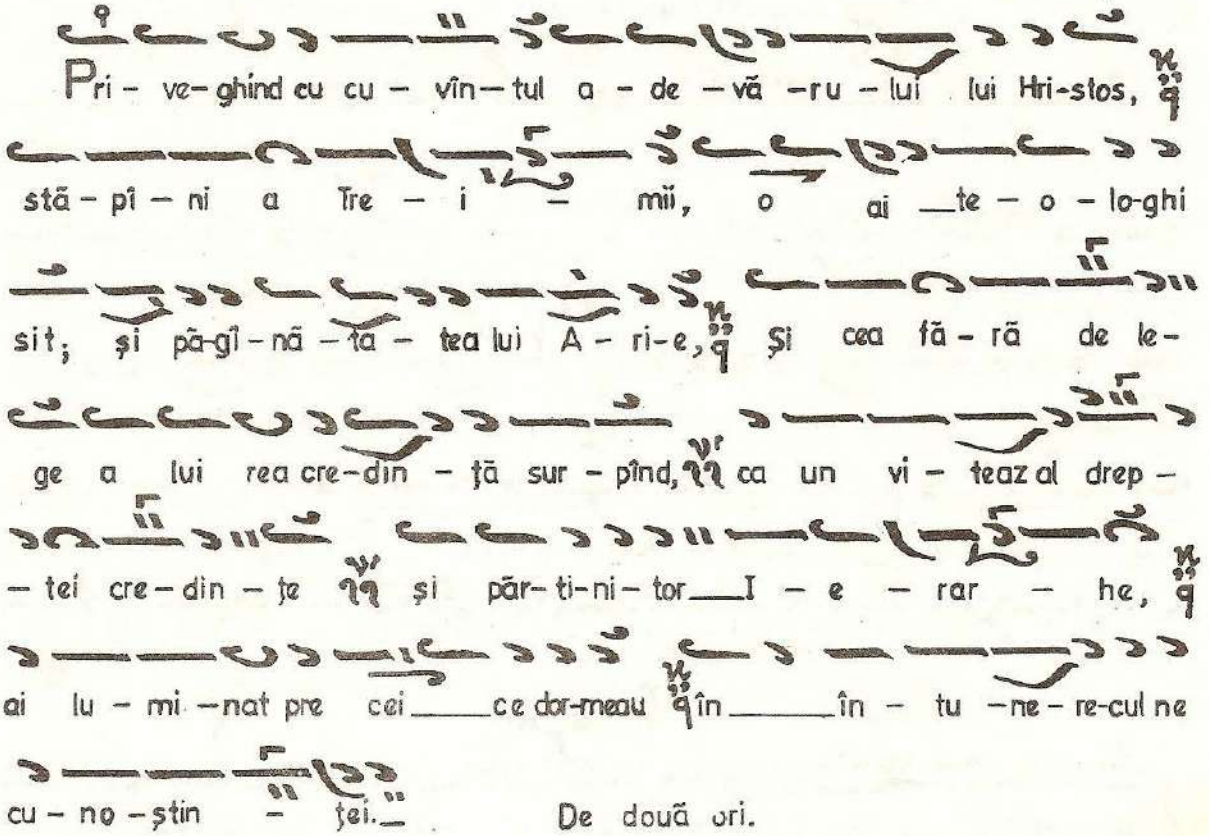
Pri-ve-ghind cu cu-vîn-tul a-de-vă-ru-lui lui Hri-stos,
stă-pî-ni a Tre-i-mii, o ai te-o-lo-ghi
sit; și pă-gî-nă-ta-tea lui A-ri-e, și cea fă-ră de le-
ge a lui rea cre-din-ţă sur-pînd, ca un vi-teaz al drep-
-tei cre-din-ţe și păr-ti-ni-tor I-e-rar-he,
ai lu-mi-nat pre cei ce dor-meau în în-tu-ne-re-cul ne
cu-no-știn-ţei.

De două ori.

Slavă: Și acum: asemenea. Kε.

Pa – ti – mi – le su – fle – tu – lui meu ce – le cu mul-te du-reri

și bo – li – le tru – pu – lui meu de grab – le vin – de – că și

rã – tă – ci – ri – le min – ții me-le po – to – le – ște-le, ce-ea-ce ești

cu to – tul fã – rã pri – ha – nã; și în li – ni

ștea gîn – du – ri – lor, să a – duc ru-gă-ciuni cu – ra –

te Îm – pă – ra – tu lui tu – tu – ror, în – vred – ni – ce – ște –

mă de Dum-ne-zeu Nă-scă – toa – re, și a ce – re ier – ta –

re gre – șa – le – lor.

Mărimurile, glas I. Hï.

Cu vred – ni – ci – e e – ste, a te lã –

u – da pre ti – ne, Gri-go – ri – e, de Dum-ne

zeu Cu-vîn – tă – to – ru – le, cel ce a – dîn-cu-ri – le

Du – hu – lui le-ai cer – ce – tat și frumu

se-ți – le vor – bei ți s-au a – dă – u – gat,

altă stihiră Hï.

Ve – niți toți pe a – dîn – cul în – țe – lep – ciu –

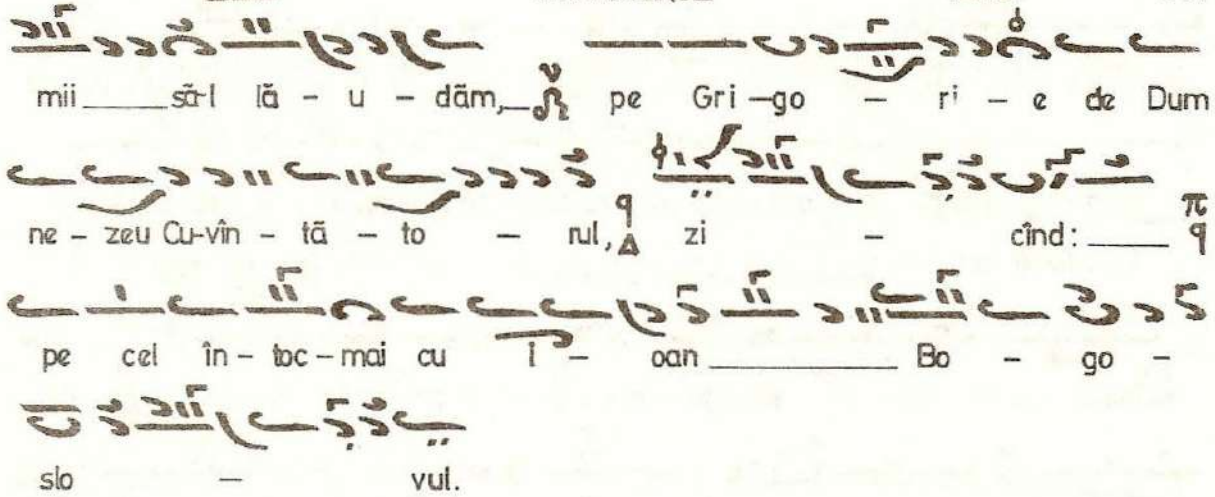

După Polieleu, Sedealna, glas VIII, Podobie: Pre înțelepciunea ... Hï.

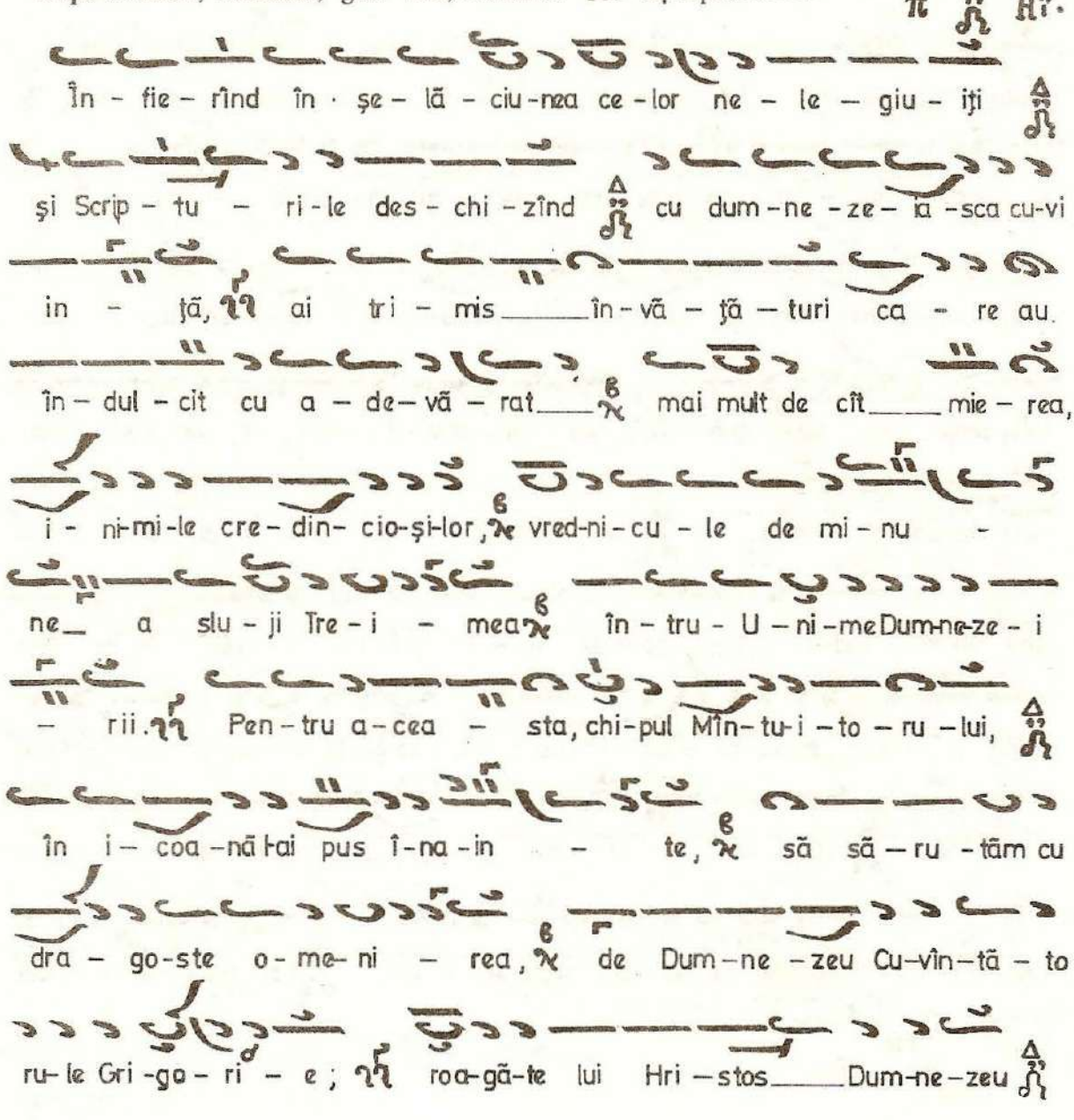
În - fie - rînd în · șe - lă - ciu - nea ce - lor ne - le - giu - iți
și Scrip - tu - ri - le des - chi - zînd cu dum - ne - ze - ia - sca cu - vi
in - ță, ai tri - mis în - vă - ță - turi ca - re au
în - dul - cit cu a - de - vă - rat mai mult de cît mie - rea,
i - ni - mi - le cre - din - cio - și - lor, vred - ni - cu - le de mi - nu -
ne a slu - ji Tre - i - mea în - tru - U - ni - me Dum - ne - ze - i
- rii. Pen - tru a - cea - sta, chi - pul Mîn - tu - i - to - ru - lui,
în i - coa - nă - tai pus î - na - in - te, să să - ru - tăm cu
dra - go - ste o - me - ni - rea, de Dum - ne - zeu Cu - vîn - tă - to
ru - le Gri - go - ri - e; roa - gă - te lui Hri - stos Dum - ne - zeu

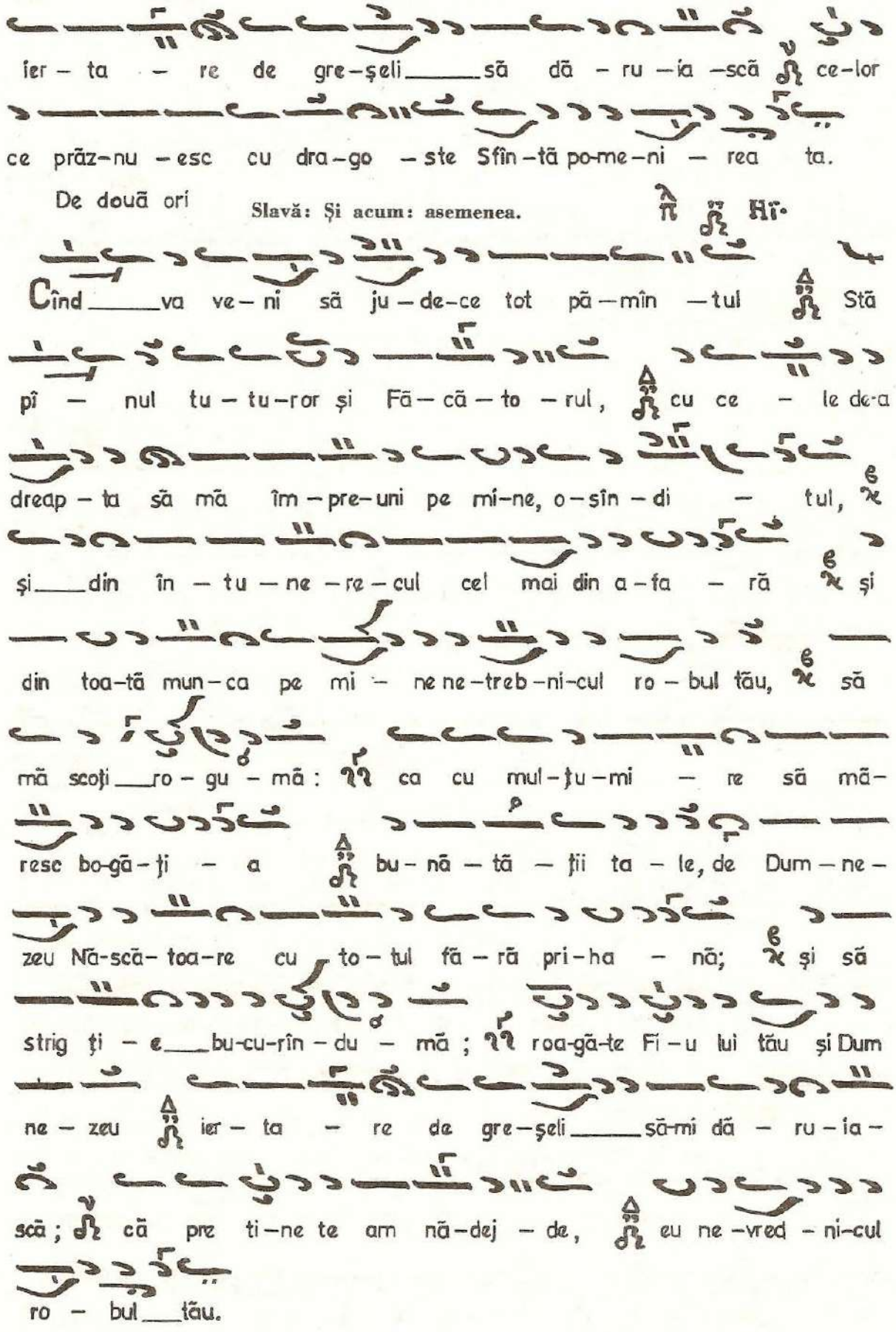
ier – ta – re de gre–şeli_____să dă – ru –ia –scă ce–lor
ce prăz–nu – esc cu dra–go – ste Sfîn–tă po-me–ni – rea ta.
De două ori
Slavă: Şi acum: asemenea.
Hï·
Cînd_____va ve– ni să ju – de–ce tot pă—mîn —tul Stă
pî – nul tu – tu–ror şi Fă– că – to – rul, cu ce – le de-a
dreap – ta să mă îm – pre–uni pe mi–ne, o–sîn – di – tul,
şi____din în – tu – ne – re – cul cel mai din a–fa – ră şi
din toa–tă mun–ca pe mi – ne ne–treb–ni–cul ro – bul tău, să
mă scoţi___ro – gu – mă : ca cu mul–ţu–mi – re să mă–
resc bo-gă–ţi – a bu – nă – tă – ţii ta – le, de Dum – ne –
zeu Nă–scă– toa–re cu to – tul fă – ră pri–ha – nă; şi să
strig ţi – e___bu–cu–rîn – du – mă ; roa-gă-te Fi – u lui tău şi Dum
ne – zeu ier – ta – re de gre–şeli_____să-mi dă – ru – ia –
scă ; că pre ti–ne te am nă–dej – de, eu ne –vred – ni–cul
ro – bul___tău.

După paslmul 50, Stihira, glas VI, Cuvioase de trei ori fericite . . . pag. 111, Tom. 1.

La LAUDE, Slavă: glas I.

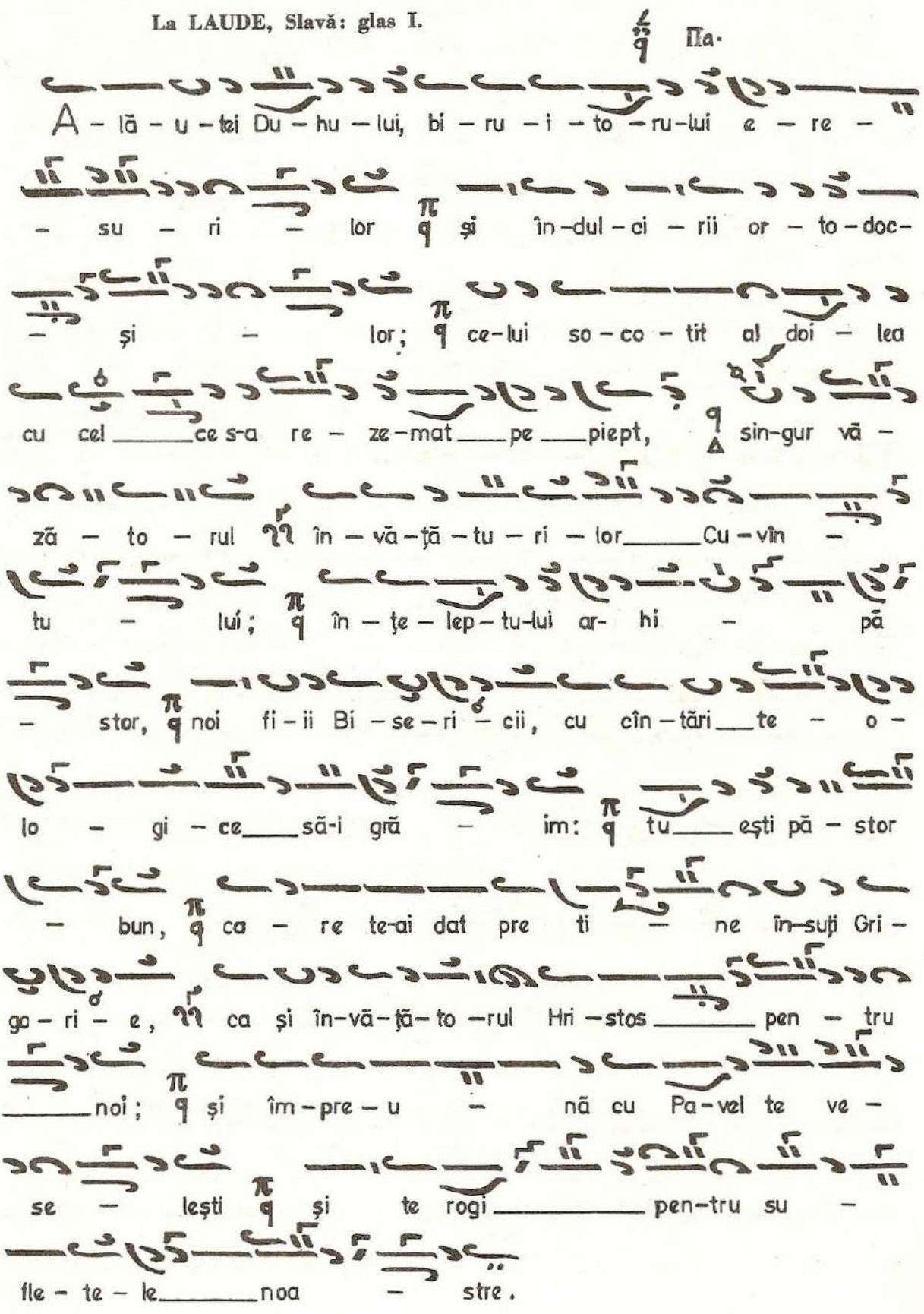
Ga.
A - lă - u - tei Du - hu - lui, bi - ru - i - to - ru-lui e - re -
- su - ri - lor şi în-dul - ci - rii or - to-doc-
- şi - lor; ce-lui so - co - tit al doi - lea
cu cel ce s-a re - ze-mat pe piept, sin-gur vă -
ză - to - rul în - vă-ţă - tu - ri - lor Cu - vîn -
tu - lui; în - ţe - lep - tu-lui ar- hi - pă
- stor, noi fi - ii Bi - se - ri - cii, cu cîn - tări te - o -
lo - gi - ce să-i gră - im: tu eşti pă - stor
- bun, ca - re te-ai dat pre ti - ne în-suţi Gri -
go - ri - e, ca şi în-vă-ţă-to-rul Hri - stos pen - tru
noi; şi îm - pre - u - nă cu Pa - vel te ve -
se - leşti şi te rogi pen-tru su -
fle - te - le noa - stre.

În 27. La Aducerea moaștelor Sfîntului Ioan Gură de Aur, Slavă: glas IV.

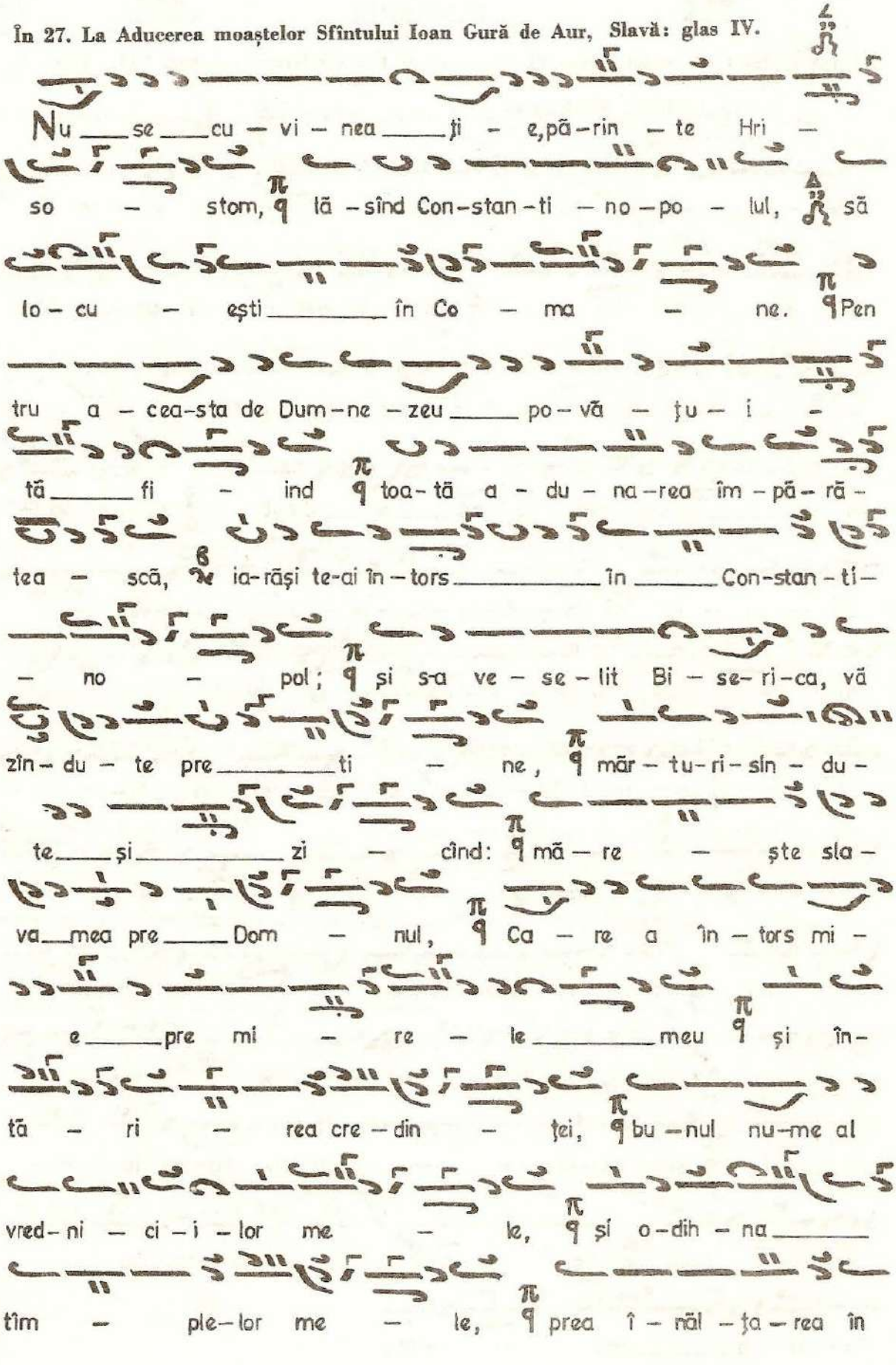
Nu se cu - vi - nea ți - e, pă - rin - te Hri -
so - stom, lă - sînd Con - stan - ti - no - po - lul, să
lo - cu - ești în Co - ma - ne. Pen
tru a - cea - sta de Dum - ne - zeu po - vă - ț u - i -
tă fi - ind toa - tă a - du - na - rea îm - pă - ră -
tea - scă, ia - răși te - ai în - tors în Con - stan - ti -
- no - pol; și s-a ve - se - lit Bi - se - ri - ca, vă
zîn - du - te pre ti - ne, măr - tu - ri - sin - du -
te și zi - cînd: mă - re - ște sla -
va mea pre Dom - nul, Ca - re a în - tors mi -
e pre mi - re - le meu și în -
tă - ri - rea cre - din - ței, bu - nul nu - me al
vred - ni - ci - i - lor me - le, și o - dih - na
tîm - ple - lor me - le, prea î - năl - ța - rea în

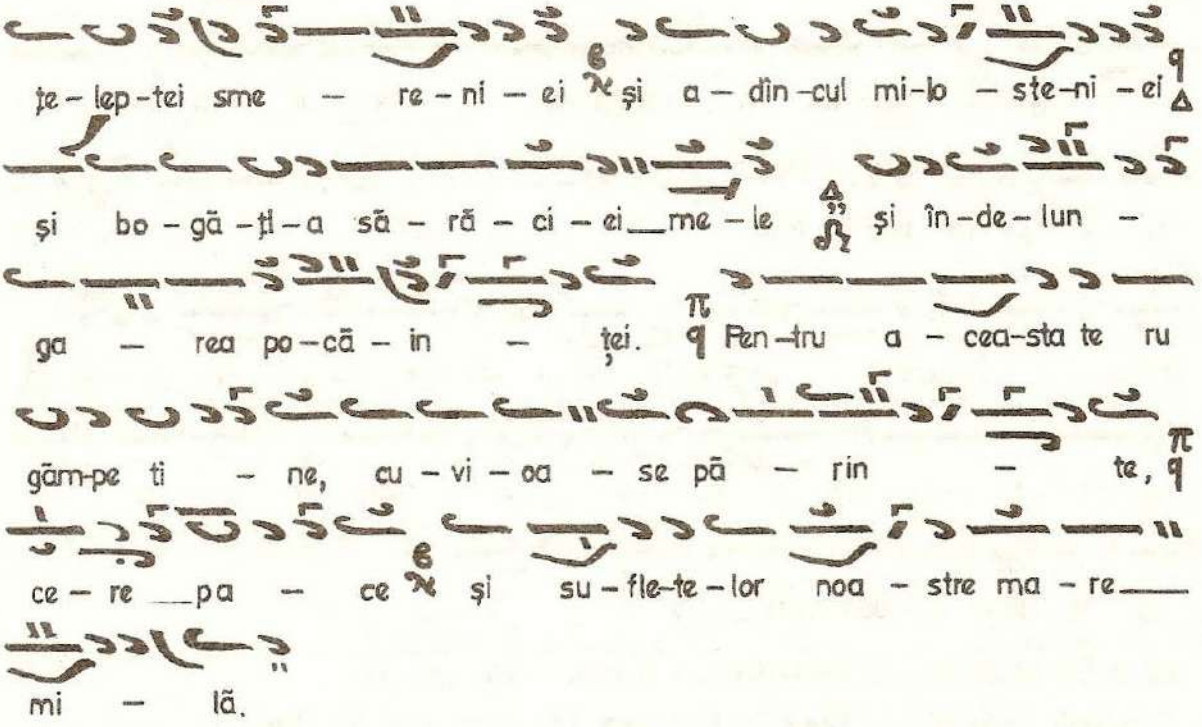
ţe-lep-tei sme – re-ni-ei şi a-din-cul mi-lo-ste-ni-ei
şi bo-gă-ţi-a să-ră-ci-ei me-le şi în-de-lun-
ga-rea po-că-in-ţei. Pen-tru a-cea-sta te ru
găm-pe ti-ne, cu-vi-oa-se pă-rin-te,
ce-re pa-ce şi su-fle-te-lor noa-stre ma-re
mi-lă.

La STIHOAVNĂ, Slavă: glas VI, Cuvioase de trei ori fericite . . . pag. 111.

Tropar, glas VIII, Din gura ta ca niște lumină de foc . . . pag. 113.

După psalmul 50, Stihira, glas VI, Trîmbiță cu glas de aur . . . pag. 112.

Toate acestea la 13 Noiembrie ,Tom. 1.

La LAUDE, Slavă: glas IV.

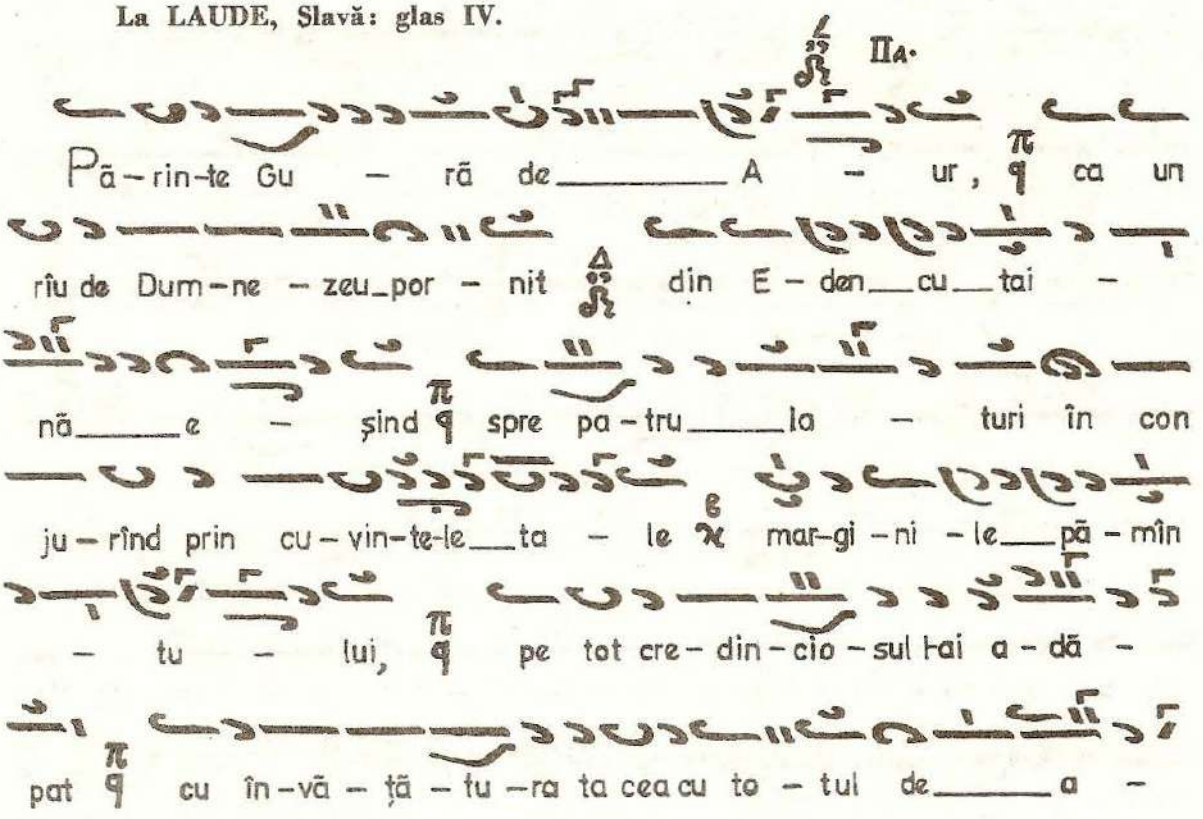
Ia.
Pă-rin-te Gu-ră de A-ur, ca un
rîu de Dum-ne-zeu-por-nit din E-den cu tai-
nă-e-şind spre pa-tru la-turi în con
ju-rînd prin cu-vin-te-le ta-le mar-gi-ni-le pă-mîn
-tu-lui, pe tot cre-din-cio-sul-hai a-dă-
pat cu în-vă-ţă-tu-ra ta ceacu to-tul de a-

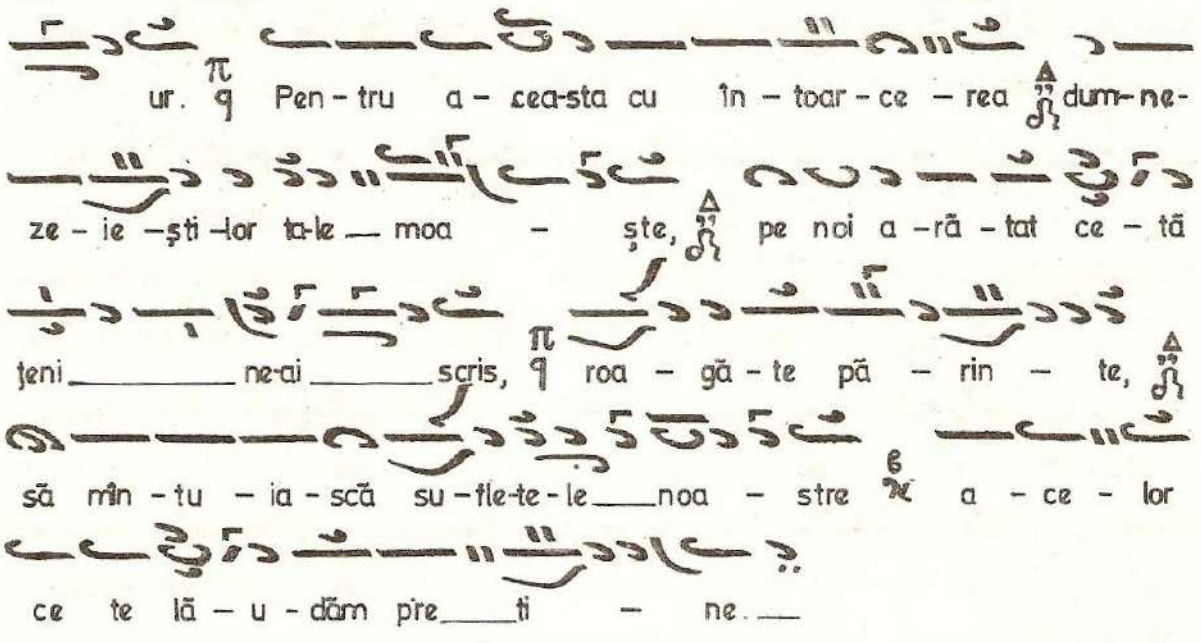
ur. Pen-tru a-ceas-ta cu în-toar-ce-rea dum-ne-
ze-ie-ști-lor ta-le moa-ște, pe noi a-ră-tat ce-tă
țeni ne-ai scris, roa-gă-te pă-rin-te,
să mîn-tu-ia-scă su-fle-te-le noa-stre a-ce-lor
ce te lă-u-dăm pre-ți-ne.

În 30. La Sfinții Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan. Slavă: glas VI,
Trîmbițele Duhului . . ., Caută la Duminica Părinților. pag. 71, Tom. 1.
La LITIE, Slavă, glas VI.

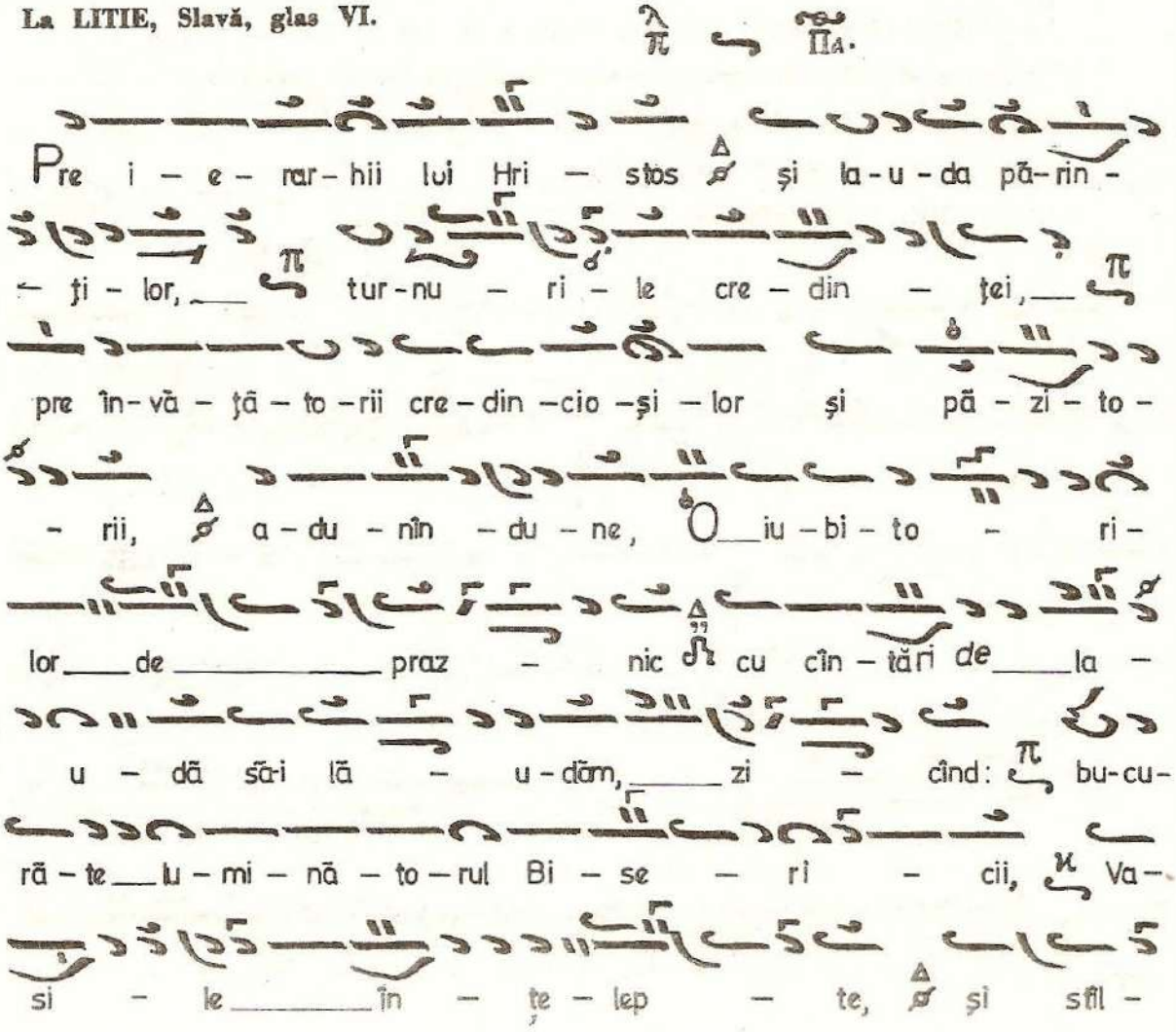
Pre-i-e-rar-hii lui Hri-stos și la-u-da pă-rin-
ți-lor, tur-nu-ri-le cre-din-ței,
pre în-vă-ță-to-rii cre-din-cio-și-lor și pă-zi-to-
rii, a-du-nîn-du-ne, iu-bi-to-ri-
lor de praz-nic cu cîn-tări de la-
u-dă să-i lă-u-dăm, zi-cînd: bu-cu-
ră-te lu-mi-nă-to-rul Bi-se-ri-cii, Va-
si-le în-țe-lep-te, și sfil-

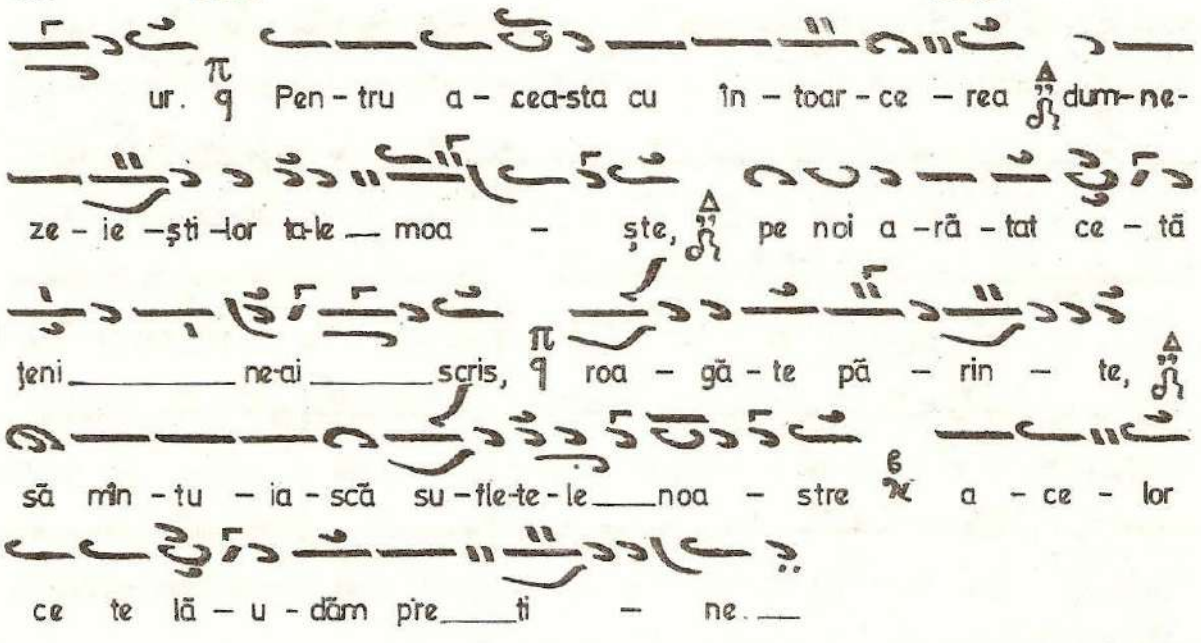
ur. Pen-tru a-ceas-ta cu în-toar-ce-rea dum-ne-
ze-ie-ști-lor ta-le moa-ște, pe noi a-ră-tat ce-tă
țeni ne-ai scris, roa-gă-te pă-rin-te,
să mîn-tu-ia-scă su-fle-te-le noa-stre a-ce-lor
ce te lă-u-dăm pre-ți-ne.

În 30. La Sfinții Ierarhi Vasile, Grigore și Ioan. Slavă: glas VI,
Trîmbițele Duhului . . ., Caută la Duminica Părinților. pag. 71, Tom. 1.
La LITIE, Slavă, glas VI.

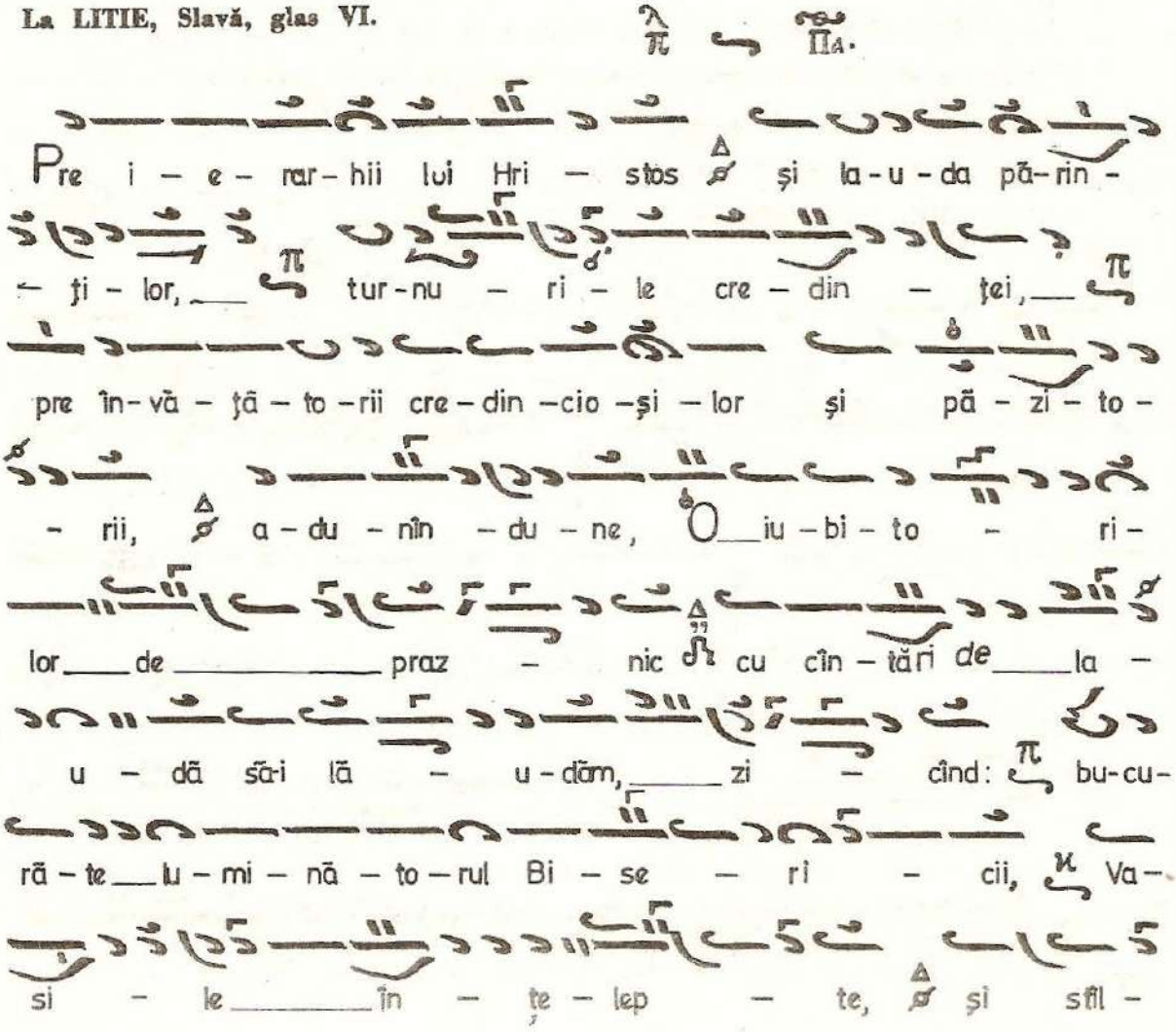
Pre-i-e-rar-hii lui Hri-stos și la-u-da pă-rin-
ți-lor, tur-nu-ri-le cre-din-ței,
pre în-vă-ță-to-rii cre-din-cio-și-lor și pă-zi-to-
rii, a-du-nîn-du-ne, iu-bi-to-ri-
lor de praz-nic cu cîn-tări de la-
u-dă să-i lă-u-dăm, zi-cînd: bu-cu-
ră-te lu-mi-nă-to-rul Bi-se-ri-cii, Va-
si-le în-țe-lep-te, și sfil-

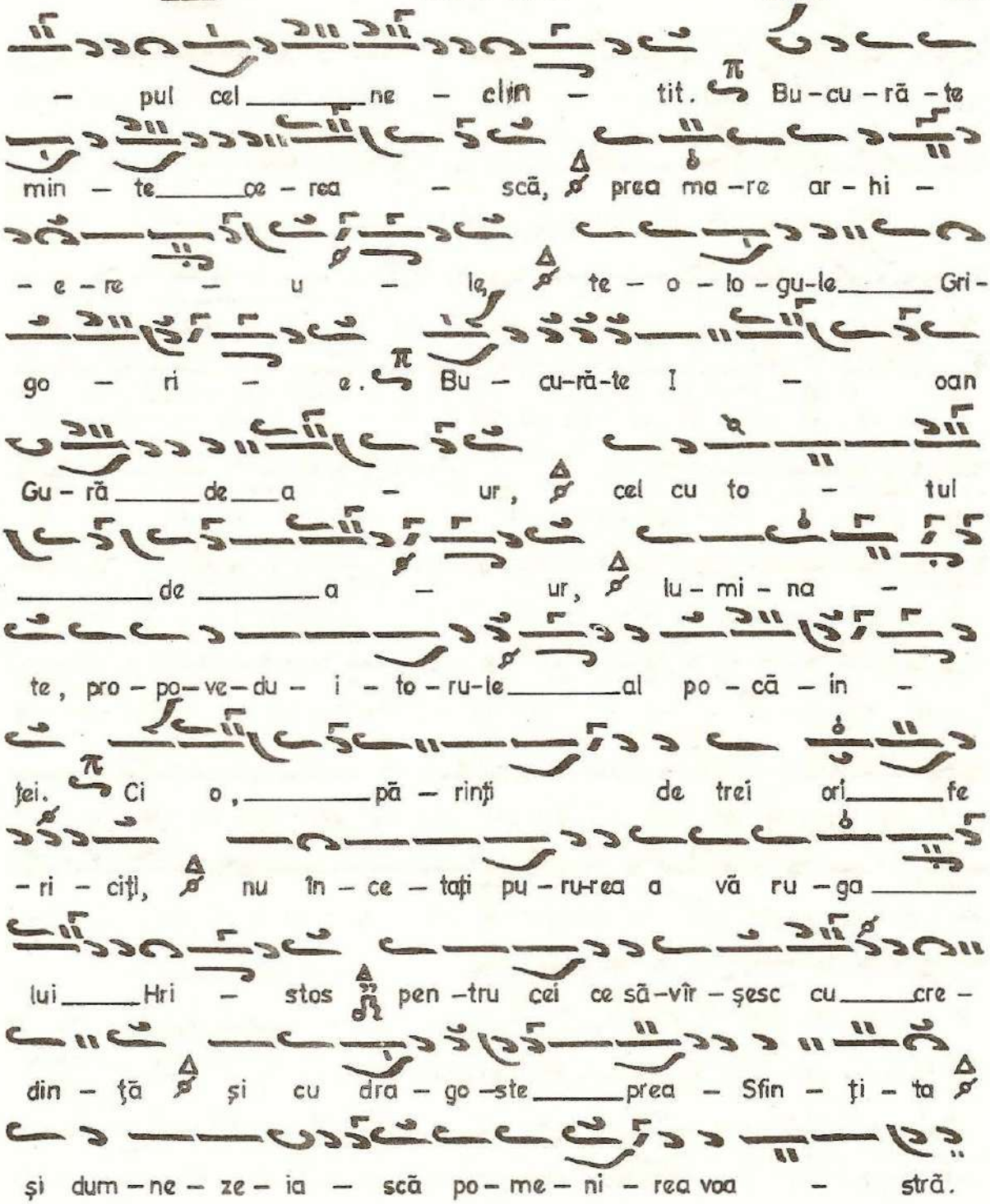
– pul cel ne – clin – tit. Bu – cu – rã – te
min – te ce – rea – scã, prea ma – re ar – hi –
– e – re – u – le, te – o – lo – gu – le Gri –
go – ri – e. Bu – cu – rã – te I – oan
Gu – rã de a – ur, cel cu to – tul
de a – ur, lu – mi – na –
te, pro – po – ve – du – i – to – ru – le al po – cã – in –
ţei. Ci o, pã – rinţi de trei ori fe
– ri – ciţi, nu în – ce – taţi pu – ru – rea a vã ru – ga
lui Hri – stos pen – tru cei ce sã – vîr – şesc cu cre –
din – ţã şi cu dra – go – ste prea – Sfin – ţi – ta
şi dum – ne – ze – ia – scã po – me – ni – rea voa – strã.

La STIHOAVNĂ, Slavă: glas V, Să trîmbiţăm cu trîmbiţă . . . pag. 181, Tom. 1.

Şi acum: asemenea, pag. 183. Tom. 1.

Tropar, glas I.

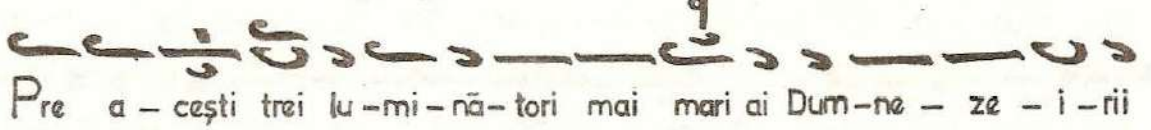

cei în-tre-it stră-lu-ci-toa-re pre cei ce lu-mi-nea-ză
lu-mea cu ra-ze-le Dum-ne-ze-ie-ști-lor dog-me;
pe rî-u-ri-le în-ţe-lep-ciu-nii ce-le cu mie-re cur-gă
toa-re, ca-re a-da-pă toa-tă făp-tu-ra cu a-pe-le cu
no-ştin-ţei de Dum-ne-zeu; pre ma-re-le Va-si-le,
şi de Dum-ne-zeu cu-vîn-tă-to-rul ___ Gri-go-ri-e, îm-pre
u-nă cu slă-vi-tul I-oan cel cu lim-ba şi cu cu-vin-te
le de a-ur, toţi cei iu-bi-tori de cu-vin-te-le lor, a-du
cîn-du-ne cu cîn-tări să-i cin-ştim; că a-ce-ști a Tre-i-mei
pu-ru-rea se roa-gă pen-tru noi. ___

Sedealna întîi, glas V, Podobie: Pre Cuvîntul cel împreună . . . Κε·

Ca pe o po-dea-bă îm-pă-ră-tea-scă a Bi-se-ri-
cii lui Hri-stos pe Va-si-le ___ toţi să-l lă-u-dăm,
co-moa-ra în-vă-ţă-tu-ri-lor cea ___ ne-îm-pu
ţi-na-tă căci cu a-de-vă-rat el ne-a în-vă-

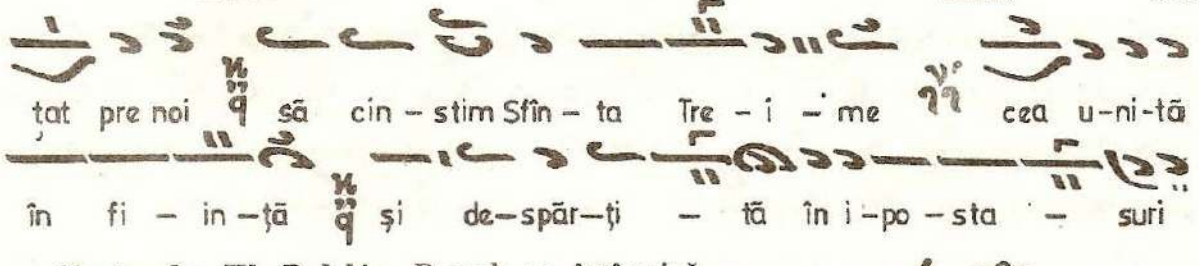

Slavă: glas IV, Podobie: Degrab ne întîmpină . . .

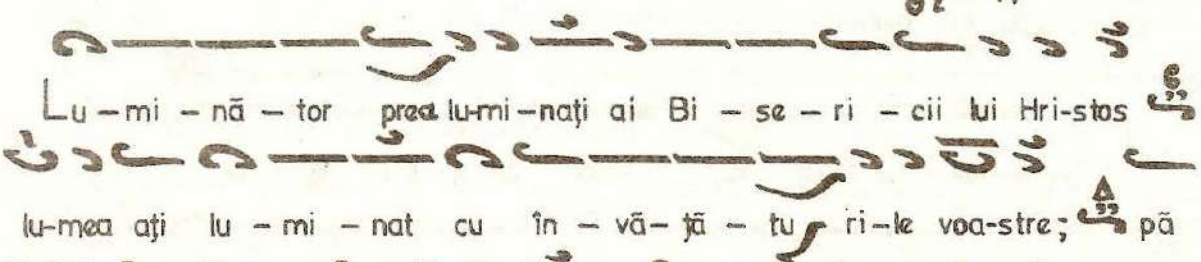
Lu – mi – nă – tor prea lu-mi-naţi ai Bi – se – ri – cii lui Hri-stos
lu-mea aţi lu – mi – nat cu în – vă- ţă – tu ri-le voa-stre; pă
rinţi de Dum-ne-zeu în – ţe-lep-ţiţi to- pind e – re-su-ri – le tu-tu
ror ce-lor răi cre – din-cioşi, şi stin – gînd tur- bu-ră-ri – le
hu – li – to – ri – lor ce – le în chi-pul vă-pă – ii. Pen- tru
a – cea-sta, ca ni – şte i – e – rarhi – ai lui Hri – stos, ru-
ga-ţi-vă să ne mîn – tu – ia – scă pre noi.

Şi acum: asemenea.

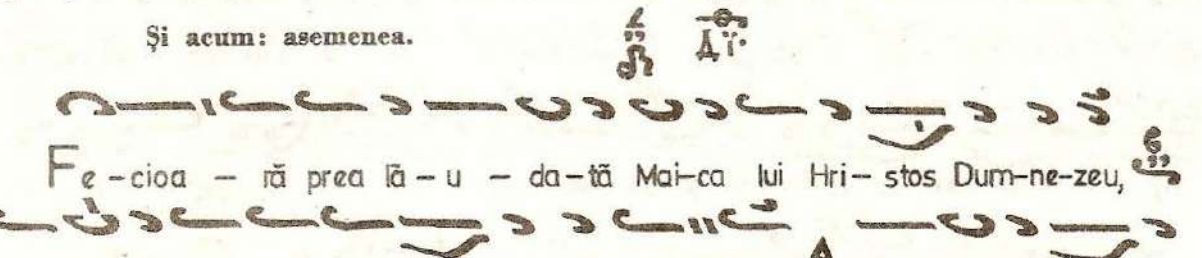
Fe-cioa – ră prea lă – u – da-tă Mai-ca lui Hri- stos Dum-ne-zeu,
Ma – ri – e dum-ne – ze – ia- scă mi – rea – să, şi ca-re nu ştie
– de nun – tă spri- ji – ni – toa-rea cre-din – cio – şi-lor.
Iz – bă- ve-şte de toa – tă pri-mej – di – a şi de toa-
tă – ne-vo-ia, stă – pî – nă, Nă-scă-toa-re de Dum-ne-zeu, pe

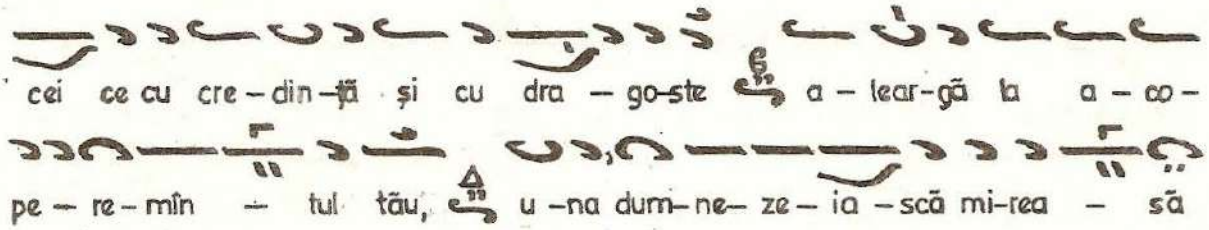

A doua Sedealnă, glas III, Podobie: Mare stîlp ai fost . . . pag. 8 2

Slavă: glas IV, Podobie: Spăimîntatu-s-a Iosif . . .

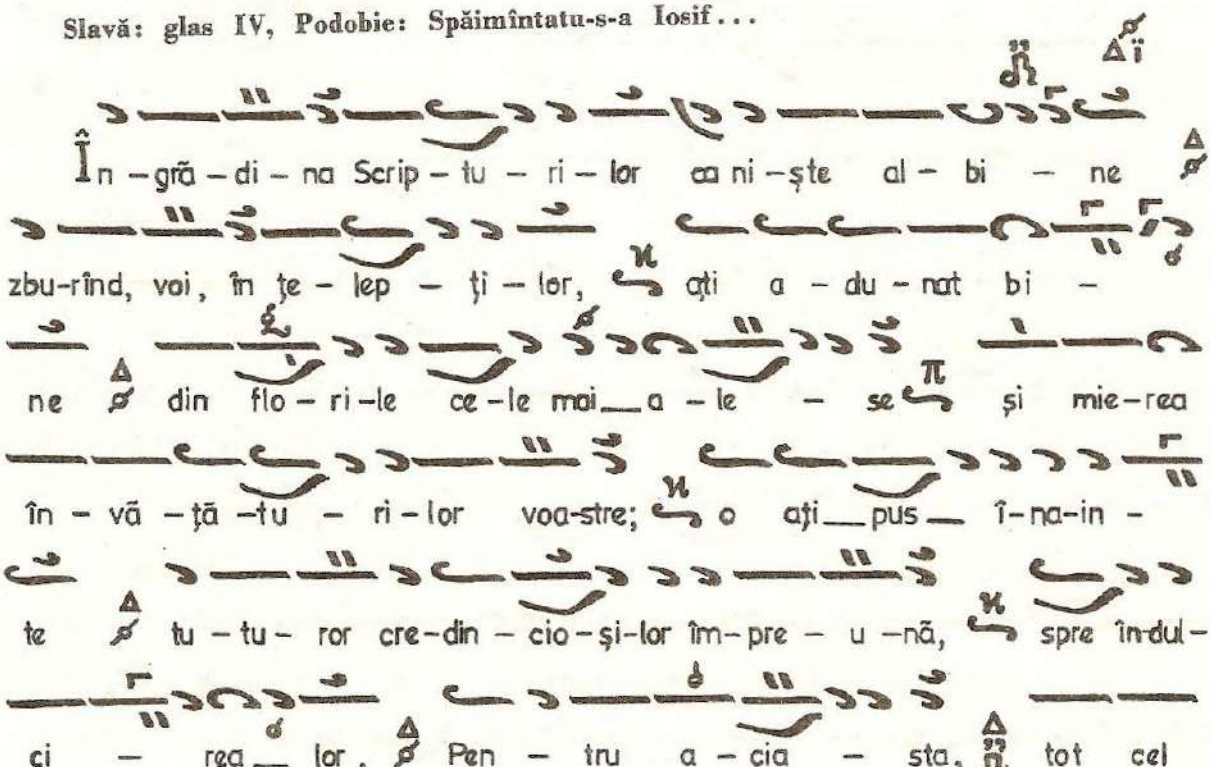
În-gră-di-na Scrip-tu-ri-lor ca ni-şte al-bi-ne
zbu-rînd, voi, în ţe-lep-ţi-lor, aţi a-du-nat bi-
ne din flo-ri-le ce-le mai a-le-se şi mie-rea
în-vă-ţă-tu-ri-lor voa-stre; o aţi pus î-na-in-
te tu-tu-ror cre-din-cio-şi-lor îm-pre-u-nă, spre îndul-
ci-rea lor. Pen-tru a-cia-sta, tot cel
ce se în-dul-ce-şte cu ve-se-li-e stri-gă:
fiţi a-lă-turi ia-răşi, şi du-pă moar-te, de cei ce
vă la-u-dă pe voi fe-ri-ci-ţi-lor.

Şi acum: asemenea.

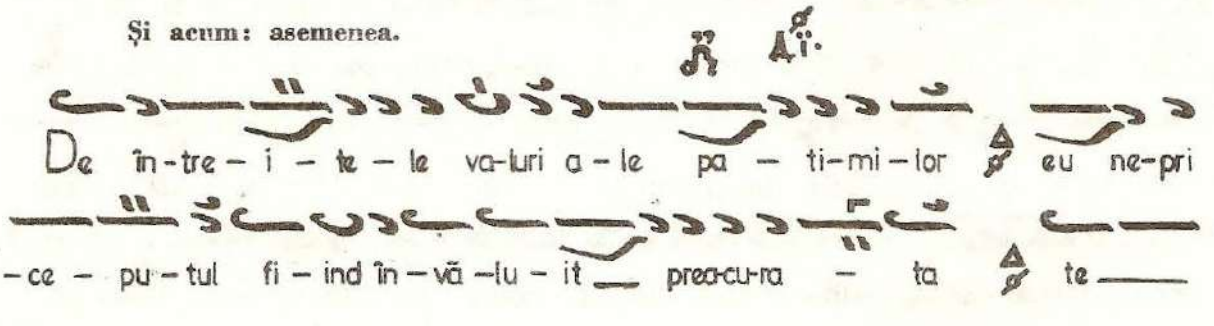

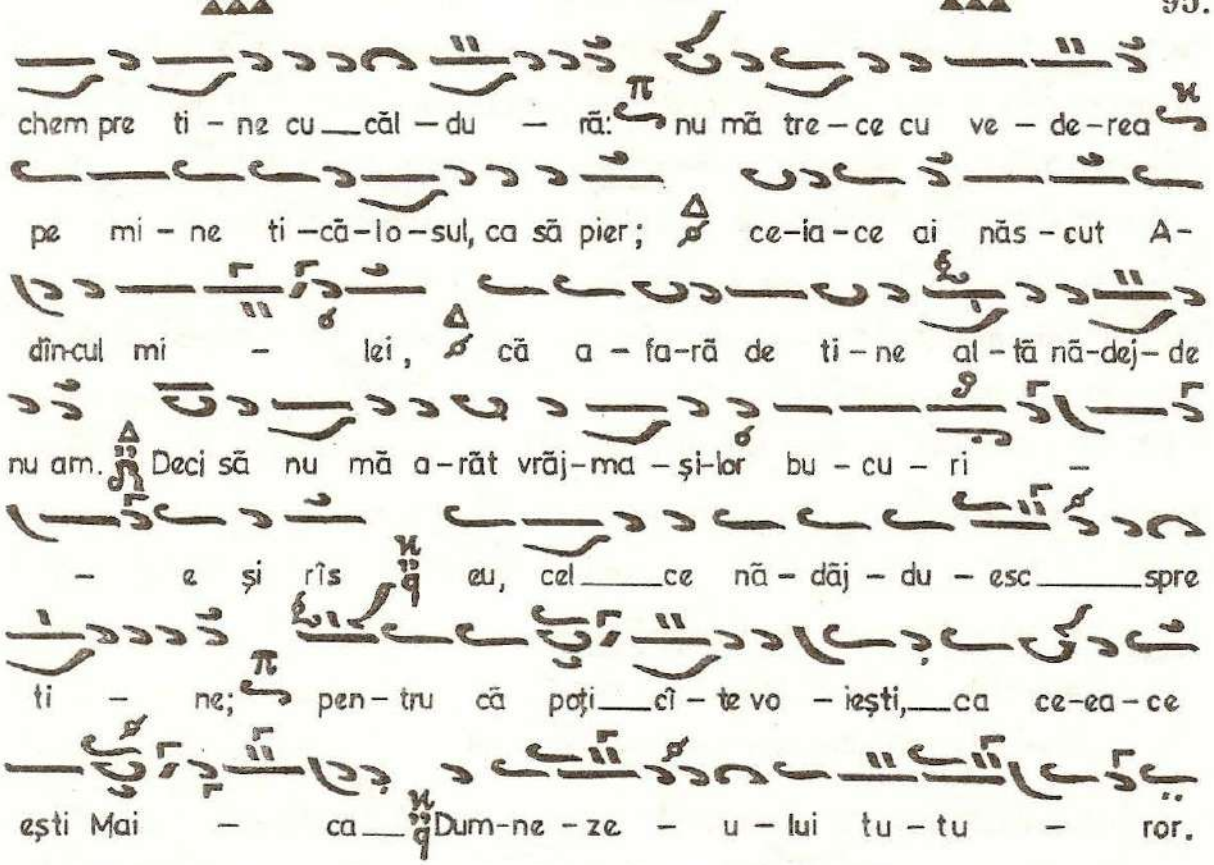
chem pre ti - ne cu căl - du - rã: nu mã tre - ce cu ve - de - rea
pe mi - ne ti - cã - lo - sul, ca sã pier; ce - ia - ce ai nãs - cut A -
dîn - cul mi - lei, cã a - fa - rã de ti - ne al - tã nã - dej - de
nu am. Deci sã nu mã a - rãt vrãj - ma - şi - lor bu - cu - ri -
- e şi rîs eu, cel ce nã - dãj - du - esc spre
ti - ne; pen - tru cã poţi cî - te vo - ieşti, ca ce - ea - ce
eşti Mai - ca Dum - ne - ze - u - lui tu - tu - ror.

Mărimurile pentru fiecare nume. Cel întîi, pag. 12; Al doilea, pag. 84; al treilea, pag. 117, Tom. I.

Altul pentru cei trei. Hï.

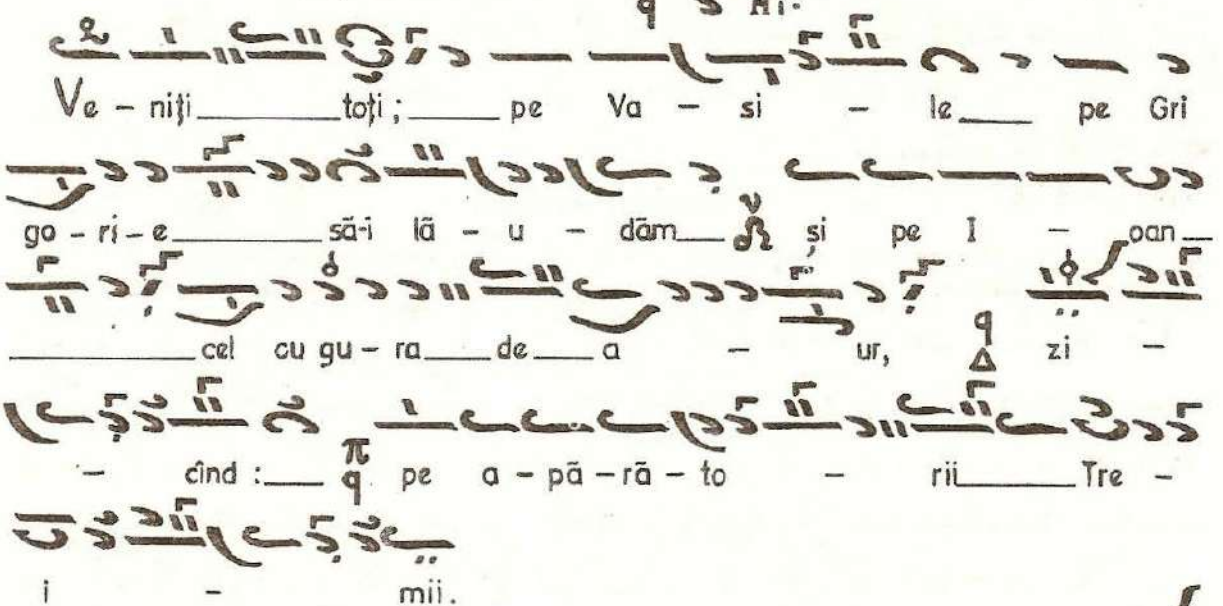

După Polieleu, Sedealna, glas V, Podobie: Pre Cuvîntul . . . Kt.

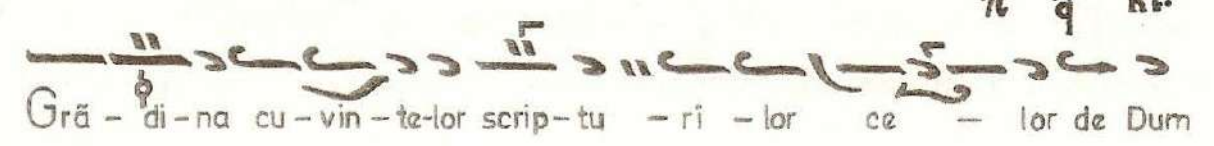

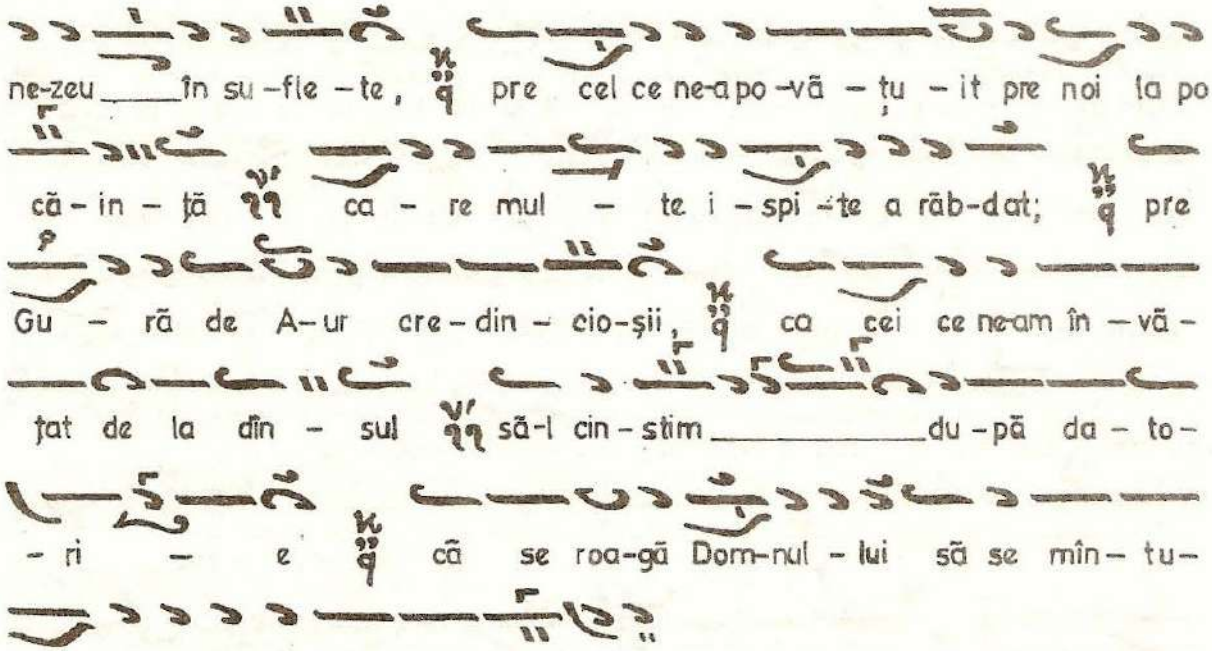
ne-zeu în su-fle-te, pre cel ce ne-a po-vă-ţu-it pre noi la po
că-in-ţă ca-re mul-te i-spi-te a răb-dat; pre
Gu-ră de A-ur cre-din-cio-şii, ca cei ce ne-am în-vă-
ţat de la dîn-sul să-l cin-stim du-pă da-to-
-ri-e că se roa-gă Dom-nul-lui să se mîn-tu-
ia-scă su-fle-te-le noa-stre.

Slavă: glas IV, Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi . . .

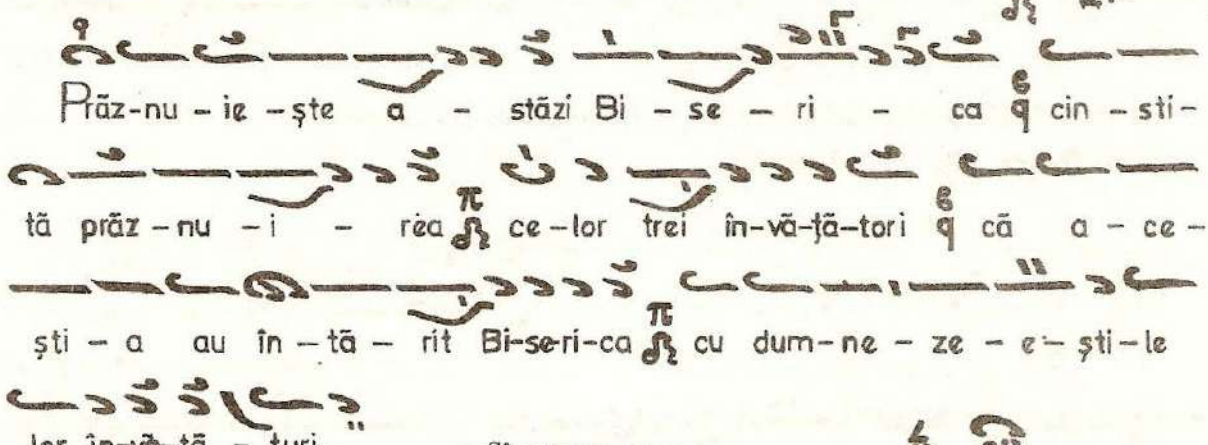
Prăz-nu-ie-şte a-stăzi Bi-se-ri-ca cin-sti-
tă prăz-nu-i-rea ce-lor trei în-vă-ţă-tori că a-ce-
şti-a au în-tă-rit Bi-se-ri-ca cu dum-ne-ze-e-şti-le
lor în-vă-ţă-turi.

Şi acum: asemenea.

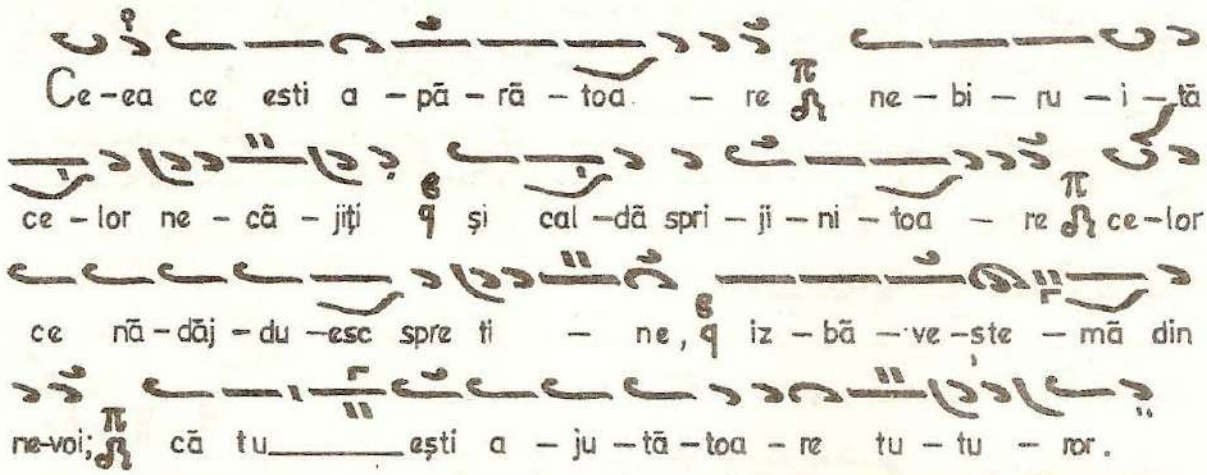
Ce-ea ce esti a-pă-ră-toa-re ne-bi-ru-i-tă
ce-lor ne-că-jiţi şi cal-dă spri-ji-ni-toa-re ce-lor
ce nă-dăj-du-esc spre ti-ne, iz-bă-ve-ste-mă din
ne-voi; că tu eşti a-ju-tă-toa-re tu-tu-ror.

După psalmul 50, Stihiria, glas VI, Vărsatu-s-a dar în buzele tale . . . pag. 119, Tom. I.

La LAUDE, Slavă, glas II.

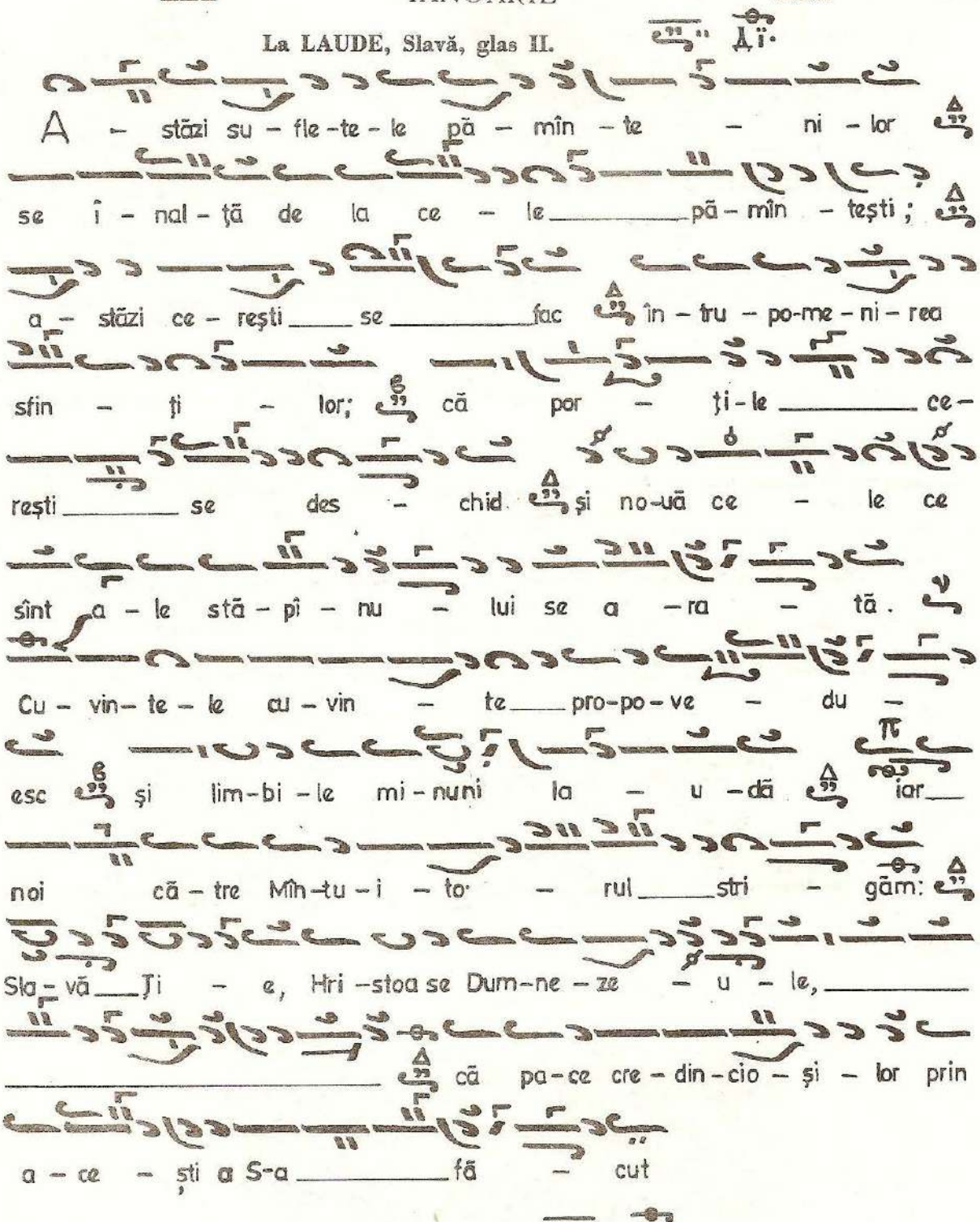
A – stăzi su – fle – te – le pă – mîn – te – ni – lor
se î – nal – ţă de la ce – le pă – mîn – teşti;
a – stăzi ce – reşti se fac în – tru – po-me – ni – rea
sfin – ţi – lor; că por – ţi – le ce –
reşti se des – chid şi no-uă ce – le ce
sînt a – le stă – pî – nu – lui se a – ra – tă.
Cu – vin – te – le cu – vin – te pro-po – ve – du –
esc şi lim – bi – le mi – nuni la – u – dă iar
noi că – tre Mîn – tu – i – tor – rul stri – găm:
Sla – vă Ţi – e, Hri – stoa se Dum – ne – ze – u – le,
că pa – ce cre – din – cio – şi – lor prin
a – ce – şti a S-a fă – cut

Şi acum: asemenea.

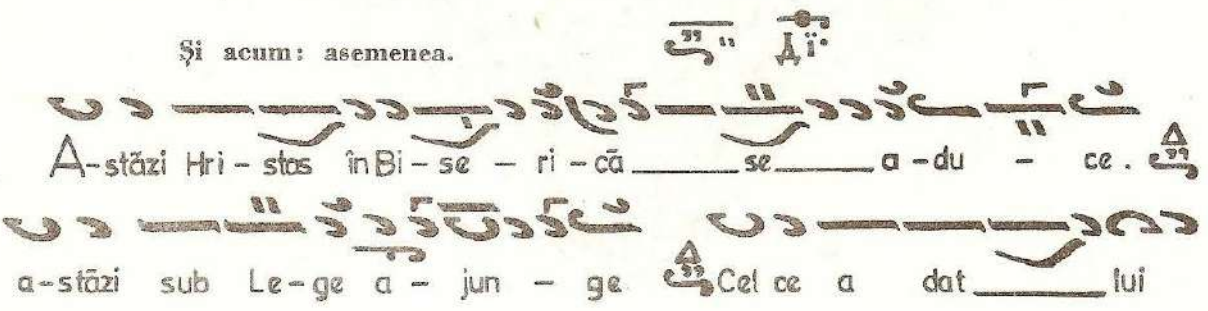

Moi - se_____le - gea, o - şti - le în - ge - resti_____ s-au_

mi - nu - nat în bra - ţe - le bă - trî - nu - lui vă - zînd pe

Cel____ce ţi - ne____îm - pre - u - nă_ toa - te.

Si - me - on de cu - cer - ni - ci - e şi de bu - cu - ri -

- e_____um - plîn - du - se a_____ stri -

gat : A - cum____slo - bo - ze - ste - mă, Mîn - tu - i - to - ru - le, din

vi - a - ţa cea tre - că - toa - re la o -

dih - na cea____ne - în - bă - trî - ni - toa -

re că Te - am vă - zut şi ____mam__ve - se - lit.

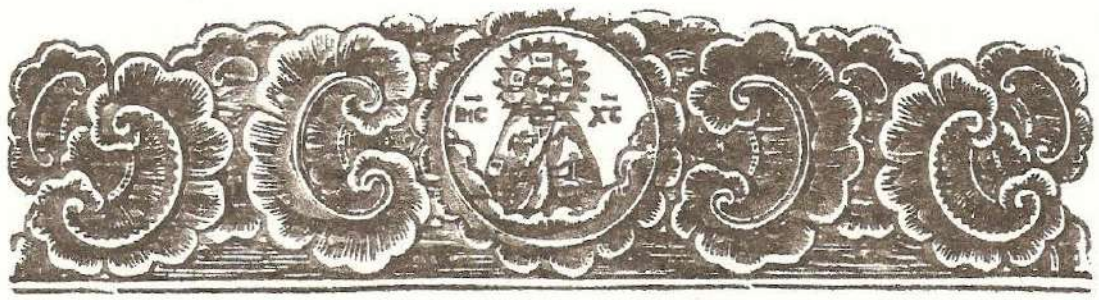

Stihirile de seara, glas I. ♩ **IIa.**

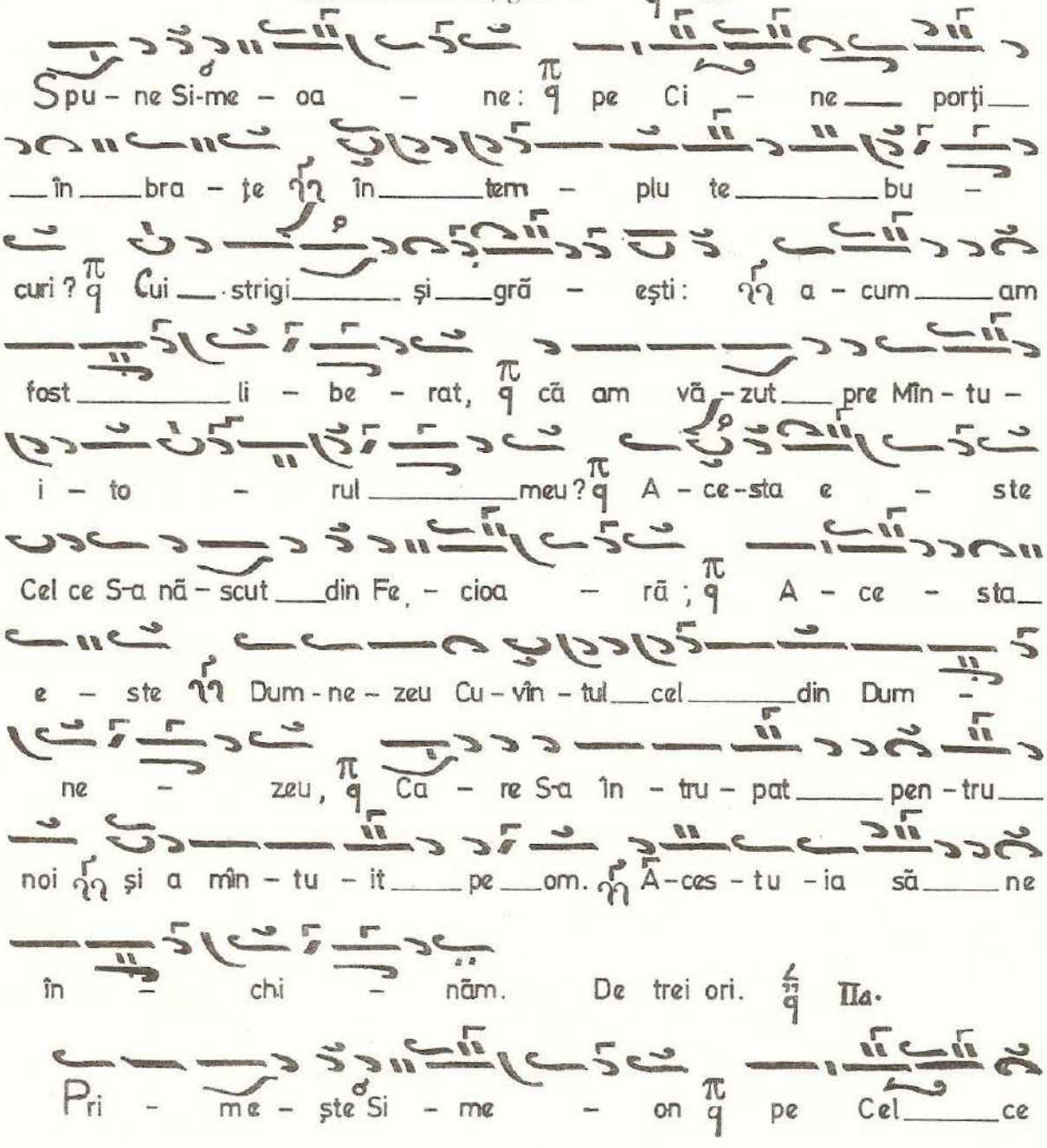
Spu - ne Si-me - oa - ne: pe Ci - ne porți
în bra - țe în tem - plu te bu -
curi? Cui strigi și gră - ești: a - cum am
fost li - be - rat, că am vă - zut pre Mîn - tu -
i - to - rul meu? A - ce-sta e - ste
Cel ce S-a nă - scut din Fe - cioa - ră; A - ce - sta
e - ste Dum - ne - zeu Cu - vîn - tul cel din Dum -
ne - zeu, Ca - re S-a în - tru - pat pen - tru
noi și a mîn - tu - it pe om. A - ces - tu - ia să ne
în - chi - năm. De trei ori. IIa.
Pri - me - ște Si - me - on pe Cel ce

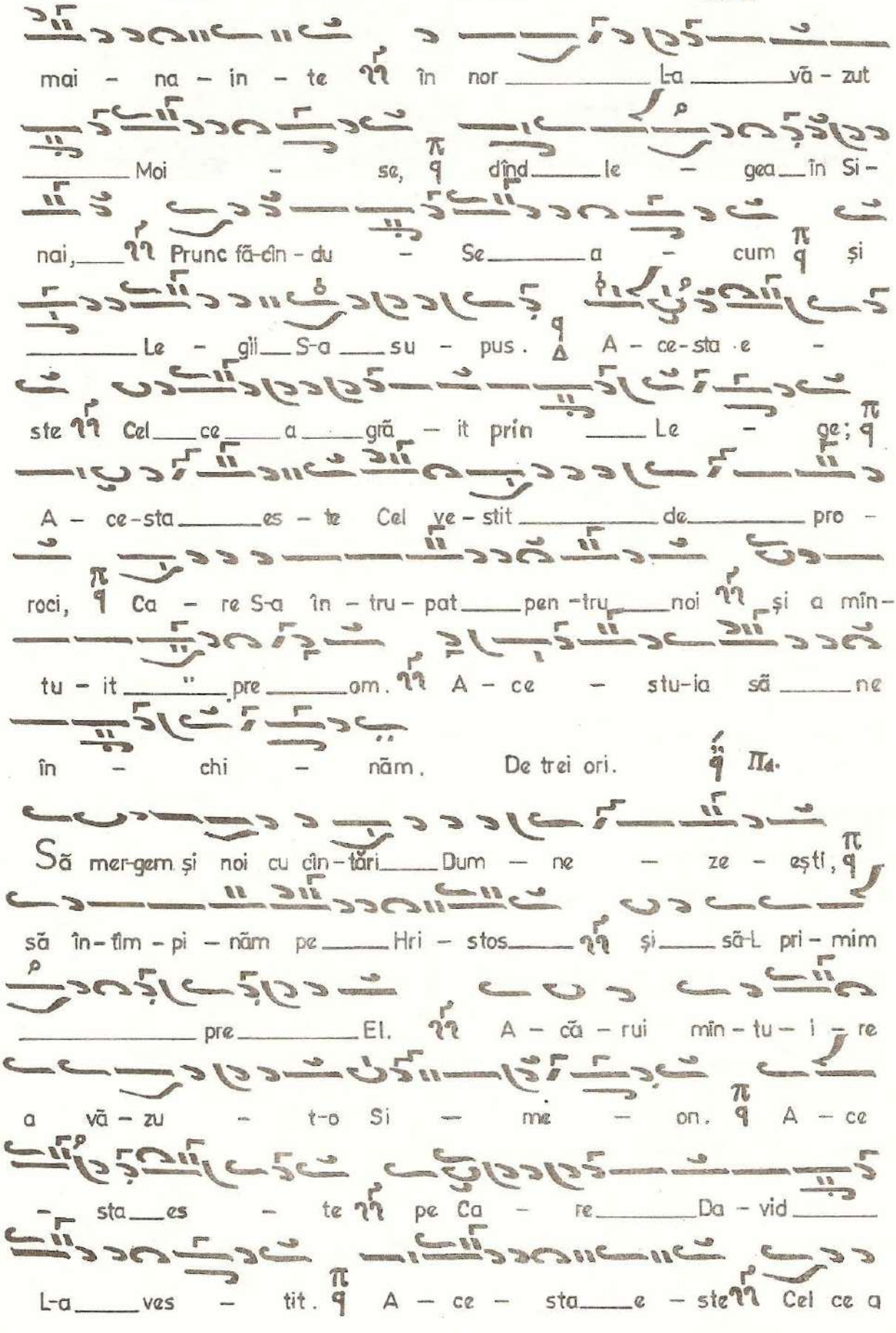
mai - na - in - te în nor L-a vă - zut
Moi - se, dînd le - gea în Si -
nai, Prunc fă-cîn - du - Se a - cum și
Le - gii S-a su - pus. A - ce-sta e -
ste Cel ce a gră - it prin Le - ge;
A - ce-sta es - te Cel ve - stit de pro -
roci, Ca - re S-a în - tru - pat pen - tru noi și a mîn -
tu - it pre om. A - ce - stu-ia să ne
în - chi - năm. De trei ori.
Să mer-gem și noi cu cîn-tări Dum - ne - ze - eștI,
să în-tîm - pi - năm pe Hri - stos și să-L pri - mim
pre El. A - că - rui min - tu - i - re
a vă - zu - t-o Si - me - on. A - ce
- sta es - te pe Ca - re Da - vid
L-a ves - tit. A - ce - sta e - ste Cel ce a

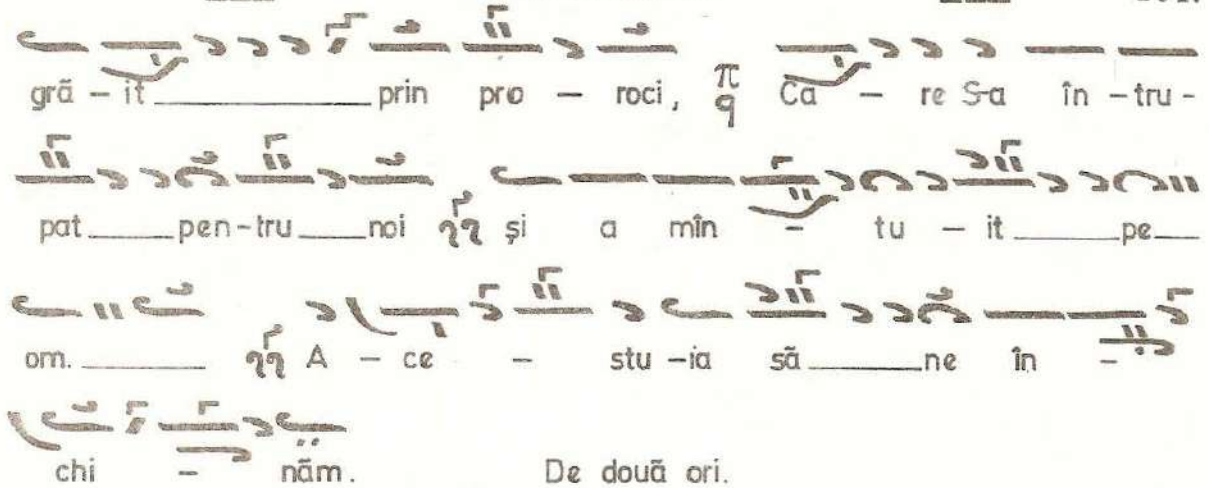

Slavă: Și acum: glas VI. IIa.

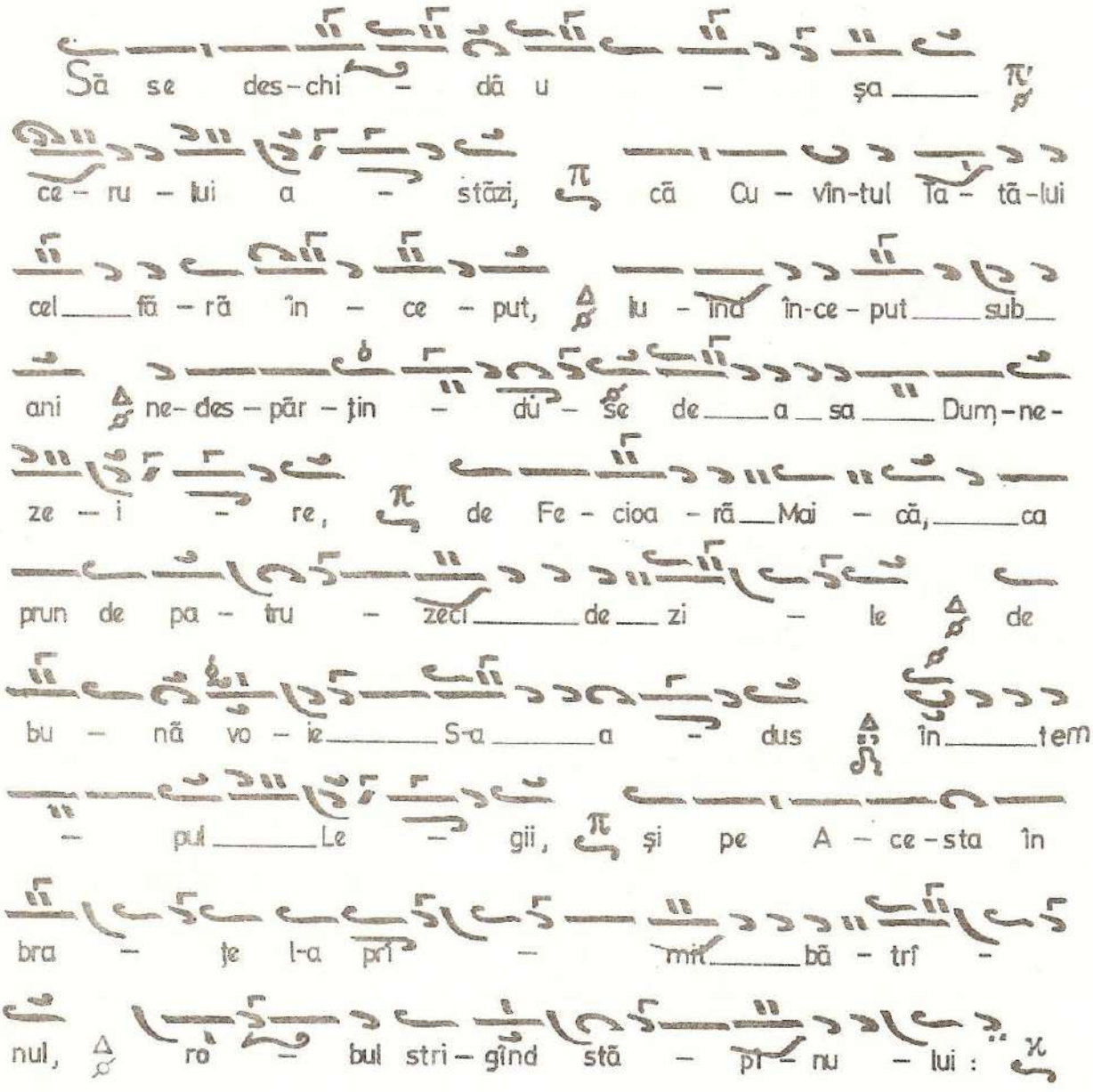
Să se des - chi - dă u - șa
ce - ru - lui a - stăzi, că Cu - vîn - tul Ta - tă - lui
cel fă - ră în - ce - put, lu - înd în - ce - put sub
ani ne - des - păr - țin - dă - șe de a sa Dum - ne -
ze - i - re, de Fe - cioa - ră Mai - că, ca
prun de pa - tru - zeci de zi - le de
bu - nă vo - ie S-a a - dus în tem
- pul Le - gii, și pe A - ce - sta în
bra - țe l-a pri - mit bă - trî -
nul, ro - bul stri - gînd stă - pî - nu - lui :

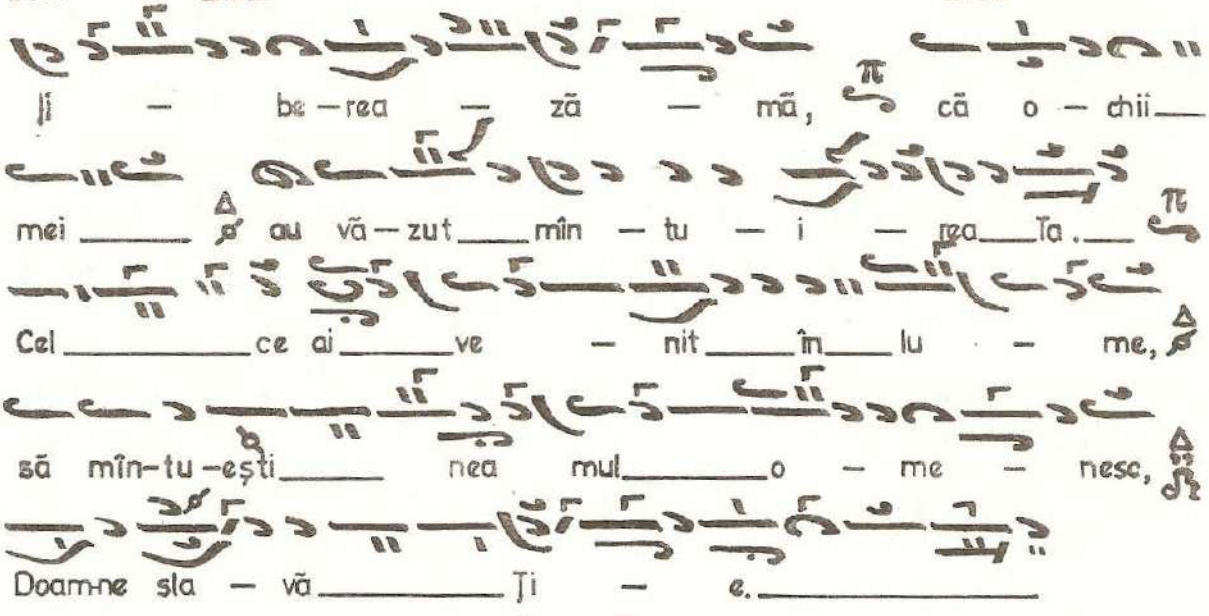

LA LITIE, Slavă: glas V. Πά.

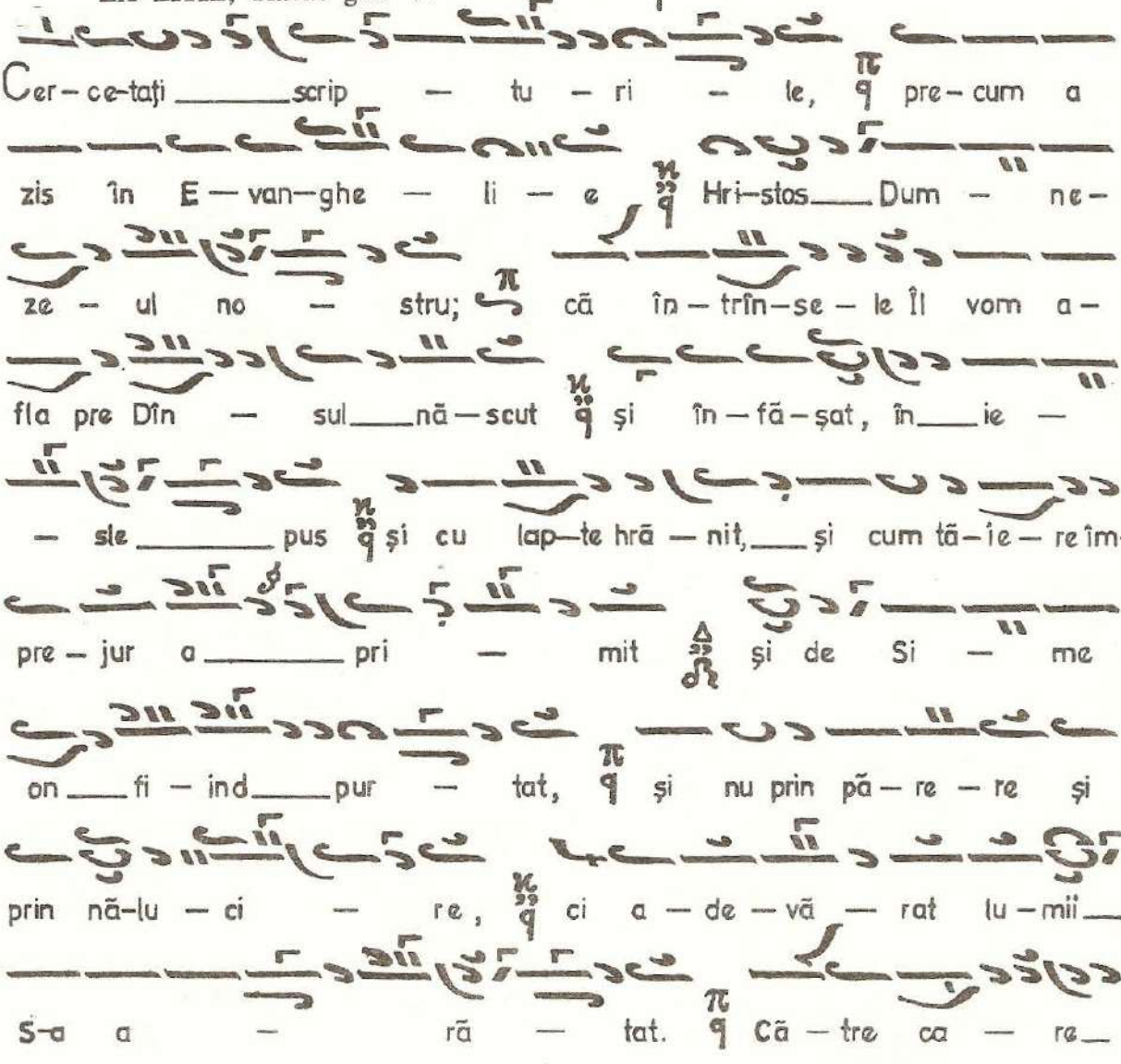
Cer-ce-taţi scrip-tu-ri-le, pre-cum a
zis în E-van-ghe-li-e Hri-stos Dum-ne-
ze-ul no-stru; cã în-trîn-se-le Îl vom a-
fla pre Dîn-sul nã-scut şi în-fã-şat, în ie-
-sle pus şi cu lap-te hrã-nit, şi cum tã-ie-re îm-
pre-jur a pri-mit şi de Si-me
on fi-ind pur-tat, şi nu prin pã-re-re şi
prin nã-lu-ci-re, ci a-de-vã-rat lu-mii
s-a a-rã-tat. Cã-tre ca-re

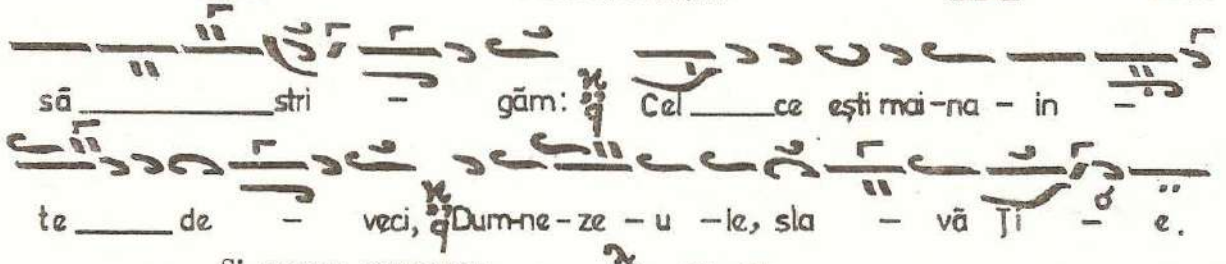

Şi acum: asemenea. Πα.

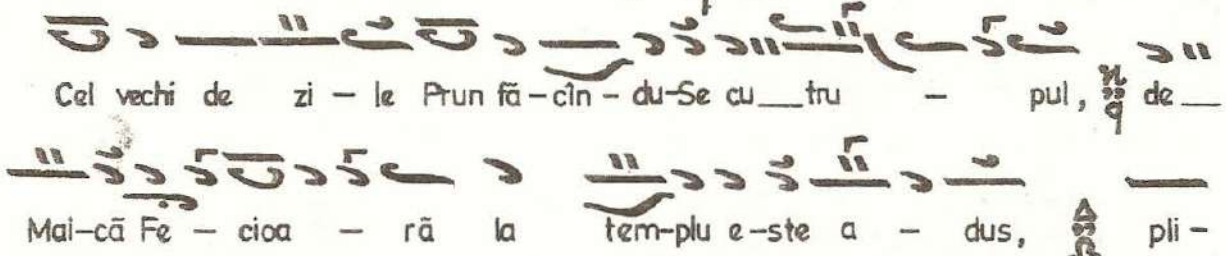
Cel vechi de zi - le Prun fă - cîn - du-Se cu tru - pul, de
Mai-că Fe - cioa - ră la tem-plu e-ste a - dus, pli -
nind rîn-du - ia - la Le - gii sa - le. Pe
ca - re Si - me - on pri - min -
du-l a zis: a - cum li-be-rea - ză în pa -
- ce, du-pă cu-vîn-tul Tău pre ro - bul
Tău, ca vă - zu - ră o - chii
mei mîn-tu - i - rea Ta, Doam - ne.

La STIHOANYĂ, Stihirile, glas VII. Γα.

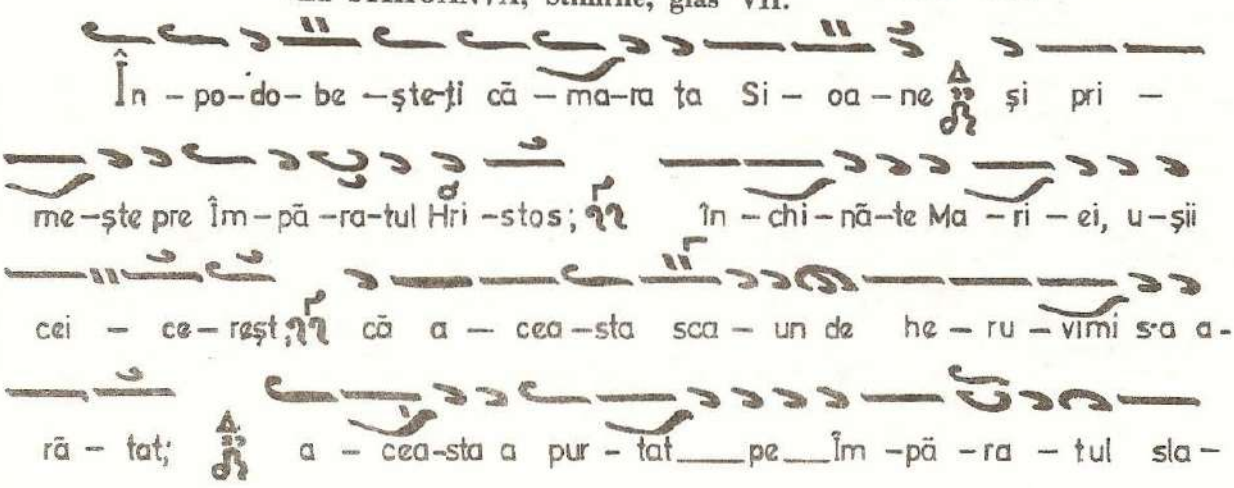
În - po-do- be -şte-ţi că - ma-ra ta Si - oa - ne şi pri -
me-şte pre Îm - pă - ra-tul Hri - stos; în - chi - nă-te Ma - ri - ei, u-şii
cei - ce-reşt; că a - cea-sta sca - un de he - ru - vimi s-a a -
ră - tat; a - cea-sta a pur - tat pe Îm - pă - ra - tul sla -

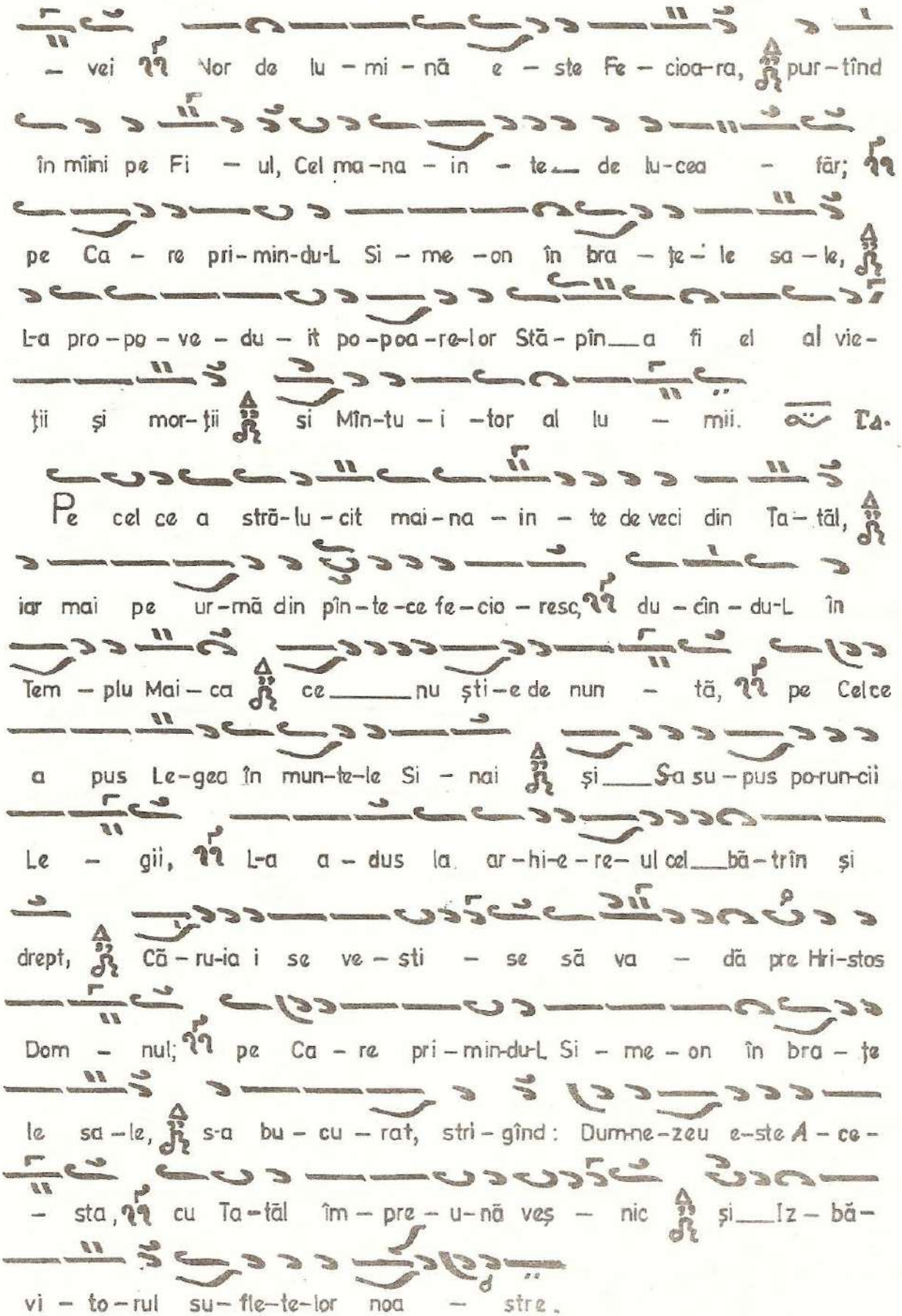
– vei Nor de lu – mi – nă e – ste Fe – cioa–ra, pur – tînd
în mîini pe Fi – ul, Cel ma–na – in – te de lu–cea – făr;
pe Ca – re pri–min–du–L Si – me –on în bra – ţe – le sa – le,
L-a pro – po – ve – du – it po–poa–re–lor Stă – pîn a fi el al vie–
ţii şi mor–ţii si Mîn–tu – i –tor al lu – mii. La.
Pe cel ce a stră–lu – cit mai–na – in – te de veci din Ta – tăl,
iar mai pe ur–mă din pîn–te–ce fe–cio – resc, du – cîn – du–L în
Tem – plu Mai – ca ce nu şti–e de nun – tă, pe Celce
a pus Le–gea în mun–te–le Si – nai şi Sa su – pus po–run–cii
Le – gii, L-a a – dus la ar–hi–e – re– ul cel bă – trîn şi
drept, Că – ru–ia i se ve – sti – se să va – dă pre Hri–stos
Dom – nul; pe Ca – re pri – min–du–L Si – me – on în bra – ţe
le sa – le, s-a bu – cu – rat, stri – gînd : Dum–ne–zeu e–ste A – ce–
– sta, cu Ta–tăl îm – pre – u–nă veş – nic şi Iz – bă–
vi – to–rul su– fle–te–lor noa – stre.

Ia.

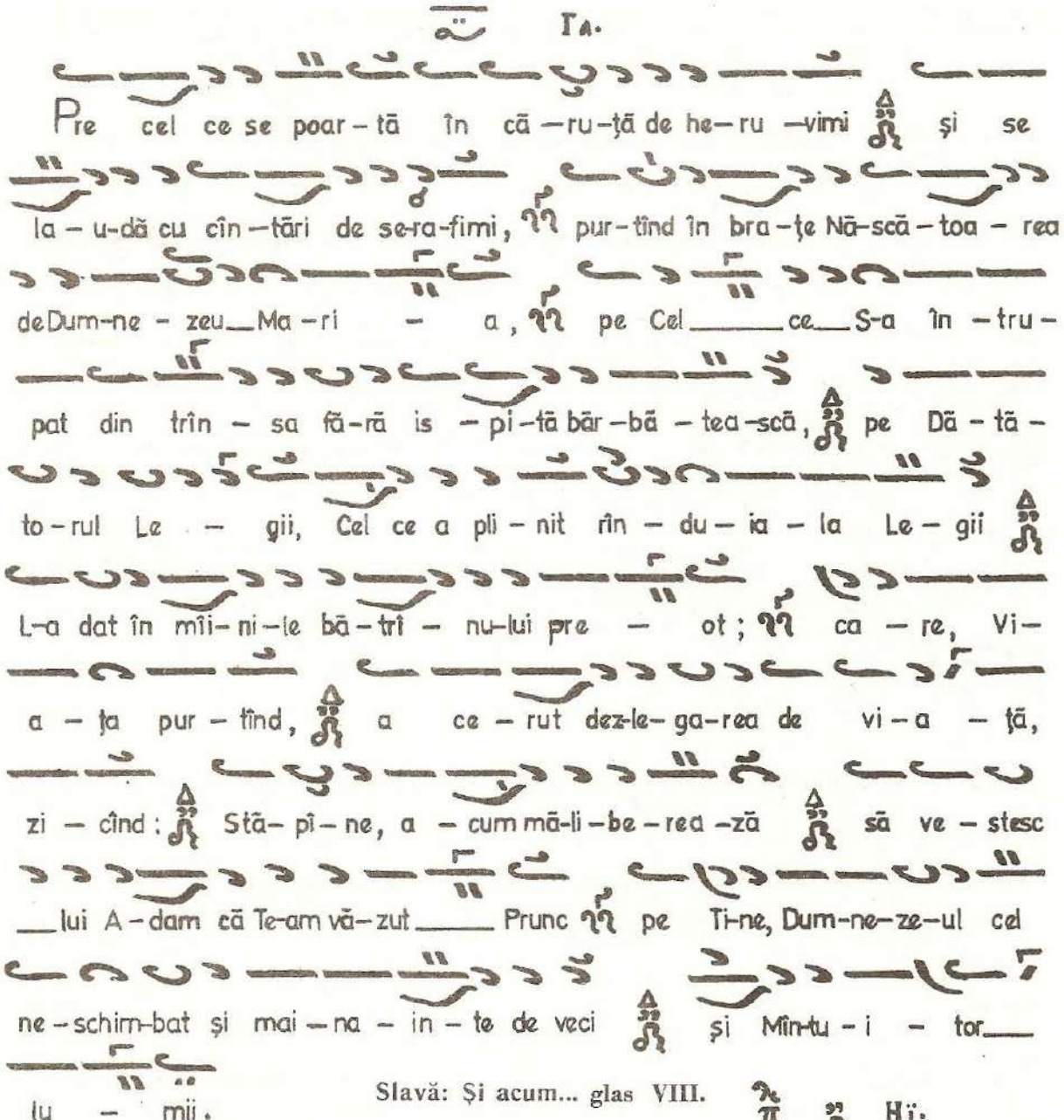
Pre cel ce se poar-tă în că-ru-ţă de he-ru-vimi şi se
la-u-dă cu cîn-tări de se-ra-fimi, pur-tînd în bra-ţe Nă-scă-toa-rea
de Dum-ne-zeu Ma-ri-a, pe Cel ce S-a în-tru-
pat din trîn-sa fă-ră is-pi-tă băr-bă-tea-scă, pe Dă-tă-
to-rul Le-gii, Cel ce a pli-nit rîn-du-ia-la Le-gii
L-a dat în mîi-ni-le bă-trî-nu-lui pre-ot; ca-re, Vi-
a-ţa pur-tînd, a ce-rut dez-le-ga-rea de vi-a-ţă,
zi-cînd: Stă-pî-ne, a-cum mă-li-be-rea-ză să ve-stesc
lui A-dam că Te-am vă-zut Prunc pe Ti-ne, Dum-ne-ze-ul cel
ne-schim-bat şi mai-na-in-te de veci şi Mîn-tu-i-tor
lu-mii.

Slavă: Şi acum... glas VIII. Hï.

Cel ce se poar-tă pre he-ru-vimi şi se la-u-dă de se-
ra-fimi, a-stăzi în dum-ne-ze-ia-sca
bi-se-ri-că du-pă Le-ge fi-ind a-dus în
bra-ţe-le bă-trî-nu-lui ca pre un sca-un

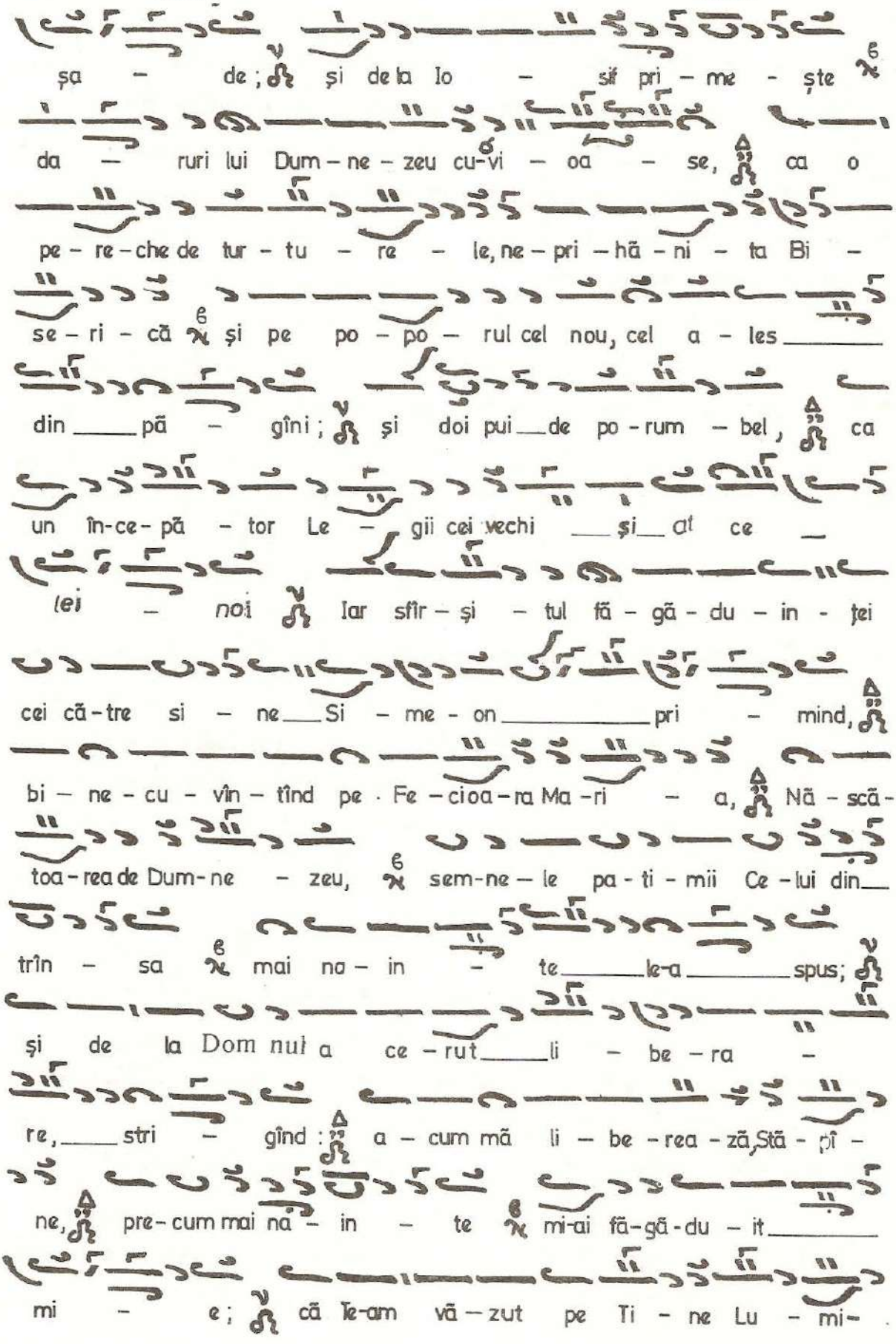
șa – de; și de la Io – sif pri – me – ște
da – ruri lui Dum – ne – zeu cu-vi – oa – se, ca o
pe – re – che de tur – tu – re – le, ne – pri – hă – ni – ta Bi –
se – ri – că și pe po – po – rul cel nou, cel a – les
din pă – gîni; și doi pui de po – rum – bel, ca
un în-ce-pă – tor Le – gii cei vechi și al ce –
lei – noi Iar sfîr – și – tul fă – gă – du – in – ței
cei că – tre si – ne Si – me – on pri – mind,
bi – ne – cu – vîn – tînd pe Fe – cioa – ra Ma – ri – a, Nă – scă –
toa – rea de Dum – ne – zeu, sem – ne – le pa – ti – mii Ce – lui din
trîn – sa mai na – in – te le-a spus;
și de la Dom nul a ce – rut li – be – ra –
re, stri – gînd: a – cum mă li – be – rea – ză, Stă – pî –
ne, pre – cum mai na – in – te mi-ai fă – gă – du – it
mi – e; că Te-am vă – zut pe Ti – ne Lu – mi –

– na cea mai – na – in – te ____ de ____ veci, ____ și

Dom – nul Mîn – tu – i – to – rul po – po – ru – lui ce – lui

cu nu – me – le tău ____ nu – mit. ____

Tropar, glas I. Пл.

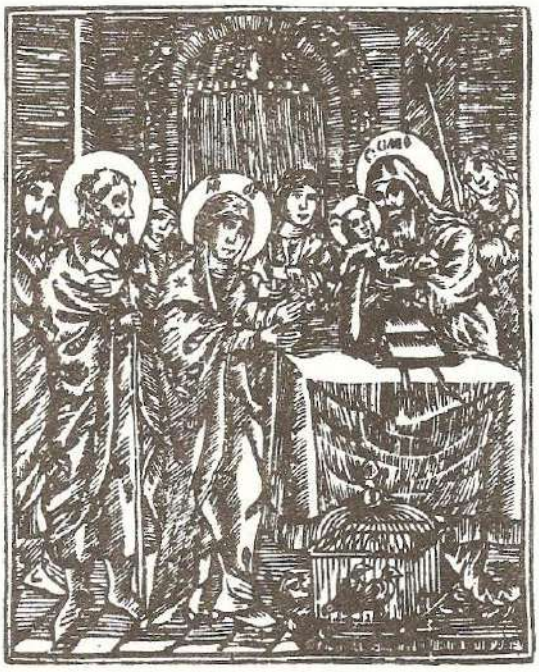

Bu – cu – ră – te, ce-ea-ce ești cu

har dă – ru – i – tă Nă – scă – toa – re de

Dum – ne-zeu Fe – cioa – ră; că din

ti – ne a – ră – să – rit Soa – re-le

drep – tă – ții, Hri – stos Dum – ne-

ze – ul no – stru, lu – mii

nînd pre cei din – tru în-tu – ne – ric. Ve – se – le – ște-te și tu, bă-

trî – nu – le drep – te, cel ____ ce ai pri – mit în bra – țe

pe Li – be – ra – to – rul su – fle – te-lor noa-stre, cel ce ne-a dă-

ru – it no – uă și în-vi – e – rea.

Sedealna întîi, glas I, Podobie: Ceata îngerească . . .

Cea-ta în – ge – rea-scă să se spăi-mîn – te – ze de ____ mi – nu-ne;

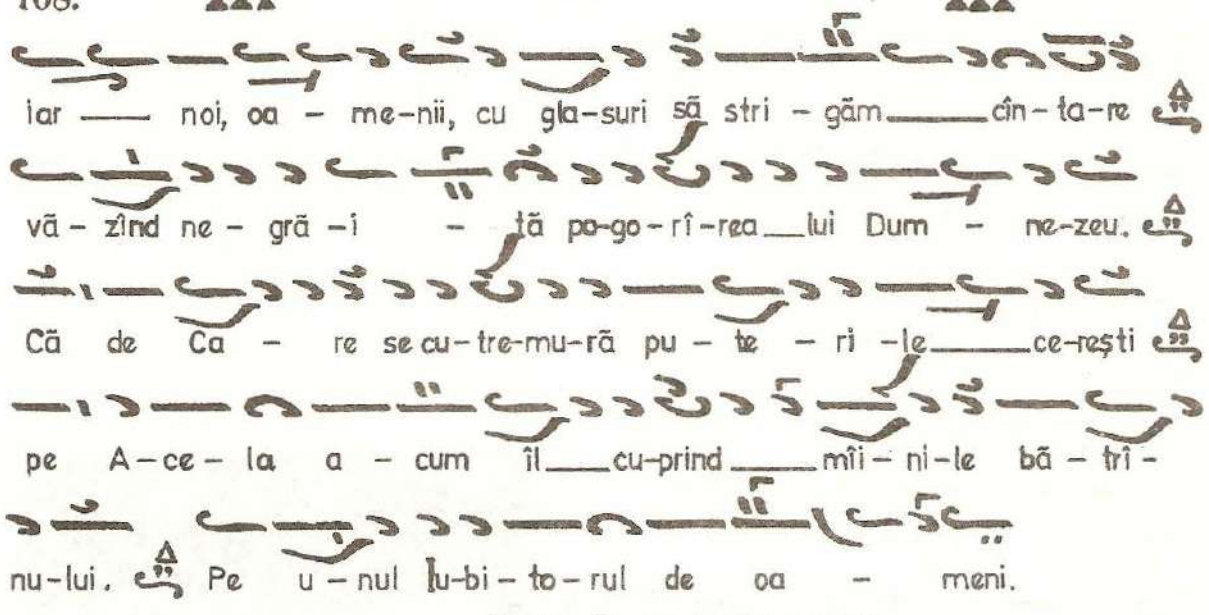
Iar — noi, oa - me-nii, cu gla-suri să stri - găm — cîn - ta-re
vă - zînd ne - gră -i - tă po-go - rî-rea — lui Dum - ne-zeu.
Că de Ca - re se cu-tre-mu-ră pu - te - ri -le — ce-reşti
pe A-ce - la a - cum îl — cu-prind — mîi - ni-le bă - trî -
nu-lui. Pe u - nul Iu-bi - to - rul de oa - meni.

Slavă: Şi acum: iar aceasta.

A doua Sedelnă, glas 1 Podobie. Mormîntul Tău.

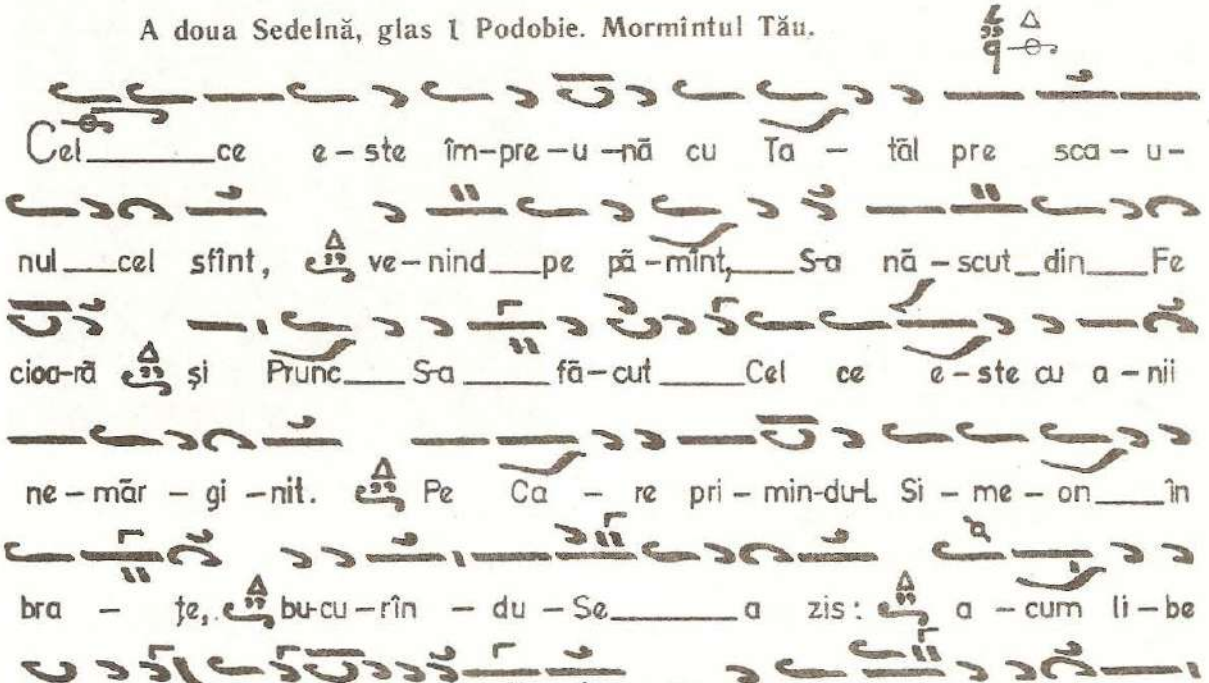
Cel — ce e - ste îm-pre-u -nă cu Ta - tăl pre sca - u -
nul — cel sfînt, ve - nind — pe pă - mînt, — S-a nă - scut — din — Fe
cioa-ră şi Prunc — S-a — fă - cut — Cel ce e - ste cu a - nii
ne - măr - gi - nit. Pe Ca - re pri - min-du-L Si - me - on — în
bra - ţe, bu-cu-rîn - du - Se — a zis: a - cum li - be
rezi în - du - ra - te, — ve - se - lind — pre ro -
- bul — Tău.

Slavă: Şi acum: iar aceasta.

Mărimurile, glas I. Hï.

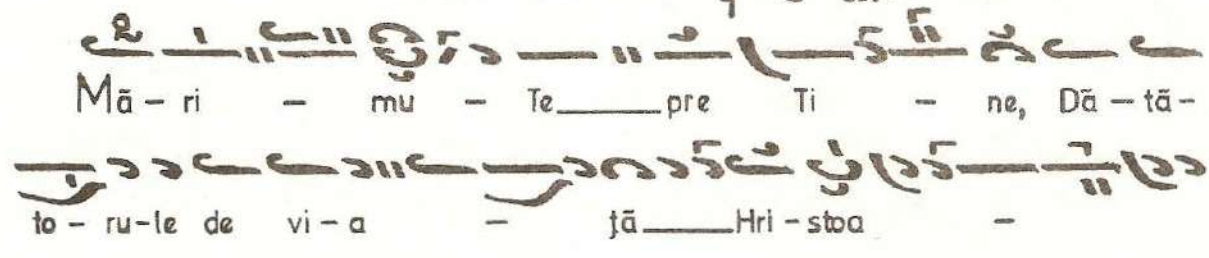

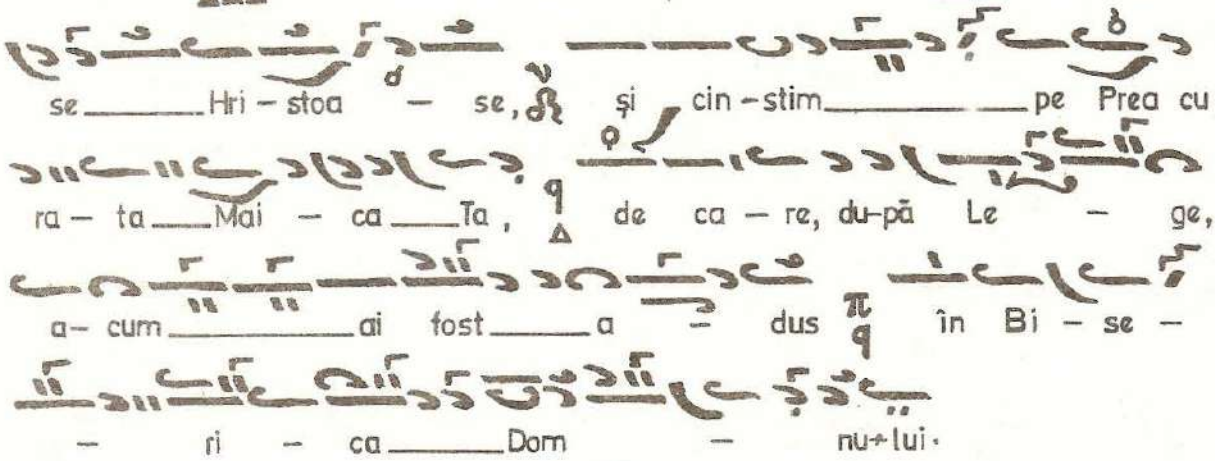

altă stihiră

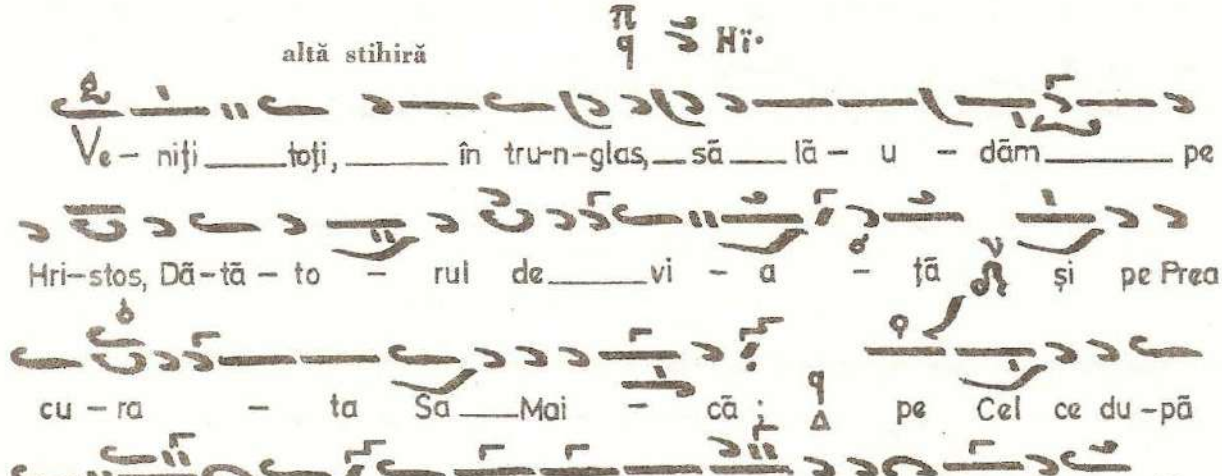
Ve - niți toți, în tru-n-glas, să lă - u - dăm pe
Hri-stos, Dă-tă - to - rul de vi - a - ță și pe Prea
cu - ra - ta Sa Mai - că; pe Cel ce du-pă
Le - ge a - cum S-a - dus
în bi - se - ri - ca Dom - nu-lui.

După Polieleu, Sedealna, glas IV, Podobie: Spăimîntatu-s-a...

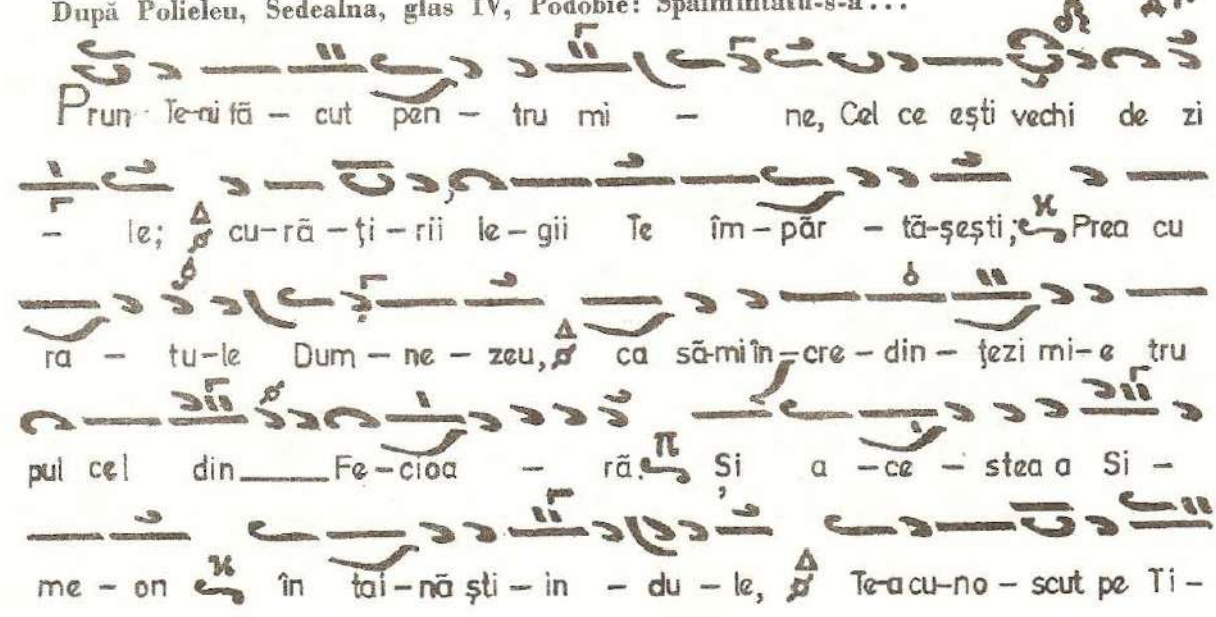
Prun Te-ni tă - cut pen - tru mi - ne, Cel ce ești vechi de zi
- le; cu-ră - ți - rii le - gii Te îm - păr - tă-șești; Prea cu
ra - tu-le Dum - ne - zeu, ca să-mi în - cre - din - țezi mi-e tru
pul cel din Fe - cioa - ră. Și a - ce - stea a Si -
me - on în tai - nă ști - in - du - le, Te-a cu-no - scut pe Ti -

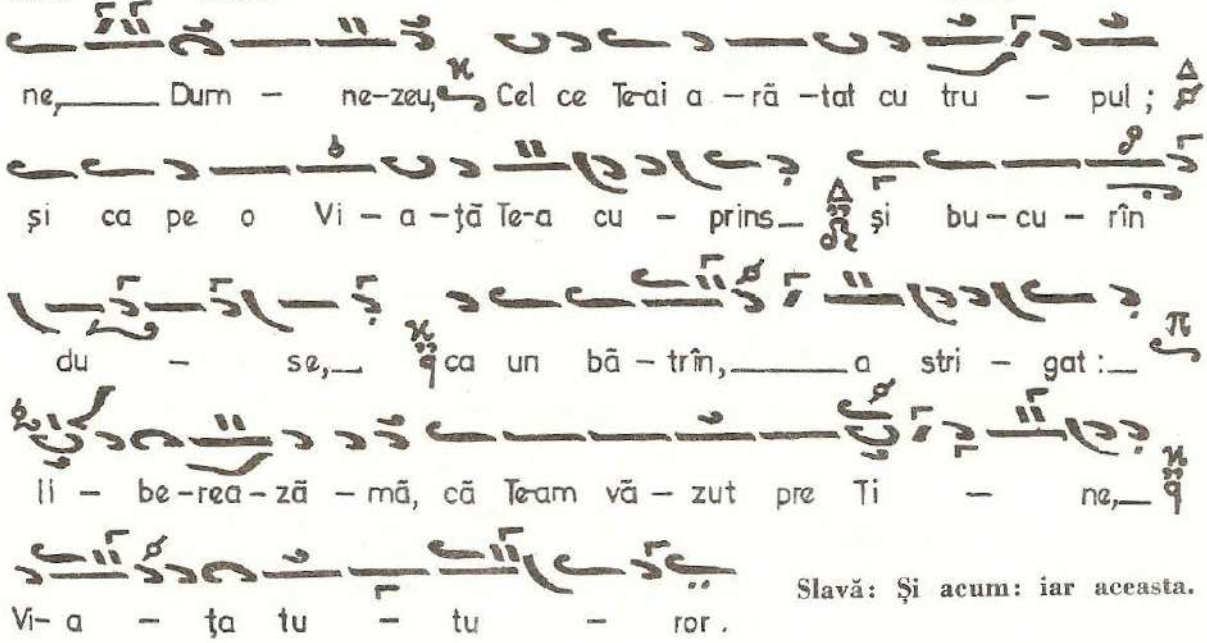
ne, Dum - ne-zeu, Cel ce Te-ai a-rã-tat cu tru - pul ;
şi ca pe o Vi - a-ţã Te-a cu - prins şi bu-cu-rîn
du - se, ca un bã-trîn, a stri - gat :
Ii - be-rea-zã-mã, cã Te-am vã-zut pre Ti - ne,
Vi- a - ţa tu - tu - ror.

Slavă: Şi acum: iar aceasta.

După Psalmul 50, Stihira, glas 6. Să se deschidă uşa Cerului... pag. 101.

condac, glas 1. Πα.

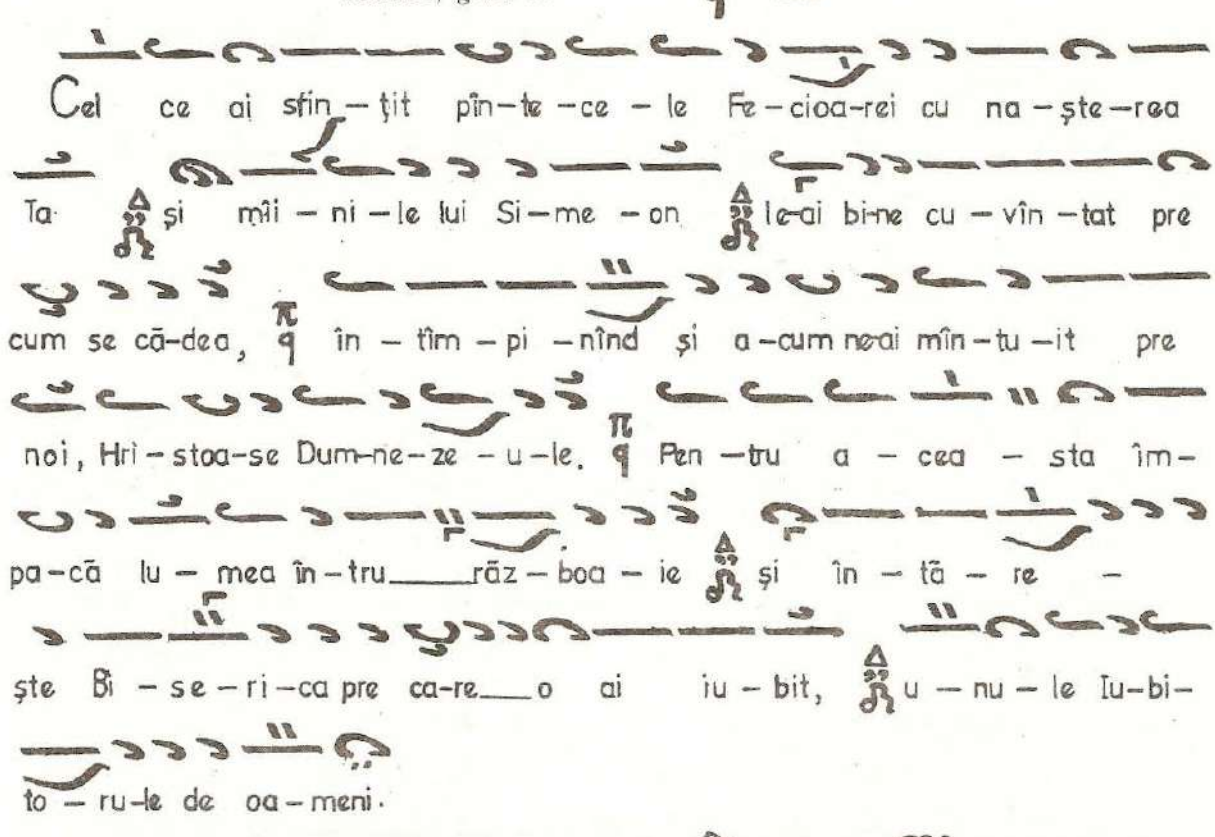
Cel ce ai sfin-ţit pîn-te-ce-le Fe-cioa-rei cu na-şte-rea
Ta şi mîi-ni-le lui Si-me-on le-ai bi-ne cu-vîn-tat pre
cum se cã-dea, în - tîm-pi-nînd şi a-cum ne-ai mîn-tu-it pre
noi, Hri-stoa-se Dum-ne-ze-u-le. Pen-tru a-cea-sta îm-
pa-cã lu-mea în-tru rãz-boa-ie şi în-tã-re-
şte Bi-se-ri-ca pre ca-re o ai iu-bit, u-nu-le Iu-bi-
to-ru-le de oa-meni.

La LAUDE, Slavă: glas VI. Πα.

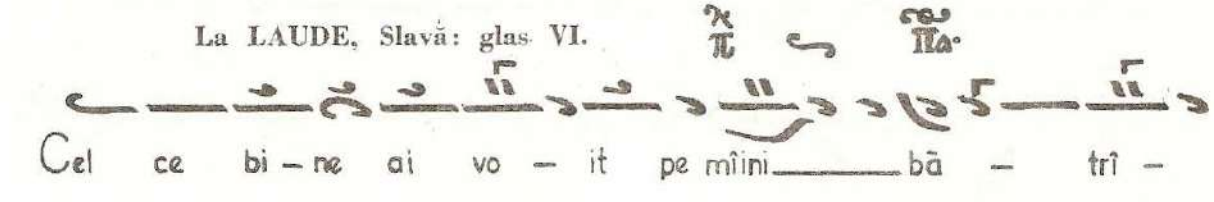

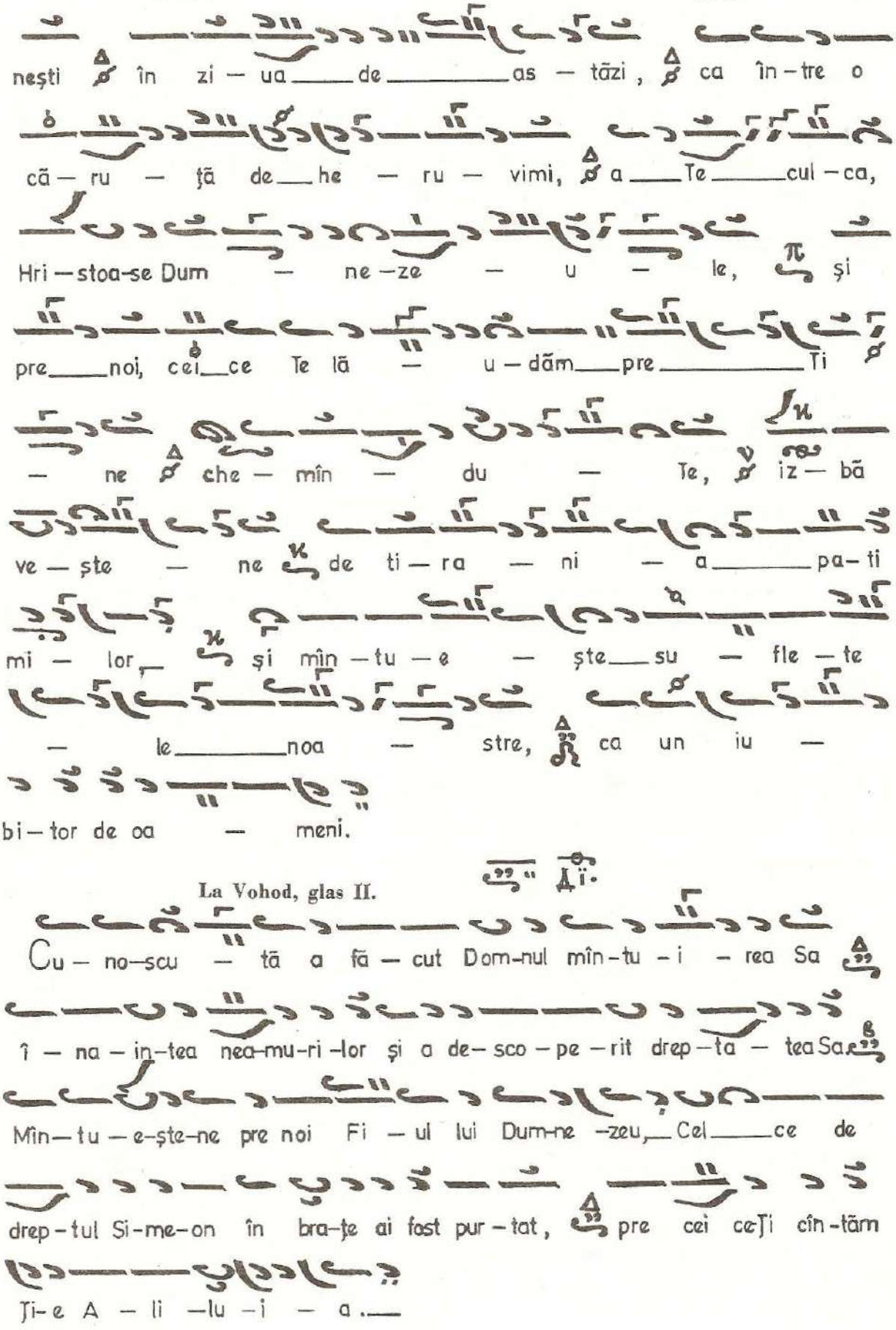
neşti în zi — ua de as — tăzi, ca în — tre o
că — ru — ţă de he — ru — vimi, a Te cul — ca,
Hri — stoa-se Dum — ne — ze — u — le, şi
pre noi, cei ce Te lă — u — dăm pre Ti
— ne che — mîn — du — Te, iz — bă
ve — şte — ne de ti — ra — ni — a pa — ti
mi — lor, şi mîn — tu — e — şte su — fle — te
— le noa — stre, ca un iu —
bi — tor de oa — meni.

La Vohod, glas II.

Cu — no-scu — tă a fă — cut Dom-nul mîn-tu — i — rea Sa
î — na — in-tea nea-mu-ri-lor şi a de-sco — pe — rit drep — ta — tea Sa
Mîn — tu — e-şte-ne pre noi Fi — ul lui Dum-ne -zeu, Cel ce de
drep-tul Si-me-on în bra-ţe ai fost pur — tat, pre cei ce Ţi cîn-tăm
Ţi-e A — li —lu — i — a.

TROPARELE PRAZNICILOR ȘI PARTE DIN ALE SFINȚILOR CE AU POLIELEU.

S-au socotit de cuviință a se pune care se vor cînta la slujirea cu arhiereu de cei împreună slujitori, la praznice sau ziua Sfîntului în vremea cînd se cădește Sfîntul Oltar iar în Biserică de cîntăreți.

La 6 Ianuarie, Tropar, glas I

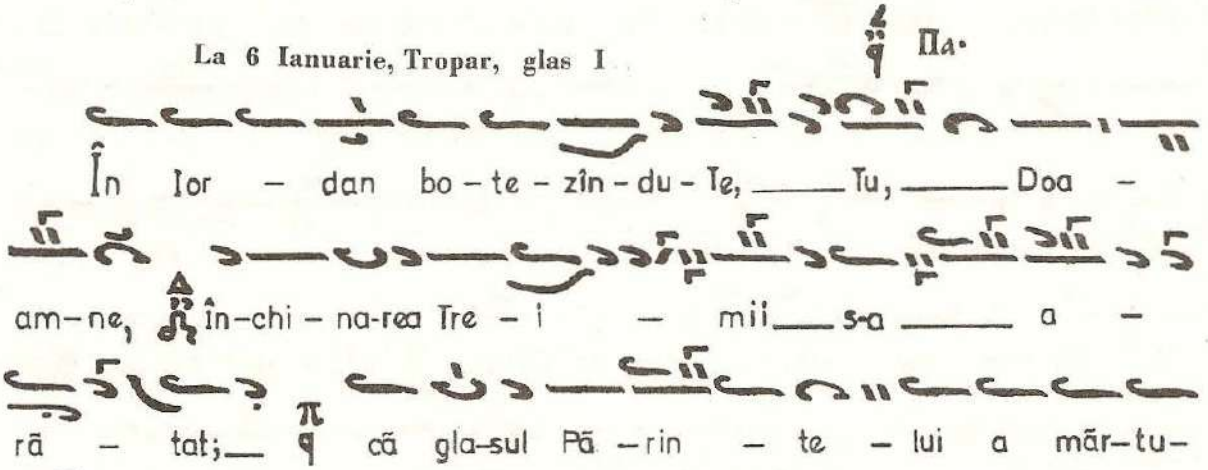
Πα·
În Ior – dan bo – te – zîn – du – Te, Tu, Doa –
am – ne, în – chi – na – rea Tre – i – mii s-a a –
rā – tat; că gla-sul Pā – rin – te – lui a mār – tu –
ri – sit Ți – e, Fiu iu – bit pe Ti – ne
nu – mi – in – du – Te, și Du – hul în chip de po – rumb a –
a – de – ve – rit în – tā – ri – rea cu – vîn – tu –
lui. Cel ce Te-ai a – rā – tat, Hri – stoa – se Dum – ne – ze –
– u – le, și lu-mea ai lu-mi-nat, sla – vă –
Ți – e.

La 2 Februarie, Tropar, glas I.

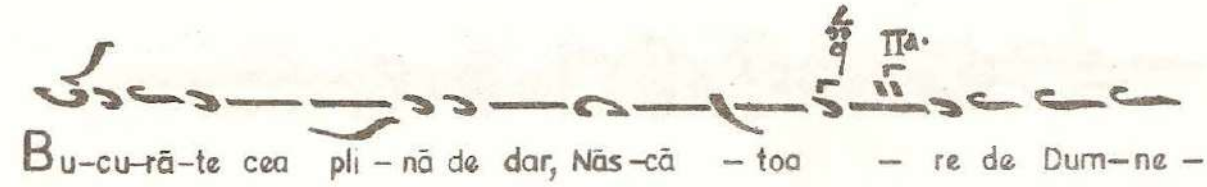

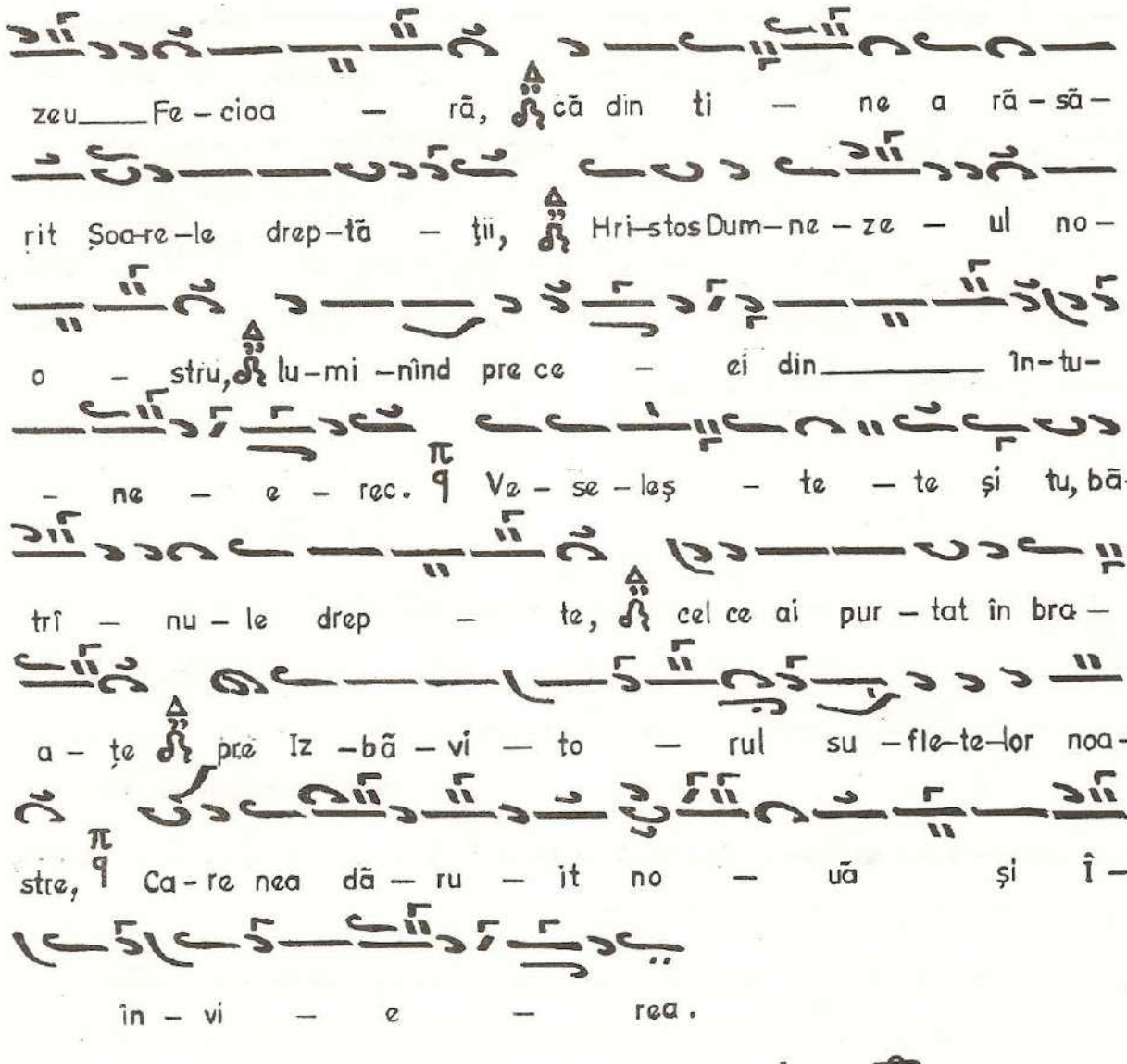
zeu Fe-cioa-rã, că din ti-ne a rã-sã-rit Șoa-re-le drep-tã-ții, Hri-stos Dum-ne-ze-ul no-
o-stru, lu-mi-nînd pre ce-ei din în-tu-
-ne-e-rec. Ve-se-leș-te-te și tu, bã-
trî-nu-le drep-te, cel ce ai pur-tat în bra-
a-țe pre Iz-bã-vi-to-rul su-fle-te-lor noa-
stre, Ca-re nea dã-ru-it no-uã și în-
în-vi-e-rea.

La 25 Martie, Tropar, glas IV.

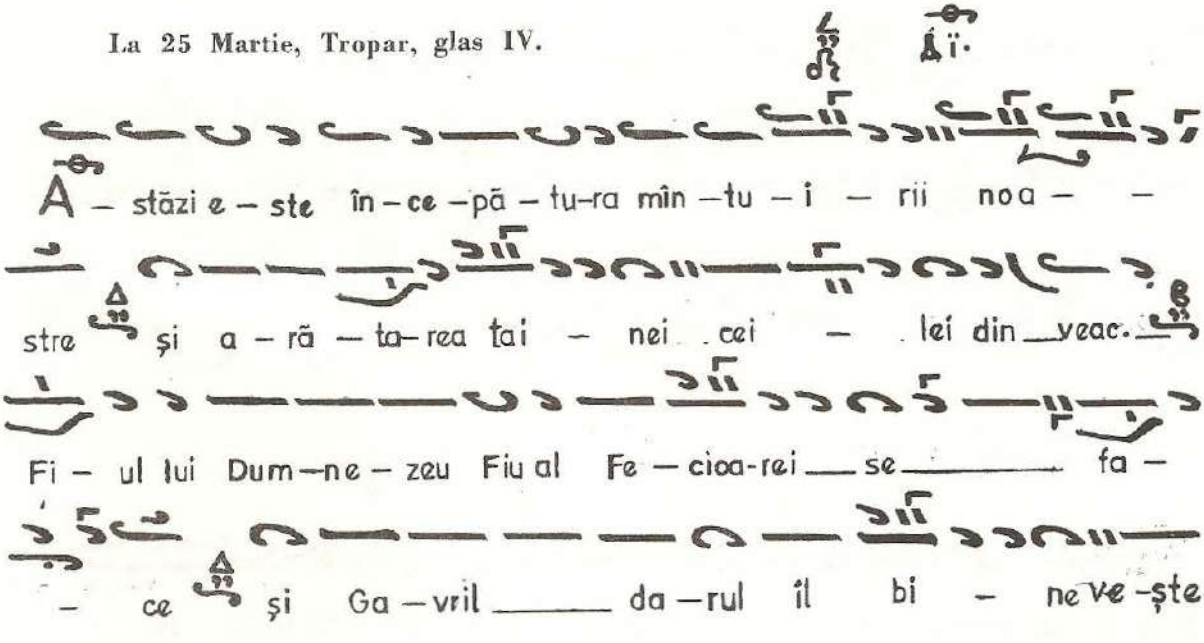
A-stãzi e-ste în-ce-pã-tu-ra mîn-tu-i-rii noa-
stre și a-rã-ta-rea tai-nei cei-lei din veac.
Fi-ul lui Dum-ne-zeu Fiu al Fe-cioa-rei se fa-
-ce și Ga-vril da-rul îl bi-ne ves-te

112 în 10. La SFÎNTUL HARALAMBIE, Slavă: glas IV. IIa.

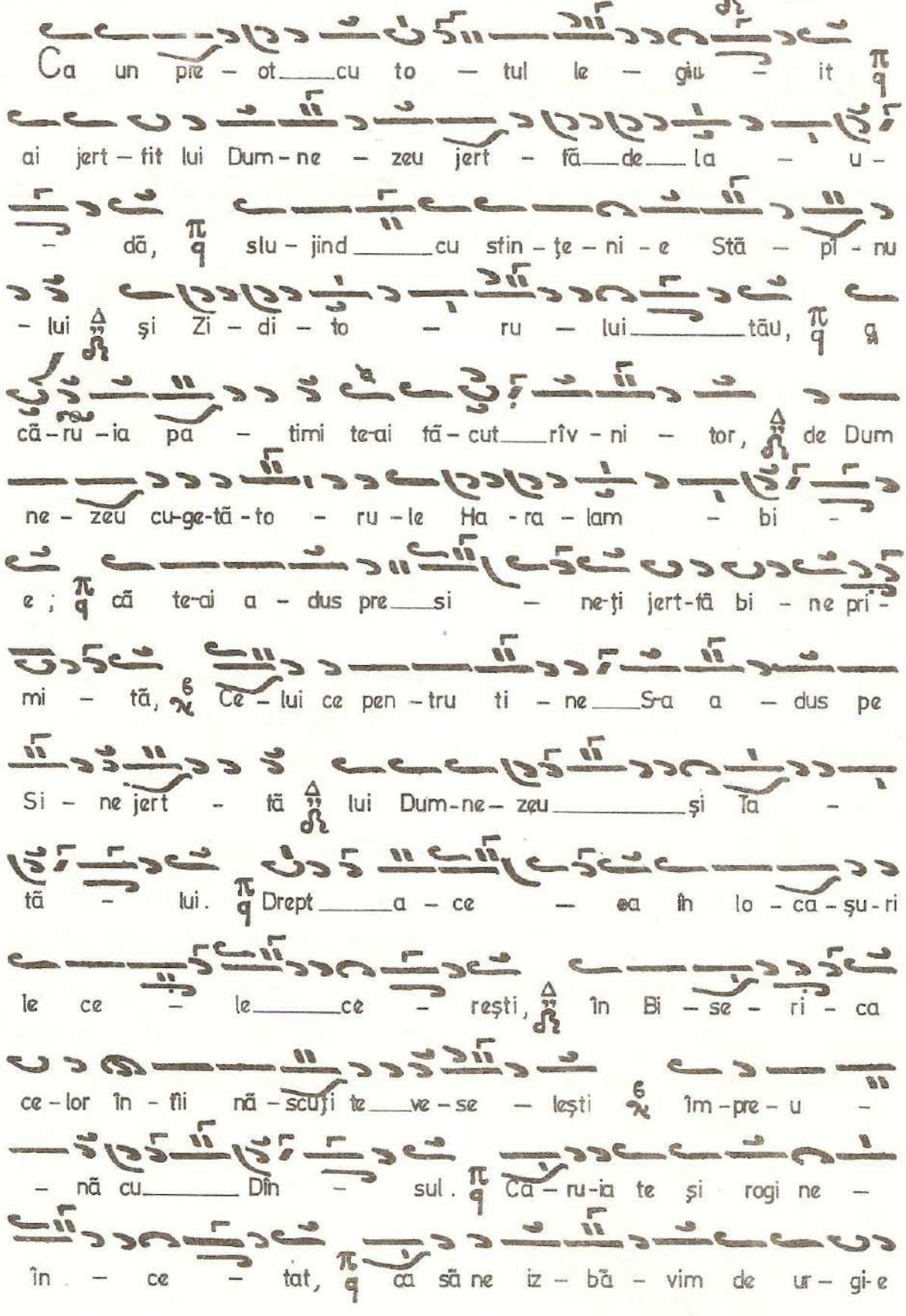
Ca un pre – ot cu to – tul le – giu – it
ai jert – fit lui Dum – ne – zeu jert – tă de la – u –
– dă, slu – jind cu sfin – ţe – ni – e Stă – pî – nu
– lui şi Zi – di – to – ru – lui tău,
că – ru – ia pa – timi te-ai tă – cut rîv – ni – tor, de Dum
ne – zeu cu-ge-tă – to – ru – le Ha – ra – lam – bi –
e ; că te-ai a – dus pre si – ne-ţi jert-tă bi – ne pri –
mi – tă, Ce – lui ce pen – tru ti – ne S-a a – dus pe
Si – ne jert – tă lui Dum-ne– zeu şi Ta –
tă – lui. Drept a – ce – ea în lo – ca – şu – ri
le ce – le ce – reşti, în Bi – se – ri – ca
ce – lor în – fii nă – scuţi te ve – se – leşti îm – pre – u –
– nă cu Dîn – sul. Ca – ru-ia te şi rogi ne –
în – ce – tat, ca să ne iz – bă – vim de ur – gi-e

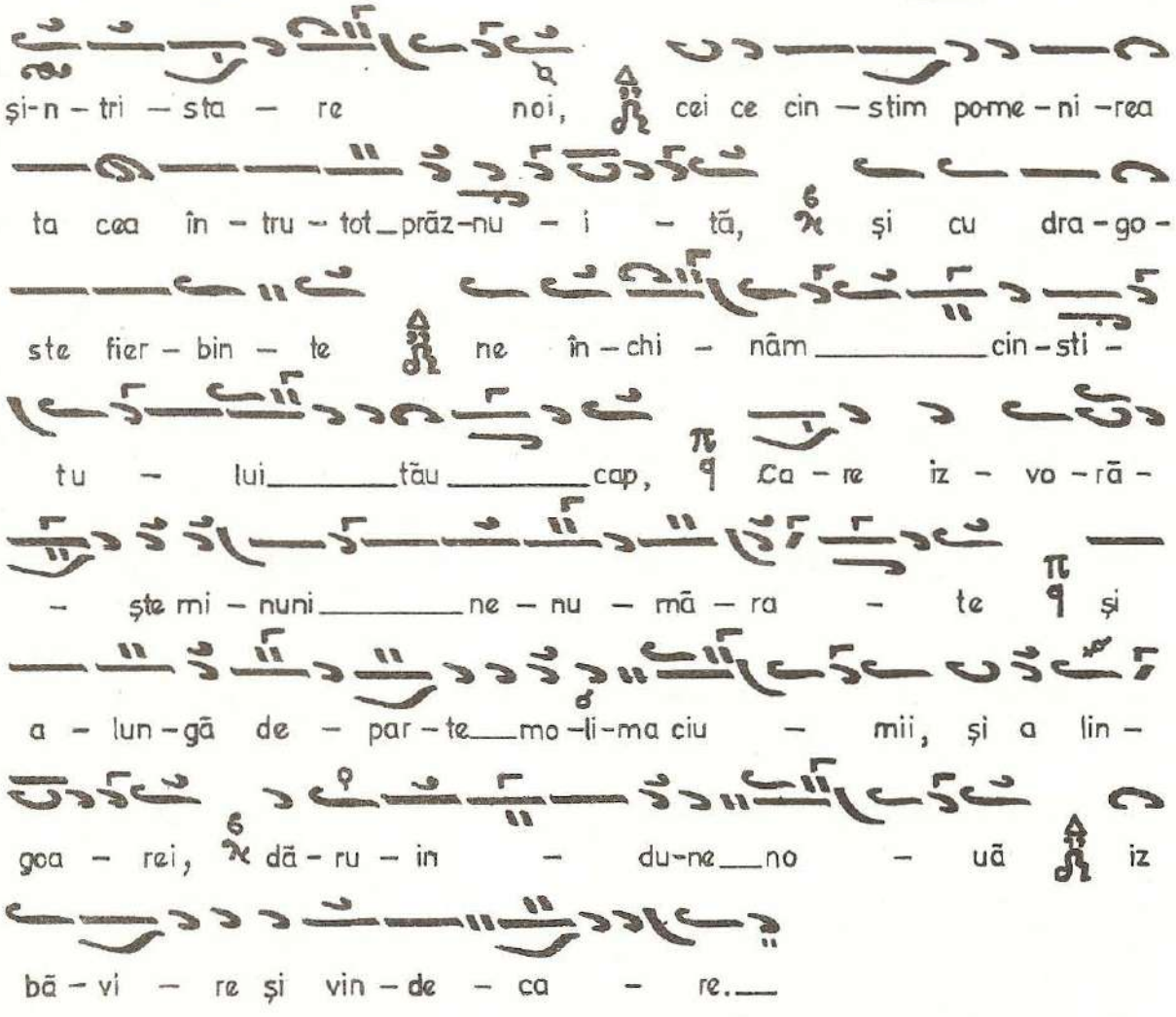
și-n-tri-sta-re noi, cei ce cin-stim pome-ni-rea
ta cea în-tru-tot-prăz-nu-i-tă, și cu dra-go-
ste fier-bin-te ne în-chi-năm cin-sti-
tu-lui tău cap, Ca-re iz-vo-rā-
-ște mi-nuni ne-nu-mă-ra-te și
a-lun-gă de-par-te mo-li-ma ciu-mii, și a lin-
goa-rei, dă-ru-in-du-ne no-uă iz
bă-vi-re și vin-de-ca-re.

La LITIE, Slavă: glas V. Ha.

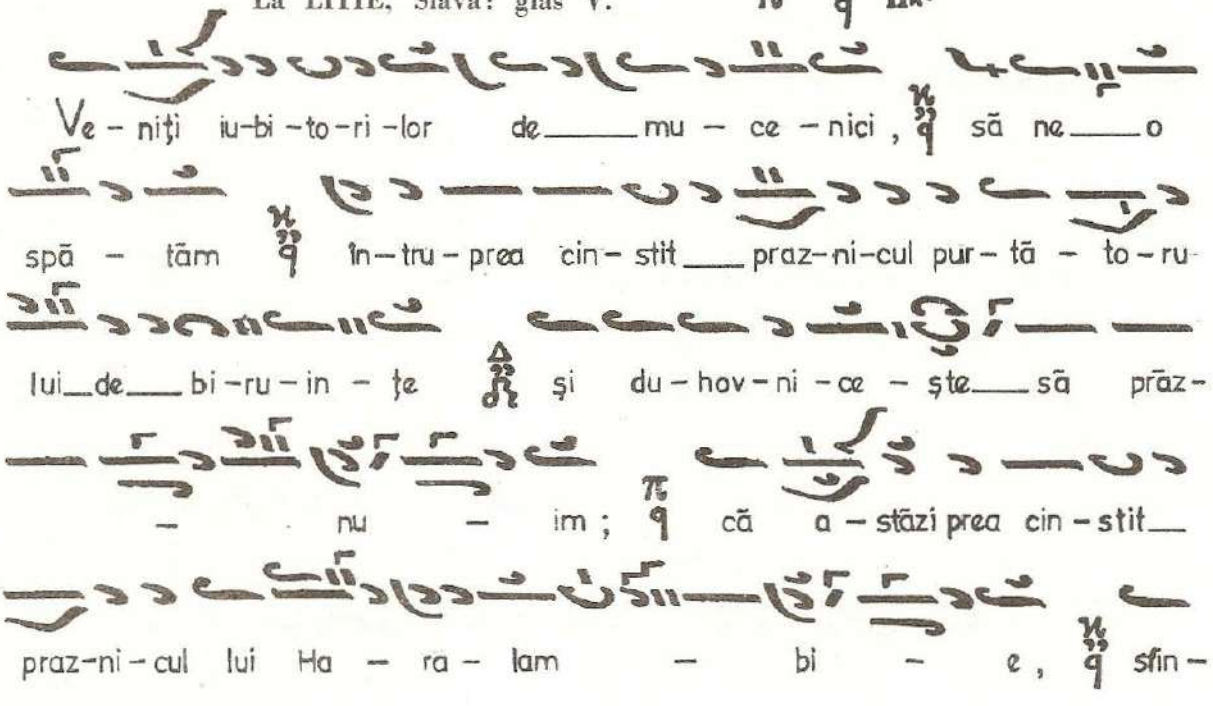
Ve-niți iu-bi-to-ri-lor de mu-ce-nici, să ne o
spă-tăm în-tru-prea cin-stit praz-ni-cul pur-tă-to-ru-
lui de bi-ru-in-ță și du-hov-ni-ce-ște să prăz-
-nu-im; că a-stăzi prea cin-stit
praz-ni-cul lui Ha-ra-lam-bi-e, sfin-

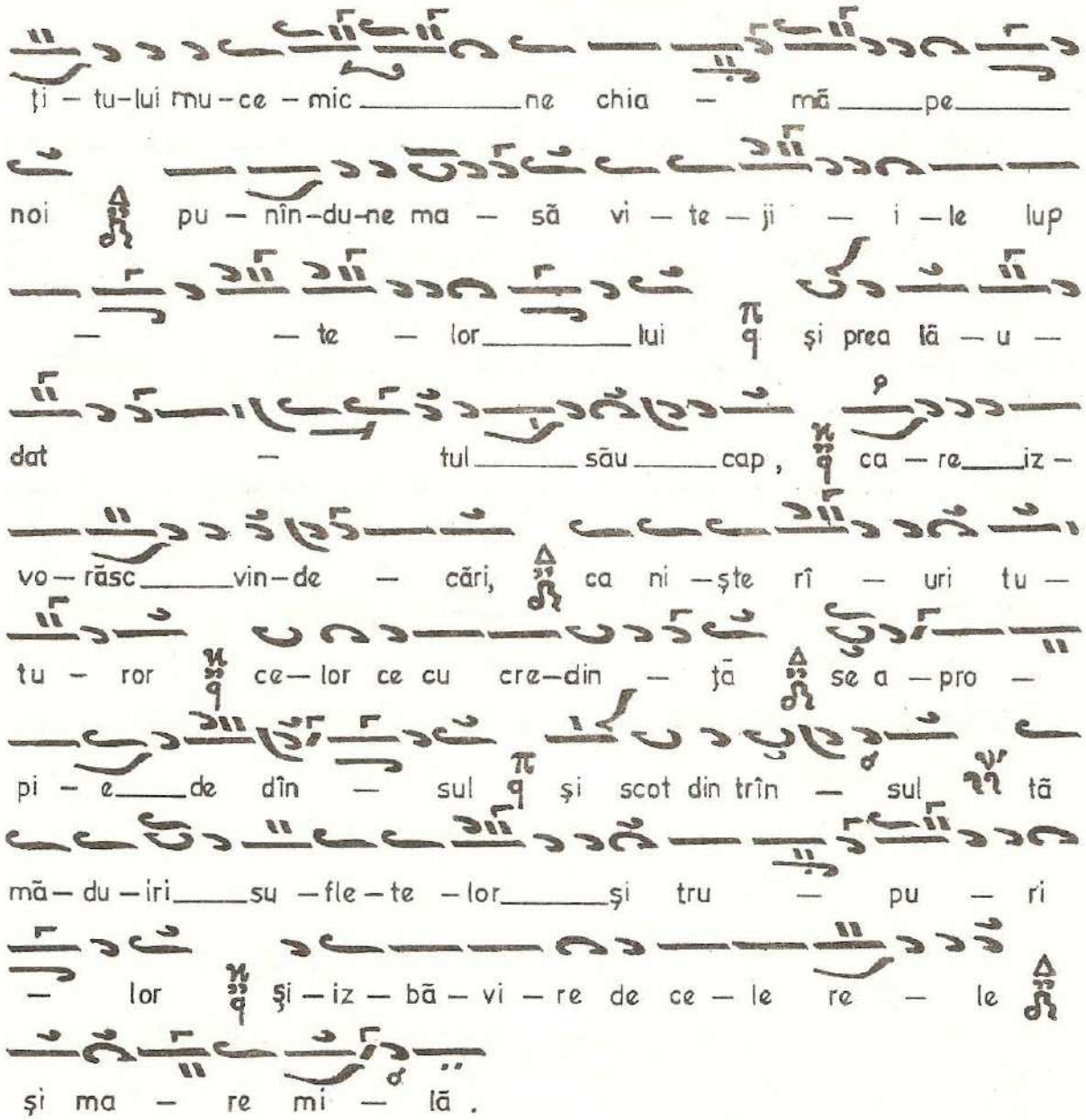
ți – tu-lui mu-ce – mic ne chia – mă pe
noi pu – nîn-du-ne ma – să vi – te – ji – i – le lup
– te – lor lui și prea lă – u –
dat – tul său cap, ca – re iz –
vo – răsc vin – de – cări, ca ni – ște rî – uri tu –
tu – ror ce – lor ce cu cre – din – ță se a – pro –
pi – e de dîn – sul și scot din trîn – sul tă
mă – du – iri su – fle – te – lor și tru – pu – ri
– lor și – iz – bă – vi – re de ce – le re – le
și ma – re mi – lă.

Tropar, glas IV.

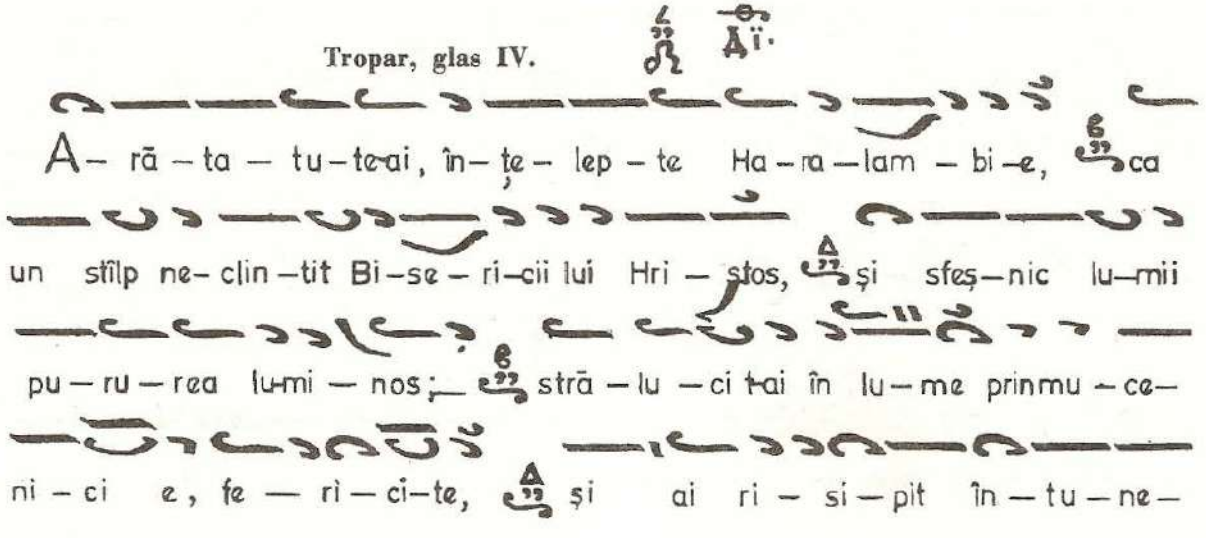
A – ră – ta – tu – te-ai, în – țe – lep – te Ha – ra – lam – bi – e, ca
un stîlp ne – clin – tit Bi – se – ri – cii lui Hri – stos, și sfeș – nic lu – mii
pu – ru – rea lu-mi – nos; stră – lu – ci-tai în lu – me prinmu – ce –
ni – ci e, fe – ri – ci – te, și ai ri – si – pit în – tu – ne –

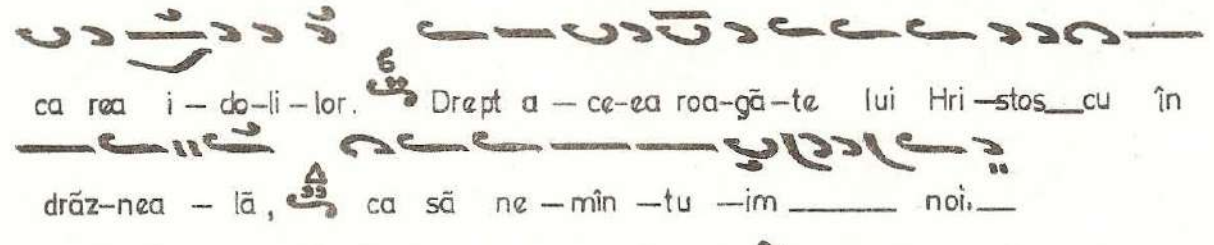

La LAUDE, Slavă: glas V. Aa.

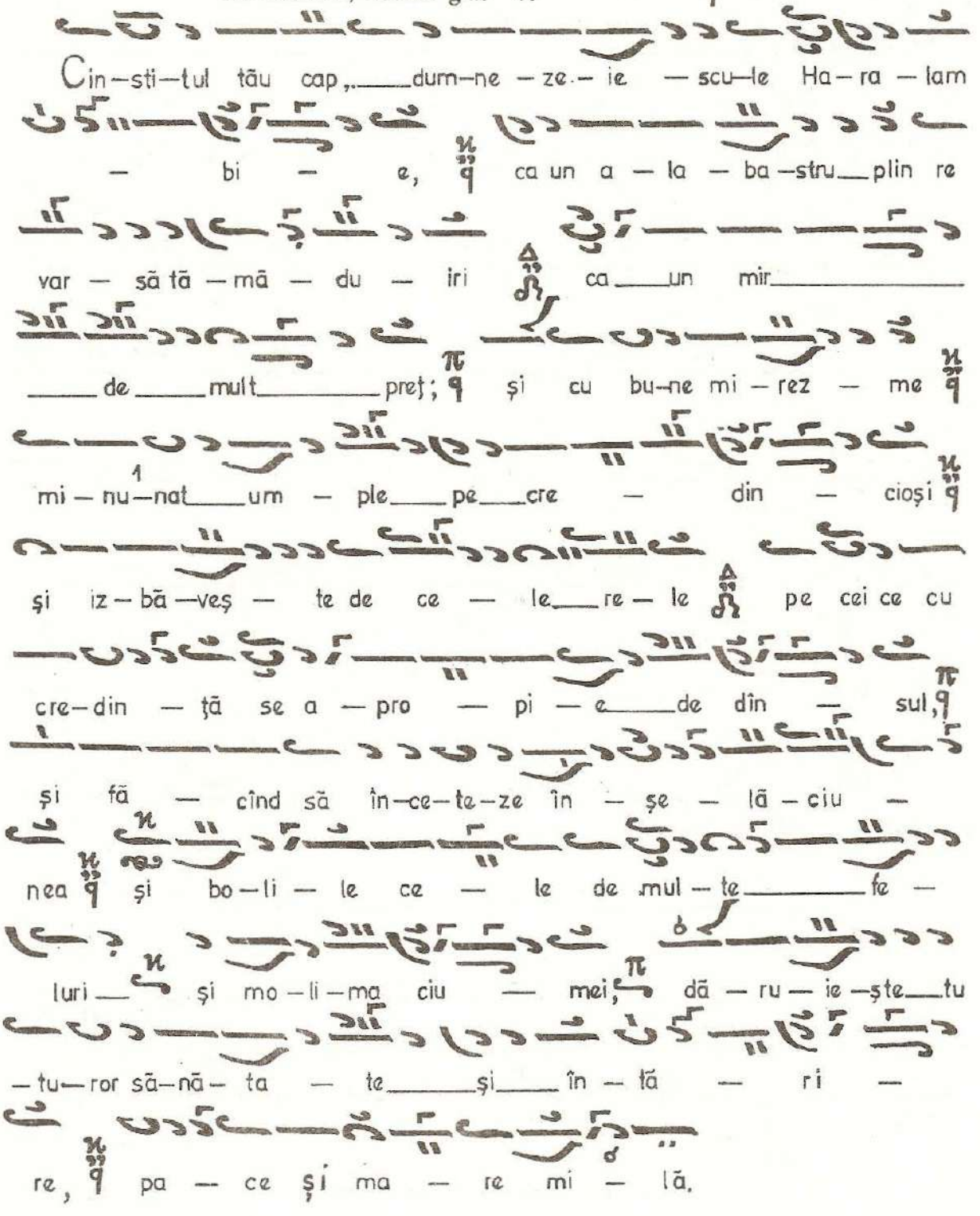
Cin–sti–tul tău cap, dum–ne – ze.– ie – scu–le Ha – ra – lam
– bi – e, ca un a – la – ba–stru plin re
var – să tă – mă – du – iri ca un mir
de mult preț; și cu bu–ne mi – rez – me
mi – nu–nat um – ple pe cre – din – cioși
și iz – bă –veș – te de ce – le re – le pe cei ce cu
cre–din – ță se a – pro – pi – e de dîn – sul,
și fă – cînd să în–ce–te–ze în – șe – lă – ciu –
nea și bo – li – le ce – le de mul – te fe –
luri și mo – li – ma ciu – mei, dă – ru – ie –ște tu
– tu–ror să–nă– ta – te și în – tă – ri –
re, pa – ce și ma – re mi – lă.

116. XXX XXX

în 12. La SFÎNTUL IERARH MELETIE. Slavă... glas 6 π ΠΑ.

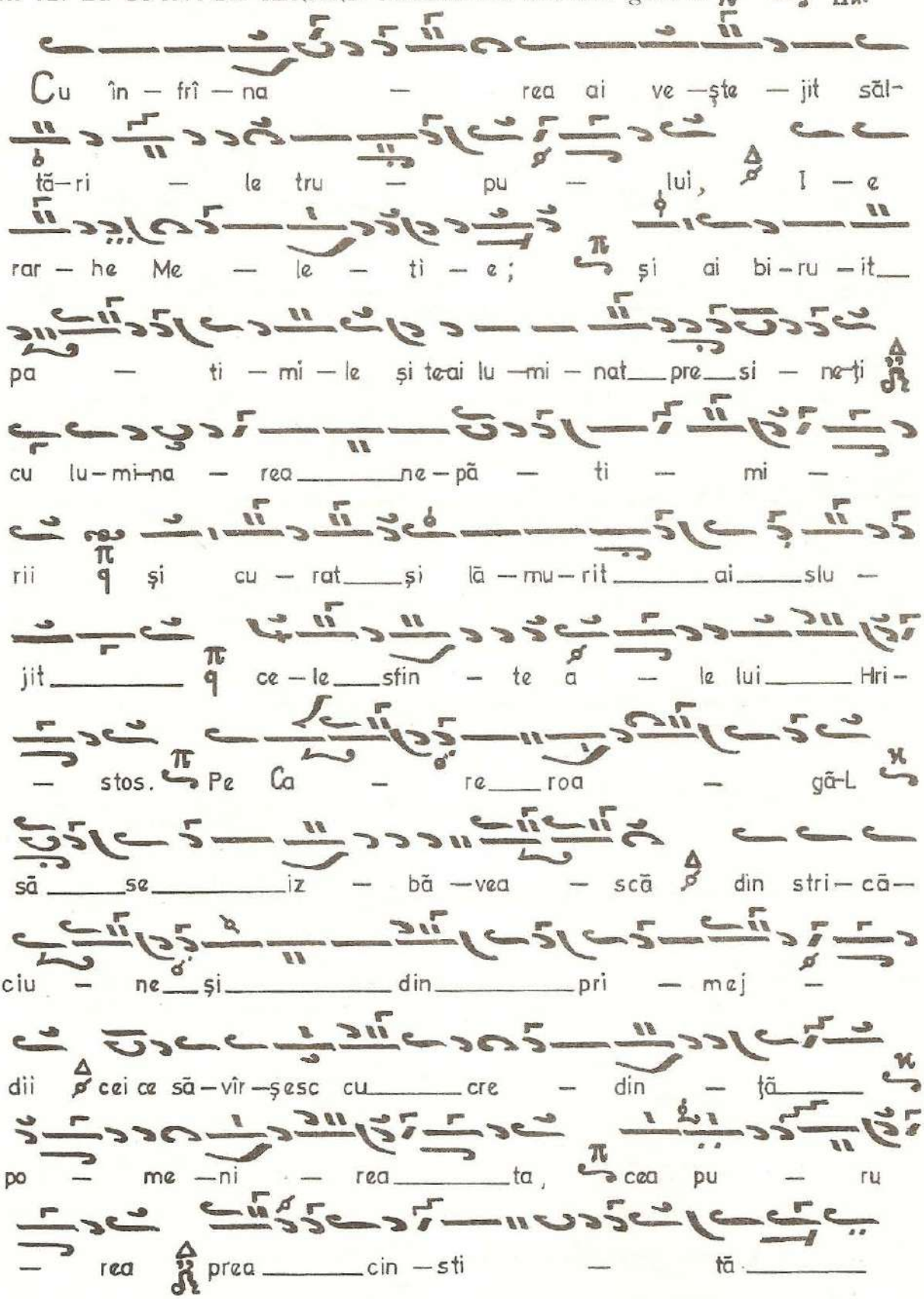
Cu în — frî — na — rea ai ve — ște — jit săl-
tă — ri — le tru — pu — lui, I — e
rar — he Me — le — ti — e; și ai bi — ru — it
pa — ti — mi — le și te-ai lu — mi — nat pre si — ne-ți
cu lu — mi — na — rea ne — pă — ti — mi —
rii și cu — rat și lă — mu — rit ai slu —
jit ce — le sfin — te a — le lui Hri —
— stos. Pe Ca — re roa — gă-L
să se iz — bă — vea — scă din stri — că —
ciu — ne și din pri — mej —
dii cei ce să — vîr — șesc cu cre — din — ță
po — me — ni — rea ta, cea pu — ru
— rea prea cin — sti — tă

LUNA MARTIE

În 8. La Sfîntul Ierarh Theofilact. Slavă: glas V.

Pă – rin – te Te – o – fi – lact, a –
cum vă–zînd pre–Dum – ne – zeu, pe cît_____e –
– ste cu pu – tin – ţă, fe – ri – ci –
te şi vă – zîn – du – te prin u – ni – re_____mai____bu –
– nă şi în – dul – cin–du – te_____de___Dîn – sul
şi fiu_____du – pă dar___fă – cîn – du –
te, cu bu – cu – ri – e ai do–bîn–dit_____do –
ri – rea cea a–lea – să_____şi fe – ri – ci –
– tă, pe – tre– cînd_____îm–pre – u – nă cu___în
– ge – rii, I – e – rar – he prea fe – ri –
ci – te._____

În 9. La Sfinții 40 de Mucenici. Stihirile, glas II.

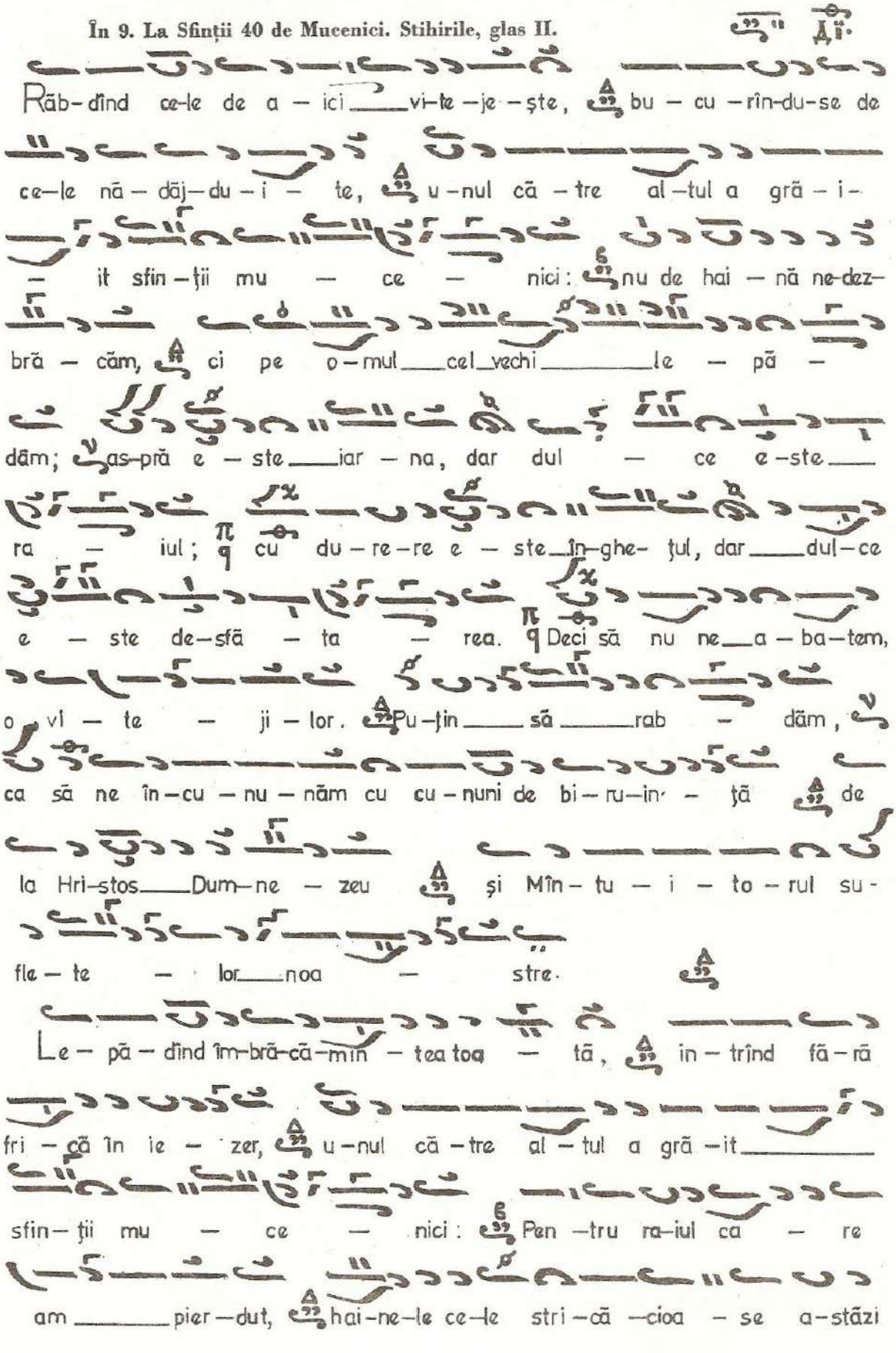
Răb-dînd ce-le de a-ici vi-te-je-ște, bu-cu-rîn-du-se de
ce-le nă-dăj-du-i-te, u-nul că-tre al-tul a gră-i-
it sfin-ții mu-ce-nici: nu de hai-nă ne-dez-
bră-căm, ci pe o-mul cel vechi le-pă-
dăm; as-pră e-ste iar-na, dar dul-ce e-ste
ra-iul; cu du-re-re e-ste în-ghe-țul, dar dul-ce
e-ste de-sfă-ta-rea. Deci să nu ne a-ba-tem,
o vi-te-ji-lor. Pu-țin să rab-dăm,
ca să ne în-cu-nu-năm cu cu-nuni de bi-ru-in-ță de
la Hri-stos Dum-ne-zeu și Mîn-tu-i-to-rul su-
fle-te-lor noa-stre.
Le-pă-dînd îm-bră-că-min-tea toa-tă, in-trînd fă-ră
fri-că în ie-zer, u-nul că-tre al-tul a gră-it
sfin-ții mu-ce-nici: Pen-tru ra-iul ca-re
am pier-dut, hai-ne-le ce-le stri-că-cioa-se a-stăzi

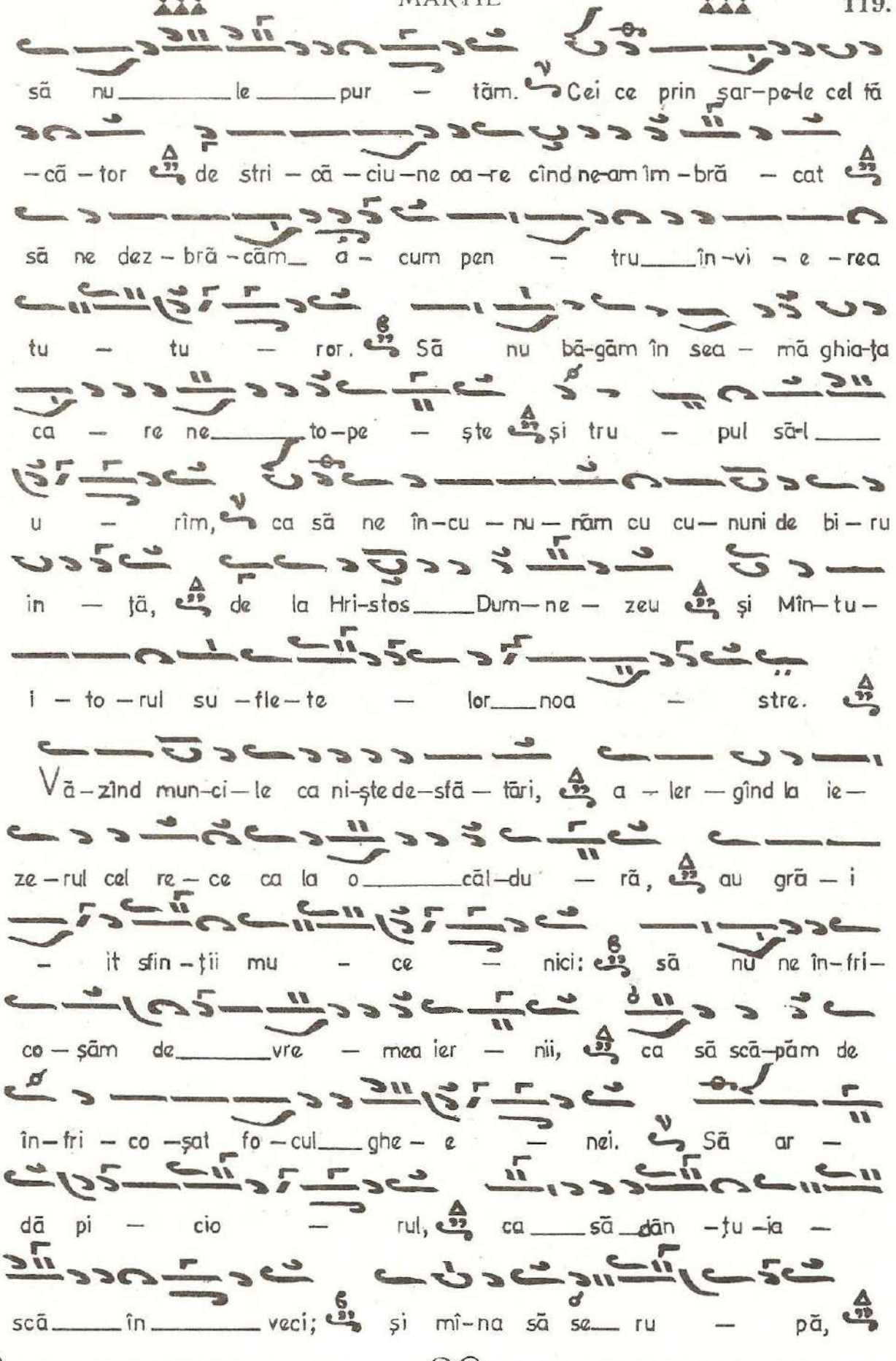
să nu le pur tăm. Cei ce prin șar-pe-le cel fă
-că-tor de stri-că-ciu-ne oa-re cînd ne-am îm-bră-cat
să ne dez-bră-căm a-cum pen-tru în-vi-e-rea
tu-tu-ror. Să nu bă-găm în sea-mă ghia-ța
ca-re ne to-pe-ște și tru-pul să-l
u-rîm, ca să ne în-cu-nu-năm cu cu-nuni de bi-ru
in-ță, de la Hri-stos Dum-ne-zeu și Mîn-tu-
i-to-rul su-fle-te-lor noa-stre.
Vă-zînd mun-ci-le ca ni-ște de-sfă-tări, a-ler-gînd la ie-
ze-rul cel re-ce ca la o căl-du-ră, au gră-it
sfin-ții mu-ce-nici: să nu ne în-fri-
co-șăm de vre-mea ier-nii, ca să scă-păm de
în-fri-co-șat focul ghe-e-nei. Să ar-
dă pi-cio-rul, ca să dăn-țu-ia-
scă în veci; și mî-na să se ru-pă,

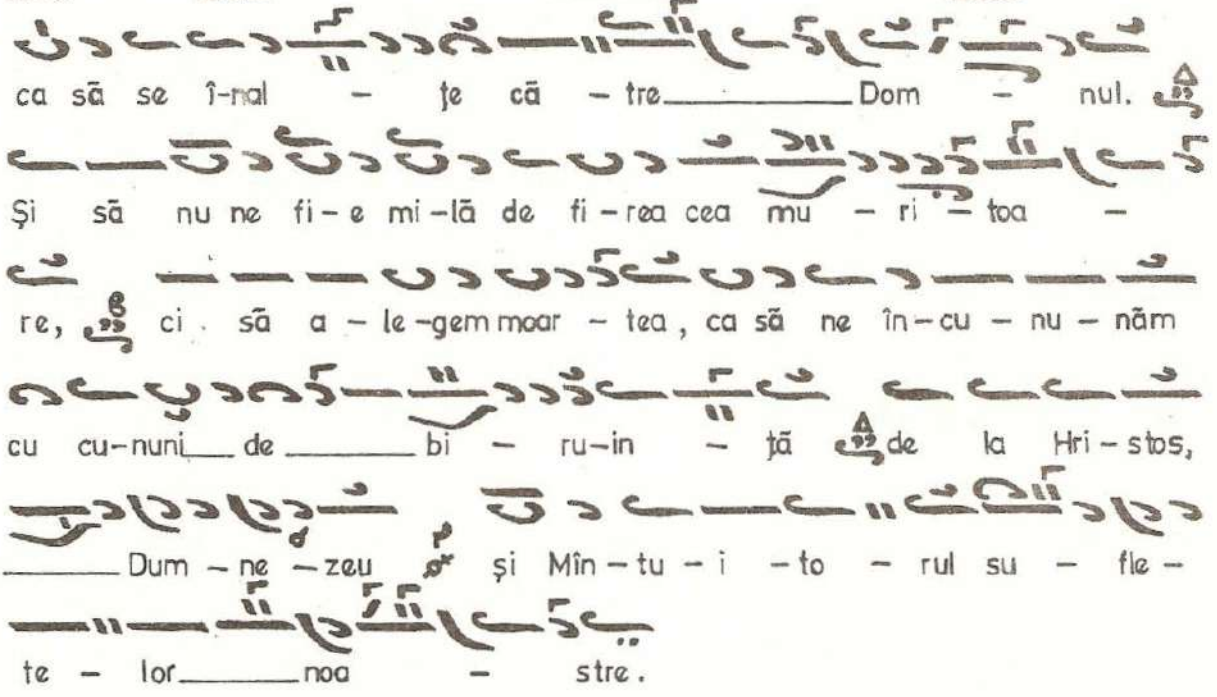
ca să se î-nal - ţe că - tre Dom - nul.
Şi să nu ne fi-e mi-lă de fi-rea cea mu - ri - toa -
re, ci să a-le-gem moar - tea, ca să ne în-cu - nu - năm
cu cu-nuni de bi - ru-in - ţă de la Hri-stos,
Dum-ne-zeu şi Mîn-tu-i-to - rul su - fle -
te - lor noa - stre.

Slavă: glas VI. ℣ ℟ IIA.

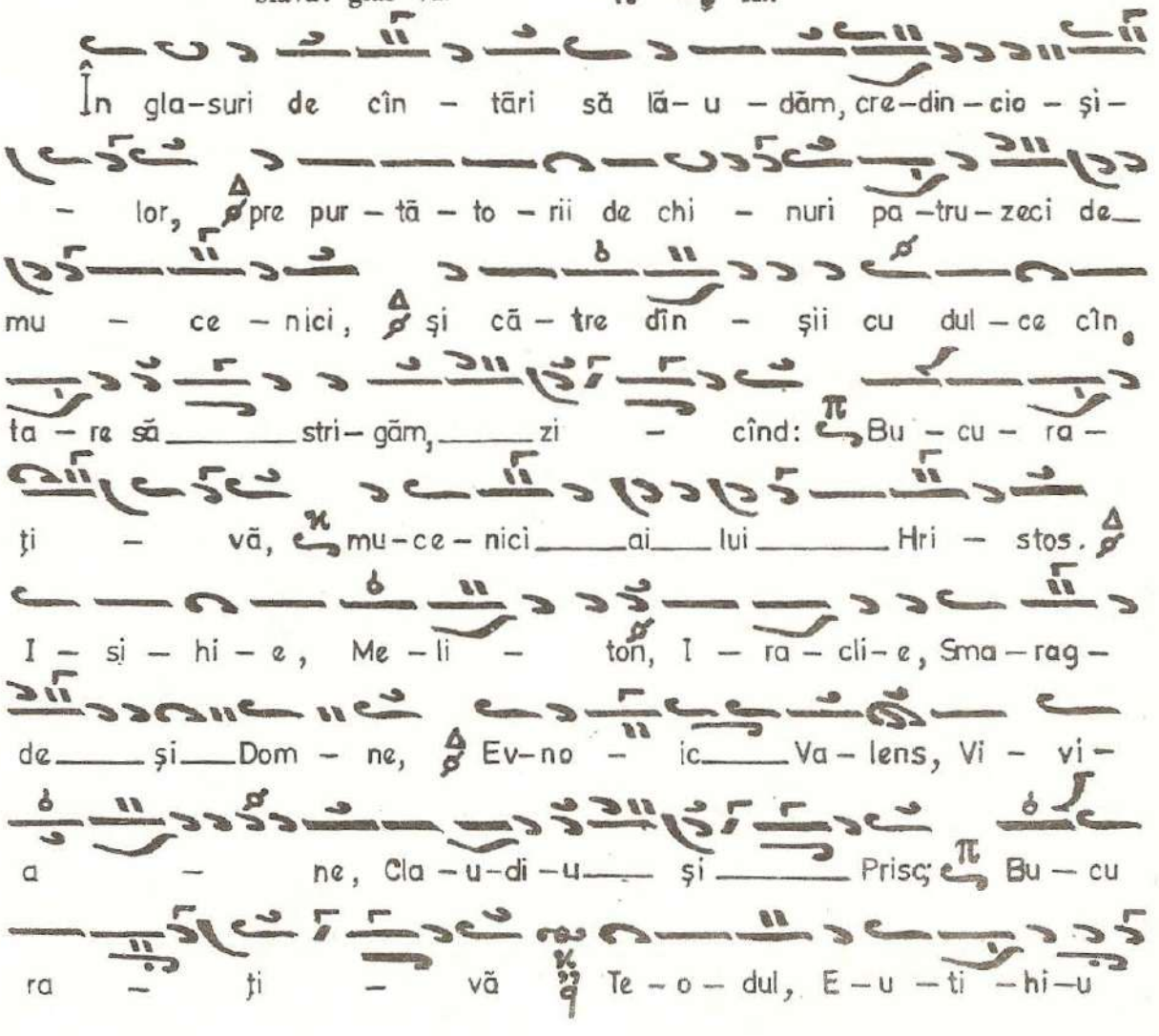
În gla-suri de cîn - tări să lă-u - dăm, cre-din-cio - şi -
- lor, pre pur - tă - to - rii de chi - nuri pa-tru-zeci de
mu - ce - nici, şi că - tre dîn - şii cu dul - ce cîn -
ta - re să stri-găm, zi - cînd: ℣ Bu - cu - ra -
ţi - vă, mu-ce-nicilor lui Hri - stos.
I - şi - hi - e, Me - li - ton, I - ra - cli - e, Sma - rag -
de şi Dom - ne, Ev-no - ic Va - lens, Vi - vi -
a - ne, Cla - u-di - u şi Prisc; ℣ Bu - cu
ra - ţi - vă ℟ Te - o - dul, E - u - ti - hi - u

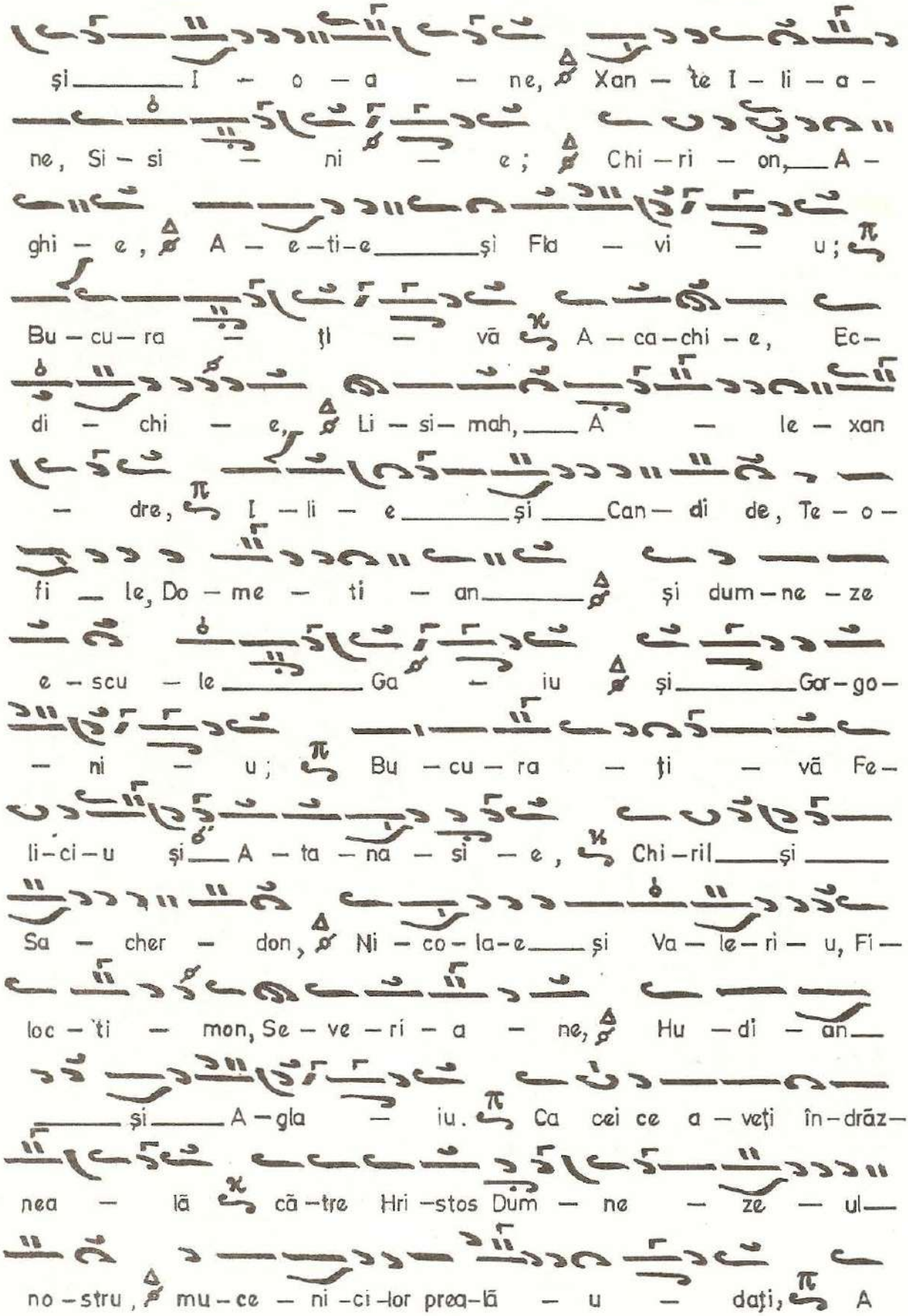
și I – o – a – ne, Xan – te I – li – a –
ne, Si – si – ni – e; Chi – ri – on, A –
ghi – e, A – e – ti – e și Fla – vi – u;
Bu – cu – ra – ți – vă A – ca – chi – e, Ec –
di – chi – e, Li – si – mah, A – le – xan
– dre, I – li – e și Can – di de, Te – o –
fi – le, Do – me – ti – an și dum – ne – ze
e – scu – le Ga – iu și Gar – go –
– ni – u; Bu – cu – ra – ți – vă Fe –
li – ci – u și A – ta – na – si – e, Chi – ril și
Sa – cher – don, Ni – co – la – e și Va – le – ri – u, Fi –
loc – ti – mon, Se – ve – ri – a – ne, Hu – di – an
și A – gla – iu. Ca cei ce a – veți în – drăz –
nea – lă că – tre Hri – stos Dum – ne – ze – ul
no – stru, mu – ce – ni – ci – lor prea – lă – u – dați, A

ce – lu – ia cu o – sîr – di – e ru – ga – ți –

vă, să mîn – tu – ias – că pre cei ce cu cre–din – ță să –

– vîr – șesc pre cin – sti – tă po – me – ni – rea voa –

– stră –

Tropar, glas I.

Pen – tru du – re – ri – le sfin – ți –

lor tăi ca – re pen – tru Ti – ne –

au pă – ti – mit – fii mi – lo – stiv Doam – ne

și toa – te du – re – ri – le noa – stre – le

vin – de – că, Iu – bi – to – ru – le de

oa – meni ru – gă – mu – ne Ți – e.

Mărimurile, glas I.

Ve – niți – toți, – pre cei pa – tru – zeci de Mu – ce – nici –

să – i – lă – u – dăm, cei din ie – ze – rul – Se – va – sti –

ei –, zi – cînd: – pre po – doa – ba

mu – ce – ni – ci – lor.

După psalmul 50, Stihira, glas II.

Pro – ro – cind a stri – gat Da – vid în Psalmi : Tre – cu – t–am

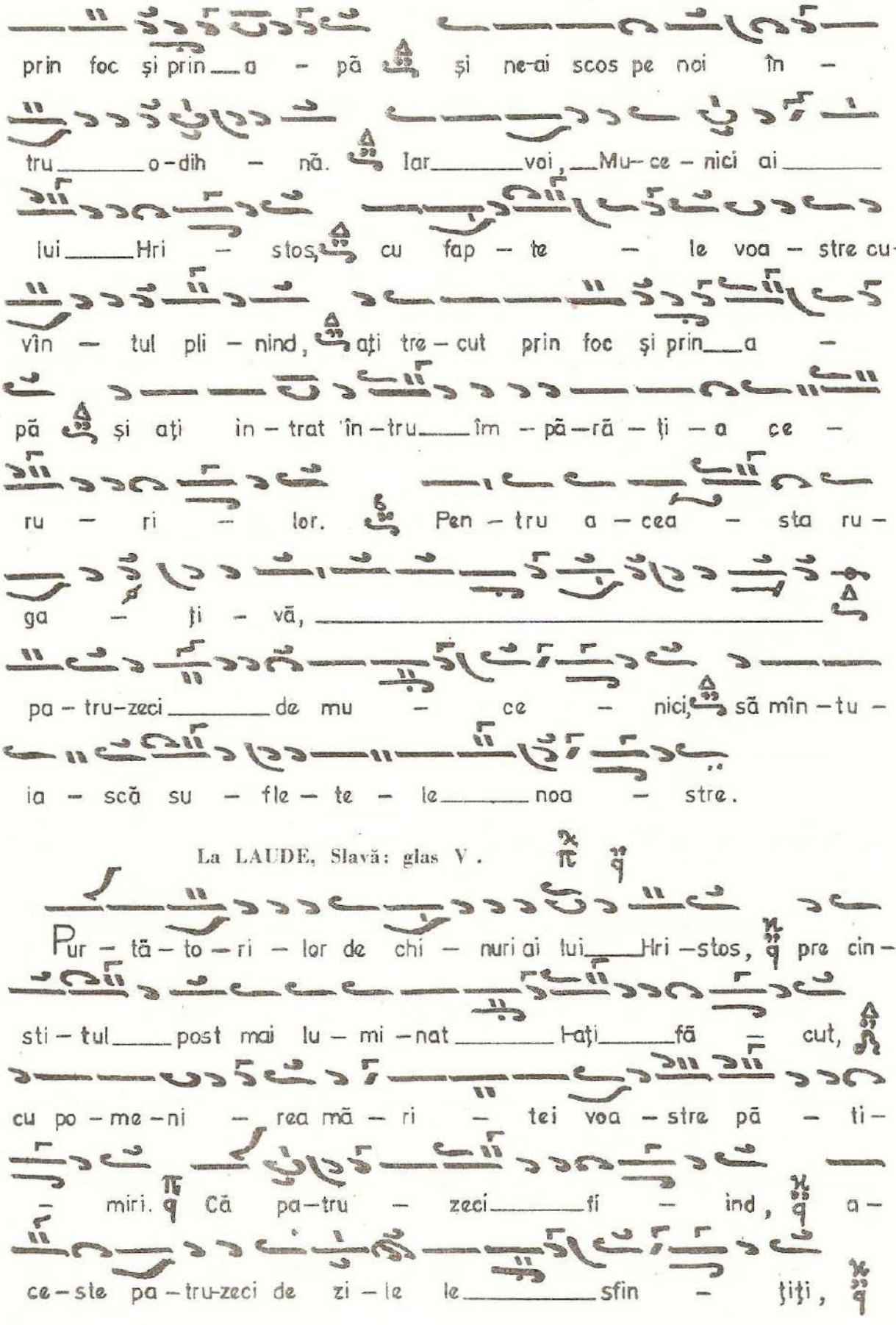
prin foc şi prin__a - pă şi ne-ai scos pe noi în -
tru__o-dih - nă. Iar__voi,__Mu-ce - nici ai__
lui__Hri - stos, cu fap - te - le voa - stre cu-
vîn - tul pli - nind, aţi tre-cut prin foc şi prin__a -
pă şi aţi in - trat în-tru__îm - pă-ră - ţi - a ce -
ru - ri - lor. Pen - tru a - cea - sta ru -
ga - ţi - vă,__
pa - tru-zeci__de mu - ce - nici, să mîn-tu -
ia - scă su - fle - te - le__noa - stre.

La LAUDE, Slavă: glas V.

Pur - tă - to - ri - lor de chi - nuri ai lui__Hri-stos, pre cin-
sti - tul__post mai lu - mi - nat__Haţi__fă - cut,
cu po - me - ni - rea mă - ri - tei voa - stre pă - ti -
- miri. Că pa-tru - zeci__ti - ind, a -
ce-ste pa-tru-zeci de zi - le le__sfin - ţiţi,

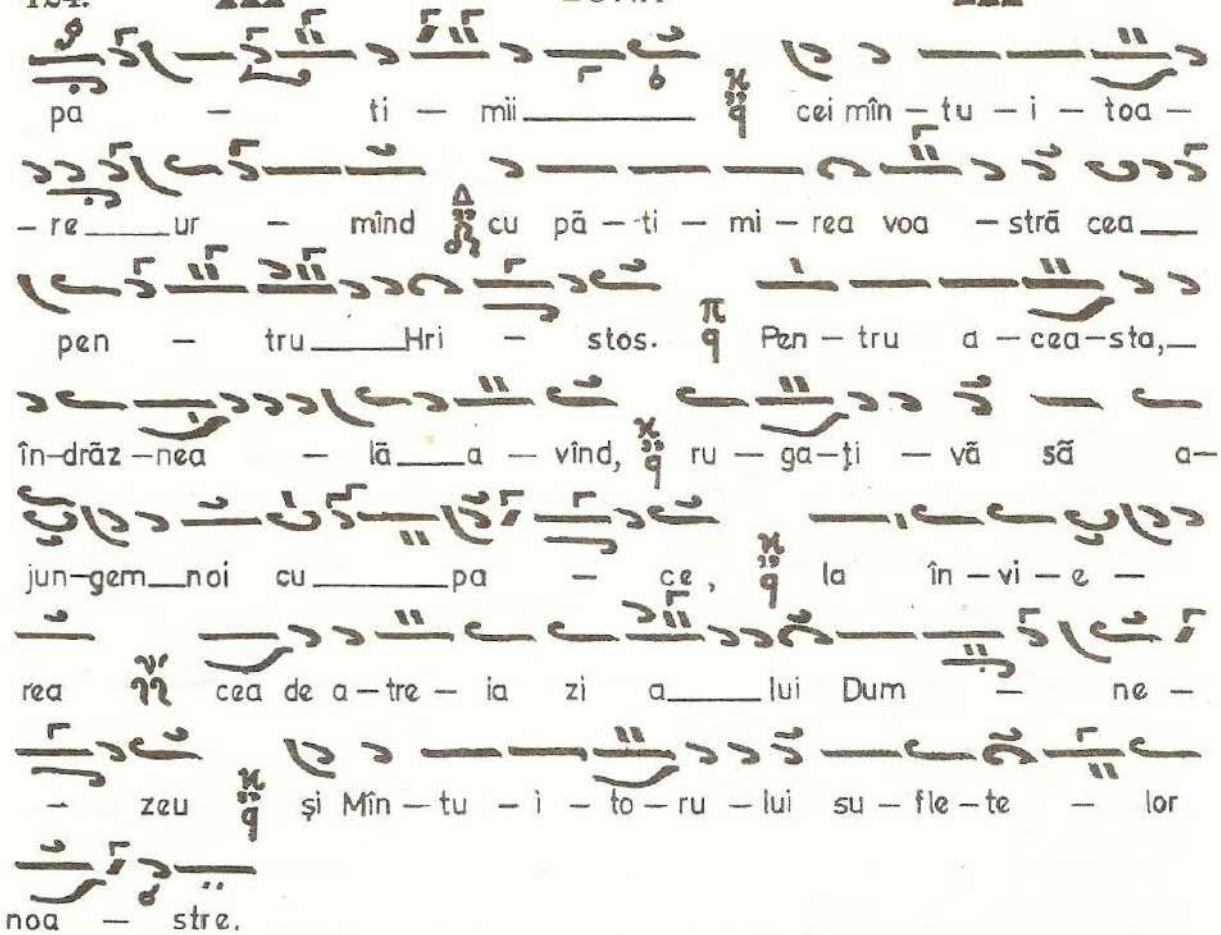
pa — ti — mii cei mîn — tu — i — toa —
— re — ur — mînd cu pă — ti — mi — rea voa — stră cea
pen — tru — Hri — stos. Pen — tru a — cea — sta,
în — drăz — nea — lă — a — vînd, ru — ga — ţi — vă să a —
jun — gem — noi cu — pa — ce, la în — vi — e —
rea cea de a — tre — ia zi a — lui Dum — ne —
— zeu şi Mîn — tu — i — to — ru — lui su — fle — te — lor
noa — stre.

În 11. La Sfîntul Ierarh Sofronie, Patriarhul Ierusalimului, Slavă: glas VI.

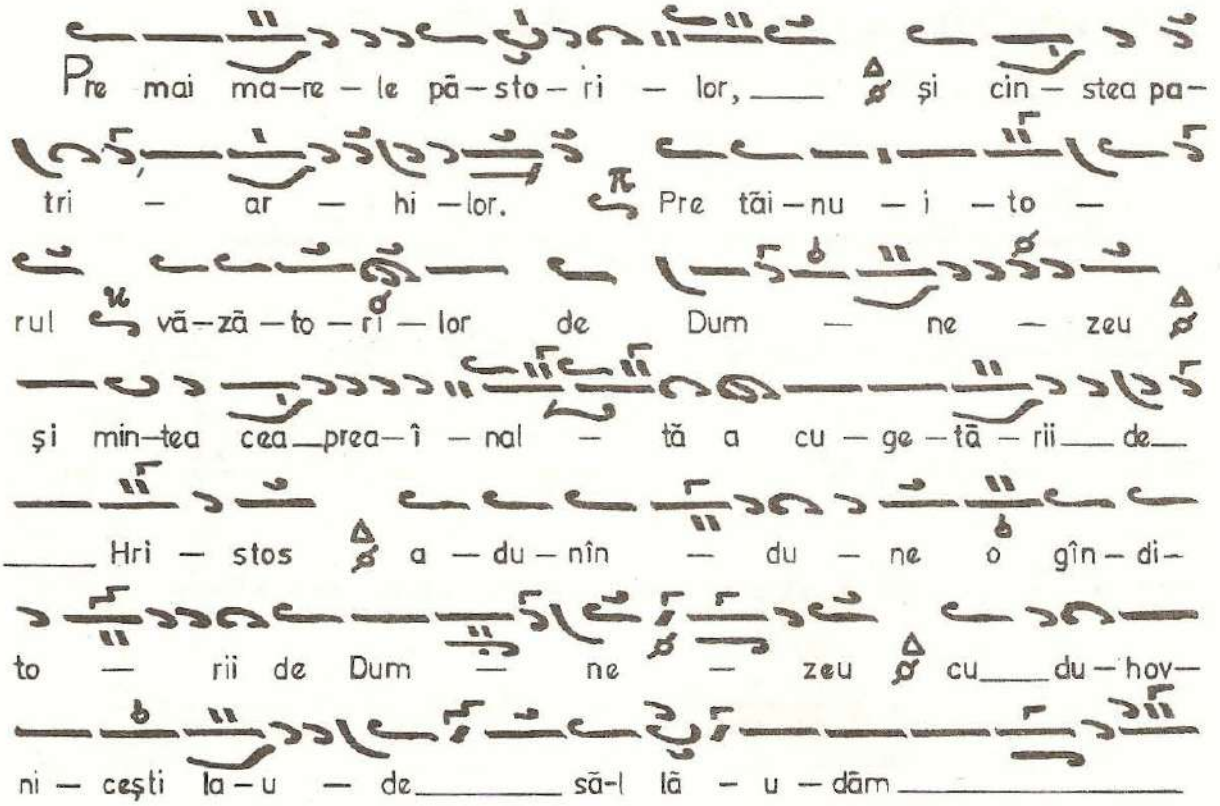
Pre mai ma — re — le pă — sto — ri — lor, şi cin — stea pa —
tri — ar — hi — lor. Pre tăi — nu — i — to —
rul vă — zā — to — ri — lor de Dum — ne — zeu
şi min — tea cea — prea — î — nal — tă a cu — ge — tă — rii — de —
— Hri — stos a — du — nîn — du — ne o gîn — di —
to — rii de Dum — ne — zeu cu — du — hov —
ni — ceşti la — u — de — să — l lă — u — dăm

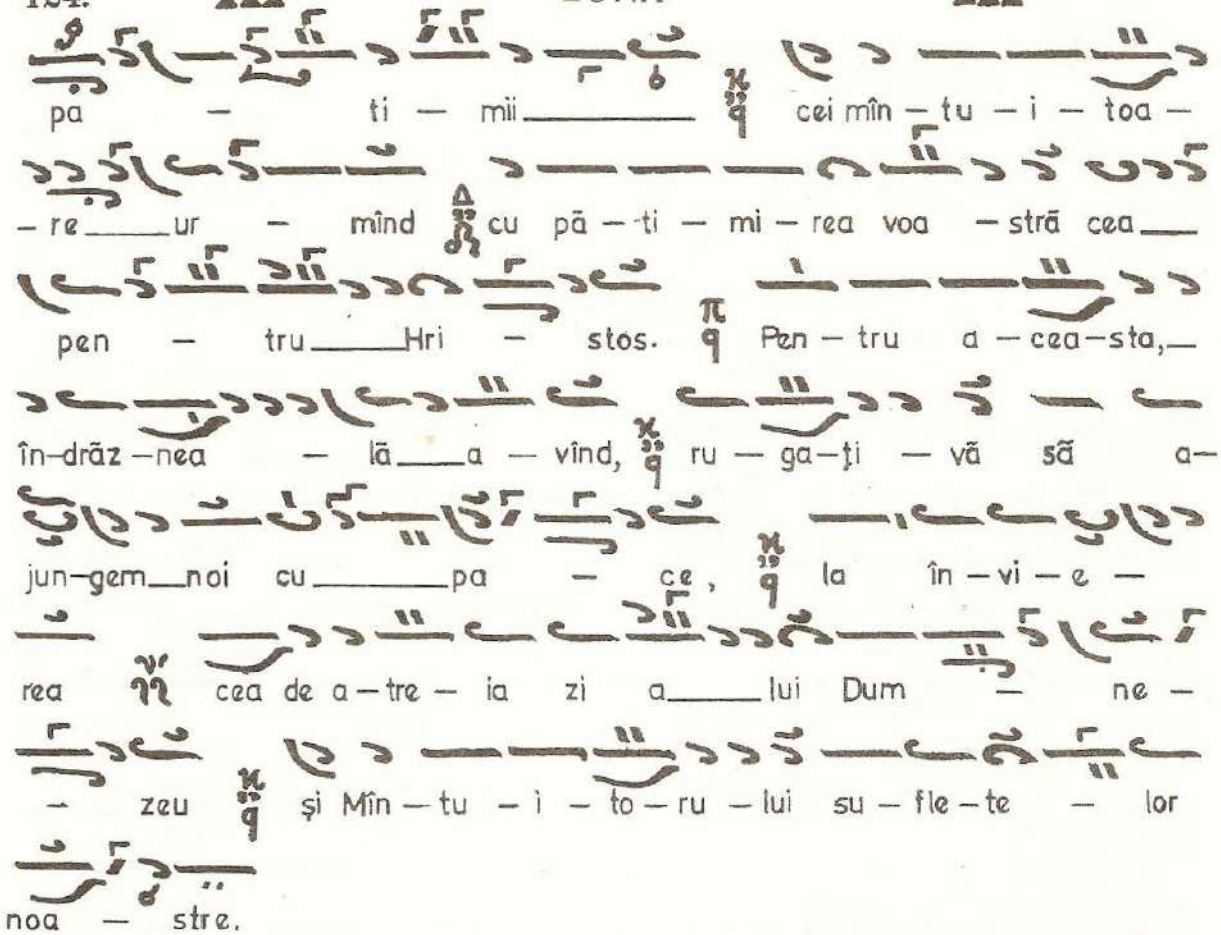
pa — ti — mii cei mîn — tu — i — toa —
— re — ur — mînd cu pă — ti — mi — rea voa — stră cea
pen — tru — Hri — stos. Pen — tru a — cea — sta,
în — drăz — nea — lă — a — vînd, ru — ga — ţi — vă să a —
jun — gem — noi cu — pa — ce, la în — vi — e —
rea cea de a — tre — ia zi a — lui Dum — ne —
— zeu şi Mîn — tu — i — to — ru — lui su — fle — te — lor
noa — stre.

În 11. La Sfîntul Ierarh Sofronie, Patriarhul Ierusalimului, Slavă: glas VI.

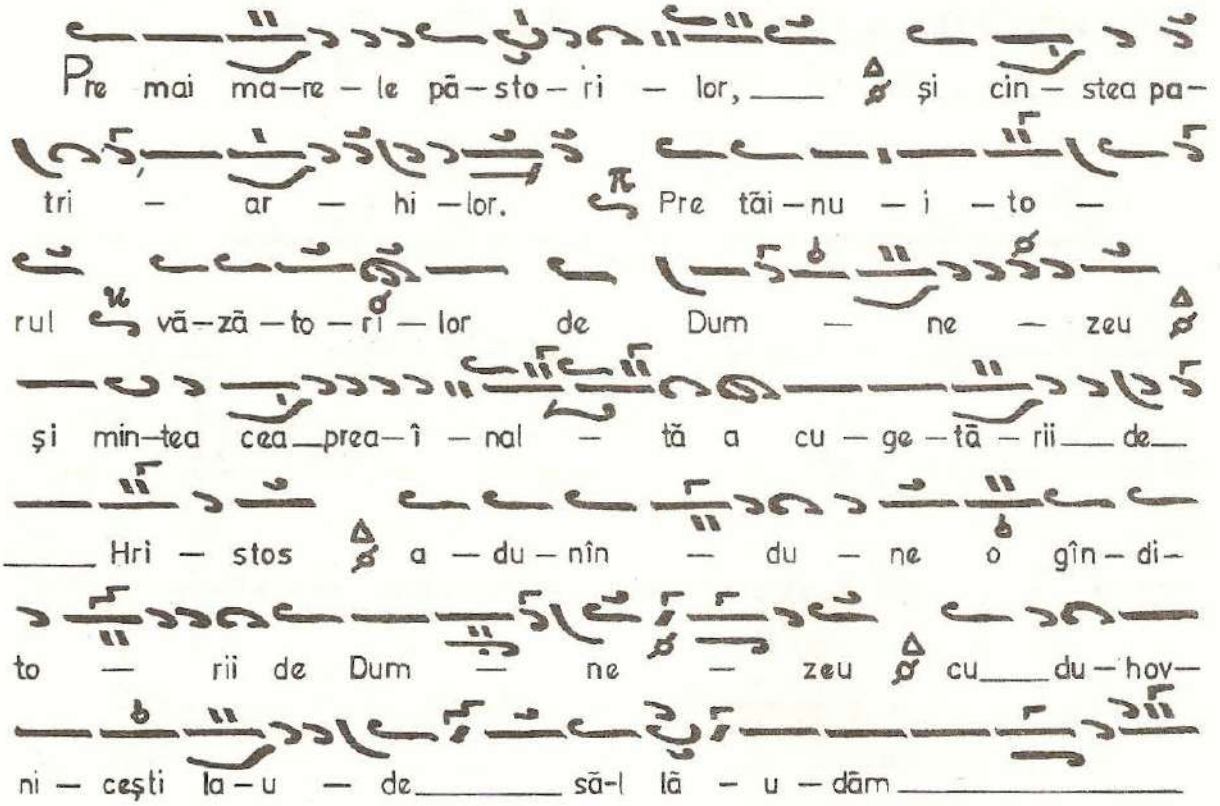
Pre mai ma — re — le pă — sto — ri — lor, şi cin — stea pa —
tri — ar — hi — lor. Pre tăi — nu — i — to —
rul vă — zā — to — ri — lor de Dum — ne — zeu
şi min — tea cea — prea — î — nal — tă a cu — ge — tă — rii — de —
— Hri — stos a — du — nîn — du — ne o gîn — di —
to — rii de Dum — ne — zeu cu — du — hov —
ni — ceşti la — u — de — să — l lă — u — dăm

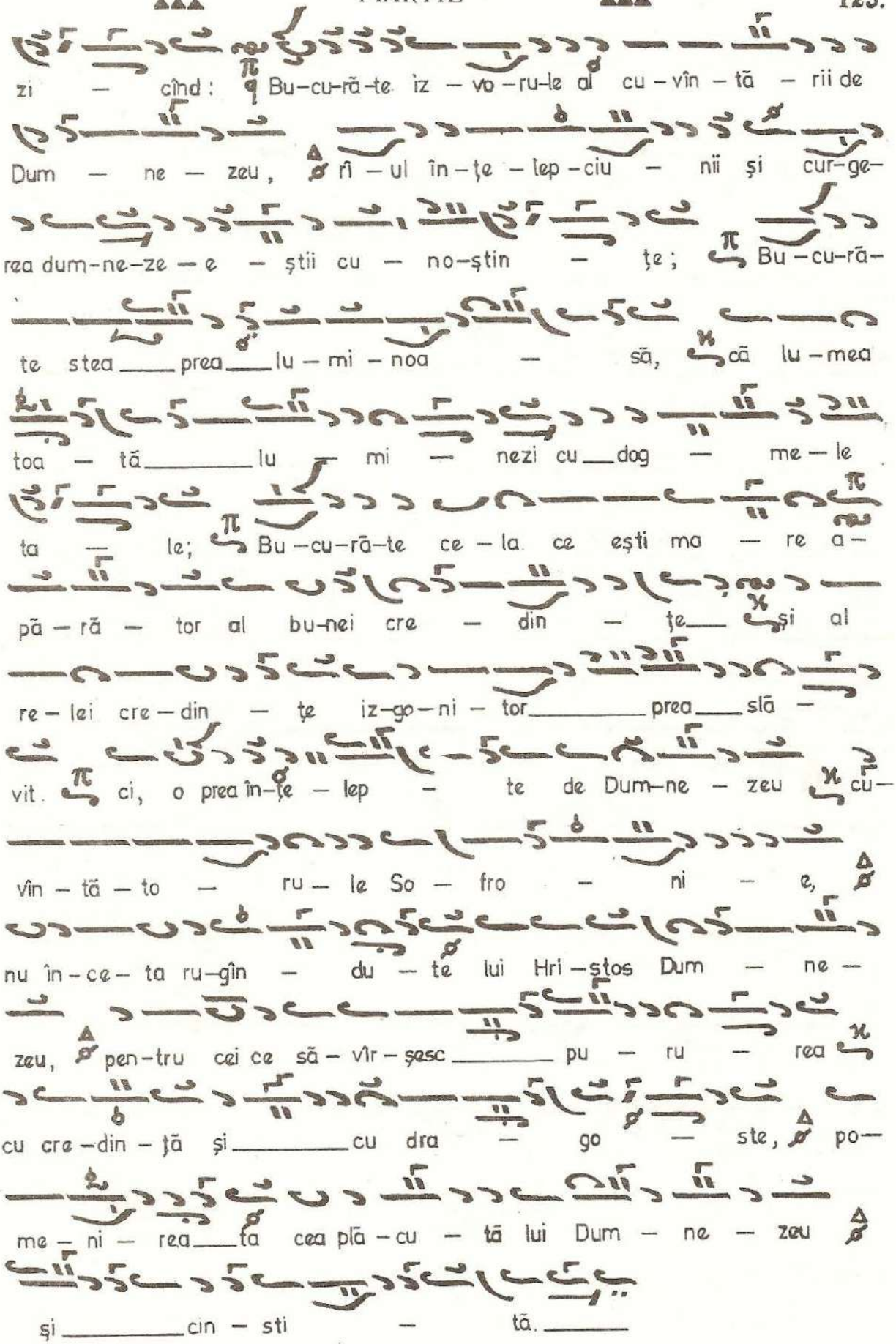
zi — cînd: Bu-cu-rā-te iz — vo-ru-le al cu-vîn-tă — rii de
Dum — ne — zeu, rî — ul în-ţe-lep-ciu — nii şi cur-ge-
rea dum-ne-ze-e — ştii cu — no-ştin — ţe; Bu-cu-rā-
te stea — prea — lu-mi-noa — să, că lu-mea
toa — tă — lu — mi — nezi cu — dog — me — le
ta — le; Bu-cu-rā-te ce-la ce eşti ma — re a-
pă-rā — tor al bu-nei cre — din — ţe — şi al
re-lei cre-din — ţe iz-go-ni-tor — prea — slă —
vit. ci, o prea în-ţe — lep — te de Dum-ne — zeu cu-
vîn — tă — to — ru — le So — fro — ni — e,
nu în-ce-ta ru-gîn — du — te lui Hri-stos Dum — ne —
zeu, pen-tru cei ce să-vîr-şesc — pu — ru — rea
cu cre-din-ţă şi — cu dra — go — ste, po—
me-ni-rea — ta cea plă-cu — tă lui Dum — ne — zeu
şi — cin — sti — tă.

În 25. LA BUNA VESTIRE A MAICII DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS.

Slavă: Şi acum: glas VI.

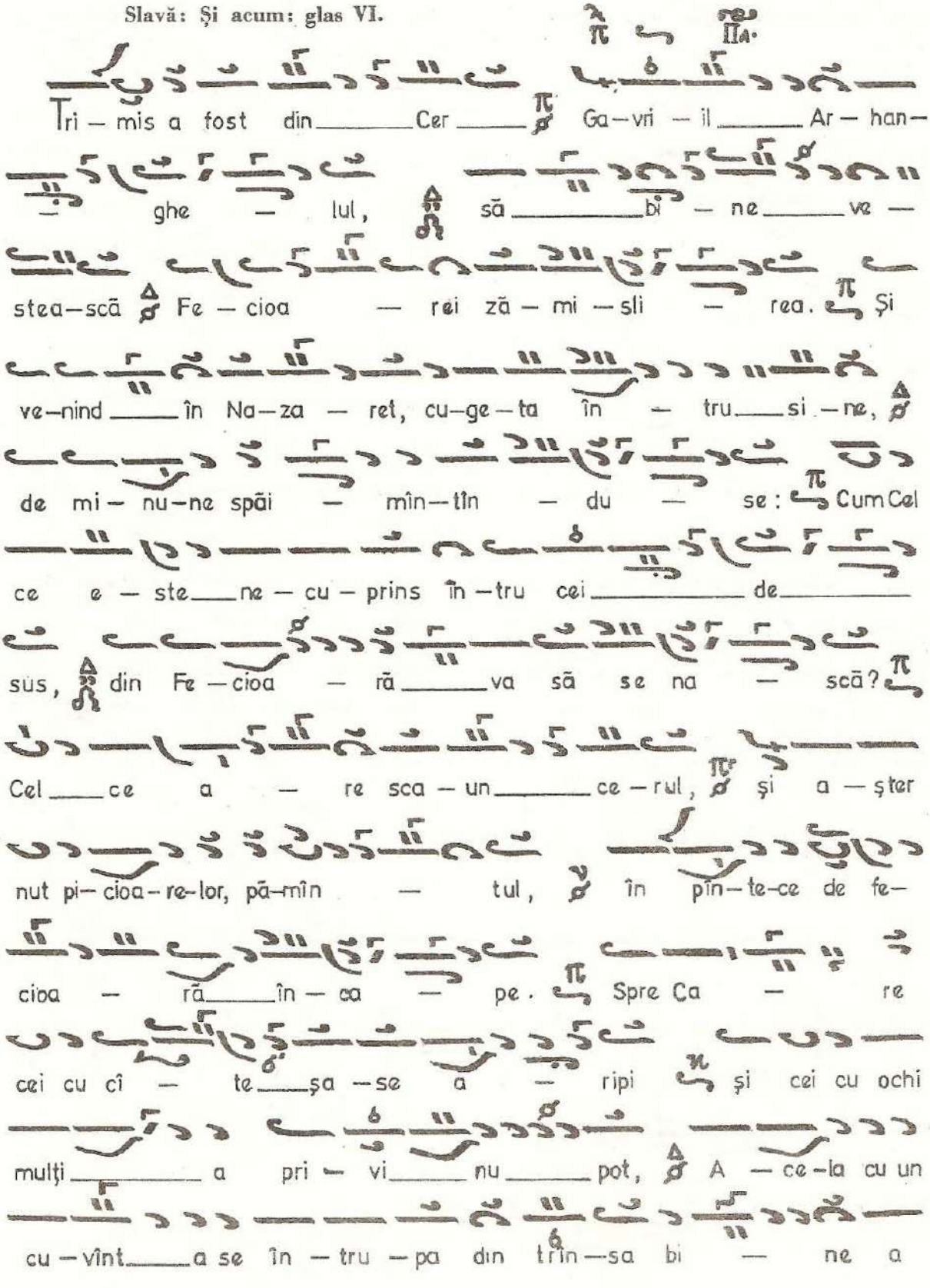
Tri – mis a fost din Cer Ga – vri – il Ar – han –
ghe – lul, să bi – ne ve –
stea – scă Fe – cioa – rei zã – mi – sli – rea. Şi
ve – nind în Na – za – ret, cu – ge – ta în – tru si – ne,
de mi – nu – ne spăi – mîn – tîn – du – se: Cum Cel
ce e – ste ne – cu – prins în – tru cei de
sus, din Fe – cioa – rã va să se na – scă?
Cel ce a – re sca – un ce – rul, şi a – şter
nut pi – cioa – re – lor, pă – mîn – tul, în pîn – te – ce de fe –
cioa – rã în – ca – pe. Spre Ca – re
cei cu cî – te şa – se a – ripi şi cei cu ochi
mulţi a pri – vi nu pot, A – ce – la cu un
cu – vînt a se în – tru – pa din trîn – sa bi – ne a

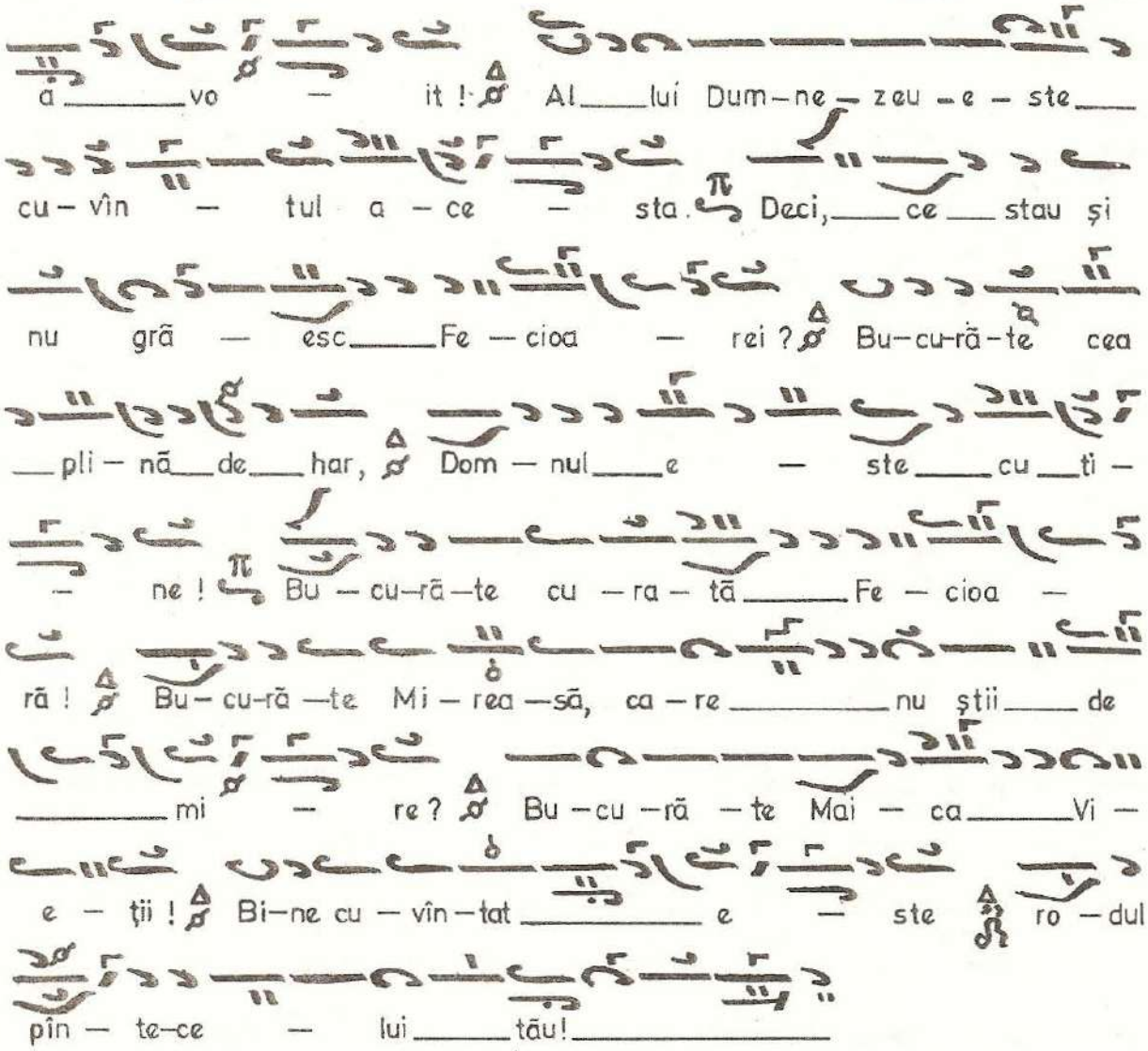
a — vo — it! Al — lui Dum — ne — zeu — e — ste —
cu — vîn — tul a — ce — sta. Deci, — ce — stau și
nu gră — esc — Fe — cioa — rei? Bu — cu — ră — te cea
— pli — nă — de — har, Dom — nul — e — ste — cu — ti —
— ne! Bu — cu — ră — te cu — ra — tă — Fe — cioa —
ră! Bu — cu — ră — te Mi — rea — să, ca — re — nu știi — de
— mi — re? Bu — cu — ră — te Mai — ca — Vi —
e — ții! Bi — ne cu — vîn — tat — e — ste ro — dul
pîn — te — ce — lui — tău!

La LITIE, Slavă: glas VIII. Hï·

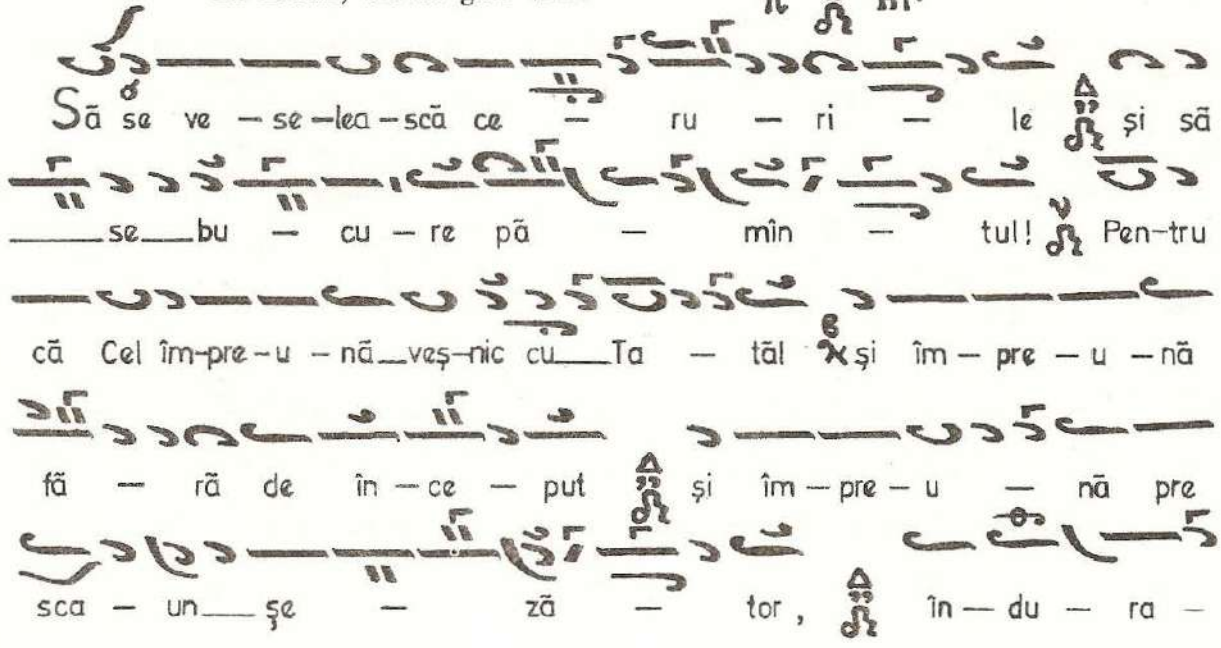
Să se ve — se — lea — scă ce — ru — ri — le și să
— se — bu — cu — re pă — mîn — tul! Pen — tru
că Cel îm — pre — u — nă — veș — nic cu — Ta — tăl și îm — pre — u — nă
fă — ră de în — ce — put și îm — pre — u — nă pre
sca — un — șe — ză — tor, în — du — ra —

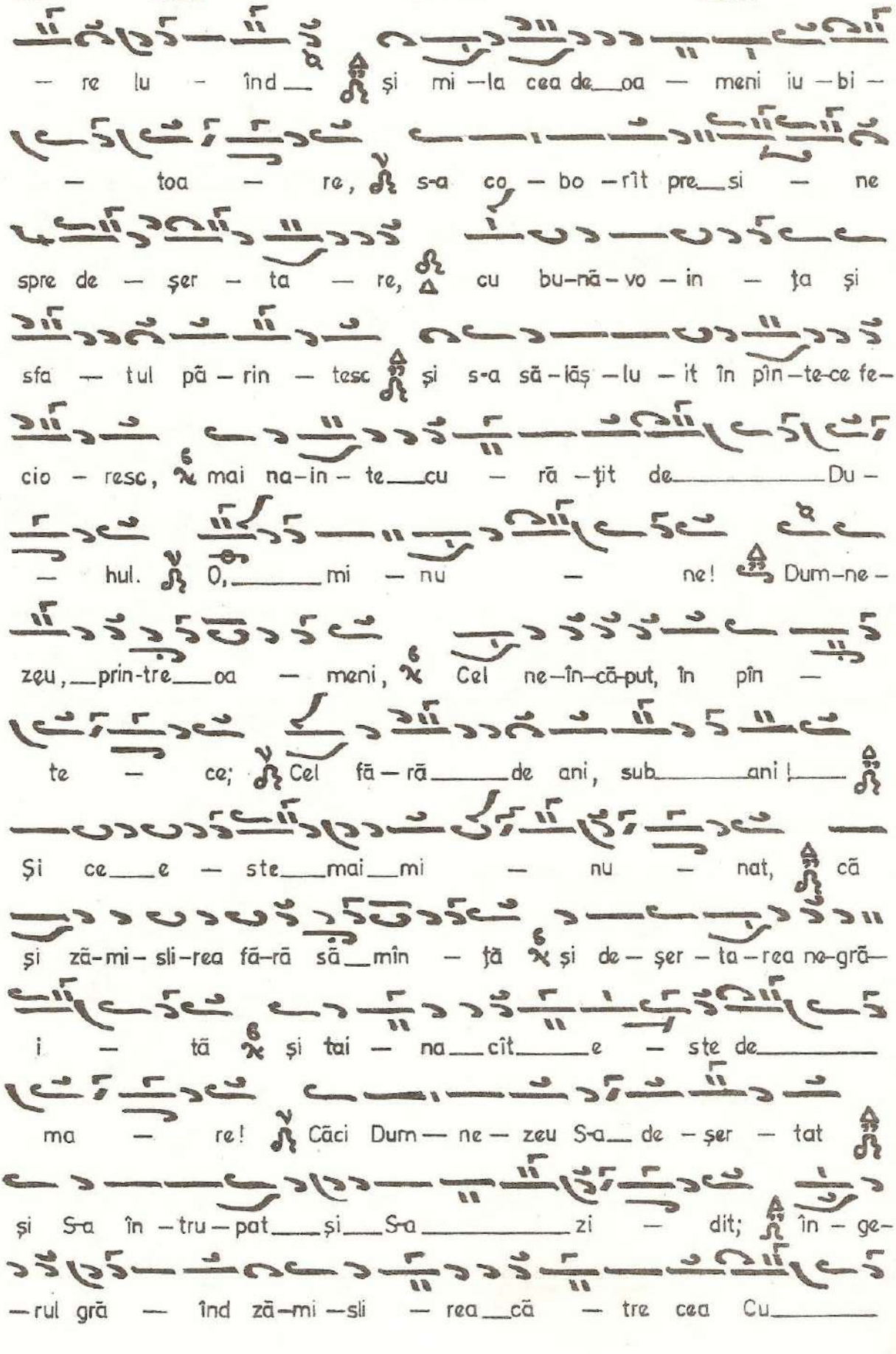
re lu - înd și mi-la cea de-oa - meni iu-bi -
toa - re, s-a co - bo - rît pre-si - ne
spre de - șer - ta - re, cu bu-nă-vo - in - ța și
sfa - tul pă - rin - tesc și s-a să-lăș - lu - it în pîn-te-ce fe-
cio - resc, mai na-in - te-cu - ră - țit de Du -
- hul. O, mi - nu - ne! Dum-ne -
zeu, prin-tre-oa - meni, Cel ne-în-că-put, în pîn -
te - ce; Cel fă - ră de ani, sub ani!
Și ce-e - ste-mai-mi - nu - nat, că
și zăi-mi-sli-rea fă-ră să-mîn - ță și de - șer - ta - rea ne-gră-
i - tă și tai - na-cît-e - ste de
ma - re! Căci Dum - ne - zeu S-a-de - șer - tat
și S-a în - tru - pat-și-S-a zi - dit; în - ge-
- rul gră - înd zăi-mi-sli - rea-că - tre cea Cu

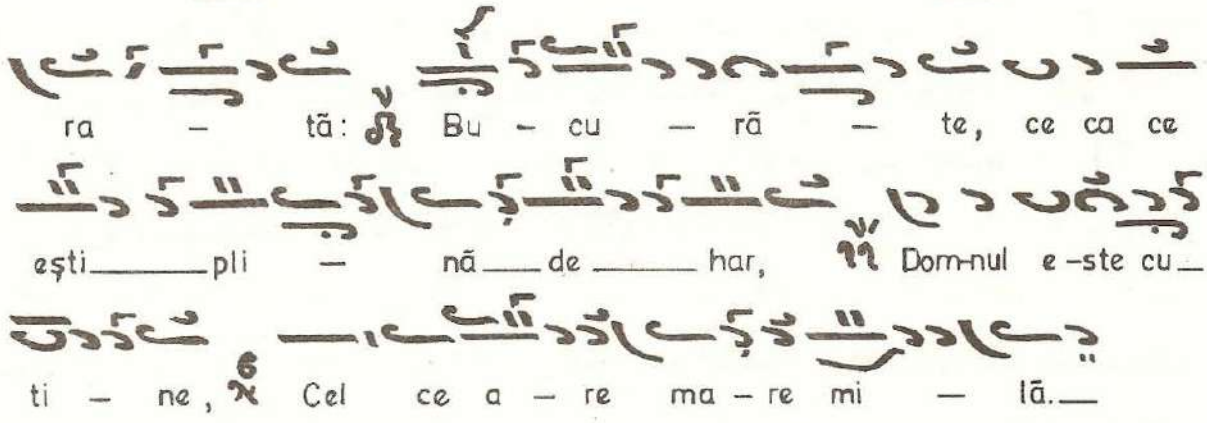

Şi acum: glas II.

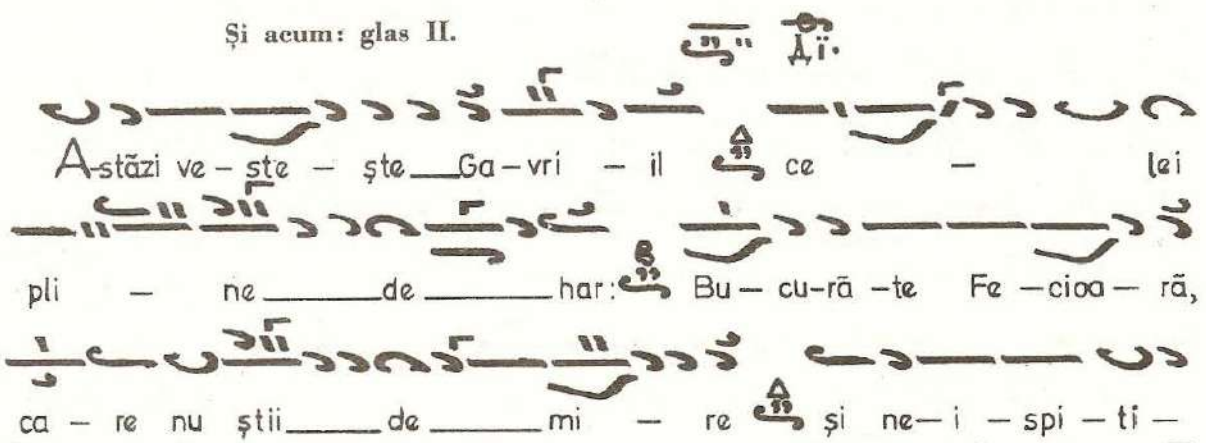
A-stăzi ve — ste — ste — Ga — vri — il ce — lei
pli — ne — de — har: Bu — cu-rā — te Fe — cioa — rā,
ca — re nu ştii — de — mi — re şi ne — i — spi — ti —
tă — de nun — tă! Nu te mi-ra de chi-pul — meu cel —
stre — in, nici nu te spăi — mîn — ta, că Ar — han —
— ghe! — sînt. Şar-pe-le a a — mă-git pre
E — va — oa-re — cînd; iar — eu — a — cum, ve-stesc —
ţi — e bu — cu — ri — e; Rā — mî — nea-vei ne — a —
tin — să şi vei na — şte pre Dom — nul, — Prea — cu —
— ra — tă. —

La STIHOAVNĂ, Stihirile, glas IV. Пл.

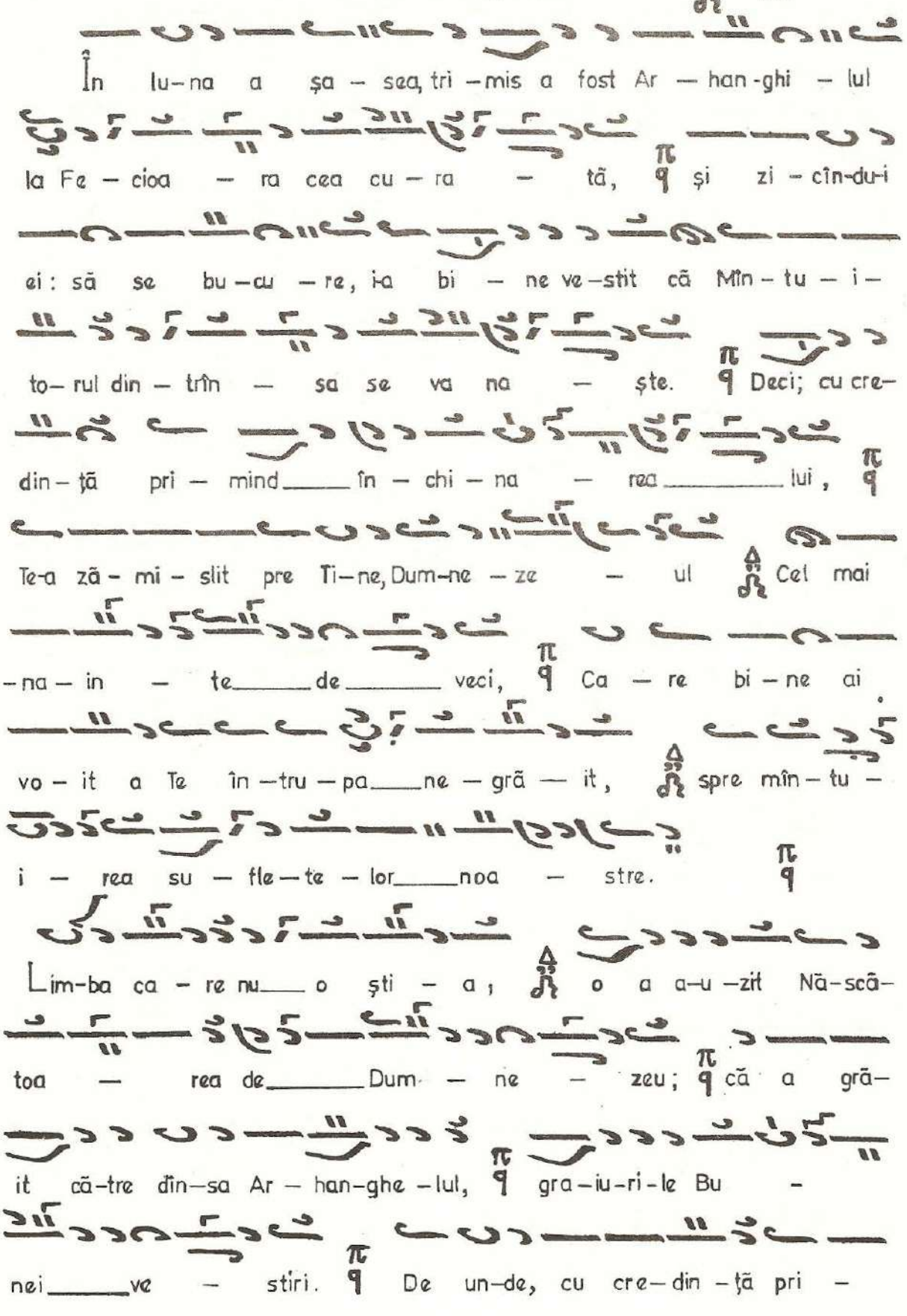
În lu-na a șa-sea, tri-mis a fost Ar-han-ghi-lul
la Fe-cioa-ra cea cu-ra-tă, și zi-cîn-du-i
ei: să se bu-cu-re, i-a bi-ne ve-stit că Mîn-tu-i-
to-rul din-trîn-sa se va na-ște. Deci; cu cre-
din-ță pri-mind în-chi-na-rea lui,
Te-a zămislit pre Ti-ne, Dum-ne-ze-ul Cel mai
-na-in-te de veci, Ca-re bi-ne ai
vo-it a Te în-tru-pa-ne-grăit, spre mîn-tu-
i-rea su-fle-te-lor noa-stre.
Limba ca-re nu o ști-a, o a a-u-zit Născă-
toa-rea de Dum-ne-zeu; că a grăit
către dînsa Ar-han-ghe-lul, graiurile Bu-
neivești. De unde, cu cre-din-ță pri-

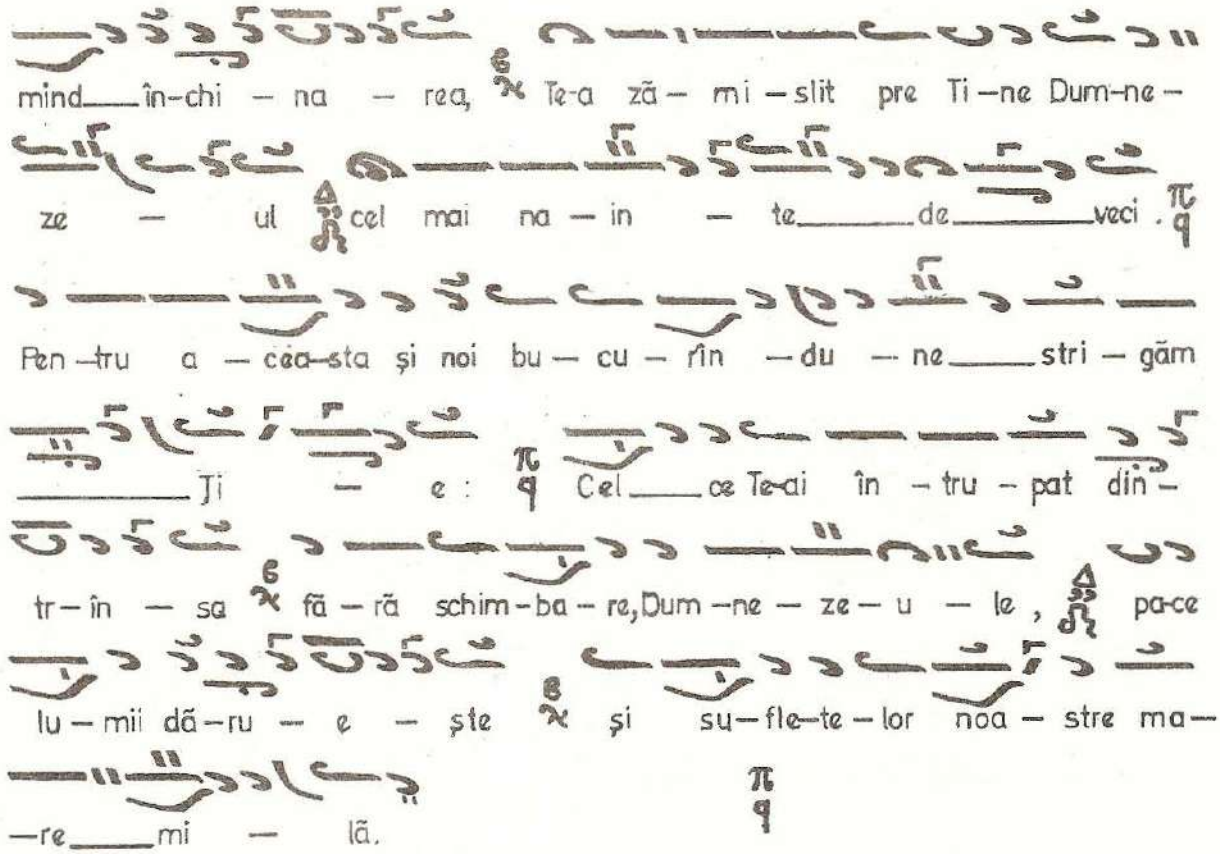
mind în-chi – na – rea, Te-a zã – mi – slit pre Ti – ne Dum-ne –
ze – ul cel mai na – in – te de veci.
Pen – tru a – cea – sta şi noi bu – cu – rîn – du – ne stri – găm
Ji – e: Cel ce Te-ai în – tru – pat din –
tr-în – sa fă – rã schim – ba – re, Dum – ne – ze – u – le, pa-ce
lu – mii dă – ru – e – şte şi su – fle – te – lor noa – stre ma –
– re mi – lă.

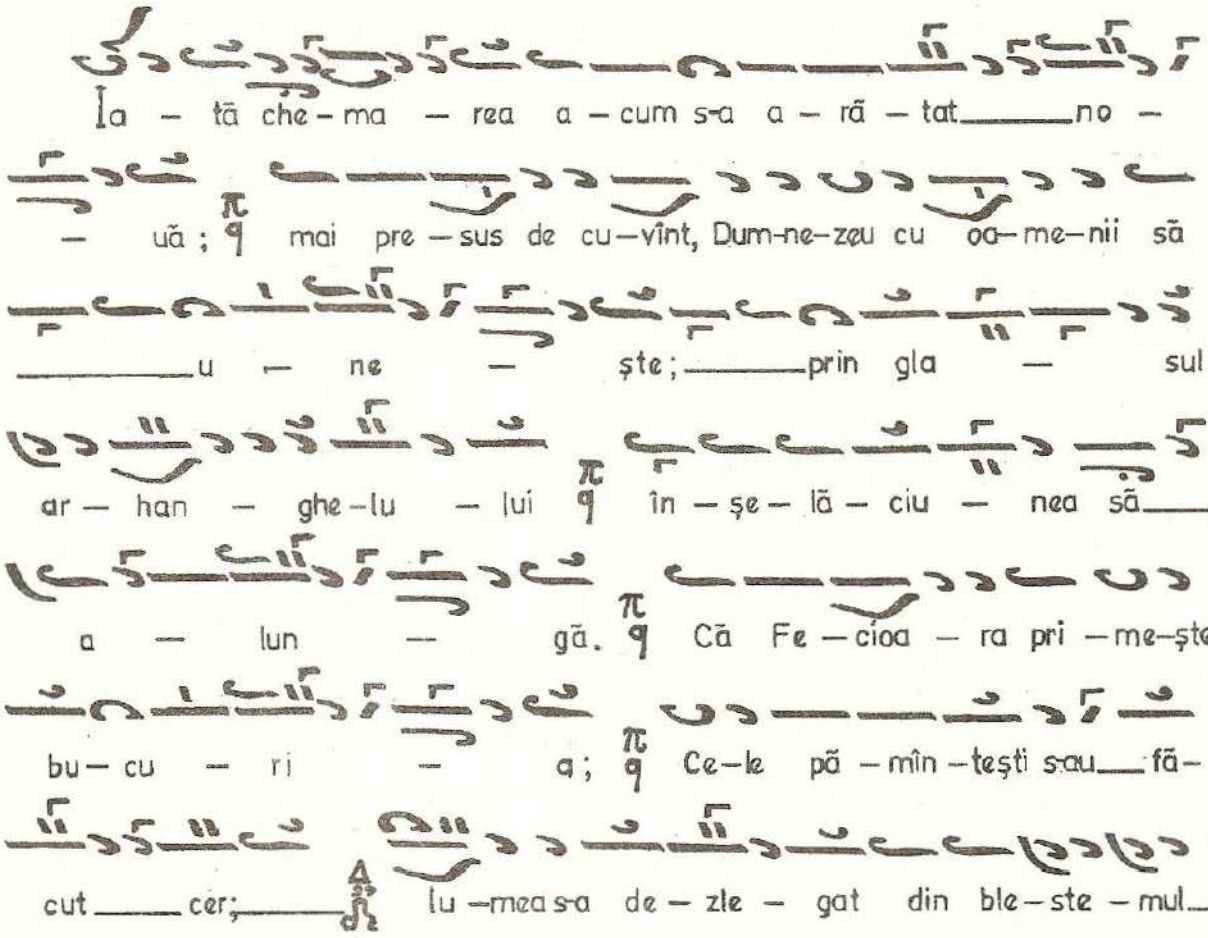
La – tă che – ma – rea a – cum s-a a – ră – tat no –
– uă; mai pre – sus de cu – vînt, Dum-ne-zeu cu oa – me – nii să
u – ne – şte; prin gla – sul
ar – han – ghe – lu – lui în – şe – lă – ciu – nea să
a – lun – gă. Că Fe – cioa – ra pri – me – şte
bu – cu – ri – a; Ce – le pă – mîn – teşti s-au fă –
cut cer; lu – mea s-a de – zle – gat din ble – ste – mul

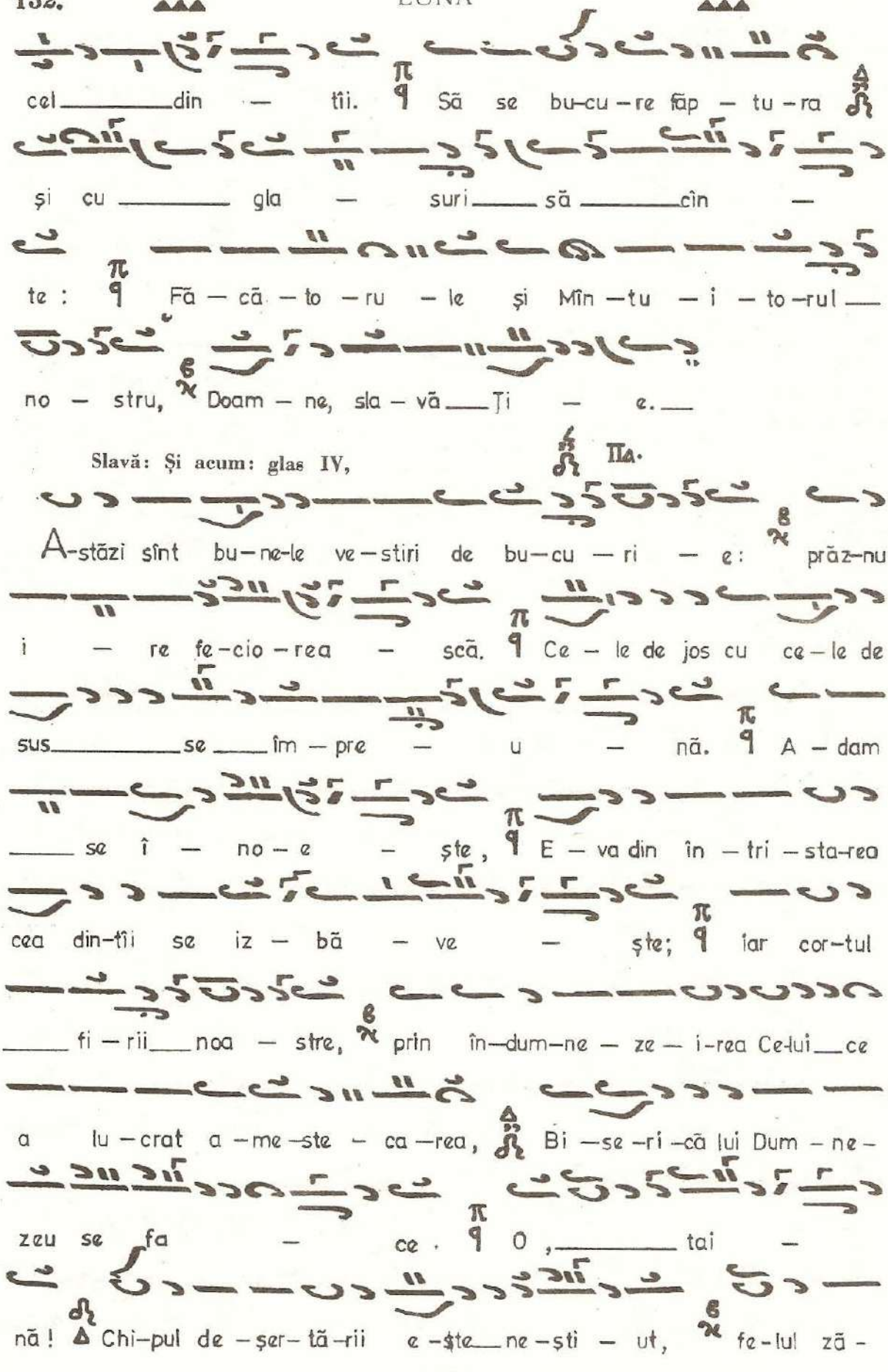
cel din — tîi. Să se bu-cu-re făp-tu-ra
și cu gla — suri să cîn —
te: Fă-că-to-ru-le și Mîn-tu-i-to-rul
no — stru, Doam-ne, sla-vă Ți — e.
Slavă: Și acum: glas IV, IIa.
A-stăzi sînt bu-ne-le ve-stiri de bu-cu-ri — e: prăz-nu-
i — re fe-cio-rea — scă. Ce-le de jos cu ce-le de
sus se îm-pre — u — nă. A-dam
se î — no-e — ște, E-va din în-tri-sta-rea
cea din-tîi se iz — bă — ve — ște; iar cor-tul
fi-rii noa — stre, prin în-dum-ne-ze-i-rea Ce-lui ce
a lu-crat a-me-ste-ca-rea, Bi-se-ri-că lui Dum-ne-
zeu se fa — ce. O, tai —
nă! Chi-pul de-șer-tă-rii e-ște ne-ști-ut, fe-lul zã-

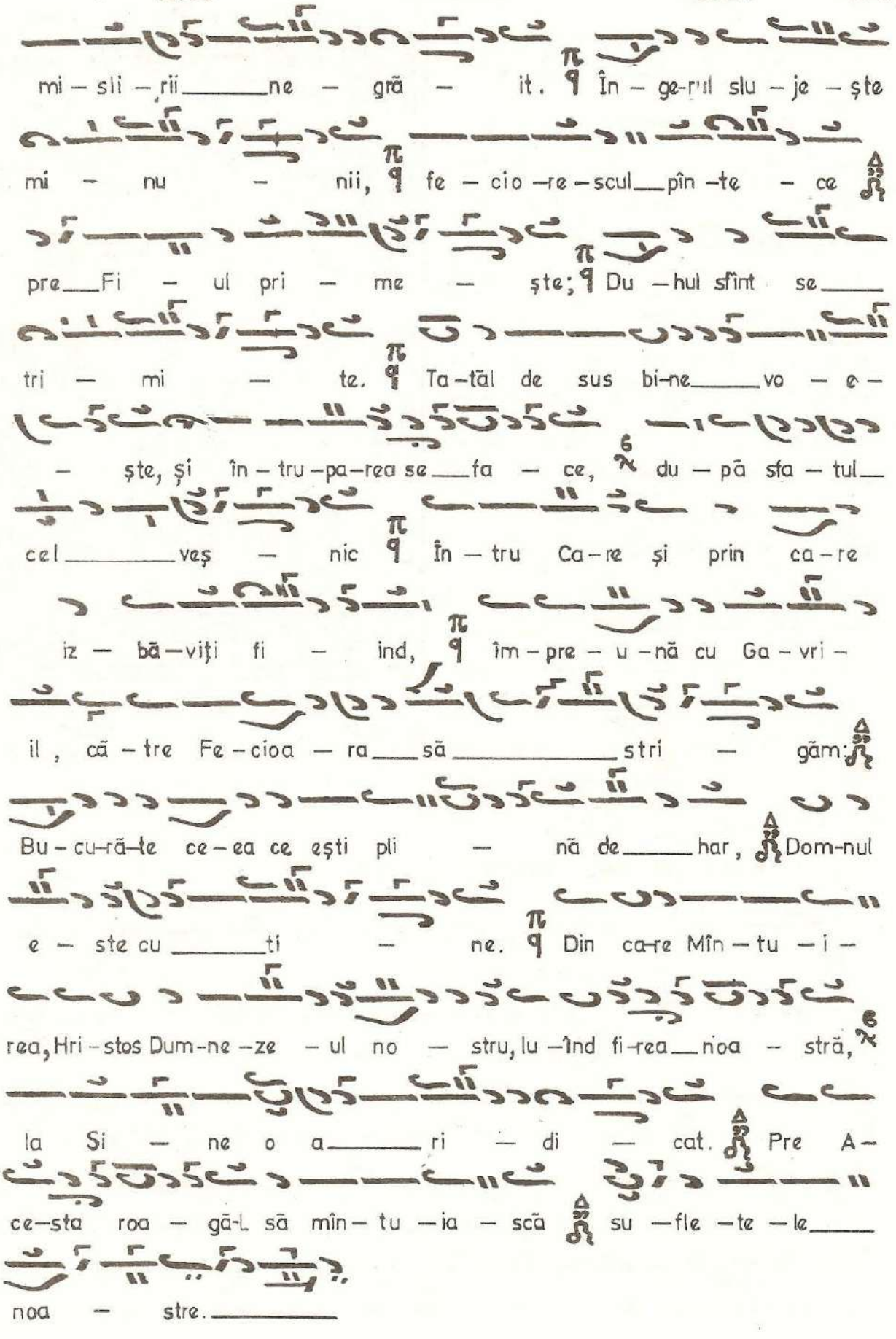
mi – sli – rii ne – gră – it. În – ge-rul slu – je – ște
mi – nu – nii, fe – cio – re – scul pîn – te – ce
pre Fi – ul pri – me – ște; Du – hul sfînt se
tri – mi – te. Ta – tăl de sus bi – ne vo – e –
– ște, și în – tru – pa – rea se fa – ce, du – pă sfa – tul
cel veș – nic În – tru Ca – re și prin ca – re
iz – bă – viți fi – ind, îm – pre – u – nă cu Ga – vri –
il, că – tre Fe – cioa – ra să stri – găm:
Bu – cu – ră – te ce – ea ce ești pli – nă de har, Dom-nul
e – ste cu ti – ne. Din ca – re Mîn – tu – i –
rea, Hri – stos Dum – ne – ze – ul no – stru, lu – înd fi – rea noa – stră,
la Si – ne o a ri – di – cat. Pre A –
ce – sta roa – gă – L să mîn – tu – ia – scă su – fle – te – le
noa – stre.

Tropar, glas IV.

A-stăzi e-ste în-ce-pă-tu-ra mîn-tu-i-rii noa-stre și a-ră-ta-rea tai-nei cei-lei din veac. Fi-ul lui Dum-ne-zeu, fiu Fe-cioa-rei se fa-ce, și Ga-vri-il ha-rul bi-ne-l ve-ste-ște. Pen-tru a-cea-sta și noi îm-pre-u-nă cu dîn-sul, Năs-că-toa-rei de Dum-ne-zeu să-i stri-găm: Bu-cu-ră-te cea pli-nă de har, Dom-nul e-ste cu ti-ne!

Sedealna întîi, glas I. Podobie: Mormîntul tău ....

Ma-re-le Vo-e-vod al ce-te-lor ce-lor fă-ră de trup, în ce-ta-tea Na-za-ret stînd de fa-ță, ți-a ve-stit ți-e, Cu-ra-tă, pre Îm-pă-ra-tul vea-cu-ri-lor și Dom-nul: Bu-cu-ră-te!, gră-ind ți-e, bi-ne cu-vîn-ta-tă Ma-ri-e, mi-nu-ne· ne-cu-prin-să și

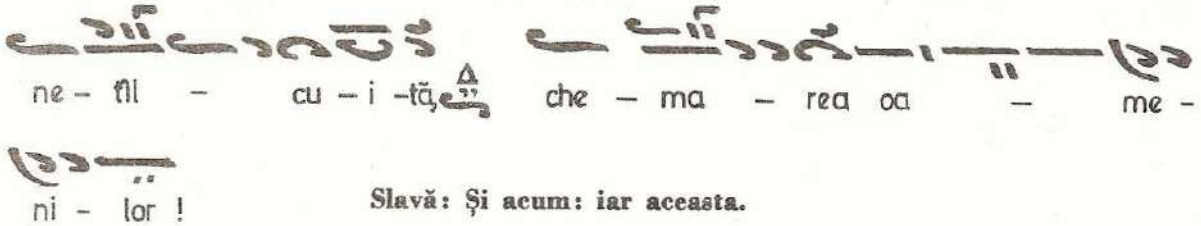

Slavă: Și acum: iar aceasta.

A doua Sedealnă, glas III, Podobie: De frumsețea fecioriei tale ...

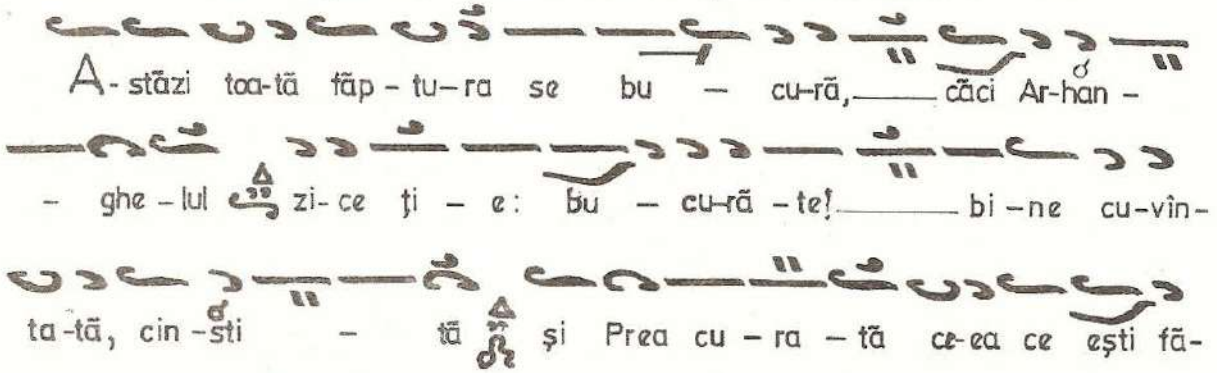
A - stăzi toa-tă făp - tu - ra se bu - cu-ră, căci Ar-han -
- ghe - lul zi - ce ți - e: bu - cu-ră - te! bi - ne cu-vîn -
ta-tă, cin - sti - tă și Prea cu - ra - tă ce-ea ce ești fă -
ră-pri - ha - nă. A - stăzi, se în - tu - ne-că în - gîn -
fa - rea șăr - pe - lui, căci le - gă - tu - ra ble - ste -
mu - lui stră - mo - șu - lui s-a dez-le - gat. Pen - tru a - cea-sta
tot - dea-u - na stri - găm ți - e: Bu - cu-ră-te, ce - ea ce ești pli -
- nă de har!

Slavă: Și acum: iar aceasta.

Mărimurile, glas I.

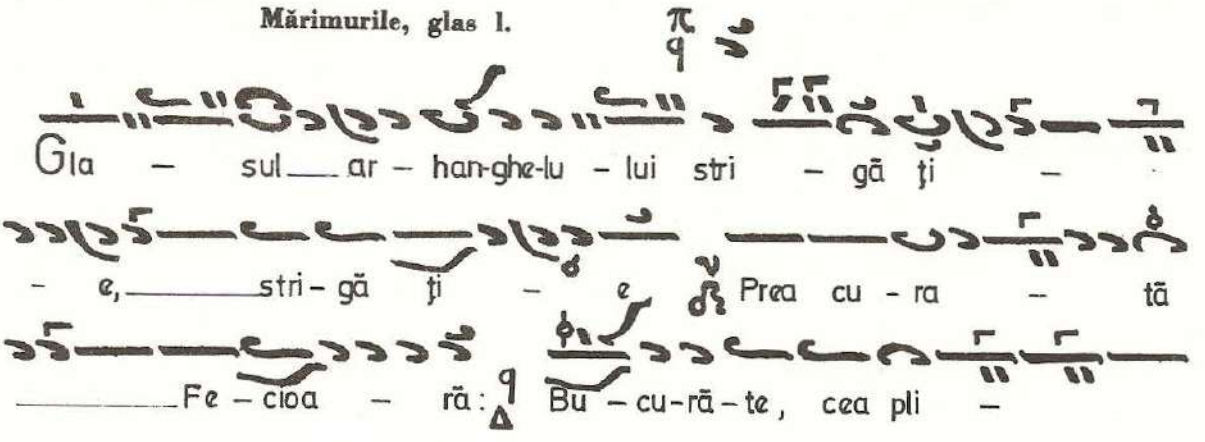

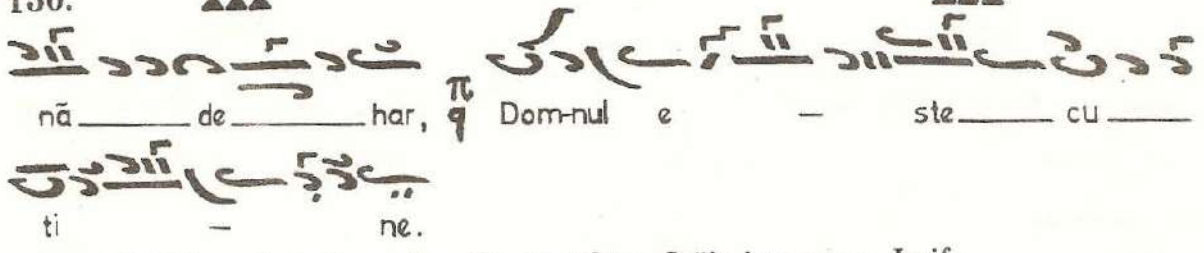

După Polieleu, Sedealna, glas IV, Podobie: Spăimîntatu-s-a Iosif . . .

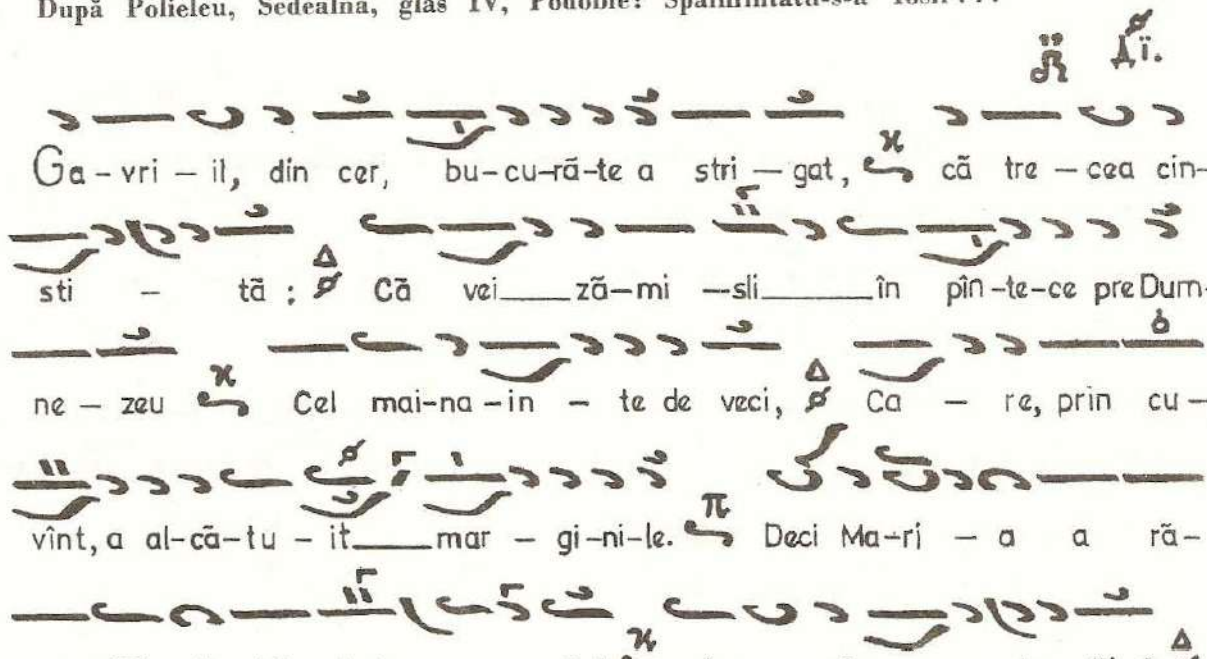
Ga-vri-il, din cer, bu-cu-ră-te a stri-gat, că tre-cea cin-
sti-tă: Că vei-zã-mi-sli-în pîn-te-ce pre Dum-
ne-zeu Cel mai-na-in-te de veci, Ca-re, prin cu-
vînt, a al-că-tu-it-mar-gi-ni-le. Deci Ma-ri-a a ră-
spuns: Fă-ră băr-bat-sînt și cum voi na-ște Fiu?
Na-ște-re fă-ră să-mîn-ță ci-ne a-vă-zut? Și
spu-nîn-du-i, a zis în-ge-rul că-tre Nă-scă-toa-
rea-de Dum-ne-zeu și-Fe-cioa-ra: Ve-ni-va
pe-ste ti-ne Du-hul-Sfînt-și pu-
te-rea Ce-lui prea î-nalt-te va-um-bri.

Slavă: Și acum: asemenea.

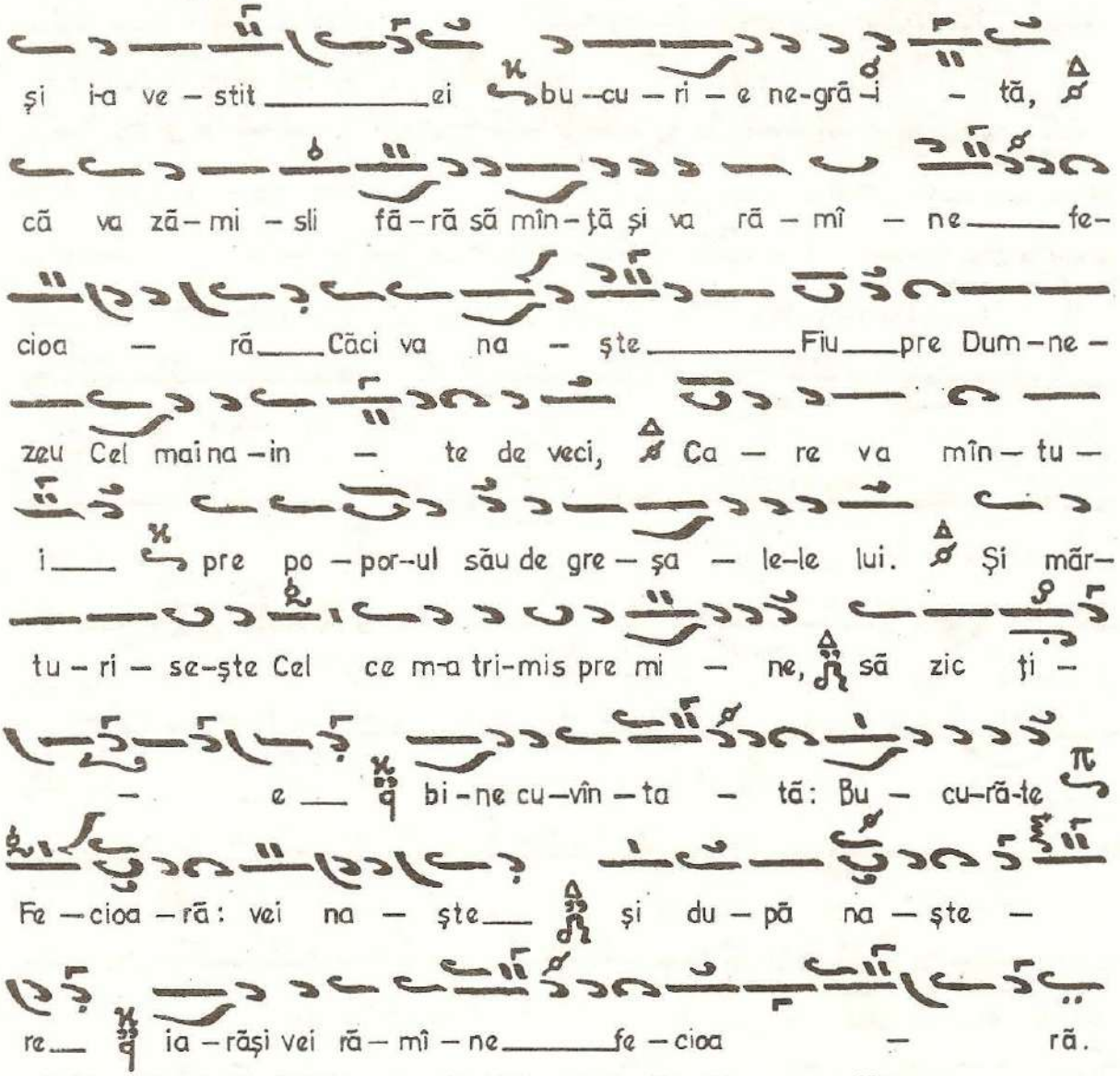
și i-a ve – stit ei bu – cu – ri – e ne-gră-i – tă,
că va zā – mi – sli fā – rā să mîn – ţă și va rā – mî – ne fe-
cioa – rā Căci va na – ște Fiu pre Dum – ne –
zeu Cel mai na – in – te de veci, Ca – re va mîn – tu –
i pre po – por – ul său de gre – ș a – le – le lui. Și mār –
tu – ri – se – ște Cel ce m-a tri – mis pre mi – ne, să zic ți –
– e bi – ne cu – vîn – ta – tă: Bu – cu – rā – te
Fe – cioa – rā: vei na – ște și du – pă na – ște –
re ia – rāși vei rā – mî – ne fe – cioa – rā.

După psalmul 50, Stihira, glas II, Binevestește Gavriil . . . pag. 129.

La LAUDE, Slavă: Și acum: glas II.

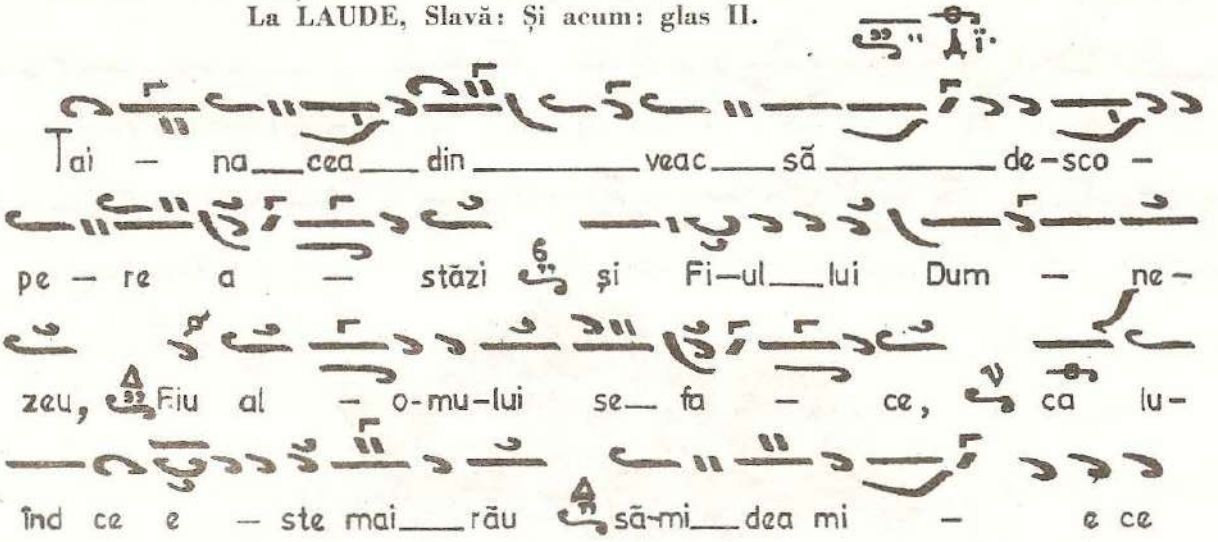

e – ste mai bun. A – mă – gi – tu – s-a

de de-mult A – dam, do – rind să fi –

– e Dum-ne-zeu şi nu a fost; iar

Dum – ne – zeu om se fa – ce, ca să-l fa – că

pe A-dam Dum – ne – zeu. Să se ve – se –

lea-scă făp – tu – ra şi să sal – te

fi – rea, că ar – han-ghe-lul stă cu fri – că

î – na – în – tea Fe – cioa – rei şi-i a –

du-ce ei bu – cu – ri – e, îm – po – tri – va în –

tri – stă – rii. Cel ce Te-ai fă – cut om pen – tru

mi – lo – sti – vi – rea mi – lei, Dum – ne – ze – ul

no – stru, sla – vă Ţi – e.

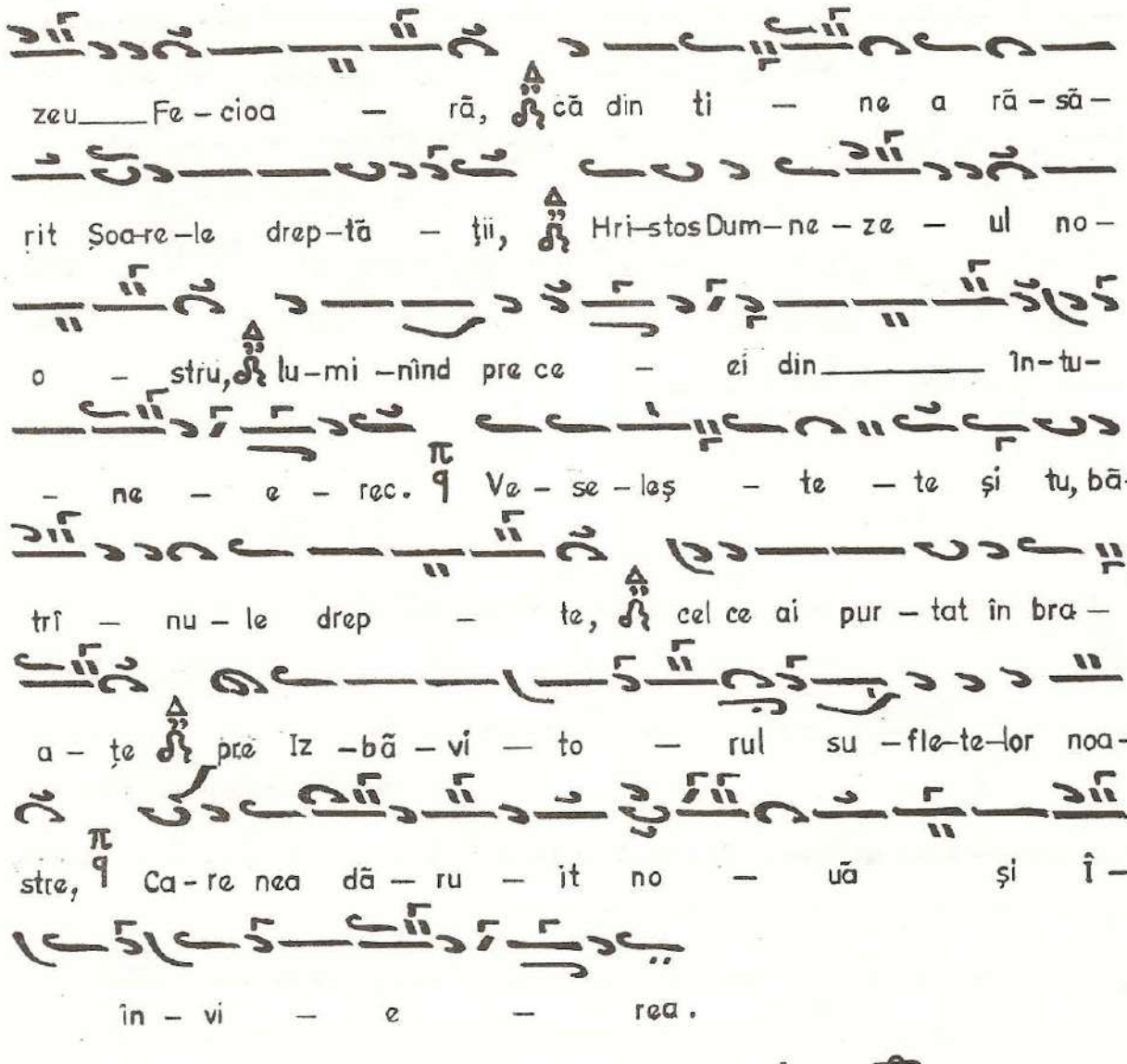
zeu Fe-cioa-rã, că din ti-ne a rã-sã-rit Șoa-re-le drep-tã-ții, Hri-stos Dum-ne-ze-ul no-
o-stru, lu-mi-nînd pre ce-ei din în-tu-
-ne-e-rec. Ve-se-leș-te-te și tu, bã-
trî-nu-le drep-te, cel ce ai pur-tat în bra-
a-țe pre Iz-bã-vi-to-rul su-fle-te-lor noa-
stre, Ca-re nea dã-ru-it no-uã și în-
în-vi-e-rea.

La 25 Martie, Tropar, glas IV.

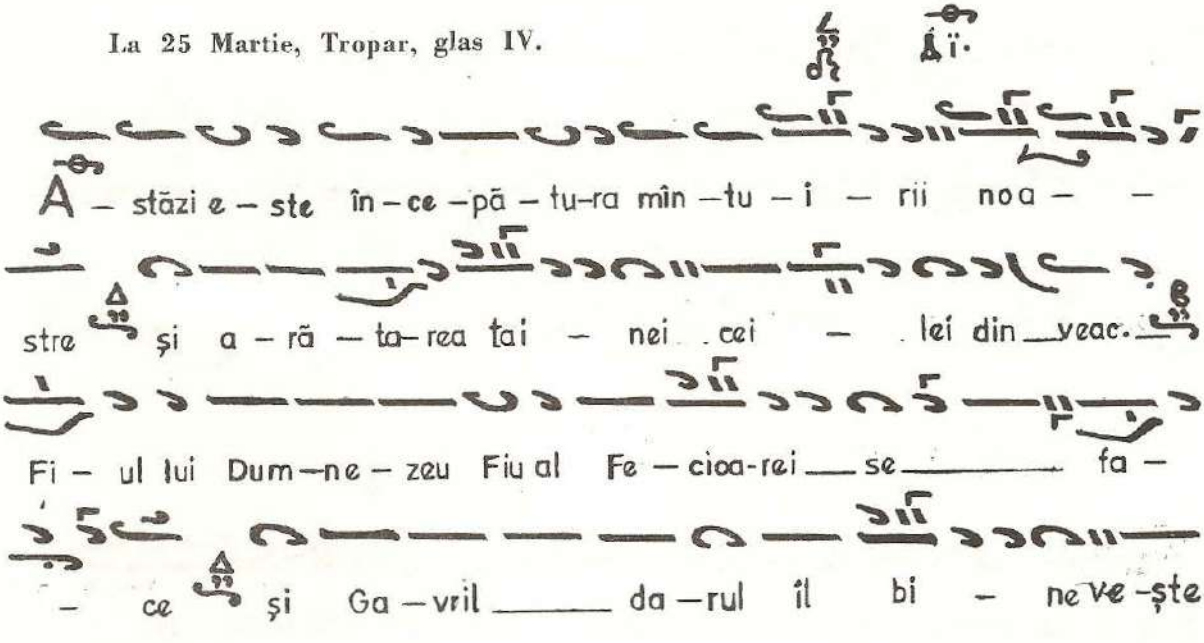
A-stãzi e-ste în-ce-pã-tu-ra mîn-tu-i-rii noa-
stre și a-rã-ta-rea tai-nei cei-lei din veac.
Fi-ul lui Dum-ne-zeu Fiu al Fe-cioa-rei se fa-
-ce și Ga-vril da-rul îl bi-ne ves-te

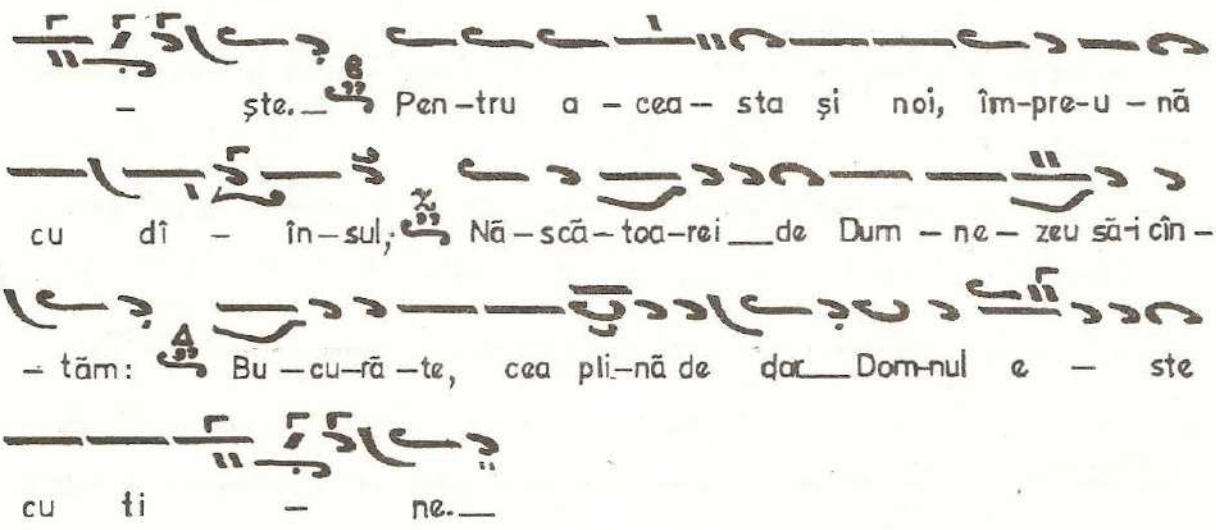
– ște. Pen–tru a – cea– sta și noi, îm–pre–u – nă
cu dî – în–sul; Nă – scă – toa–rei de Dum – ne – zeu să-i cîn –
– tăm: Bu – cu–ră – te, cea pli–nă de dar Dom-nul e – ste
cu ti – ne.

La 23 Aprilie, Tropar, glas IV. Aï.

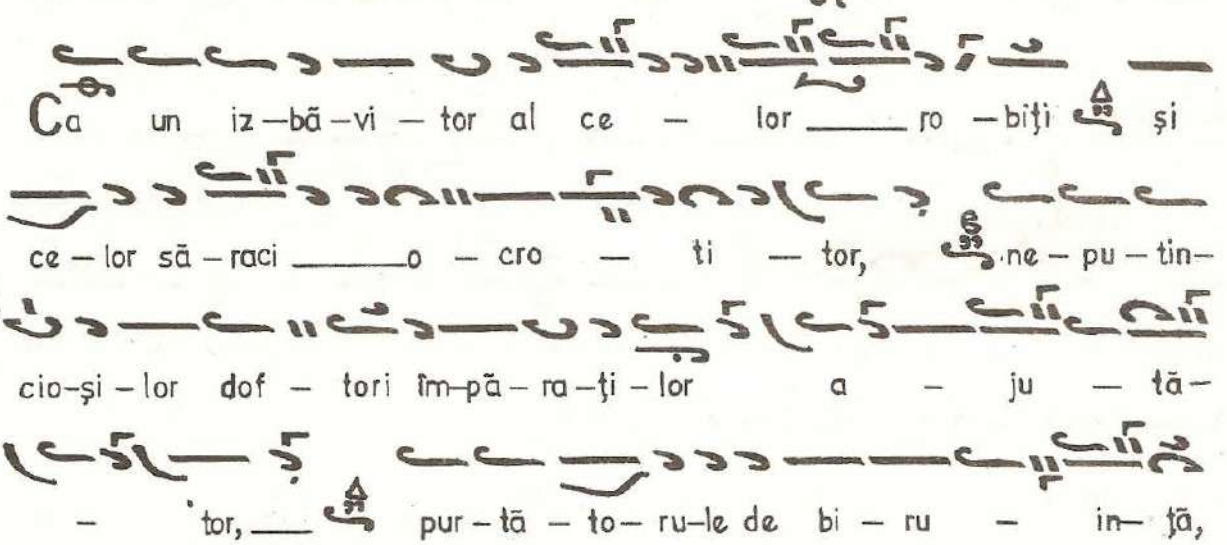
Ca un iz–bă–vi – tor al ce – lor ro – biți și
ce – lor să – raci o – cro – ti – tor, ne – pu – tin–
cio–și – lor dof – tori îm–pă – ra – ți – lor a – ju – tă–
– tor, pur – tă – to– ru–le de bi – ru – in– ță,
Ma-re Mu – ce–ni – ce Gheor– – ghe, roa–gă–
pre Hri– stos – Dum – ne – zeu să mîn – tu – ia–scă su–
– fle – te – le noa – stre.

La 29 iunie, Tropar, glas IV. Aï.

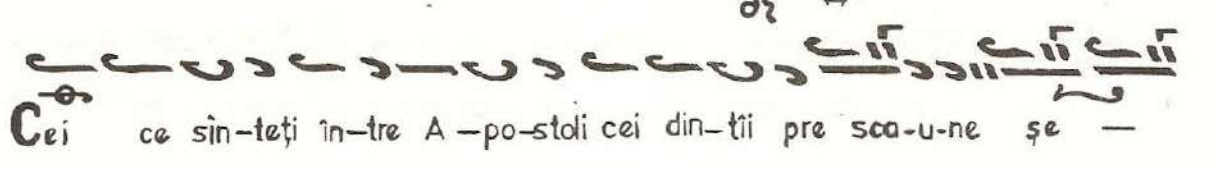

LUNA APRILIE

În 23. Sfîntul Marele Mucenic Gheorghe. Slavă: glas VI. Πα·

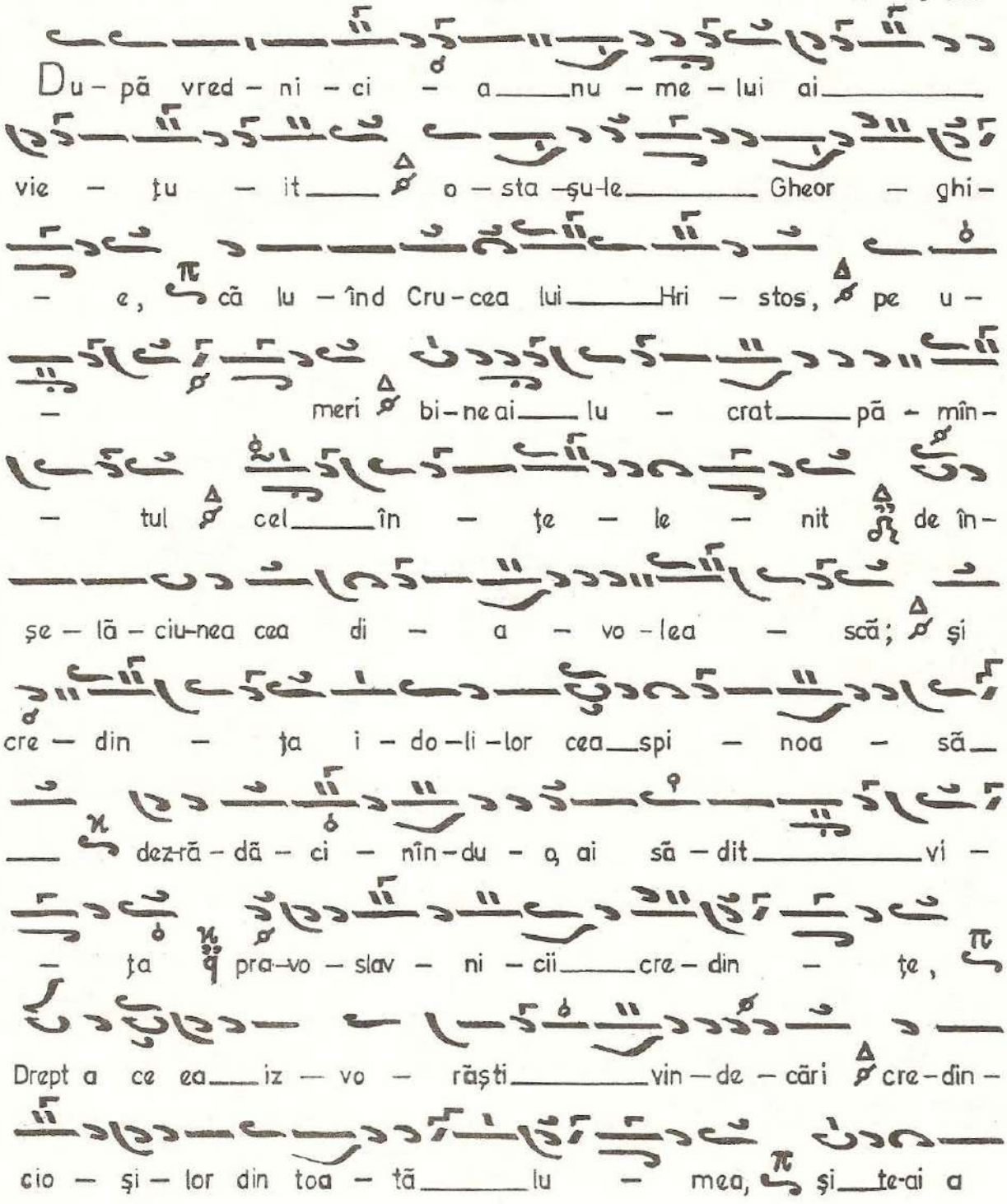
Du – pă vred – ni – ci – a nu – me – lui ai
vie – ţu – it o – sta – şu-le Gheor – ghi –
– e, că lu – înd Cru-cea lui Hri – stos, pe u –
– meri bi-ne ai lu – crat pă – mîn –
– tul cel în – ţe – le – nit de în –
şe – lă – ciu-nea cea di – a – vo – lea – scă; şi
cre – din – ţa i – do – li – lor cea spi – noa – să
dez-tă – dă – ci – nîn-du – a, ai să – dit vi –
– ţa pra-vo – slav – ni – cii cre – din – ţe,
Drept a ce ea iz – vo – răşti vin – de – cări cre-din –
cio – şi – lor din toa – tă lu – mea, şi te-ai a

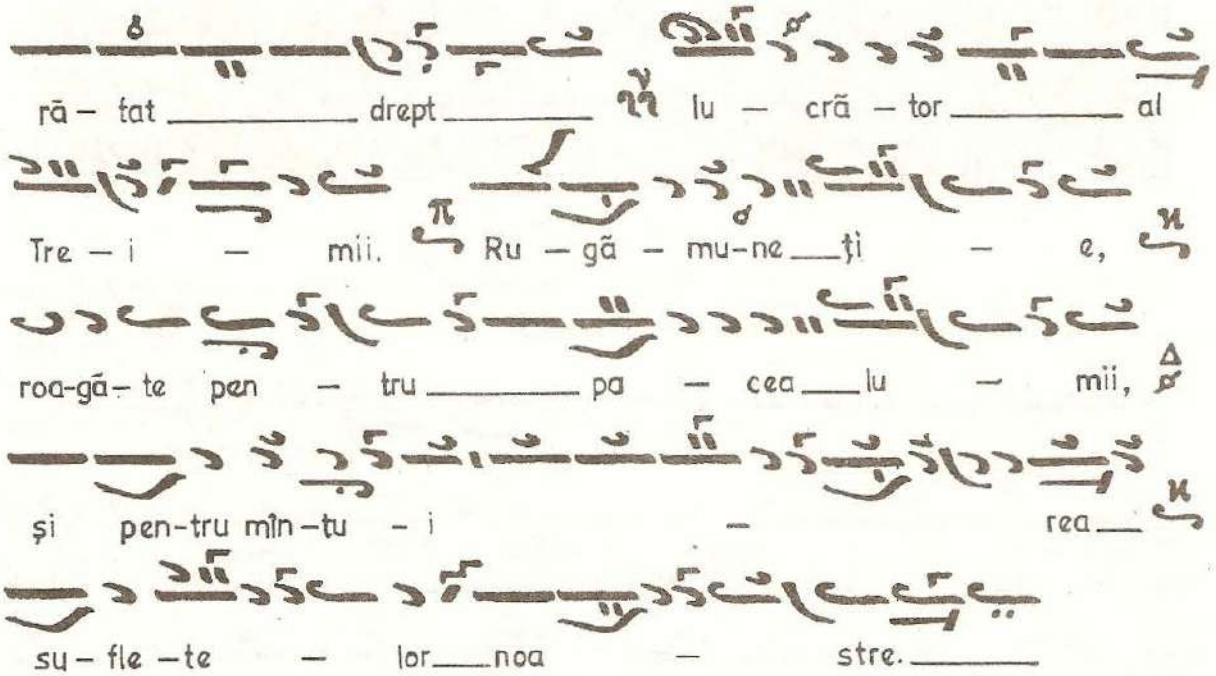

Şi acum: a Praznicului.

La LITIE Slavă: glas II.

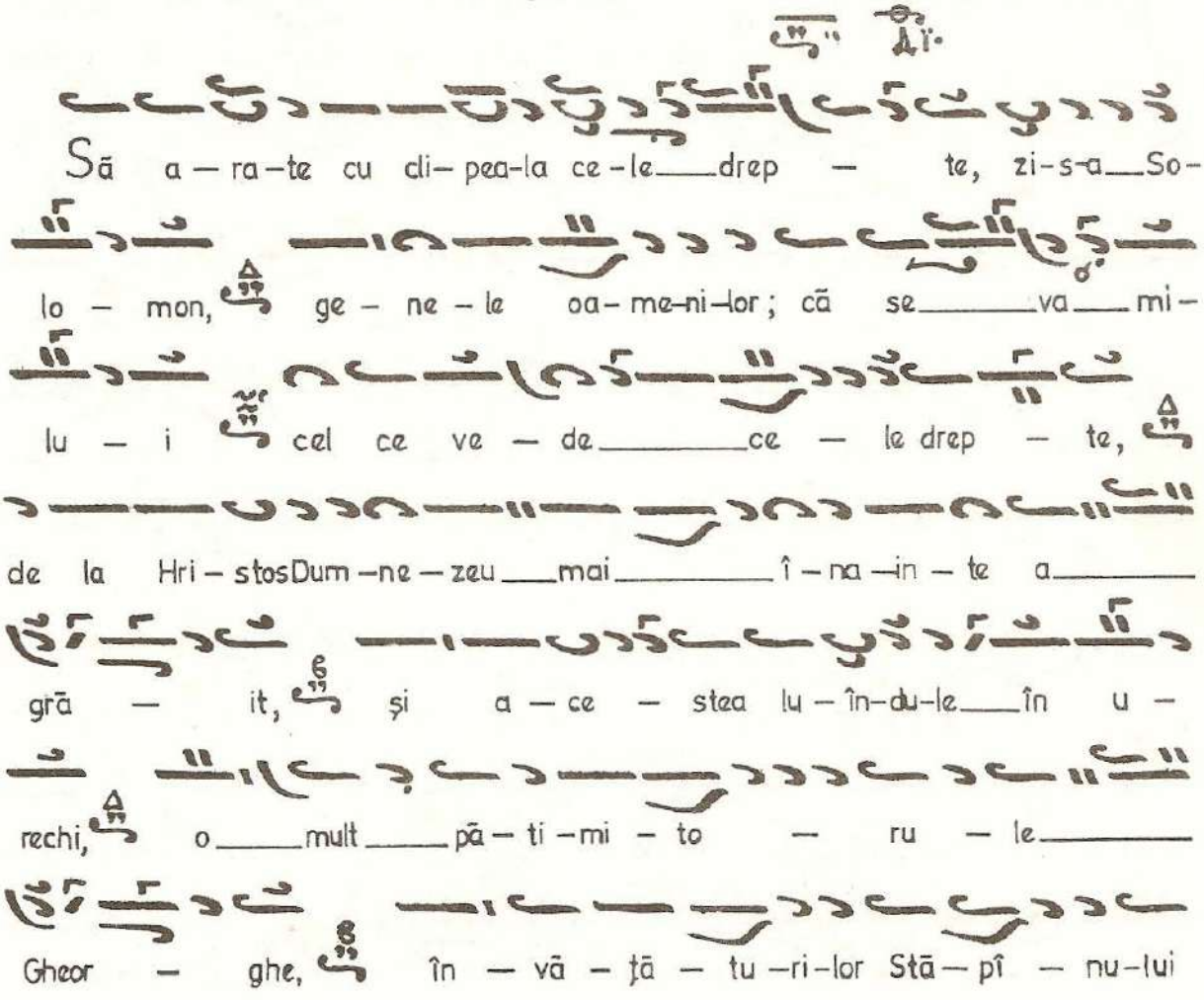
Să a – ra–te cu cli– pea–la ce–le–drep – te, zi–s–a–So–
lo – mon, ge – ne – le oa– me–ni–lor; că se–va–mi–
lu – i cel ce ve – de–ce – le drep – te,
de la Hri – stosDum –ne – zeu–mai–î – na –in – te a–
grā – it, şi a – ce – stea lu – în–du–le–în u –
rechi, o–mult–pă – ti –mi – to – ru – le–
Gheor – ghe, în – vă – ţă – tu –ri–lor Stă – pî – nu–lui

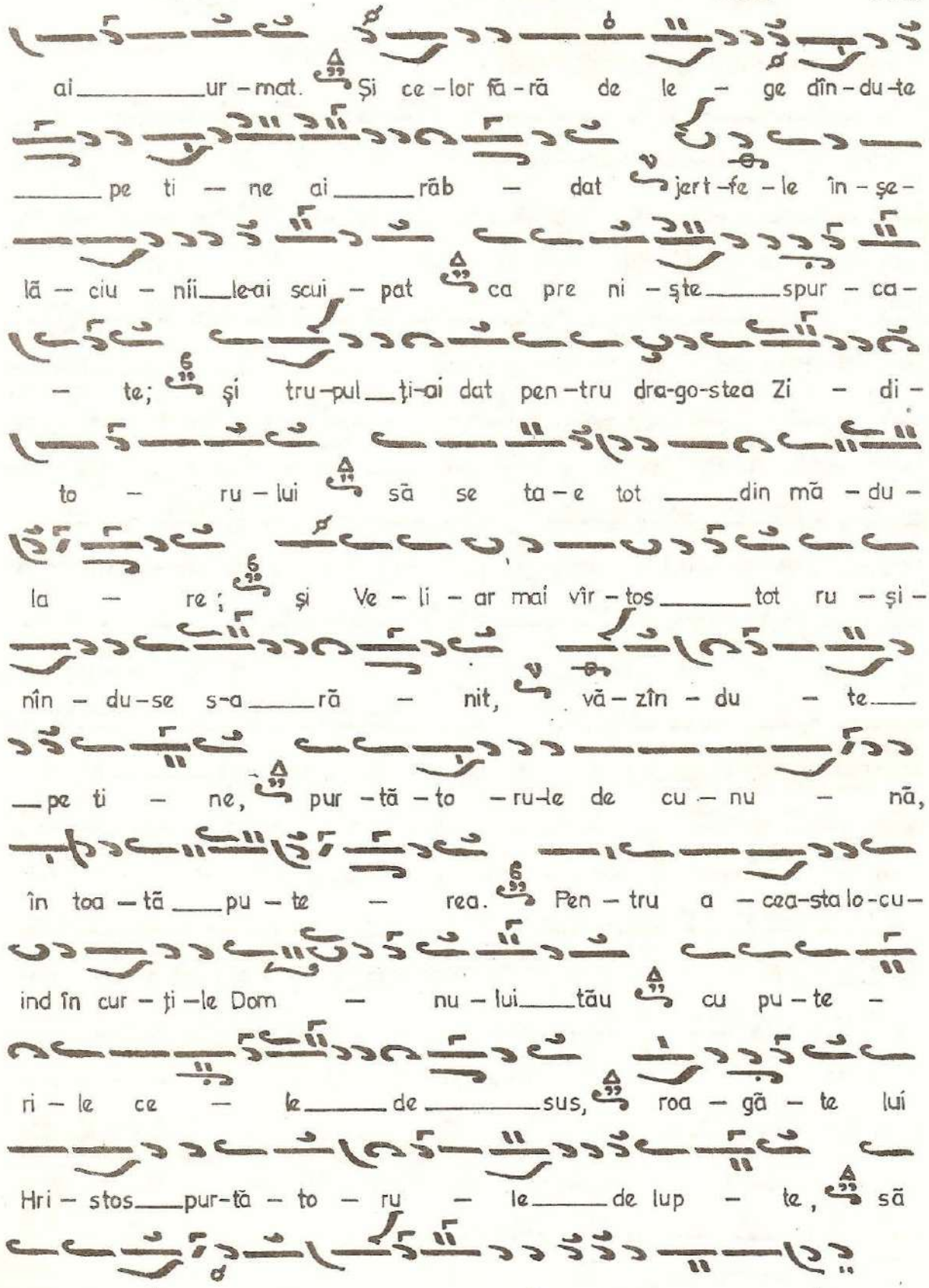
ai ur - mat. Şi ce - lor fă - rā de le - ge dîn - du - te
pe ti - ne ai rāb - dat jert - fe - le în - şe -
lā - ciu - nii le-ai scui - pat ca pre ni - şte spur - ca -
- te; şi tru - pul ţi-ai dat pen - tru dra-go-stea Zi - di -
to - ru - lui sā se ta - e tot din mā - du -
la - re; şi Ve - li - ar mai vîr - tos tot ru - şi -
nîn - du - se s-a rā - nit, vā - zîn - du - te
pe ti - ne, pur - tā - to - ru-le de cu - nu - nā,
în toa - tā pu - te - rea. Pen - tru a - cea-sta lo - cu -
ind în cur - ţi - le Dom - nu - lui tāu cu pu - te -
ri - le ce - le de sus, roa - gā - te lui
Hri - stos pur-tā - to - ru - le de lup - te, sā
mîn - tu - ia - scā su - fle-te-le noa - stre.

Şi acum: a Prazniculuí.

La STIHOAVNĂ, Slavă: glas IV. Πα.

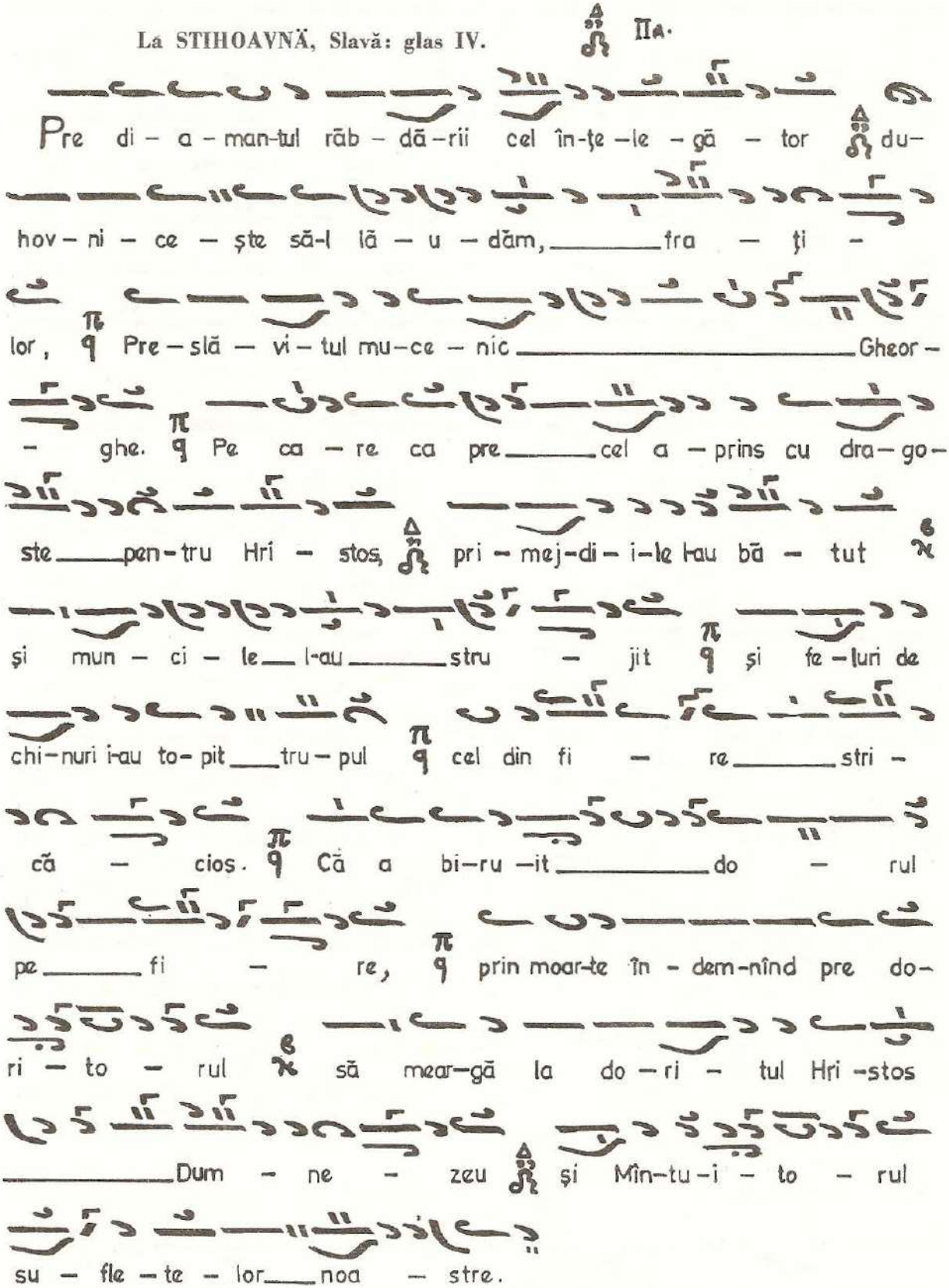
Pre di - a - man-tul răb - dă-rii cel în-ţe-le - gă - tor du-
hov - ni - ce - şte să-l lă - u - dăm, fra - ţi -
lor, Pre - slă - vi - tul mu-ce - nic Gheor -
- ghe. Pe ca - re ca pre cel a - prins cu dra - go -
ste pen - tru Hri - stos, pri - mej-di - i-le l-au bă - tut
şi mun - ci - le l-au stru - jit şi fe - luri de
chi - nuri i-au to - pit tru - pul cel din fi - re stri -
că - cios. Că a bi-ru -it do - rul
pe fi - re, prin moar-te în - dem-nînd pre do -
ri - to - rul să mear-gă la do - ri - tul Hri -stos
Dum - ne - zeu şi Mîn-tu-i - to - rul
su - fle - te - lor noa - stre.

Şi acum: a Praznicului.

Tropar, glas IV.

Ca un iz-bă-vi-tor al ce-lor ro-biţi, şi ce-lor să-raci o-cro-ti-tor, ce-lor bol-navi___ doc-tor, îm-pă-ra-ţi-lor a-ju-tă-tor,___ pur-tă-to-ru-le de bi-ru-in-ţă, Ma-re mu-ce-ni-ce Ghior-ghe, roa-gă pre Hri-stos Dum-ne-zeu să mîn-tu-ia-scă su-fle-te-le noa-stre.

A doua Sedalnă, glas I, Podobie: Mormîntul Tău . . .

Ia-tă a ră-să-rit_____ pri-mă-va-ra ha-ru-lui, stră-lu-ci-t-a în-vi-e-rea lui Hri-stos tu-tu-ror, şi îm-pre-u-nă cu ea___ş-a___i-vit_____ a-cum_____ zi-ua cea cu to-tul prăz-nu-i-tă, şi de lu-mi-nă pur-tă-toa-re, a Mu-ce-ni-cu-lui_____ Ghior-ghe Ve-niţi toţi pur-tînd fă-clii_____ Dum-ne-ze-e-şte lu-mi-nat_____ să prăz-nu-im.

Slavă: asemenea.

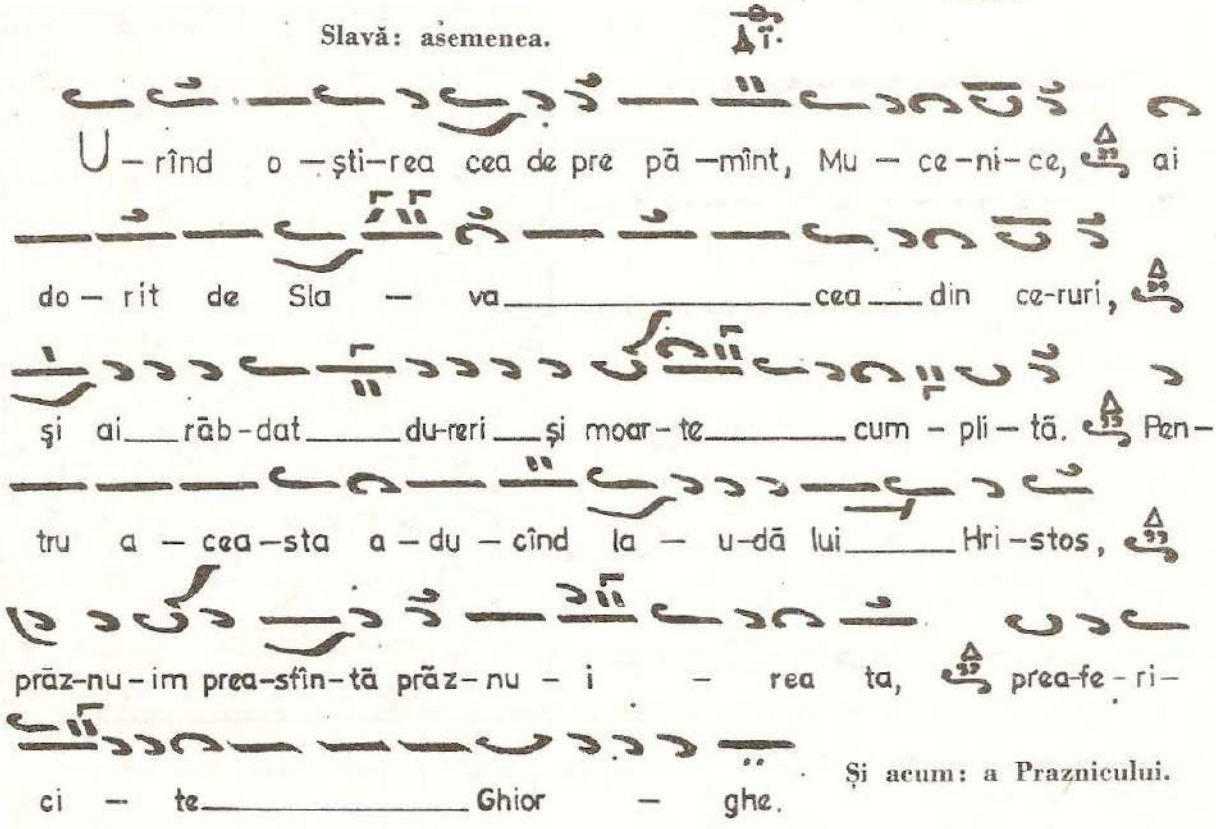
U – rînd o – şti–rea cea de pre pă –mînt, Mu – ce–ni–ce, ai
do – rit de Sla – va cea din ce-ruri,
şi ai răb-dat du-reri şi moar-te cum – pli – tă. Pen–
tru a – cea–sta a – du – cînd la – u–dă lui Hri–stos,
prăz-nu-im prea-sfîn-tă prăz-nu – i – rea ta, prea-fe-ri–
ci – te Ghior – ghe.

Şi acum: a Praznicului.

Mărimurile, glas I.

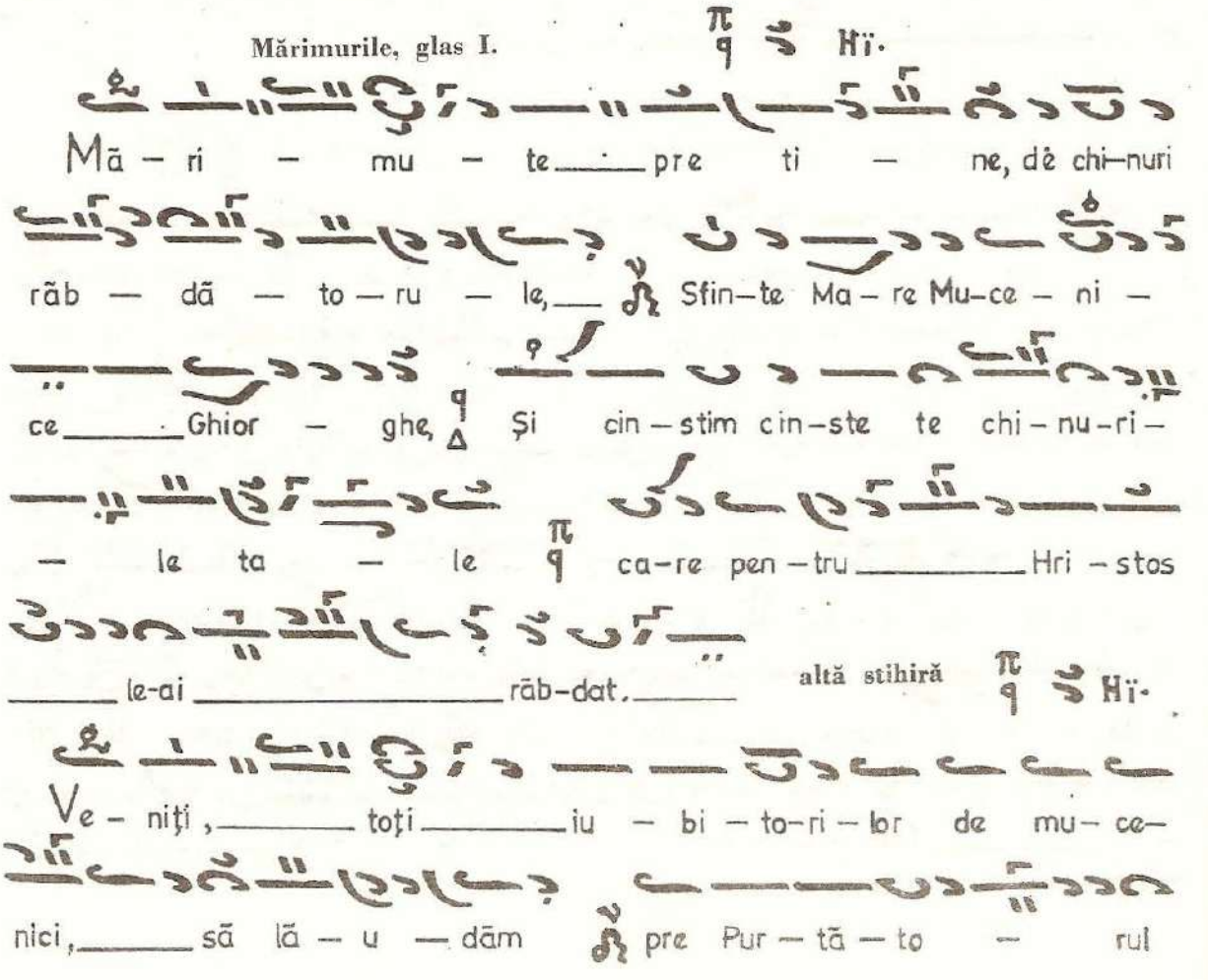
Hï.
Mă – ri – mu – te pre ti – ne, dè chi–nuri
răb – dă – to – ru – le, Sfin–te Ma – re Mu–ce – ni –
ce Ghior – ghe, Şi cin – stim cin–ste te chi – nu–ri –
– le ta – le ca–re pen – tru Hri – stos
le-ai răb-dat.

altă stihiră

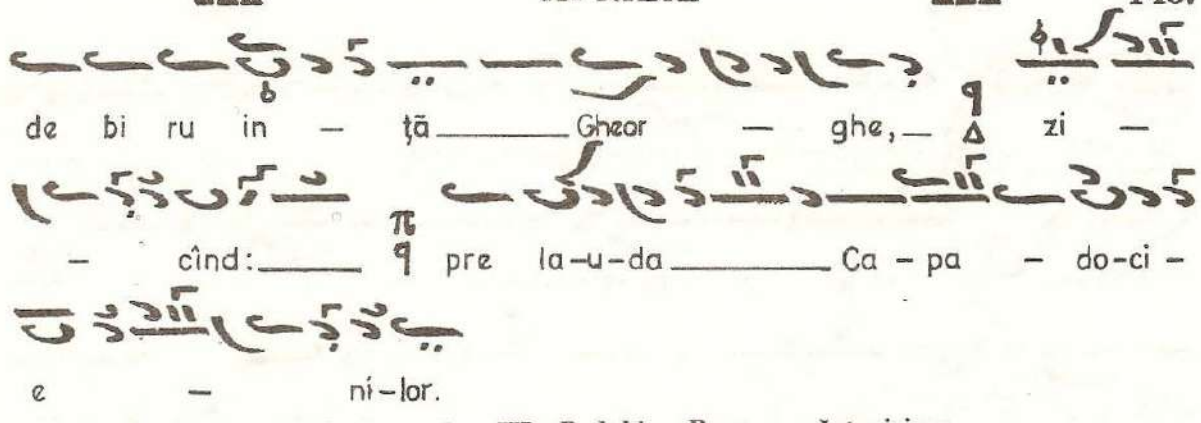

După Polieleu, Sedealna, glas III, Podobie: Pentru mărturisirea . . .

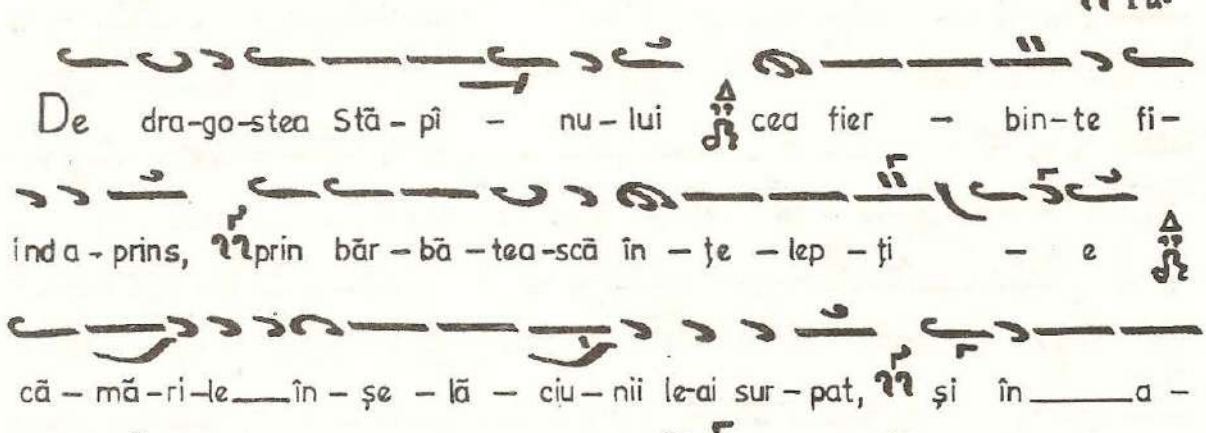
De dra-go-stea Stă-pî – nu-lui cea fier – bin-te fi-
ind a-prins, prin băr-bă-tea-scă în – ţe – lep – ţi – e
că – mă-ri-le în – şe – lă – ciu-nii le-ai sur-pat, şi în a-
du-nări pe Hri-stos l-ai măr-tu – ri-sit, de bi-ru-
in – ţă pur-tă – to-ru-le fe-ri-ci – te Gheor – ghe,
mu-ce-ni – ce slă-vi – te, pe Hri-stos Dum-ne-zeu roa-
gă-L, să ne dă-ru-ía-scă no-uă ma-re mi – lă.

Slavă: glas IV, Podobie: Spăimîntutu-s-a Iosif . . .

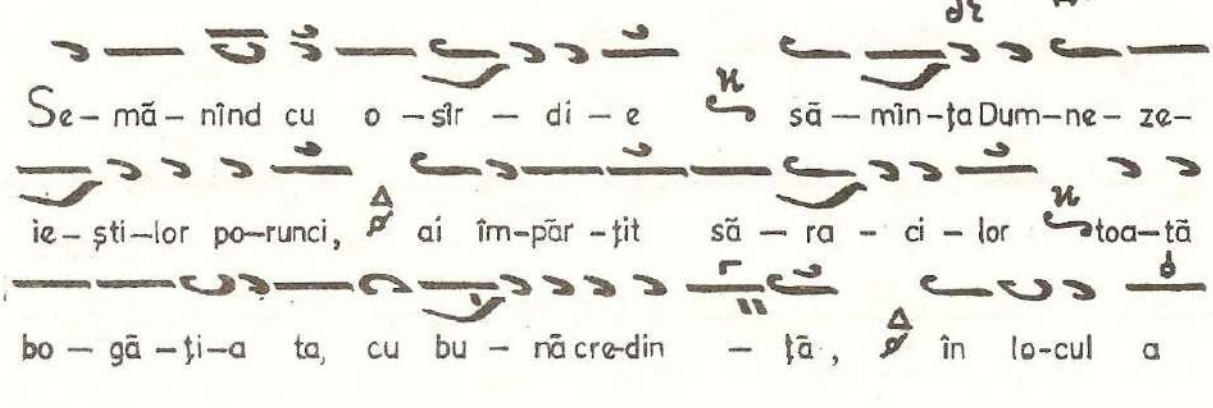
Se-mă-nînd cu o – sîr – di – e să – mîn-ţa Dum-ne-ze-
ie-şti-lor po-runci, ai îm-păr-ţit să – ra – ci – lor toa-tă
bo – gă-ţi-a ta, cu bu – nă cre-din – ţă, în lo-cul a

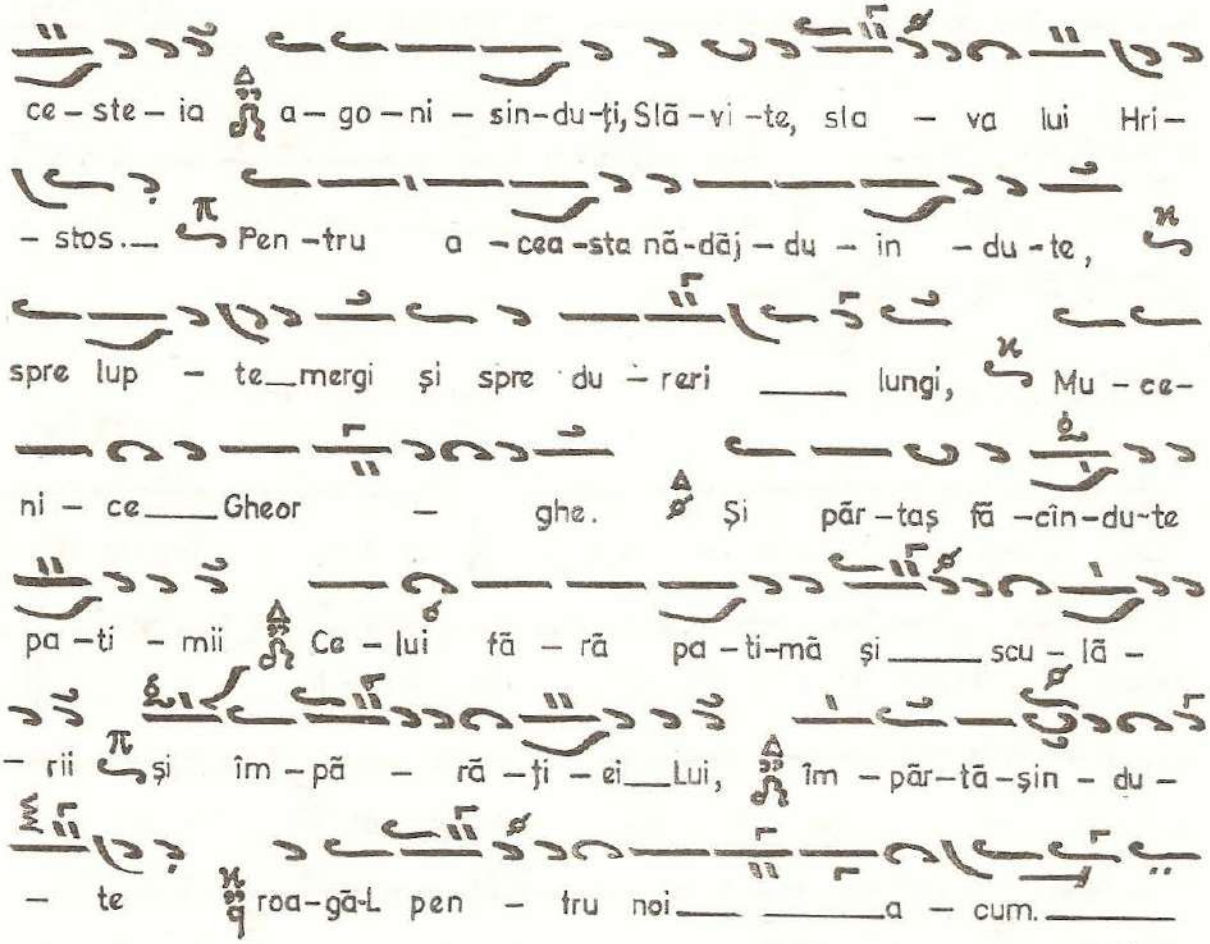
ce – ste – ia a – go – ni – sin-du-ți, Slă – vi – te, sla – va lui Hri –
– stos. Pen – tru a – cea – sta nă-dăj – du – in – du – te,
spre lup – te mergi și spre du – reri lungi, Mu – ce –
ni – ce Gheor – ghe. Și păr – taș fă – cîn-du-te
pa – ti – mii Ce – lui fă – ră pa – ti-mă și scu – lă –
– rii și îm – pă – ră – ți – ei Lui, îm – păr – tă – șin – du –
– te roa-gă-L pen – tru noi a – cum.

După psalmul 50, Stihira, glas VI. Ila.

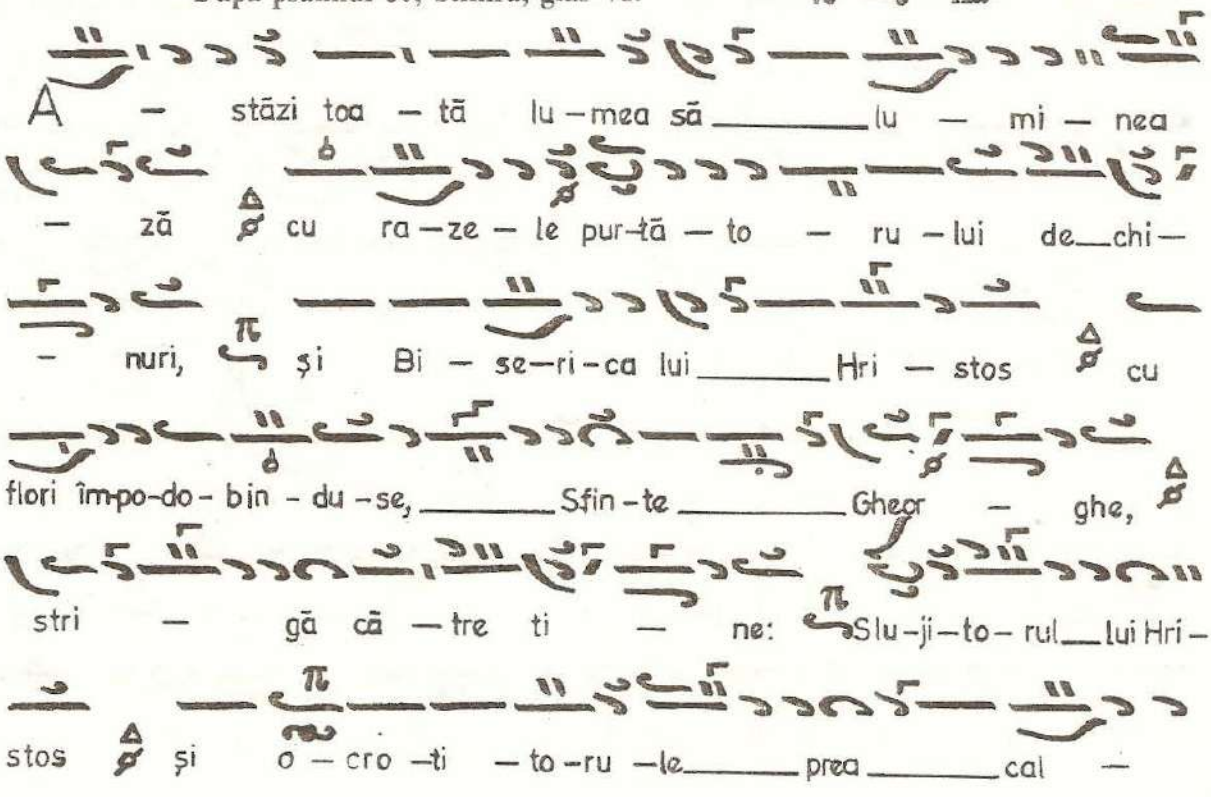
A – stăzi toa – tă lu – mea să lu – mi – nea
– ză cu ra – ze – le pur-tă – to – ru – lui de chi –
– nuri, și Bi – se – ri – ca lui Hri – stos cu
flori îm-po-do – bin – du – se, Sfin – te Gheor – ghe,
stri – gă că – tre ti – ne: Slu – ji – to – rul lui Hri –
stos și o – cro – ti – to – ru – le prea cal –

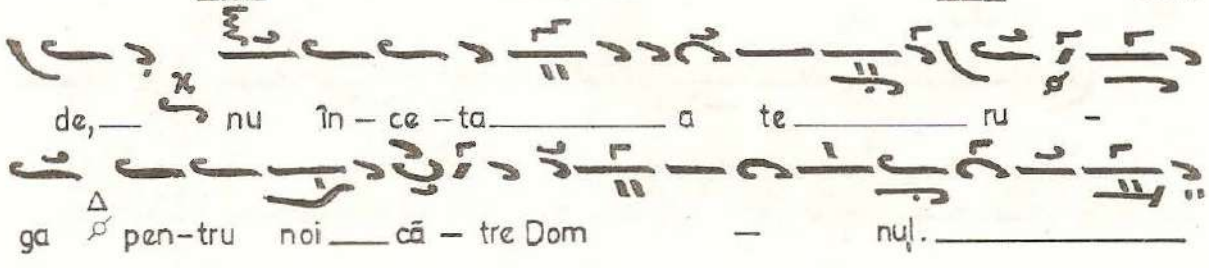

La LAUDE, Slavă: glas V. Πα.

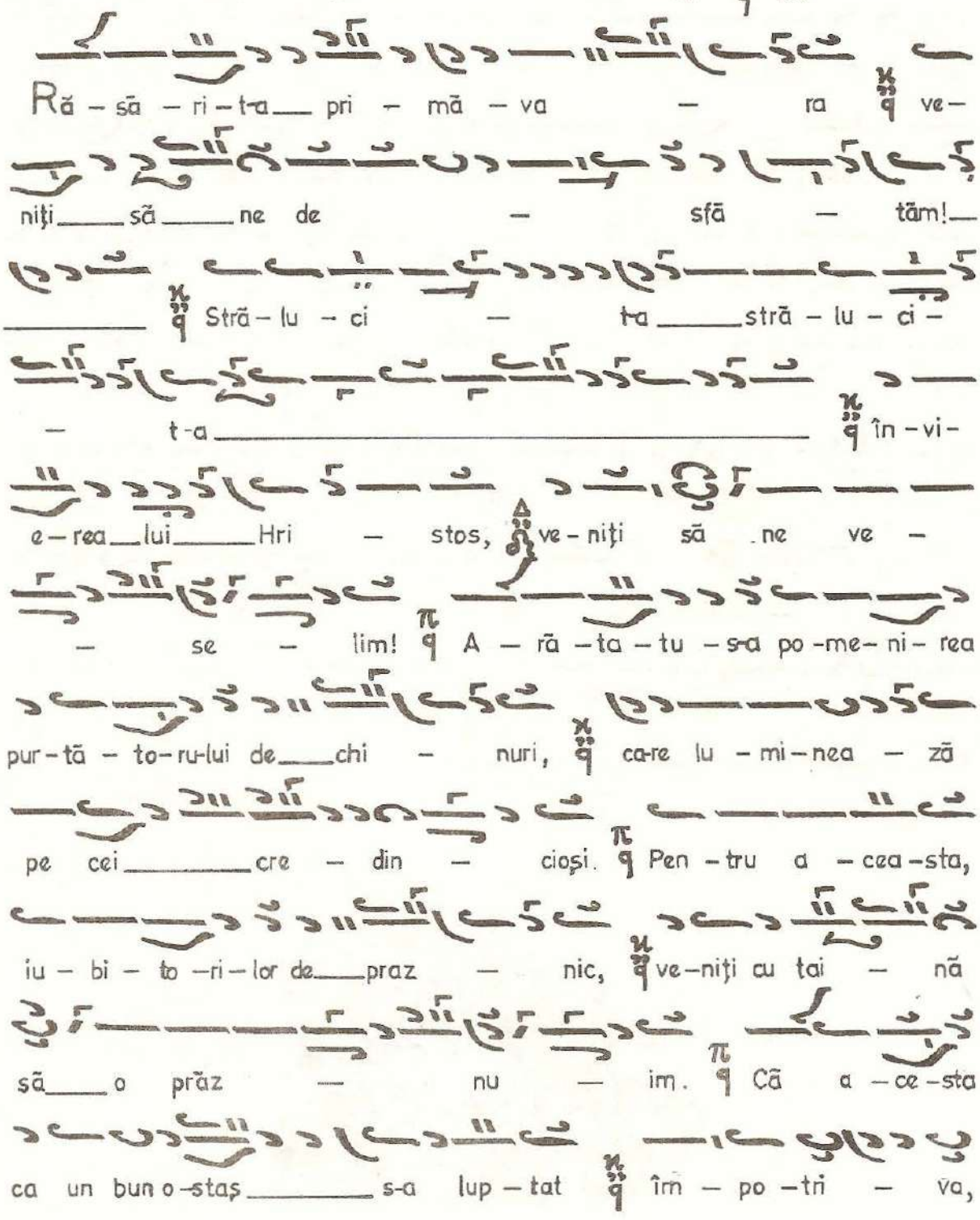
Ră-să-ri-ta pri-mă-va-ra ve-
niți să ne de-sfă-tăm!
Stră-lu-ci-ta stră-lu-ci-
-ta în-vi-
e-rea lui Hri-stos, ve-niți să ne ve-
-se-lim! A-ră-ta-tu-s-a po-me-ni-rea
pur-tă-to-ru-lui de chi-nuri, care lu-mi-nea-ză
pe cei cre-din-cioși. Pen-tru a-cea-sta,
iu-bi-to-ri-lor de praz-nic, veniți cu tai-nă
să o prăz-nu-im. Că a-ce-sta
ca un bun o-staș s-a lup-tat împo-tri-va,

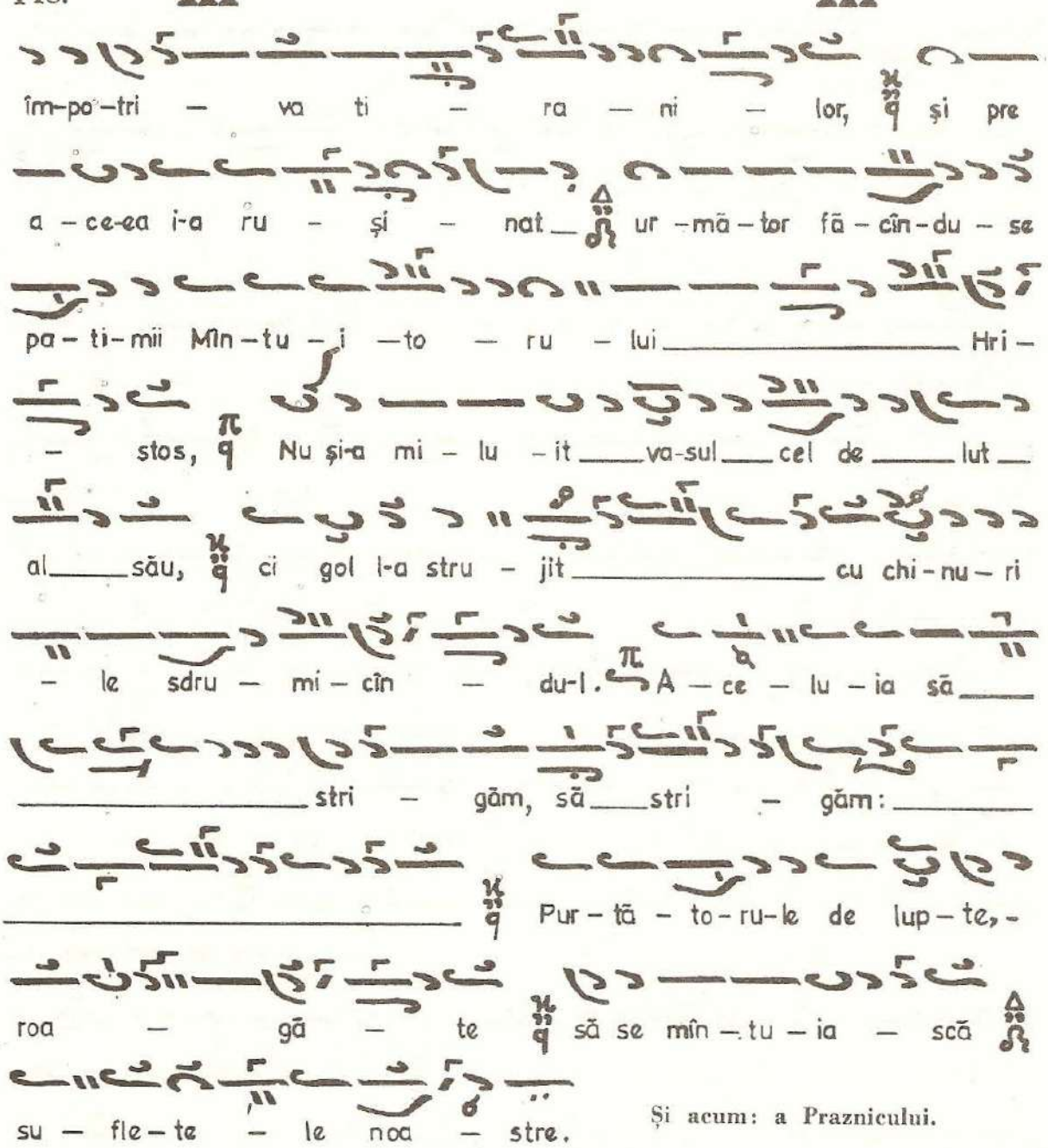
împ-po-tri — va ti — ra — ni — lor, și pre
a-ce-ea i-a ru — și — nat ur-mă-tor fă-cîn-du-se
pa-ti-mii Mîn-tu-i —to — ru — lui Hri-
— stos, Nu și-a mi-lu-it va-sul cel de lut
al său, ci gol l-a stru-jit cu chi-nu-ri
— le sdru-mi-cîn — du-l. A-ce-lu-ia să
stri — găm, să stri — găm:
Pur-tă-to-ru-le de lup-te,-
roa — gă — te să se mîn-tu-ia — scă
su-fle-te — le noa — stre.

Și acum: a Prazniculuí.

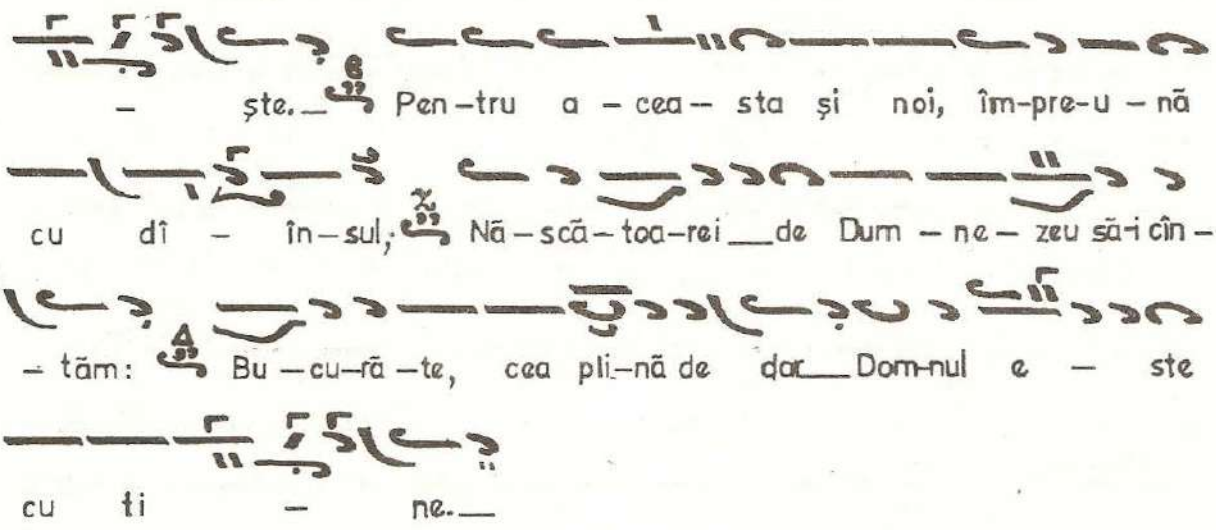
– ște. Pen–tru a – cea– sta și noi, îm–pre–u – nă
cu dî – în–sul; Nă – scă – toa–rei de Dum – ne – zeu să-i cîn –
– tăm: Bu – cu–ră – te, cea pli–nă de dar Dom-nul e – ste
cu ti – ne.

La 23 Aprilie, Tropar, glas IV. Aï.

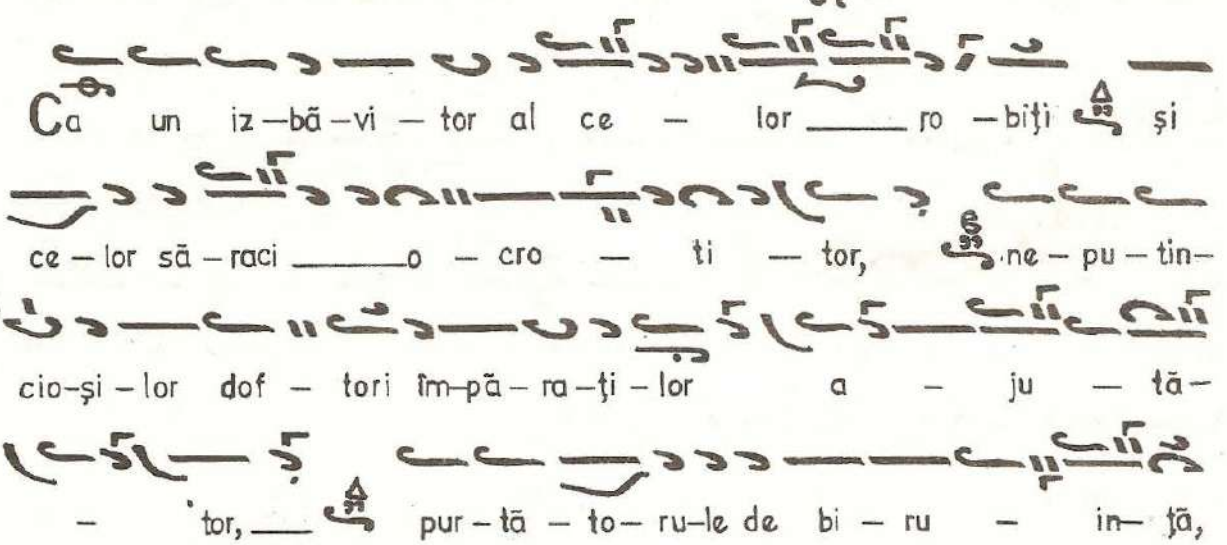
Ca un iz–bă–vi – tor al ce – lor ro – biți și
ce – lor să – raci o – cro – ti – tor, ne – pu – tin–
cio–și – lor dof – tori îm–pă – ra – ți – lor a – ju – tă–
– tor, pur – tă – to– ru–le de bi – ru – in– ță,
Ma-re Mu – ce–ni – ce Gheor– – ghe, roa–gă–
pre Hri– stos – Dum – ne – zeu să mîn – tu – ia–scă su–
– fle – te – le noa – stre.

La 29 iunie, Tropar, glas IV. Aï.

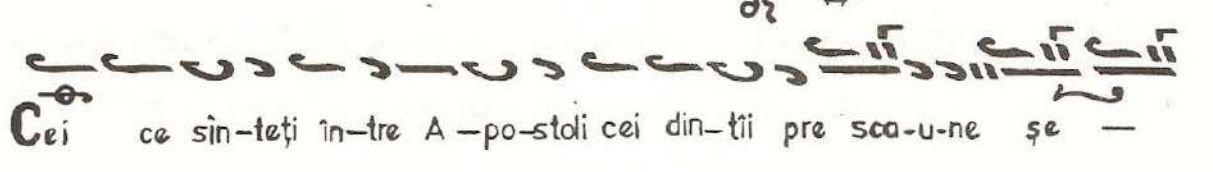

LUNA MAI

În 8. La Sfîntul Ioan Evanghelistul, și de Dumnezeu cuvîntătorul. Slava: de la VECERNIE, glas II, Pre fiul tunetului . . .

Slava: de la LITIE, glas IV, Rezemîndu-te pre pieptul . . .

Slava: de la STIHOAVNĂ, glas VI, Apostole a lui Hristos evangheliste . . .

Troparul, glas II, Apostole al lui Hristos de Dumnezeu iubite . . .

Sedealna întîi, glas VIII, Rezemîndu-te pre pieptul lui Iisus . . .

Împreună cu Mărmurile, toate acestea caută în 26 Sept. Tom. 1. pag. 59.

A doua Sedealnă, glas V, Podobie: Pre Cuvîntul cel împreună . . .

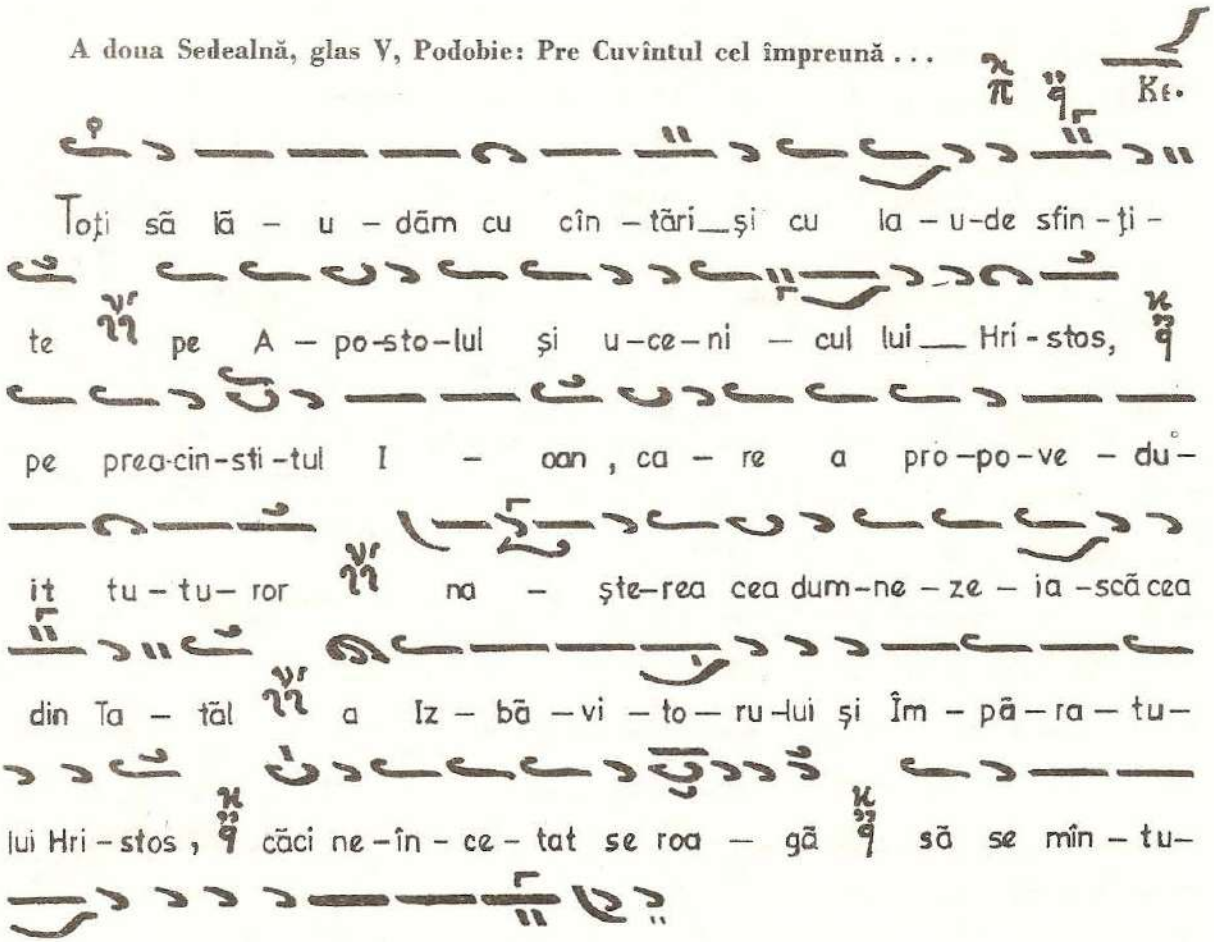
Κε.
Toți să lă - u - dăm cu cîn - tări_și cu la - u-de sfin - ți -
te pe A - po-sto-lul și u-ce-ni - cul lui_ Hri - stos,
pe prea-cin-sti-tul I - oan , ca - re a pro-po-ve - du-
it tu - tu- ror na - ște-rea cea dum-ne - ze - ia -scă cea
din Ta - tăl a Iz - bă - vi - to - ru-lui și Îm - pă - ra - tu-
lui Hri - stos , căci ne-în - ce - tat se roa - gă să se mîn - tu-
-ia - scă su-fle - te le noa stre.

Slavă: Și acum: a Praznicului.

După Polieleu, Sedealna, glas IV, Podobie: Degrab ne întîmpină . . . Aï.

Po-me-ni-rea A-po-sto-lu-lui să cin-stim cre-din-cio-şi-lor,
căci a-stăzi a so-sit la toa-te mar-gi-ni-le lu-mii lu-mi-
nind pe toţi; a-ce-sta, a-de-vă-ra-tul cu-vîn-tă-
tor de Dum-ne-zeu, în-tru E-van-ghe-li-e s-a a-
tat pri-e-ten Dom-nu-lui; pen-tru a-cea-sta ce-lor ce-l cin-
stesc pre dîn-sul, le iz-vo-ră-şte tă-mă-du-iri.

Slavă: Şi acum: a Praznicului.

După psalmul 50, Stihira, glas VI, De Dumnezeu cuvîntătorule . . .

La LAUDE, Slavă: glas VIII. Evanghelistule Ioane . . . pag. 69 Tom. 1.

În 21. La Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena. Slavă: glas II. Aï.

Da-ru-ri-le ce-le bo-ga-te şi mai bu-
ne pri-mind de la Dum-ne-
zeu, îm-pă-ra-te prea pu-ter-ni-
ce, ma-re Con-stan-ti-ne, bi-ne în-tru-
dîn-se-le ai spo-rit. că lu-
mi-nîn-du-te cu ra-ze-le Prea Sfîn-
tu-lui Duh, de la sfin-ţi-tul Sil-ve-stru,

După Polieleu, Sedealna, glas IV, Podobie: Degrab ne întîmpină . . . Aï.

Po-me-ni-rea A-po-sto-lu-lui să cin-stim cre-din-cio-şi-lor,
căci a-stăzi a so-sit la toa-te mar-gi-ni-le lu-mii lu-mi-
nind pe toţi; a-ce-sta, a-de-vă-ra-tul cu-vîn-tă-
tor de Dum-ne-zeu, în-tru E-van-ghe-li-e s-a a-
tat pri-e-ten Dom-nu-lui; pen-tru a-cea-sta ce-lor ce-l cin-
stesc pre dîn-sul, le iz-vo-ră-şte tă-mă-du-iri.

Slavă: Şi acum: a Praznicului.

După psalmul 50, Stihira, glas VI, De Dumnezeu cuvîntătorule . . .

La LAUDE, Slavă: glas VIII. Evanghelistule Ioane . . . pag. 69 Tom. 1.

În 21. La Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena. Slavă: glas II. Aï.

Da-ru-ri-le ce-le bo-ga-te şi mai bu-
ne pri-mind de la Dum-ne-
zeu, îm-pă-ra-te prea pu-ter-ni-
ce, ma-re Con-stan-ti-ne, bi-ne în-tru-
dîn-se-le ai spo-rit. că lu-
mi-nîn-du-te cu ra-ze-le Prea Sfîn-
tu-lui Duh, de la sfin-ţi-tul Sil-ve-stru,

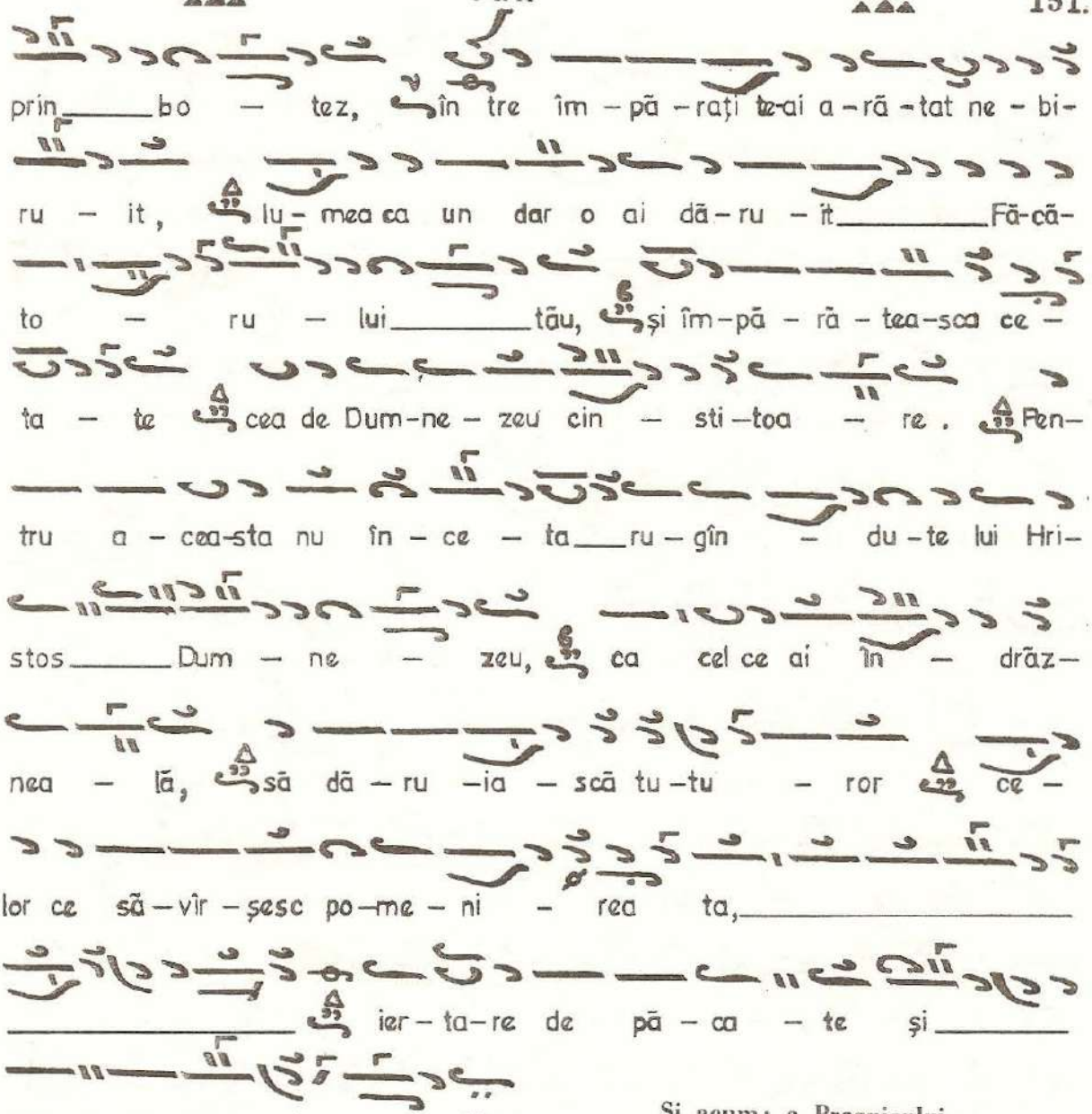
prin bo — tez, în tre îm — pă — raţi te-ai a — ră — tat ne — bi-
ru — it, lu — mea ca un dar o ai dă — ru — it Fă-că-
to — ru — lui tău, şi îm — pă — ră — tea-sca ce —
ta — te cea de Dum-ne — zeu cin — sti — toa — re. Pen-
tru a — cea-sta nu în — ce — ta ru — gîn — du — te lui Hri-
stos Dum — ne — zeu, ca cel ce ai în — drăz-
nea — lă, să dă — ru — ia — scă tu — tu — ror ce —
lor ce să — vîr — şesc po — me — ni — rea ta,
ier — ta — re de pă — ca — te şi
ma — re mi — lă.

Şi acum: a Praznicului.

La LITIE, Slavă: glas V.

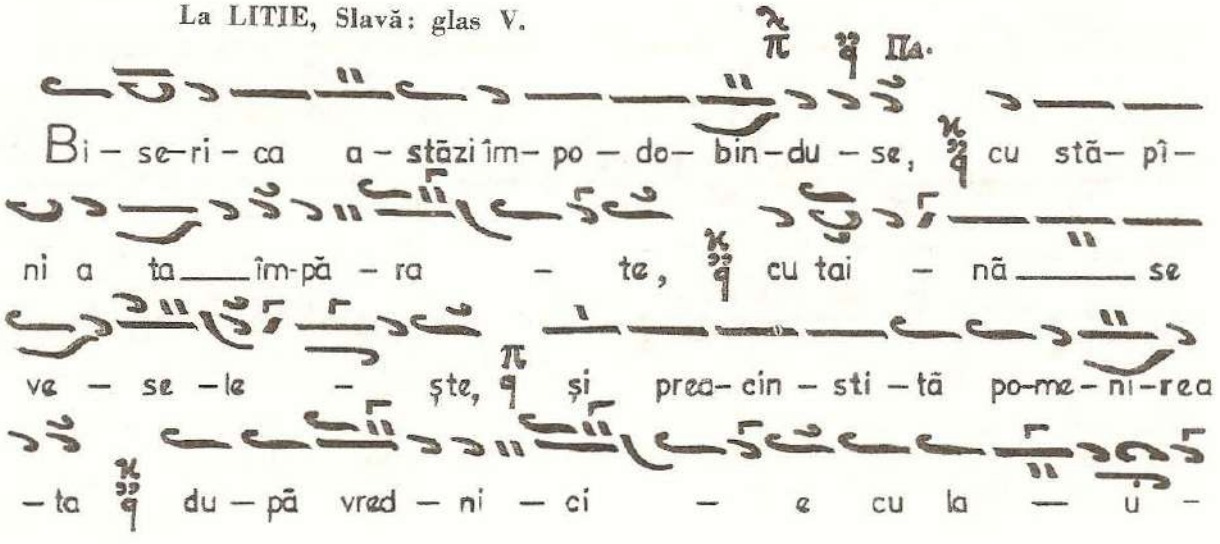
Ba.
Bi — se — ri — ca a — stăzi îm — po — do — bin — du — se, cu stă — pî-
ni a ta îm — pă — ra — te, cu tai — nă se
ve — se — le — şte, şi prea — cin — sti — tă po — me — ni — rea
— ta du — pă vred — ni — ci — e cu la — u —

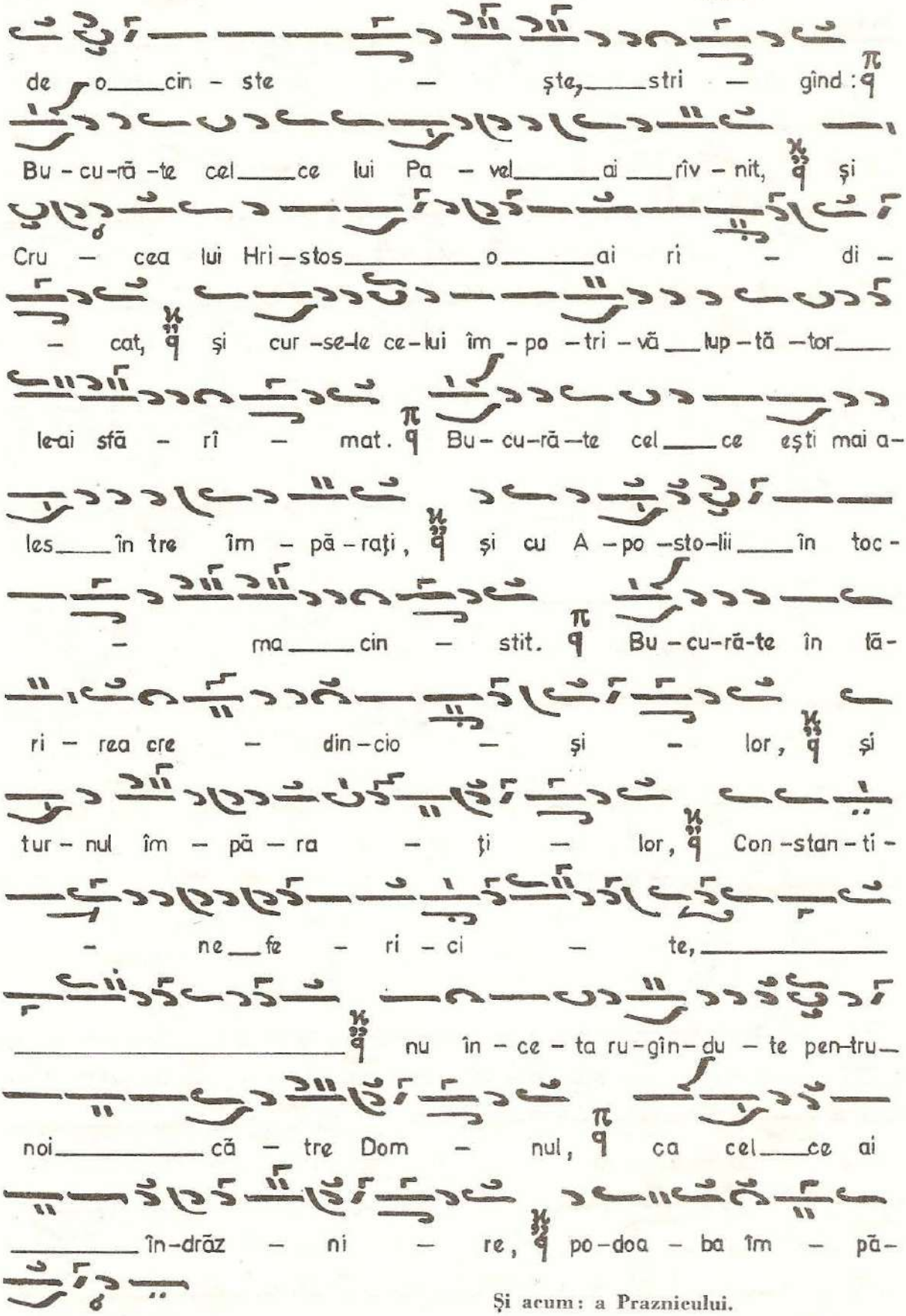
de o___cin - ste - ște,___stri - gînd :
Bu - cu-rā -te cel___ce lui Pa - vel___ai ___rîv - nit, și
Cru - cea lui Hri-stos___o___ai ri - di -
- cat, și cur -se-le ce-lui îm - po -tri - vă___lup-tă -tor___
le-ai sfă - rî - mat. Bu - cu-rā-te cel___ce ești mai a-
les___în tre îm - pă - rați, și cu A - po -sto-lii___în toc -
- ma___cin - stit. Bu - cu-rā-te în tă-
ri - rea cre - din-cio - și - lor, și
tur - nul îm - pă - ra - ți - lor, Con -stan - ti -
- ne___fe - ri - ci - te,___
___nu în - ce - ta ru-gîn-du - te pen-tru-
noi___că - tre Dom - nul, ca cel___ce ai
___în-drăz - ni - re, po-doa - ba îm - pă-
ra - ți - lor.

Și acum: a Praznicului.

La STIHOAVNĂ, Slavă: glas VIII. Hï.

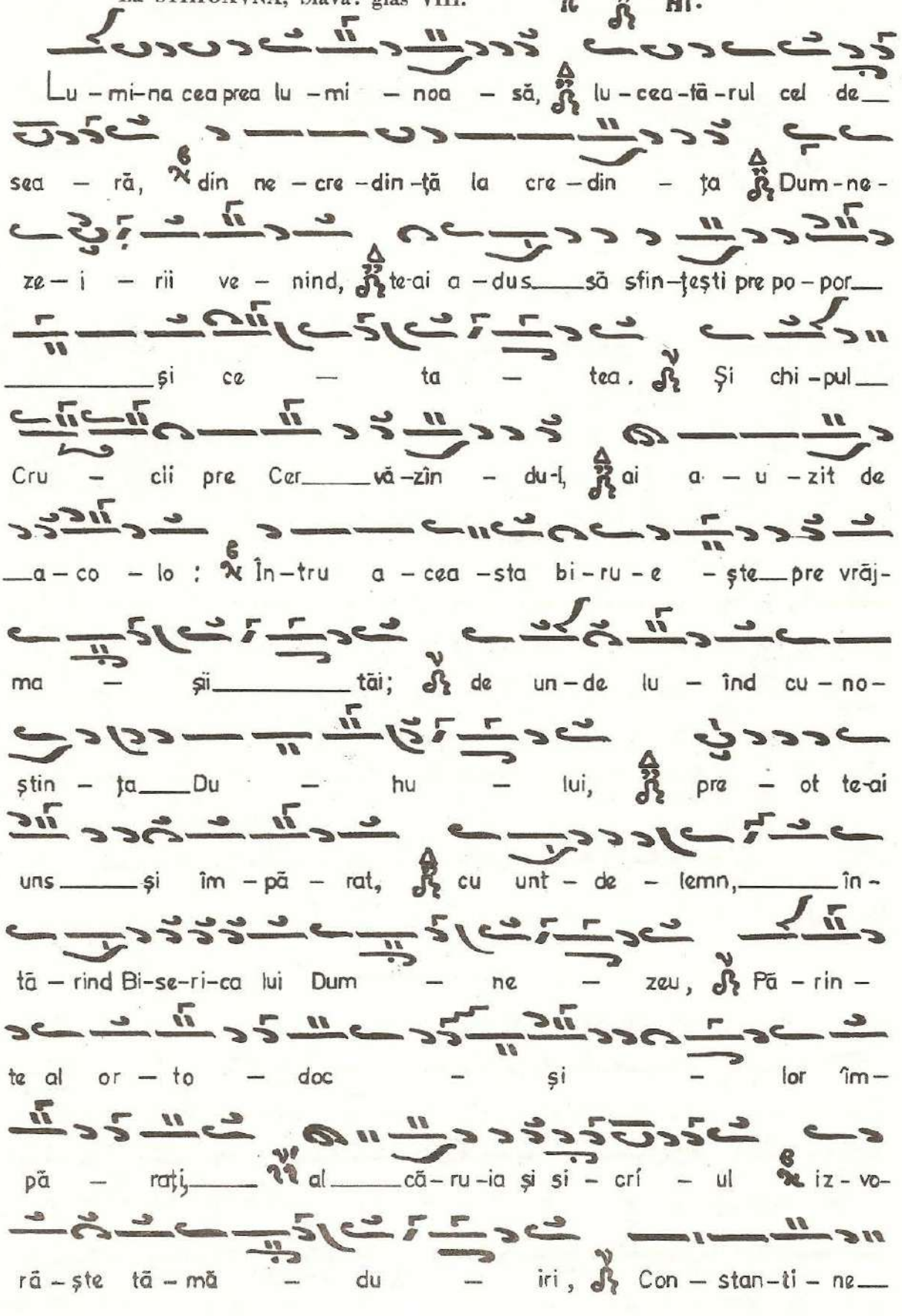
Lu-mi-na cea prea lu-mi-noa-să, lu-cea-tă-rul cel de-
sea-ră, din ne-cre-din-ţă la cre-din-ţa Dum-ne-
ze-i-rii ve-nind, te-ai a-dus să sfin-ţeşti pre po-por-
şi ce-ta-tea. Şi chi-pul
Cru-cii pre Cer vă-zîn-du-l, ai a-u-zit de
a-co-lo: În-tru a-cea-sta bi-ru-e-şte pre vrăj-
ma-şii tăi; de un-de lu-înd cu-no-
ştin-ţa Du-hu-lui, pre-ot te-ai
uns şi îm-pă-rat, cu unt-de-lemn, în-
tă-rind Bi-se-ri-ca lui Dum-ne-zeu, Pă-rin-
te al or-to-doc-şi-lor îm-
pă-raţi, al că-ru-ia şi si-crí-ul iz-vo-
ră-şte tă-mă-du-iri, Con-stan-ti-ne

cel ce eşti în - toc - mai ___ cu ___ A - po - sto -

lii, roa - gă - te ___ pen - tru su - fle - te - le

Şi acum: a Praznicului.

noa - stre.

Tropar, glas VIII. Slavă: π ν Γa.

Chi-pul cru - cii Ta - le pe Cer ___ vă - zîn -

du-l, şi ca Pa - vel che - ma - rea nu de la

oa - meni lu - înd, cel în-tre îm - pă - raţi a - po - sto - lul Tău,

Doam-ne, îm - pă - ră - tea-sca ce-ta-te în mîi-ni - le Ta - le ___ o

a ___ pus. Pe ca - re pă - ze-şte - o tot - dea - u - na în

pa - ce, pen-tru ru - gă - ciu - ni - le Nă-scă-toa-rei de Dum-ne-

zeu, U - nu-le iu - bi - to - ru - le de ___ oa - meni.

Slavă: Şi acum: a Praznicului.

Sedealna întîi, glas III, Podobie: Pentru mărturisirea . . . Γa

Nou Da - vid te-ai fă - cut cu o - bi - ce - iu-ri - le, dar de sus

___ pri - mind al îm - pă - ră - ţi-ei pe cre-şte-tul tău, căci cu

unt - de - lemn prin Du - hul te-a uns pre ti - ne mă - ri -

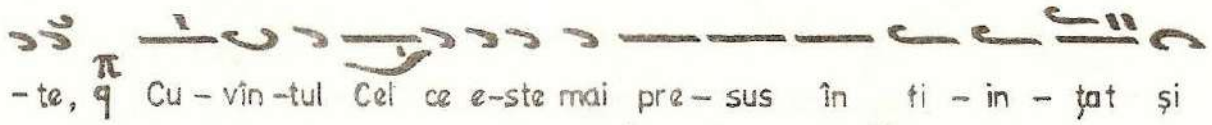

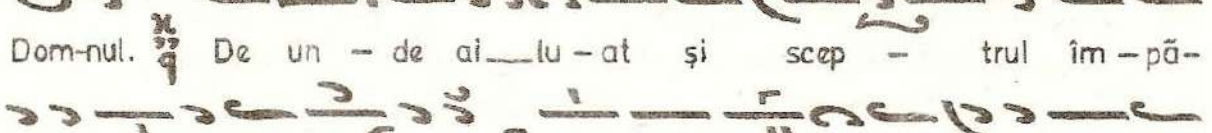

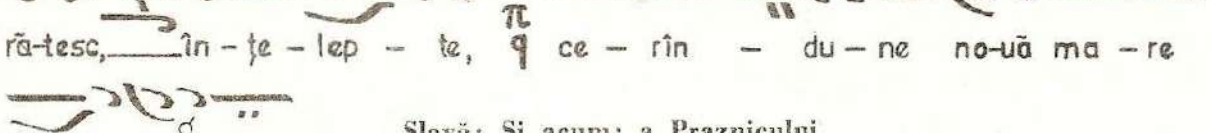

Slavă: Şi acum: a Prazniculuí.

A doua Sedealnă, glas VI, Podobie: Puterile îngereşti . . .

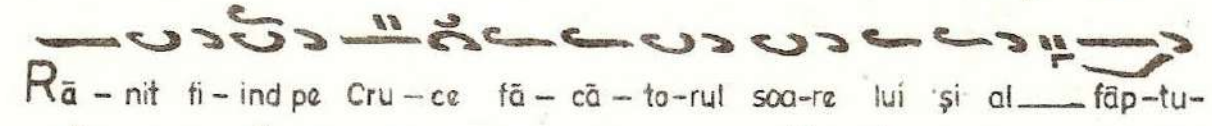

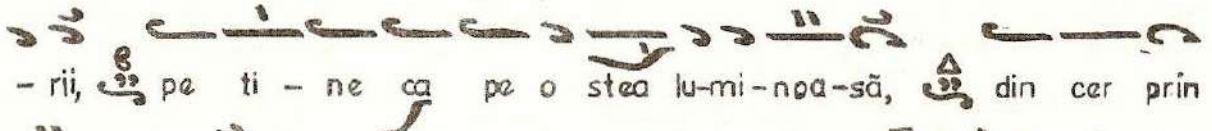

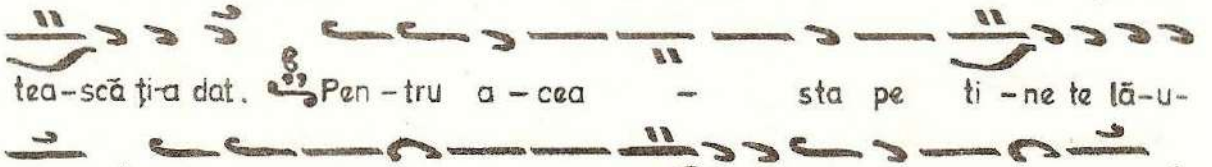

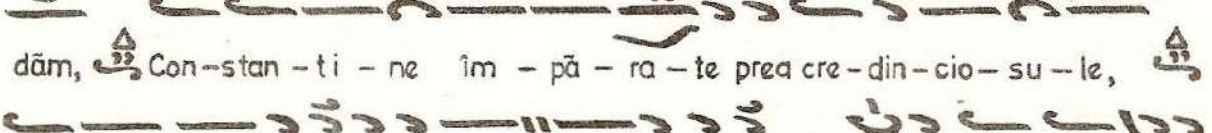

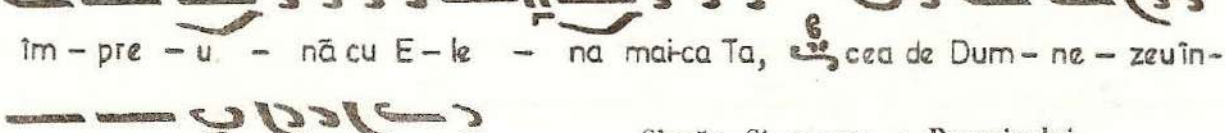

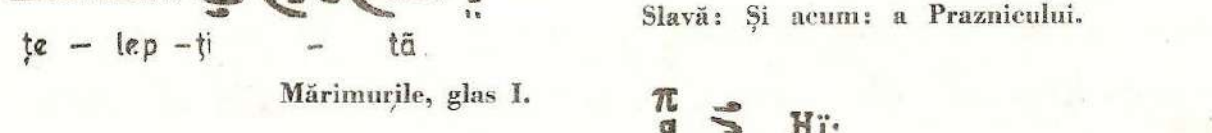

Slavă: Şi acum: a Prazniculuí.

Mărimurile, glas I.

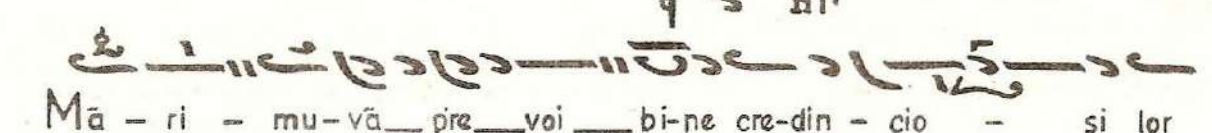

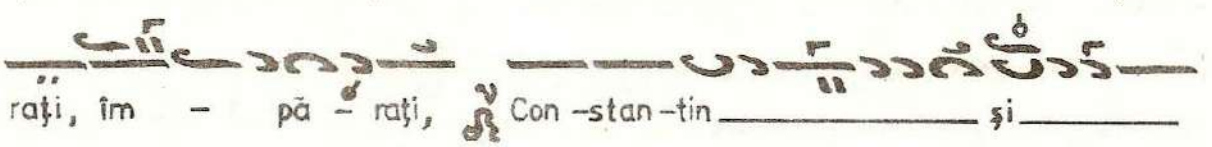

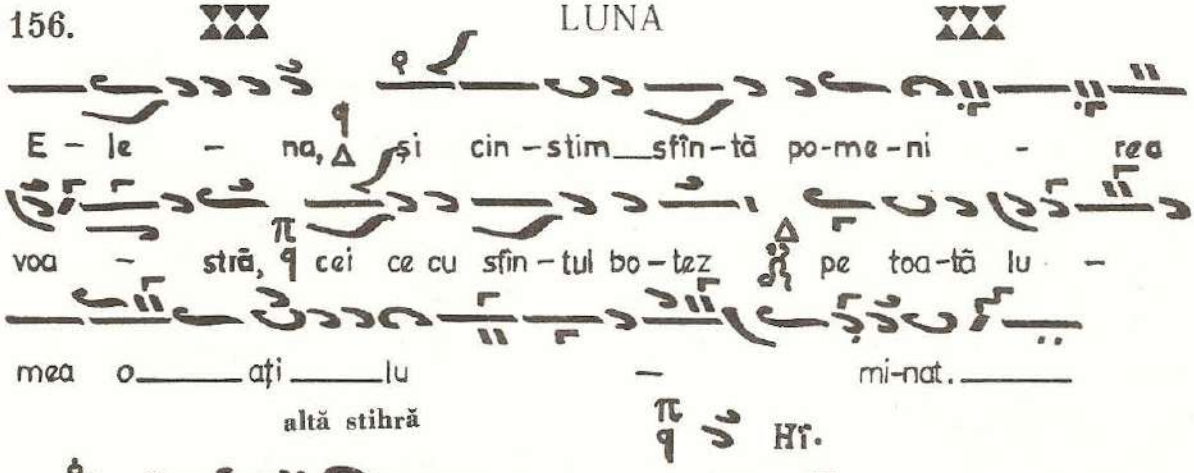

altă stihră Hï.

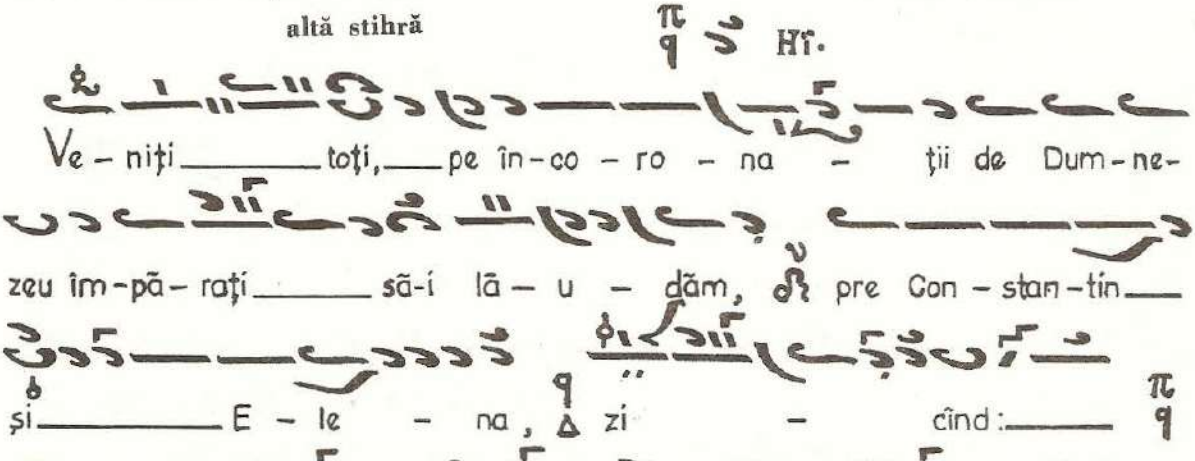

După Polieleu, Sedealna glas IV, Podobie: Degrab ne întîmpină... Aï.

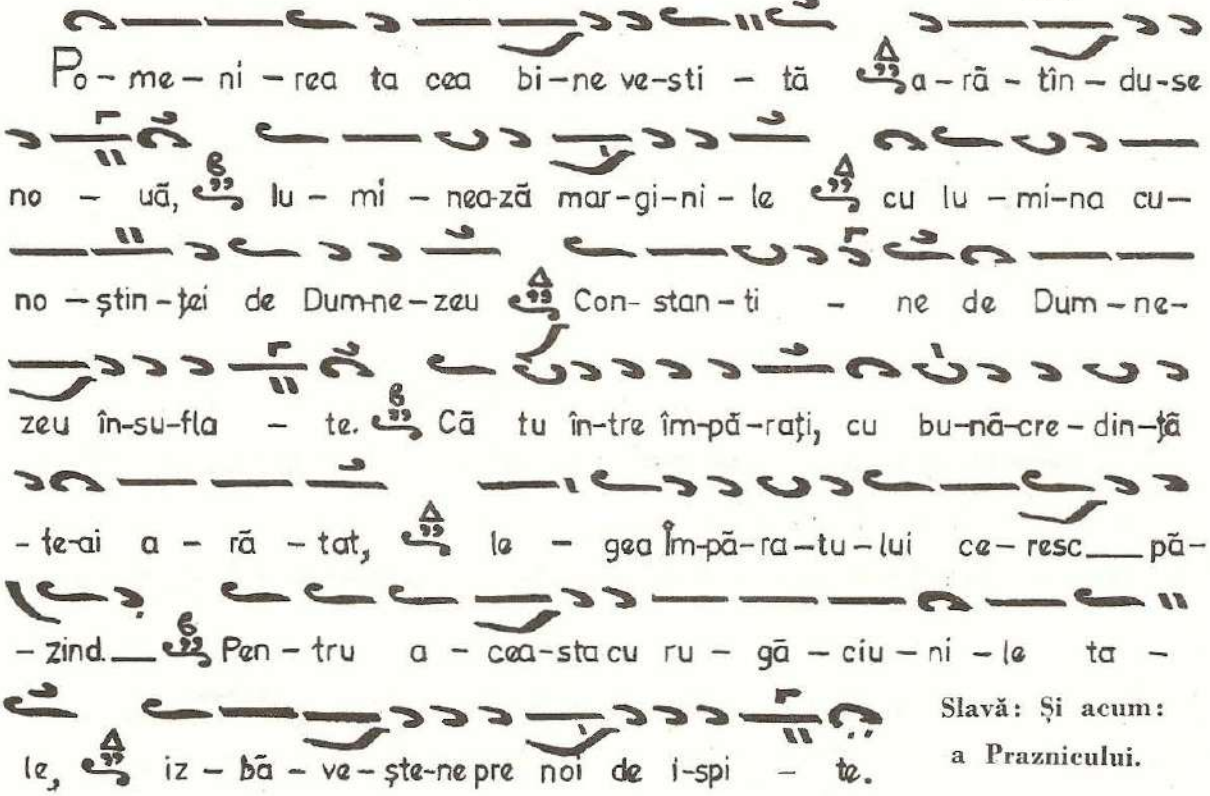
Po - me - ni - rea ta cea bi - ne ve - sti - tă a - ră - tîn - du - se
no - uă, lu - mi - nea - ză mar - gi - ni - le cu lu - mi - na cu -
no - știn - ței de Dum - ne - zeu Con - stan - ti - ne de Dum - ne -
zeu în - su - fla - te. Că tu în - tre îm - pă - rați, cu bu - nă - cre - din - ță
- te - ai a - ră - tat, le - gea îm - pă - ra - tu - lui ce - resc pă -
- zind. Pen - tru a - ceas - ta cu ru - gă - ciu - ni - le ta -
le, iz - bă - ve - ște - ne pre noi de i - spi - te.

Slavă: Și acum: a Praznicului.

După psalmul 50, Stihira, glas II. Aï.

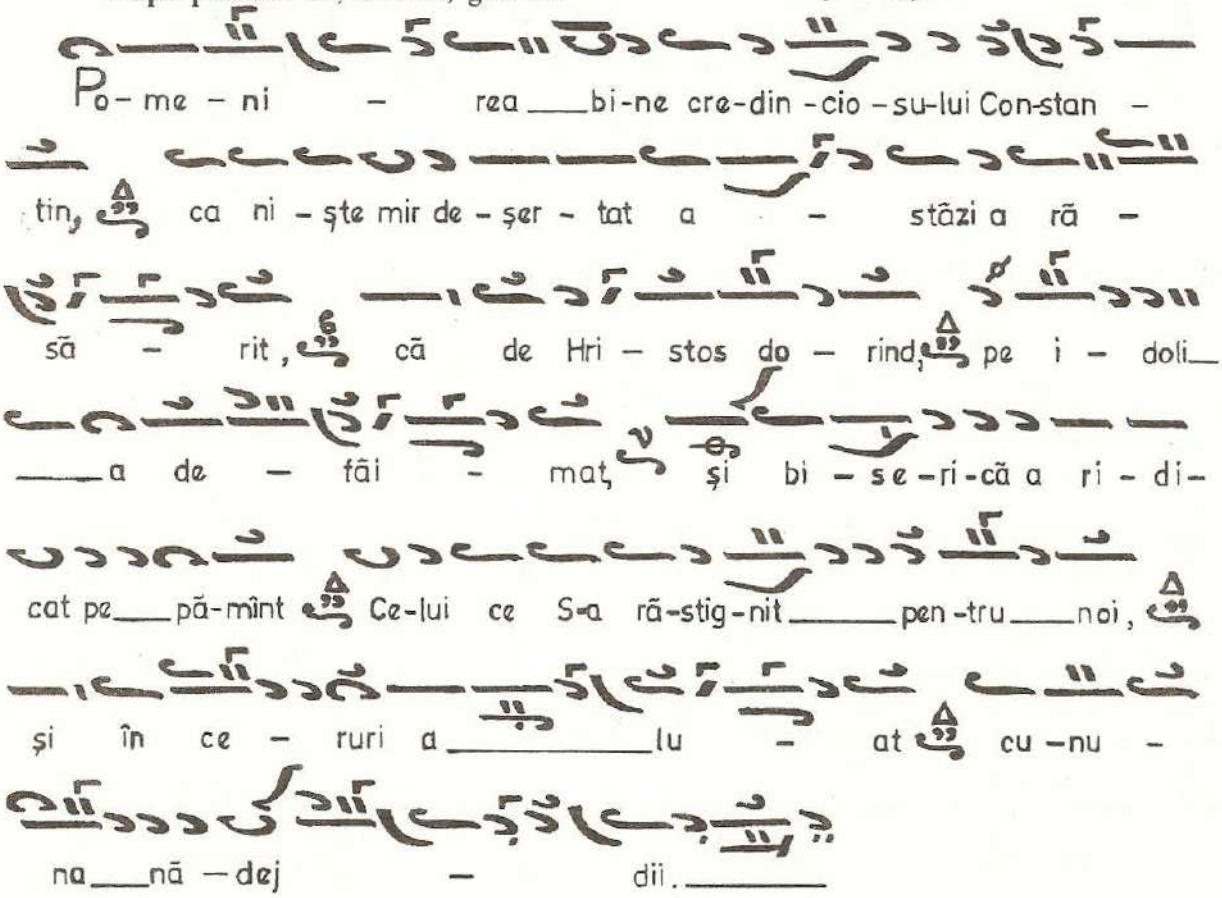
Po-me-ni-rea bi-ne cre-din-cio-su-lui Con-stan-
tin, ca ni-ște mir de-șer-tat a-stăzi a ră-
să-rit, că de Hri-stos do-rind, pe i-doli-
a de-făi-mat, și bi-se-ri-că a ri-di-
cat pe pă-mînt Ce-lui ce S-a răs-tig-nit pen-tru noi,
și în ce-ruri a lu-at cu-nu-
na nă-dej-dii.

La LAUDE, Slavă, glas VIII. Hï.

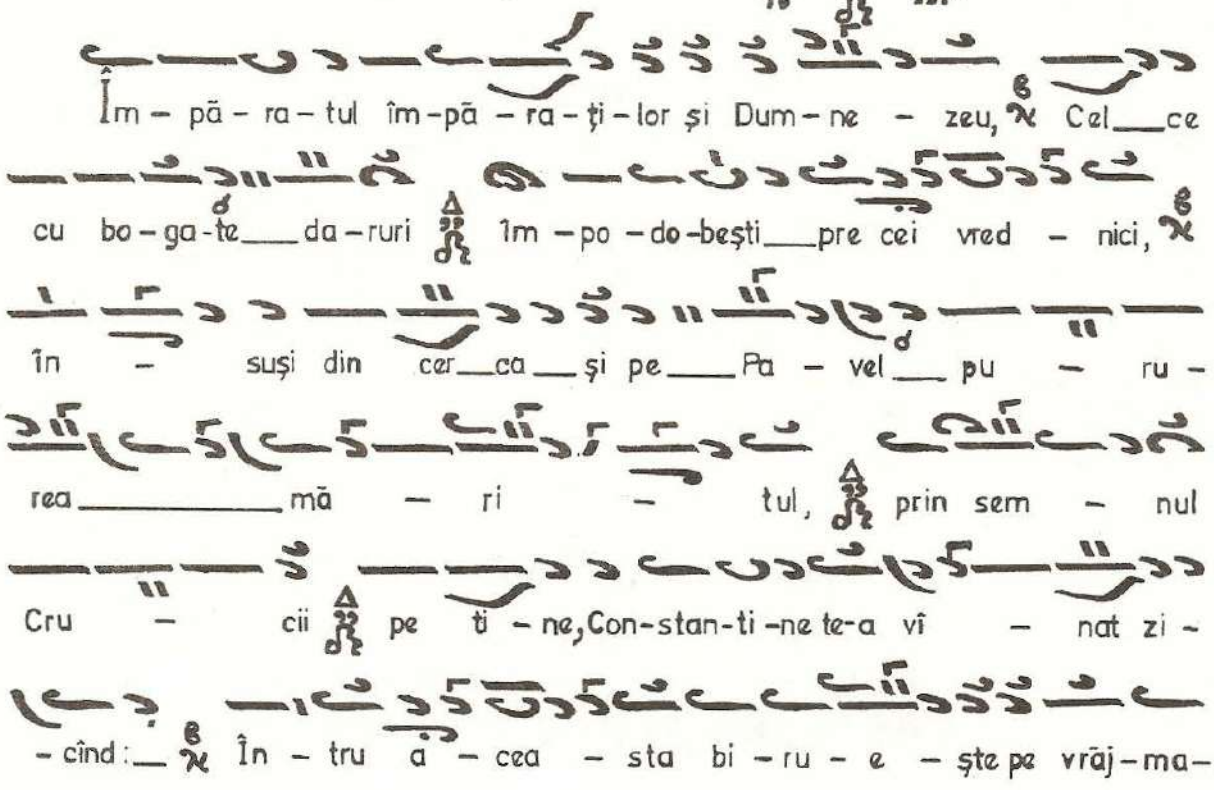
Îm-pă-ra-tul îm-pă-ra-ți-lor și Dum-ne-zeu, Cel ce
cu bo-ga-te da-ruri îm-po-do-bești pre cei vred-nici,
în-suși din cer ca și pe Pa-vel pu-ru-
rea mă-ri-tul, prin sem-nul
Cru-cii pe ti-ne, Con-stan-ti-ne te-a vî-nat zi-
-cînd: În-tru a-cea-sta bi-ru-e-ște pe vrăj-ma-

– şii_____tăi; ca – re că – u – tîn – du – o

îm – pre – u – nă cu_____Mai – ca – ta_____ cea de Dum –

ne – zeu____în – ţe – lep – ţi – tă, şi a –

flîn – du – o pre – cum___ai do – rit, pe a – ce – ia cu pu –

te – re i – ai bi – ru – it. Deci cu dîn – sa îm –

pre – u – nă_____roa – gă – te pen – tru or – to – doc – şii_____îm –

pă – raţi şi iu – bi – toa – rea__de Hri – stos_____ oa –

ste, şi pen – tru toţi cei ce să – vîr – şesc cu cre – din – ţă__

po – me – ni – rea_____ta, u – nu – ia iu –

bi – to – ru – lui de___oa – meni, să ne mîn – tu –

ia – scă de toa – tă mî – ni – a.__

Şi acum: a Praznicului

LUNA IUNIE

În 2. La Sfîntul Marele Mucenic Ioan cel Nou.

Slavă: glas VIII.

A-stăzi cu cin-sti-tă prăz-nu-i-re prăz-nu-esc ce-te-le ce-reşti, che-mînd pre pă-mîn-teni spre ve-se-li-e, în-tru po-me-ni-rea vi-tea-zu-lui ne-vo-i-tor, a lui I-oan ce-lui mai ta-re de cît di-a-man-tul. Că a slă-bit mîi-ni-le ce-lor ce-l chi-nu-iau, şi ju-de-că-to-rul că-u-tînd al-te munci s-a os-te-nit. Iar el mai pre-sus de toa-te pe-tre-cea, stînd ca un leu în mij-lo-cul lup-tei, şi pe ti-ra-nul în-gro-zind cu măr-tu-ri-si-rea lui Hri-stos, cu bu-nă

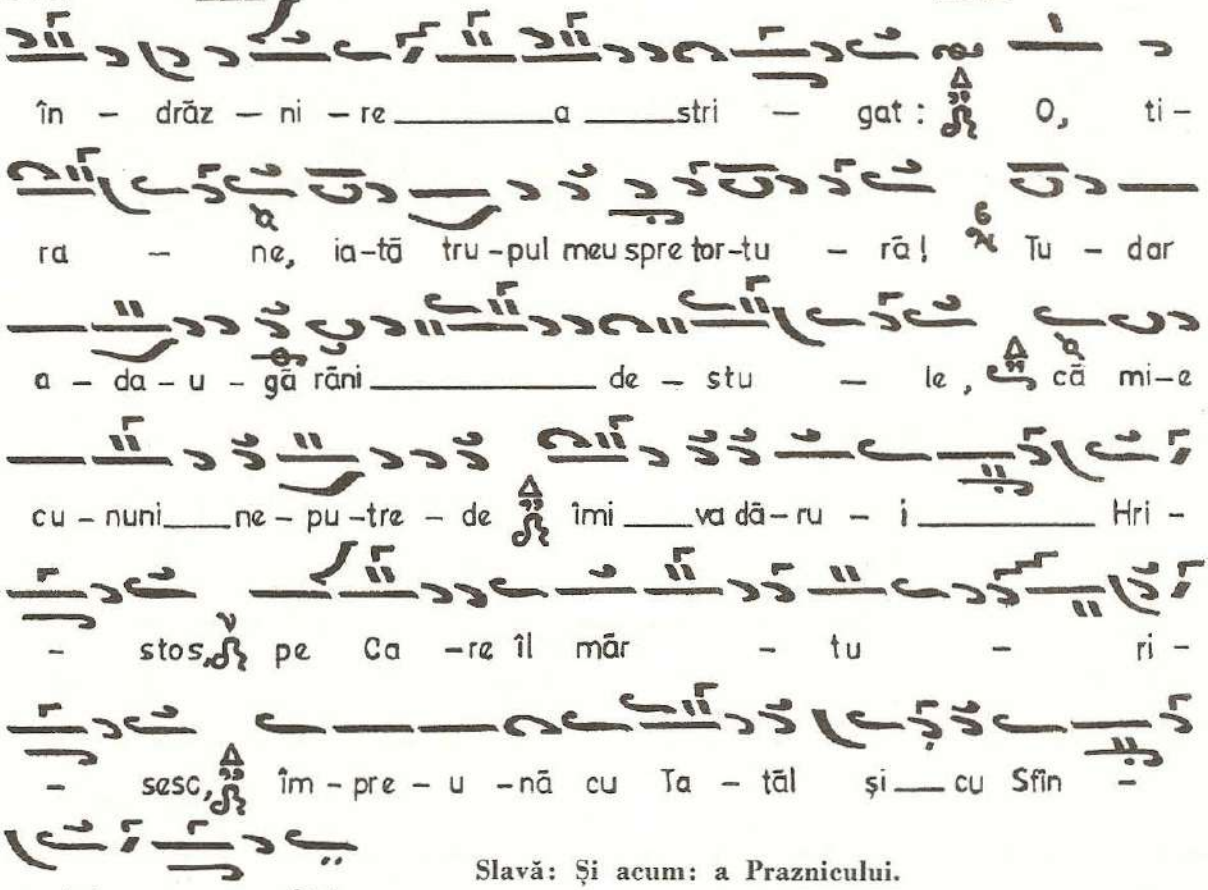
în - drăz - ni - re a stri - gat : O, ti -
ra - ne, ia-tă tru-pul meu spre tor-tu - ră ! Tu - dar
a - da - u - gă răni de - stu - le , că mi-e
cu - nuni ne - pu - tre - de îmi va dă - ru - i Hri -
- stos pe Ca - re îl măr - tu - ri -
- sesc, îm - pre - u - nă cu Ta - tăl şi cu Sfîn -
- tul Duh .

Slavă: Şi acum: a Praznicului.

Tropar, glas IV. Aï.

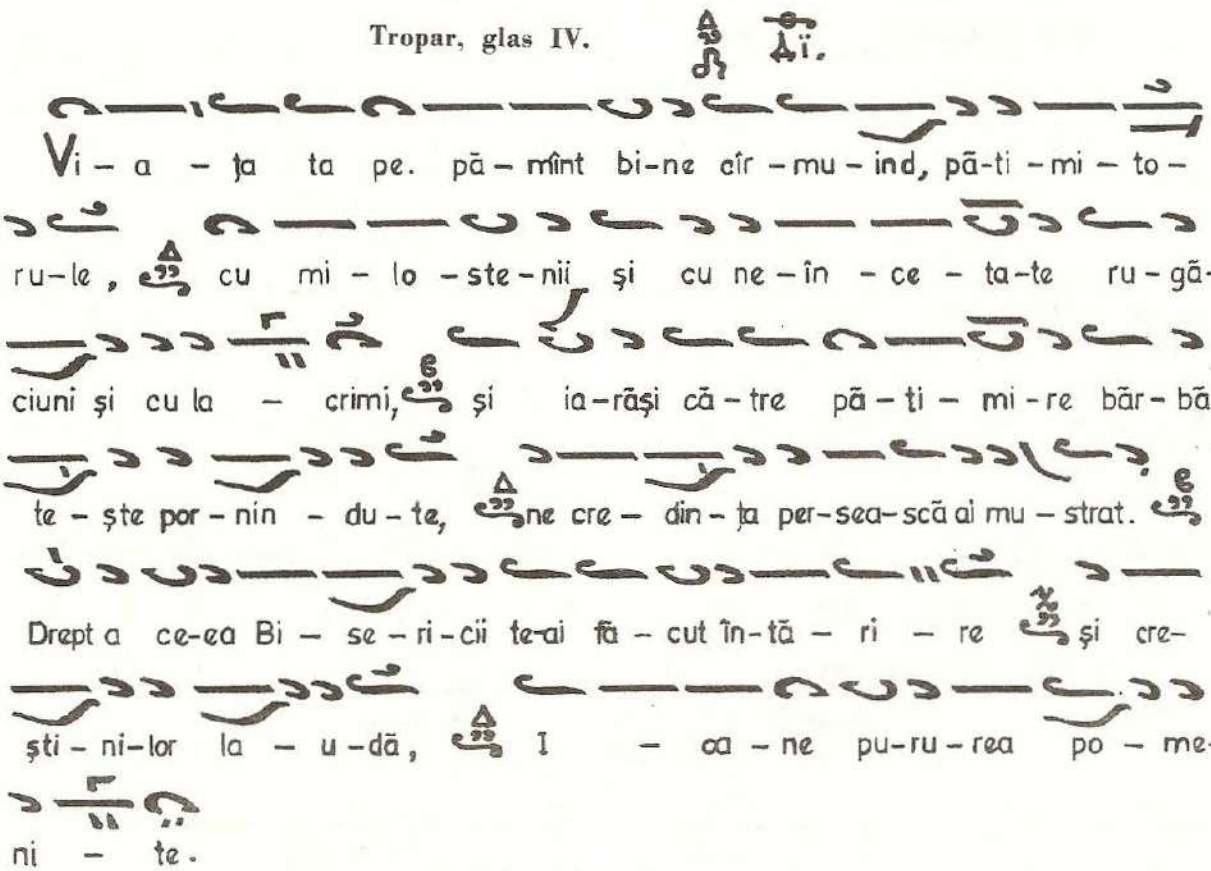
Vi - a - ţa ta pe. pă - mînt bi-ne cîr - mu - ind, pă-ti - mi - to -
ru-le , cu mi - lo - ste - nii şi cu ne - în - ce - ta-te ru - gă -
ciuni şi cu la - crimi, şi ia-răşi că - tre pă - ti - mi - re băr - bă -
te - şte por - nin - du - te, ne cre - din - ţa per-sea-scă ai mu - strat.
Drept a ce-ea Bi - se - ri - cii te-ai fă - cut în-tă - ri - re şi cre -
şti - ni-lor la - u - dă , I - oa - ne pu-ru - rea po - me -
ni - te .

Sedalna întîi, glas I, Podobie: Mormîntul Tău...

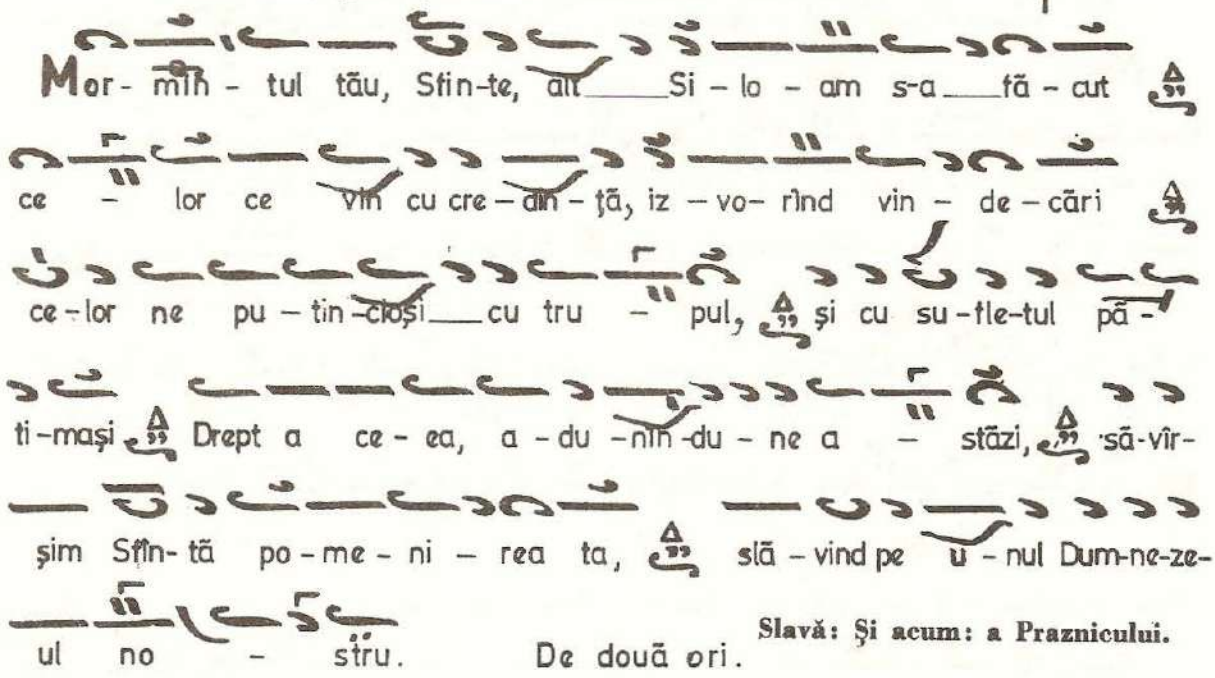
Mor- mîn - tul tău, Sfin-te, ală Si - lo - am s-a fă - cut
ce - lor ce vin cu cre - din - ţă, iz - vo- rînd vin - de - cări
ce - lor ne pu - tin - cioşi cu tru - pul, şi cu su - fle-tul pă -
ti - maşi Drept a ce - ea, a - du - nîn - du - ne a - stăzi, să-vîr-
şim Sfîn- tă po - me - ni - rea ta, slă - vind pe u - nul Dum-ne-ze-
ul no - stru. De două ori.

Slavă: Şi acum: a Praznicului.

A doua Sedealnă, glas III, Podobie: De frumuseţea fecioarei tale...

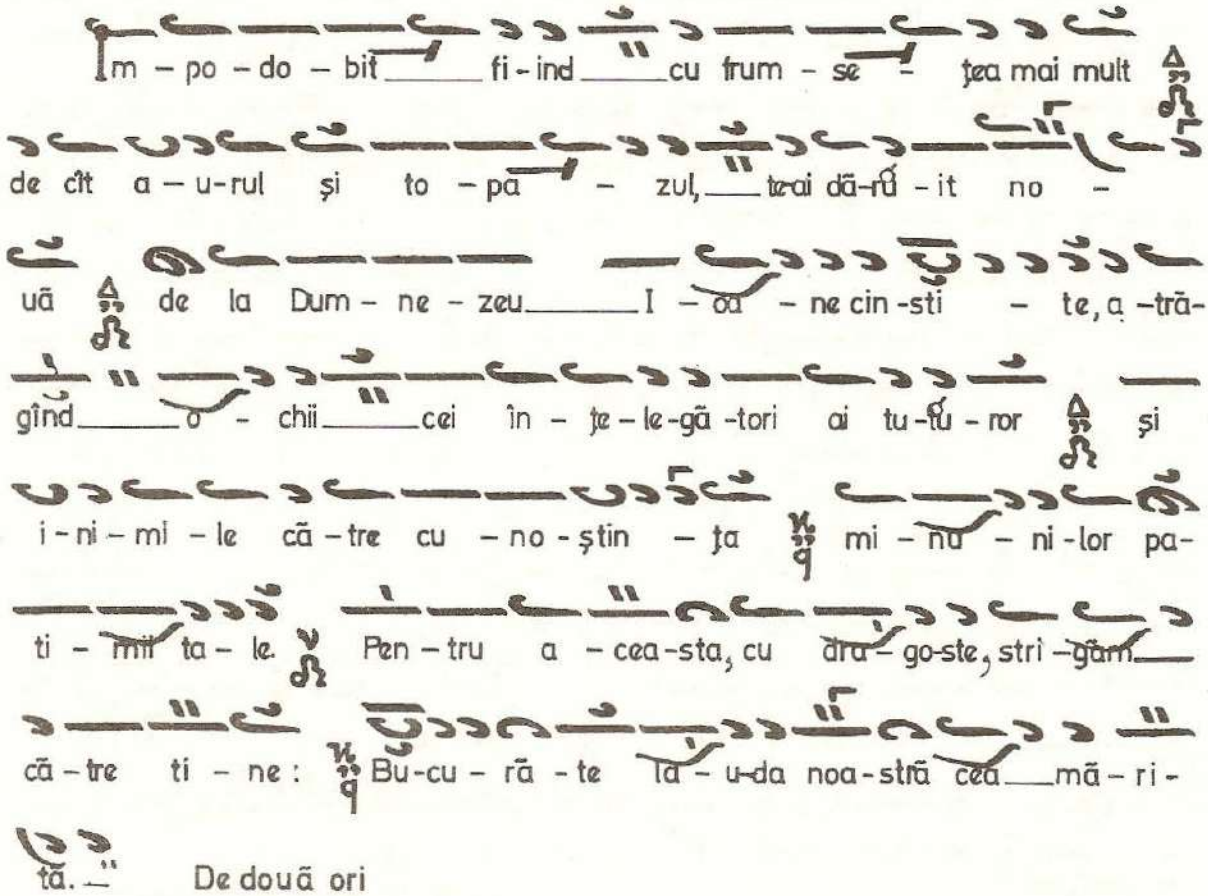
Im - po - do - bit fi - ind cu frum - se - ţea mai mult
de cît a - u-rul şi to - pă - zul, te-ai dă-rui - it no -
uă de la Dum - ne - zeu I - oa - ne cin - sti - te, a - trăgînd o - chii cei în - ţe - le - gă - tori ai tu-fu - ror şi
i - ni - mi - le că - tre cu - no - ştin - ţa mi - nu - ni - lor pa-
ti - mii ta - le. Pen - tru a - cea - sta, cu drag - go - ste, stri - găm
că - tre ti - ne: Bu - cu - ră - te ta - u - da noa - stră cea mă - ri -
tă.

De două ori

Mărimurile, glas I.

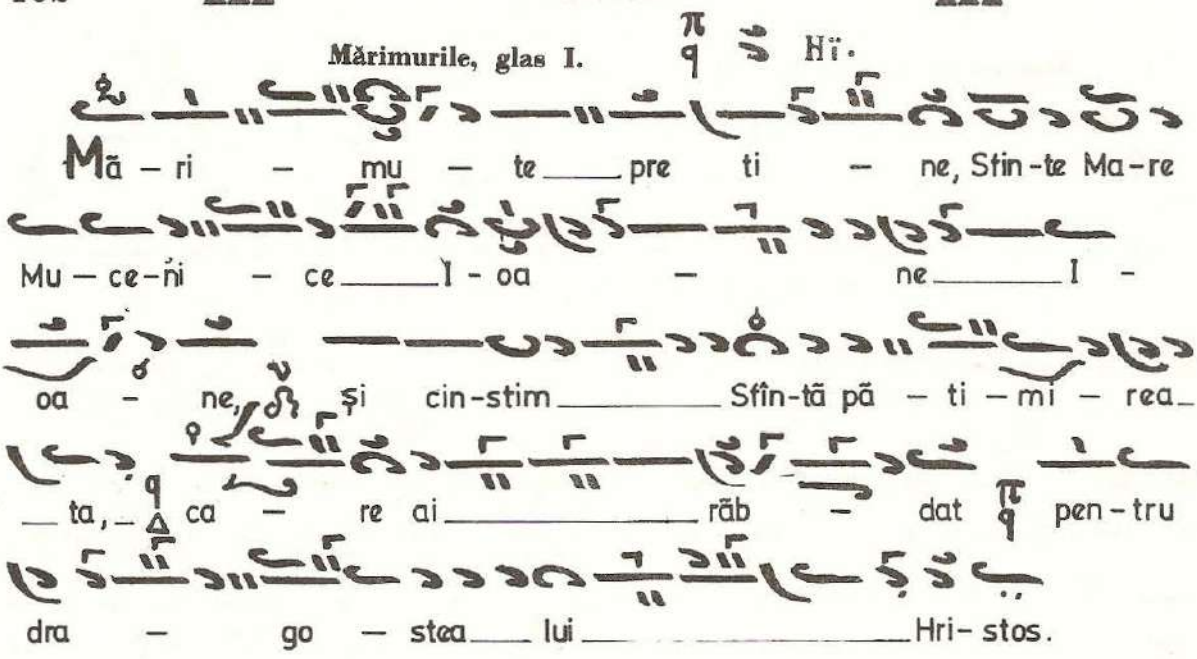
Hï.
Mă - ri - mu - te pre ti - ne, Sfin-te Ma-re
Mu - ce-ni - ce Î - oa - ne I -
oa - ne, și cin-stim Sfîn-tă pă - ti - mi - rea
ta, ca - re ai răb - dat pen - tru
dra - go - stea lui Hri - stos.

După Polieleu, Sedealna, glas IV, Podobie: Spăimîntatu-s-au . . .

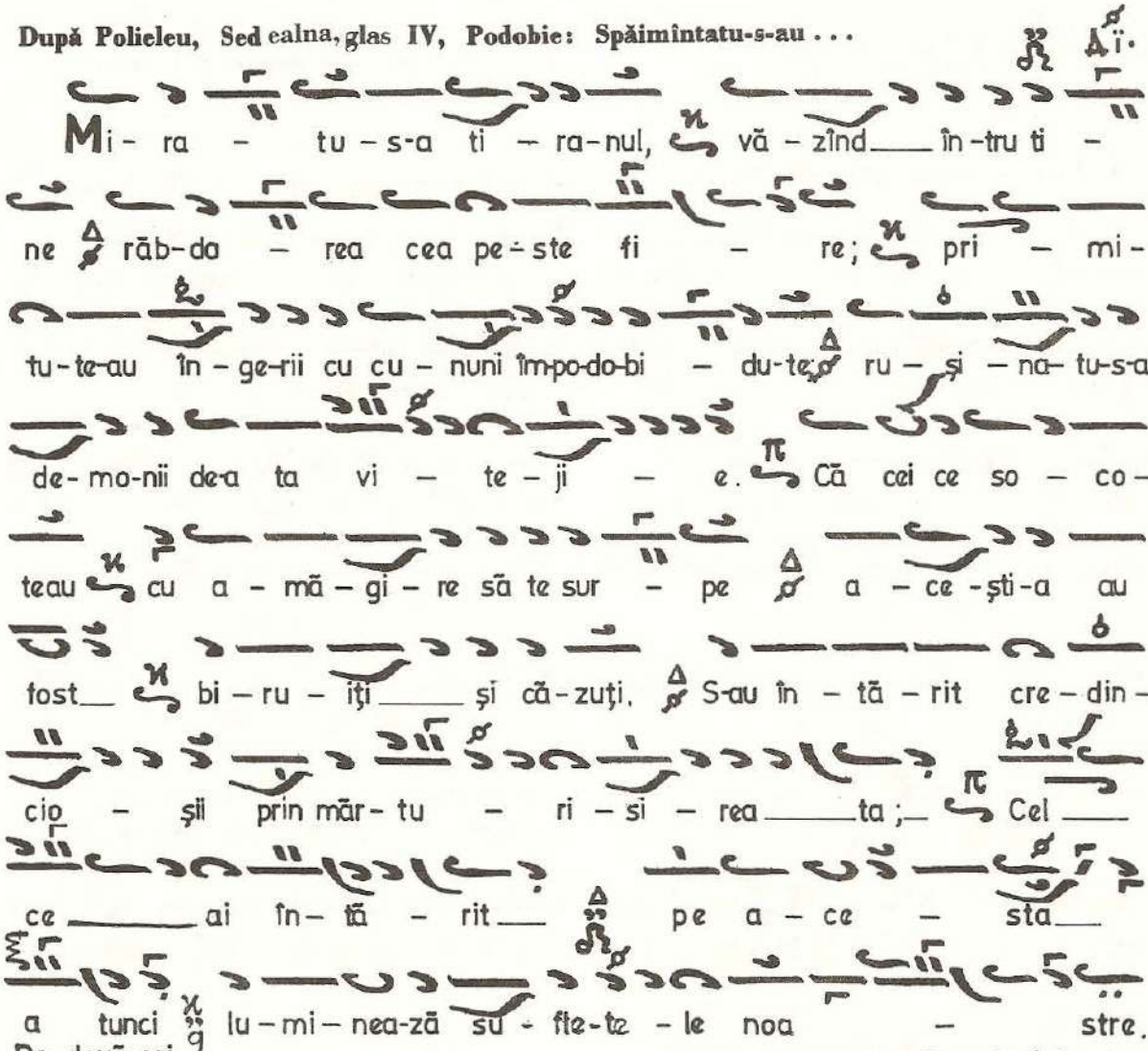
Mi - ra - tu - s-a ti - ra-nul, vă - zînd în-tru ti -
ne răb-da - rea cea pe-ste fi - re; pri - mi -
tu-te-au în - ge-rii cu cu - nuni împo-do-bi - du-te ru - și - na- tu-s-au
de- mo-nii de-a ta vi - te - ji - e. Că cei ce so - co -
teau cu a - mă - gi - re să te sur - pe a - ce - ști-a au
fost bi - ru - iți și că-zuți. S-au în - tă - rit cre - din -
cio - șii prin măr- tu - ri - si - rea ta; Cel
ce ai în- tă - rit pe a - ce - sta
a tunci lu - mi - nea-ză su - fle-te - le noa - stre.
De două ori

Slavă: Și acum: a Praznicului.

La LAUDE, Slavă: glas II.

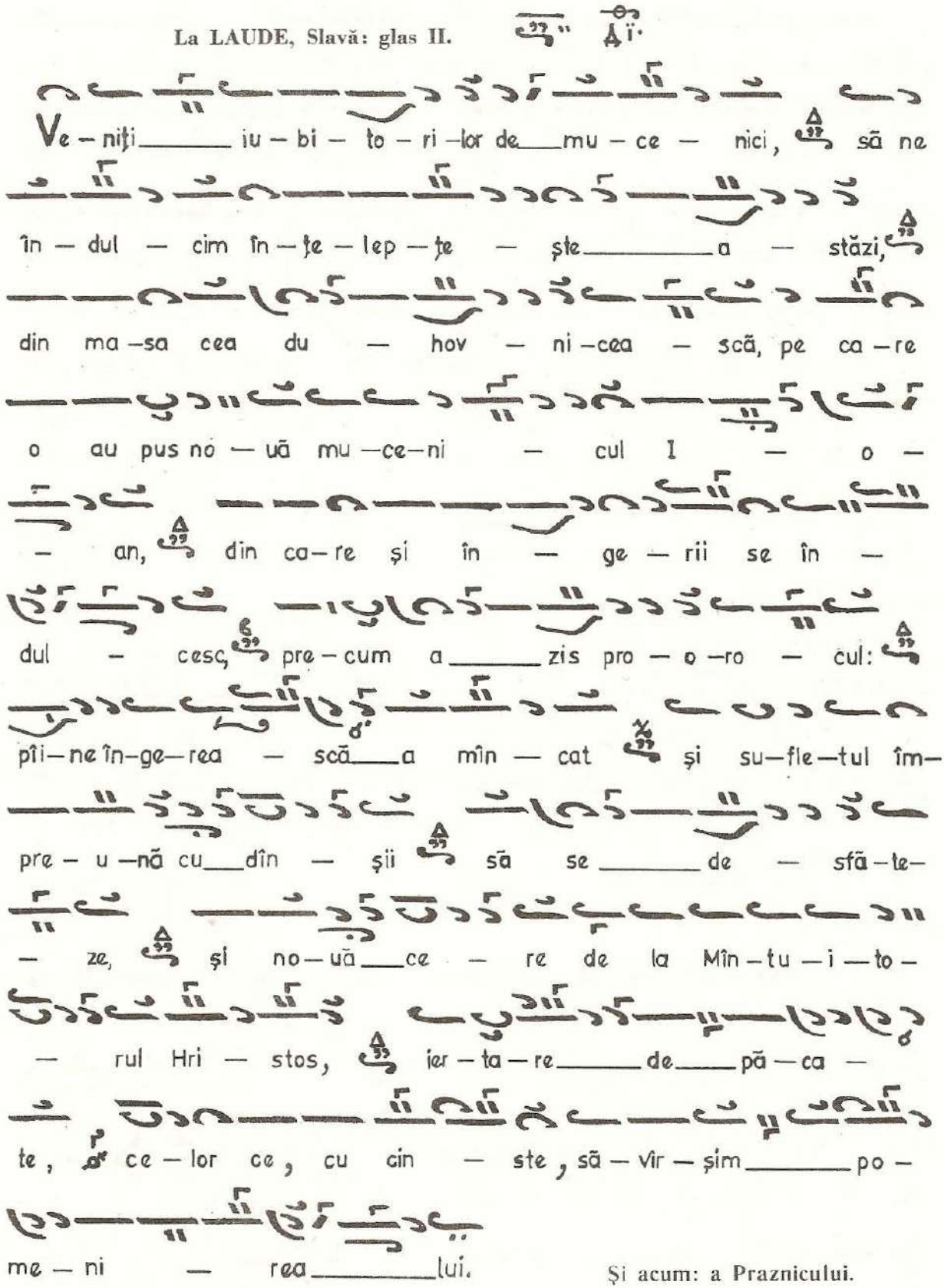
Ve-niți iu-bi-to-ri-lor de mu-ce-nici, să ne
în-dul-cim în-ță-lep-ță-ște a-stăzi,
din ma-sa cea du-hov-ni-cea-scă, pe ca-re
o au pus no-uă mu-ce-ni-cul I-o-
-an, din ca-re și în-ge-rii se în-
dul-cesc, pre-cum a zis pro-o-ro-cul:
pîi-ne în-ge-rea-scă a mîn-cat și su-fle-tul îm-
pre-u-nă cu dîn-șii să se de-sfă-te-
-ze, și no-uă ce-re de la Mîn-tu-i-to-
-rul Hri-stos, ier-ta-re de pă-ca-
te, ce-lor ce, cu cin-ste, să-vîr-șim po-
me-ni-rea lui.

Și acum: a Prazniculuí.

În 24. La Nașterea Sfîntului Ioan Botezătorul. Stihirile glas IV. Пл.

Dez — le — ga-t-a tă — ce-rea lui Za — ha — ri — a I — oan
nă — scîn — du — se, că nu se că — dea să ta-că
ta — tăl, ve-nind gla — sul ; ci pre-cum lim-ba
ce-ea — ce nu cre — zu — se mai-na — in — te o a le — gat,
a — șa a-ră — tîn-du — se a dat pă — rin — te-lui său
dez — le — ga — re ; că-ru-ia și bi — ne
s-a ve — stit și s-a nă — scut gla-sul Cu — vîn-
tu — lui și Mer — gă — to — rul î-na-in — tea Lu-mi-
— nii, ca — re se roa-gă pen-tru su — fle- te-
le noa — stre.

A-stăzi gla — sul Cu — vîn — tu — lui, gla-sul pă-rin — tesc cel
o — prit pen — tru ne-cre — din — ță îl dez-lea —
gă, și a — ra-tă bu-nă ro-di-rea de fii a Bi-se —
ri — cii dez — le-gînd le-gă — tu — ra ster-pi — ciu — nii

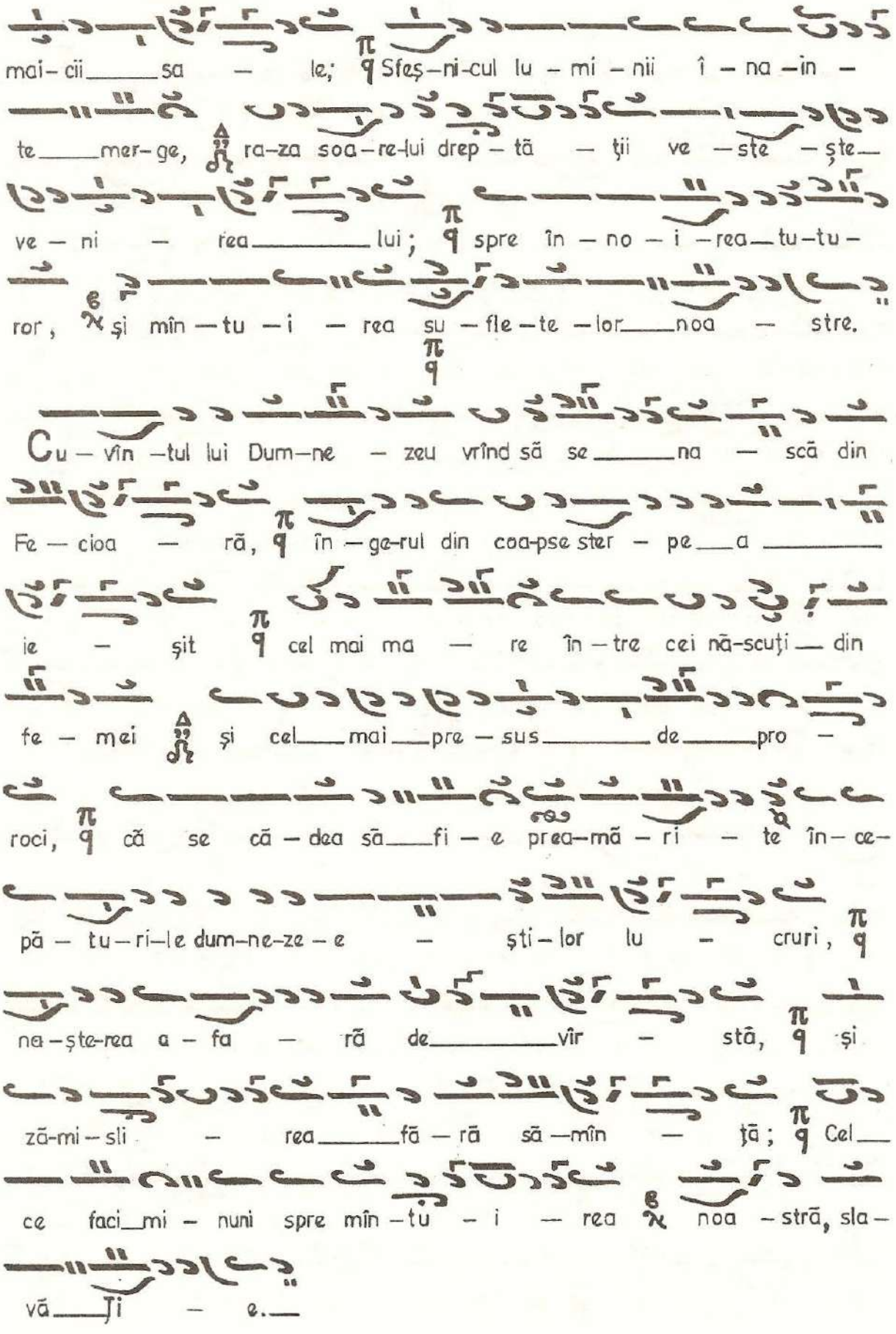
mai-cii sa-le; Sfeş-ni-cul lu-mi-nii î-na-in-
te mer-ge, ra-za soa-re-lui drep-tă-ţii ve-ste-şte-
ve-ni-rea lui; spre în-no-i-rea tu-tu-
ror, şi mîn-tu-i-rea su-fle-te-lor noa-stre.
Cu-vîn-tul lui Dum-ne-zeu vrînd să se na-scă din
Fe-cioa-ră, în-ge-rul din coa-pse ster-pe-a
ie-şit cel mai ma-re în-tre cei nă-scuţi din
fe-mei şi cel mai pre-sus de pro-
roci, că se că-dea să fi-e prea-mă-ri-te în-ce-
pă-tu-ri-le dum-ne-ze-e-şti-lor lu-cruri,
na-şte-rea a-fa-ră de vîr-stă, şi
zămislirea fără sămînţă; Cel
ce faci minuni spre mîn-tu-i-rea noa-stră, sla-
vă Ţi-e.

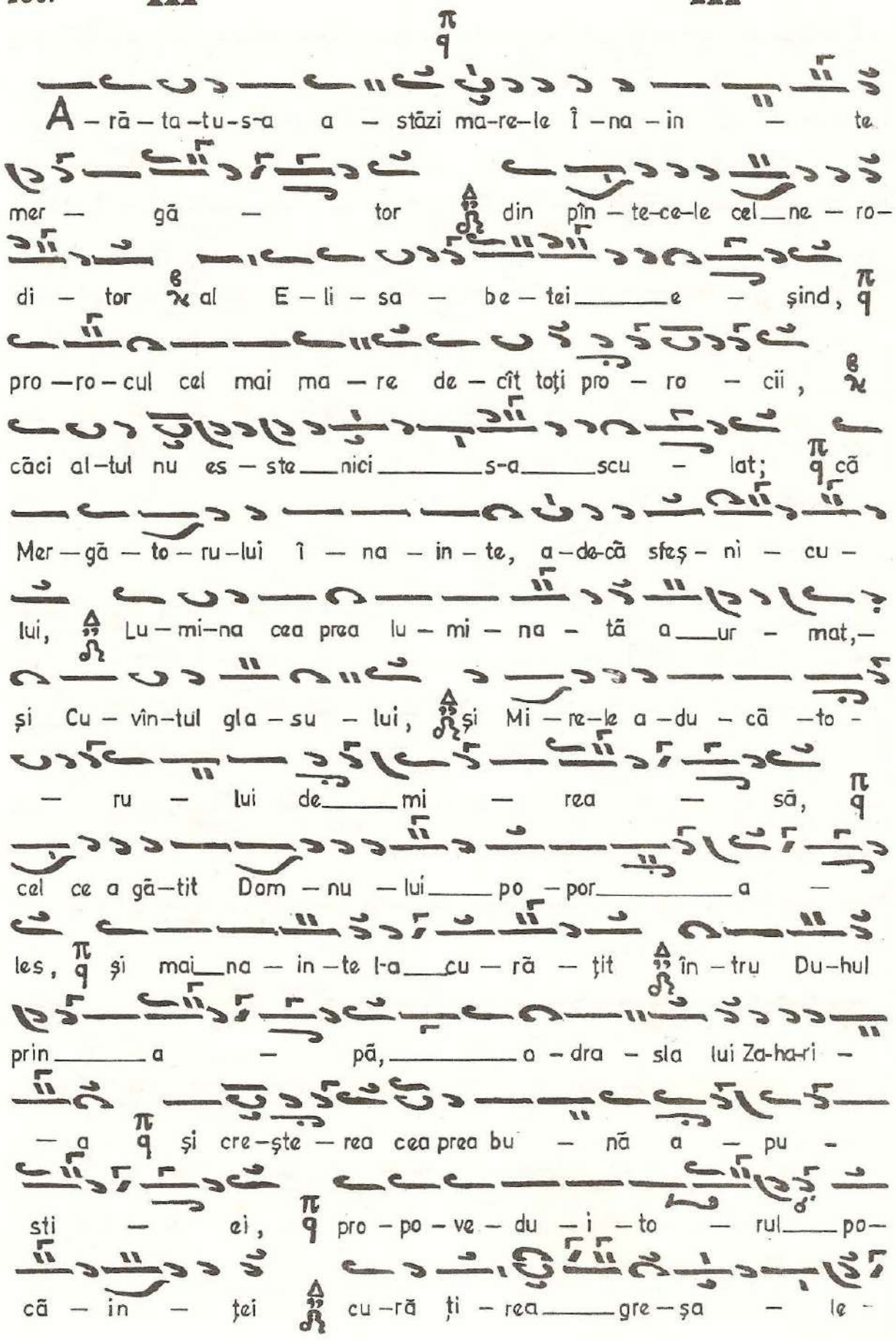
A – rā – ta – tu – s-a a – stāzi ma-re-le Î – na – in – te
mer – gā – tor din pîn – te-ce-le cel ne – ro –
di – tor al E – li – sa – be – tei e – șind,
pro – ro – cul cel mai ma – re de – cît toți pro – ro – cii,
căci al-tul nu es – ste nici s-a scu – lat; că
Mer – gā – to – ru-lui î – na – in – te, a-de-că sfeș – ni – cu –
lui, Lu – mi-na cea prea lu – mi – na – tă a ur – mat, –
și Cu – vîn-tul gla – su – lui, și Mi – re-le a-du – că – to –
– ru – lui de mi – rea – să,
cel ce a gă-tit Dom – nu – lui po – por a –
les, și mai na – in – te l-a cu – ră – țit în – tru Du-hul
prin a – pă, a – dra – sla lui Za-ha-ri –
– a și cre-ște – rea cea prea bu – nă a – pu –
sti – ei, pro – po – ve – du – i – to – rul po –
că – in – ței cu-ră ți – rea gre – șa – le –

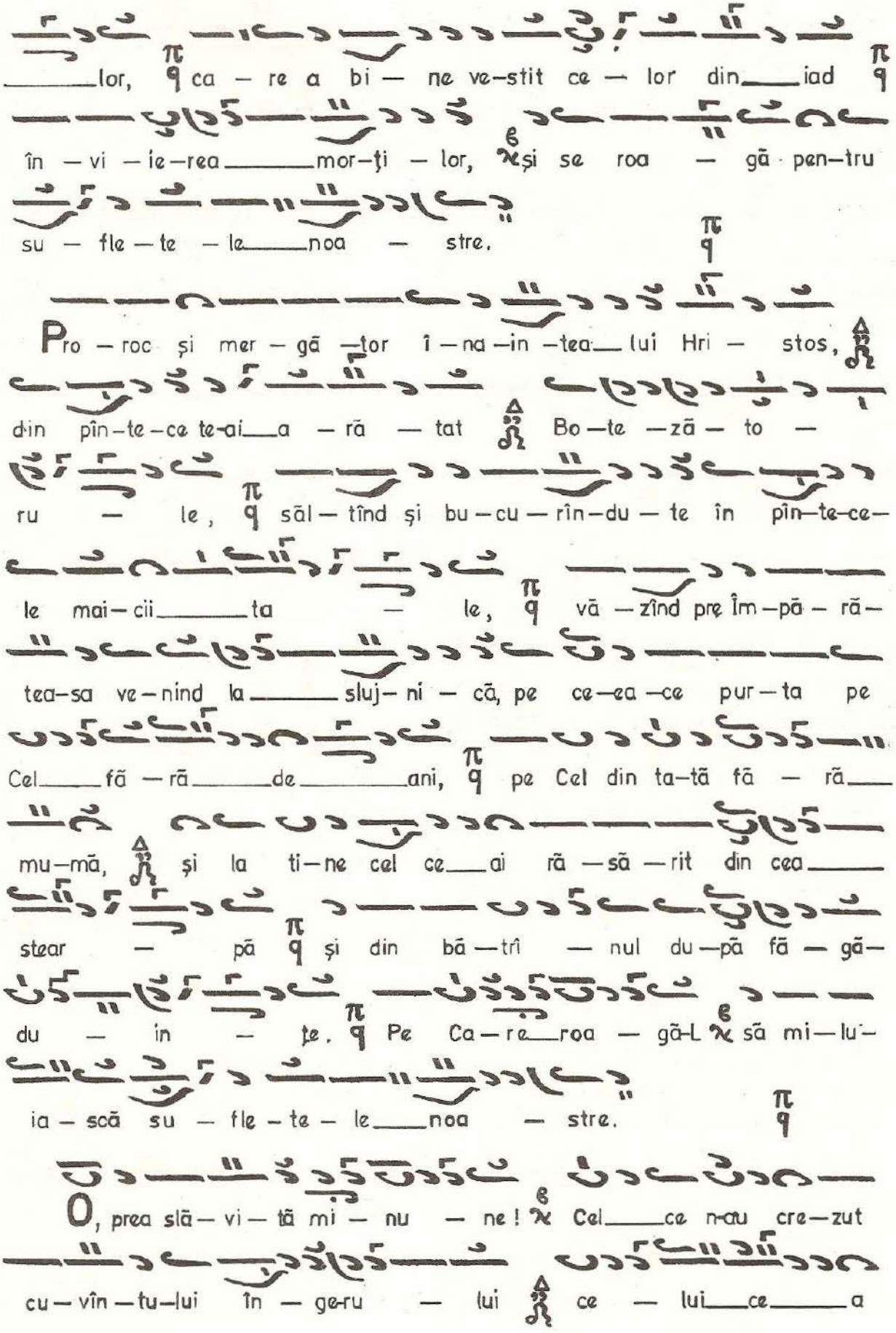
lor, ca - re a bi - ne ve-stit ce - lor din iad
în - vi - ie-rea mor-ţi - lor, şi se roa - gă pen-tru
su - fle - te - le noa - stre.
Pro - roc şi mer - gă - tor î - na -in -tea lui Hri - stos,
din pîn-te-ce te-ai a - ră - tat Bo-te -zā - to -
ru - le, săl - tînd şi bu - cu - rîn-du - te în pîn-te-ce-
le mai - cii ta - le, vă - zînd pre Îm-pă - ră-
tea-sa ve-nind la sluj - ni - că, pe ce-ea -ce pur - ta pe
Cel fă - ră de ani, pe Cel din ta-tă fă - ră
mu-mă, şi la ti-ne cel ce ai ră - să - rit din cea
stear - pă şi din bă - trî - nul du-pă fă - gă-
du - in - ţe. Pe Ca - re roa - gă-L să mi-lu-
ia - scă su - fle - te - le noa - stre.
O, prea slă - vi - tă mi - nu - ne! Cel ce m-au cre-zut
cu - vîn - tu-lui în - ge-ru - lui ce - lui ce a

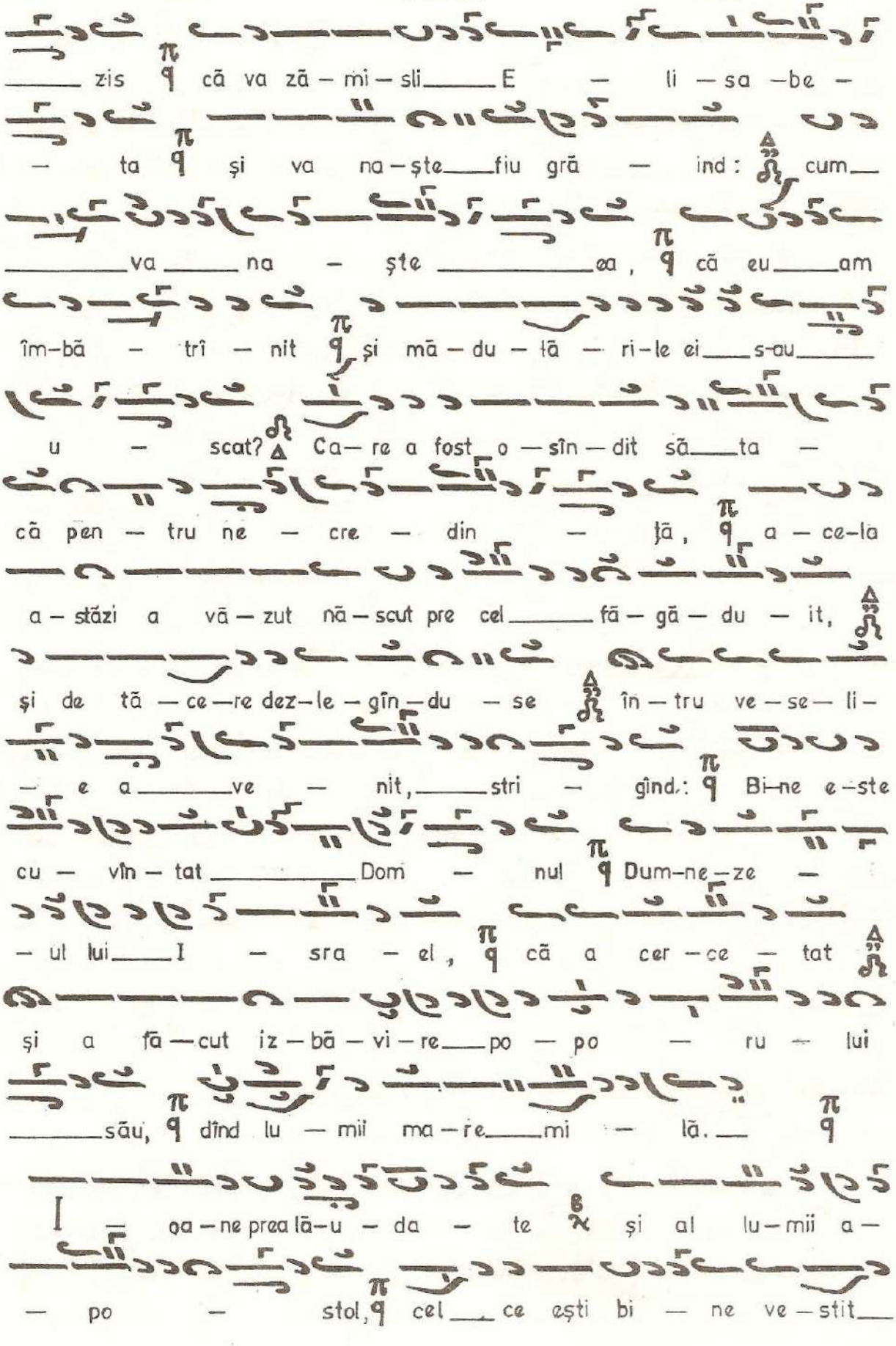
zis cã va zã – mi – sli E – li – sa – be –
– ta şi va na – şte fiu grã – ind: cum
va na – şte oa, cã eu am
îm – bã – trî – nit şi mã – du – tã – ri – le ei s-au
u – scat? Ca – re a fost o – sîn – dit sã ta –
cã pen – tru ne – cre – din – ţã, a – ce – la
a – stăzi a vă – zut nă – scut pre cel fă – gă – du – it,
şi de tă – ce – re dez – le – gîn – du – se în – tru ve – se – li –
– e a ve – nit, stri – gînd: Bi – ne e – ste
cu – vîn – tat Dom – nul Dum – ne – ze –
– ul lui I – sra – el, cã a cer – ce – tat
şi a fă – cut iz – bă – vi – re po – po – ru – lui
sãu, dînd lu – mii ma – re mi – lă.
I – oa – ne prea lă – u – da – te şi al lu – mii a –
– po – stol, cel ce eşti bi – ne ve – stit

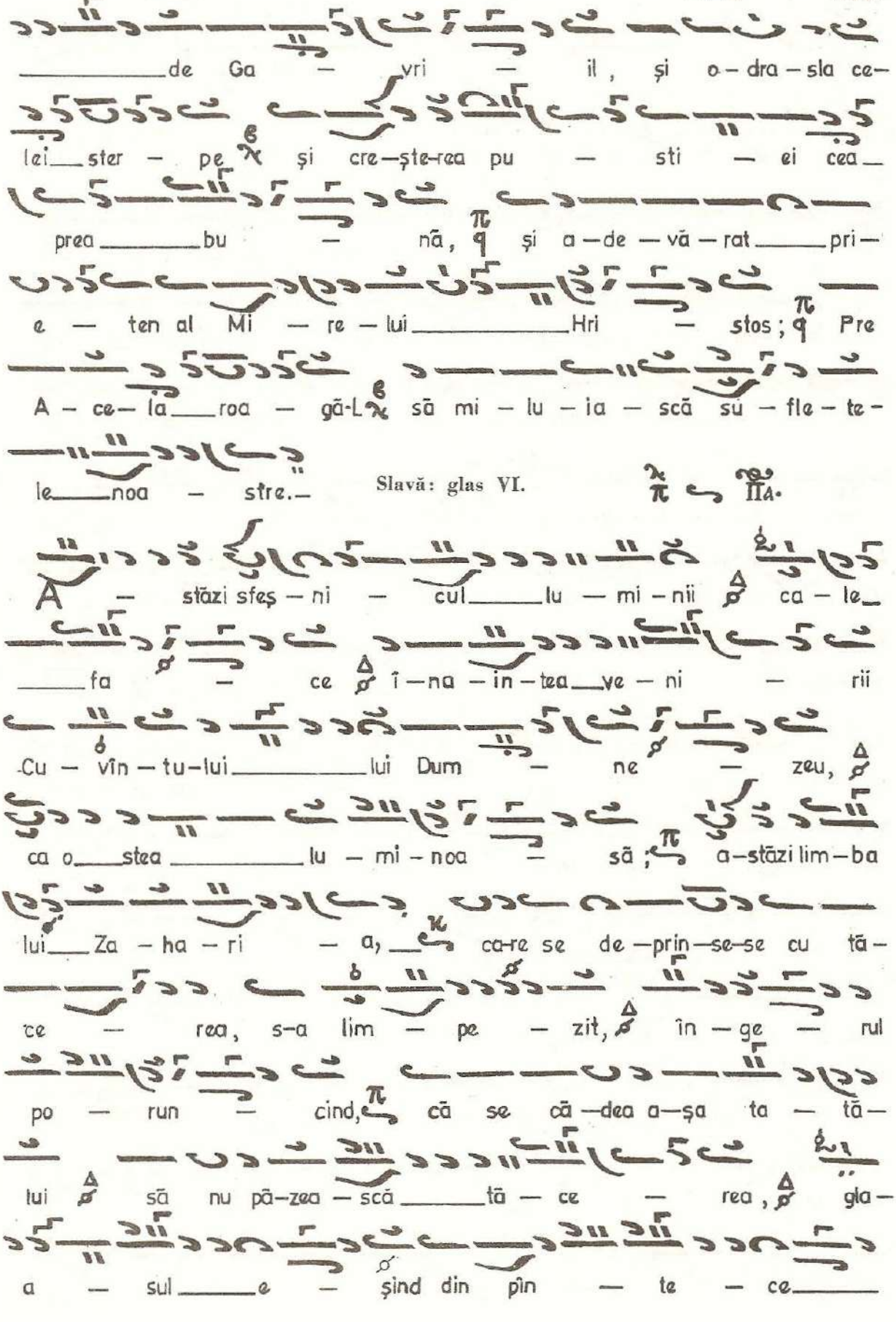
de Ga — vri — il, și o-dra-sla ce-
lei ster — pe și cre-ște-rea pu — sti — ei cea-
prea bu — nă, și a-de-vă-rat pri-
e — ten al Mi — re-lui Hri — stos; Pre
A-ce-la roa — gă-L să mi-lu-ia — scă su-fle-te-
le noa — stre.
Slavă: glas VI.
A — stăzi sfeș-ni — cul lu — mi-nii ca-le-
fa — ce î-na-in-tea ve-ni — rii
Cu — vîn-tu-lui lui Dum — ne — zeu,
ca o stea lu-mi-noa — să; a-stăzi lim-ba
lui Za-ha-ri — a, ca-re se de-prin-se-se cu tă-
ce — rea, s-a lim — pe — zit, în-ge — rul
po — run — cind, că se că-dea a-șa ta — tă-
lui să nu pă-zea — scă tă — ce — rea, gla-
a — sul e — șind din pîn — te — ce

sterp ꙋ şi bi – ne ___ ve – stind ꙋ iz – bă – vi –

– rea a toa – tă lu – mea ___ Şi acum: ꙋ Πα.

E – li – sa – be – ta a ză – mi – slit ꙋ pe î – na – in –

te mer – gă – to – rul Dom – nu – lui, ꙋ iar ___ Fe –

cioa – ra ___ pre Dom – nul sla – vei; ꙋ să – ru – ta –

– tu-s-a a – mîn – do – uă ___ mai – ci – le, ꙋ

şi ___ prun – cul a ___ săl – tat, ꙋ că î – nă –

un – tru slu – ga a lă – u – dat ___ pe ___ Stă – pî –

nul; ꙋ mi – nu – nîn – du – se ꙋ mai – ca Mer – gă – to – ru –

lui ___ î – na – in – te ꙋ a în – ce – put a ___

___ stri – ga: ___ ꙋ De un – de mi – e ___ a – cea –

sta, ꙋ ca să vi – nă ___ Mai – ca Dom – nu – lui meu

la mi – ne, ꙋ ca să iz – bă – vea – scă ___ pe ___

po – po – rul ꙋ cel dez – nă – dăj – du –

it, ꙋ Cel ce a – re ma – re mi – lă, ___

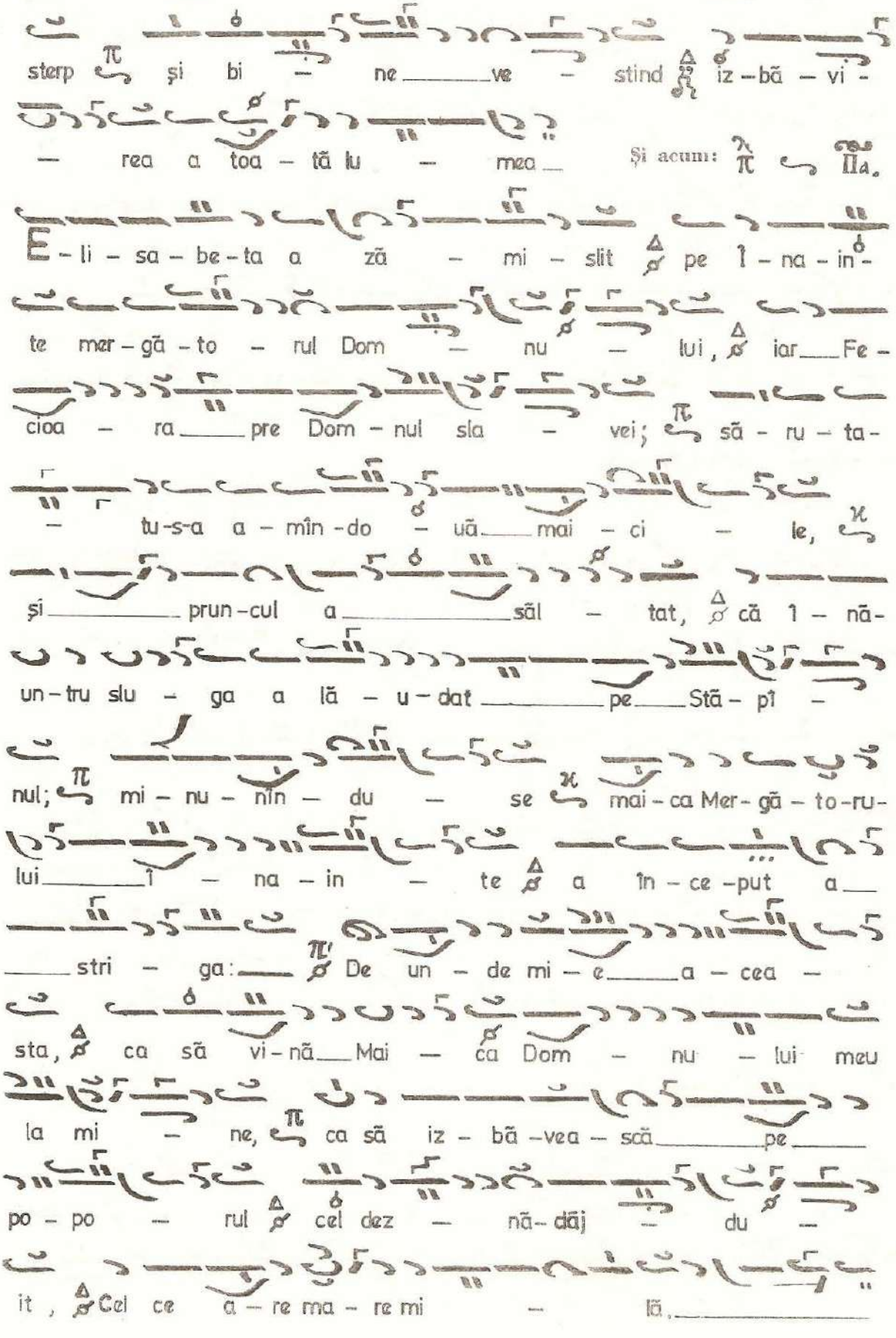

La LITIE, Slavă: glasV. Пс ꙗ Па.

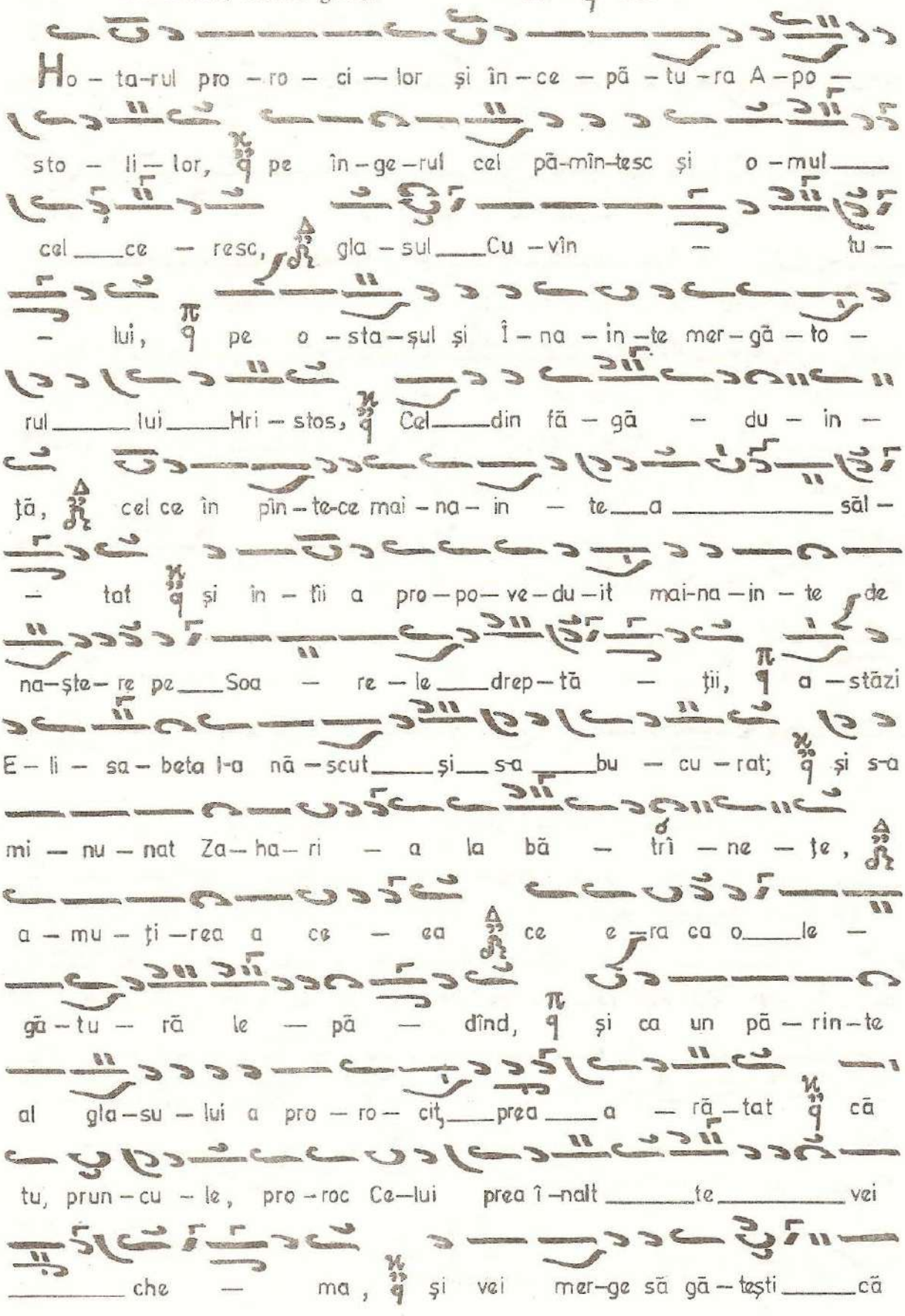
Ho – ta-rul pro – ro – ci – lor şi în – ce – pă – tu – ra A – po –
sto – li – lor, pe în – ge – rul cel pă-mîn-tesc şi o – mul
cel ce – resc, gla – sul Cu – vîn – tu –
– lui, pe o – sta – şul şi Î – na – in – te mer – gă – to –
rul lui Hri – stos, Cel din fă – gă – du – in –
ţă, cel ce în pîn – te-ce mai – na – in – te a săl –
– tat şi în – ţii a pro – po – ve – du – it mai-na – in – te de
na – şte – re pe Soa – re – le drep – tă – ţii, a – stăzi
E – li – sa – beta l-a nă – scut şi s-a bu – cu – rat; şi s-a
mi – nu – nat Za – ha – ri – a la bă – trî – ne – ţe,
a – mu – ţi – rea a ce – ea ce e – ra ca o le –
gă – tu – ră le – pă – dînd, şi ca un pă – rin – te
al gla – su – lui a pro – ro – cit, prea a – nă – tat că
tu, prun – cu – le, pro – roc Ce – lui prea î – nalt te vei
che – ma, şi vei mer – ge să gă – teşti că

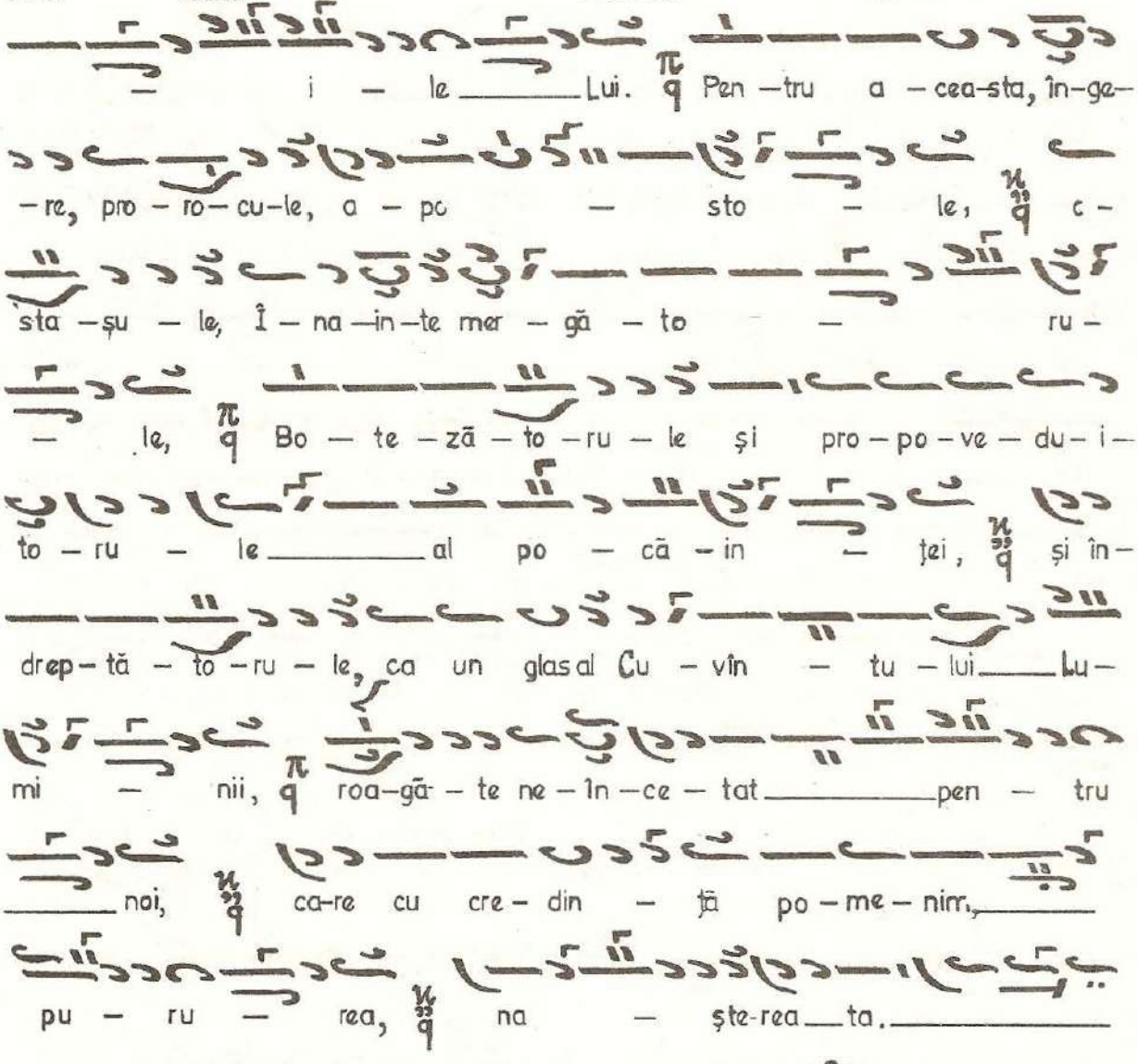
i – le Lui. Pen – tru a – cea-sta, în-ge-
– re, pro – ro – cu-le, a – po – sto – le, c-
sta – şu – le, Î – na – in – te mer – gă – to – ru-
– le, Bo – te – zā – to – ru – le şi pro – po – ve – du – i-
to – ru – le al po – că – in – ţei, şi în-
drep – tă – to – ru – le, ca un glas al Cu – vîn – tu – lui Lu-
mi – nii, roa-gă – te ne – în – ce – tat pen – tru
noi, ca-re cu cre – din – ţă po – me – nim,
pu – ru – rea, na – şte-rea – ta.

La **STIHOAVNĂ**, stihirile glas II. Aï.

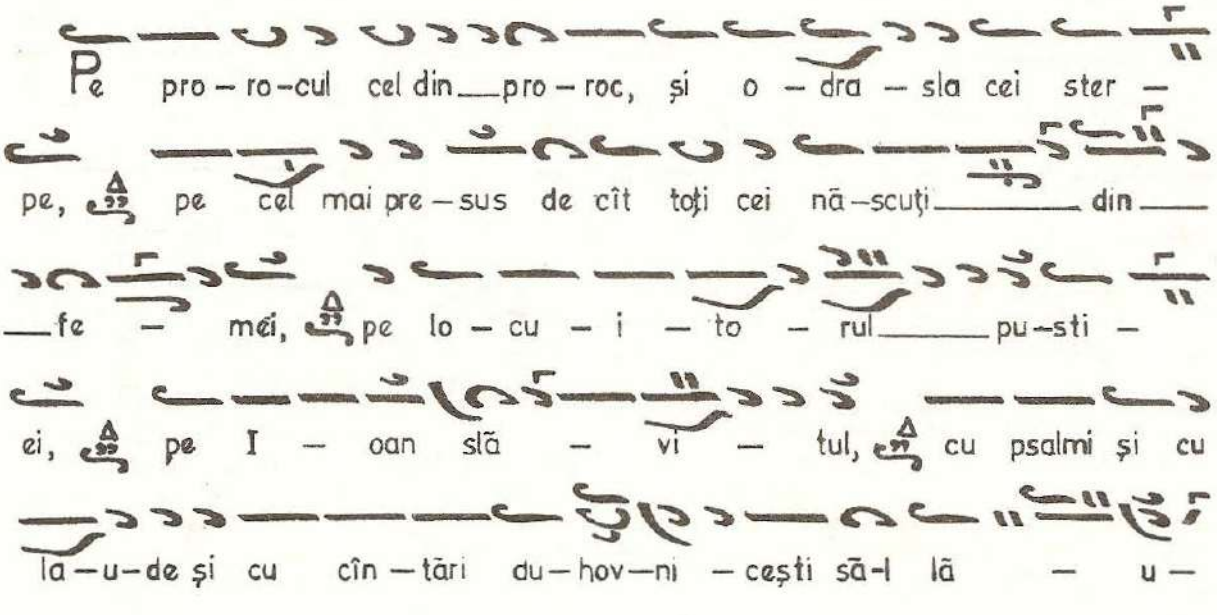
Pe pro – ro – cul cel din pro – roc, şi o – dra – sla cei ster –
pe, pe cel mai pre – sus de cît toţi cei nă – scuţi din
– fe – mei, pe lo – cu – i – to – rul pu – sti –
ei, pe I – oan slă – vi – tul, cu psalmi şi cu
la – u – de şi cu cîn – tări du – hov – ni – ceşti să-l lă – u –

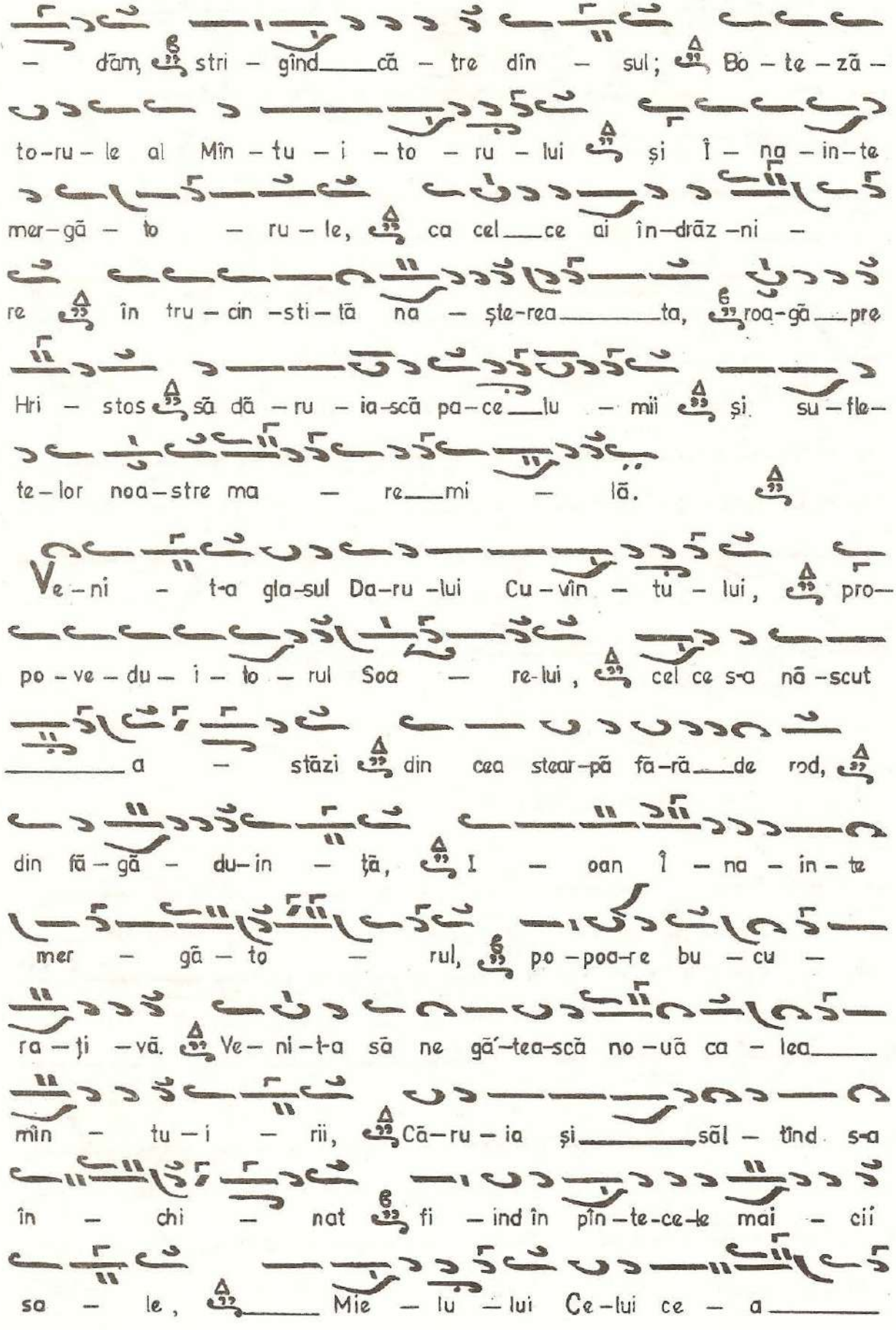
– dăm, stri – gînd___că – tre dîn – sul; Bo – te – ză –
to – ru – le al Mîn – tu – i – to – ru – lui și Î – na – in – te
mer – gă – to – ru – le, ca cel___ce ai în – drăz – ni –
re în tru – cin – sti – tă na – ște – rea_____ta, roa – gă___pre
Hri – stos să dă – ru – ia – scă pa – ce___lu – mii și su – fle –
te – lor noa – stre ma – re___mi – lă.
Ve – ni – t-a gla – sul Da – ru – lui Cu – vîn – tu – lui, pro –
po – ve – du – i – to – rul Soa – re – lui, cel ce s-a nă – scut
_____a – stăzi din cea stear – pă fă – ră___de rod,
din fă – gă – du – in – ță, I – oan Î – na – in – te
mer – gă – to – rul, po – poa – re bu – cu –
ra – ți – vă. Ve – ni – t-a să ne gă'–tea – scă no – uă ca – lea_____
mîn – tu – i – rii, Că – ru – ia și_____săl – tînd s-a
în – chi – nat fi – ind în pîn – te – ce – le mai – cii
sa – le, _____ Mie – lu – lui Ce – lui ce – a_____

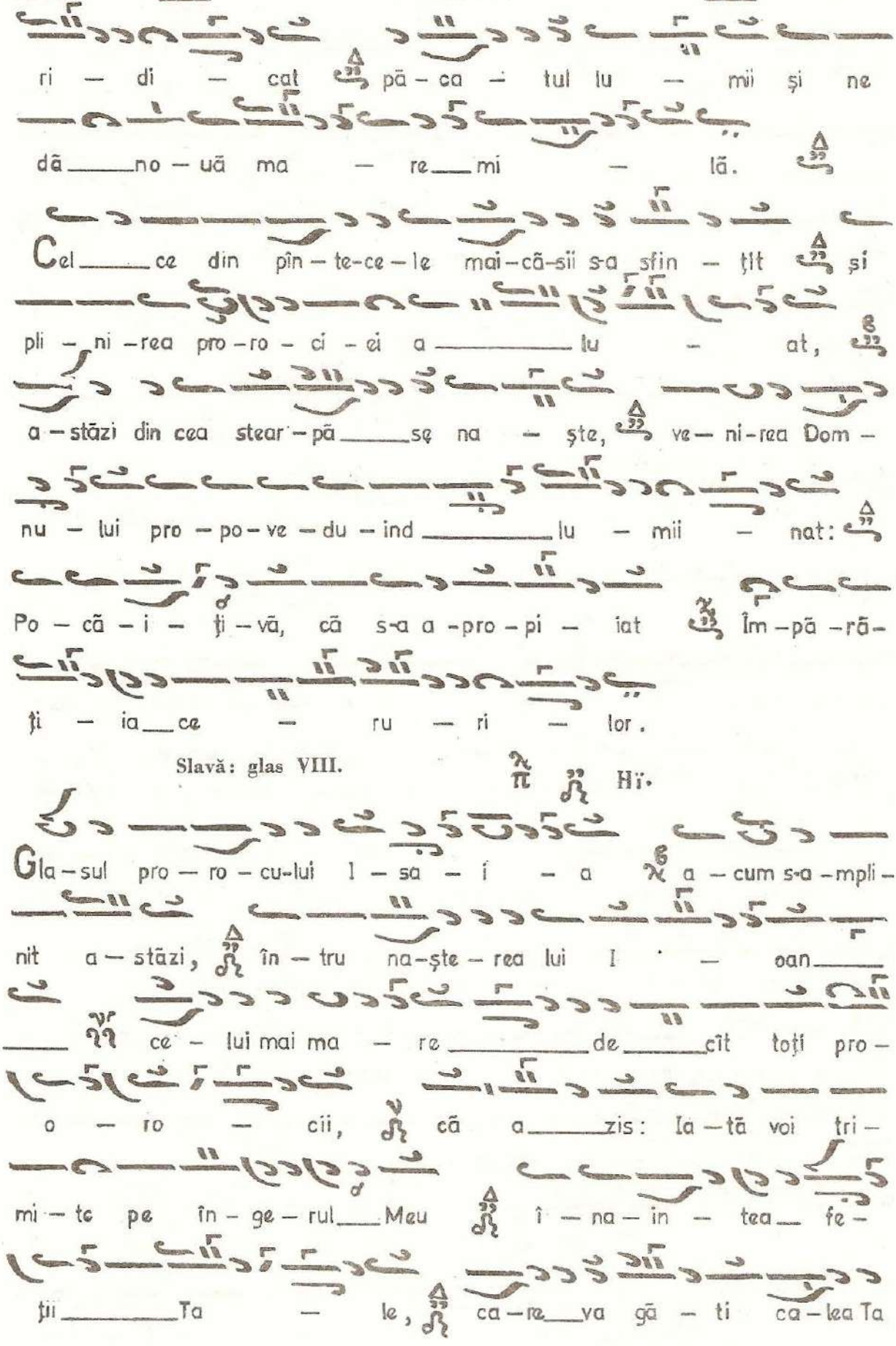
ri – di – cat pă – ca – tul lu – mii şi ne
dă no – uă ma – re mi – lă.
Cel ce din pîn – te-ce – le mai-că-sii s-a sfin – ţit şi
pli – ni – rea pro – ro – ci – ei a lu – at,
a – stăzi din cea stear – pă şe na – şte, ve – ni – rea Dom –
nu – lui pro – po – ve – du – ind lu – mii – nat:
Po – că – i – ţi – vă, că s-a a – pro – pi – iat Îm – pă – ră –
ţi – ia ce – ru – ri – lor.
Slavă: glas VIII.
Hï.
Gla – sul pro – ro – cu-lui l – sa – í – a a – cum s-a – mpli –
nit a – stăzi, în – tru na-şte – rea lui I – oan
ce – lui mai ma – re de cît toţi pro –
o – ro – cii, că a zis: Ia – tă voi tri –
mi – te pe în – ge – rul Meu î – na – in – tea fe –
ţii Ta – le, ca – re va gă – ti ca – lea Ta

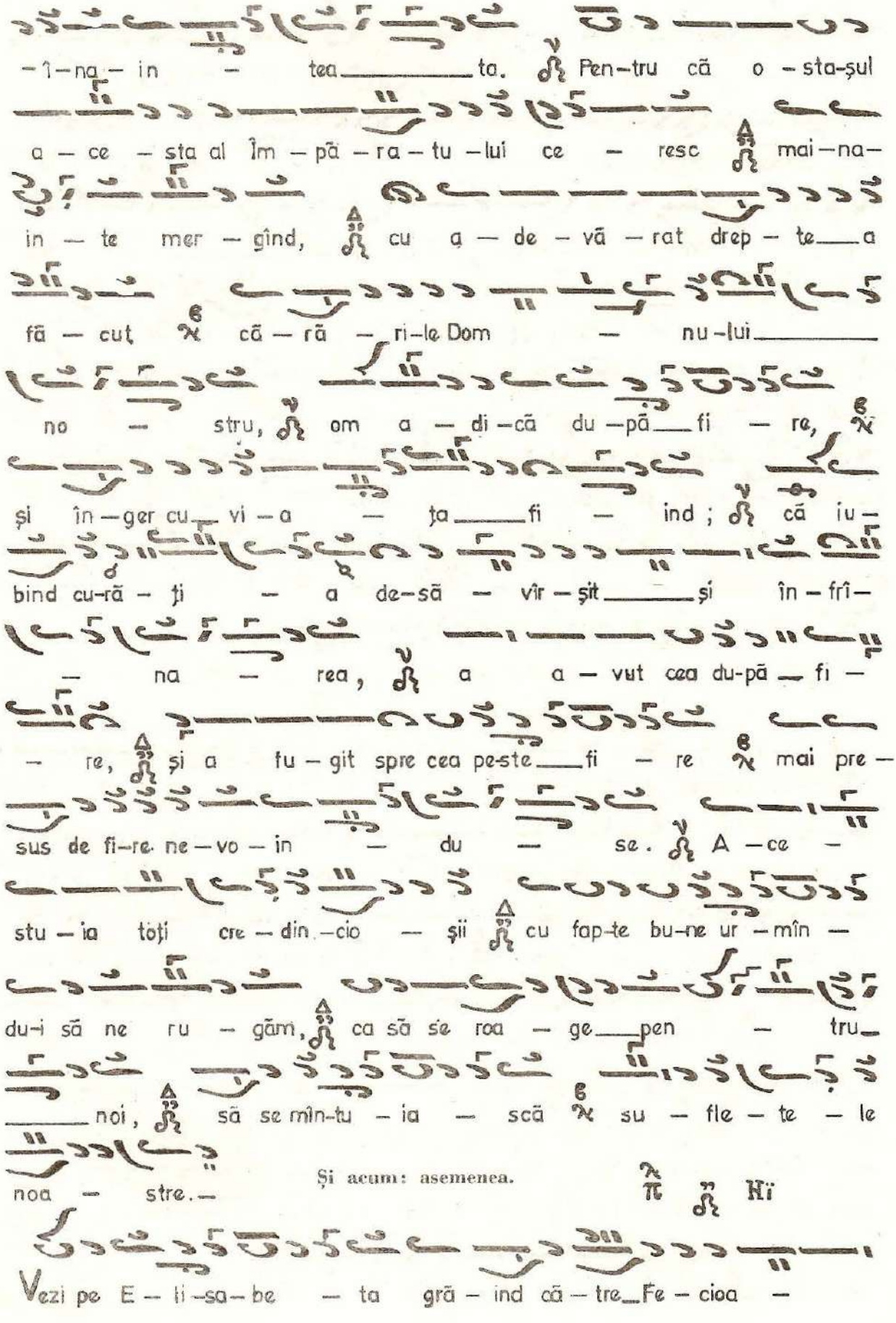
-î-na- in - tea ta. Pen-tru că o -sta-șul
a - ce - sta al Îm - pă - ra - tu - lui ce - resc mai-na-
in - te mer - gînd, cu a - de - vă - rat drep - te a
fă - cut că - ră - ri-le Dom - nu-lui
no - stru, om a - di-că du-pă fi - re,
și în-ger cu vi - a - ța fi - ind ; că iu-
bind cu-ră - ți - a de-să - vîr - șit și în - frî-
- na - rea, a a - vut cea du-pă - fi -
- re, și a fu - git spre cea pe-ste fi - re mai pre -
sus de fi-re ne-vo - in - du - se. A - ce -
stu - ia toți cre - din -cio - șii cu fap-te bu-ne ur - mîn -
du-i să ne ru - găm, ca să se roa - ge pen - tru
noi, să se mîn-tu - ia - scă su - fle - te - le
noa - stre.-
Și acum: asemenea.
Vezi pe E - li-sa-be - ta gră - ind că - tre Fe - cioa -

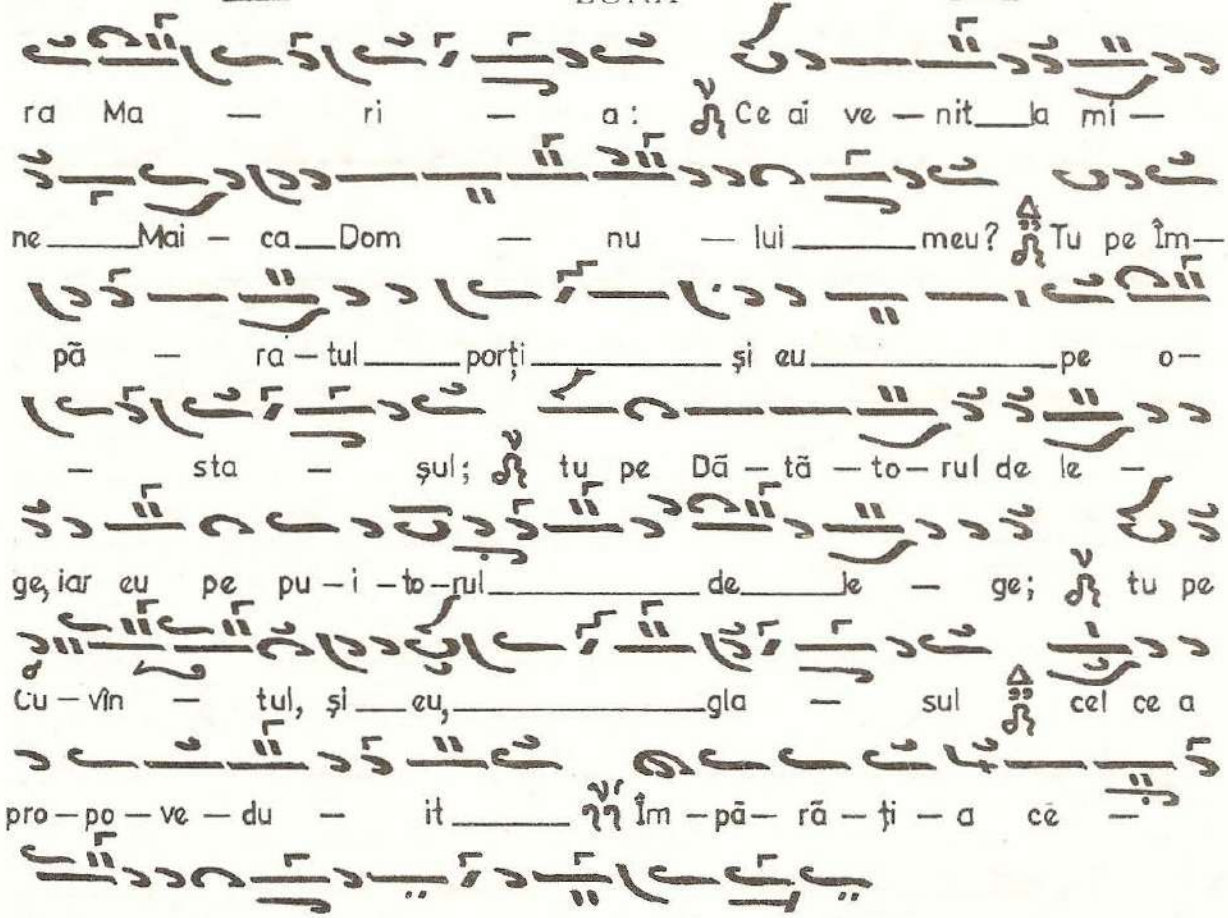
ra Ma — ri — a: Ce ai ve — nit la mi —
ne Mai — ca Dom — nu — lui meu? Tu pe Îm —
pă — ra — tul porți și eu pe o —
— sta — șul; tu pe Dă — tă — to — rul de le —
ge, iar eu pe pu — i — to — rul de le — ge; tu pe
Cu — vîn — tul, și eu, gla — sul cel ce a
pro — po — ve — du — it Îm — pă — ră — ți — a ce —
ru — ri — lor.

Tropar, glas IV.

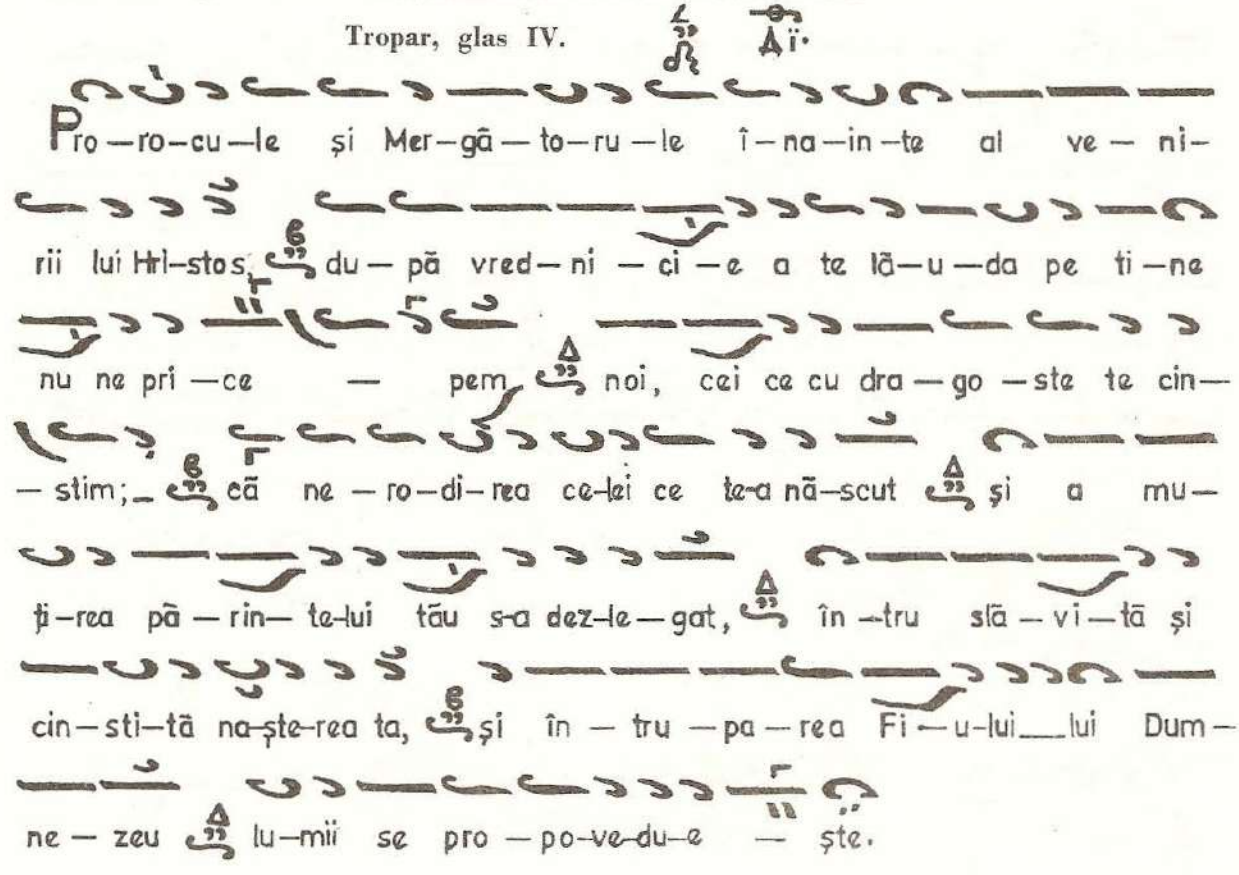
Pro — ro — cu — le și Mer — gă — to — ru — le î — na — in — te al ve — ni —
rii lui Hri — stos, du — pă vred — ni — ci — e a te lă — u — da pe ti — ne
nu ne pri — ce — pem noi, cei ce cu dra — go — ste te cin —
— stim; că ne — ro — di — rea ce — lei ce te — a nă — scut și a mu —
ți — rea pă — rin — te — lui tău s-a dez — le — gat, în — tru slă — vi — tă și
cin — sti — tă na — ște — rea ta, și în — tru — pa — rea Fi — u — lui lui Dum —
ne — zeu lu — mii se pro — po — ve — du — e — ște.

Sedealna întîi, glas IV. Podobie: Spăimîntatu-s-a Iosif . . .

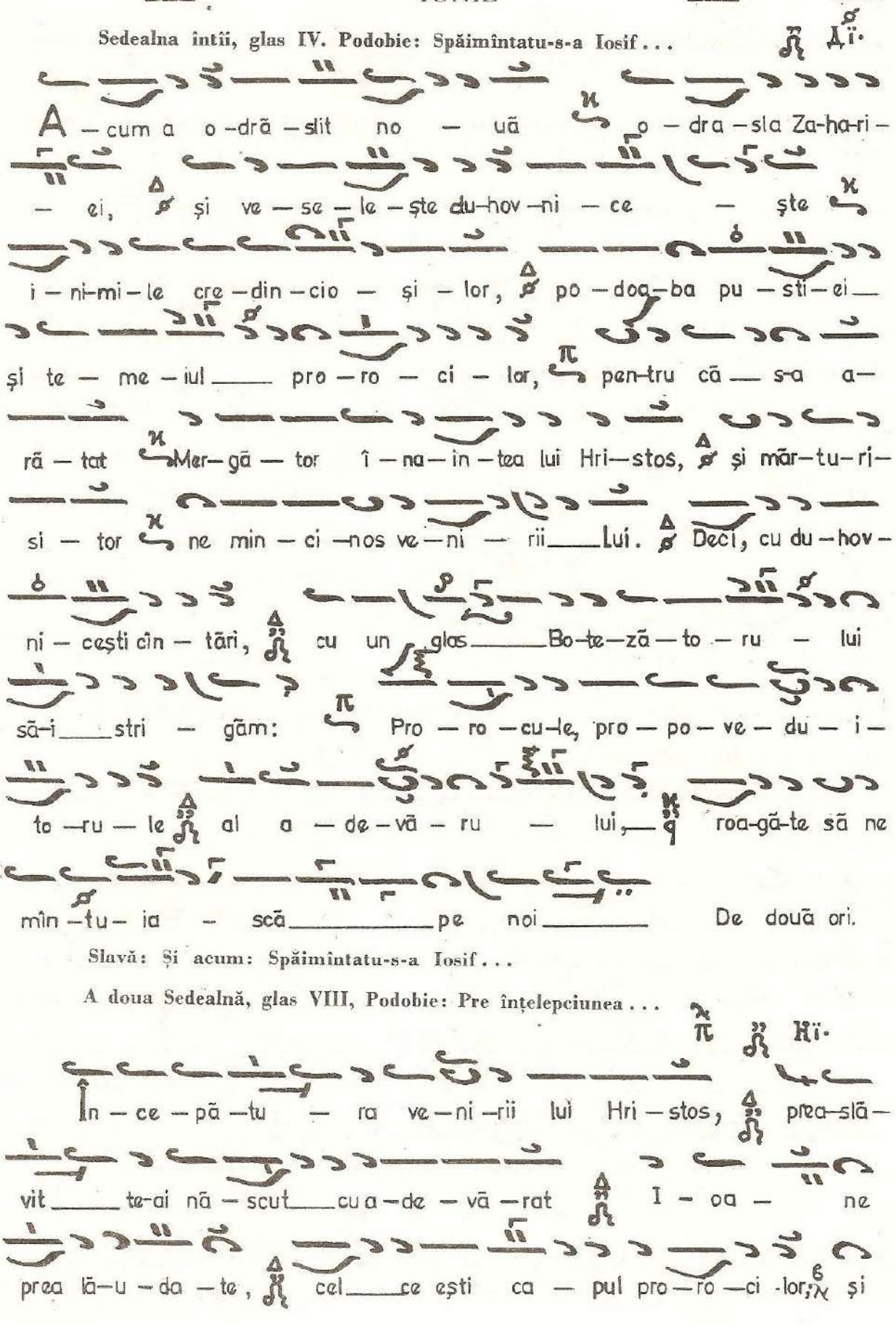
Aï.
A — cum a o — dră — slit no — uă o — dra — sla Za-ha-ri —
— ei, și ve — se — le — ște du-hov — ni — ce — ște
i — ni-mi — le cre — din — cio — și — lor, po — doa — ba pu — sti — ei —
și te — me — iul — pro — ro — ci — lor, pen-tru că — s-a a —
ră — tat Mer — gă — tor î — na — in — tea lui Hri — stos, și măr-tu-ri —
si — tor ne min — ci — nos ve — ni — rii — Lui. Deci, cu du — hov —
ni — ceşti cîn — tări, cu un glas — Bo-te-ză — to — ru — lui
să-i — stri — găm: Pro — ro — cu-le, pro — po — ve — du — i —
to — ru — le al a — de — vă — ru — lui, roa-gă-te să ne
mîn — tu — ia — scă — pe noi — De două ori.

Slavă: Și acum: Spăimîntatu-s-a Iosif . . .

A doua Sedealnă, glas VIII, Podobie: Pre înțelepciunea . . .

Hï.
În — ce — pă — tu — ra ve — ni — rii lui Hri — stos, prea-slă —
vit — te-ai nă — scut — cu a — de — vă — rat I — oa — ne
prea lă — u — da — te, cel — ce ești ca — pul pro — ro — ci — lor; și

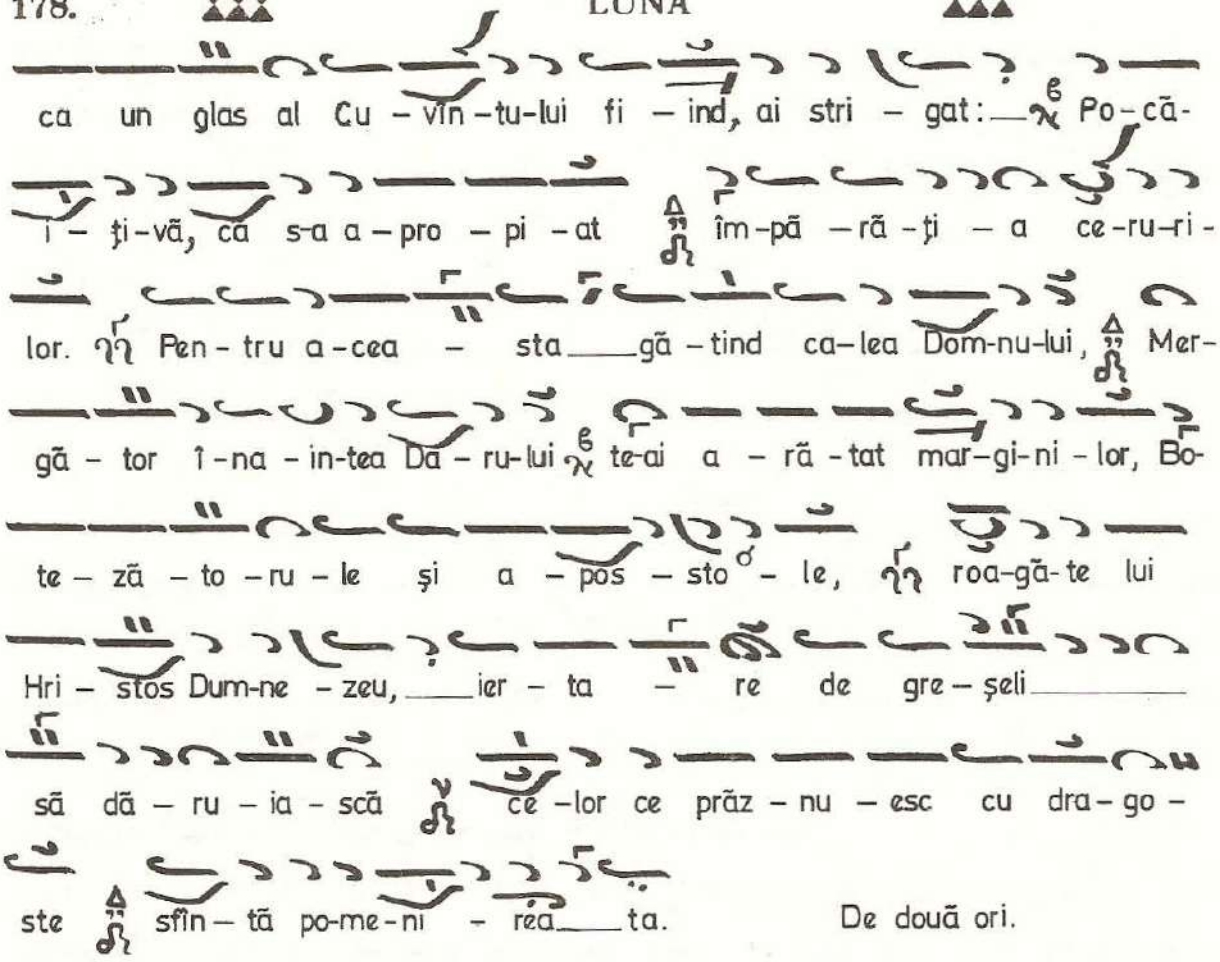
ca un glas al Cu – vîn – tu-lui fi – ind, ai stri – gat: Po-că-
i – ţi-vă, că s-a a – pro – pi – at îm-pă – ră – ţi – a ce-ru-ri-
lor. Pen – tru a-cea – sta gă – tind ca-lea Dom-nu-lui, Mer-
gă – tor î – na – in-tea Dă – ru-lui te-ai a – ră – tat mar-gi-ni – lor, Bo-
te – zză – to – ru – le şi a – pos – sto – le, roa-gă-te lui
Hri – stos Dum-ne – zeu, ier – ta – re de gre – şeli
să dă – ru – ia – scă ce – lor ce prăz – nu – esc cu dra – go –
ste sfîn – tă po-me-ni – rea – ta.

De două ori.

Slavă: şi acum: asemenea. **Prea Sfîntă Fecioară . . . pag. 69, Tom. 1.**

Mărmurile, glas I. Hï.

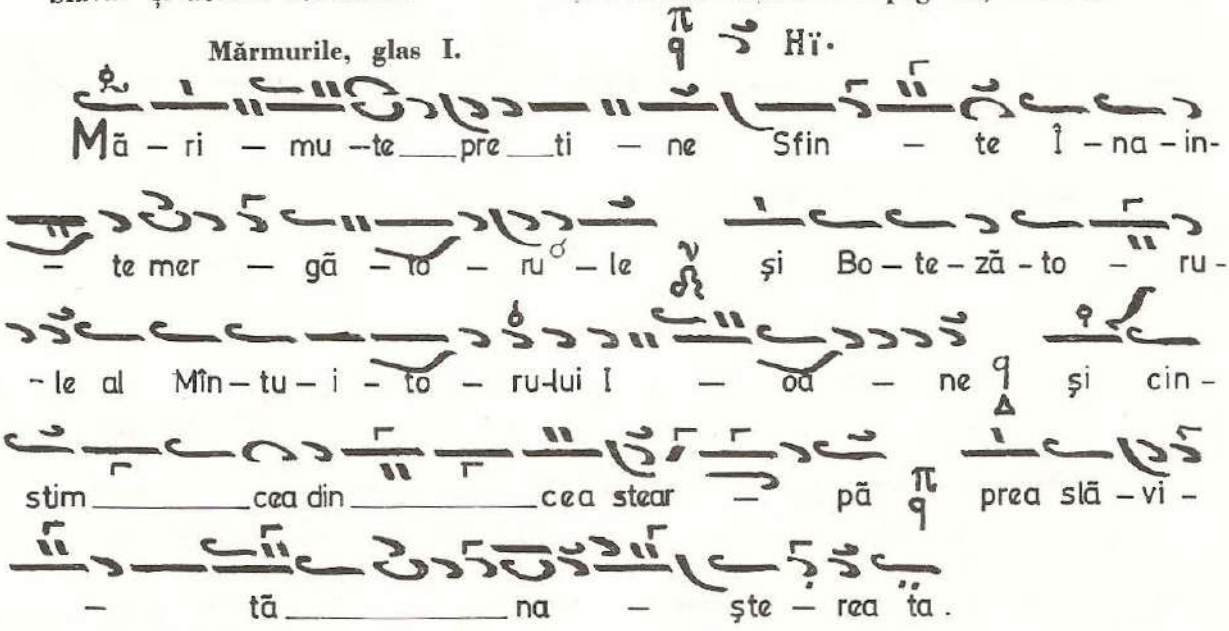
Mă – ri – mu – te pre – ti – ne Sfin – te Î – na – in-
– te mer – gă – to – ru – le şi Bo – te – ză – to – ru-
– le al Mîn – tu – i – to – ru-lui I – oa – ne şi cin-
stim cea din cea stear – pă prea slă – vi –
– tă na – şte – rea ta.

altă stihiră Hï.

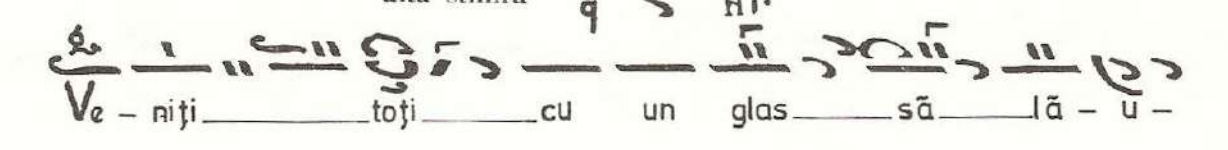

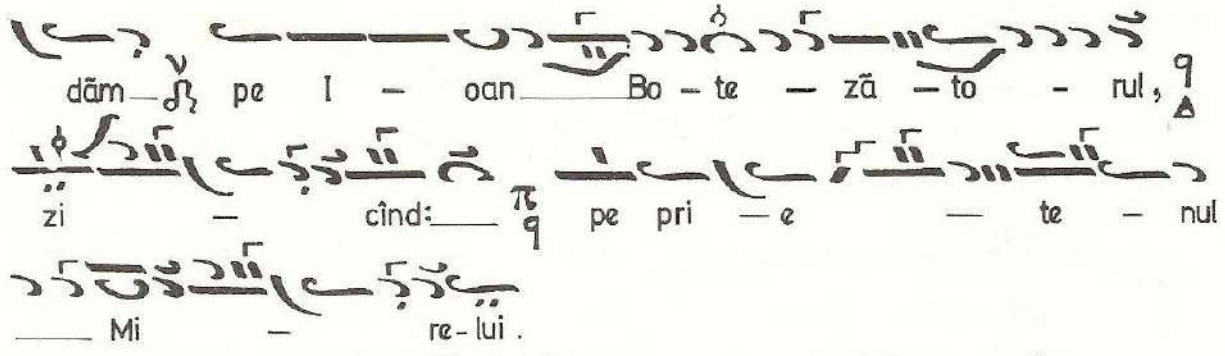

După polieleu, Sedealna. glas VIII, Podobie: Porunca cea cu taină . . . Hï-

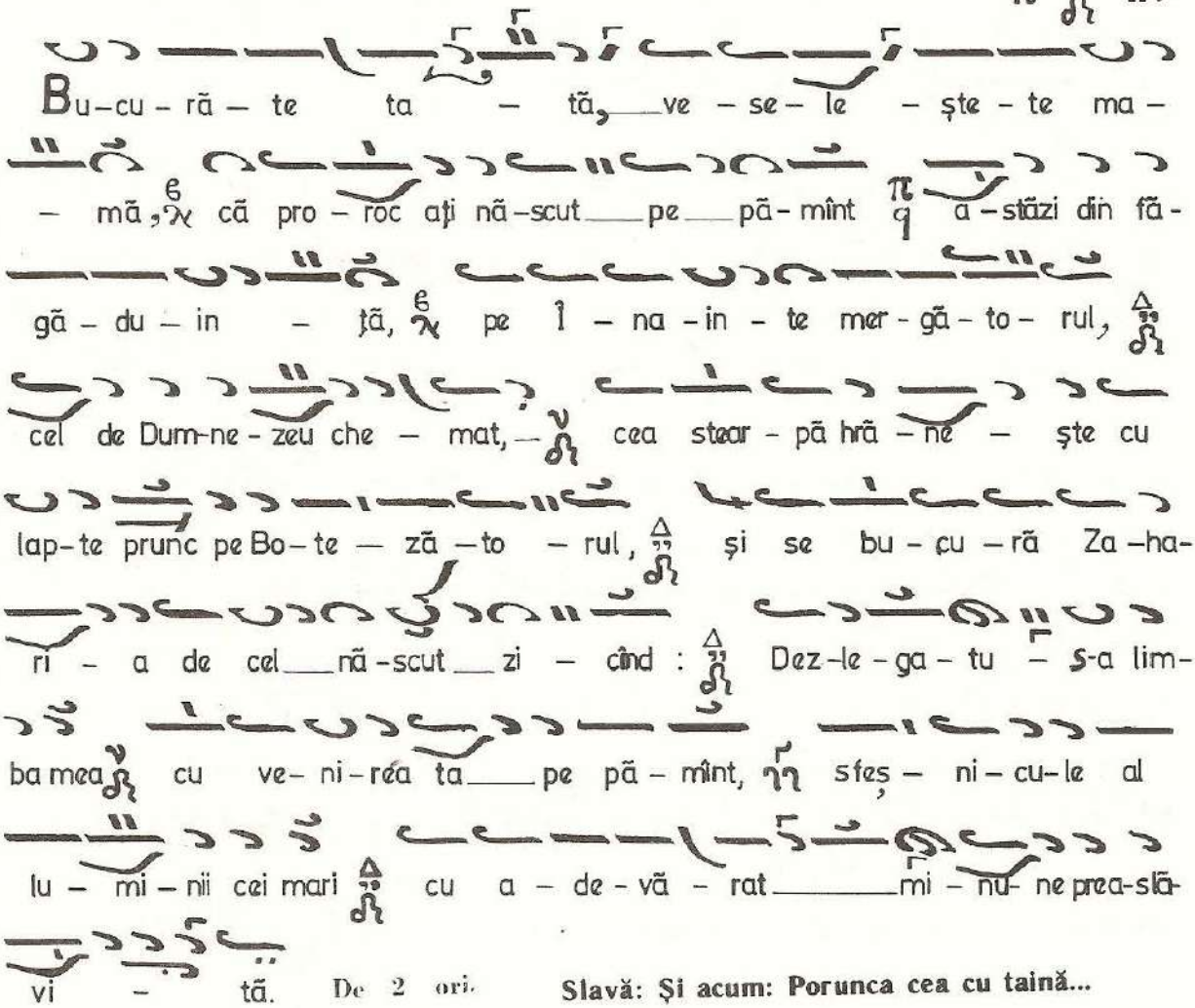
Bu-cu-rã — te ta — tã, — ve — se — le — ște — te ma —
— mã, că pro — roc ați nă-scut — pe — pă-mînt a-stăzi din fă-
gă — du — in — ță, pe Î — na — in — te mer-gă-to-rul,
cel de Dum-ne-zeu che — mat, — cea stear-pă hră-ne — ște cu
lap-te prunc pe Bo — te — zã — to — rul, și se bu-cu-rã Za-ha-
ri — a de cel — nă-scut — zi — cînd: Dez-le-ga-tu-s-a lim-
ba mea cu ve-ni-rea ta — pe pă-mînt, sfeș-ni-cu-le al
lu — mi — nii cei mari cu a — de-vă — rat — mi — nu- ne prea-slă-
vi — tă.

De 2 ori. **Slavă: Și acum: Porunca cea cu taină...**

După psalmul 50, Stihira, glas II, Cel ce din pîntecele . . . **pag. 174.**

La LAUDE, Slavă, glas VI.

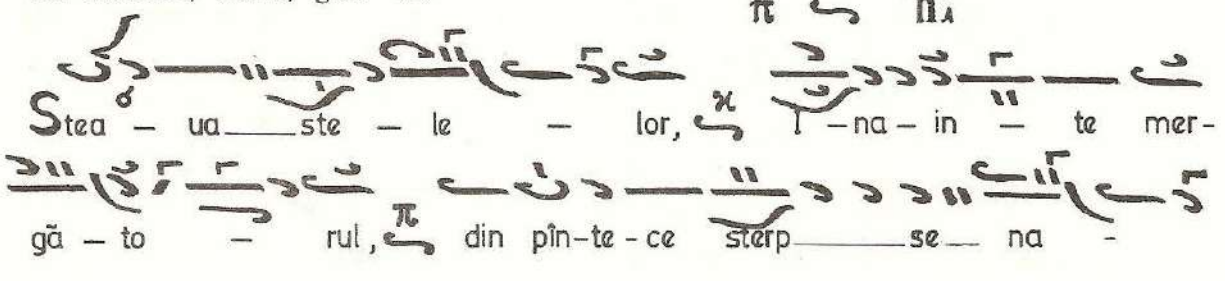

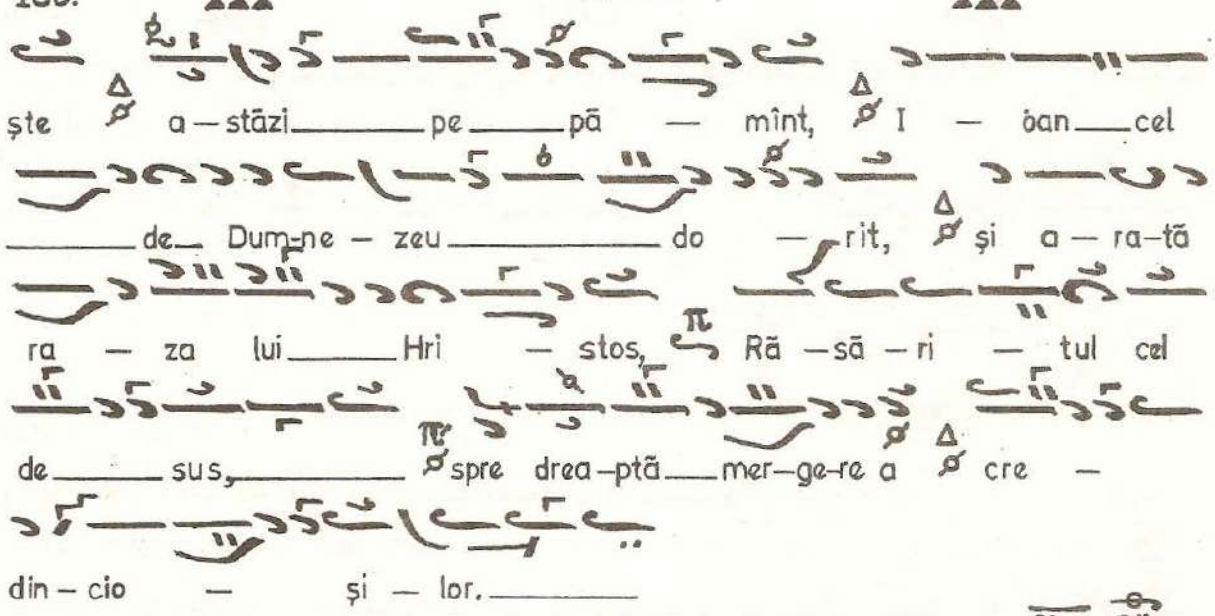
ște a — stăzi pe pă — mînt, I — oan cel
de Dum-ne — zeu do — rit, și a — ra-tă
ra — za lui Hri — stos, Ră — să — ri — tul cel
de sus, spre drea-ptă mer-ge-re a cre —
din — cio — și — lor.

In 29,. La Sfîntul Apostol Petru și Pavel, Stihirile, glas II, ca de la Di Bă.

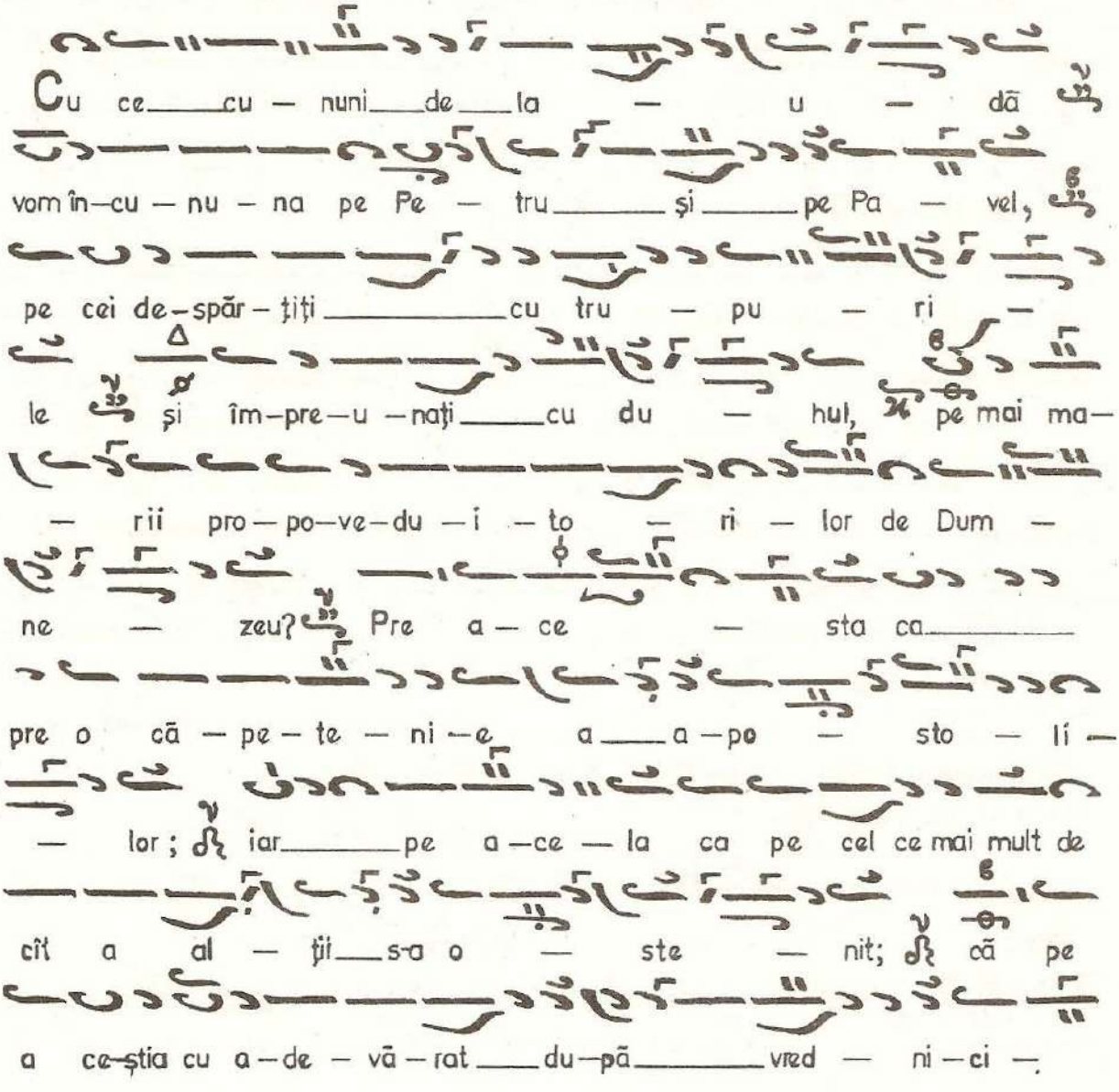
Cu ce cu — nuni de la — u — dă
vom în-cu — nu — na pe Pe — tru și pe Pa — vel,
pe cei de-spăr — țiți cu tru — pu — ri —
le și îm-pre-u — nați cu du — hul, pe mai ma-
— rii pro — po-ve-du — i — to — ri — lor de Dum —
ne — zeu? Pre a — ce — sta ca
pre o că — pe — te — ni — e a a — po — sto — lí —
— lor; iar pe a — ce — la ca pe cel ce mai mult de
cît a al — ți s-a o — ste — nit; că pe
a ce-știa cu a — de — vă — rat du-pă vred — ni — ci —

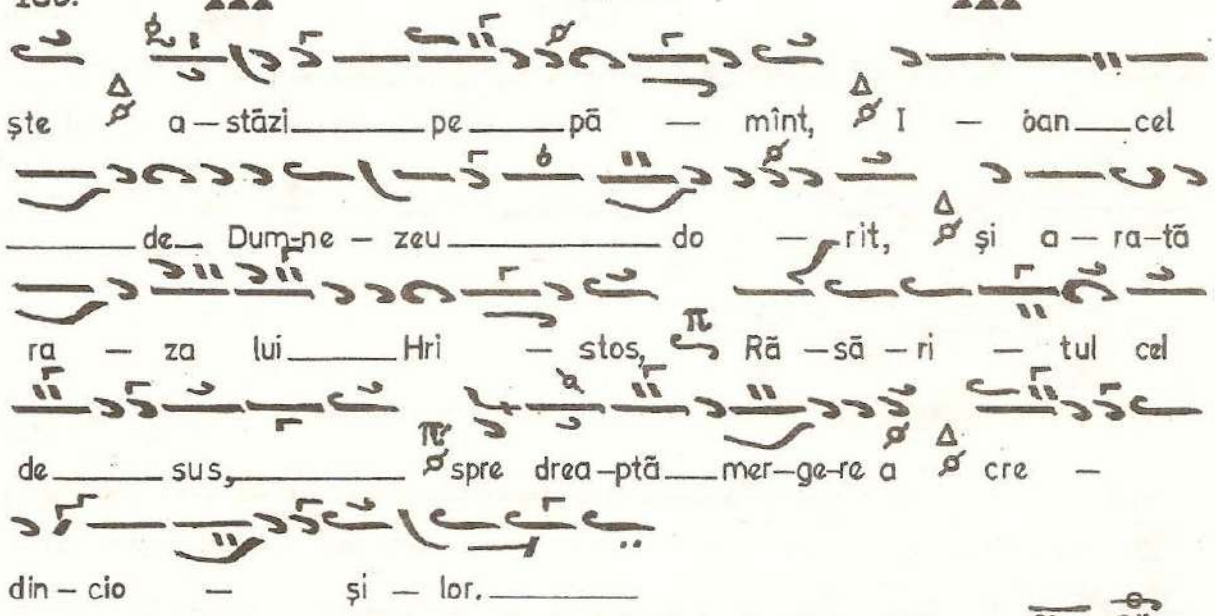
ște a — stăzi pe pă — mînt, I — oan cel
de Dum-ne — zeu do — rit, și a — ra-tă
ra — za lui Hri — stos, Ră — să — ri — tul cel
de sus, spre drea-ptă mer-ge-re a cre —
din — cio — și — lor.

In 29,. La Sfîntul Apostol Petru și Pavel, Stihirile, glas II, ca de la Di Bă.

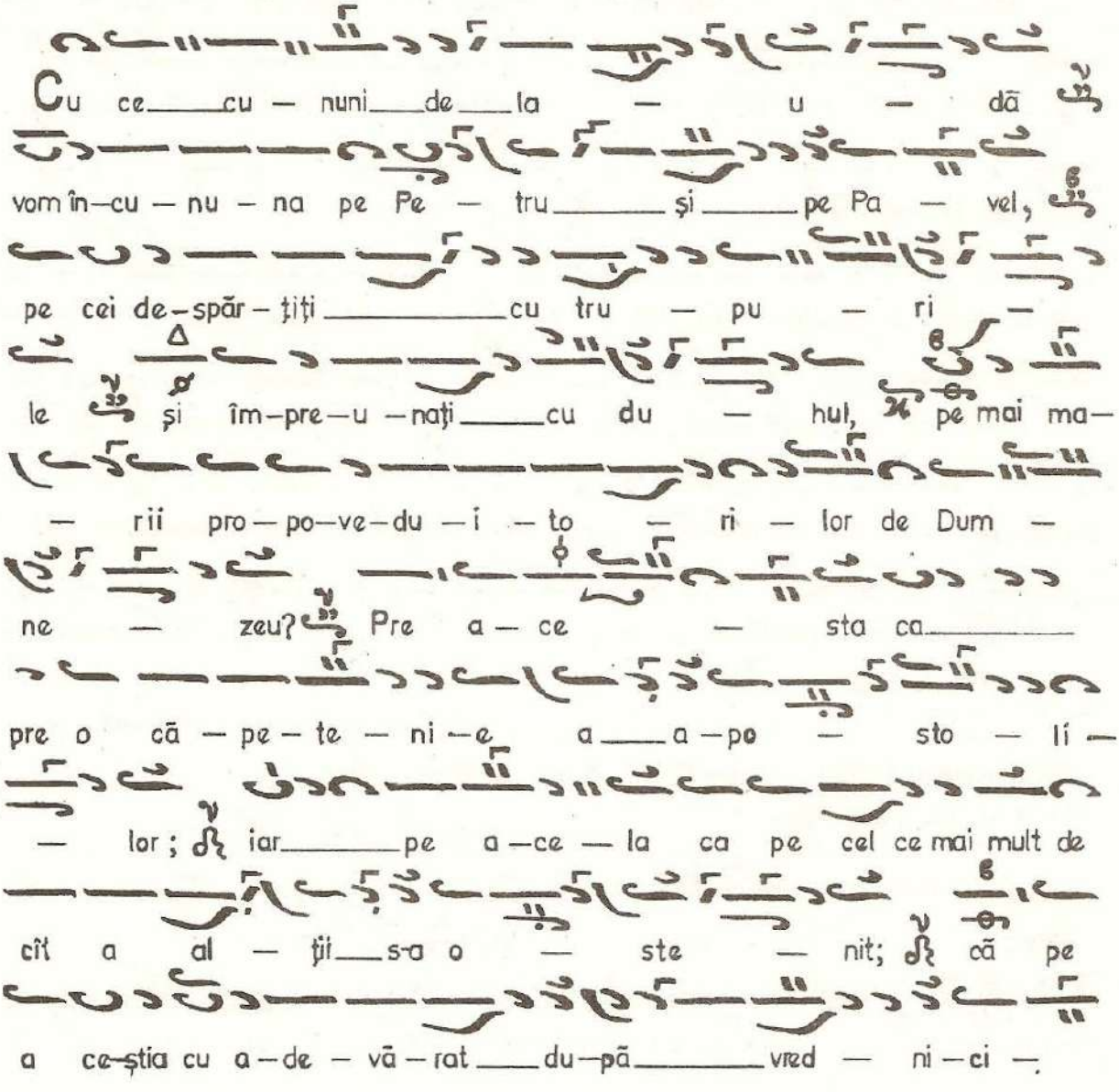
Cu ce cu — nuni de la — u — dă
vom în-cu — nu — na pe Pe — tru și pe Pa — vel,
pe cei de-spăr — țiți cu tru — pu — ri —
le și îm-pre-u — nați cu du — hul, pe mai ma-
— rii pro — po-ve-du — i — to — ri — lor de Dum —
ne — zeu? Pre a — ce — sta ca
pre o că — pe — te — ni — e a a — po — sto — lí —
— lor; iar pe a — ce — la ca pe cel ce mai mult de
cît a al — ți s-a o — ste — nit; că pe
a ce-știa cu a — de — vă — rat du-pă vred — ni — ci —

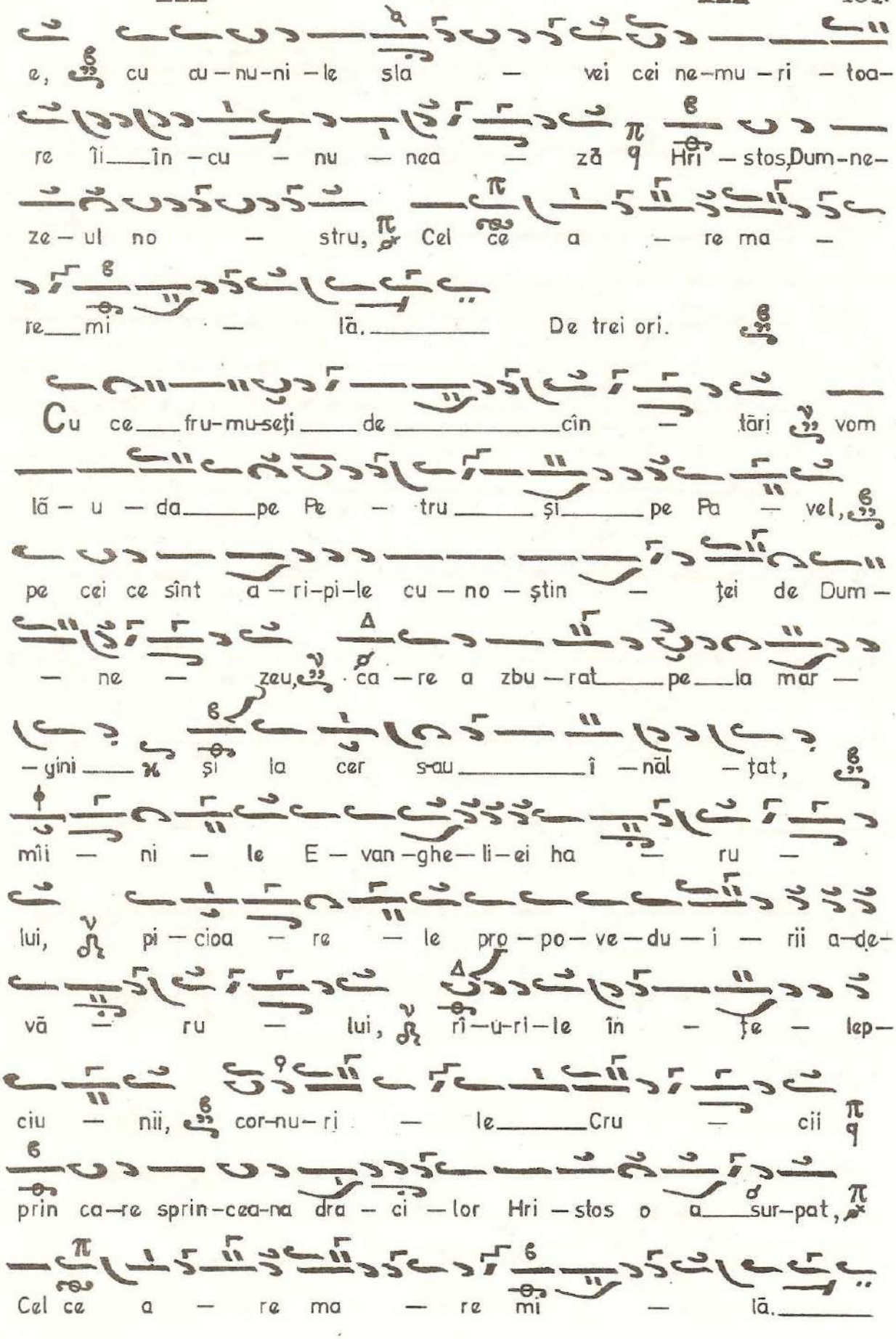
e, cu au-nu-ni-le sla- vei cei ne-mu-ri -toa-
re îi în-cu-nu-nea- zã Hri-stos, Dum-ne-
ze-ul no- stru, Cel ce a- re ma-
re-mi- lã. De trei ori.
Cu ce fru-mu-seţi de cîn- tãri vom
lã-u-da pe Pe-tru şi pe Pa-vel,
pe cei ce sînt a-ri-pi-le cu-no-ştin- ţei de Dum-
-ne- zeu, ca-re a zbu-rat pe la mar-
-gini şi la cer s-au înã l-ţat,
mîi-ni-le E-van-ghe-li-ei ha- ru-
lui, pi-cioa-re-le pro-po-ve-du-i-rii a-de-
vã- ru- lui, rî-u-ri-le în- ţe- lep-
ciu- nii, cor-nu-ri- le Cru- cii
prin ca-re sprin-cea-na dra- ci-lor Hri-stos o a sur-pat,
Cel ce a- re ma- re mi- lã.

Cu ce—cîn—tări—du—hov—ni—cești, vom lă—u—da—pe Pe—tru—și—pe Pa—vel, pe cei ce au jun—ghi—at—ne-dum-ne—ze—i—rea și gu—ri—le ce-le ne—a—stu—pa—te, sa-bi—i—le Du—hu—lui ce-le în—fri—co—și—te, frum—se—ți—le Ro—mii ce-le lu—mi—noa—se, de—sfă—tă—ri—le a—toa—tă lu—mea, le-spe-zi—le ce-le în—te—le—gă-toa—re a—le le—gii ce—lei noi de Dum-ne-zeu scri—să în Si—on, pe ca-re Hri—stos—i-a che—mat, Cel ce a—re ma—re—mi—lă.

De 2 ori

Slavă: glas IV. Πᾶ.

Cu în—tre—ba—rea cea de trei ori, a—cea—sta: Pe—tre—iu—be—ște—mă, le—pă—da—rea cea

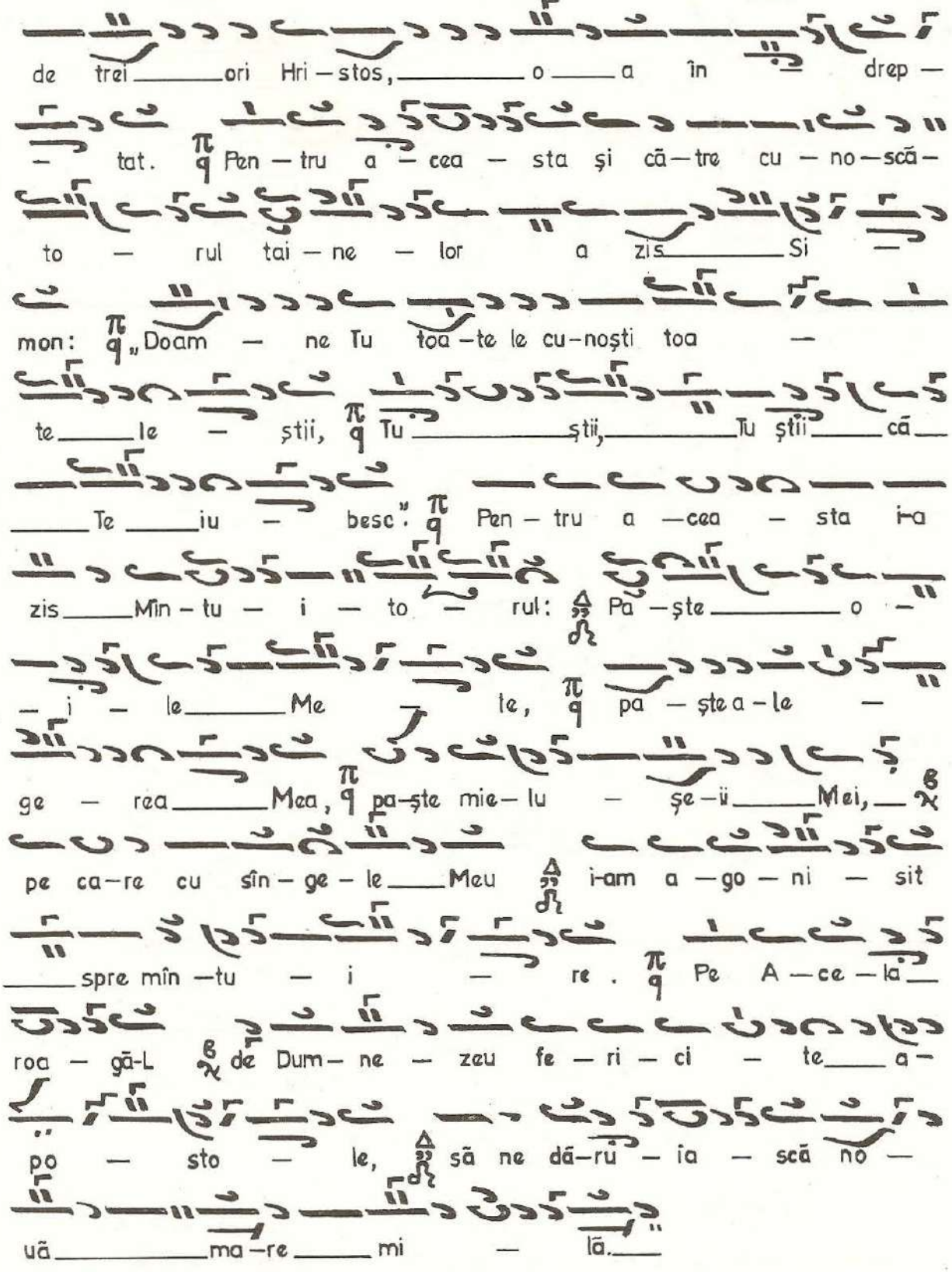
de trei ori Hri-stos, o a în drep-
tat. Pen-tru a-cea-sta şi că-tre cu-no-scă-
to-rul tai-ne-lor a zis Si-
mon: „Doam-ne Tu toa-te le cu-noşti toa-
te le ştii, Tu ştii, Tu ştii că
Te iu-besc". Pen-tru a-cea-sta i-a
zis Mîn-tu-i-to-rul: Pa-şte o-
i-le Me-te, pa-şte a-le-
ge-rea Mea, pa-şte mie-lu-şe-ii Mei,
pe ca-re cu sîn-ge-le Meu i-am a-go-ni-sit
spre mîn-tu-i-re. Pe A-ce-la
roa-gă-L de Dum-ne-zeu fe-ri-ci-te a-
po-sto-le, să ne dă-ru-ia-scă no-
uă ma-re mi-lă.

La LITIE, Slavă, glas V. Пл.

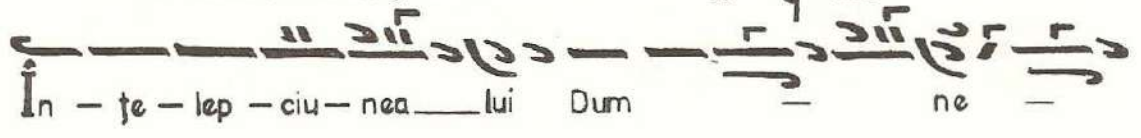

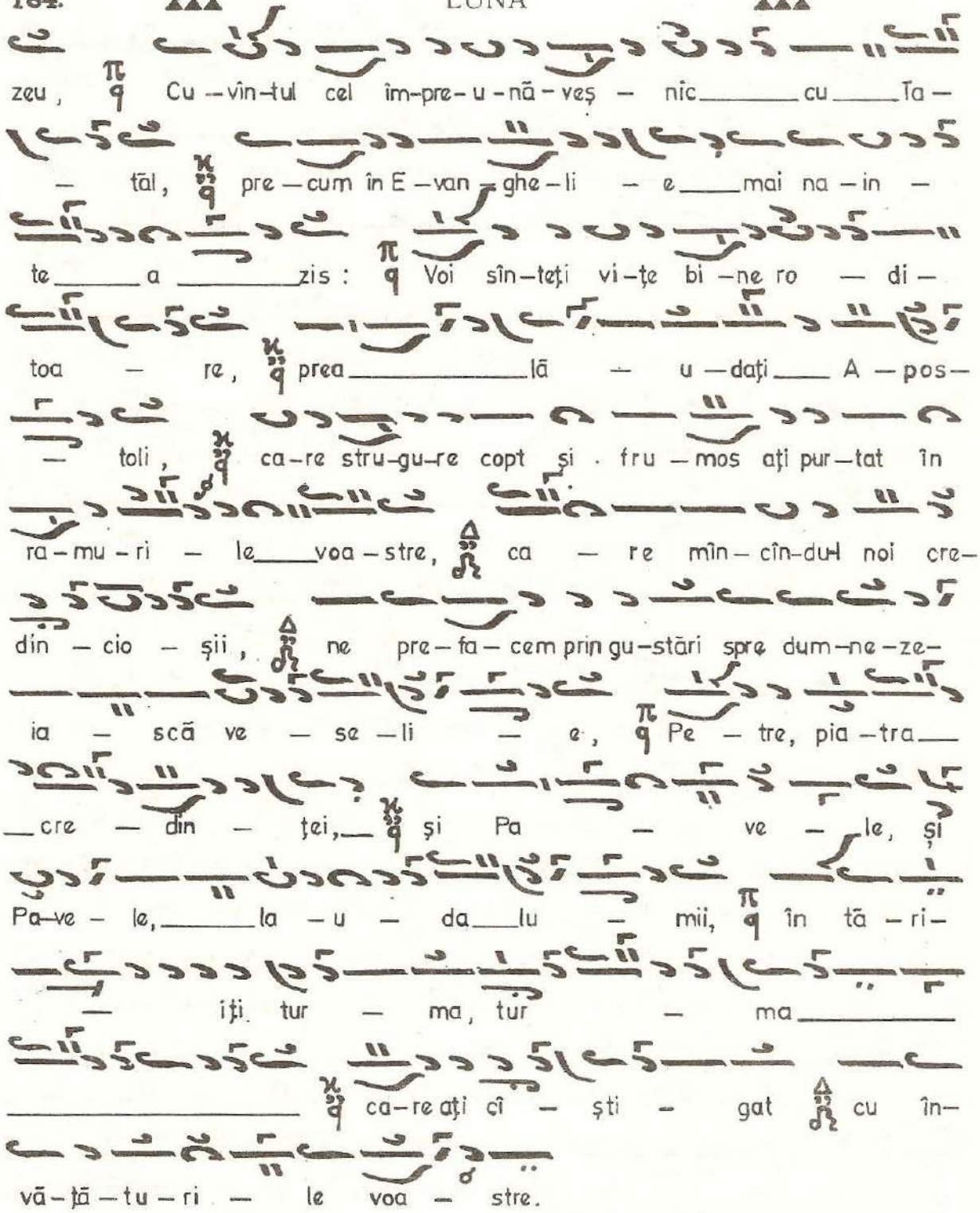
zeu, Cu – vîn – tul cel îm – pre – u – nă – veș – nic cu Ta –
– tăl, pre – cum în E – van – ghe – li – e mai na – in –
te a zis: Voi sîn – teți vi – țe bi – ne ro – di –
toa – re, prea lă – u – dați A – pos –
– toli, ca – re stru – gu – re copt și fru – mos ați pur – tat în
ra – mu – ri – le voa – stre, ca – re mîn – cîn – dul noi cre –
din – cio – șii, ne pre – fa – cem prin gu – stări spre dum – ne – ze –
ia – scă ve – se – li – e, Pe – tre, pia – tra
– cre – din – ței, și Pa – ve – le, și
Pa – ve – le, la – u – da – lu – mii, în tă – ri –
– iți tur – ma, tur – ma
ca – re ați cî – ști – gat cu în –
vă – ță – tu – ri – le voa – stre.

La STIHOAVNĂ, Stihirile, glas I. Πα.

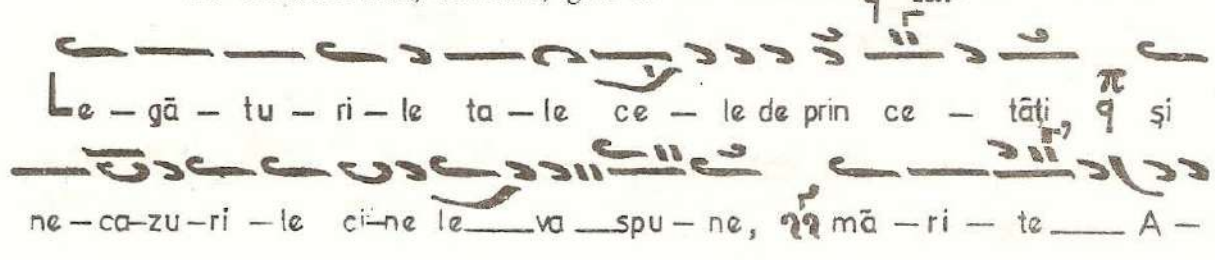

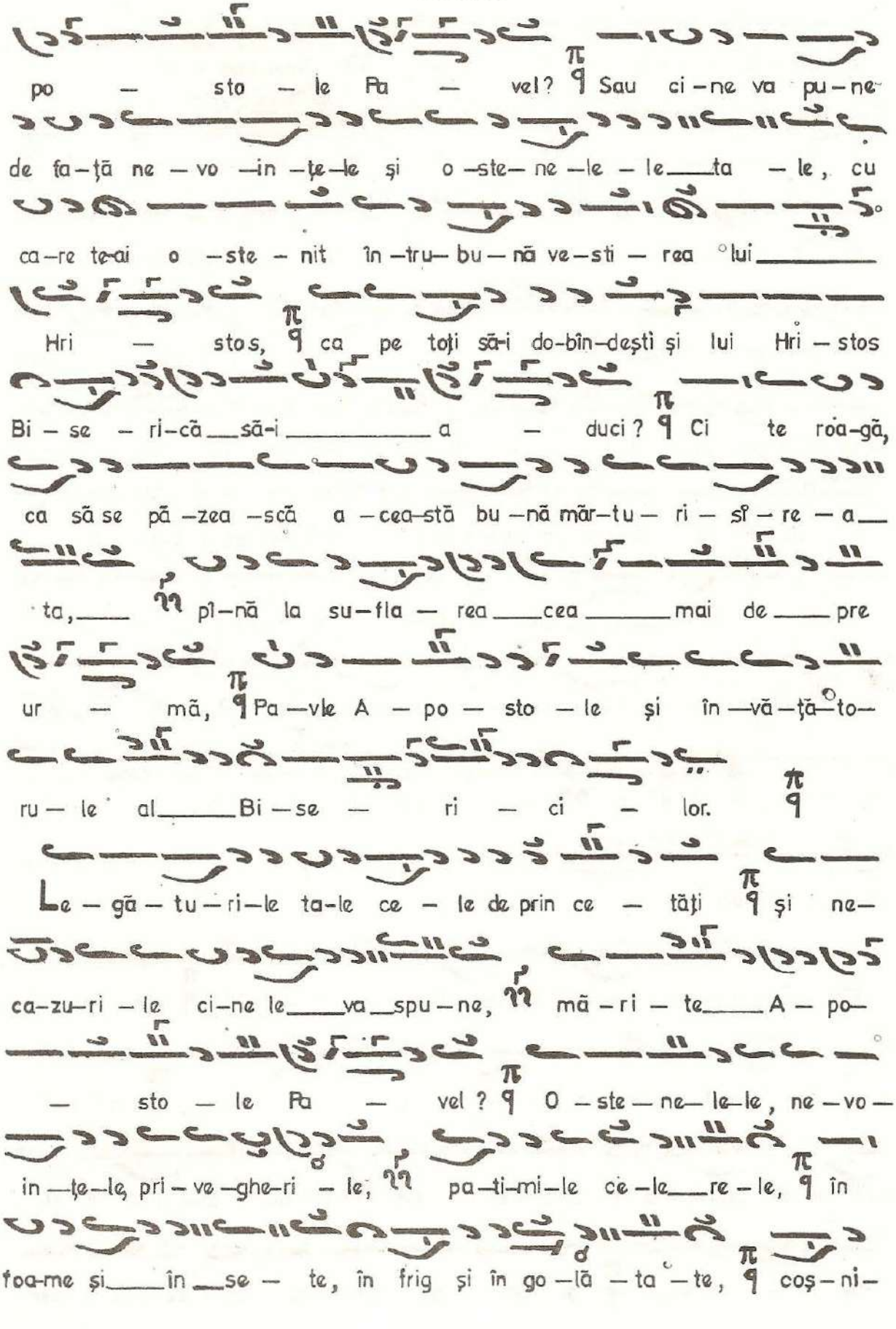
po — sto — le Pa — vel? Sau ci-ne va pu-ne
de fa-ţă ne — vo —in —ţe-le şi o —ste— ne —le — le ta — le, cu
ca—re te-ai o —ste — nit în —tru— bu — nă ve—sti — rea lui
Hri — stos, ca pe toţi să-i do-bîn-deşti şi lui Hri — stos
Bi — se — ri-că să-i a — duci? Ci te roa-gă,
ca să se pă —zea —scă a —cea—stă bu —nă măr—tu— ri — sî — re — a
ta, pî—nă la su—fla — rea cea mai de pre
ur — mă, Pa —vle A — po — sto — le şi în —vă —ţă—to—
ru — le al Bi —se — ri — ci — lor.
Le — gă — tu — ri—le ta-le ce — le de prin ce — tăţi şi ne—
ca—zu—ri — le ci—ne le va spu—ne, mă — ri — te A — po—
— sto — le Pa — vel? O —ste — ne— le—le, ne —vo—
in —ţe—le, pri — ve —ghe—ri — le, pa—ti—mi—le ce —le re — le, în
foa-me şi în se — te, în frig şi în go —lă — ta — te, coş — ni—

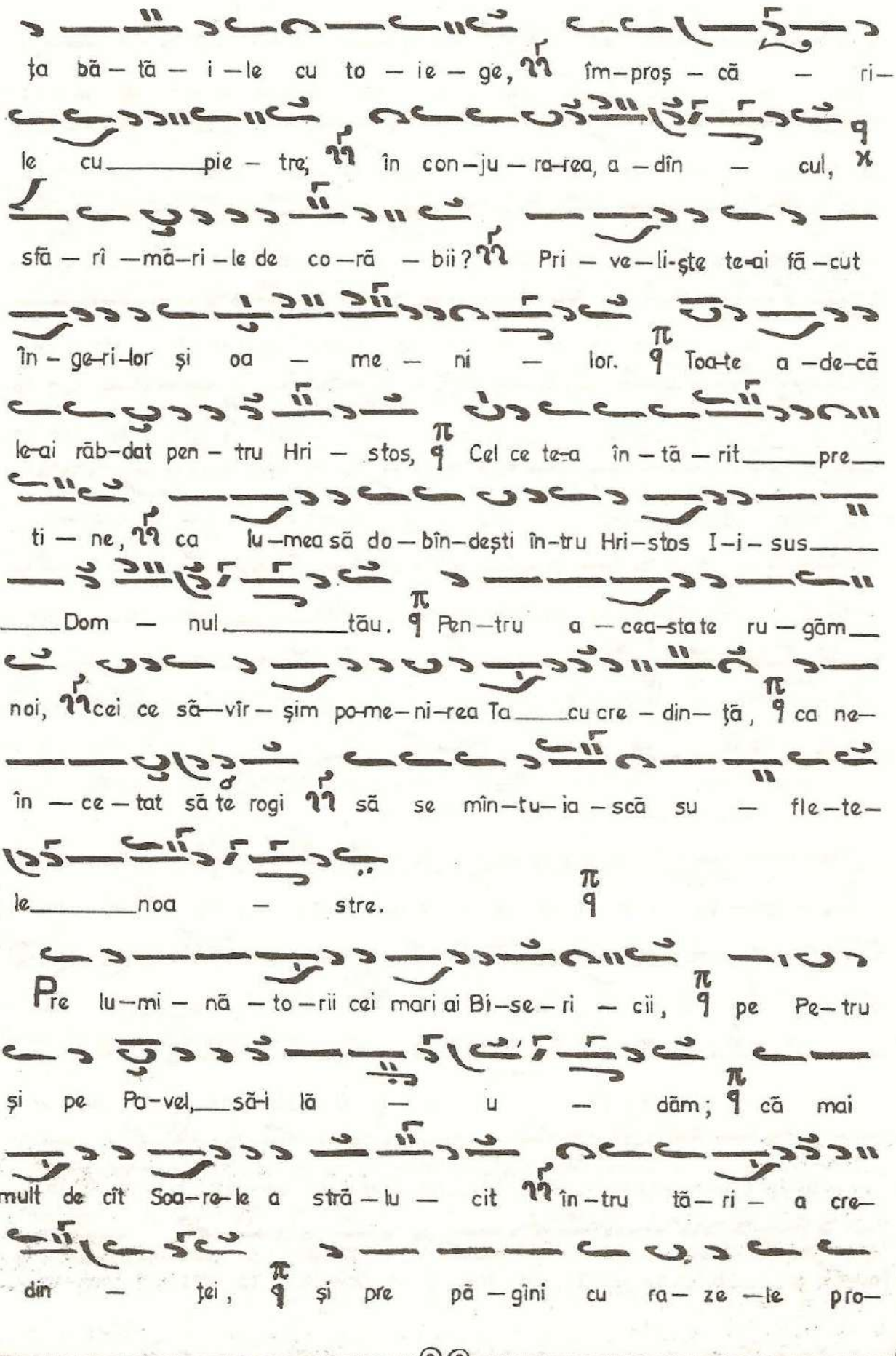
ţa bă – tă – i – le cu to – ie – ge, îm – proş – că – ri –
le cu ____ pie – tre, în con – ju – ra – rea, a – dîn – cul,
sfă – rî – mă – ri – le de co – ră – bii? Pri – ve – li – şte te – ai fă – cut
în – ge – ri – lor şi oa – me – ni – lor. Toa – te a – de – că
le – ai răb – dat pen – tru Hri – stos, Cel ce te – a în – tă – rit ____ pre –
ti – ne, ca lu – mea să do – bîn – deşti în – tru Hri – stos I – i – sus ____
____ Dom – nul ____ tău. Pen – tru a – cea – sta te ru – găm –
noi, cei ce să – vîr – şim po – me – ni – rea Ta ____ cu cre – din – ţă, ca ne –
în – ce – tat să te rogi să se mîn – tu – ia – scă su – fle – te –
le ____ noa – stre.
Pre lu – mi – nă – to – rii cei mari ai Bi – se – ri – cii, pe Pe – tru
şi pe Pa – vel, ____ să – i lă – u – dăm; că mai
mult de cît Soa – re – le a stră – lu – cit în – tru tă – ri – a cre –
din – ţei, şi pre pă – gîni cu ra – ze – le pro –

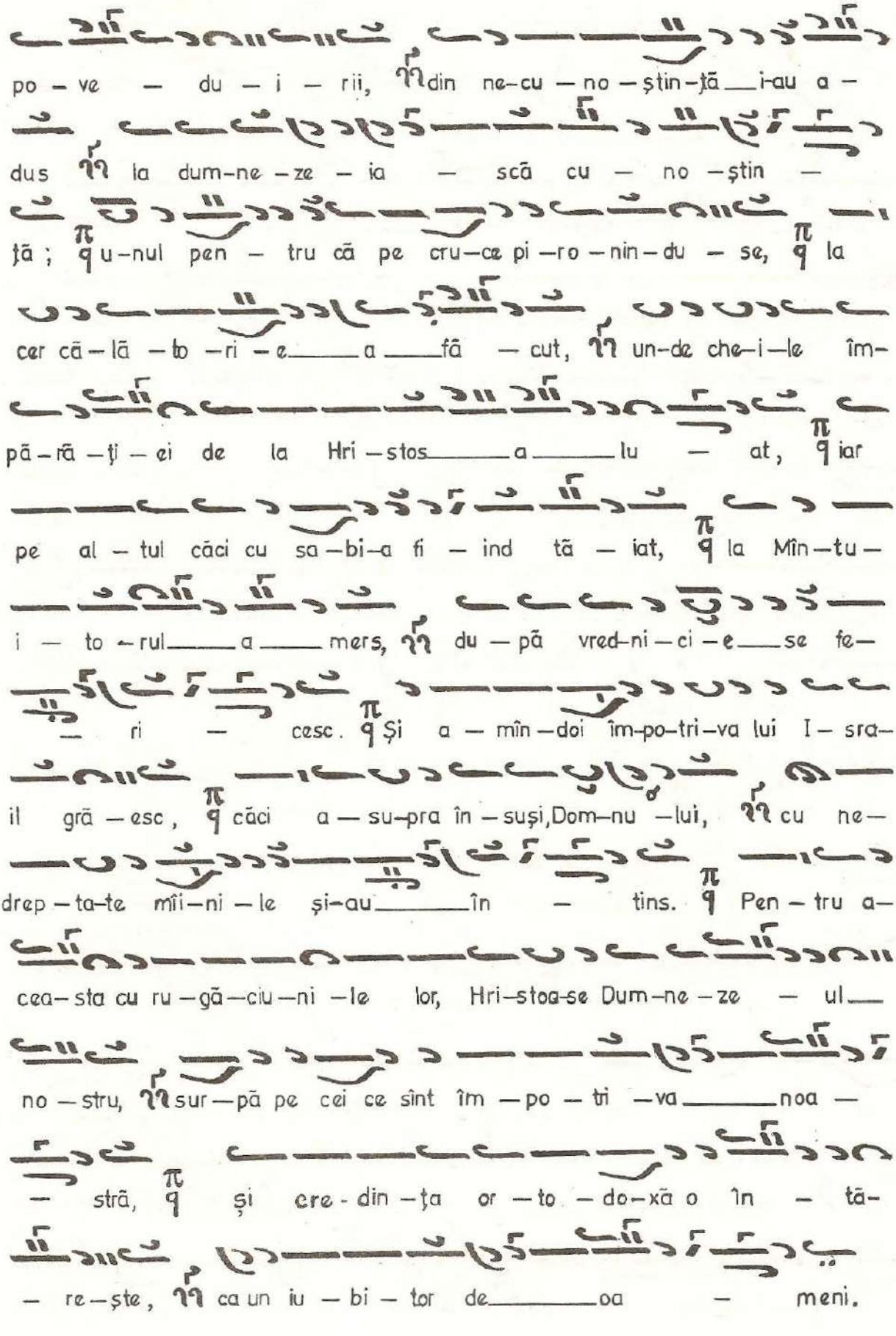
po – ve – du – i – rii, din ne–cu – no – ştin–ţă i-au a –
dus la dum–ne – ze – ia – scă cu – no – ştin –
ţă ; u–nul pen – tru că pe cru–ce pi – ro – nin – du – se, la
cer că – lă – to – ri – e a fă – cut, un–de che–i–le îm–
pă – ră – ţi – ei de la Hri – stos a lu – at, iar
pe al – tul căci cu sa – bi–a fi – ind tă – iat, la Mîn–tu–
i – to – rul a mers, du – pă vred–ni – ci – e se fe–
– ri – cesc. Şi a – mîn – doi îm–po–tri–va lui I – sra–
il gră – esc, căci a – su–pra în – suşi, Dom–nu – lui, cu ne–
drep – ta–te mîi – ni – le şi–au în – tins. Pen – tru a–
cea–sta cu ru – gă – ciu – ni – le lor, Hri–stoa-se Dum–ne – ze – ul
no – stru, sur – pă pe cei ce sînt îm – po – tri – va noa –
– stră, şi cre - din – ţa or – to – do–xă o în – tă–
– re–şte, ca un iu – bi – tor de oa – meni.

Slavă: glas VI.

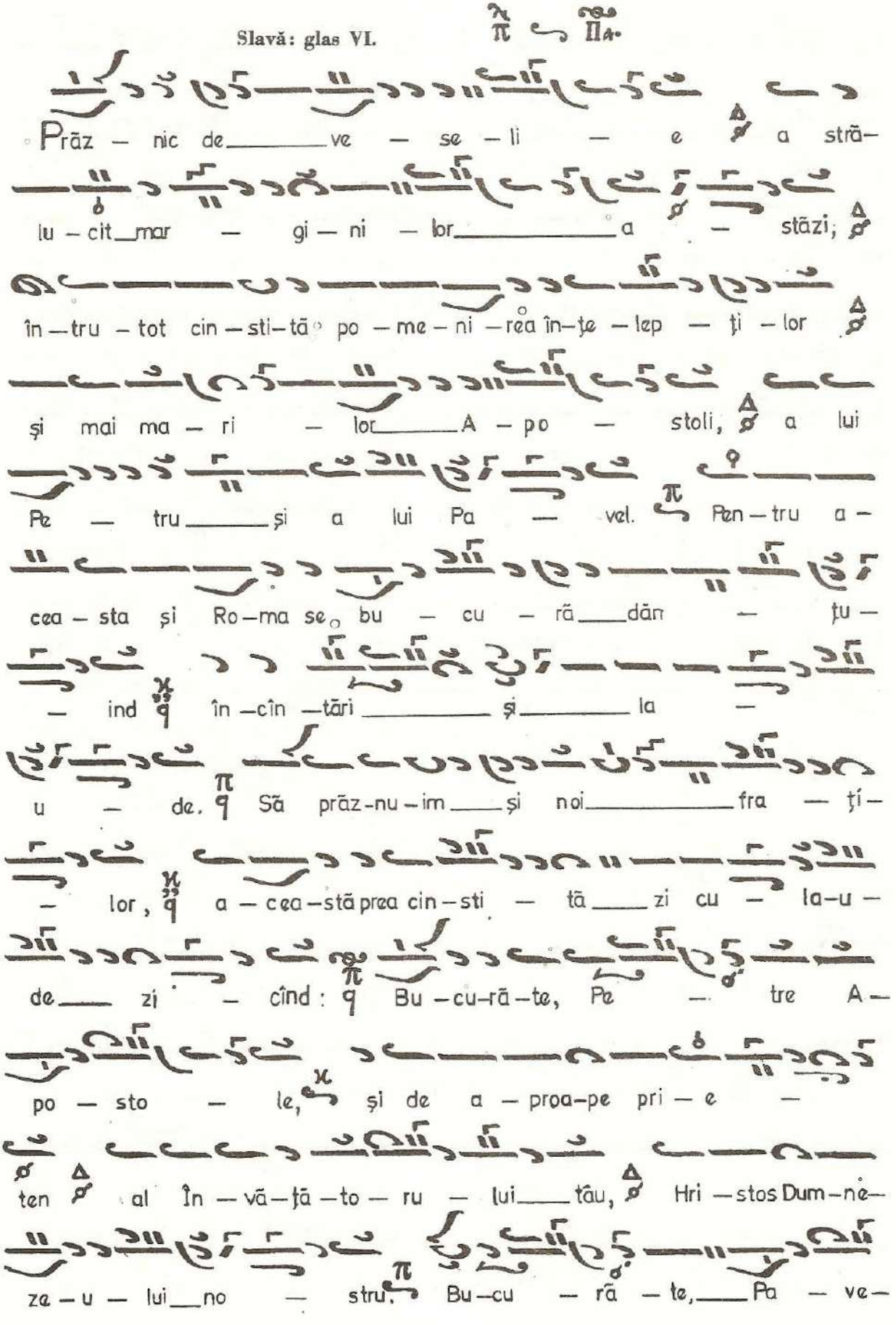
Prăz – nic de_____ve – se – li – e a stră–
lu – cit_mar – gi – ni – lor_____a – stăzi;
în – tru – tot cin – sti – tă po – me – ni – rea în–ţe – lep – ţi – lor
şi mai ma – ri – lor_____A – po – stoli, a lui
Pe – tru_____şi a lui Pa – vel. Pen – tru a –
cea – sta şi Ro – ma se bu – cu – ră____dăn – ţu –
– ind în – cîn – tări _____ şi_____ la –
u – de. Să prăz-nu – im____şi noi_____fra – ţí –
– lor, a – cea – stă prea cin – sti – tă____zi cu – la–u –
de____ zi – cînd: Bu – cu–ră – te, Pe – tre A –
po – sto – le, şi de a – proa–pe pri – e –
ten al În – vă – ţă – to – ru – lui____tău, Hri – stos Dum – ne–
ze – u – lui____no – stru. Bu–cu – ră – te,____Pa – ve–

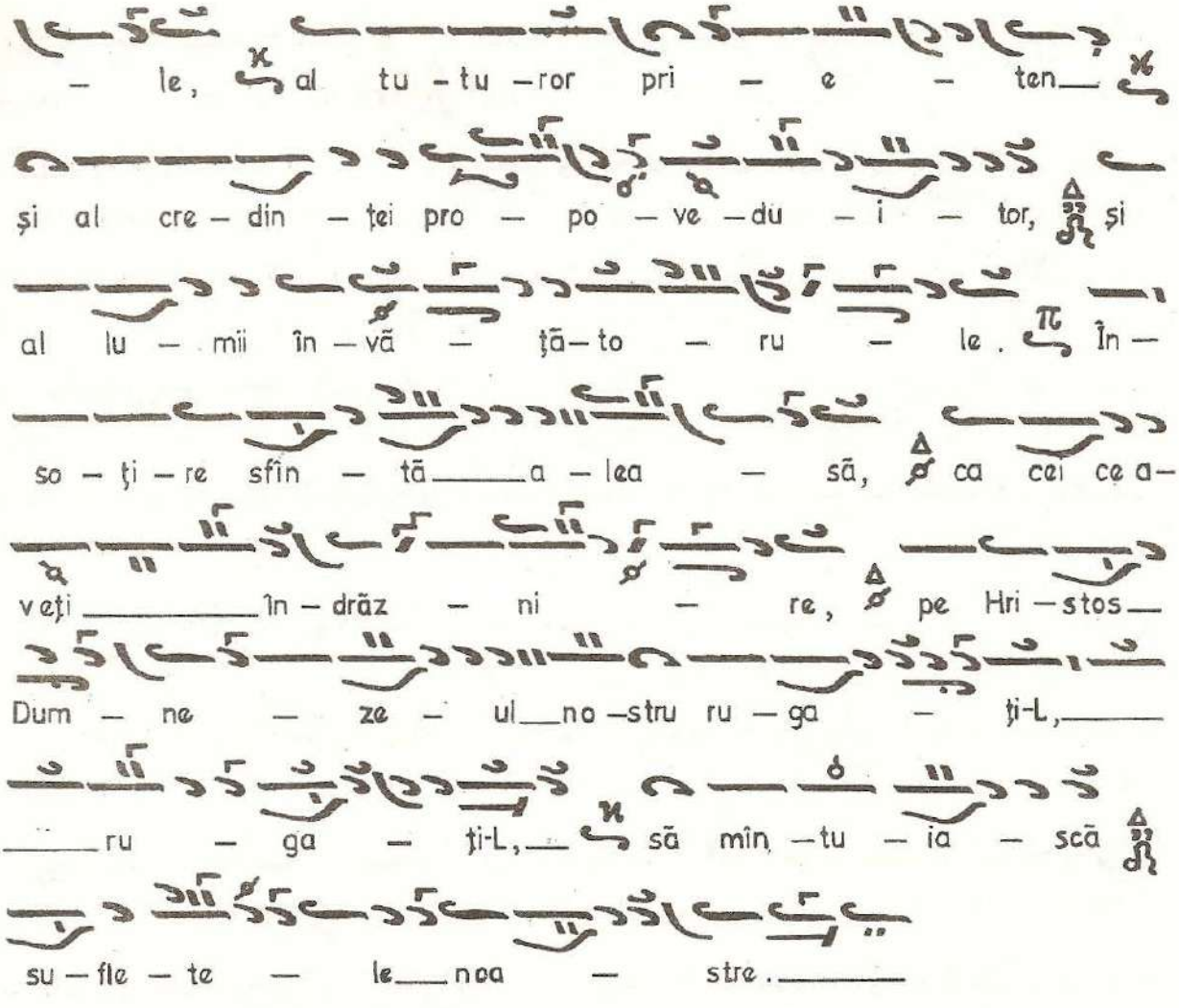
– le, al tu – tu – ror pri – e – ten__
și al cre – din – ței pro – po – ve – du – i – tor, și
al lu – mii în – vă – ță – to – ru – le. În –
so – ți – re sfîn – tă____a – lea – să, ca cei ce a–
veți_____în – drăz – ni – re, pe Hri – stos__
Dum – ne – ze – ul__no – stru ru – ga – ți-L,_____
_____ru – ga – ți-L,__ să mîn – tu – ia – scă
su – fle – te – le__noa – stre._____

Tropar, glas IV.

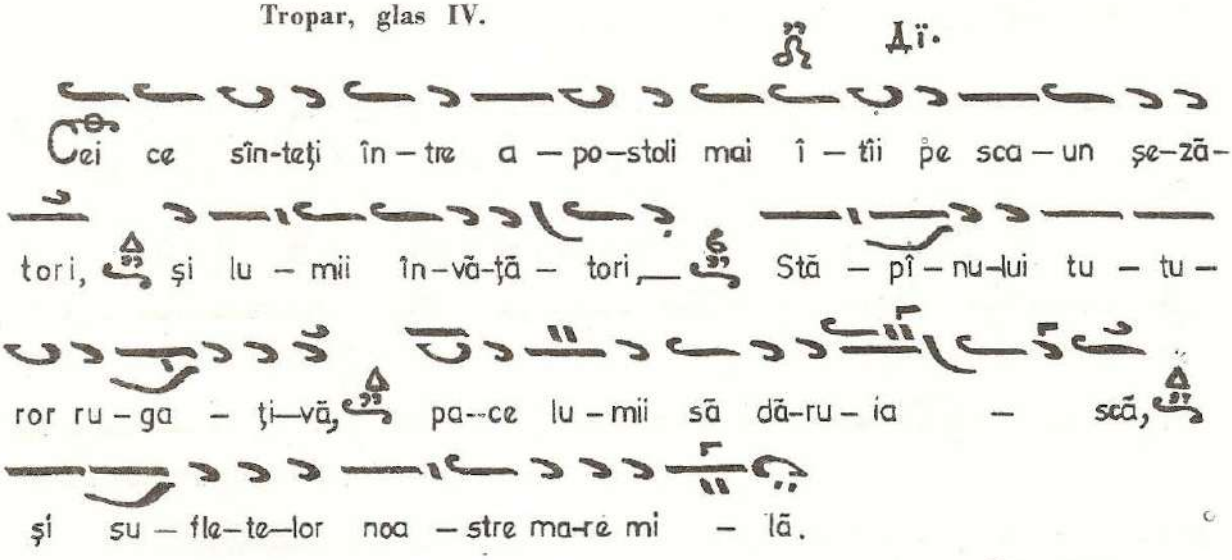
Aï.
Cei ce sîn-ței în – tre a – po – stoli mai î – tîi pe sca – un șe–zā–
tori, și lu – mii în – vă-ță – tori,__ Stă – pî – nu–lui tu – tu –
ror ru – ga – ți–vă, pa--ce lu – mii să dă–ru – ia – scă,
și su – fle–te–lor noa – stre ma–re mi – lă.

Sedelna întîi, glas VIII, Podobie: Pre înțelepciunea . . .

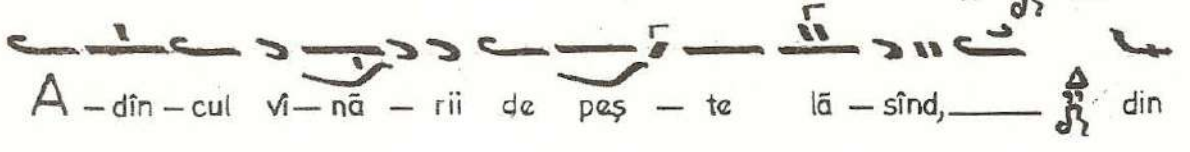

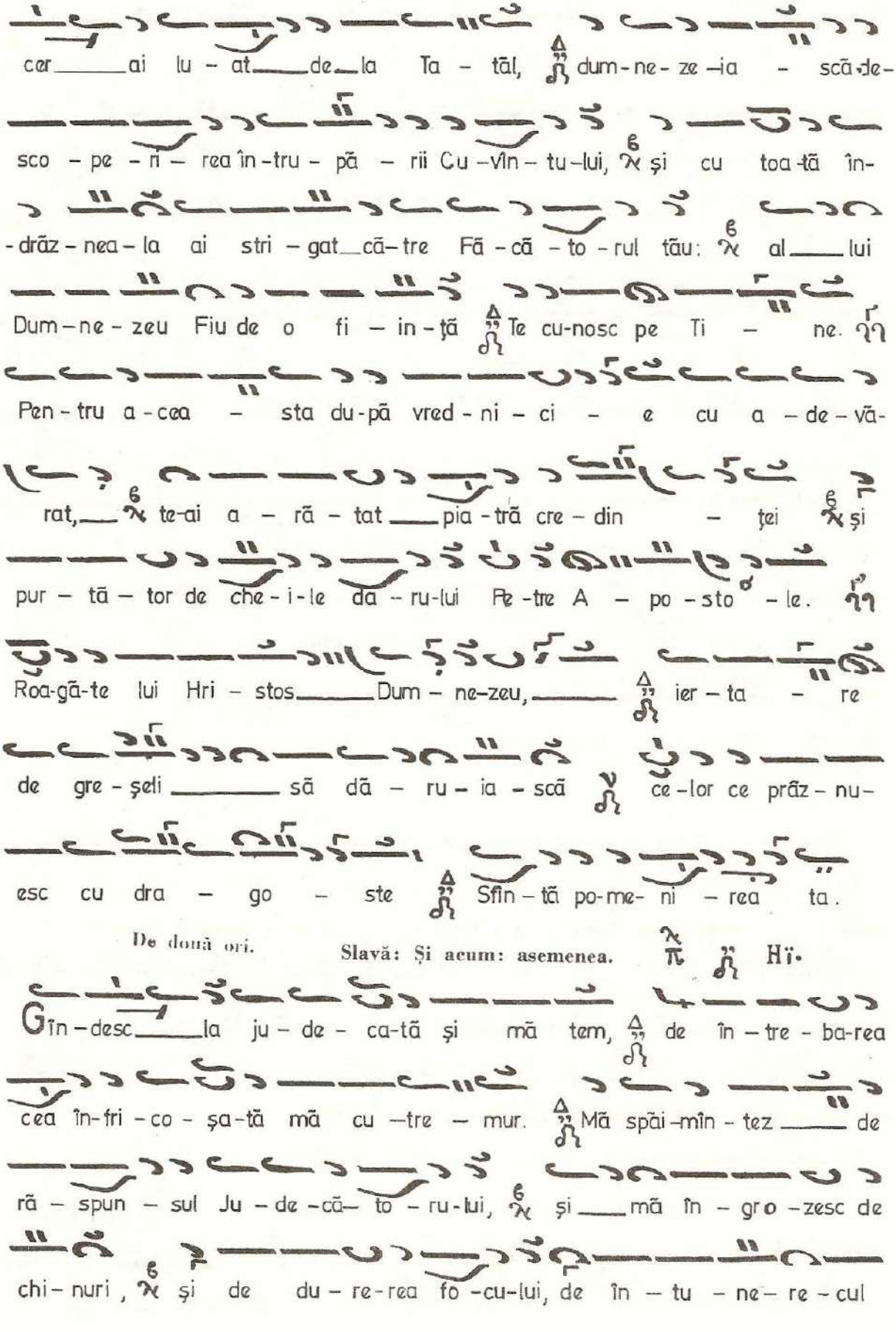
cer ai lu - at de la Ta - tăl, dum - ne - ze - ia - scă de-
sco - pe - ri - rea în - tru - pă - rii Cu - vîn - tu - lui, şi cu toa - tă în-
- drăz - nea - la ai stri - gat că - tre Fă - că - to - rul tău: al lui
Dum - ne - zeu Fiu de o fi - in - ţă Te cu-nosc pe Ti - ne.
Pen - tru a - cea - sta du - pă vred - ni - ci - e cu a - de - vă-
rat, te-ai a -ră - tat pia - tră cre - din - ţei şi
pur - tă - tor de che - i - le da - ru - lui Pe - tre A - po - sto - le.
Roa-gă-te lui Hri - stos Dum - ne-zeu, ier - ta - re
de gre - şeli să dă - ru - ia - scă ce - lor ce prăz - nu-
esc cu dra - go - ste Sfîn - tă po-me- ni - rea ta.
De două ori. Slavă: Şi acum: asemenea. Hï.
Gîn - desc la ju - de - ca-tă şi mă tem, de în - tre - ba-rea
cea în-fri - co - şa-tă mă cu - tre - mur. Mă spăi-mîn - tez de
ră - spun - sul Ju - de - că - to - ru-lui, şi mă în - gro - zesc de
chi - nuri, şi de du - re - rea fo - cu-lui, de în - tu - ne - re - cul

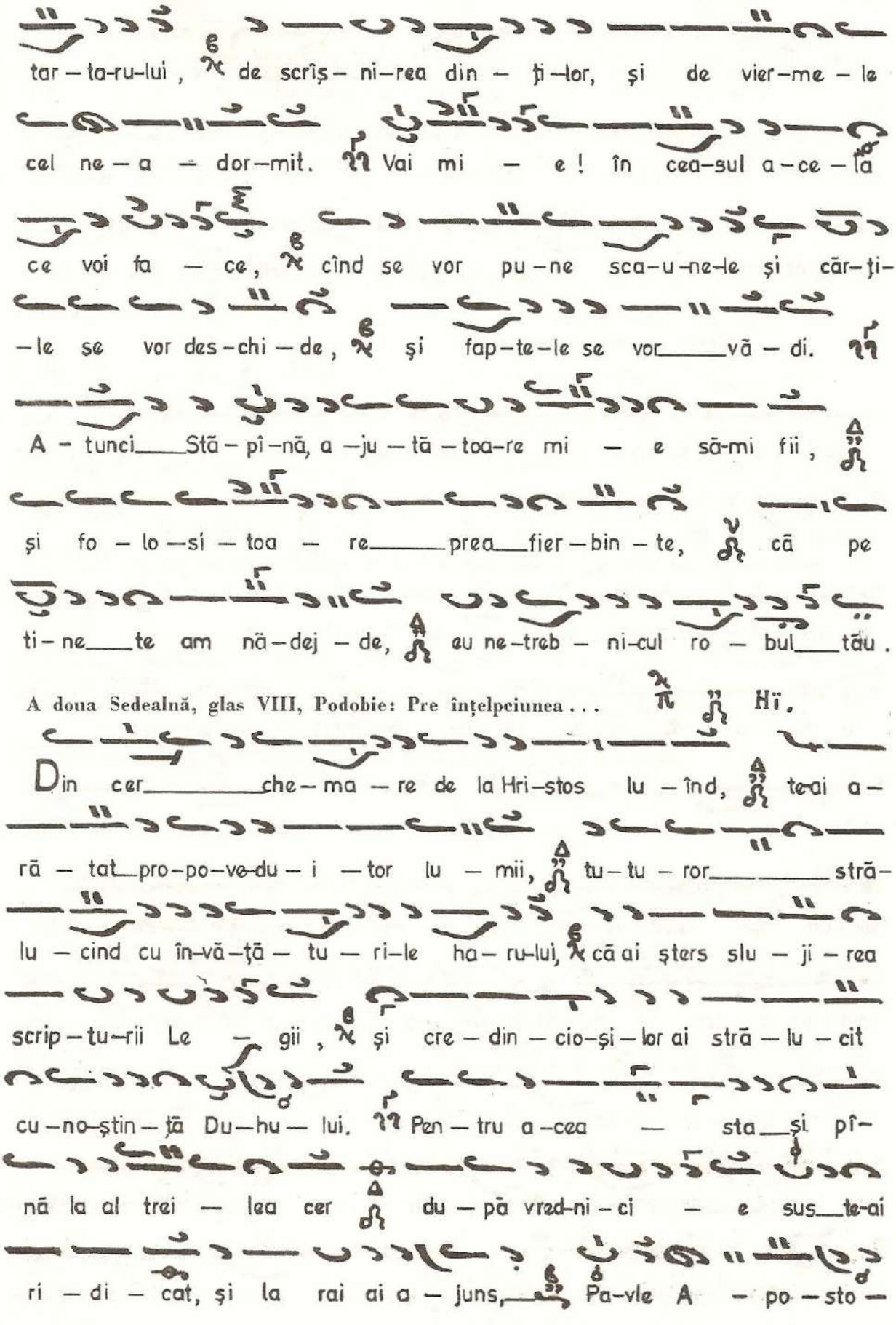
tar – ta-ru-lui , de scrîș – ni–rea din – ți–lor, și de vier–me – le
cel ne – a – dor–mit. Vai mi – e ! în cea–sul a–ce – la
ce voi fa – ce, cînd se vor pu – ne sca–u–ne–le și căr–ți–
–le se vor des–chi – de, și fap–te–le se vor vă – di.
A – tunci Stă – pî–nă, a –ju – tă – toa–re mi – e să-mi fii,
și fo – lo –si – toa – re prea fier – bin – te, că pe
ti – ne te am nă–dej – de, eu ne–treb – ni–cul ro – bul tău.
A doua Sedealnă, glas VIII, Podobie: Pre înțelpciunea . . . Hï.
Din cer che – ma – re de la Hri–stos lu – înd, te-ai a–
ră – tat pro–po–ve–du – i – tor lu – mii, tu–tu – ror stră–
lu – cind cu în–vă–ță – tu – ri–le ha – ru–lui, că ai șters slu – ji – rea
scrip – tu–rii Le – gii , și cre – din – cio–și – lor ai stră – lu – cit
cu – no–știn – ță Du–hu – lui. Pen – tru a–cea sta și pî–
nă la al trei – lea cer du – pă vred–ni – ci – e sus te-ai
ri – di – cat, și la rai ai a – juns, Pa–vle A – po – sto –

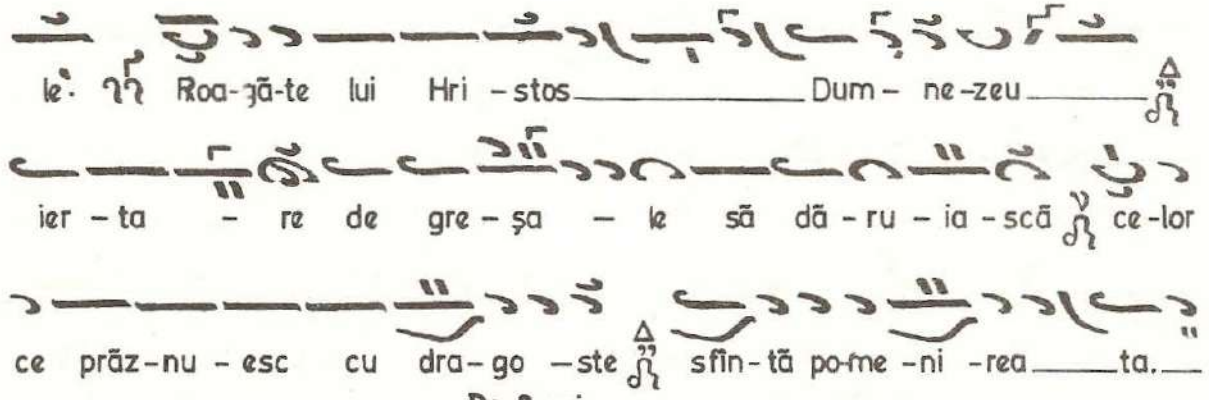

De 2 ori.

Slavă: Şi acum: asemenea.

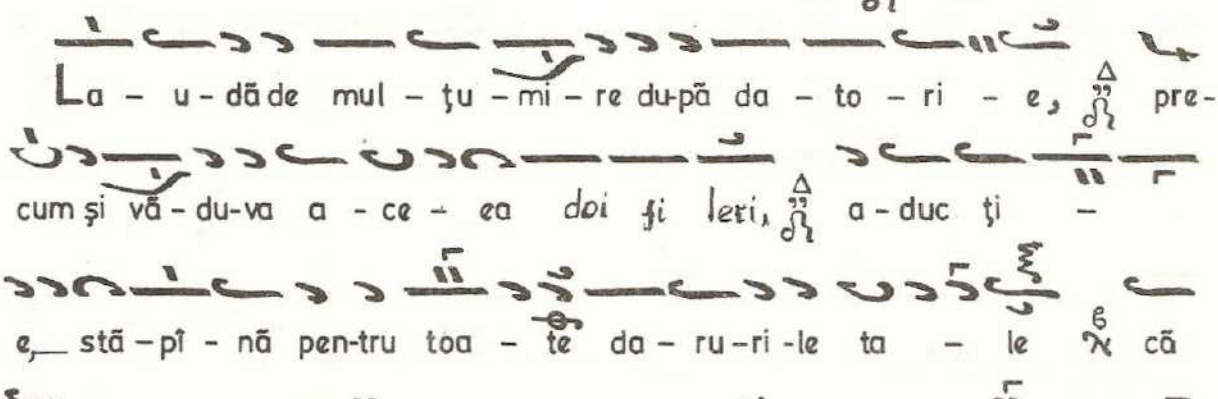
Hï.
La-u-dă de mul-ţu-mi-re du-pă da-to-ri-e, pre-
cum şi vă-du-va a-ce-ea doi fi leri, a-duc ţi-
e, stă-pî-nă pen-tru toa-te da-ru-ri-le ta-le că
tu te-ai a-ră-tat că-co-pe-ră-mînt îm-pre-u-
nă şi a-ju-tă-toa-re, din i-spi-te şi din
ne-ca-zuri pu-ru-rea pe mi-ne sco-ţîn-du-mă.
Pen-tru a-cea-sta ca din mij-lo-cul cup-to-ru-lui ce-lui
cu vă-pa-ie iz-bă-vin-du-mă de cei ce mă ne-că-jesc pe
mi-ne, din i-ni-mă strig că-tre ti-ne; de Dum-
ne-zeu Nă-scă-toa-re a-ju-tă-mi, ru-gîn-du-te Fi-u-lui tău şi Dum-

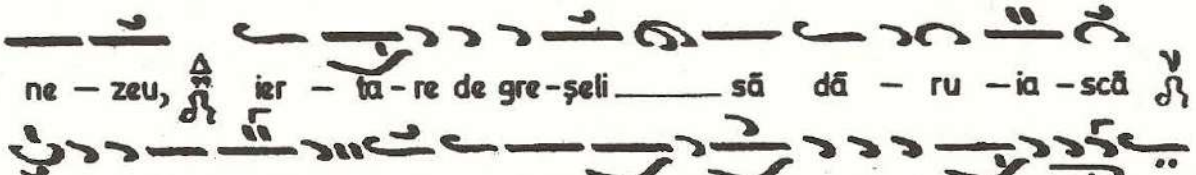

Mărimurile, glas I Hï.

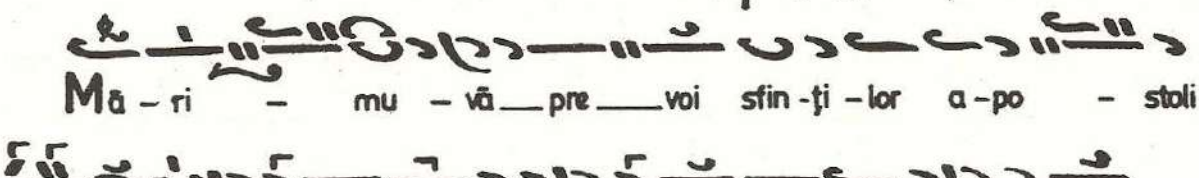
Mă – ri – mu – vă pre voi sfin – ţi – lor a – po – stoli
ai lui Hri – stos, ai lui Hri – stos,
Pe – tre şi Pa – ve – le, cei ce pe toa – tă
lu – mea aţi lu – mi – nat cu în – vă – ţă – tu – ri – le
voa – stre, şi toa – te mar – gi – ni – le că – tre Hri –
stos le – aţi a – dus

altă stihiră Hï.

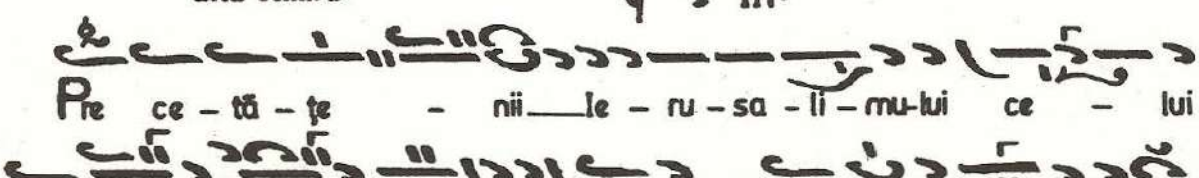

După Polieleu, glas VIII, Podobie: Pre înțelepciunea... π Hĭ.

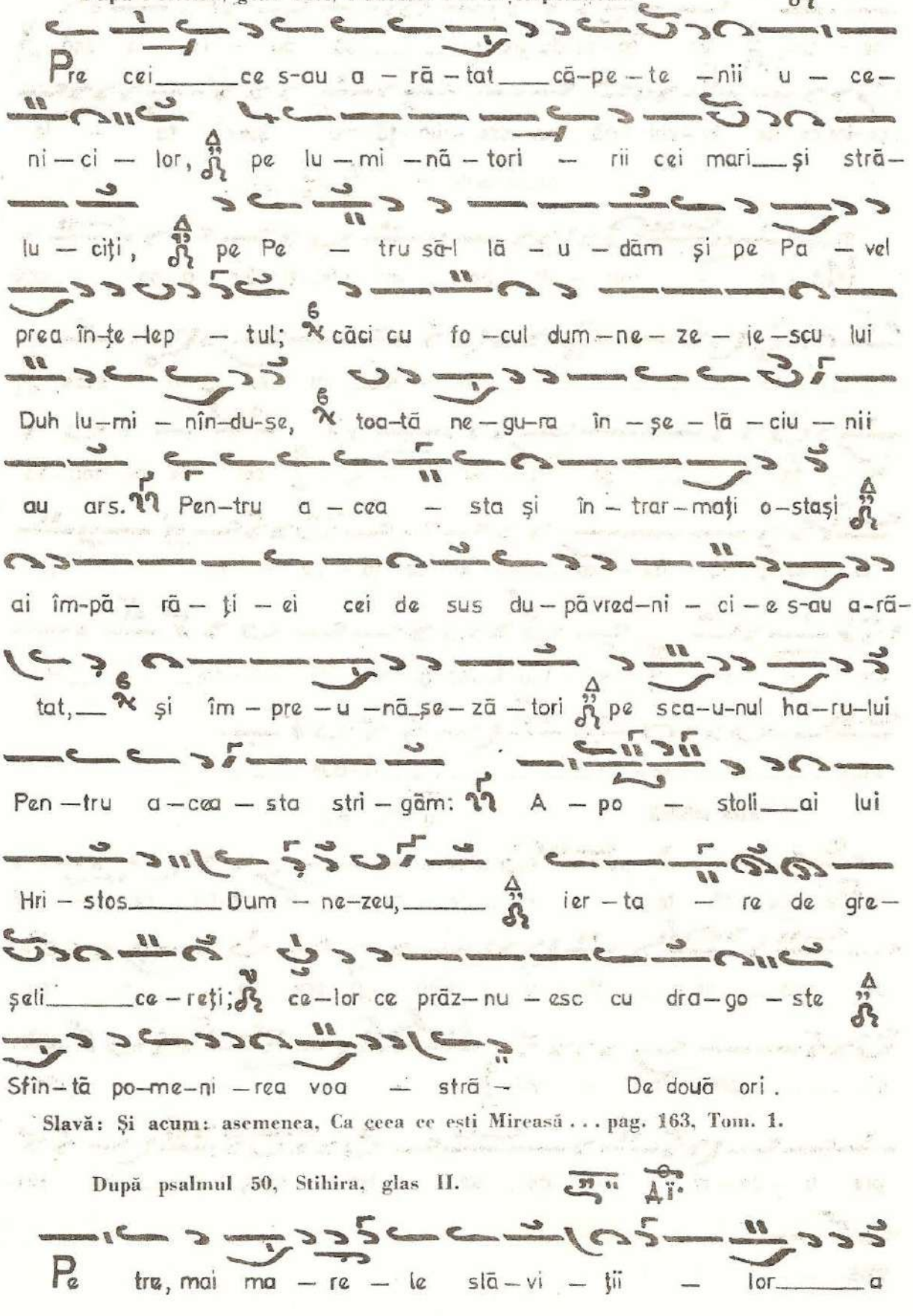
Pre cei ce s-au a-rā-tat cā-pe-te-nii u-ce-
ni-ci-lor, pe lu-mi-nā-tori-rii cei mari și strā-
lu-ciți, pe Pe-tru să-l lā-u-dām și pe Pa-vel
prea în-țe-lep-tul; căci cu fo-cul dum-ne-ze-ie-scu lui
Duh lu-mi-nîn-du-se, toa-tā ne-gu-ra în-se-lā-ciu-nii
au ars. Pen-tru a-cea-sta și în-trar-mați o-stași
ai îm-pā-rā-ți-ei cei de sus du-pā vred-ni-ci-e s-au a-rā-
tat, și îm-pre-u-nā-se-zā-tori pe sca-u-nul ha-ru-lui
Pen-tru a-cea-sta stri-gām: A-po-stoli ai lui
Hri-stos Dum-ne-zeu, ier-ta-re de gre-
șeli ce-rești; ce-lor ce prăz-nu-esc cu dra-go-ste
Sfîn-tā po-me-ni-rea voa-strā- De două ori.

Slavă: Și acum: asemenea, Ca ceea ce ești Mireasă . . . pag. 163, Tom. 1.

După psalmul 50, Stihira, glas II. ΔΪ.

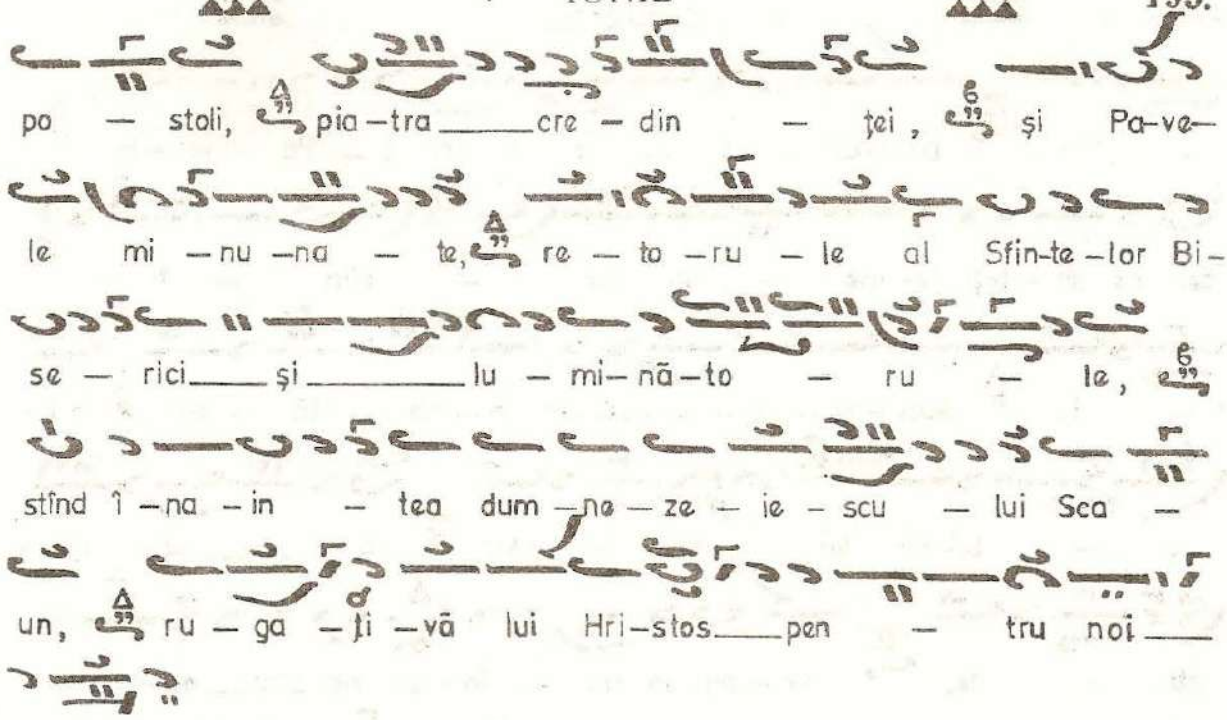
po — stoli, pia—tra cre — din — ţei, şi Pa-ve—
le mi —nu —na — te, re — to —ru — le al Sfin-te—lor Bi—
se — rici şi lu — mi—nă—to — ru — le,
stînd î —na —in — tea dum —ne — ze — ie — scu — lui Sca —
un, ru — ga —ţi —vă lui Hri—stos pen — tru noi

La LAUDE, Slavă: glas VI.

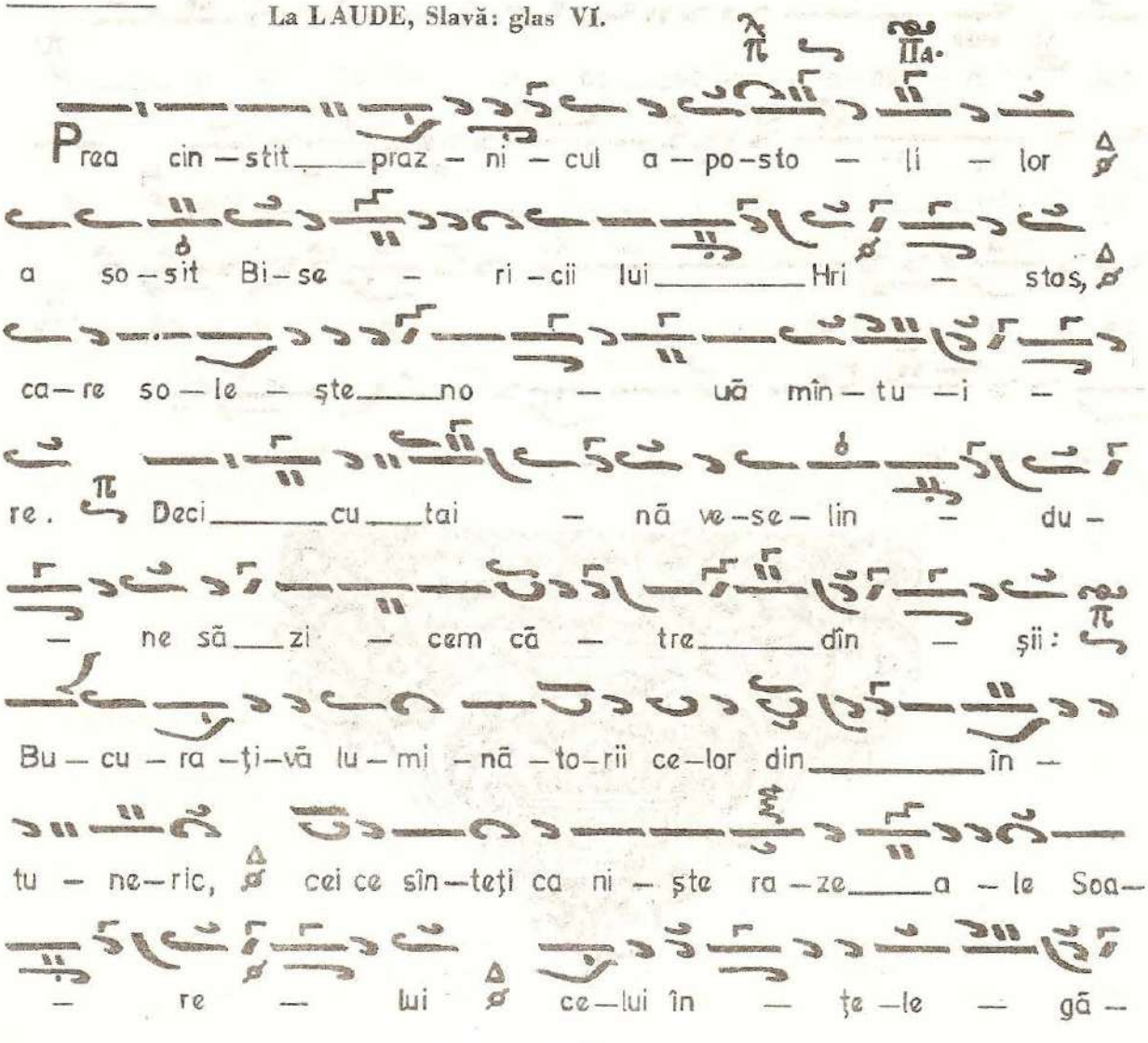
Prea cin —stit praz — ni — cul a — po—sto — li — lor
a so—sit Bi—se — ri —cii lui Hri — stos,
ca—re so — le — şte no — uă mîn — tu —i —
re. Deci cu tai — nă ve—se— lin — du —
— ne să zi — cem că — tre dîn — şii:
Bu — cu — ra —ţi—vă lu — mi —nă —to—rii ce—lor din în —
tu — ne—ric, cei ce sîn—teţi ca ni — şte ra —ze a — le Soa—
— re — lui ce—lui în — ţe —le — gă —

– tor ; bu – cu – ra – ţi – vă Pe – tre şi – Pa – ve – le,

cei ce sîn – teţi te – me – iuri ne – clin – ti –

– te dum – ne – ze – e – ştelor în – vă – ţă – turi, pri –

e – te – nii lui Hri – stos, va se cin –

sti – te, ve – niţi în mij – lo – cul no – stru ne – vă –

zut, în – vred – ni – cind de da – ru – ri – le

ce – lor fă – ră de trup, pe

cei ce la – u – dă, la – u – dă –

praz – ni – cul vo – stru cu cîn – tări.

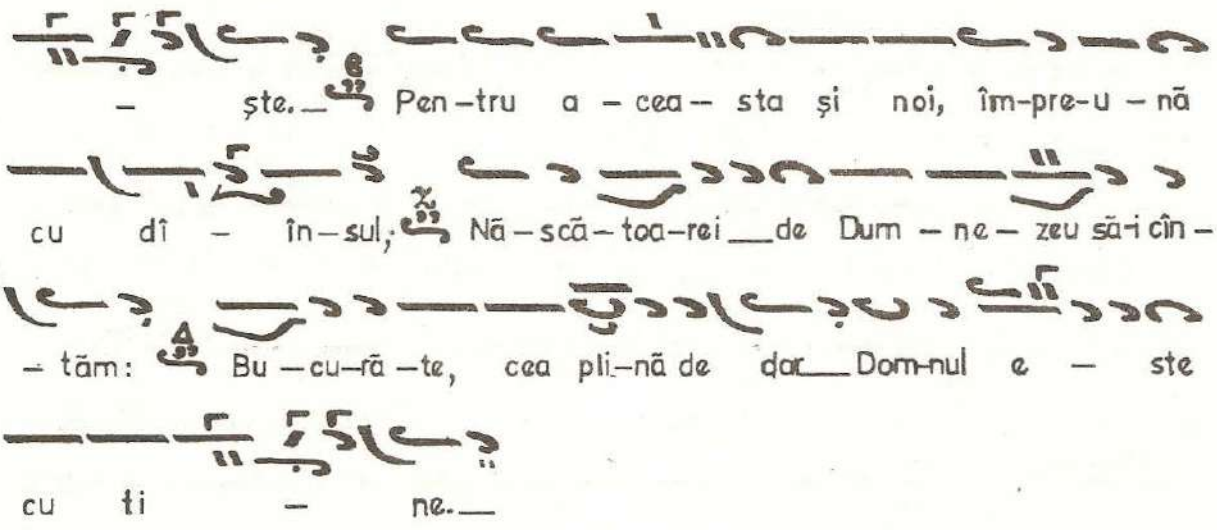
– ște. Pen–tru a – cea– sta și noi, îm–pre–u – nă
cu dî – în–sul; Nă – scă – toa–rei de Dum – ne – zeu să-i cîn –
– tăm: Bu – cu–ră – te, cea pli–nă de dar Dom–nul e – ste
cu ti – ne.

La 23 Aprilie, Tropar, glas IV.

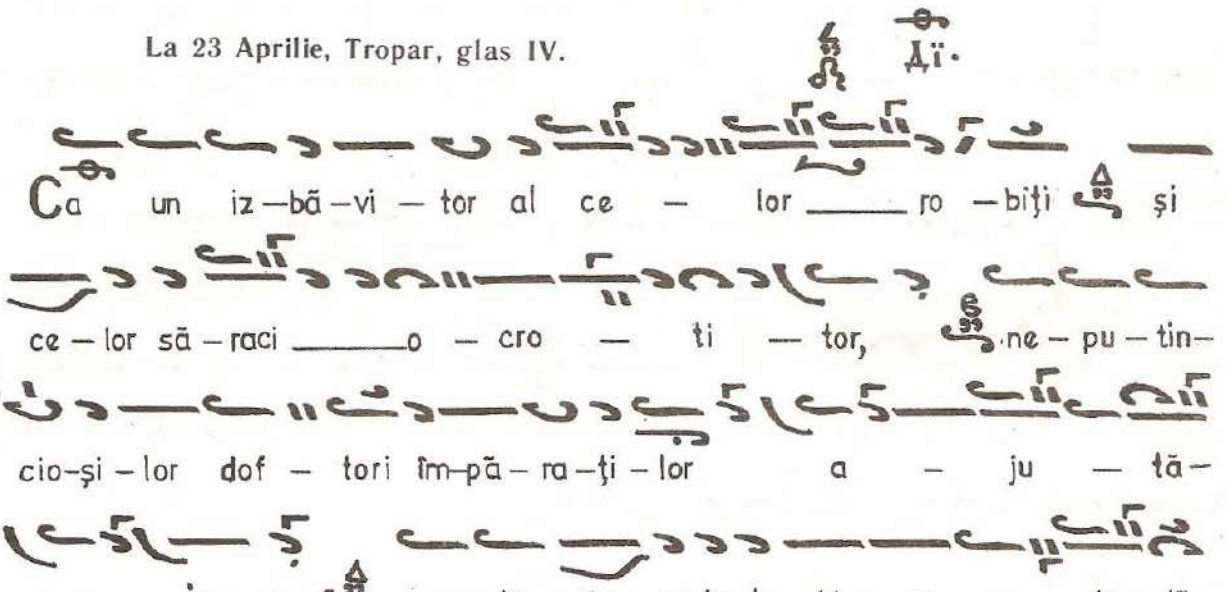
Ca un iz–bă–vi – tor al ce – lor ro – biți și
ce – lor să – raci o – cro – ti – tor, ne – pu – tin–
cio–și – lor dof – tori îm–pă – ra–ți – lor a – ju – tă–
– tor, pur – tă – to– ru–le de bi – ru – in– ță,
Ma–re Mu – ce–ni – ce Gheor– – ghe, roa–gă–
pre Hri– stos – Dum – ne – zeu să mîn – tu – ia–scă su–
– fle – te – le noa – stre.

La 29 iunie, Tropar, glas IV.

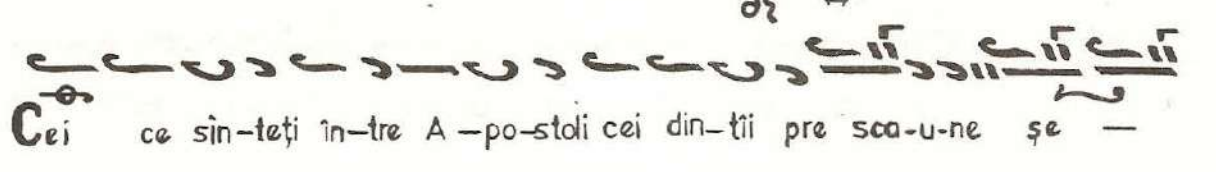

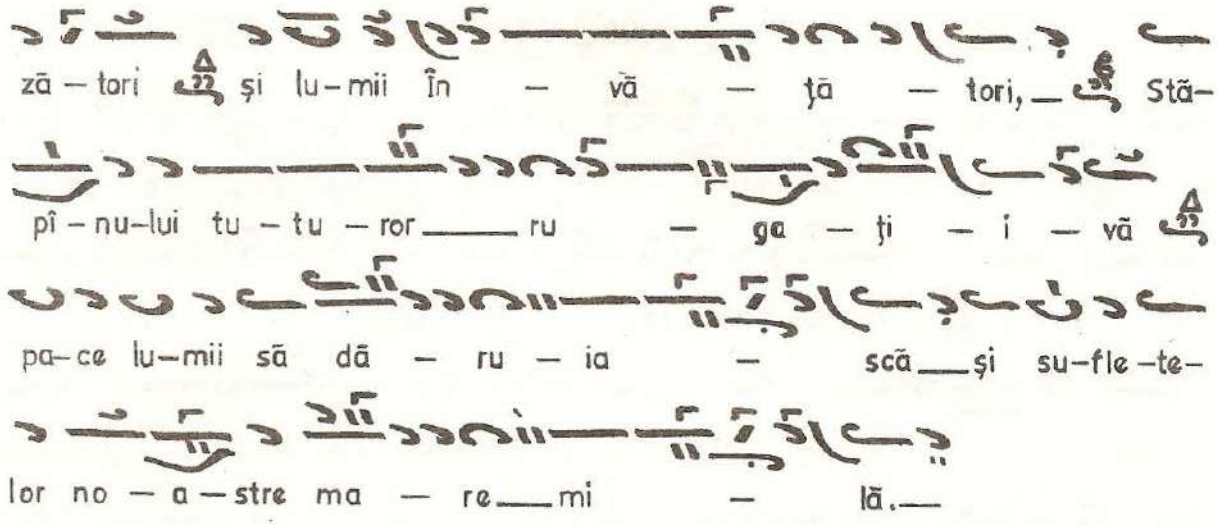

La 6 August, Tropar, glas VII. Ta·

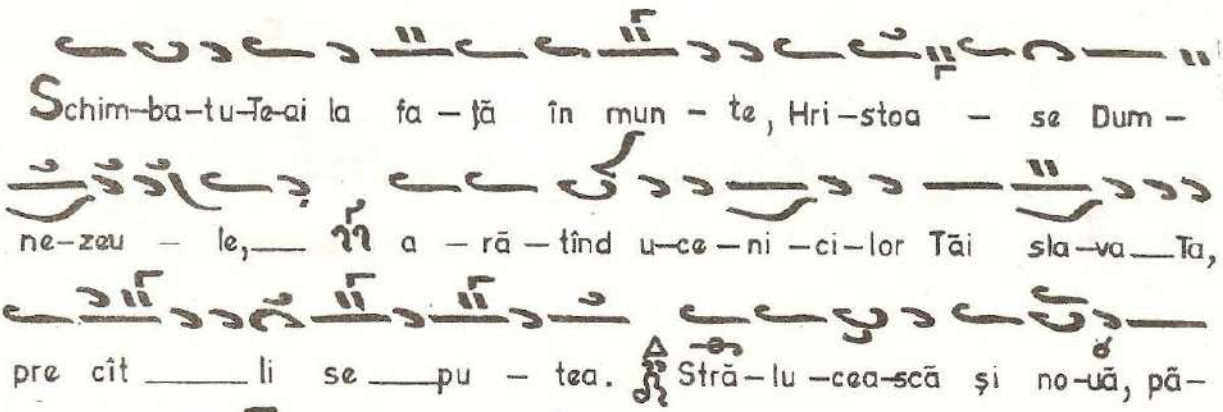
Schim – ba – tu – Te – ai la fa – ță în mun – te, Hri – stoa – se Dum –
ne – zeu – le, a – ră – tînd u – ce – ni – ci – lor Tăi sla – va Ta,
pre cît li se pu – tea. Stră – lu – cea – scă și no – uă, pă –
că – to – șii – lor, lu – mi – na Ta cea pu – ru – rea fi – i –
toa – re, pen – tru ru – gă – ciu – ni – le Nă – scă – toa – rei de
Dum – ne – zeu, Dă – tă – to – ru – le de lu – mi – nă, sla –
– vă Ți – e.

La 15 August, Tropar, glas I. Ia·

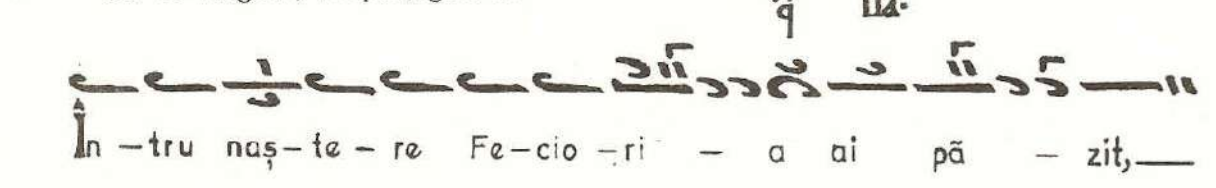

LUNA IULIE

În 20. La Sfîntul Proroc Ilie. Slavă:, glas VI.

Ve – niți îm – pre – u – na – rea drep or – to – doc – și –
lor a – du – nîndu – ne a – stăzi în – tru cin – sti – tă bi –
se – ri – ca gră – i – to – ri – lor de Dum – ne – zeu pro –
– o – roci, cu psalmi – să cîn – tăm cu – vi –
oa – să cîn – ta – re lui Hri – stos, Dum – ne – ze –
– u – lui no – stru, Cel ce i-a pre – mă –
rit pre – dîn – șii. Și cu bu – cu – rî – e și cu ve –
se – li – e să gră – im: Bu – cu – ră – te
pă – mînt – te – scu – le în – ge – re și om
ce – resc, l – li – e cel cu nu – me
ma – re; bu – cu – ră – te E – li – sei
prea cin – sti – te, ca – re ai lu – at în – do –

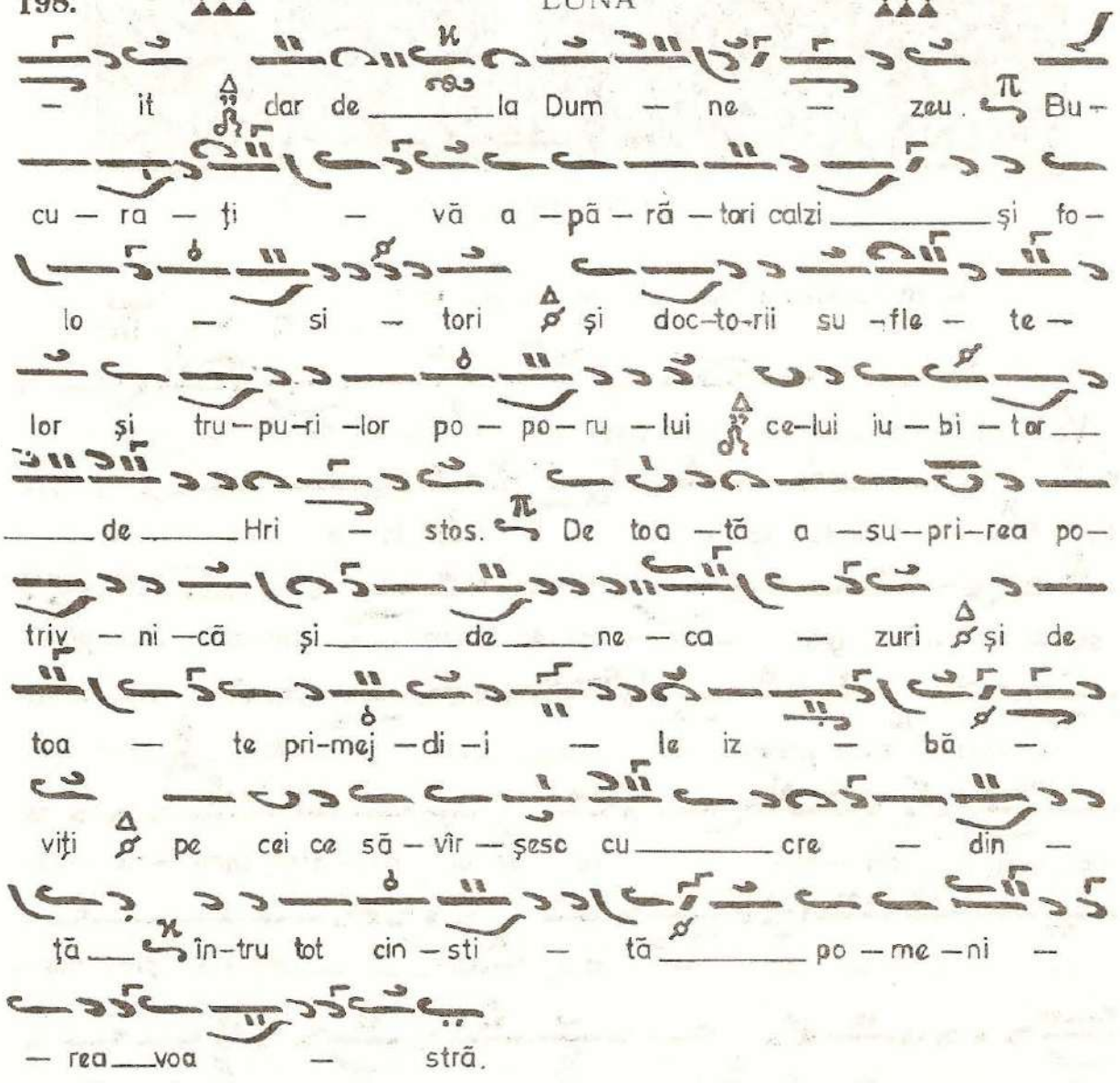
— it dar de la Dum — ne — zeu. Bu—
cu — ra — ți — vă a — pă — ră — tori calzi și fo—
lo — si — tori și doc—to—rii su — fle — te —
lor și tru—pu—ri —lor po — po—ru —lui ce—lui iu — bi — tor
de Hri — stos. De toa —tă a —su—pri—rea po—
triv — ni —că și de ne — ca — zuri și de
toa — te pri—mej —di —i — le iz — bă —
viți pe cei ce să — vîr — șesc cu cre — din —
ță în—tru tot cin — sti — tă po — me —ni —
— rea voa — stră.

La LITIE, Slavă, glas IV.

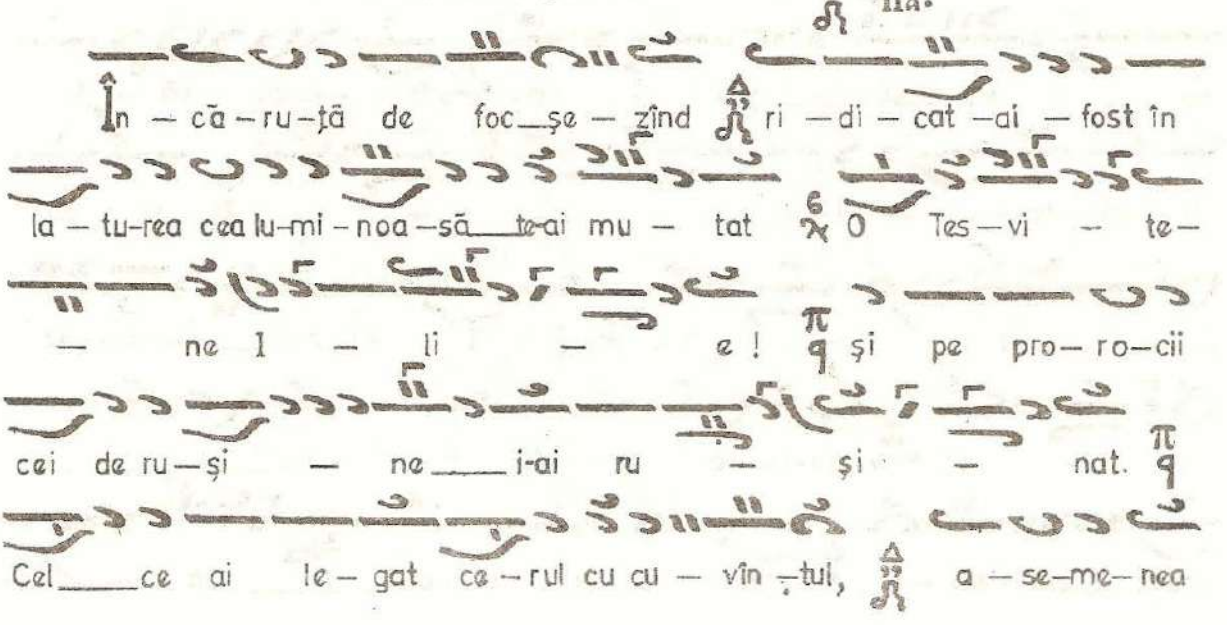
Πα.
În — că — ru — ță de foc_șe — zînd ri —di — cat —ai — fost în
la — tu—rea cea lu—mi — noa —să te—ai mu — tat O Tes—vi — te—
— ne I — li — e! și pe pro— ro—cii
cei de ru—și — ne i—ai ru — și — nat.
Cel ce ai le — gat ce — rul cu cu — vîn — tul, a — se—me— nea

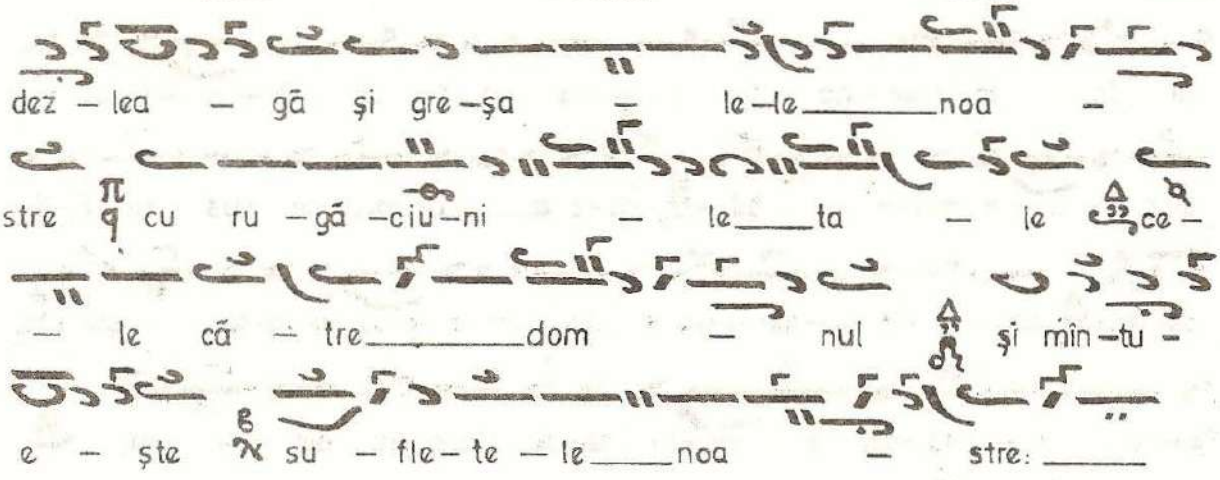

La STIHOAVNĂ, Slavă, glas VI. Πα.

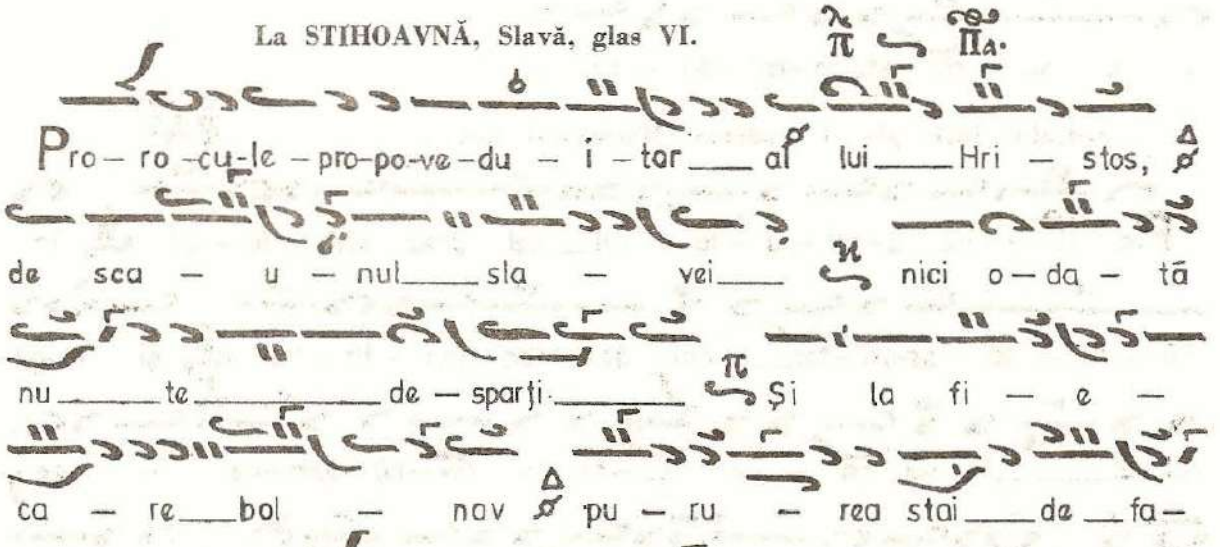
Pro – ro –cu–le – pro–po–ve–du – i – tor al lui Hri – stos,
de sca – u – nul sla – vei nici o–da – tă
nu te de – sparţi şi la fi – e –
ca – re bol – nav pu – ru – rea stai de fa–
– ţă, şi cu cei de sus slu – jind de lu–me
bi – ne gră – eşti, pre–tu–tin – deni
fi – ind prea – mă – rit; ce – re, ce –
re cu – ră – ţi – re
su–fle – te – lor noa – stre.

Tropar, glas IV. Aï.

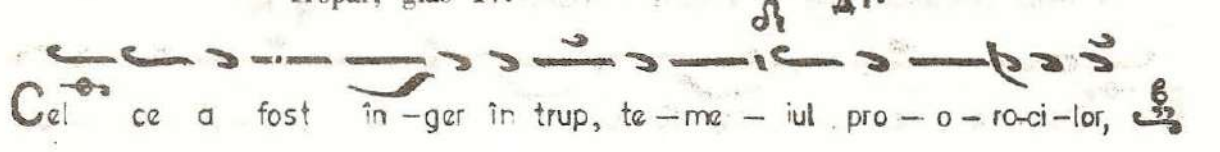

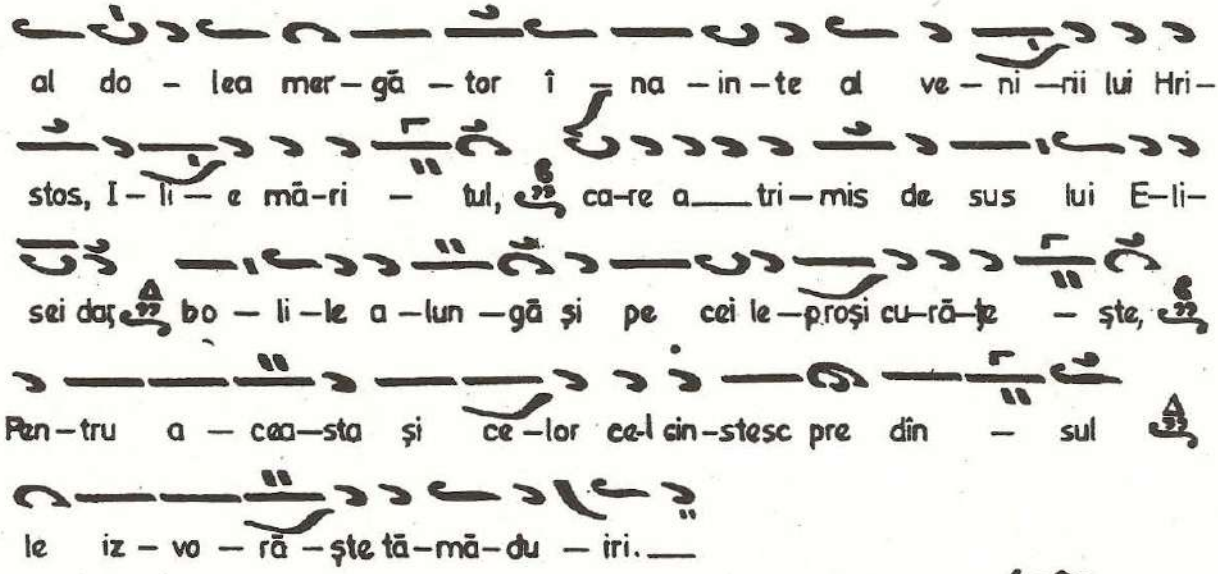
al do - lea mer-gă-tor î-na-in-te al ve-ni-rii lui Hri-
stos, I-li-e mă-ri-tul, ca-re a-tri-mis de sus lui E-li-
sei dar bo-li-le a-lun-gă și pe cei le-proși cu-ră-ți-te-ște,
Pen-tru a-cea-sta și ce-lor ce-l cin-stesc pre din-sul
le iz-vo-ră-ște tă-mă-du-iri.

Sedealna întîi, glas I. Podobie: Mormîntul Tău . . .

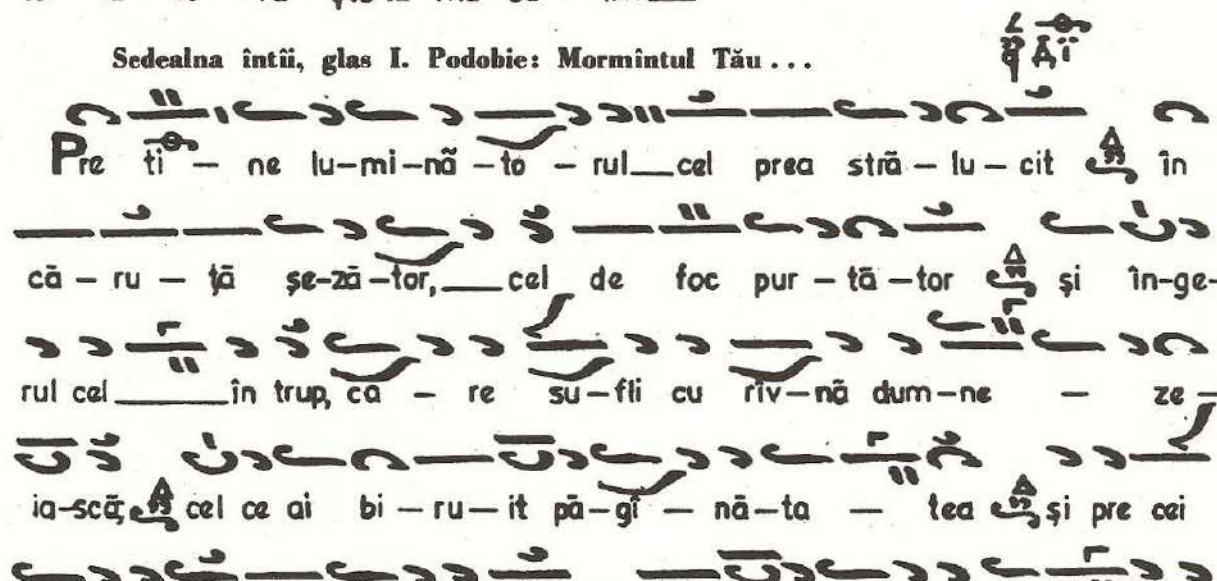
Pre ti-ne lu-mi-nă-to-rul cel prea stră-lu-cit în
că-ru-ță șe-ză-tor, cel de foc pur-tă-tor și în-ge-
rul cel în trup, ca-re su-fli cu riv-nă dum-ne-ze-
ia-scă, cel ce ai bi-ru-it pă-gî-nă-ta-tea și pre cei
fă-ră de le-ge i-ai mu-strat, mai ma-re-le pro-ro-ci-lor
cu un glas te ve-stim, fe-ri-ci-te de Dum-ne-zeu
vă-zā-to-ru-le li-e. Pen-tru a-cea-sta
pă-ze-ște-ne pre noi.

De două ori.

Slavă: Și acum: asemenea. Maica lui Dumnezeu . . .

A doua sedealnă, glas I, Podobie: asemenea.

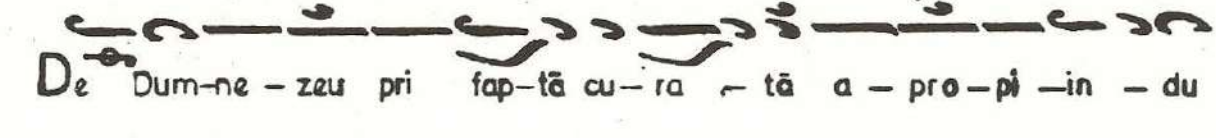

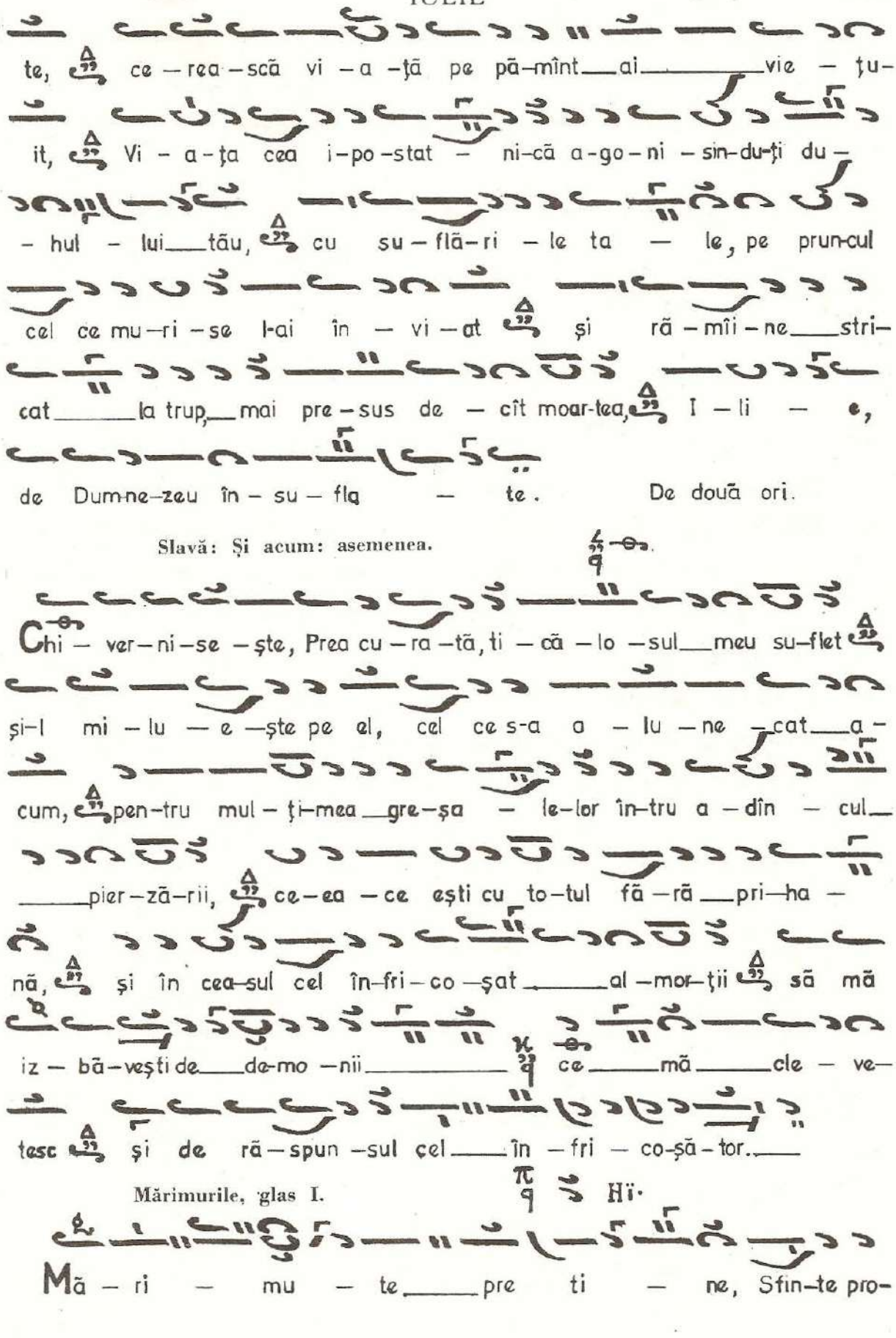
te, ce-rea-scă vi-a-ţă pe pă-mînt ai vie-ţu-
it, Vi-a-ţa cea i-po-stat-ni-că a-go-ni-sin-du-ţi du-
-hul-lui tău, cu su-flă-ri-le ta-le, pe prun-cul
cel ce mu-ri-se l-ai în-vi-at şi ră-mîi-ne stri-
cat la trup, mai pre-sus de-cît moar-tea, I-li-e,
de Dum-ne-zeu în-su-fla-te.
De două ori.
Slavă: Şi acum: asemenea.
Chi-ver-ni-se-şte, Prea cu-ra-tă, ti-că-lo-sul meu su-flet
şi-l mi-lu-e-şte pe el, cel ce s-a a-lu-ne-cat a-
cum, pen-tru mul-ţi-mea gre-şa-le-lor în-tru a-dîn-cul
pier-zā-rii, ce-ea-ce eşti cu to-tul fă-rā pri-ha-
nă, şi în cea-sul cel în-fri-co-şat al-mor-ţii să mă
iz-bă-veşti de de-mo-nii ce mă cle-ve-
tesc şi de rā-spun-sul cel în-fri-co-şă-tor.
Mărimurile, glas I.
Hï·
Mă-ri-mu-te pre ti-ne, Sfin-te pro-

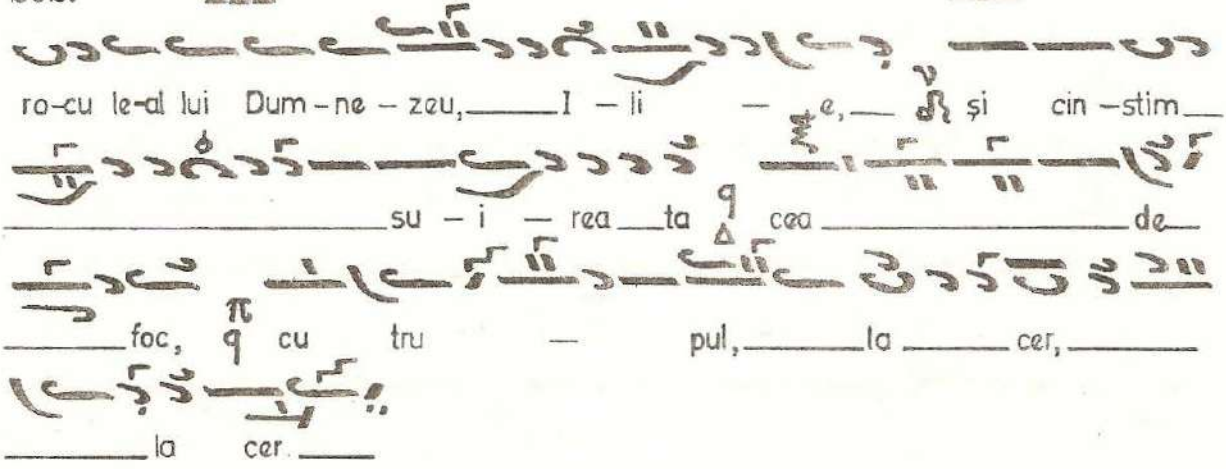

După Polieleu, Sedealna, glas III, Podobie: Pentru mărturisirea . . . ꙗꙗ Гл.

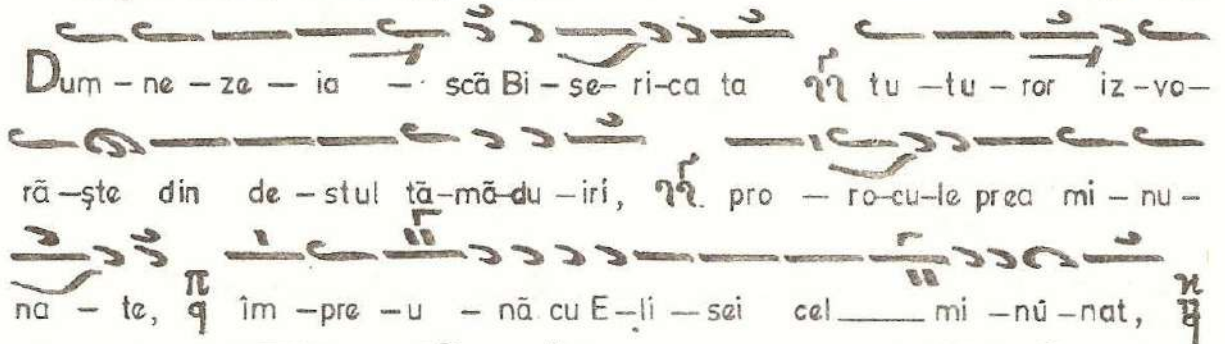
Dum-ne-ze-ia-scă Bi-se-ri-ca ta tu-tu-ror iz-vo-
rã-ște din de-stul tã-mã-du-irí, pro-ro-cu-le prea mi-nu-
na-te, îm-pre-u-nă cu E-lí-sei cel mi-nú-nat,
lui Hri-stos ru-ga-ți-vă să tri-mi-tă pa-ce lu-mii și
po-po-ru-lui ce-lui ce vă cin-ste-ște pre voi ma-re mi-lă.

De două ori. **Slavă: Și acum: asemenea.** ꙗꙗ Гл.

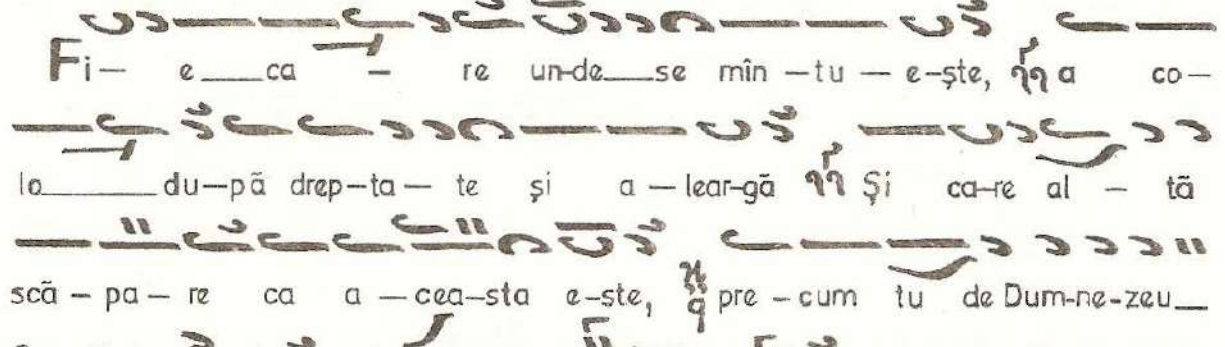
Fi-e ca-re un-de se mîn-tu-e-ște, a co-
la du-pă drep-ta-te și a-lear-gă Și ca-re al-tă
scă-pa-re ca a-cea-sta e-ste, pre-cum tu de Dum-ne-zeu
Nă-scă-toa-re, ca-re a-co-peri su-fle-te-le
noa-stre

La LAUDE, Slavă: glas VIII. ꙗ ꙗ Нѣ.

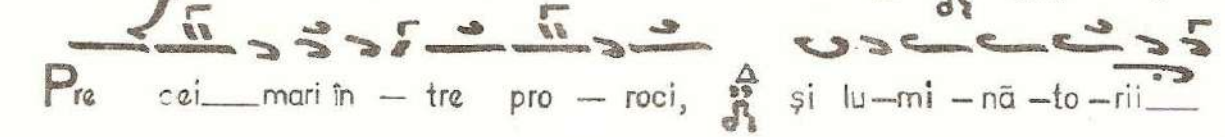

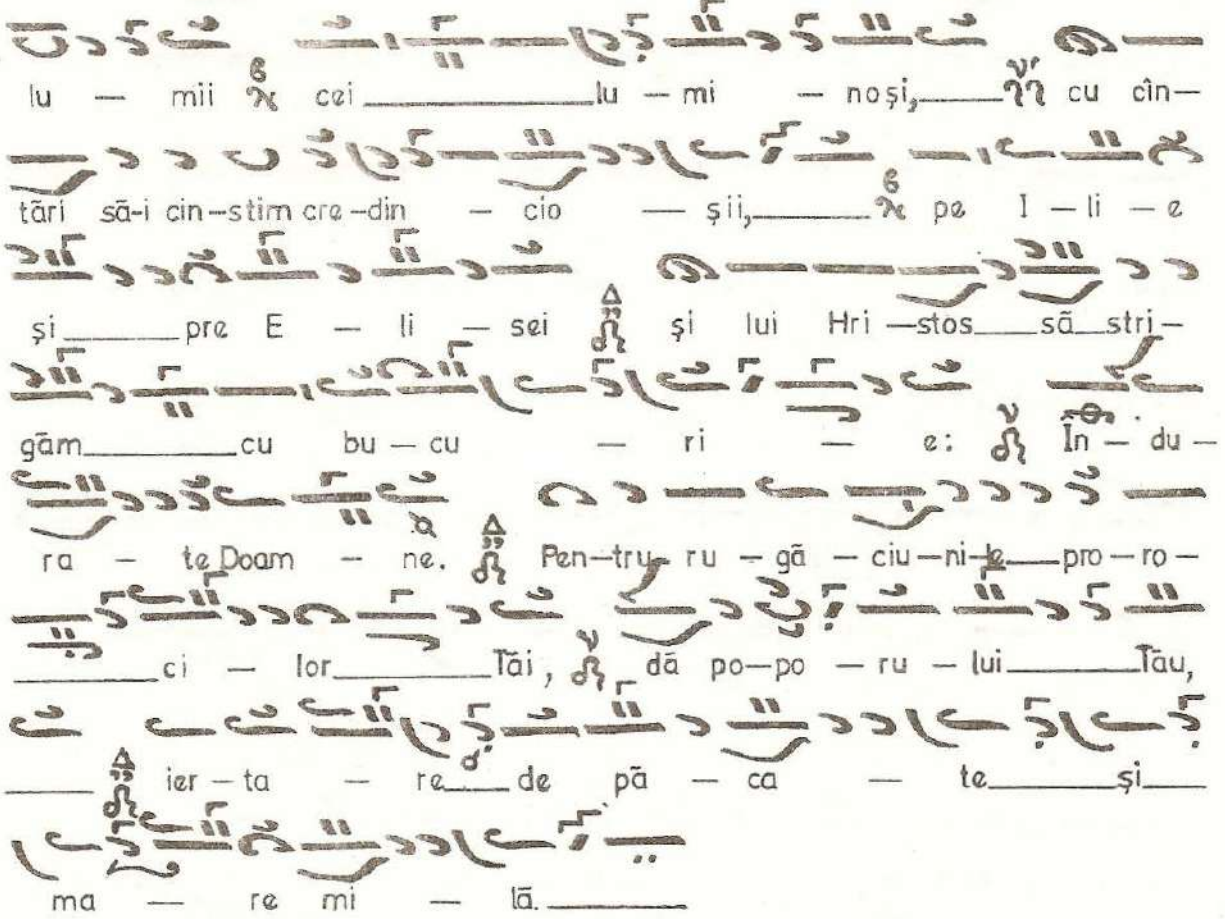
lu — mii cei lu — mi — noşi, cu cîn—
tări să-i cin—stim cre—din — cio — şii, pe I — li — e
şi pre E — li — sei şi lui Hri —stos să stri—
găm cu bu — cu — ri — e: În — du—
ra — te Doam — ne. Pen—tru ru — gă — ciu—ni—le pro—ro—
ci — lor Tăi, dă po—po — ru — lui Tău,
ier — ta — re de pă — ca — te şi
ma — re mi — lă.

În 27. La Sfîntul Mare Mucenic Pantelimon. Slavă: glas VI.

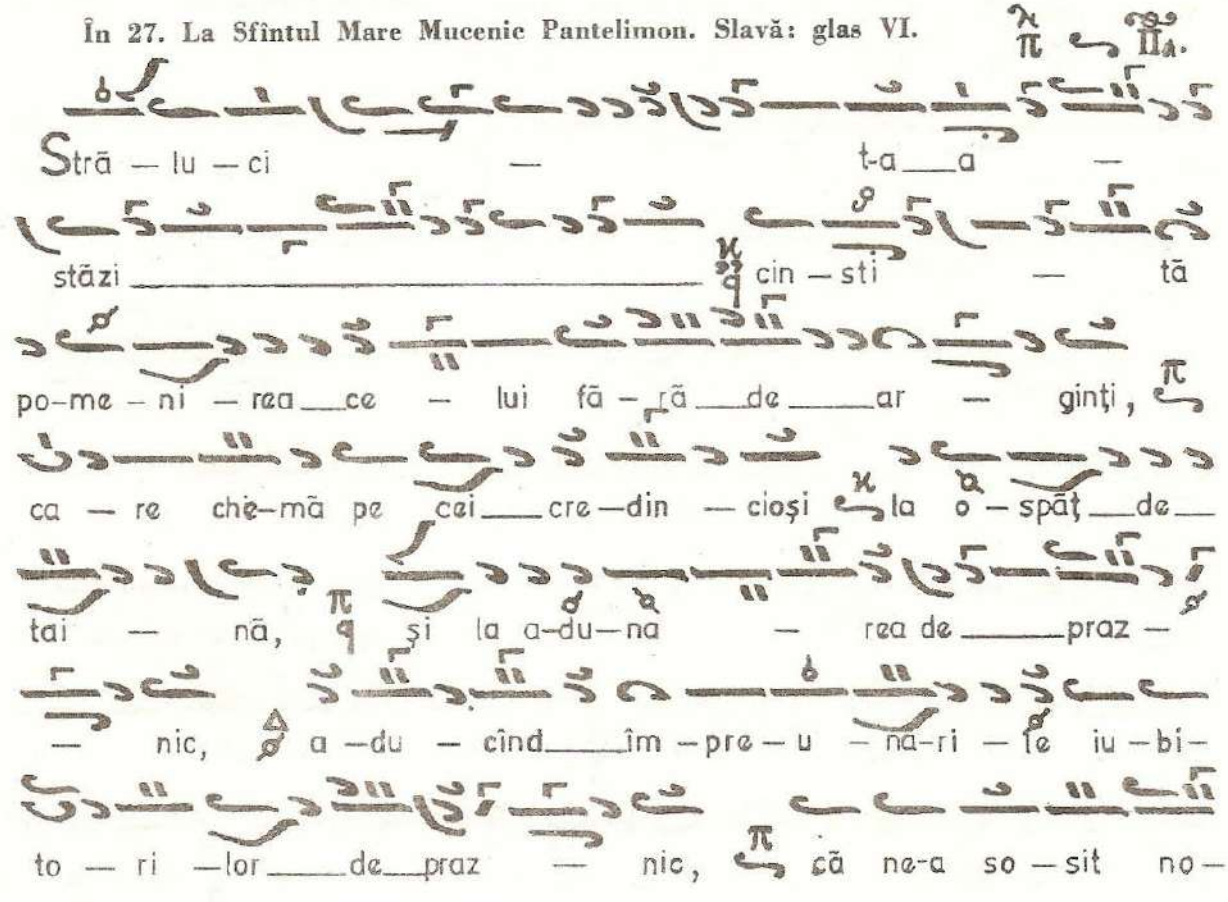
Stră — lu — ci — t-a a —
stăzi cin — sti — tă
po—me — ni — rea ce — lui fă — ră de ar — ginţi,
ca — re che—mă pe cei cre—din — cioşi la o — spăţ de
tai — nă, şi la a—du—na — rea de praz —
— nic, a —du — cînd îm — pre — u — nă—ri — le iu — bi—
to — ri —lor de praz — nic, că ne-a so — sit no—

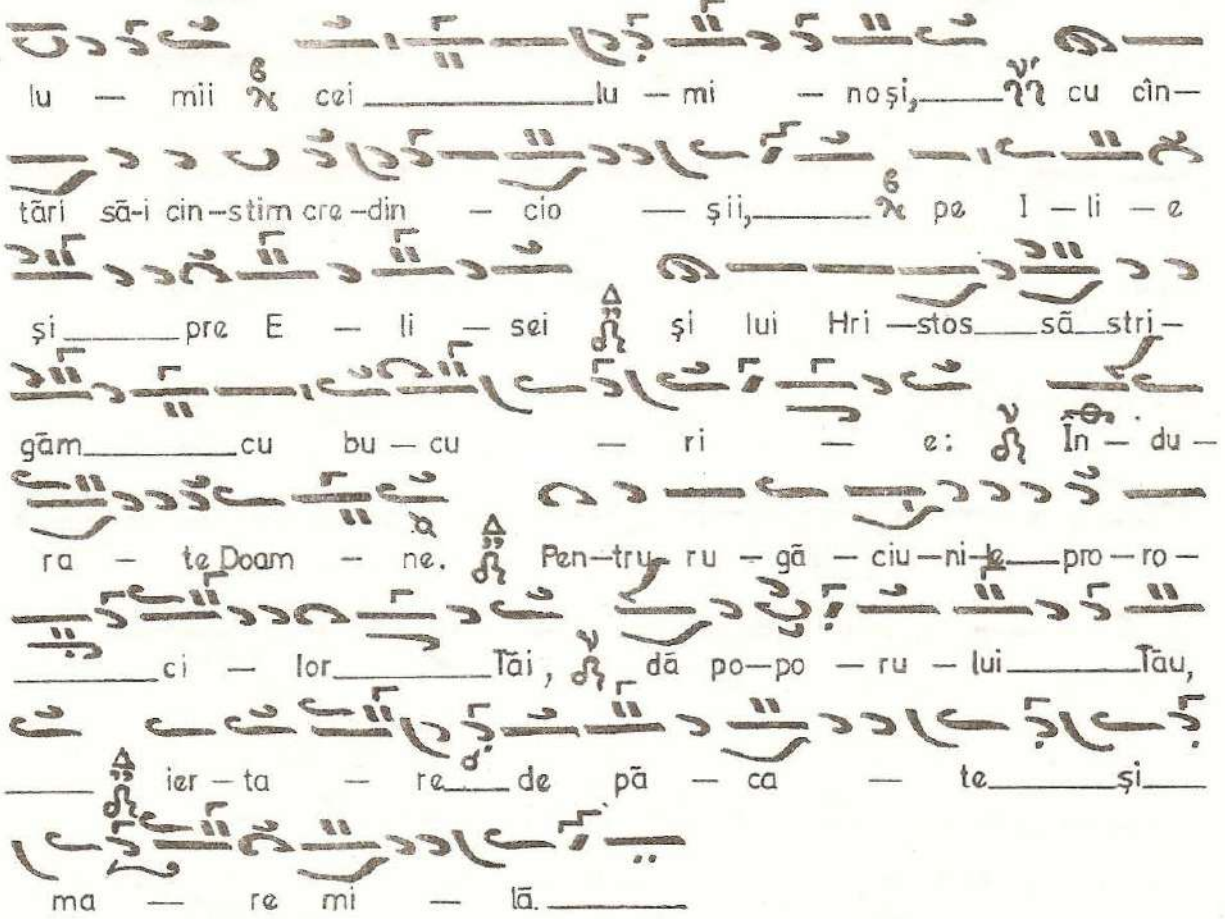
lu — mii cei lu — mi — noşi, cu cîn—
tări să-i cin—stim cre—din — cio — şii, pe I — li — e
şi pre E — li — sei şi lui Hri —stos să stri—
găm cu bu — cu — ri — e: În — du—
ra — te Doam — ne. Pen—tru ru — gă — ciu—ni—le pro—ro—
ci — lor Tăi, dă po—po — ru — lui Tău,
ier — ta — re de pă — ca — te şi
ma — re mi — lă.

În 27. La Sfîntul Mare Mucenic Pantelimon. Slavă: glas VI.

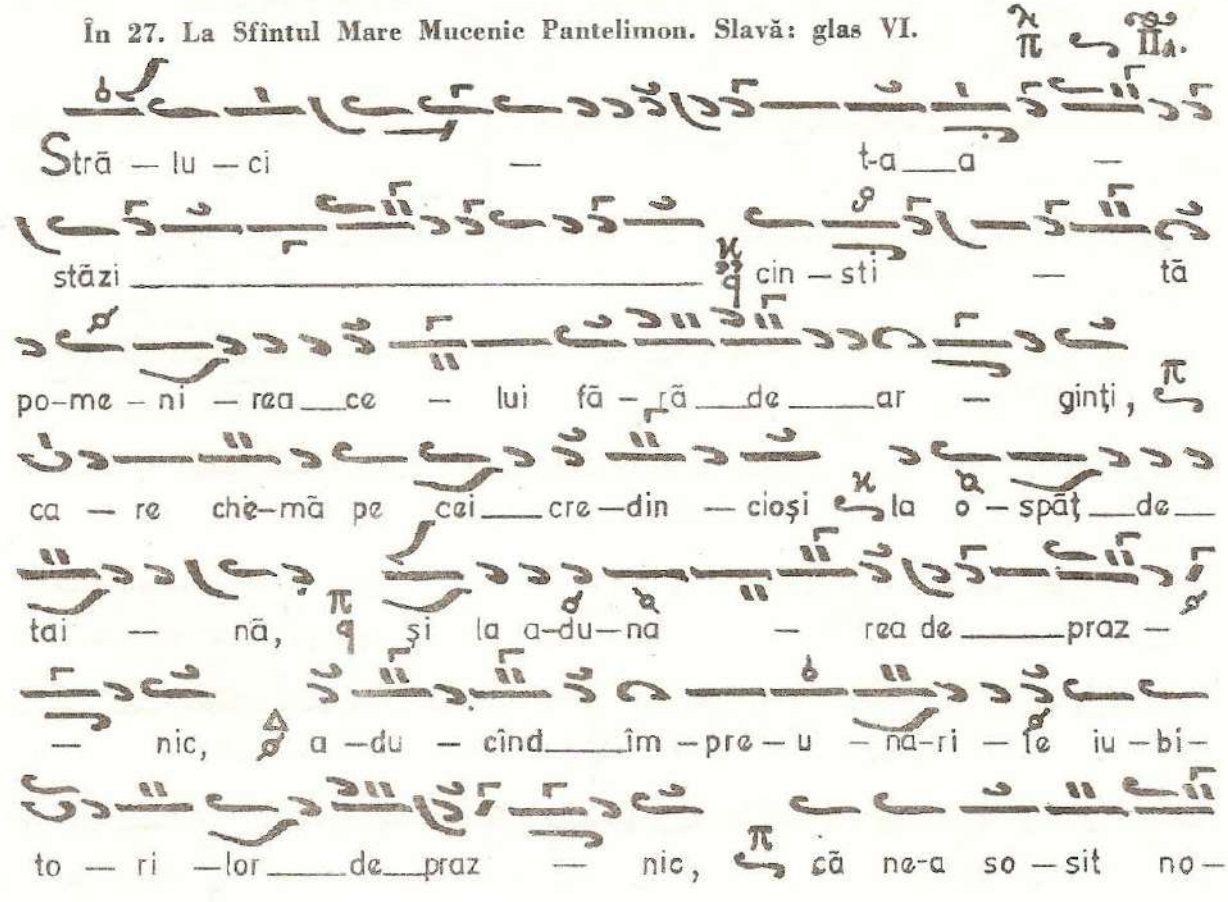
Stră — lu — ci — t-a a —
stăzi cin — sti — tă
po—me — ni — rea ce — lui fă — ră de ar — ginţi,
ca — re che—mă pe cei cre—din — cioşi la o — spăţ de
tai — nă, şi la a—du—na — rea de praz —
— nic, a —du — cînd îm — pre — u — nă—ri — le iu — bi—
to — ri —lor de praz — nic, că ne-a so — sit no—

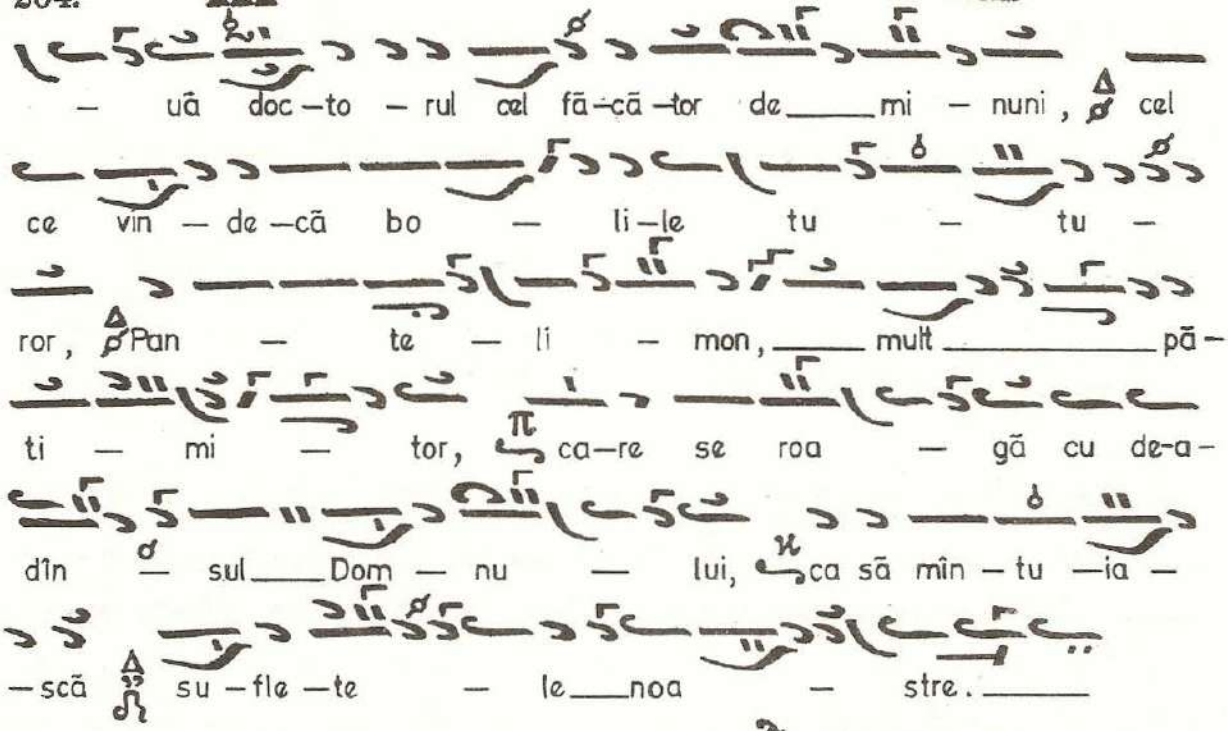
— uă doc—to — rul cel fă—că—tor de mi — nuni, cel
ce vin — de—că bo — li—le tu — tu —
ror, Pan — te — li — mon, mult pă—
ti — mi — tor, ca—re se roa — gă cu de-a—
dîn — sul Dom — nu — lui, ca să mîn — tu —ia —
—scă su — fle —te — le noa — stre.

La LITIE, Slavă: glas V.

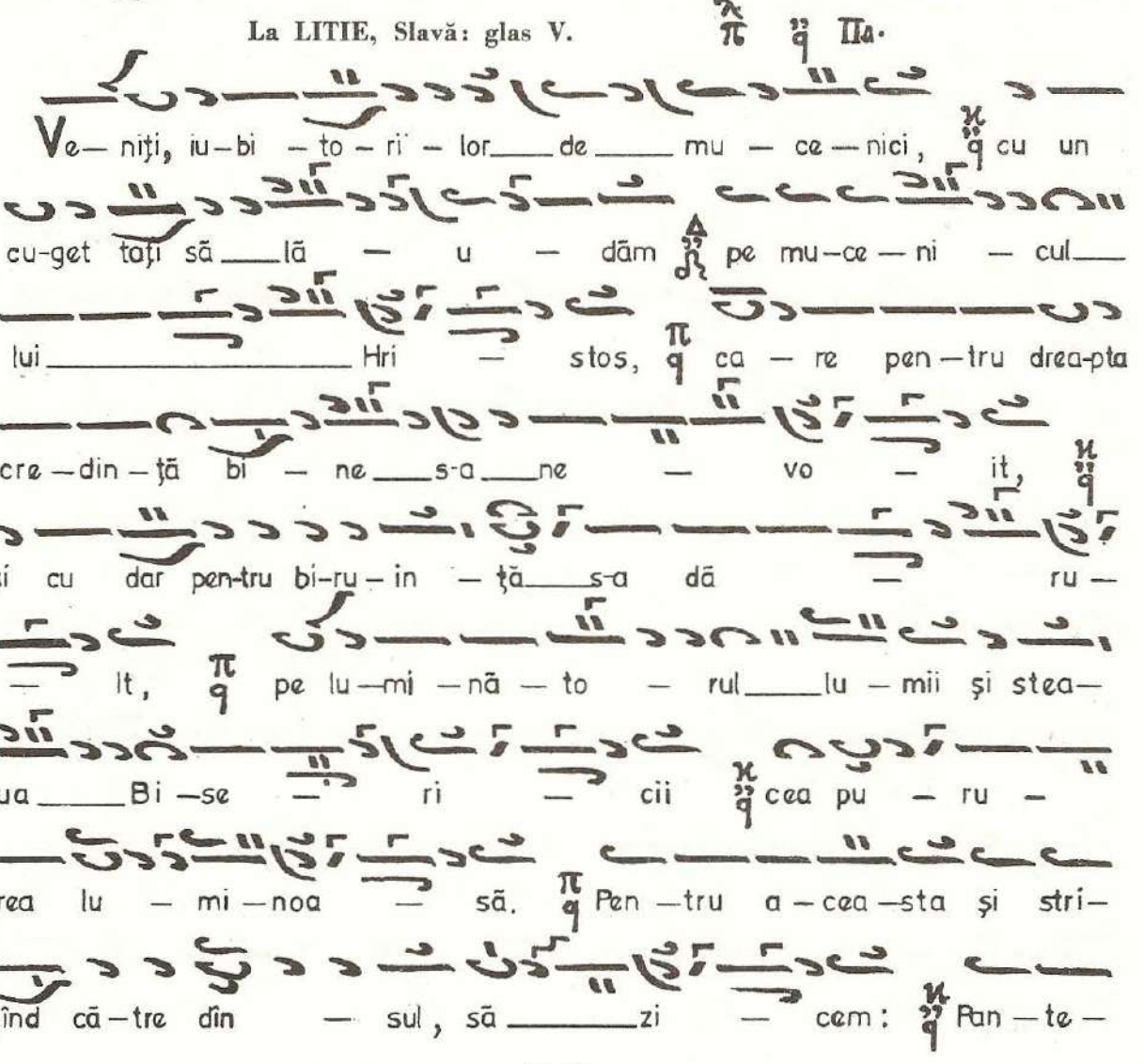
Ve— niți, iu—bi — to — ri — lor de mu — ce—nici, cu un
cu-get toți să lă — u — dăm pe mu—ce — ni — cul
lui Hri — stos, ca — re pen—tru drea-pta
cre—din—ță bi — ne s-a ne — vo — it,
și cu dar pen-tru bi-ru—in — ță s-a dă — ru —
— lt, pe lu—mi —nă — to — rul lu — mii și stea—
ua Bi —se — ri — cii cea pu — ru —
rea lu — mi —noa — să. Pen —tru a—cea—sta și stri—
gînd că—tre dîn — sul, să zi — cem: Pan — te —

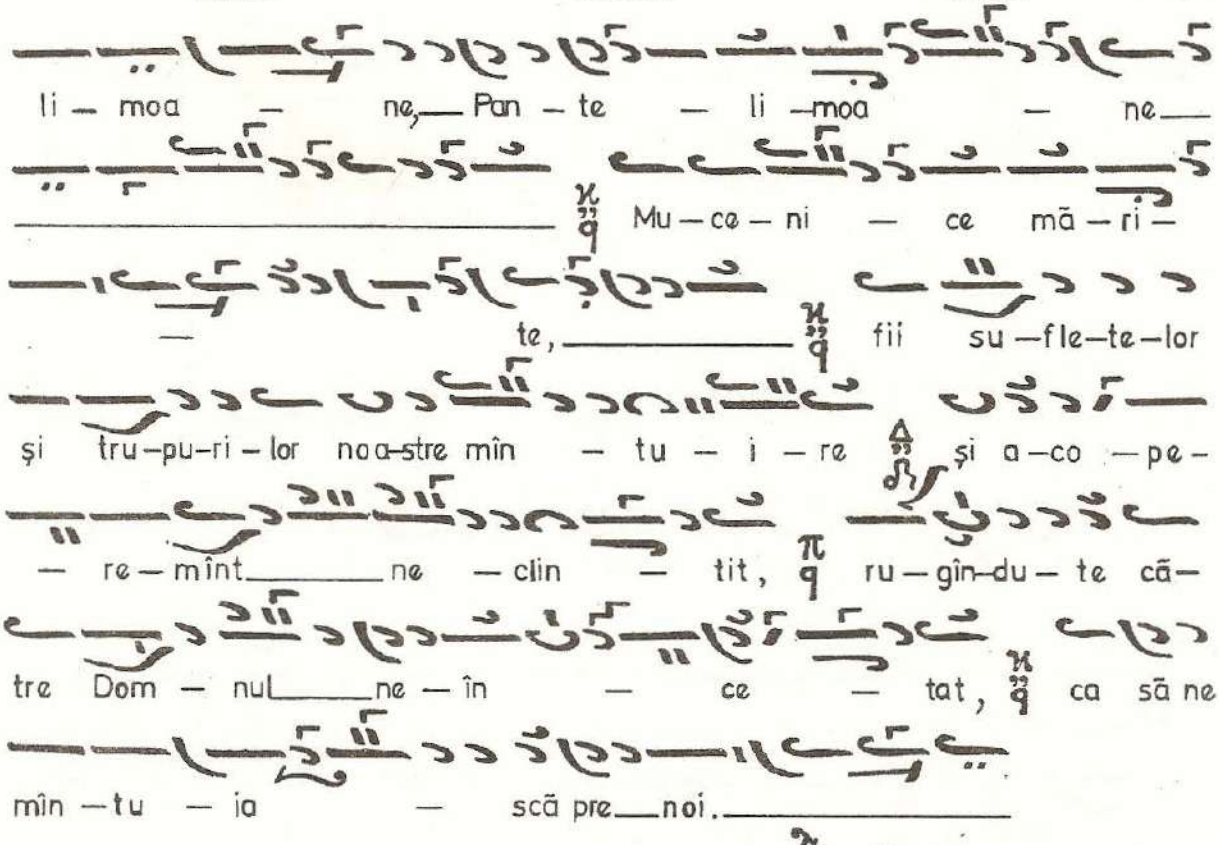
li — moa — ne, Pan — te — li — moa — ne
Mu — ce — ni — ce mă — ri —
— te, fii su — fle — te — lor
și tru — pu — ri — lor noa — stre mîn — tu — i — re și a — co — pe —
— re — mînt ne — clin — tit, ru — gîn — du — te că —
tre Dom — nul ne — în — ce — tat, ca să ne
mîn — tu — ia — scă pre — noi.

La STIHOAVNĂ, Slavă: glas VIII. Hï.

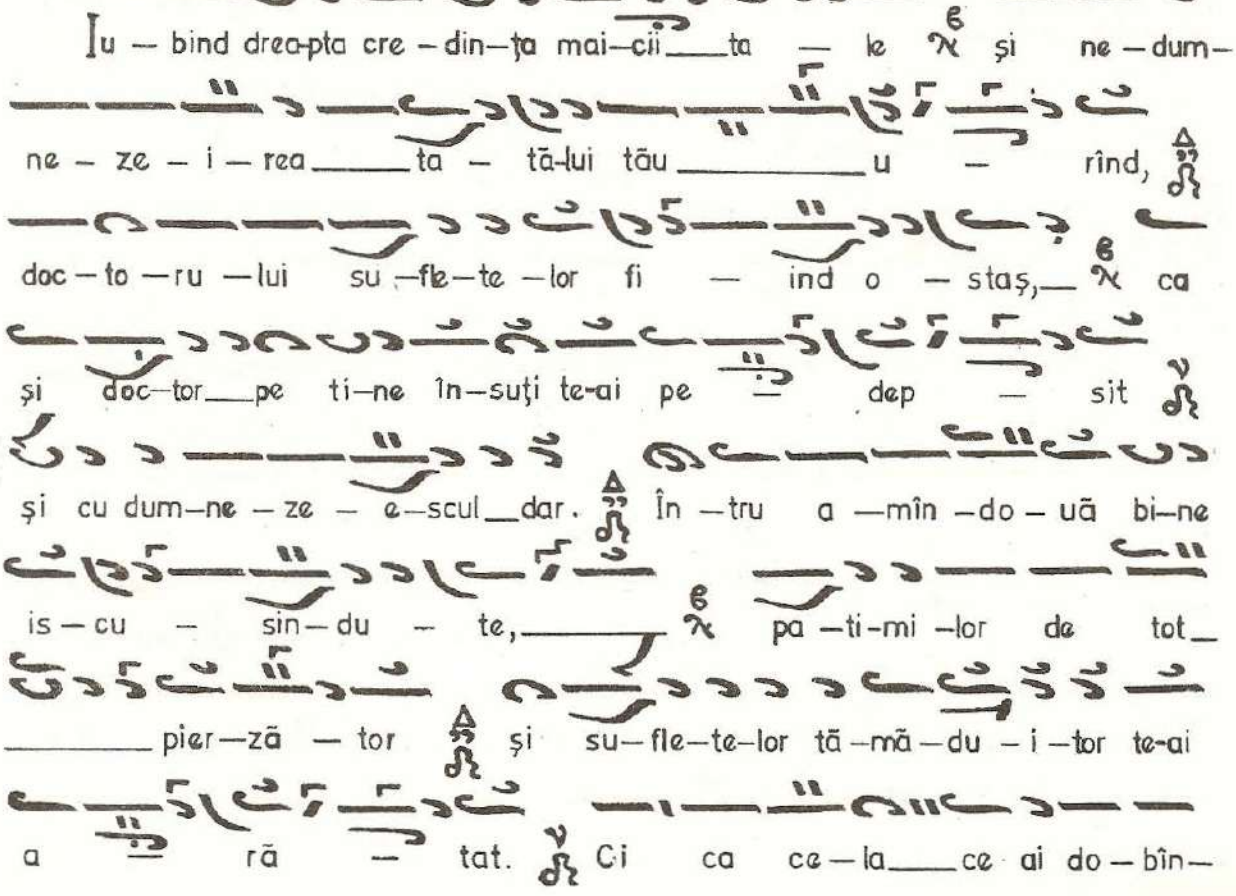
Iu — bind drea — pta cre — din — ța mai — cii — ta — le și ne — dum —
ne — ze — i — rea — ta — tă — lui tău — u — rînd,
doc — to — ru — lui su — fle — te — lor fi — ind o — staș, ca
și doc — tor — pe ti — ne în — suți te — ai pe — dep — sit
și cu dum — ne — ze — e — scul — dar. În — tru a — mîn — do — uă bi — ne
is — cu — sin — du — te, pa — ti — mi — lor de tot —
— pier — că — tor și su — fle — te — lor tă — mă — du — i — tor te — ai
a — ră — tat. Ci ca ce — la — ce ai do — bîn —

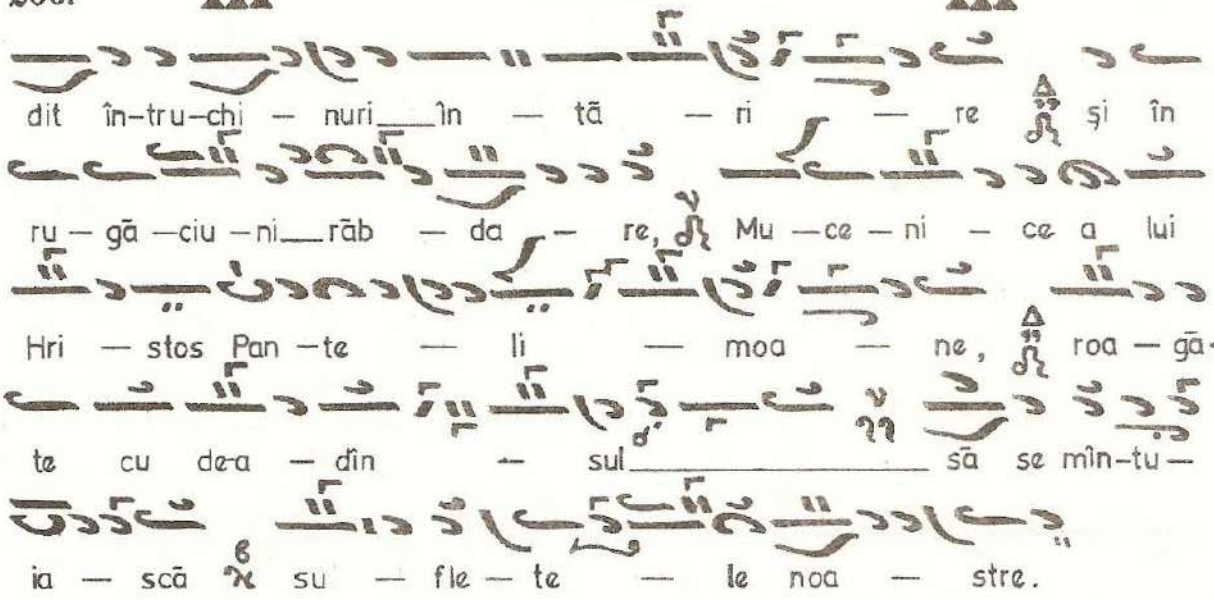
dit în-tru-chi - nuri în - tă - ri - re şi în
ru - gă -ciu -ni răb - da - re, Mu -ce - ni - ce a lui
Hri - stos Pan -te - li - moa - ne, roa - gă -
te cu de-a - din - sul să se mîn-tu -
ia - scă su - fle - te - le noa - stre.

Tropar, glas III. ГЛ. Г.

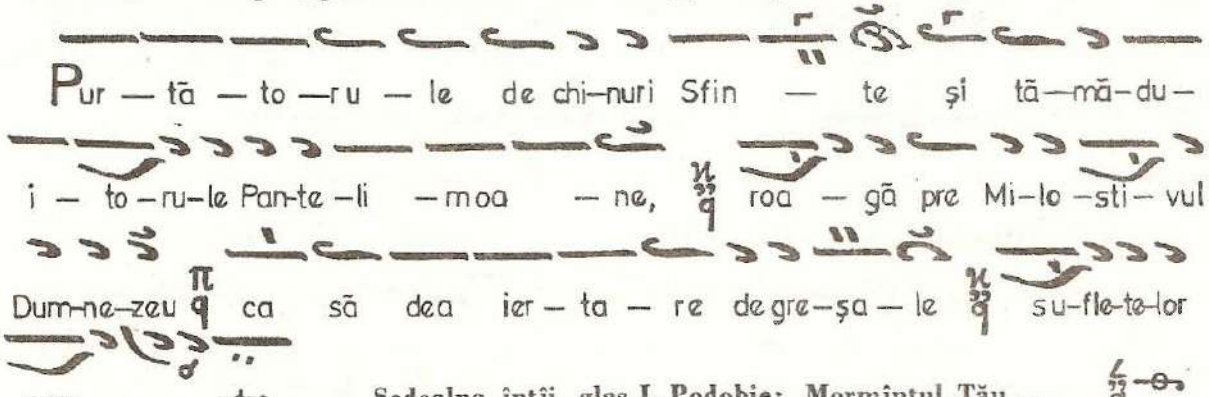
Pur - tă - to -ru - le de chi-nuri Sfin - te şi tă-mă-du -
i - to-ru-le Pan-te -li -moa - ne, roa - gă pre Mi-lo -sti- vul
Dum-ne-zeu ca să dea ier - ta - re de gre-şa - le su-fle-te-lor
noa - stre.

Sedealna întîi, glas I, Podobie: Mormîntul Tău . . .

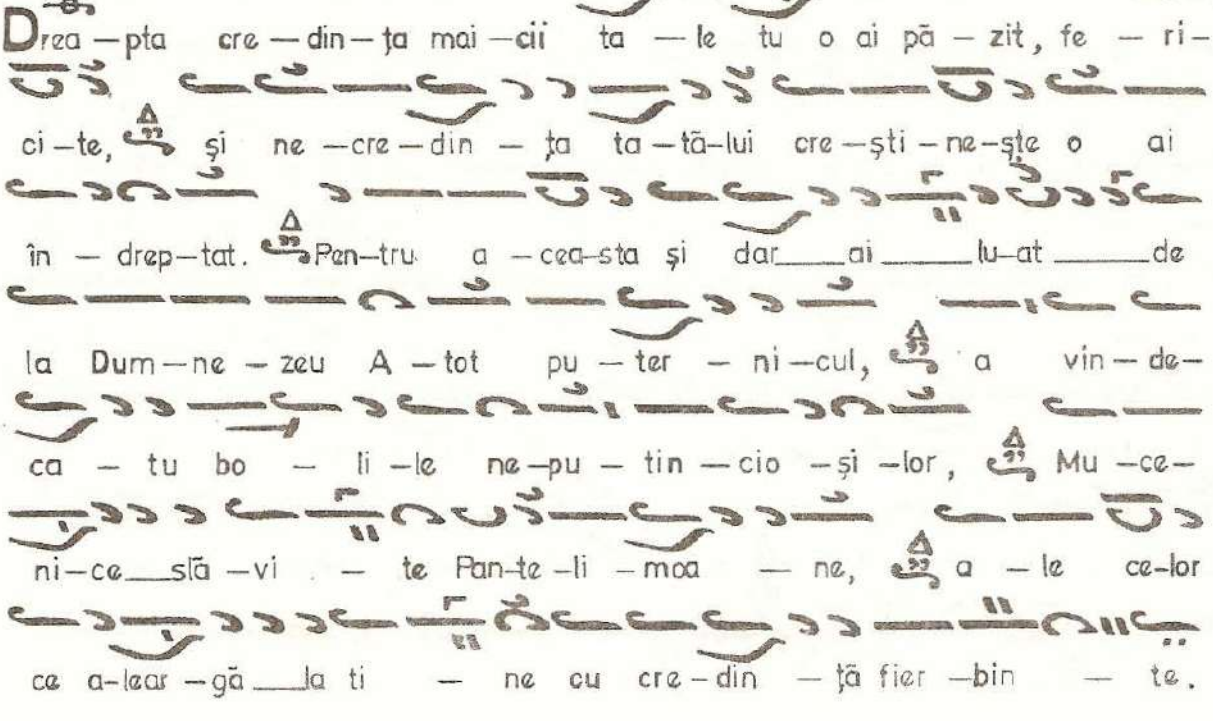
Drea -pta cre - din - ţa mai -cii ta - le tu o ai pă - zit, fe - ri -
ci -te, şi ne -cre - din - ţa ta - tă-lui cre - şti - ne-şte o ai
în - drep - tat. Pen-tru a -cea-sta şi dar ai lu-at de
la Dum - ne - zeu A - tot pu - ter - ni -cul, a vin - de -
ca - tu bo - li -le ne-pu - tin - cio -şi -lor, Mu -ce -
ni -ce slă -vi - te Pan-te -li -moa - ne, a - le ce-lor
ce a-lear -gă la ti - ne cu cre - din - ţă fier -bin - te.

Slavă: Și acum: asemenea.

Nă-dej-dea cre-şti-ni-lor, Prea sfîn-tă Fe-cioa-ră, roa-
gă ne-în-ce-tat, cu pu-te-ri-le ce-le de sus, pre Dum-ne-
zeu, pe Ca-re L-ai nă-scut mai pre-sus de cu-get şi de
cu-vînt, să ne dea no-uă tu-tu-ror ier-ta-re de pă-
ca-te şi în-drep-ta-re vi-e-ţii, ce-lor ce te
slă-vim pu-ru-rea cu cre-din-ţă şi cu dra-go-ste.

A doua Sedealnă, glas IV, Podobie: Cel ce Te-ai înălțat . . .

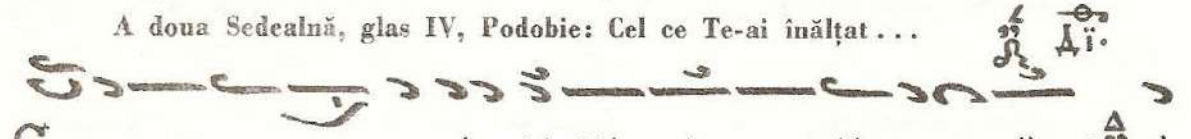
Ca pe un o-staş al lui Hri-stos ne-bi-ru-it şi
pur-tă-tor de chi-nuri prea-vi-teaz, toţi cre-din-
cio-şii te lă-u-dăm pre ti-ne po-doa-ba mu-ce-ni-ci-
-lor, cu cre-din-ţă prăz-nu-ind sfîn-tă po-me-ni-rea
ta. Mu-ce-ni-ce pu-ru-rea po-me-ni-te, şi cin-sti-te
ne-vo-in-ţe-le ta-le cu cîn-tări le mă-rim, în-ţe-lep-
te, şi pre Mîn-tu-i-to-rul Hri-stos slă-vim.

De două ori. **Slavă: Și acum: asemenea.**

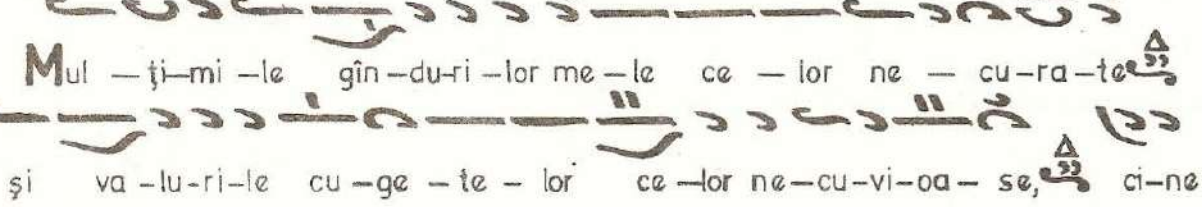

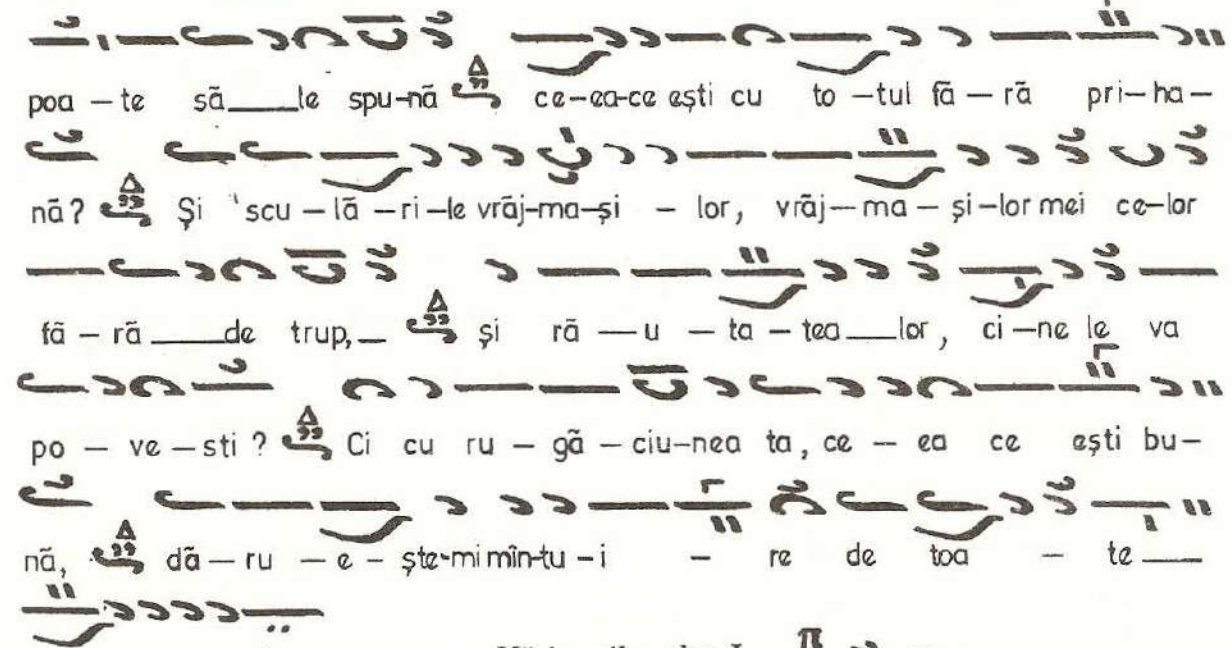
poa – te să___le spu-nă ce-ea-ce ești cu to – tul fă – ră pri – ha –
nă? Și scu – lă – ri – le vrăj-ma-și – lor, vrăj – ma – și-lor mei ce-lor
fă – ră ___de trup, și ră – u – ta – tea___lor, ci – ne le va
po – ve – sti? Ci cu ru – gă – ciu-nea ta, ce – ea ce ești bu –
nă, dă – ru – e – ște-mi mîn-tu – i – re de toa – te___
a – ce – stea.

Mărimurile, glas I. Hï.

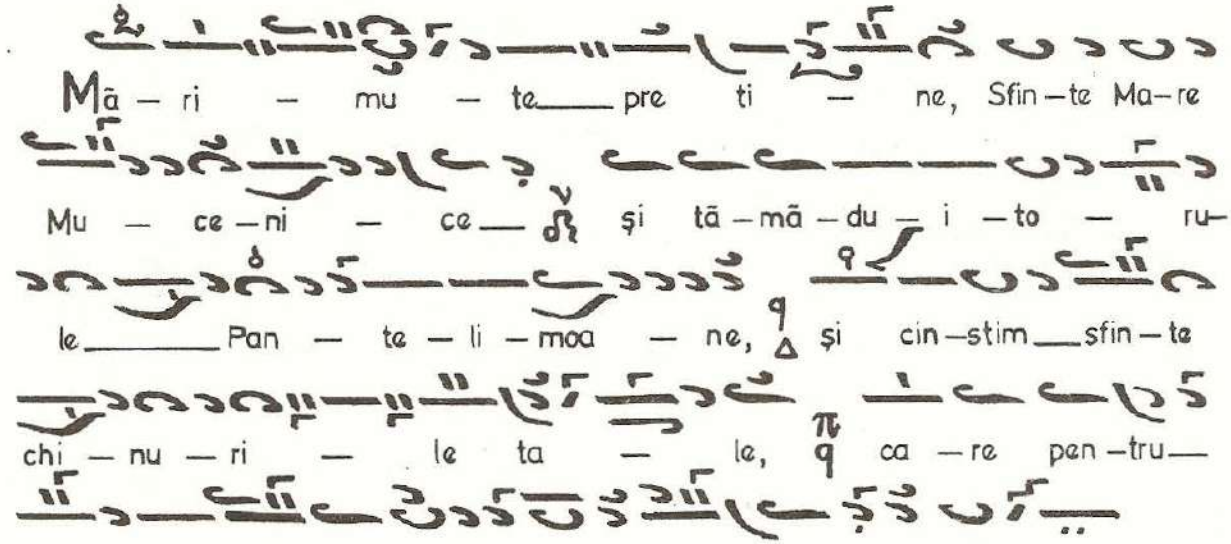
Mă – ri – mu – te___pre ti – ne, Sfin – te Ma – re
Mu – ce – ni – ce___și tă – mă – du – i – to – ru –
le___Pan – te – li – moa – ne, și cin – stim___sfin – te
chi – nu – ri – le ta – le, ca – re pen – tru –
___Hri – stos ___le – ai ___răb – dat.___

După Polieleu, Sedealna, glas IV, Podobie: Arătătu-Te-ai astăzi . . . Aï.

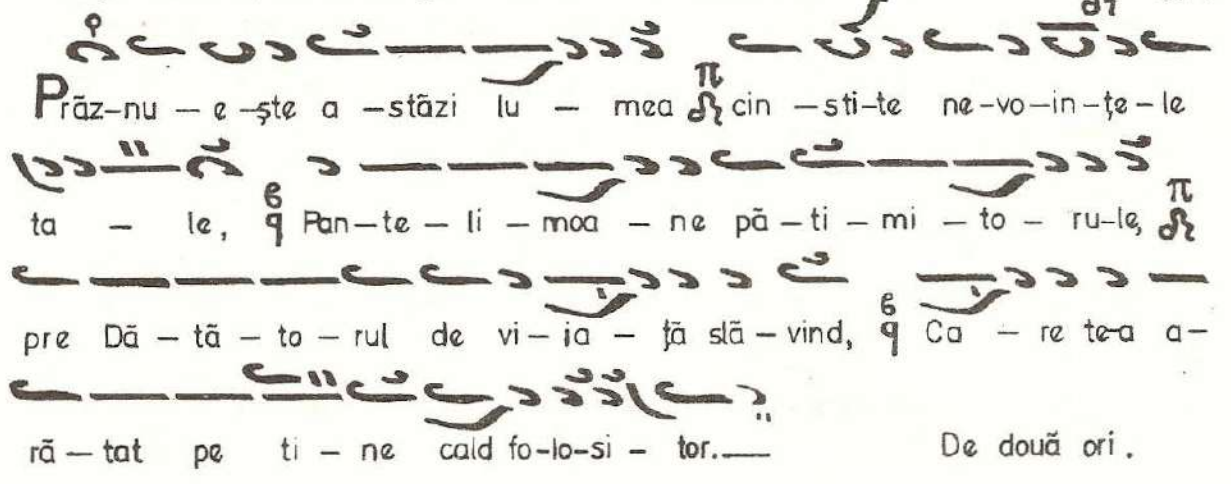
Prăz-nu – e – ște a – stăzi lu – mea cin – sti-te ne-vo-in-țe-le
ta – le, Pan – te – li – moa – ne pă – ti – mi – to – ru-le,
pre Dă – tă – to – rul de vi – ia – ță slă – vind, Ca – re te-a a –
ră – tat pe ti – ne cald fo-lo-si – tor.___ De două ori.

Slavă: Și acum: asemenea.

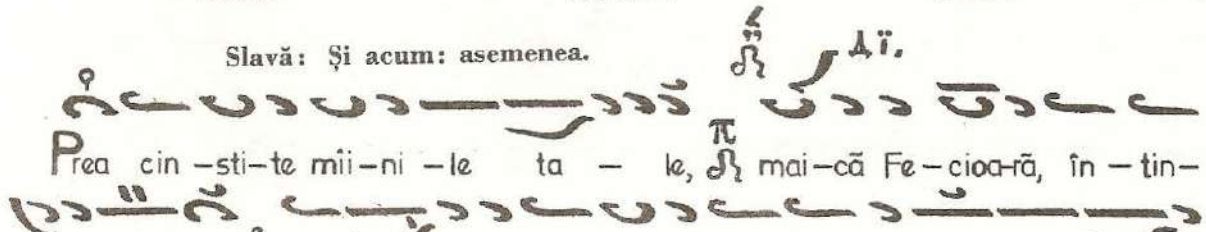
Prea cin-sti-te mii-ni-le ta-le, mai-că Fe-cioa-ră, în-tin-
zîn-du-le, a-co-pe-re pe cei ce nă-dăj-du-esc spre ti-
-ne și pe cei ce stri-gă Fi-u-lui tău: Dă, Hri-stoa-
se, tu-tu-ror mi-le-le Ta-le.

După psalmul 50, Stihira, glas II.

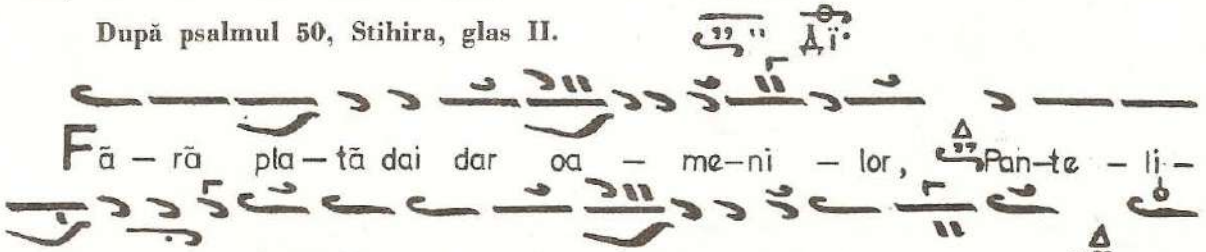
Fă-ră pla-tă dai dar oa-me-ni-lor, Pan-te-li-
moa-ne Mu-ce-ni-ce mă-ri-te, și
du-hu-ri-le a-lungi cu che-ma-rea lui Hri-stos;
și or-bi-lor ve-de-re ai dă-ru-
it ca o slu-gă a Lui de a-proa-pe,
și te roa-gă, tă-mă-du-i-to-ru-le prea fe-ri-
ci-te, să dă-ru-ia-scă lu-mii pa-ce
ta-re și ce-lor ce te iu-besc pe ti-ne,
ma-re mi-lă.

La LAUDE, Slavă: glas IV.

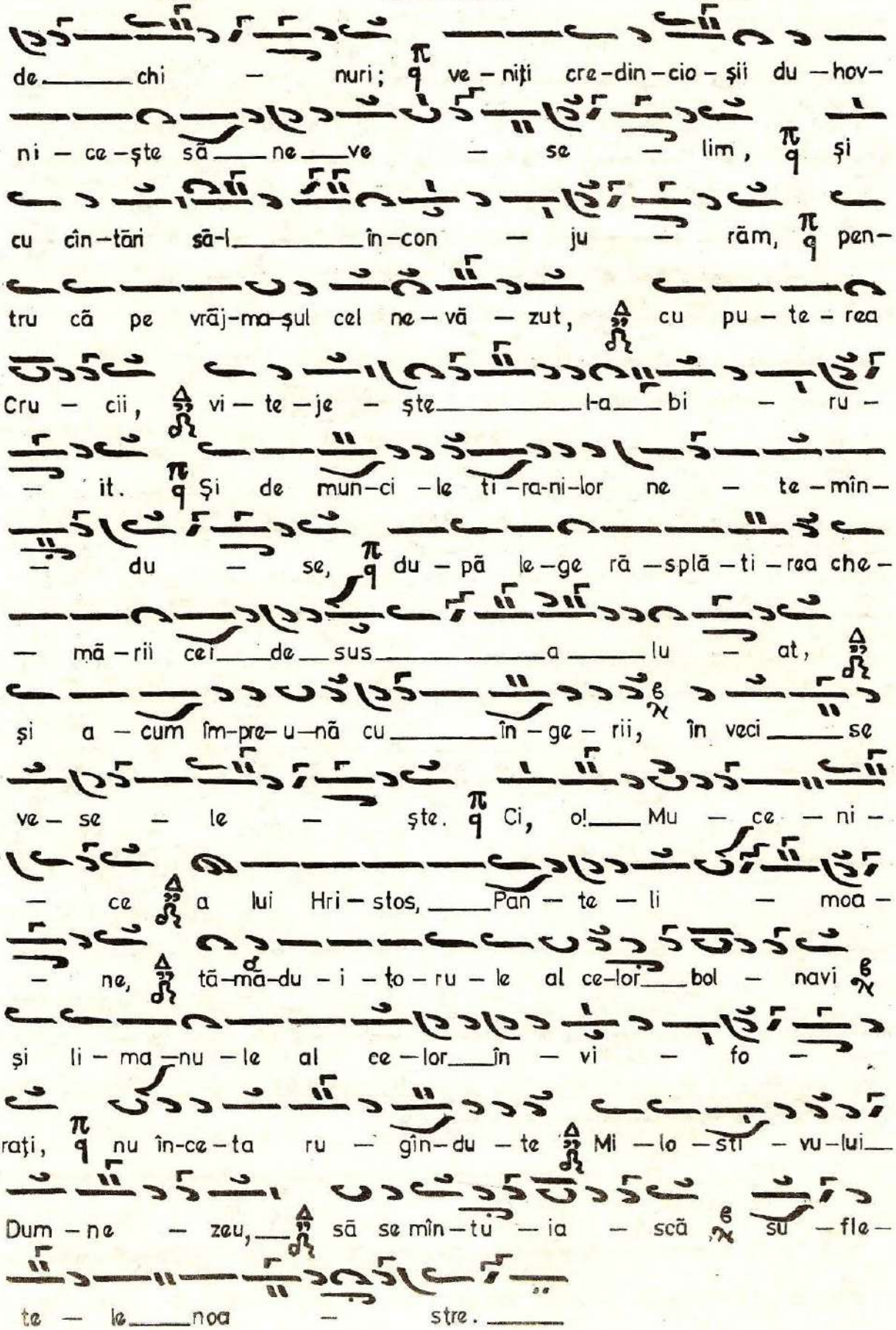
de chi – nuri; ve – niți cre-din-cio – șii du – hov-
ni – ce-ște să ne ve – se – lim, și
cu cîn-tări să-l în-con – ju – răm, pen-
tru că pe vrăj-ma-șul cel ne – vă – zut, cu pu – te – rea
Cru – cii, vi – te – je – ște l-a bi – ru –
– it. Și de mun-ci – le ti-ra-ni-lor ne – te – mîn –
– du – se, du – pă le – ge ră – splă – ti – rea che –
– mă – rii cei de sus a lu – at,
și a – cum îm-pre-u-nă cu în – ge – rii, în veci se
ve – se – le – ște. Ci, o! Mu – ce – ni –
– ce a lui Hri – stos, Pan – te – li – moa –
– ne, tă-mă-du – i – to – ru – le al ce-lor bol – navi
și li – ma – nu – le al ce – lor în – vi – fo –
rați, nu în-ce-ta ru – gîn-du – te Mi – lo – sti – vu-lui
Dum – ne – zeu, să se mîn – tu – ia – scă su – fle –
te – le noa – stre.

LUNA AUGUST

La Scoaterea Cinstitei Cruci, să se caute slujba la pag. 52, Tom. 1.

La Sfinții 7 Macabei, Slavă: glas VIII.

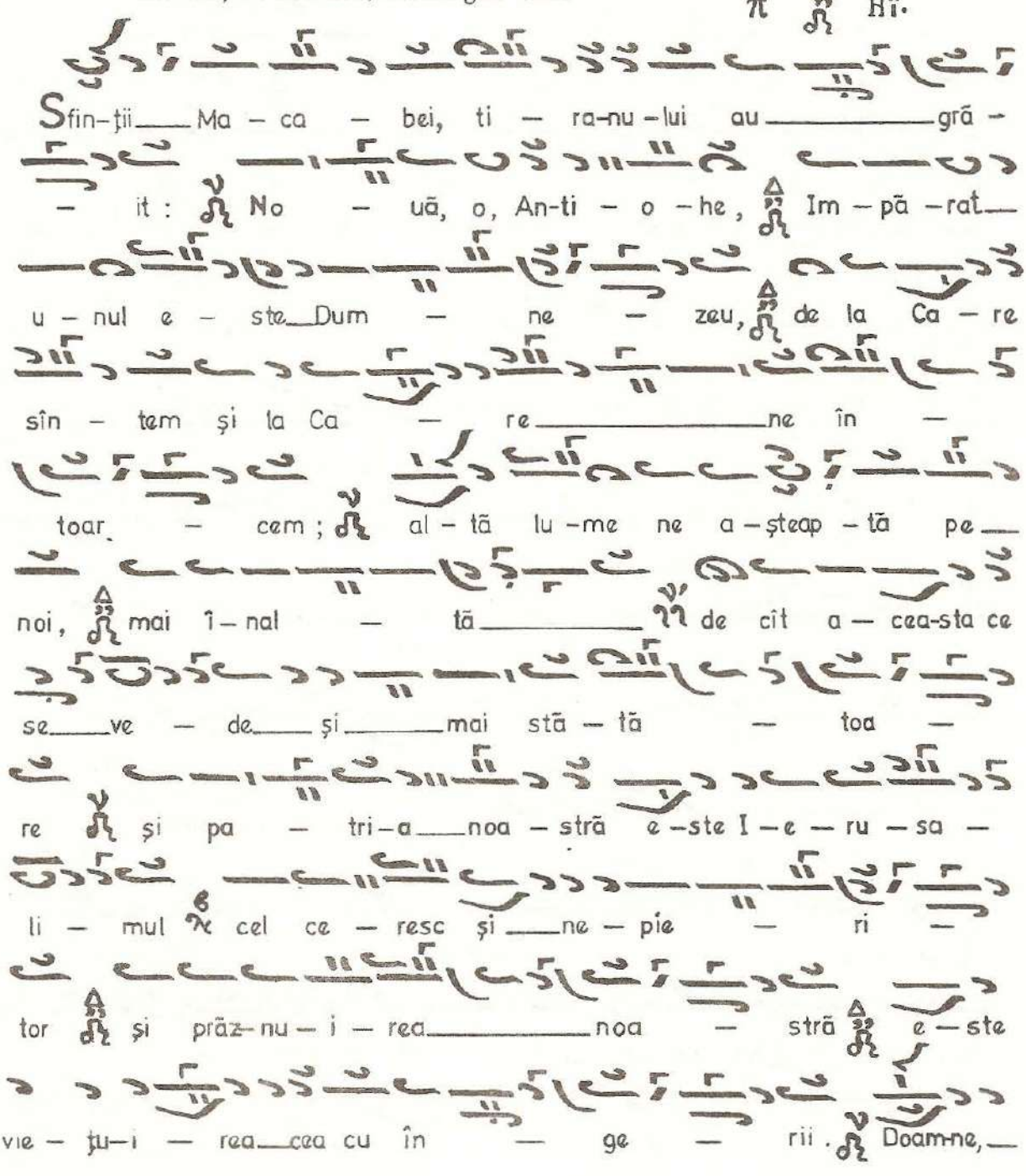
Hï·
Sfin-ţii Ma-ca-bei, ti-ra-nu-lui au grã-
it: No-uã, o, An-ti-o-he, Im-pã-rat
u-nul e-ste Dum-ne-zeu, de la Ca-re
sîn-tem şi la Ca-re ne în-
toar-cem; al-tã lu-me ne a-şteap-tã pe
noi, mai î-nal-tã de cît a-cea-sta ce
se-ve-de şi mai stã-tã toa-
re şi pa-tri-a noa-strã e-ste I-e-ru-sa-
li-mul cel ce-resc şi ne-pie-ri-
tor şi prăz-nu-i-rea noa-strã e-ste
vie-ţu-i-rea cea cu în-ge-rii. Doam-ne,

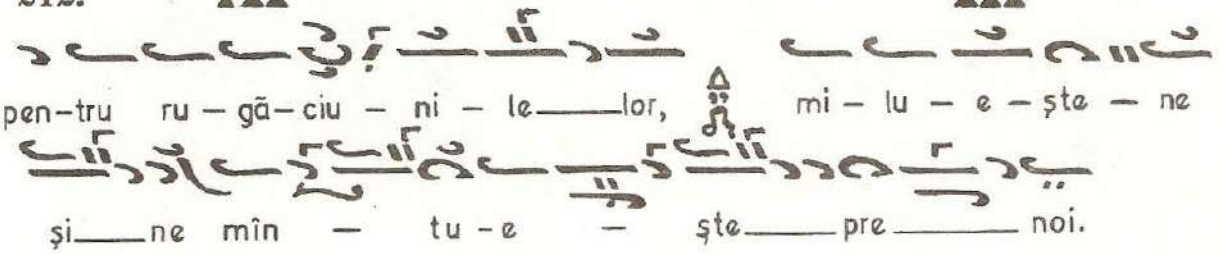

Și acum: asemenea. Pre care dedemult Moisi . . .pag. 46, Tom. 1.

Troparul Sfinților: Pentru durerile . . . pag. 122, Tom. 2. Și al Crucii, pag. 47 Tom. 1.

La LAUDE, Slavă: glas | V

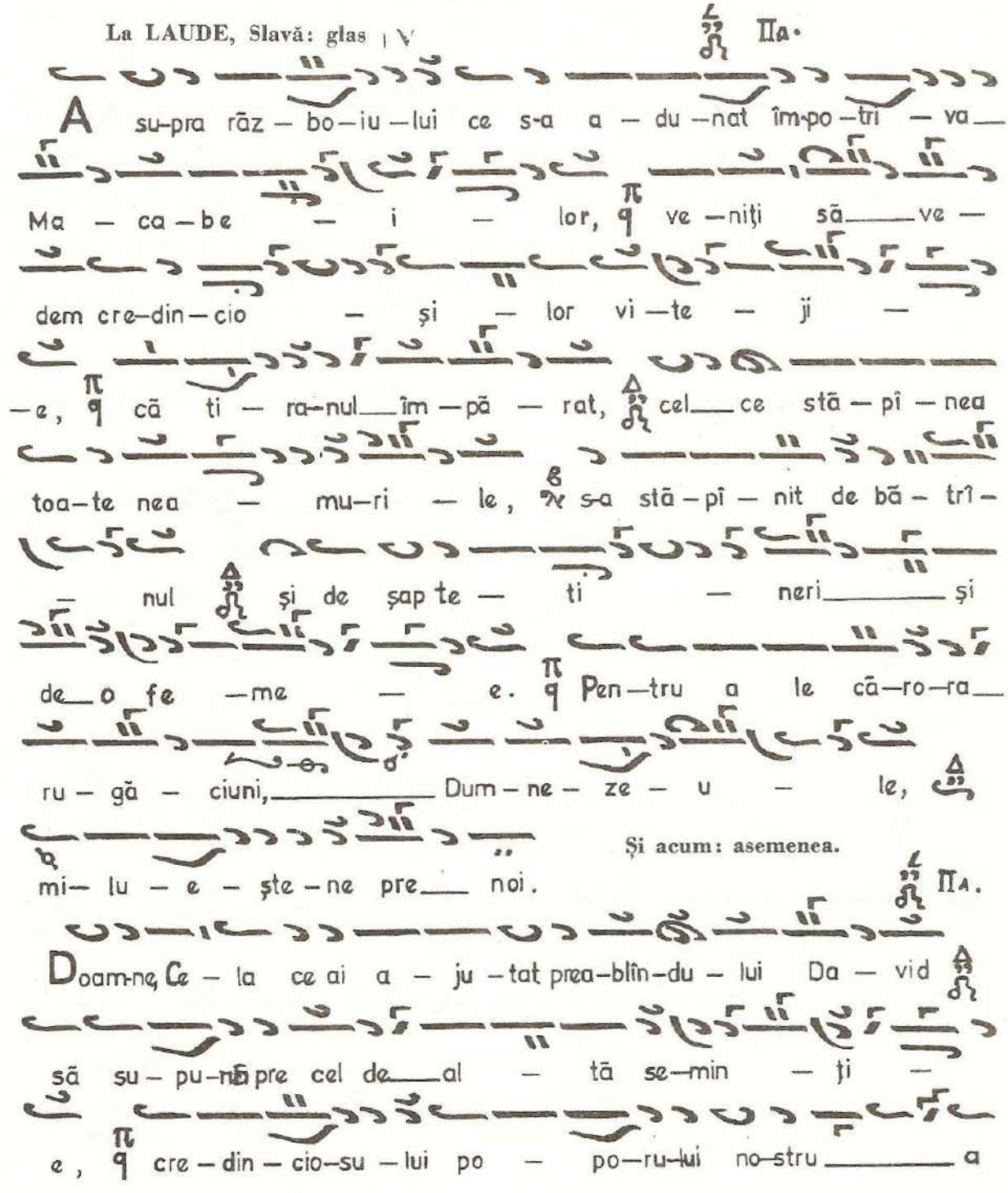
Πa.
A su–pra răz – bo–iu–lui ce s-a a – du–nat îm-po–tri – va—
Ma – ca–be – i – lor, ve–niți să——ve –
dem cre–din–cio – și – lor vi–te – ji –
–e, că ti – ra–nul——îm–pă – rat, cel——ce stă – pî – nea
toa–te nea – mu–ri – le, s-a stă–pî – nit de bă – trî–
– nul și de șap te – ti – neri——și
de——o fe –me – e. Pen–tru a le că–ro–ra—
ru – gă – ciuni,—— Dum – ne – ze – u – le,
mi– lu – e – ște–ne pre——noi.
Și acum: asemenea.
Πa.
Doam-ne, Ce – la ce ai a – ju–tat prea–blîn–du – lui Da – vid
să su – pu–ne pre cel de——al – tă se–min – ți –
e, cre – din – cio–su – lui po – po–ru–lui no–stru——a

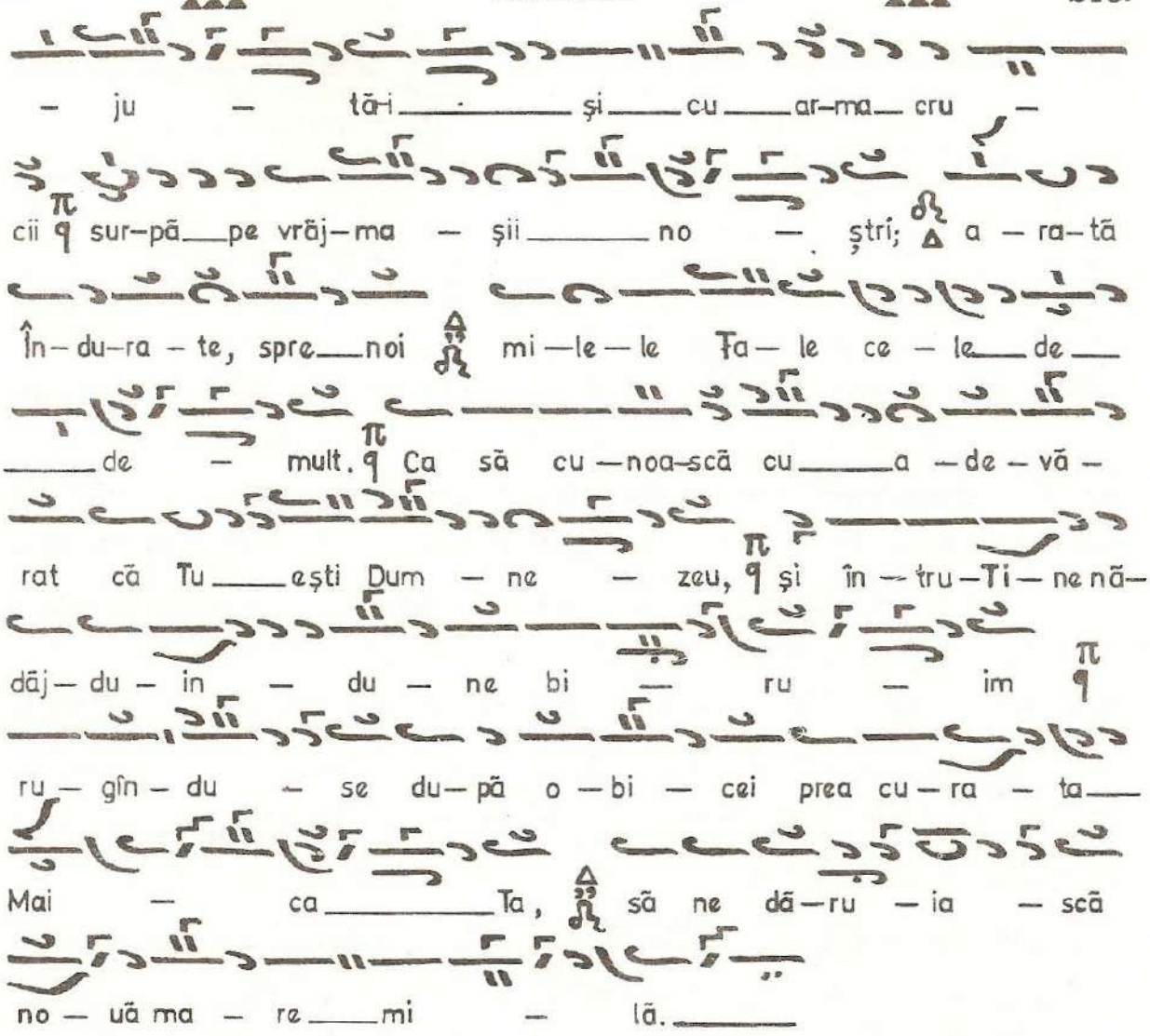
– ju – tă-i ___ și ___ cu ___ ar–ma– cru –
cii sur–pă___pe vrăj–ma – șii ___ no – ștri; a – ra–tă
În–du–ra – te, spre___noi mi–le–le Ta– le ce – le___de___
___de – mult. Ca să cu–noa–scă cu___a –de – vă –
rat că Tu___ești Dum – ne – zeu, și în – tru–Ti – ne nă–
dăj– du – in – du – ne bi – ru – im
ru – gîn – du – se du–pă o –bi – cei prea cu – ra – ta___
Mai – ca___Ta, să ne dă–ru – ia – scă
no – uă ma – re___mi – lă.___

În 6. LA SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Stihirile de seara, glas IV.

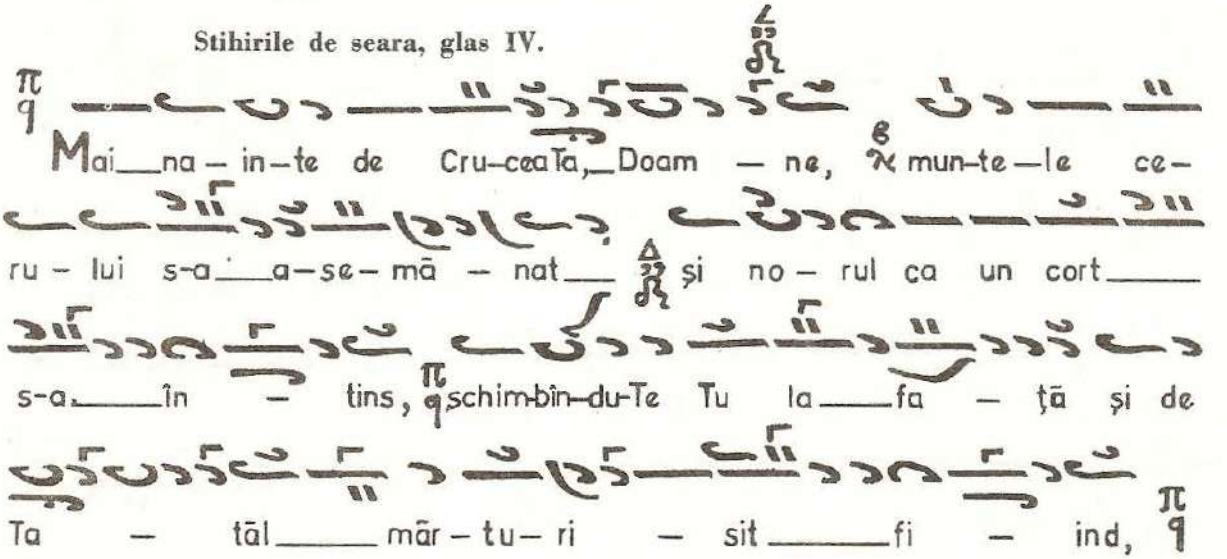
Mai___na – in–te de Cru–ceaTa,_Doam – ne, mun–te–le ce–
ru – lui s-a___a–se– mă – nat___ și no – rul ca un cort___
s-a___în – tins, schim-bîn–du-Te Tu la___fa – ță și de
Ta – tăl___măr – tu– ri – sit___fi – ind,

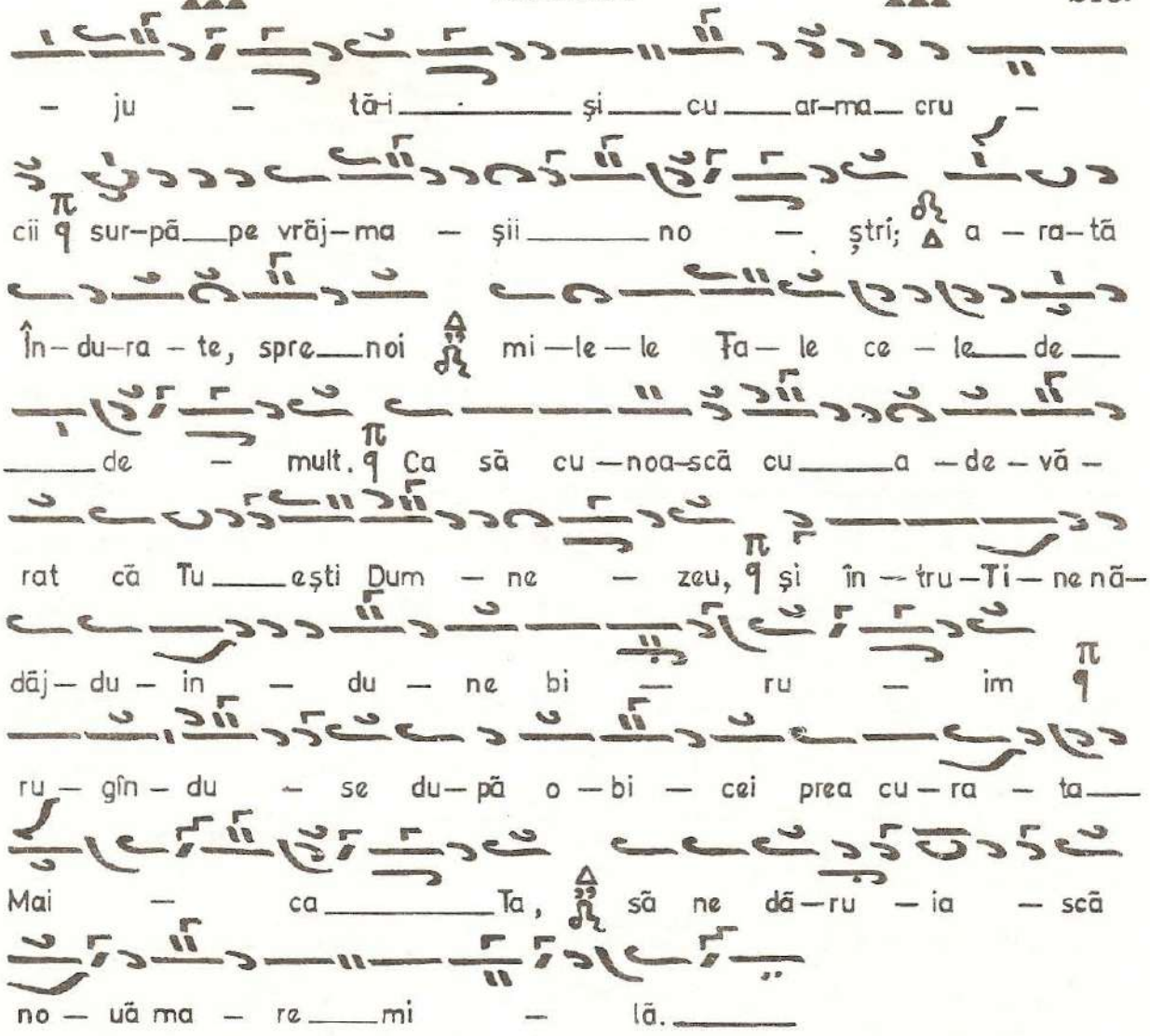
– ju – tă-i ___ și ___ cu ___ ar–ma– cru –
cii sur–pă___pe vrăj–ma – șii ___ no – ștri; a – ra–tă
În–du–ra – te, spre___noi mi–le–le Ta– le ce – le___de___
___de – mult. Ca să cu–noa–scă cu___a –de – vă –
rat că Tu___ești Dum – ne – zeu, și în – tru–Ti – ne nă–
dăj– du – in – du – ne bi – ru – im
ru – gîn – du – se du–pă o –bi – cei prea cu – ra – ta___
Mai – ca___Ta, să ne dă–ru – ia – scă
no – uă ma – re___mi – lă.___

În 6. LA SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Stihirile de seara, glas IV.

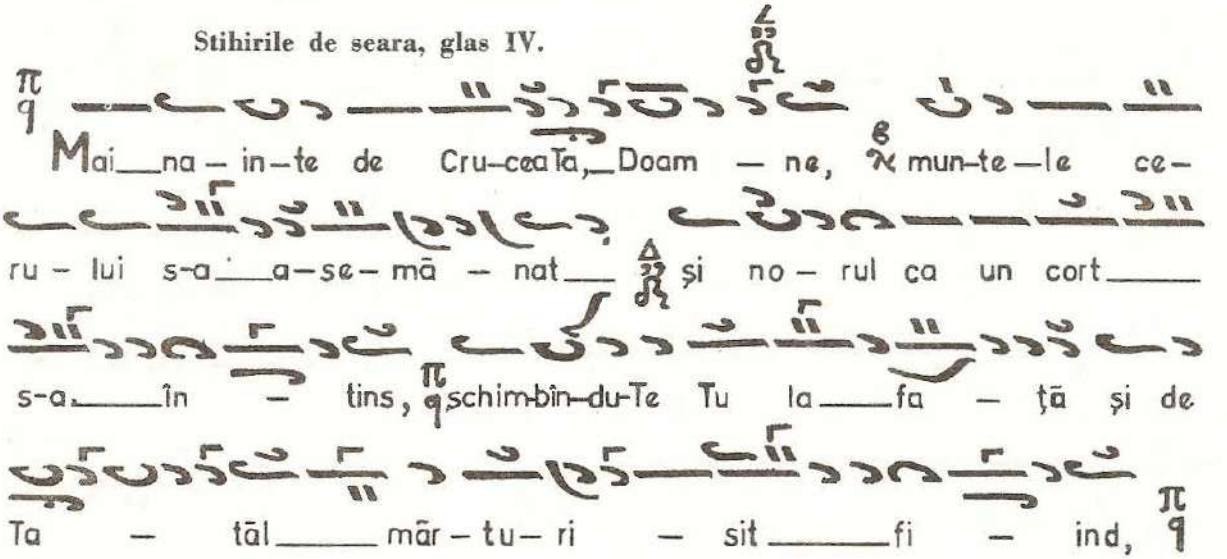
Mai___na – in–te de Cru–ceaTa,_Doam – ne, mun–te–le ce–
ru – lui s-a___a–se– mă – nat___ și no – rul ca un cort___
s-a___în – tins, schim-bîn–du-Te Tu la___fa – ță și de
Ta – tăl___măr – tu– ri – sit___fi – ind,

de fa — ţă e-ra Pe — tru şi cu Ia — cov___şi___cu I—

— o — an, ca cei ce vrem să fi—e îm—pre—u—

nă___cu___ti — ne şi în vre — mea___vîn — ză —

— rii___Ta — le, ca vă — zînd mi — nu—ni —

— le___Ta — le să nu se în — fri — co — şe — ze de___

pa — ti — mi — le___Ta — le, că — ro-ra ca să

ne___în — chi — năm, În pa—ce în vred — ni — ce — şte — ne___

___pre___noi, pen — tru ma — re___mi — la___Ta.___

Mai na — in—te de Cru—cea Ta, Doam — ne, su — ind pre___

u — ce — nici în mun — te î — nalt,___Te-ai schim—

bat la fa — ţă î — na — in — tea___lor. Cu

ra—ze —le pu — te — rii lu—mi — nîn — du-i pre dîn—

— şii, pe de o — par—te cu iu — bi —rea de___oa —

meni iar___pe de___al — ta, cu pu — te —

rea, vrînd să le a — răţi stră—lu — ci — rea___în vi — e —

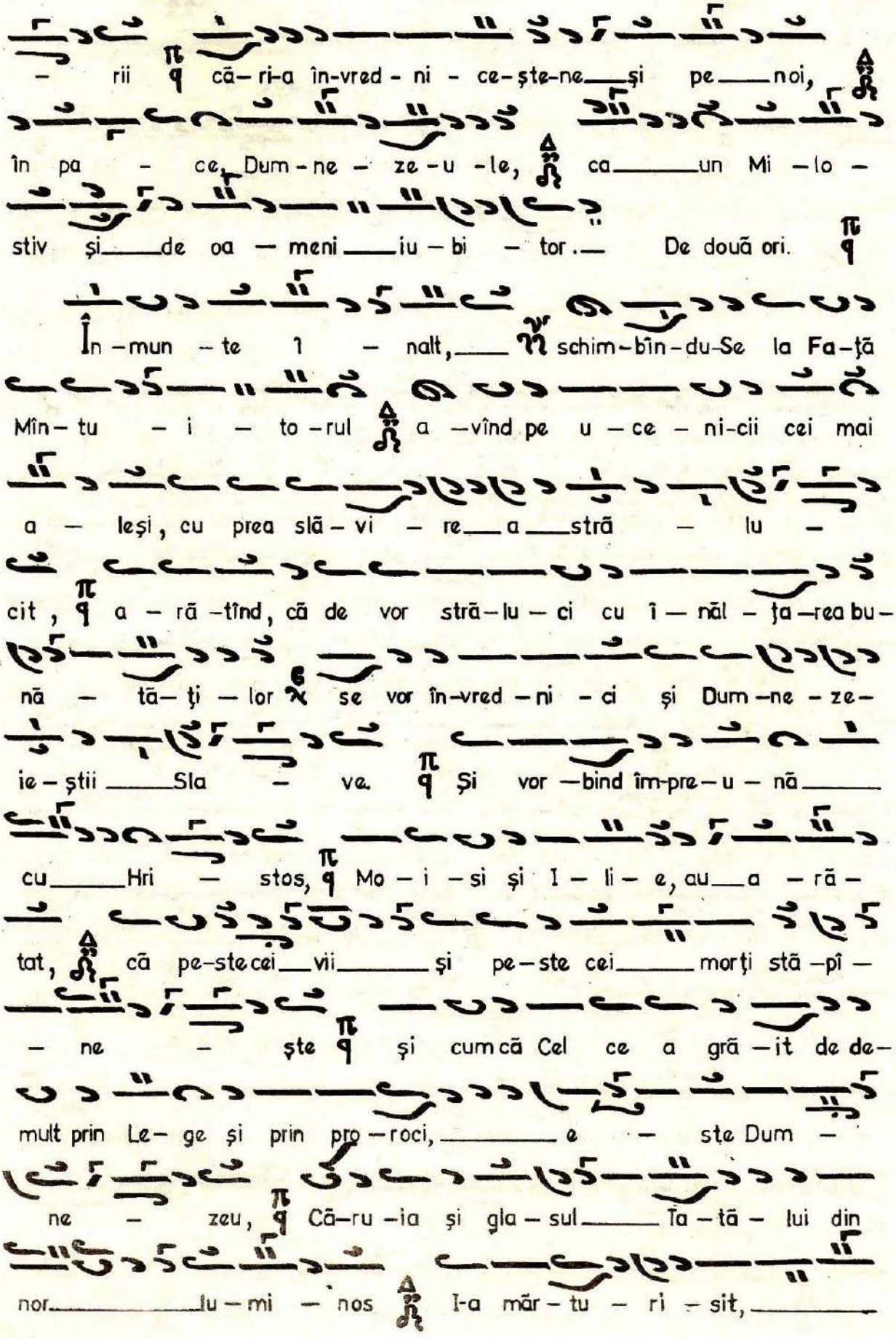
– rii că-ri-a în-vred-ni-ce-ște-ne și pe noi,
în pa-ce, Dum-ne-ze-u-le, ca un Mi-lo-
stiv și de oa-meni iu-bi-tor. De două ori.
În-mun-te î-nalt, schim-bîn-du-Se la Fa-ță
Mîn-tu-i-to-rul a-vînd pe u-ce-ni-cii cei mai
a-leși, cu prea slă-vi-re a stră-lu-
cit, a-ră-tînd, că de vor stră-lu-ci cu î-năl-ța-rea bu-
nă-tă-ți-lor se vor în-vred-ni-ci și Dum-ne-ze-
ie-știi Sla-va. Și vor-bind îm-pre-u-nă
cu Hri-stos, Mo-i-si și I-li-e, au a-ră-
tat, că pe-ste cei vii și pe-ste cei morți stă-pî-
-ne-ște și cum că Cel ce a grăit de de-
mult prin Le-ge și prin pro-roci, e-ste Dum-
ne-zeu, Că-ru-ia și gla-sul Ta-tă-lui din
nor lu-mi-nos I-a mărturisit,

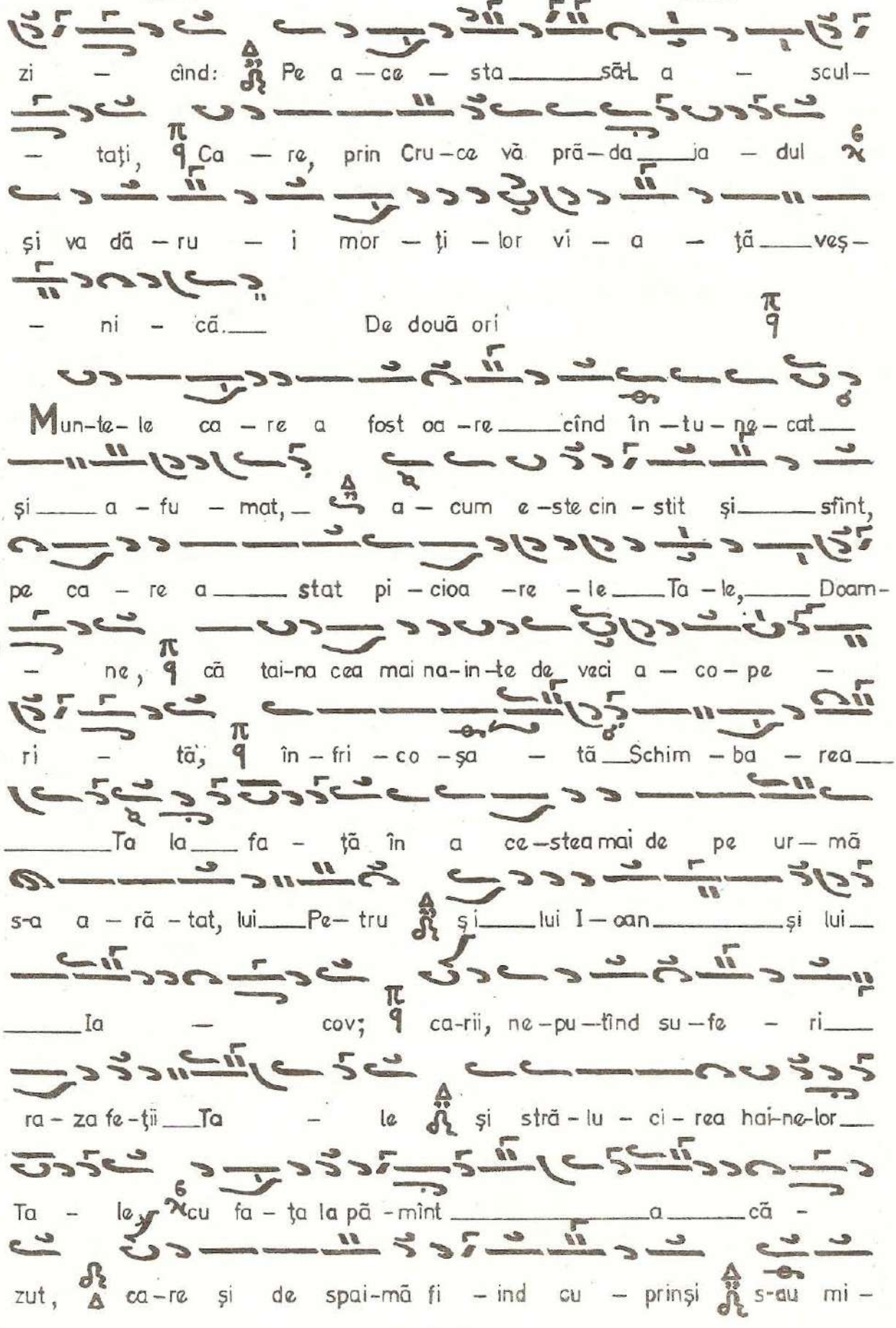
zi — cînd: Pe a — ce — sta — să-L a — scul —
— taţi, Ca — re, prin Cru — ce vă pră — da — ja — dul
şi va dă — ru — i mor — ţi — lor vi — a — ţă — veş —
— ni — că. De două ori
Mun-te- le ca — re a fost oa — re — cînd în — tu — ne — cat —
şi — a — fu — mat, a — cum e — ste cin — stit şi — sfînt,
pe ca — re a — stat pi — cioa — re — le — Ta — le, — Doam —
— ne, că tai-na cea mai na-in-te de veci a — co — pe —
ri — tă, în — fri — co — şa — tă — Schim — ba — rea —
— Ta la — fa — ţă în a ce — stea mai de pe ur — mă
s-a a — ră — tat, lui — Pe — tru şi — lui I — oan — şi lui —
— Ia — cov; ca-rii, ne — pu — tînd su — fe — ri —
ra — za fe — ţii — Ta — le şi stră — lu — ci — rea hai-ne-lor —
Ta — le, cu fa — ţa la pă — mînt — a — că —
zut, ca — re şi de spai-mă fi — ind cu — prinşi s-au mi —

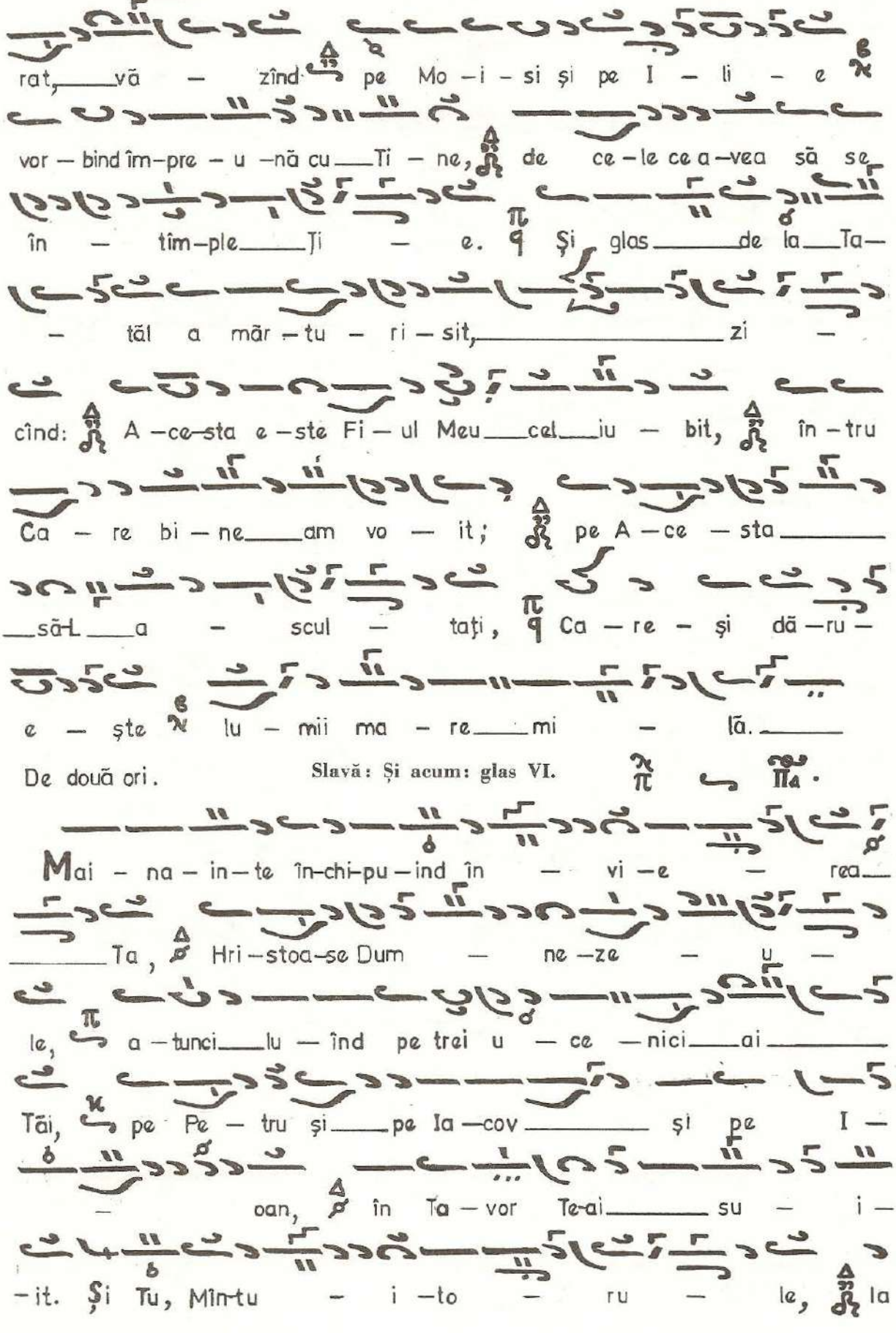
rat, vă — zînd pe Mo — i — si și pe I — li — e
vor — bind îm — pre — u — nă cu Ti — ne, de ce — le ce a — vea să se
în — tîm — ple Ți — e. Și glas de la Ta —
— tăl a măr — tu — ri — sit, zi —
cînd: A — ce — sta e — ste Fi — ul Meu cel iu — bit, în — tru
Ca — re bi — ne am vo — it; pe A — ce — sta
să — L a — scul — tați, Ca — re — și dă — ru —
e — ște lu — mii ma — re mi — lă.
De două ori. Slavă: Și acum: glas VI.
Mai — na — in — te în — chi — pu — ind în — vi — e — rea
Ta, Hri — stoa — se Dum — ne — ze — u —
le, a — tunci lu — înd pe trei u — ce — nici ai
Tăi, pe Pe — tru și pe Ia — cov și pe I —
— oan, în Ta — vor Te — ai su — i —
— it. Și Tu, Mîn — tu — i — to — ru — le, la

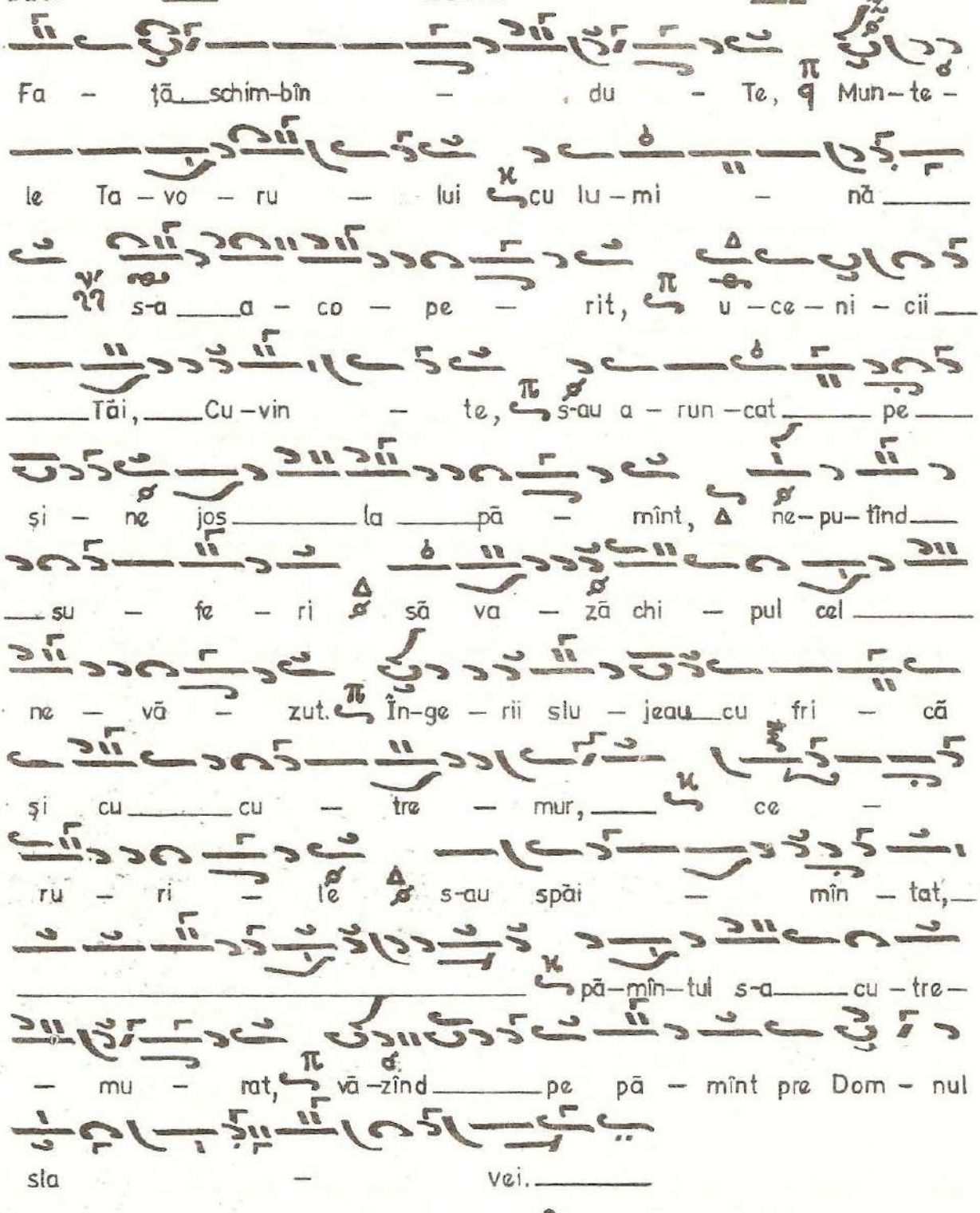
Fa - ţă schim-bîn - du - Te, Mun-te-
le Ta-vo-ru - lui cu lu-mi - nă
s-a a-co-pe-rit, u-ce-ni-cii
Tăi, Cu-vin-te, s-au a-run-cat pe
şi-ne jos la pă-mînt, ne-pu-tînd
su-fe-ri să va-ză chi-pul cel
ne-vă-zut. În-ge-rii slu-jeau cu fri-că
şi cu cu-tre-mur, ce-
ru-ri-le s-au spăi-mîn-tat,
pă-mîn-tul s-a cu-tre-
mu-rat, vă-zînd pe pă-mînt pre Dom-nul
sla-vei.

La LITIE, Slavă: glas V.

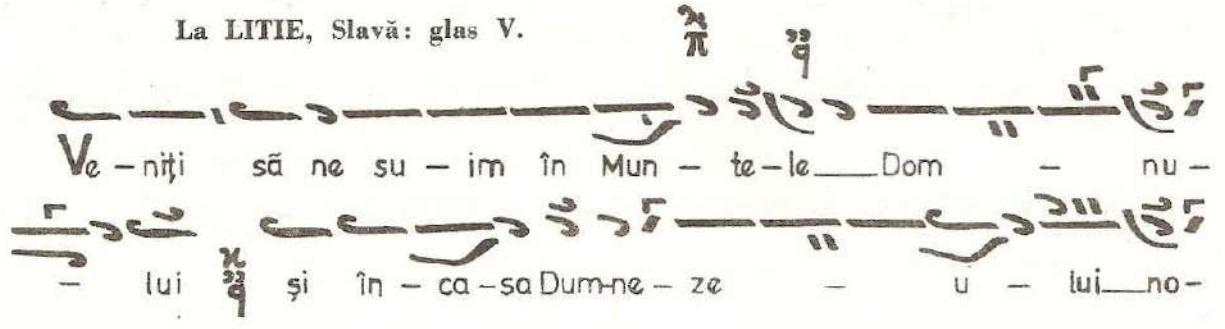

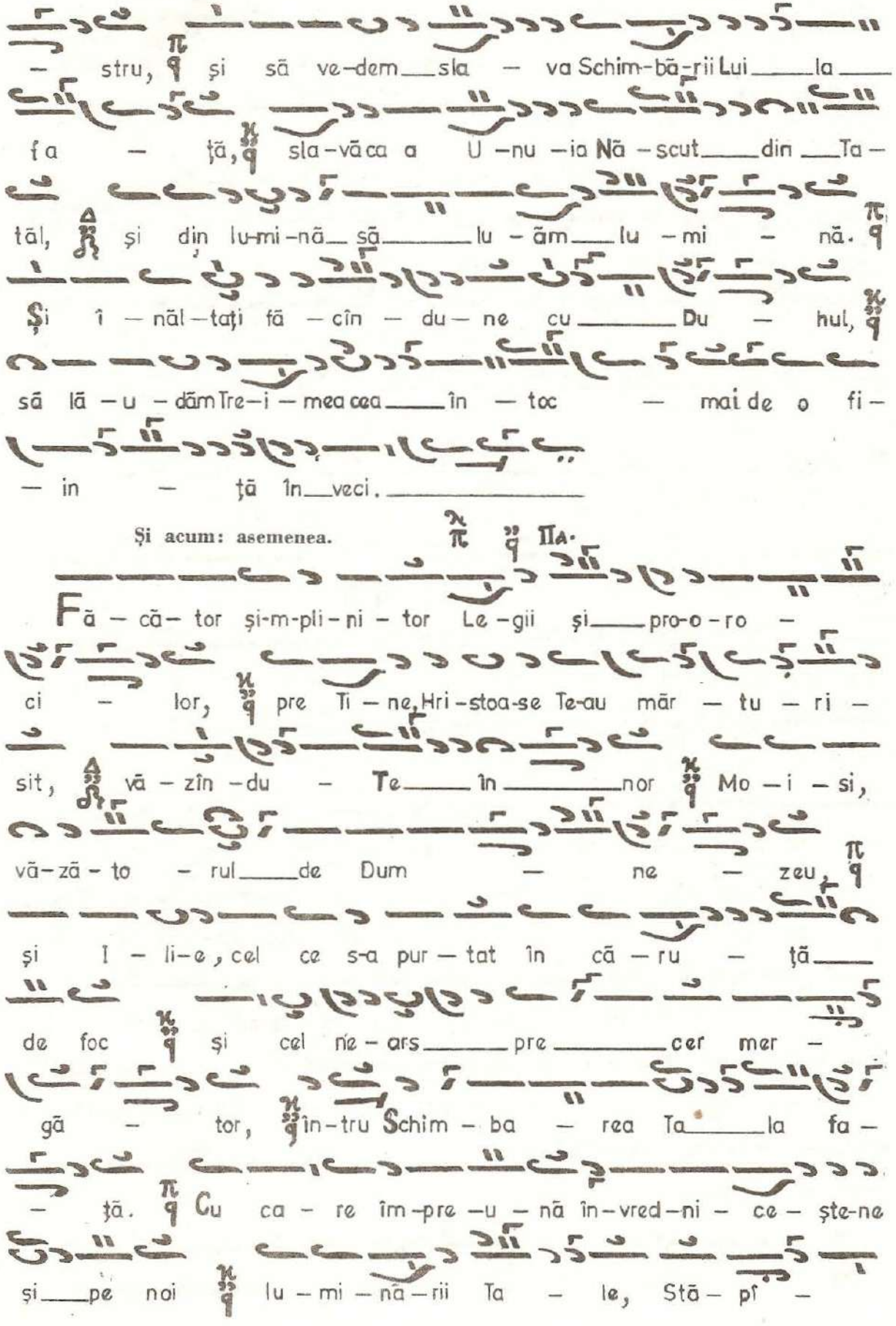
– stru, și să ve-dem sla – va Schim-bă-rii Lui la
fa – ță, sla-vă ca a U-nu-ia Nă-scut din Ta-
tăl, și din lu-mi-nă să lu-ăm lu-mi – nă.
Și î-năl-ță-ți fă-cîn-du-ne cu Du-hul,
să lă-u-dăm Tre-i-mea cea în-toc-mai de o fi-
– in – ță în veci.

Și acum: asemenea. Πα.

Fă-că-tor și-m-pli-ni-tor Le-gii și pro-o-ro-
ci – lor, pre Ti-ne, Hri-stoa-se Te-au măr-tu-ri-
sit, vă-zîn-du-Te în nor Mo-i-si,
vă-ză-to-rul de Dum-ne-zeu,
și I-li-e, cel ce s-a pur-tat în că-ru-ță
de foc și cel ne-ars pre cer mer-
gă-tor, în-tru Schim-ba-rea Ta la fa-
– ță. Cu ca-re îm-pre-u-nă în-vred-ni-ce-ște-ne
și pe noi lu-mi-nă-rii Ta-le, Stă-pî-

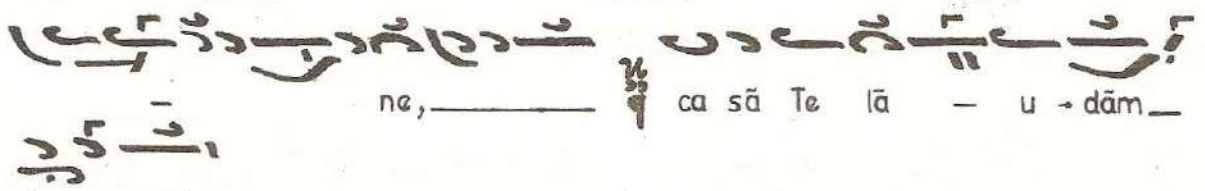

La STIHOAVNĂ, Stihirile, glas I. Πα.

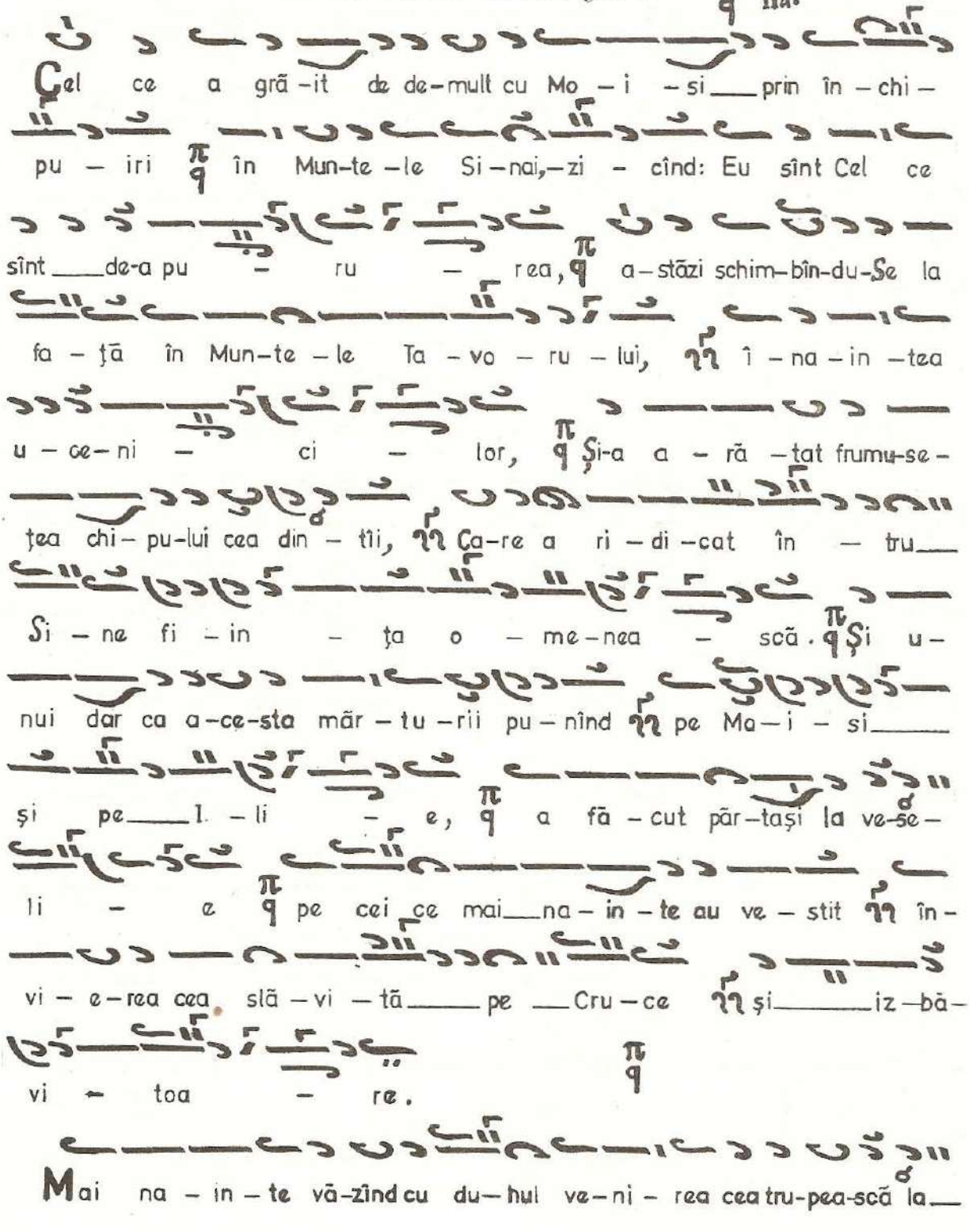
Cel ce a grăit de demult cu Moi – si prin în – chi –
pu – iri în Mun – te – le Si – nai, – zi – cînd: Eu sînt Cel ce
sînt de – a pu – ru – rea, a – stăzi schim – bîn – du – Se la
fa – ţă în Mun – te – le Ta – vo – ru – lui, î – na – in – tea
u – ce – ni – ci – lor, Şi – a a – ră – tat frumu – se –
ţea chi – pu – lui cea din – tîi, Ca – re a ri – di – cat în – tru
Si – ne fi – in – ţa o – me – nea – scă. Şi u –
nui dar ca a – ce – sta măr – tu – rii pu – nînd pe Mo – i – si
şi pe – li – e, a fă – cut păr – taşi la ve – se –
li – e pe cei ce mai na – in – te au ve – stit în –
vi – e – rea cea slă – vi – tă pe Cru – ce şi iz – bă –
vi – toa – re.

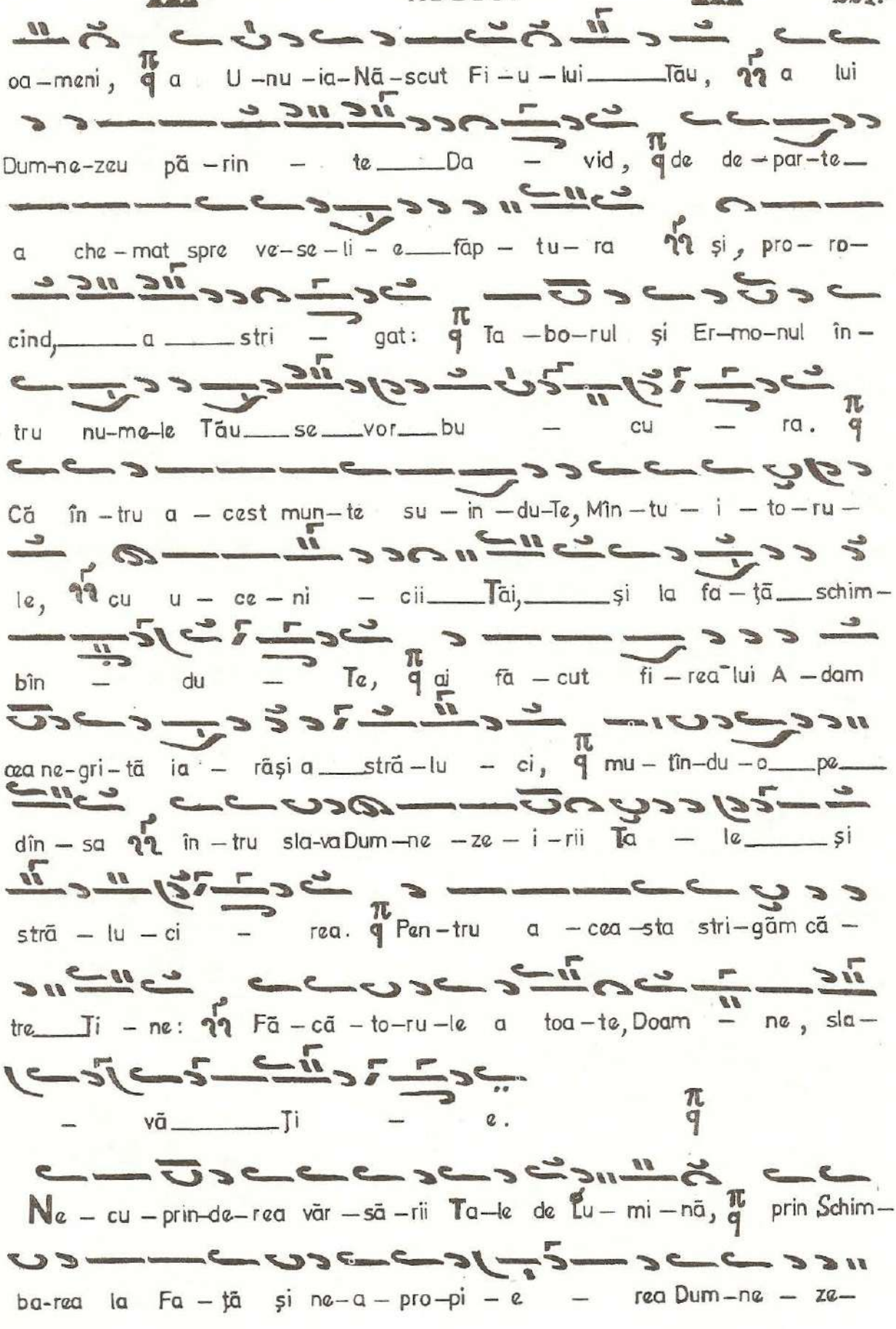
oa-meni, a U-nu-ia-Nă-scut Fi-u-lui Tău, a lui
Dum-ne-zeu pă-rin-te Da-vid, de de-par-te
a che-mat spre ve-se-li-e făp-tu-ra și, pro-ro-
cind, a stri-gat: Ta-bo-rul și Er-mo-nul în-
tru nu-me-le Tău se vor bu-cu-ra.
Că în-tru a-cest mun-te su-in-du-Te, Mîn-tu-i-to-ru-
le, cu u-ce-ni-cii Tăi, și la fa-ță schim-
bîn-du-Te, ai fă-cut fi-rea lui A-dam
cea ne-gri-tă ia-răși a stră-lu-ci, mu-tîn-du-o pe
dîn-sa în-tru sla-va Dum-ne-ze-i-rii Ta-le și
stră-lu-ci-rea. Pen-tru a-cea-sta stri-găm că-
tre Ti-ne: Fă-că-to-ru-le a toa-te, Doam-ne, sla-
vă Ți-e.
Ne-cu-prin-de-rea văr-să-rii Ta-le de Lu-mi-nă, prin Schim-
ba-rea la Fa-ță și ne-a-pro-pi-e-rea Dum-ne-ze-

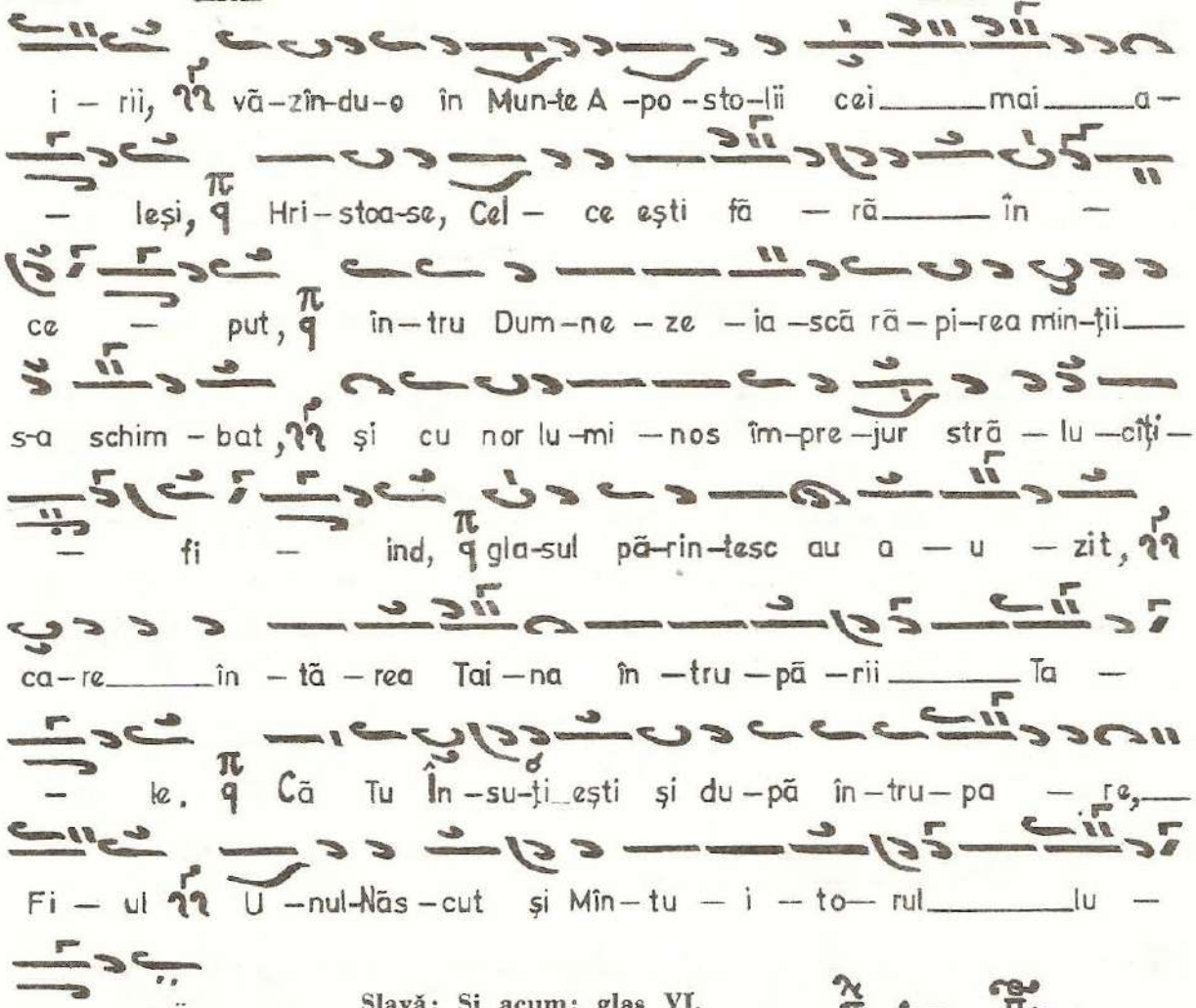
i – rii, vă–zîn–du–o în Mun–te A –po – sto–lii cei mai a –
– leși, Hri – stoa–se, Cel – ce ești fă – ră în –
ce – put, în – tru Dum – ne – ze – ia – scă ră – pi – rea min–ții
s-a schim – bat, și cu nor lu – mi – nos îm–pre–jur stră – lu – cîți –
– fi – ind, gla-sul pă–rin–tesc au a – u – zit,
ca – re în – tă – rea Tai – na în – tru – pă – rii Ta –
– le. Că Tu În – su–ți ești și du – pă în – tru – pa – re,
Fi – ul U – nul-Năs – cut și Mîn – tu – i – to – rul lu –
– mii.

Slavă: Și acum: glas VI. Πα.

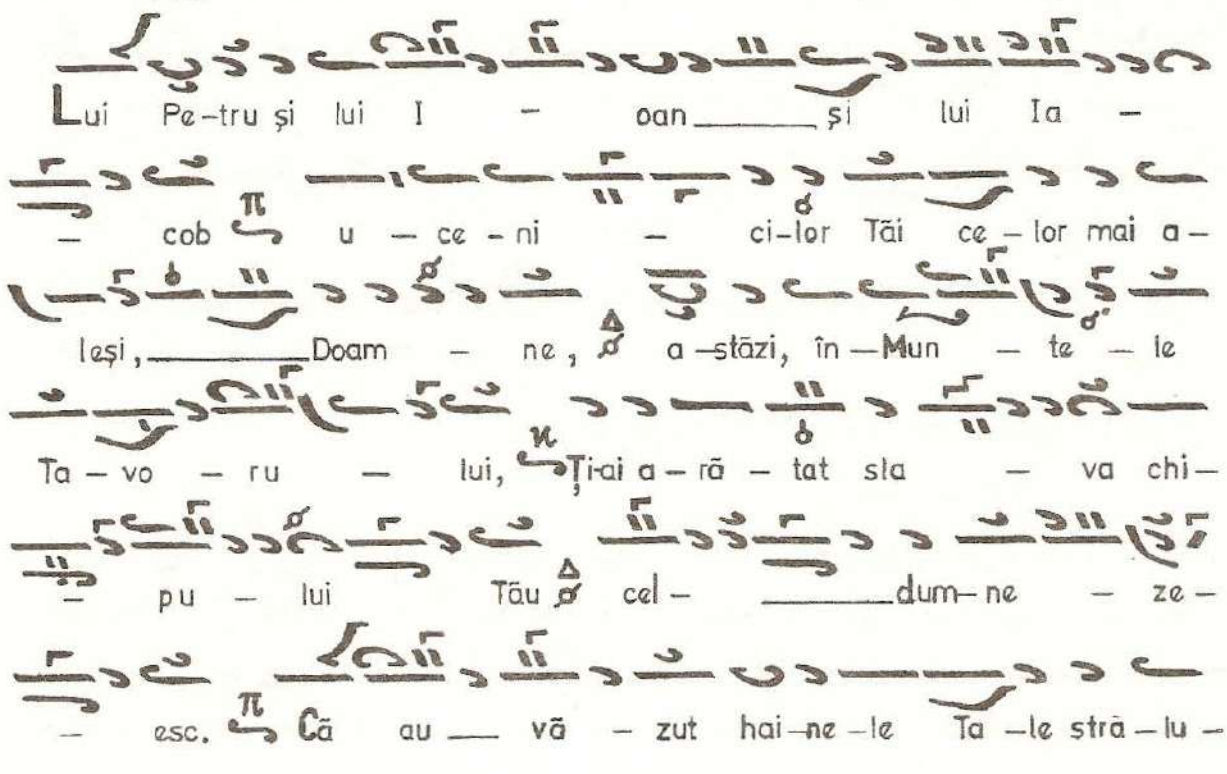
Lui Pe–tru și lui I – oan și lui Ia –
– cob u – ce – ni – ci–lor Tăi ce – lor mai a –
leși, Doam – ne, a – stăzi, în – Mun – te – le
Ta – vo – ru – lui, Ți-ai a – ră – tat sla – va chi –
– pu – lui Tău cel – dum – ne – ze –
– esc. Că au vă – zut hai – ne – le Ta – le stră – lu –

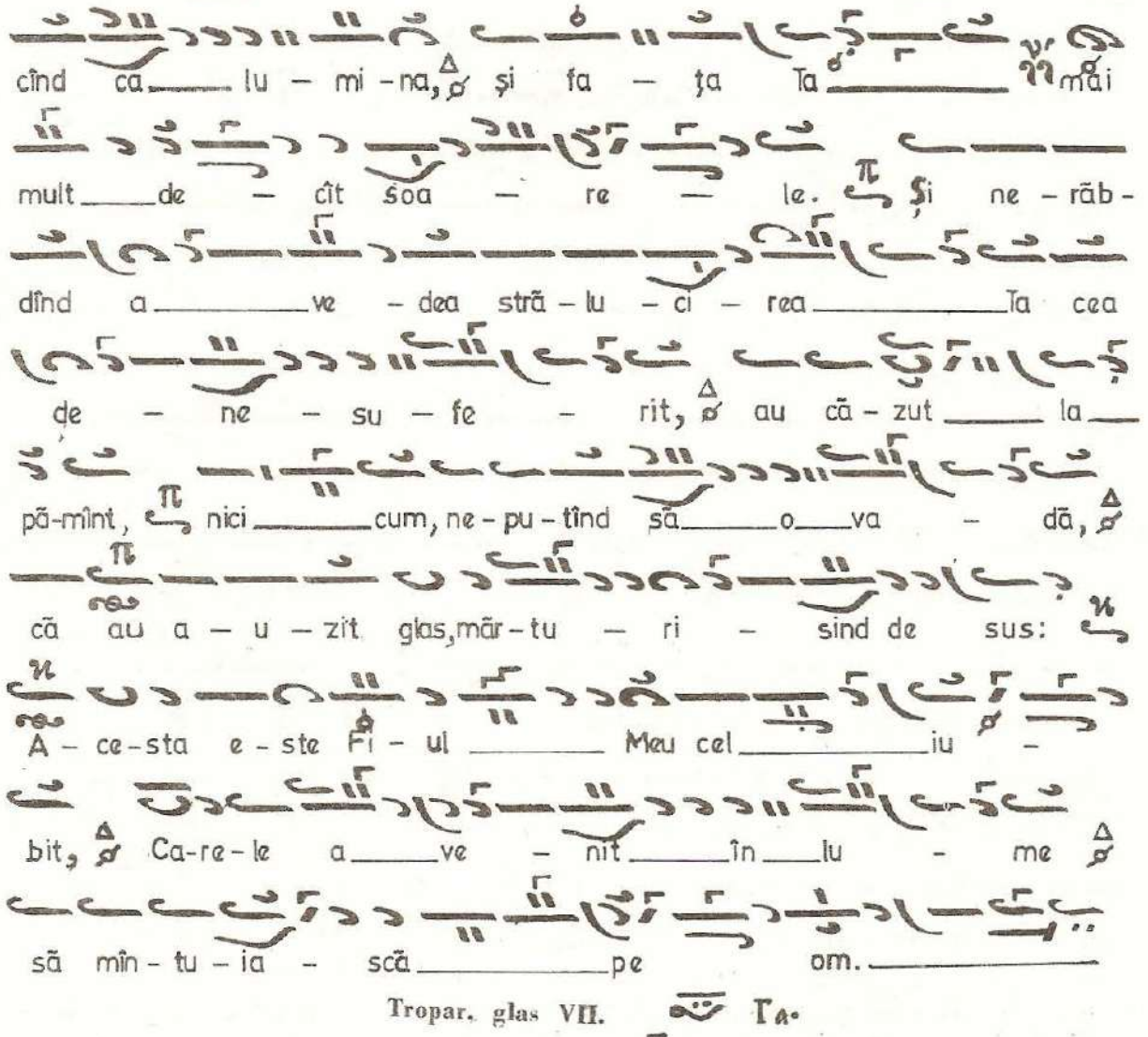
cînd ca lu - mi - na, și fa - ța Ta mai
mult de - cît soa - re - le. Și ne - răb -
dînd a ve - dea stră - lu - ci - rea Ta cea
de - ne - su - fe - rit, au că - zut la
pă-mînt, nici cum, ne - pu - tînd să o va - dă,
că au a - u - zit glas, măr - tu - ri - sind de sus:
A - ce-sta e - ste Fi - ul Meu cel iu -
bit, Ca-re-le a ve - nit în lu - me
să mîn - tu - ia - scă pe om.

Tropar. glas VII. Ta.

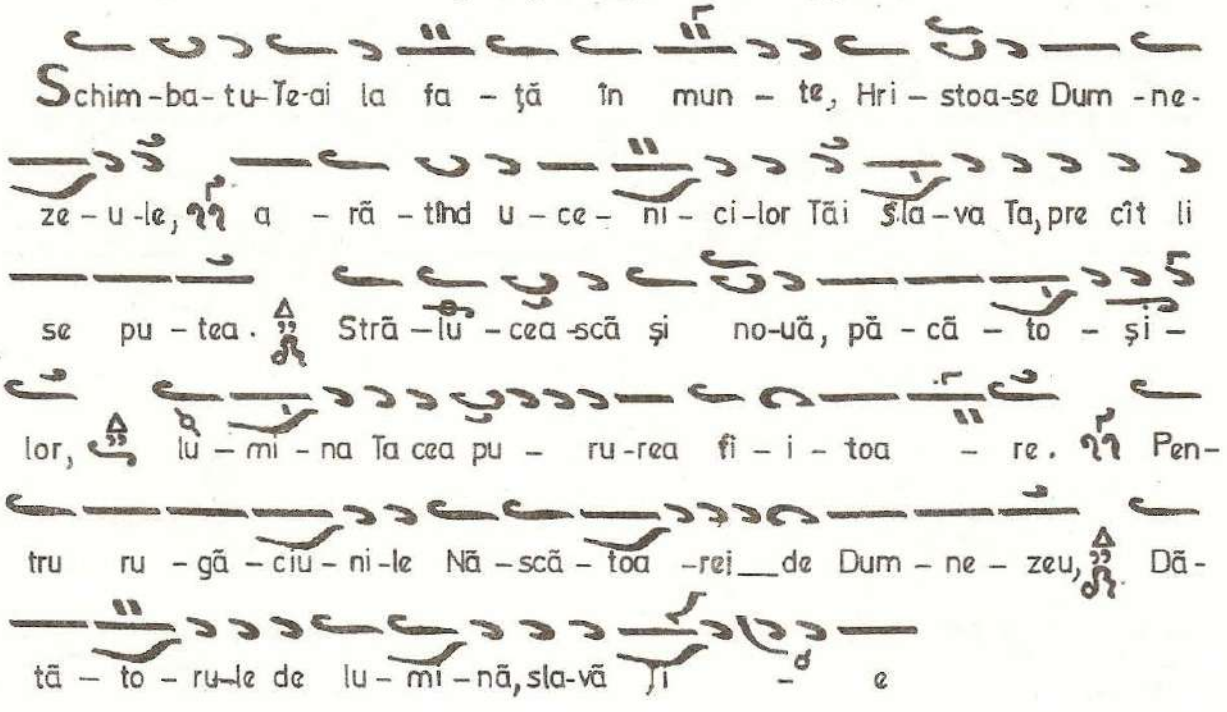
Schim-ba-tu-Te-ai la fa - ță în mun - te, Hri - stoa-se Dum -ne-
ze - u - le, a - ră - tînd u - ce - ni - ci-lor Tăi Sla-va Ta, pre cît li
se pu - tea. Stră - lu - cea-scă și no-uă, pă - că - to - și -
lor, lu - mi - na Ta cea pu - ru-rea fi - i - toa - re. Pen-
tru ru - gă - ciu - ni-le Nă - scă - toa -rei de Dum - ne - zeu, Dă-
tă - to - ru-le de lu - mi - nă, sla-vă Ți - e

Sedealna întîi, glas IV. Podobie: Spăimîntatu-s-a Iosif...

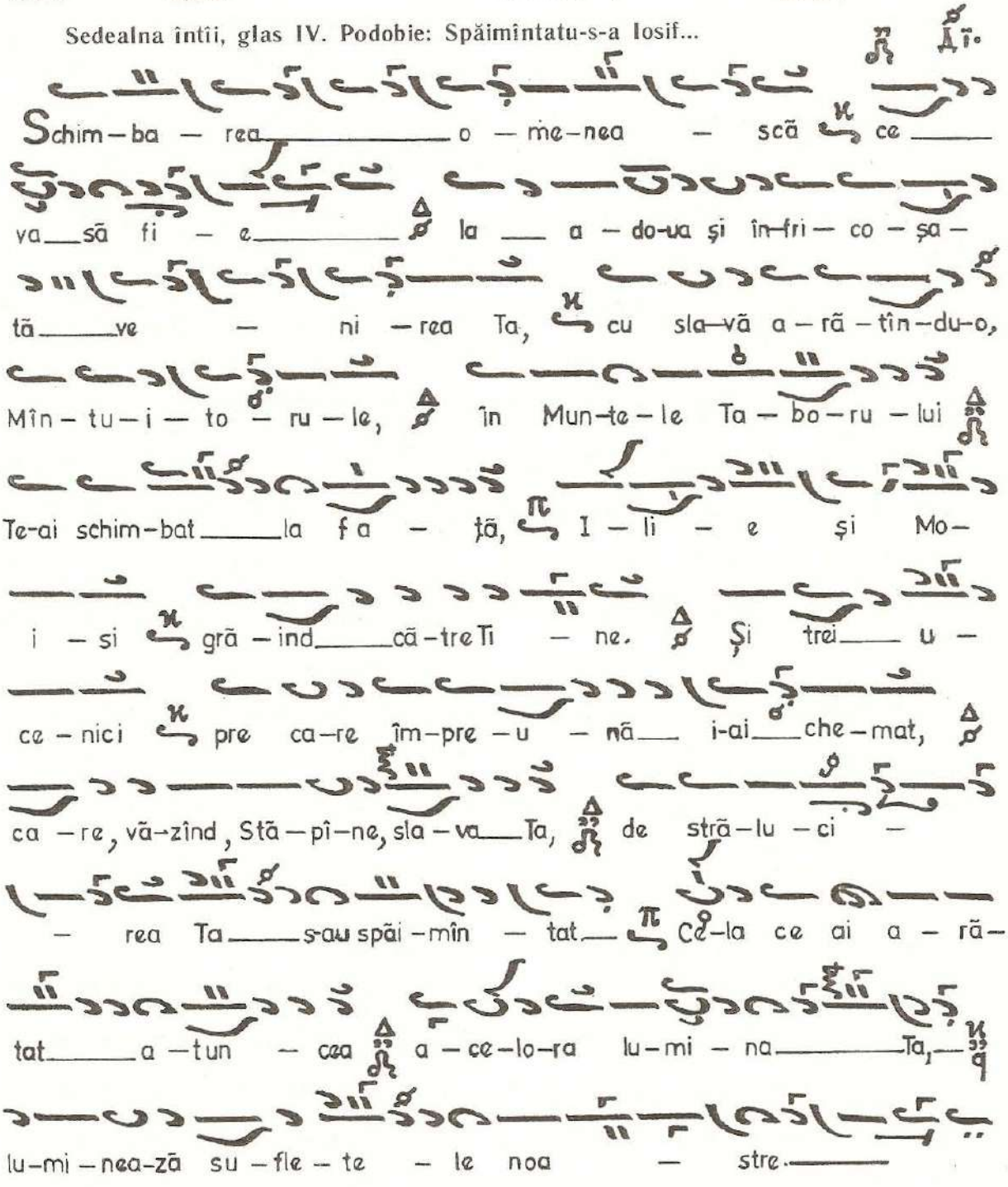
Schim-ba-rea o-me-nea-scă ce va să fi-e la a-do-ua şi în-fri-co-şa-tă-ve-ni-rea Ta, cu sla-vă a-ră-tîn-du-o, Mîn-tu-i-to-ru-le, în Mun-te-le Ta-bo-ru-lui Te-ai schim-bat la fa-ţă, I-i-e şi Mo-i-si gră-ind că-tre Ti-ne. Şi trei u-ce-nici pre ca-re îm-pre-u-nă i-ai che-mat, ca-re, vă-zînd, Stă-pî-ne, sla-va Ta, de stră-lu-ci-rea Ta s-au spăi-mîn-tat. Că-la ce ai a-ră-tat a-tun-cea a-ce-lo-ra lu-mi-na Ta, lu-mi-nea-ză su-fle-te-le noa-stre.

Slavă: Şi acum: iar aceasta.

A doua Sedealnă, glas IV, Podobie: asemenea.

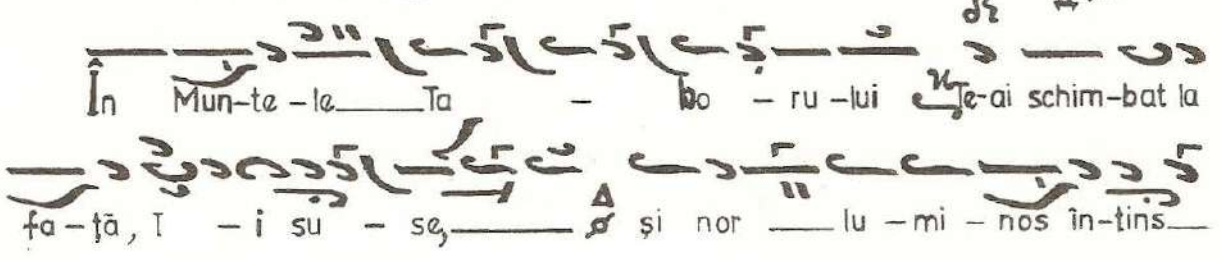

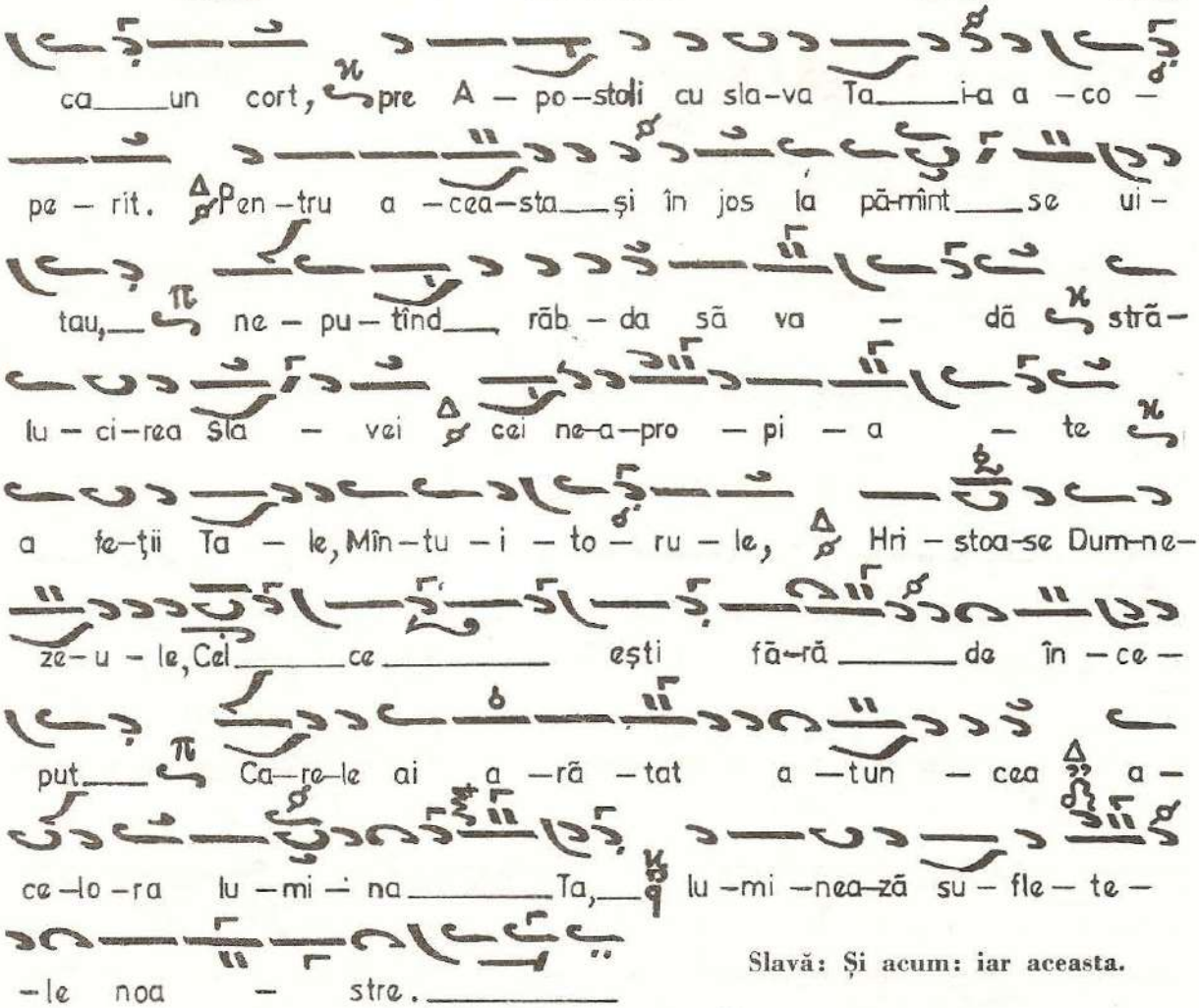
ca un cort, pre A – po–stoli cu sla–va Ta i–a a –co –
pe – rit. Pen–tru a –cea–sta şi în jos la pă–mînt se ui –
tau, ne – pu – tînd răb – da să va – dă stră–
lu – ci–rea Sla – vei cei ne–a–pro – pi – a – te
a fe–ţii Ta – le, Mîn–tu – i – to – ru – le, Hri – stoa–se Dum–ne–
ze–u – le, Cel ce eşti fă–ră de în – ce –
put Ca–re–le ai a –ră – tat a –tun – cea a –
ce–lo–ra lu – mi – na Ta, lu – mi – nea–ză su – fle – te –
– le noa – stre.

Slavă: Şi acum: iar aceasta.

Mărimurile, glas I.

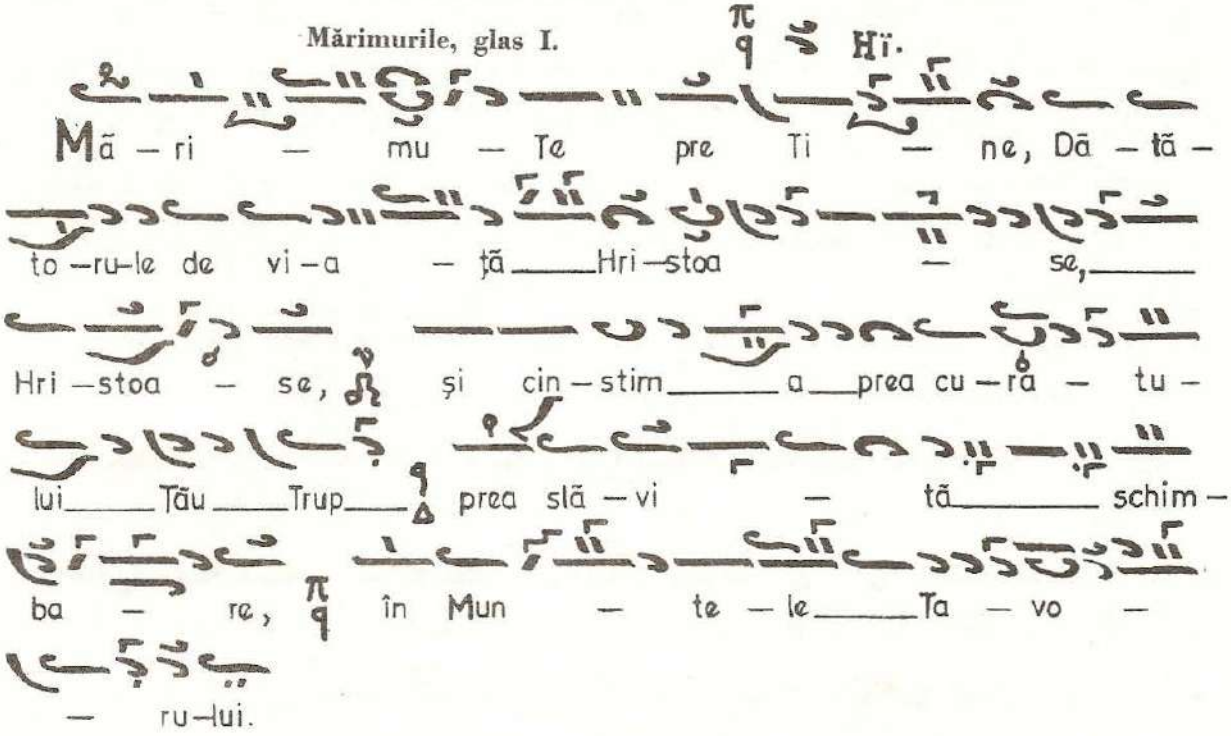
Hï.
Mă – ri – mu – Te pre Ti – ne, Dă – tă –
to –ru–le de vi – a – ţă Hri–stoa – se,
Hri – stoa – se, şi cin – stim a prea cu – ră – tu –
lui Tău Trup prea slă – vi – tă schim –
ba – re, în Mun – te – le Ta – vo –
– ru–lui.

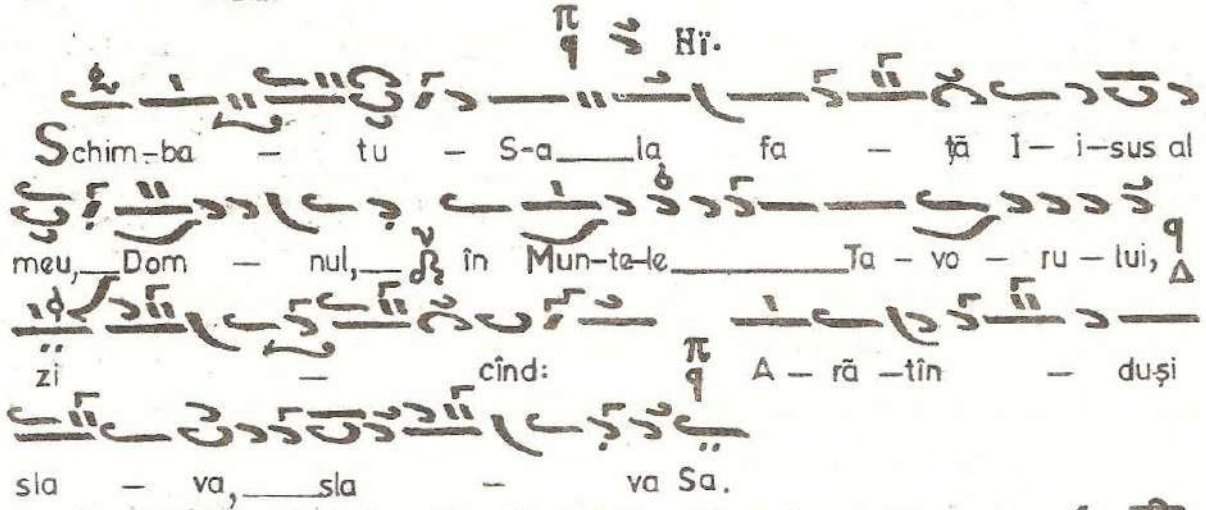

După Polieleu, Sedealna, glas IV, Podobie: Cel ce Te-ai înălţat...

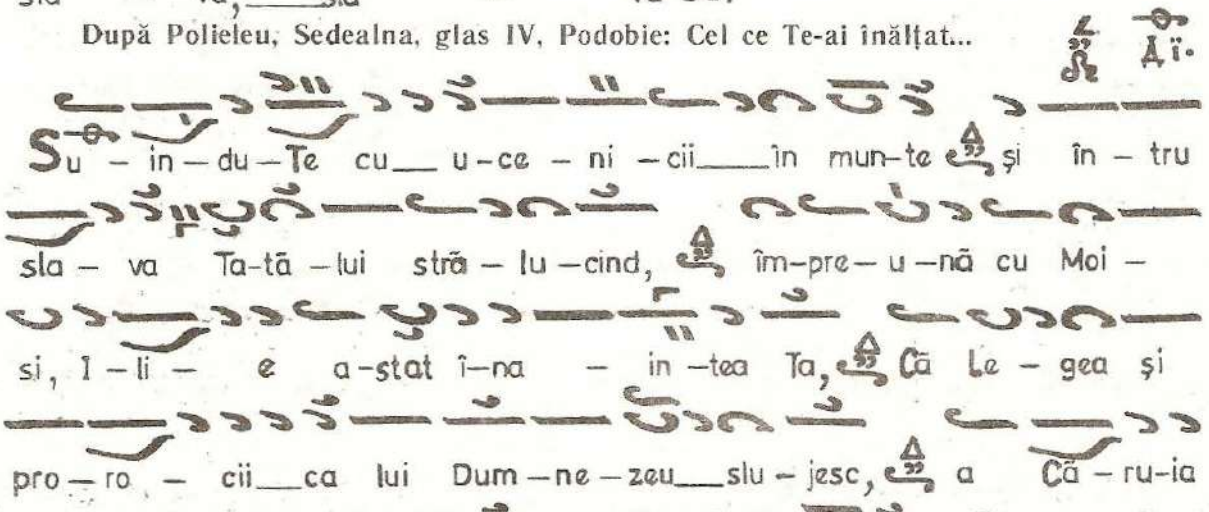
Aï.
Su – in – du – Te cu__ u – ce – ni – cii___în mun-te şi în – tru
sla – va Ta-tă – lui stră – lu – cind, îm–pre– u –nă cu Moi –
si, I – li – e a–stat î–na – in –tea Ta, Că Le – gea şi
pro – ro – cii___ca lui Dum – ne – zeu___slu – jesc, a Că – ru–ia
şi fi – rea – scă___fi – in – ţa cea___fi – a–scă Pă–rin–te–le
măr–tu – ri –sin–du–o, Te-a nu mit_____ fiu. Pre Ca – re–le__
îl lă–u – dăm___ îm – pre – u – nă cu Ti – ne şi cu Du–
– hul.

Slavă: Şi acum: iar aceasta.

După psalmul 50, Slavă: glasul II.

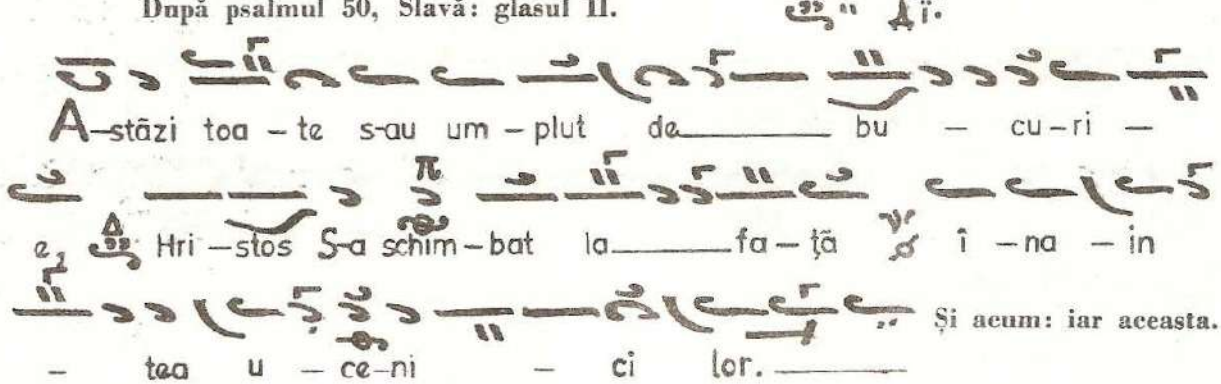

Şi acum: iar aceasta.

Stihira, glas VI, Mai nainte închipuind învierea Ta . . ., pag. 217.

La LAUDE, Slavă: Și acum: glas VIII. Hī.

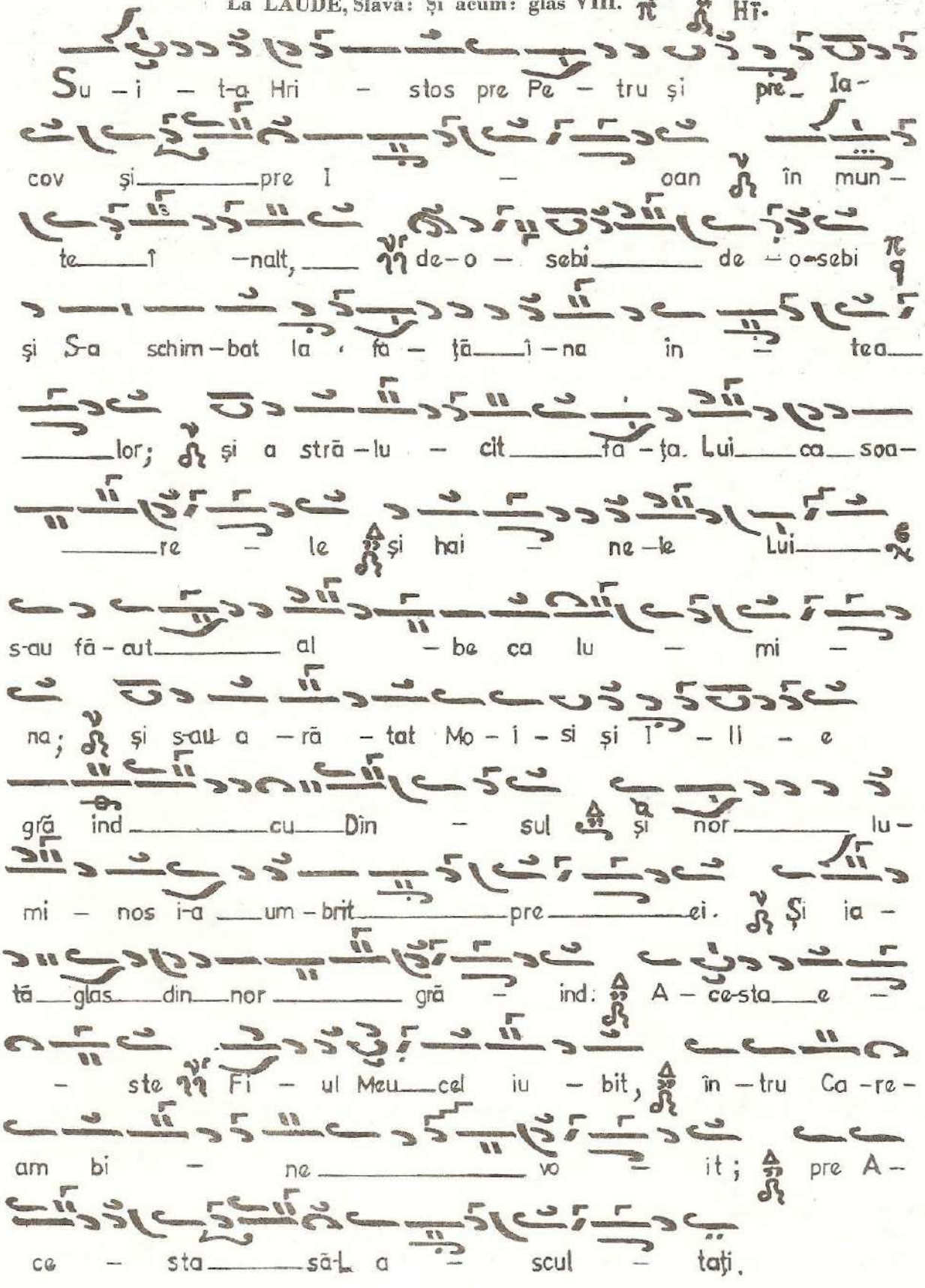
Su – i – t-a Hri – stos pre Pe – tru și pre- Ia-
cov și pre I – oan în mun-
te- înalt, de-o – sebi de – o-sebi
și S-a schim-bat la fă – ță- î-na in – tea-
lor; și a strălu – cit fa – ța. Lui ca soa-
re – le și hai – ne-le Lui
s-au fă – cut al – be ca lu – mi –
na; și s-au a – ră – tat Mo – i – si și I – li – e
grăind cu Din – sul și nor lu-
mi – nos i-a um – brit pre ei. Și ia-
tă glas din nor grăind: A – ce-sta e –
ste Fi – ul Meu cel iu – bit, în – tru Ca – re-
am bi – ne vo – it; pre A-
ce – sta să-L a – scul – tați.

La Vohod, glas II.

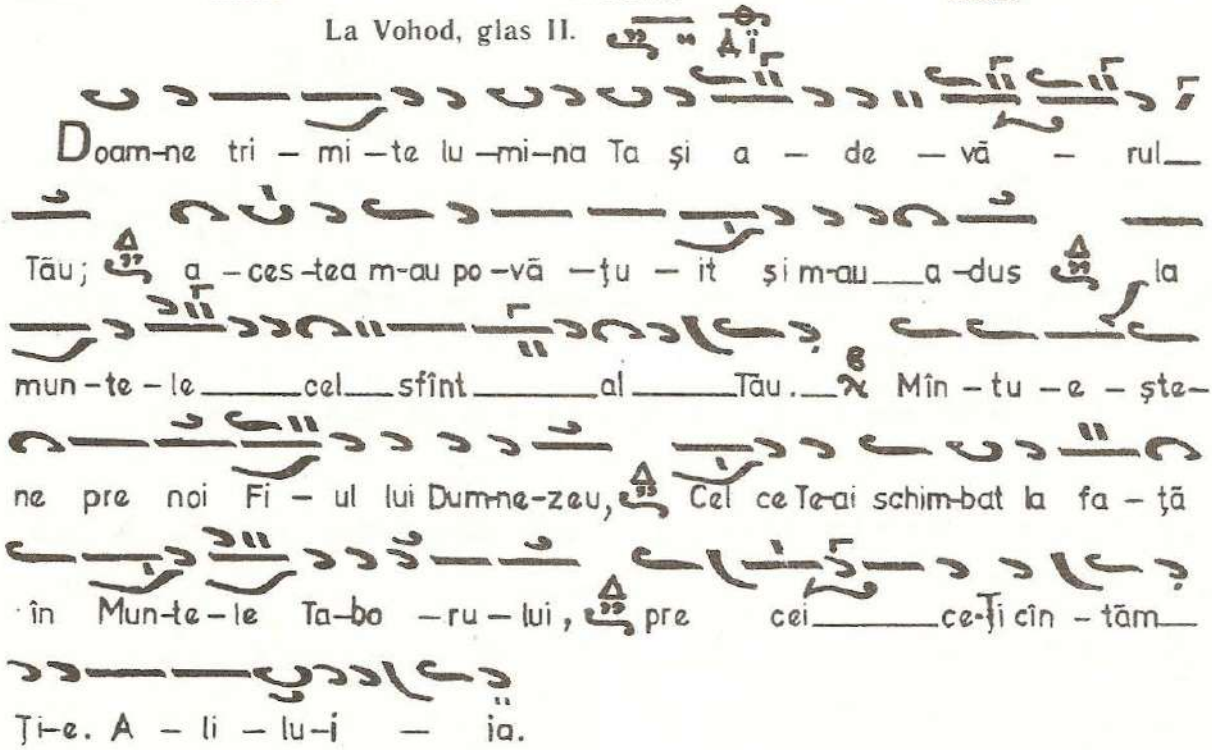
Doam-ne tri - mi - te lu - mi - na Ta şi a - de - vă - rul
Tău; a - ces - tea m-au po - vă - ţu - it şi m-au a - dus la
mun - te - le cel sfînt al Tău. Mîn - tu - e - şte -
ne pre noi Fi - ul lui Dum-ne-zeu, Cel ce Te-ai schim-bat la fa - ţă
în Mun-te - le Ta-bo - ru - lui, pre cei ce-Ţi cîn - tăm
Ţi-e. A - li - lu-i - ia.

În 15. La ADORMIREA MAICII DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Stihirile de seara, glas I.

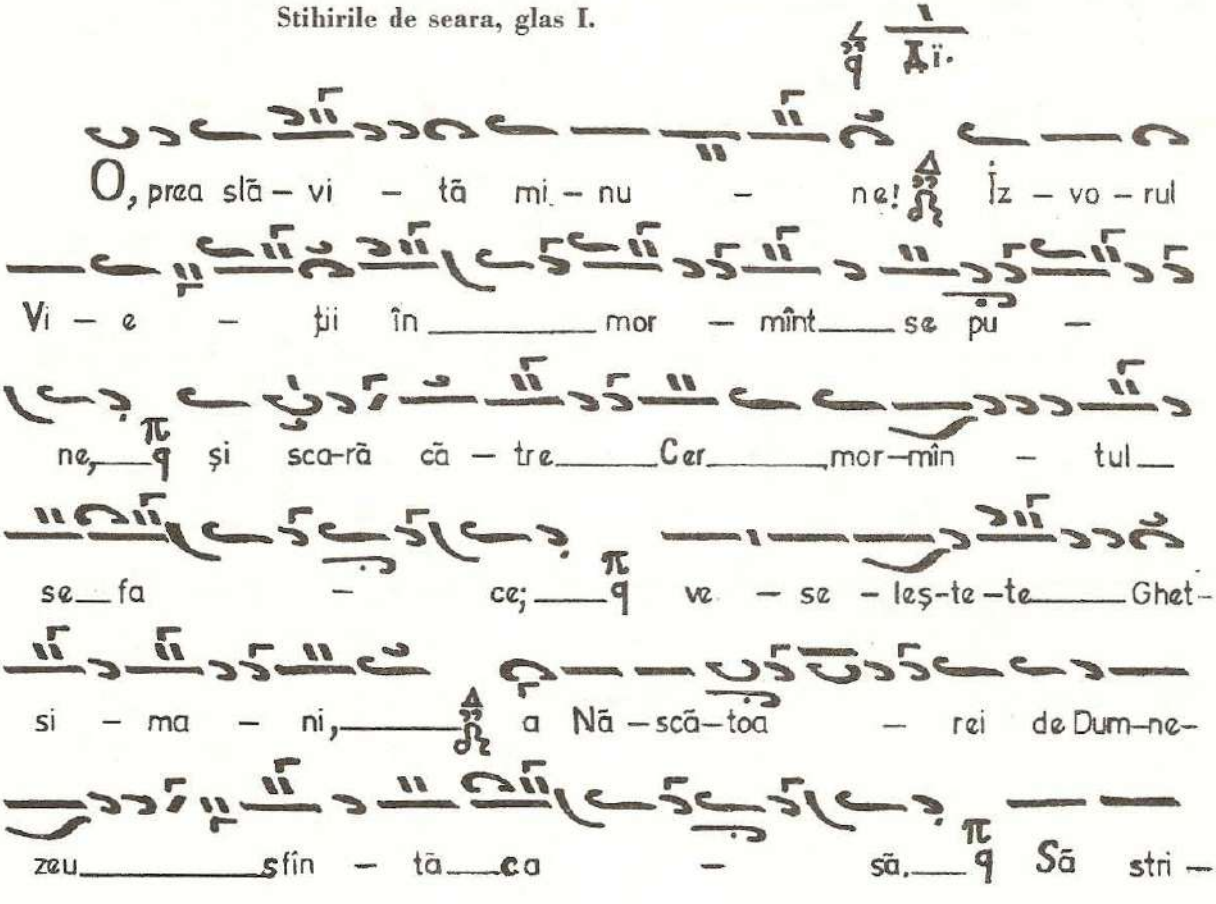
O, prea slă - vi - tă mi - nu - ne! Îz - vo - rul
Vi - e - ţii în mor - mînt se pu -
ne, şi sca-ră că - tre Cer mor-mîn - tul
se fa - ce; ve - se - leş-te-te Ghet-
si - ma - ni, a Nă - scă-toa - rei de Dum-ne-
zeu sfîn - tă ca - să. Să stri -

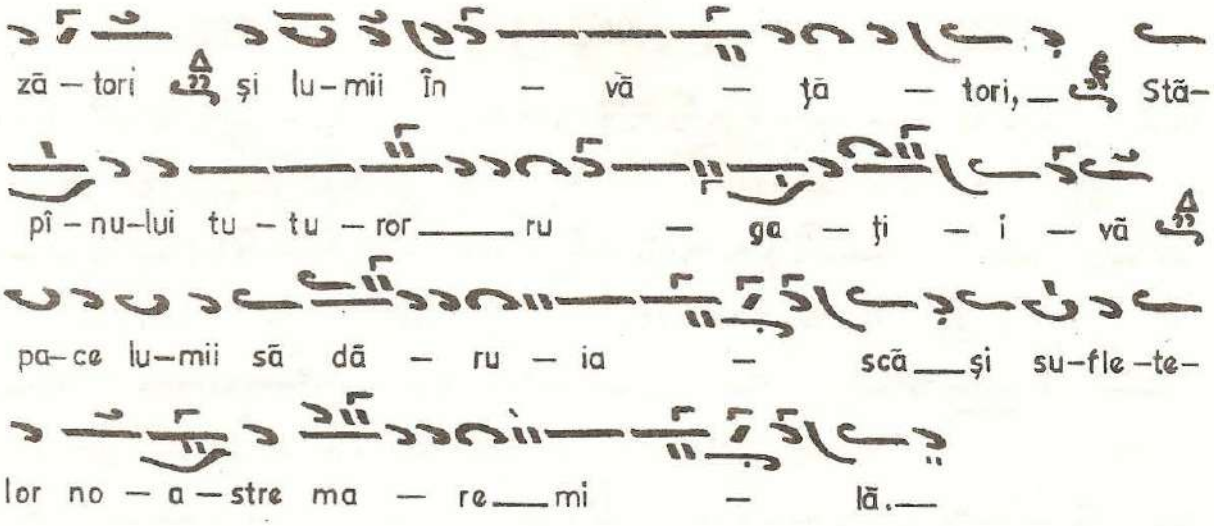

La 6 August, Tropar, glas VII. Ta.

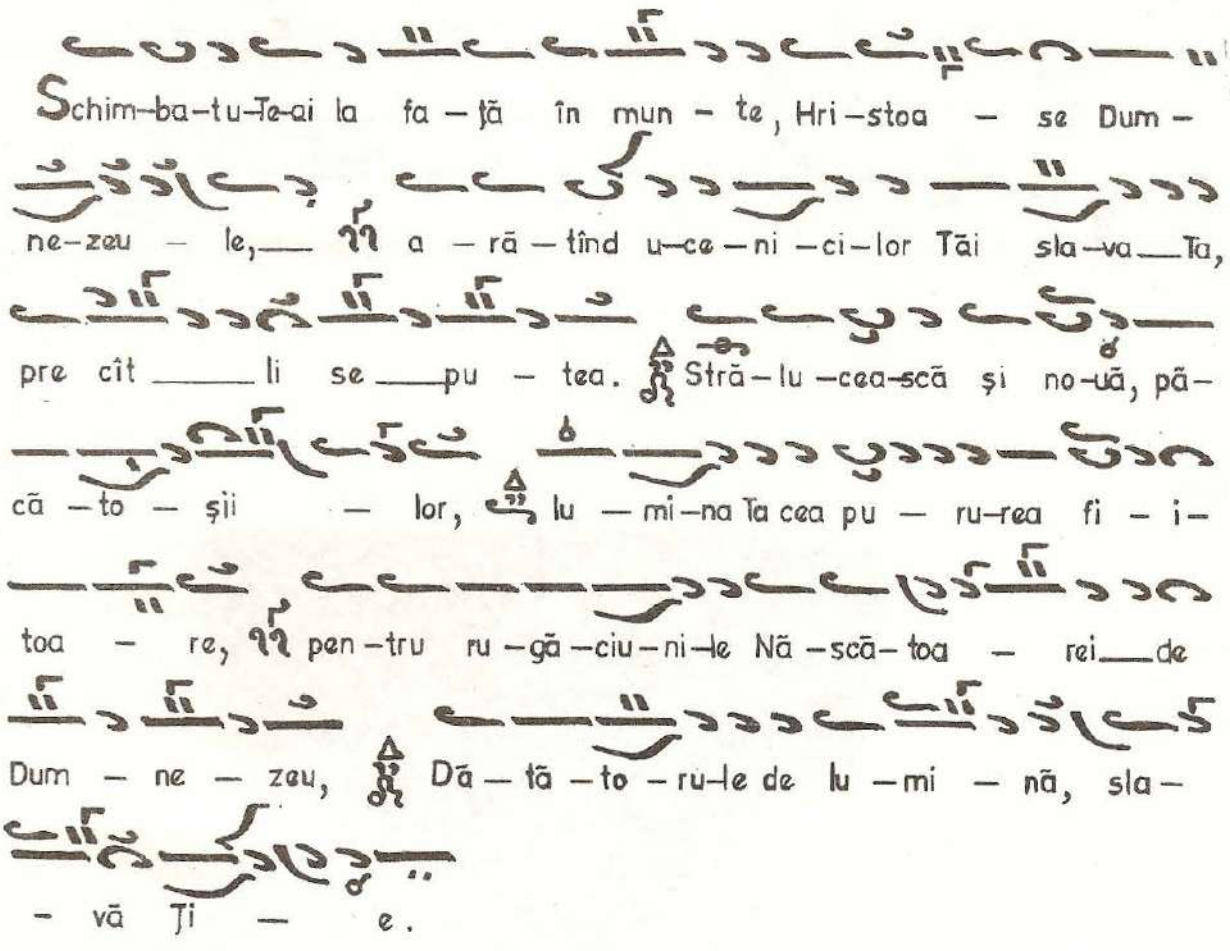
Schim – ba – tu – Te – ai la fa – ță în mun – te, Hri – stoa – se Dum –
ne – zeu – le, a – ră – tînd u – ce – ni – ci – lor Tăi sla – va Ta,
pre cît li se pu – tea. Stră – lu – cea – scă și no – uă, pă –
că – to – șii – lor, lu – mi – na Ta cea pu – ru – rea fi – i –
toa – re, pen – tru ru – gă – ciu – ni – le Nă – scă – toa – rei de
Dum – ne – zeu, Dă – tă – to – ru – le de lu – mi – nă, sla –
– vă Ți – e.

La 15 August, Tropar, glas I. Ia.

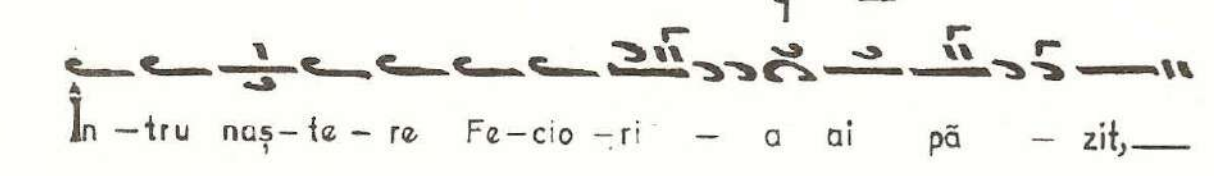

La Vohod, glas II.

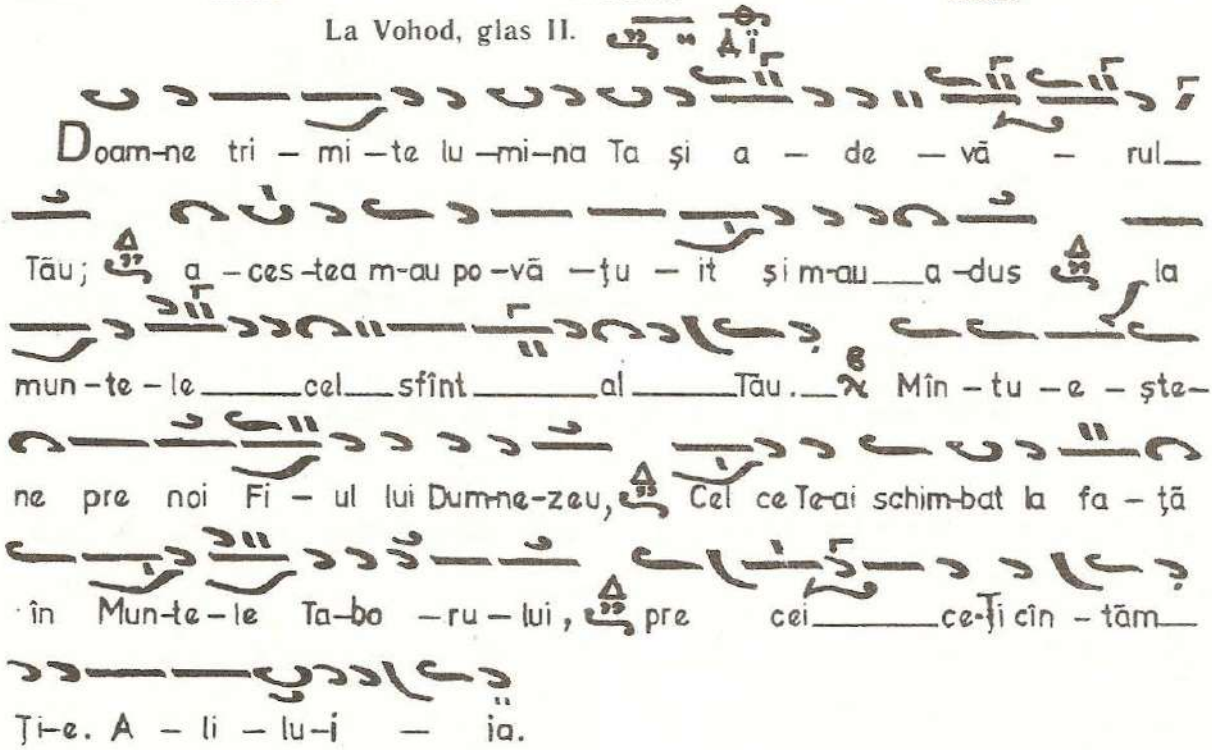
Doam-ne tri - mi - te lu - mi - na Ta şi a - de - vă - rul
Tău; a - ces - tea m-au po - vă - ţu - it şi m-au a - dus la
mun - te - le cel sfînt al Tău. Mîn - tu - e - şte -
ne pre noi Fi - ul lui Dum-ne-zeu, Cel ce Te-ai schim-bat la fa - ţă
în Mun-te - le Ta-bo - ru - lui, pre cei ce-Ţi cîn - tăm
Ţi-e. A - li - lu-i - ia.

În 15. La ADORMIREA MAICII DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Stihirile de seara, glas I.

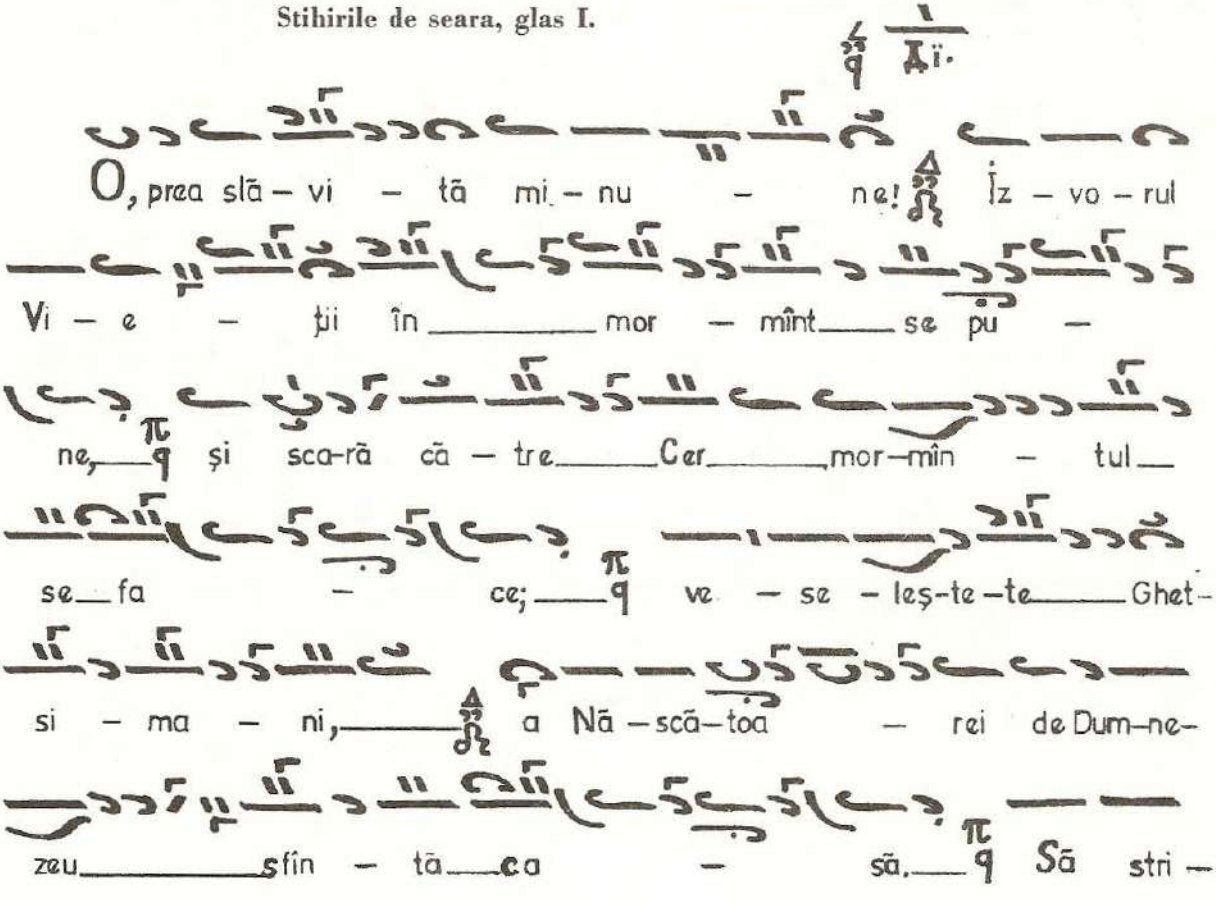
O, prea slă - vi - tă mi - nu - ne! Îz - vo - rul
Vi - e - ţii în mor - mînt se pu -
ne, şi sca-ră că - tre Cer mor-mîn - tul
se fa - ce; ve - se - leş-te-te Ghet-
si - ma - ni, a Nă - scă-toa - rei de Dum-ne-
zeu sfîn - tă ca - să. Să stri -

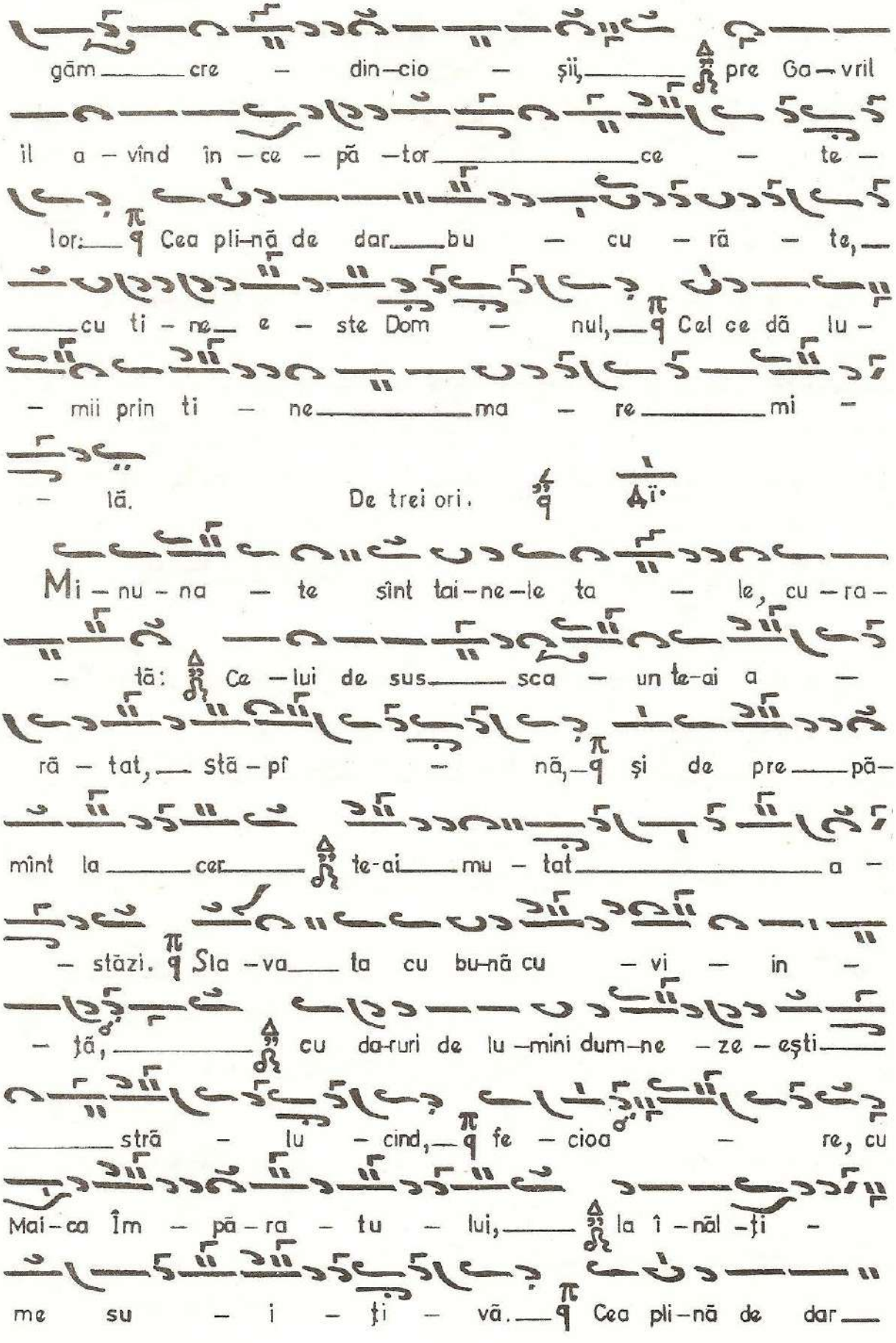
gām cre - din-cio - şii, pre Ga-vril
il a-vînd în-ce-pă-tor ce-te-
lor: Cea pli-nă de dar bu-cu-rā-te,
cu ti-ne e-ste Dom-nul, Cel ce dă lu-
-mii prin ti-ne ma-re mi-
-lă.
De trei ori.
Mi-nu-na-te sînt tai-ne-le ta-le, cu-ra-
-tă: Ce-lui de sus sca-un te-ai a-
rā-tat, stă-pî-nă, şi de pre pă-
mînt la cer te-ai mu-tat a-
-stăzi. Sla-va ta cu bu-nă cu-vi-in-
-ţă, cu da-ruri de lu-mini dum-ne-ze-eşti
strā-lu-cind, fe-cioa-re, cu
Mai-ca Îm-pā-ra-tu-lui, la î-nāl-ţi-
me su-i-ţi-vă. Cea pli-nă de dar

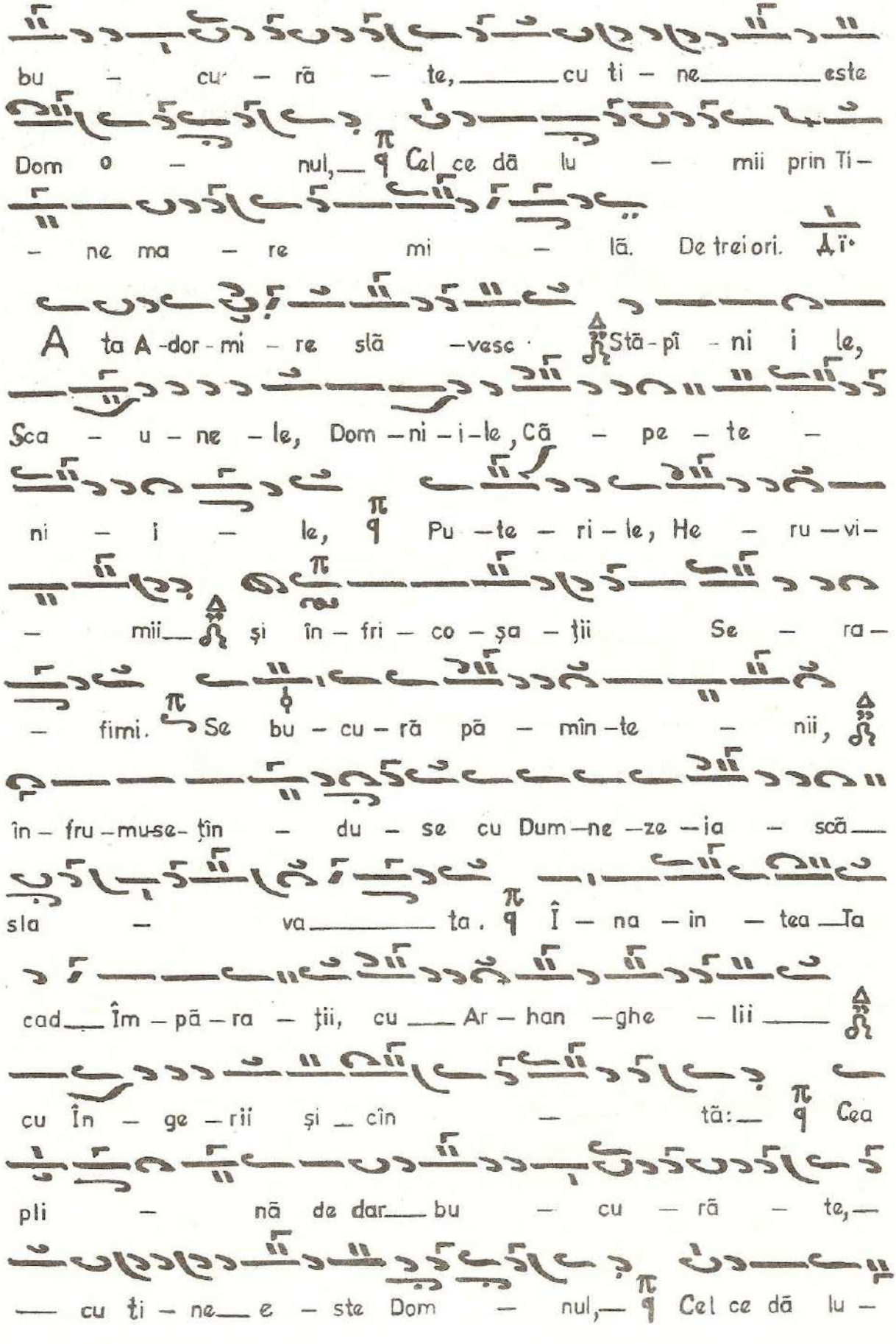
bu – cu – rã – te, cu ti – ne este
Dom o – nul, Cel ce dã lu – mii prin Ti –
– ne ma – re mi – lã. De trei ori.
A ta A-dor-mi – re slã – vesc · Stã-pî – ni i le,
Sca – u – ne – le, Dom – ni – i – le, Cã – pe – te –
ni – i – le, Pu – te – ri – le, He – ru – vi –
– mii și în – fri – co – șa – ții Se – ra –
– fimi. Se bu – cu – rã pã – mînte – nii,
în – fru – mu-se- țîn – du – se cu Dum – ne – ze – ia – scã
sla – va – ta. Î – na – in – tea Ta
cad Îm – pã – ra – ții, cu Ar – han – ghe – lii
cu În – ge – rii și cîn – tã: Cea
pli – nã de dar bu – cu – rã – te,
cu ti – ne e – ste Dom – nul, Cel ce dã lu –

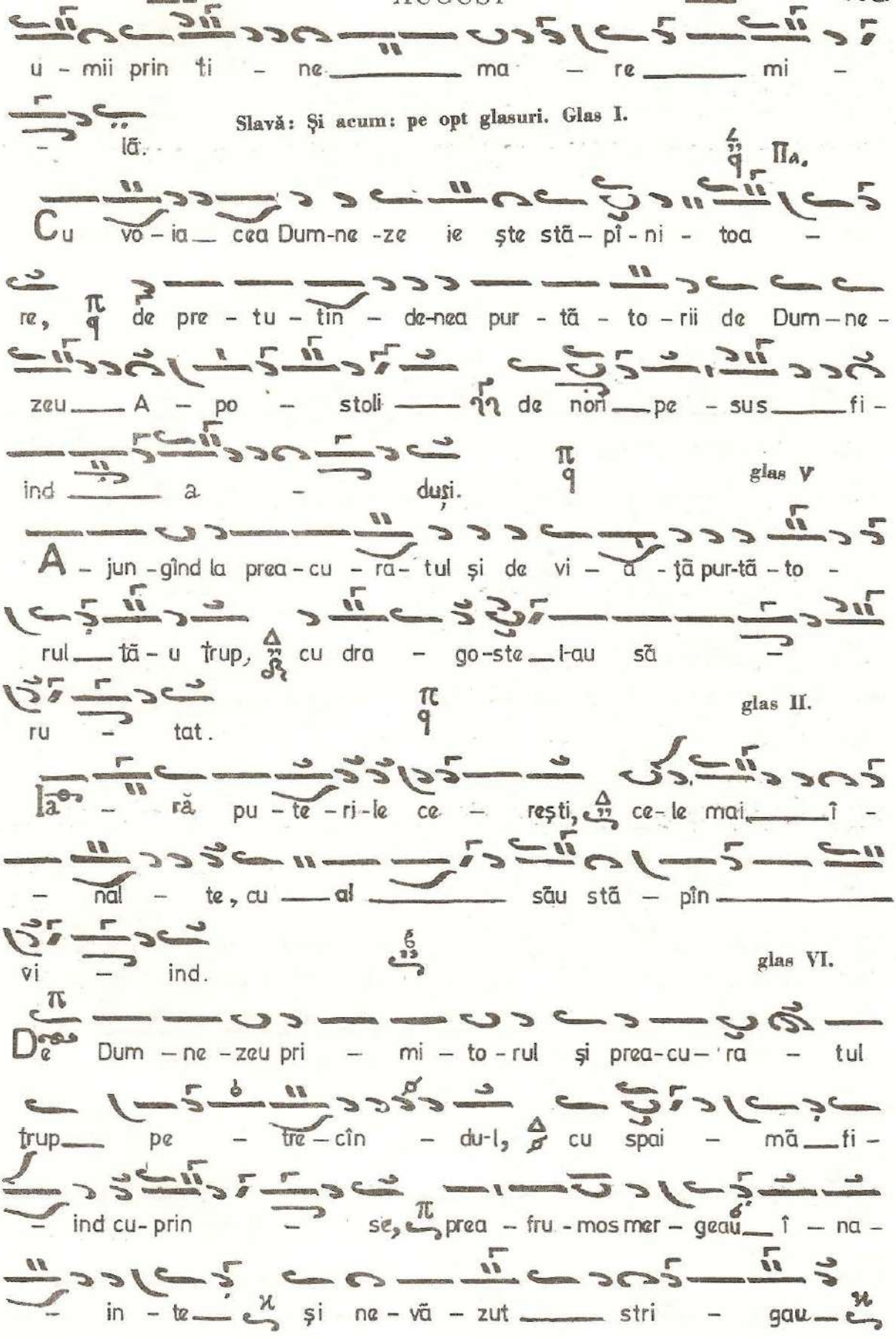
u - mii prin ți - ne ma - re mi -
lă.
Slavă: Și acum: pe opt glasuri. Glas I.
Cu vo - ia cea Dum-ne -ze ie ște stă - pî - ni - toa -
re, de pre - tu - tin - de-nea pur - tă - to - rii de Dum - ne -
zeu A - po - stoli de nori pe - sus fi -
ind a - duși.
glas V
A - jun - gînd la prea - cu - ra - tul și de vi - ă - ță pur-tă - to -
rul tă - u trup, cu dra - go - ste l-au să -
ru - tat.
glas II.
Ia - ră pu - te - ri - le ce - reș ti, ce - le mai î -
- nal - te, cu al său stă - pîn
vi - ind.
glas VI.
Dum - ne - zeu pri - mi - to - rul și prea - cu - ra - tul
trup pe - tre - cîn - du-l, cu spai - mă fi -
- ind cu - prin - se, prea - fru - mos mer - geau î - na -
- in - te și ne - vă - zut stri - gau

mai-ma — ri-lor ce-te-lor ce-lar ___ mai de ___ sus :

Ia-tã ___ Îm-pã-rã-tea-sa ___ tu-tu-ror,

dum-ne-ze-ia — scã fii — cã, a ___ ve — nit.

glas III.

Ri-di-caţi ___ por-ţi-le şi pre a-cea-sta

prea ___ fru-mos ___ o ___ pri — miţi, — pre

Mai-ca Lu-mi-nii cei pu-ru-rea fi — i-toa-re ___

glas VII.

Cã prin trîn-sa, ___ s-a fã-cut mîn-tu-i-re ___ la

tot nea-mul o-me-nesc ___ spre ca-re

a cã-u-ta ___ nu ___ pu-tem ___

glas IV.

Şi a-ce-şti-a a-i da cin-ste vred-ni-cã cu ne-

pu-tin-ţã ___ e-ste, cã a-ce-şti-a

mã-ri-rea ___ co-vîr-şe-şte toa-tã ___

___ min-tea.

glas VIII Hï.

Pen-tru a-cea-sta, prea cu-ra-tã de Dum-ne-zeu

Nã-scã-toa-re, pu-ru-rea cu pur-tã-to-rul de vi-

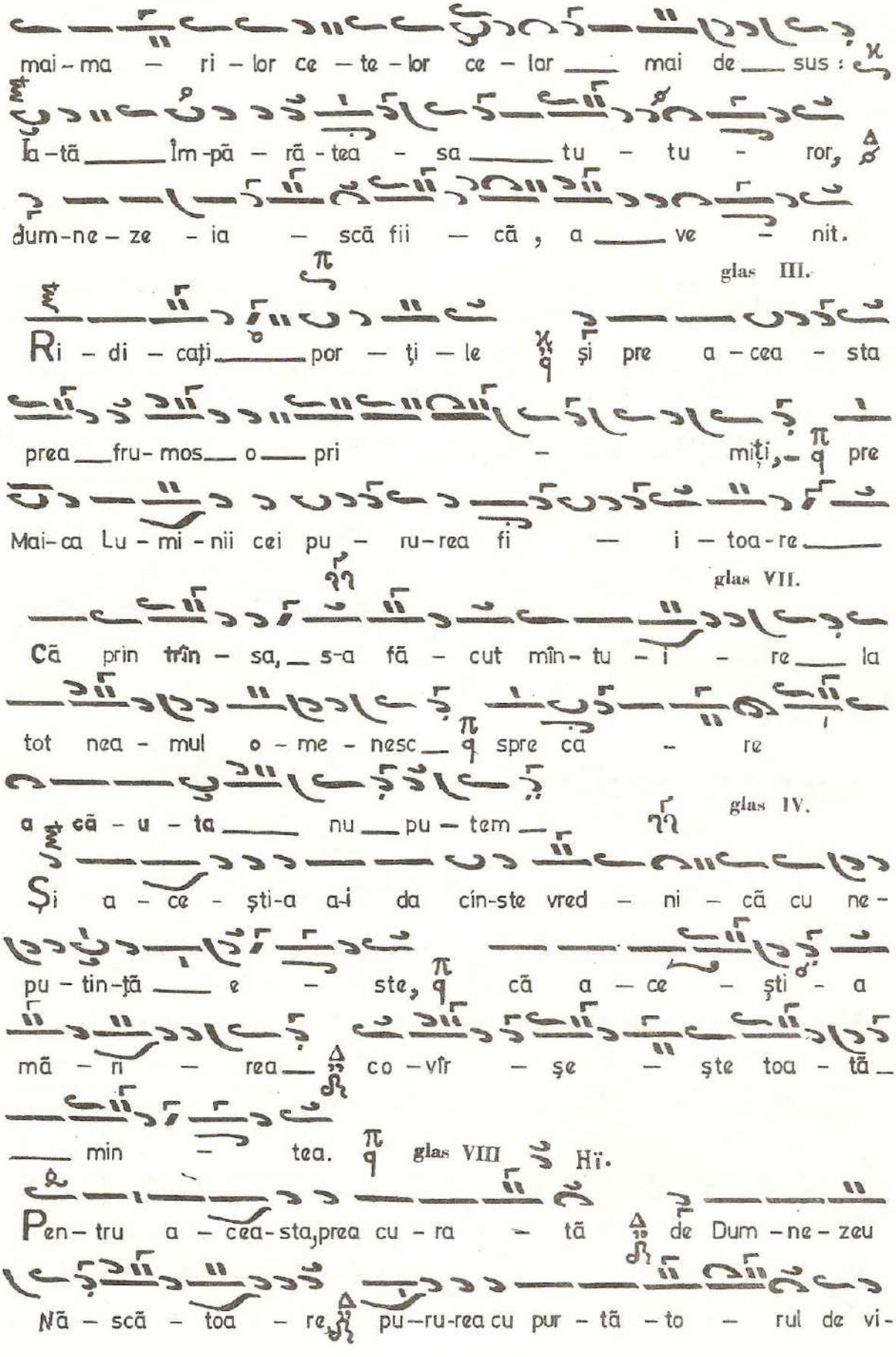

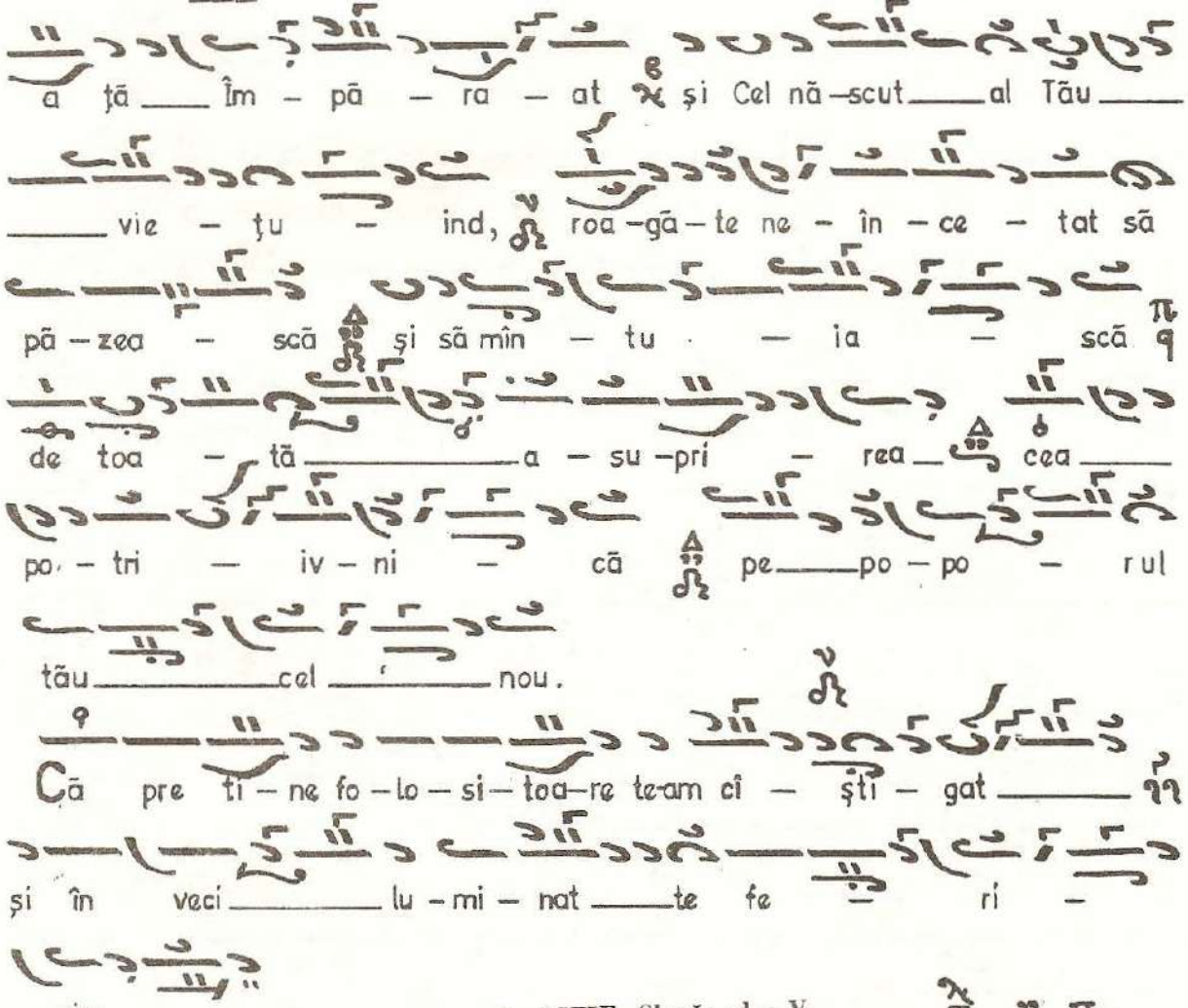
a ţă Îm - pă - ra - at şi Cel nă-scut al Tău
vie - ţu - ind, roa-gă-te ne - în - ce - tat să
pă-zea - scă şi să mîn - tu - ia - scă
de toa - tă a - su-pri - rea cea
po - tri - iv - ni - că pe po - po - rul
tău cel nou.
Că pre ti - ne fo-lo-si-toa-re te-am cî - ştî - gat
şi în veci lu - mi - nat te fe - ri -
cim

La LITIE, Slavă: glas V. Пѧ.

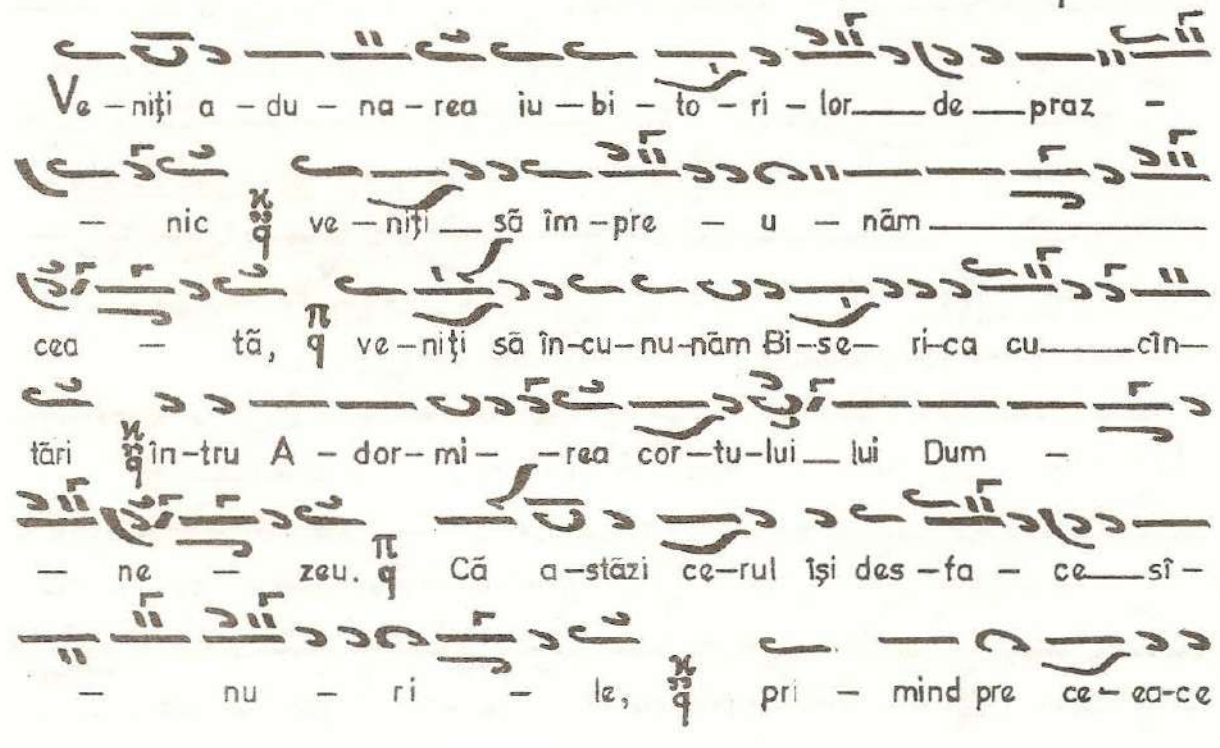
Ve - niţi a - du - na - rea iu - bi - to - ri - lor de praz -
- nic ve - niţi să îm - pre - u - năm
cea - tă, ve - niţi să în-cu-nu-năm Bi-se- ri-ca cu cîn-
tări în-tru A - dor - mi - -rea cor-tu-lui lui Dum -
- ne - zeu. Că a-stăzi ce-rul îşi des - fa - ce sî -
- nu - ri - le, pri - mind pre ce - ea-ce

a — nă — scut pre Cel — ne — în — că — put — de toa —
— te. Și ce-ea-ce dă iz — vor — de vi — a — ță
și bla-go-slo — ve — ni — e, se îm-po — do — be — ște cu —
bu — nă frumu-se — ță. În — ge-rii se-m-pre — u —
— nă cea-tă cu — A — po — sto — lii, cu
fri — că-ă pri — i — vind la ce-ea-ce a nă-scut pre. În-ce-
pă — to-rul — Vi — e — ții mu-tî — în-du — se —
ea din vi — a — ță la — Vi — a — ță. Toți să
ne în-chi-năm — ei, — ru — gîn — du — ne îm —
păr — tă — și-rea cea de — un — neam — nu — o — ui —
ta — stă — pî — î — nă a ce — lor ce prăz — nu — esc cu cre —
din — ță prea-sfîn — tă a — dor — mi — rea — tă.

Și acum: asemenea. Па.

Cîn — tați po — poa — re Mai — cii Dum — ne — ze — u — lui — no —
— stru, — cîn — tați că a-stăzi prea lu-mi-nat su — fle —
tul — său l-a pus în prea cu — ra — te — e pal — me —

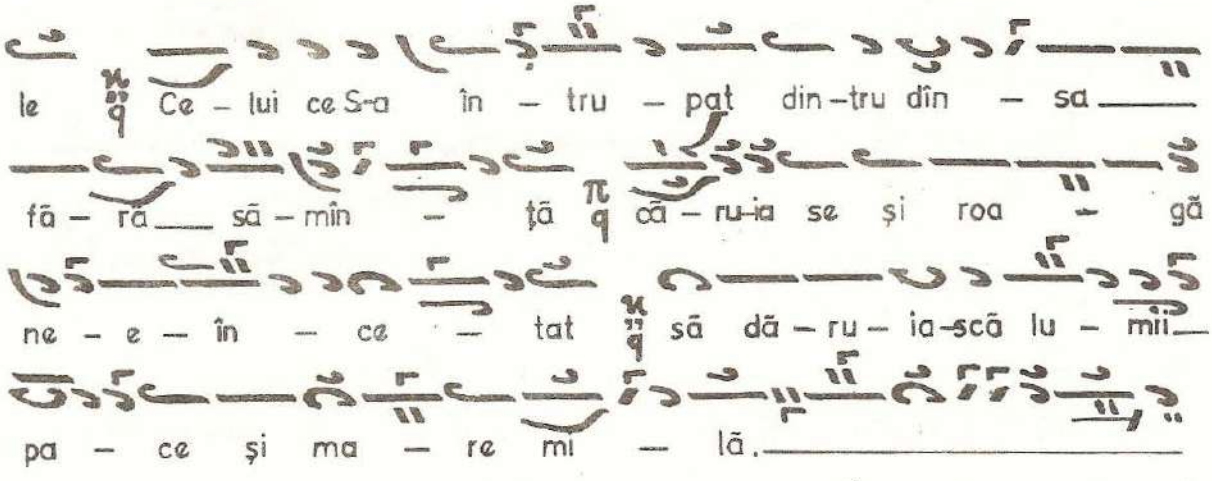

La STIHOAVNĂ, Stihirile, glas IV. Πα.

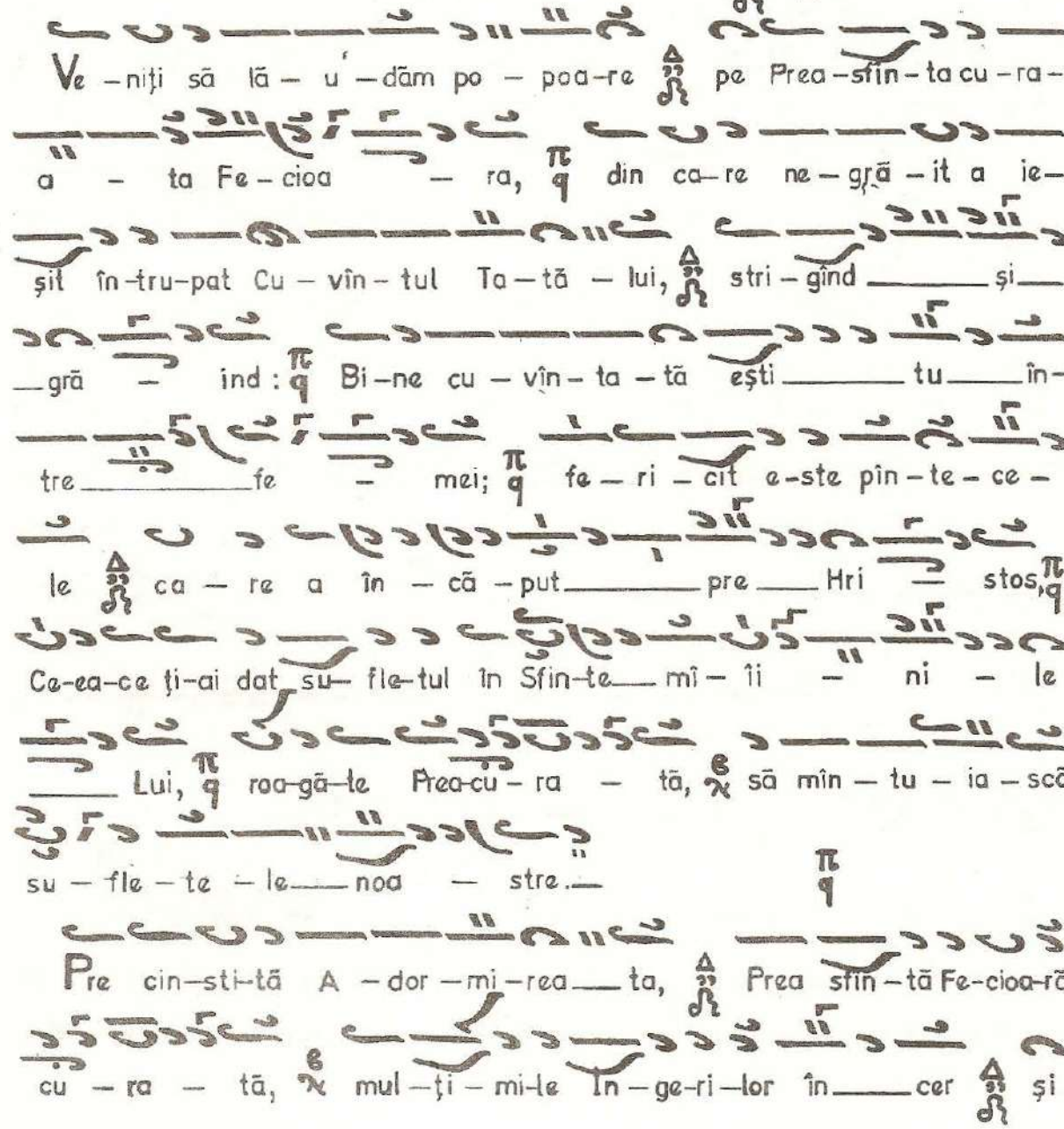
Ve – niţi să lă – u' – dăm po – poa-re pe Prea-sfîn-ta cu-ra-
a – ta Fe-cioa – ra, din ca-re ne-grăit a ie-
şit în-tru-pat Cu – vîn – tul Ta – tă – lui, stri – gînd şi
gră – ind: Bi-ne cu – vîn – ta – tă eşti tu în-
tre fe – mei; fe – ri – cit e-ste pîn-te-ce-
le ca – re a în – că – put pre Hri – stos,
Ce-ea-ce ţi-ai dat su- fle-tul în Sfin-te mî – îi – ni – le
Lui, roa-gă-le Prea-cu – ra – tă, să mîn – tu – ia – scă
su – fle – te – le noa – stre.
Pre cin-sti-tă A – dor – mi-rea ta, Prea sfîn-tă Fe-cioa-ră
cu – ra – tă, mul – ţi – mi-le în – ge-ri-lor în cer şi

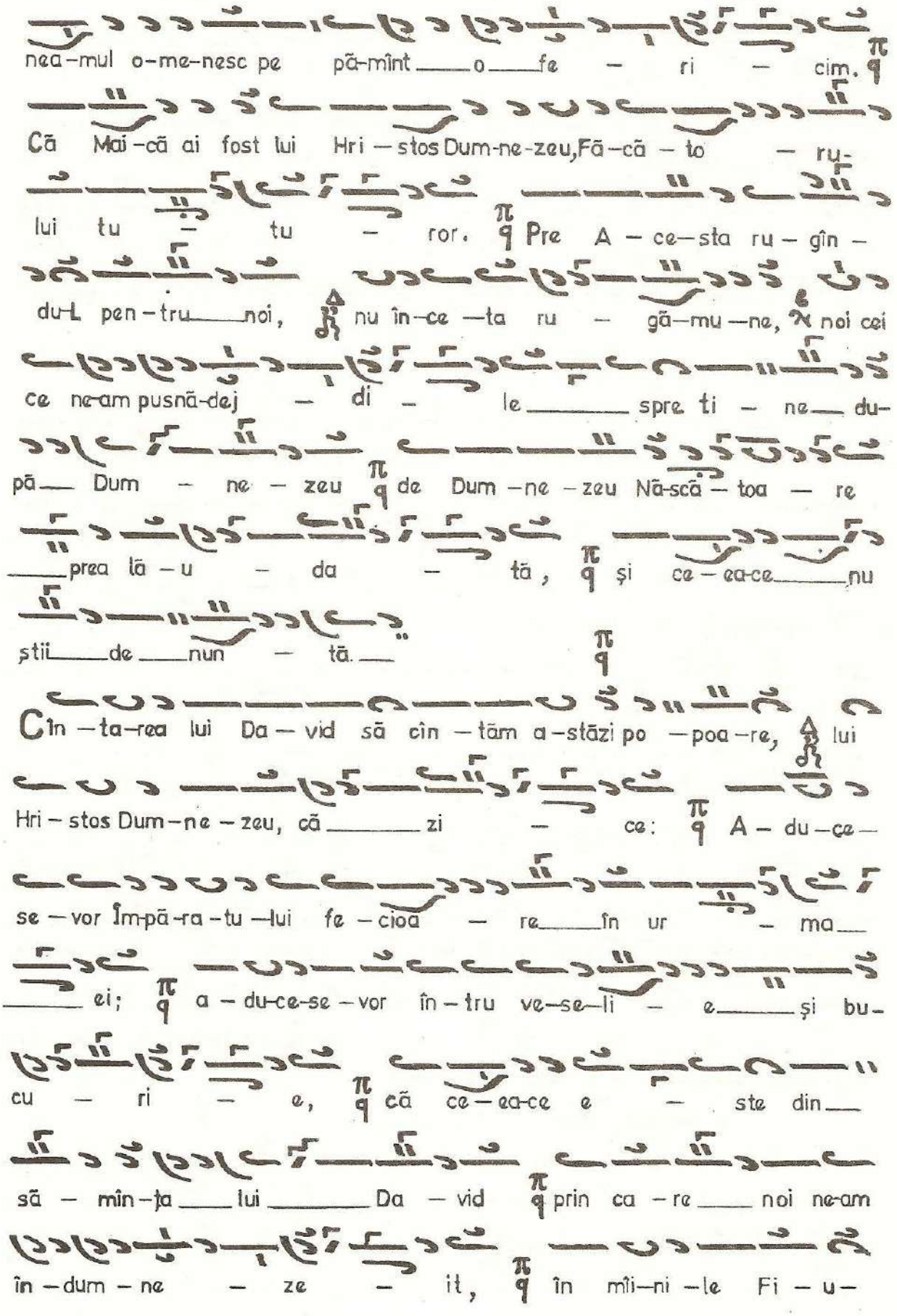
nea-mul o-me-nesc pe pă-mînt o fe - ri - cim.
Că Mai-că ai fost lui Hri-stos Dum-ne-zeu, Fă-că-to - ru-
lui tu - tu - ror. Pre A-ce-sta ru-gîn-
du-L pen-tru noi, nu în-ce-ta ru - gă-mu-ne, noi cei
ce ne-am pusnă-dej - di - le spre ti - ne du-
pă Dum - ne - zeu de Dum-ne-zeu Nă-scă-toa - re
prea lă-u - da - tă, și ce-ea-ce nu
știi de nun - tă.
Cîn-ta-rea lui Da-vid să cîn-tăm a-stăzi po-poa-re, lui
Hri-stos Dum-ne-zeu, că zi - ce: A-du-ce-
se-vor Îm-pă-ra-tu-lui fe-cioa - re în ur - ma
ei; a-du-ce-se-vor în-tru ve-se-li - e și bu-
cu - ri - e, că ce-ea-ce e - ste din
să - mîn-ța lui Da-vid prin ca-re noi ne-am
în-dum-ne - ze - it, în mîi-ni-le Fi-u-

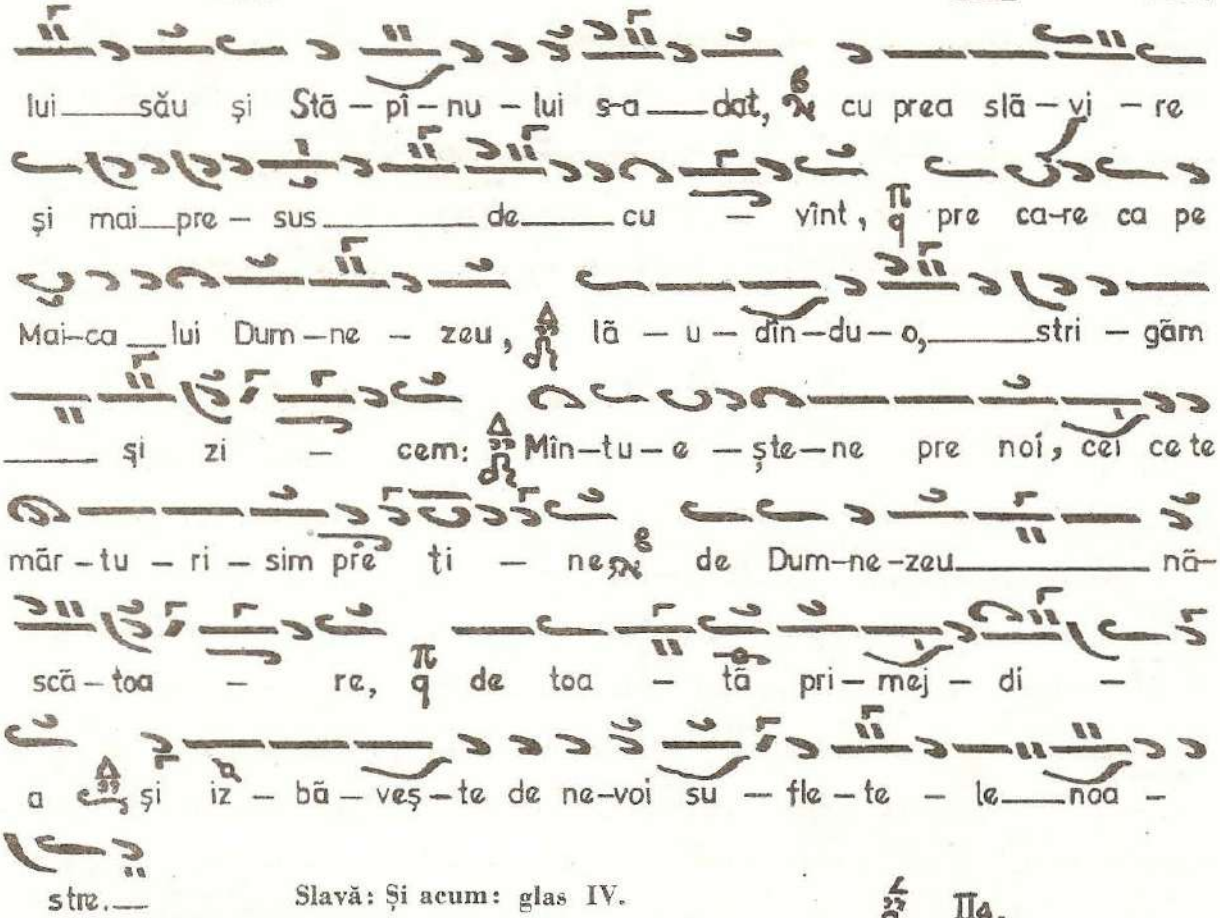
lui său și Stă-pî-nu-lui s-a dat, cu prea slă-vi-re
și mai pre-sus de cu-vînt, pre ca-re ca pe
Mai-ca lui Dum-ne-zeu, lă-u-din-du-o, stri-găm
și zi-cem: Mîn-tu-e-ște-ne pre noi, cei ce te
măr-tu-ri-sim prê ți-ne de Dum-ne-zeu nă-
scă-toa-re, de toa-tă pri-mej-di-
a și iz-bă-veș-te de ne-voi su-fle-te-le noa-
stre.

Slavă: Și acum: glas IV. IIa.

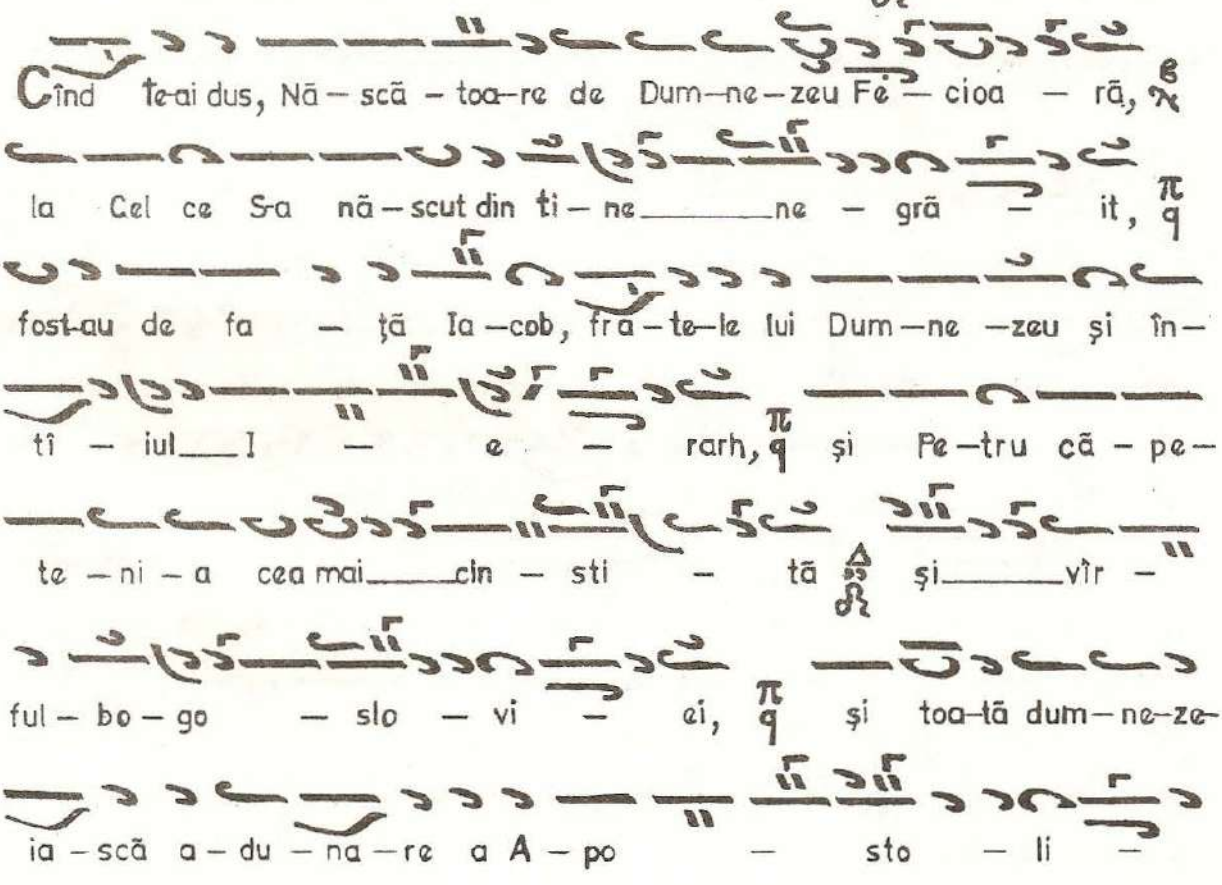
Cînd te-ai dus, Nă-scă-toa-re de Dum-ne-zeu Fe-cioa-ră,
la Cel ce S-a nă-scut din ți-ne ne-gră-it,
fost-au de fa-ță Ia-cob, fra-te-le lui Dum-ne-zeu și în-
tî-iul I-e-rarh, și Pe-tru că-pe-
te-ni-a cea mai cin-sti-tă și vîr-
ful-bo-go-slo-vi-ei, și toa-tă dum-ne-ze-
ia-scă a-du-na-re a A-po-sto-li-

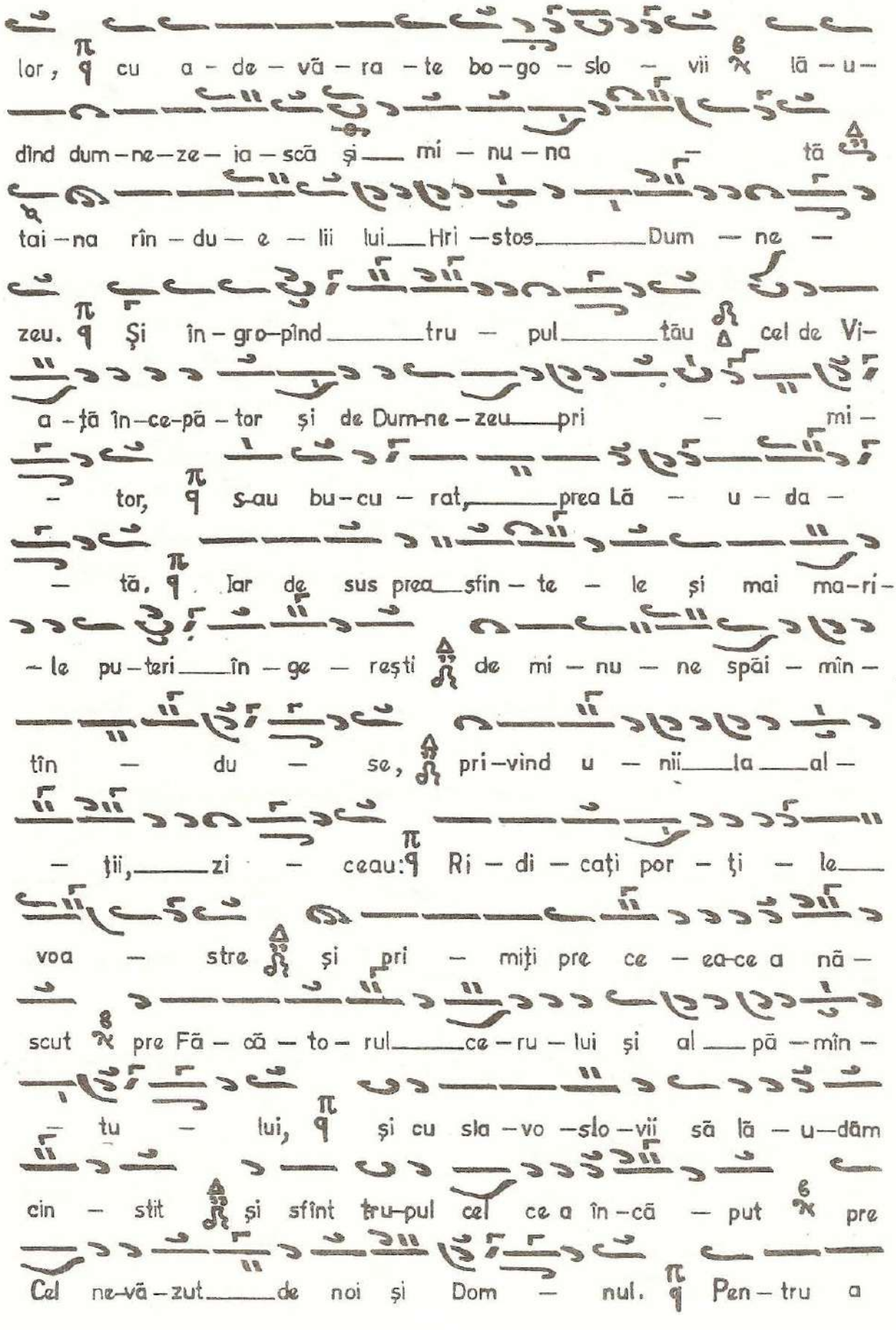
lor, cu a - de - vă - ra - te bo - go - slo - vii lă - u -
dînd dum - ne - ze - ia - scă și mi - nu - na - tă
tai - na rîn - du - e - lii lui Hri - stos Dum - ne -
zeu. Și în - gro - pînd tru - pul tău cel de Vi -
a - ță în - ce - pă - tor și de Dum - ne - zeu pri - mi -
- tor, s-au bu - cu - rat, prea Lă - u - da -
- tă. Iar de sus prea sfin - te - le și mai ma - ri -
- le pu - teri în - ge - rești de mi - nu - ne spăi - mîn -
tîn - du - se, pri - vind u - nii la al -
- ții, zi - ceau: Ri - di - cați por - ți - le
voa - stre și pri - miți pre ce - ea - ce a nă -
scut pre Fă - că - to - rul ce - ru - lui și al pă - mîn -
- tu - lui, și cu sla - vo - slo - vii să lă - u - dăm
cin - stit și sfînt tru - pul cel ce a în - că - put pre
Cel ne - vă - zut de noi și Dom - nul. Pen - tru a

cea—sta și noi po-me—ni—rea ta ——— prăz—nu — ind, stri—

găm că—tre ti — ne, ——— Prea lă—u—da — tă:

În—nal—ță frun — tea cre — ști — ni — lor

și mîn—tu — e — ște su — fle—te—le ——— noa — stre. ———

Tropar, glas 1. Πa.

În—tru naș—te—re fe—cio—

ri—a ai pă—zit, în—tru A—

dor—mi—re lu—mea nu ai pă—

ră—sit, de Dum-ne—zeu ——— Nă-scă—

toa—re. Mu—ta—tu—te-ai la Vi—

—a—ță fi—ind Mai—ca Vi—e—

ții; și cu ru—gă—ciu—ni—le ta—le, iz—bă—vești din

moar-te ——— su—fle-te-le noa-stre.

Sedealna întîi, glas I, Podobie: Mormîntul Tău... Di

Prea cin—sti—ta îm—pre—u — na — rea în—

țe—lep—ți—lor ——— A—pos — toli s-a a—du—nat

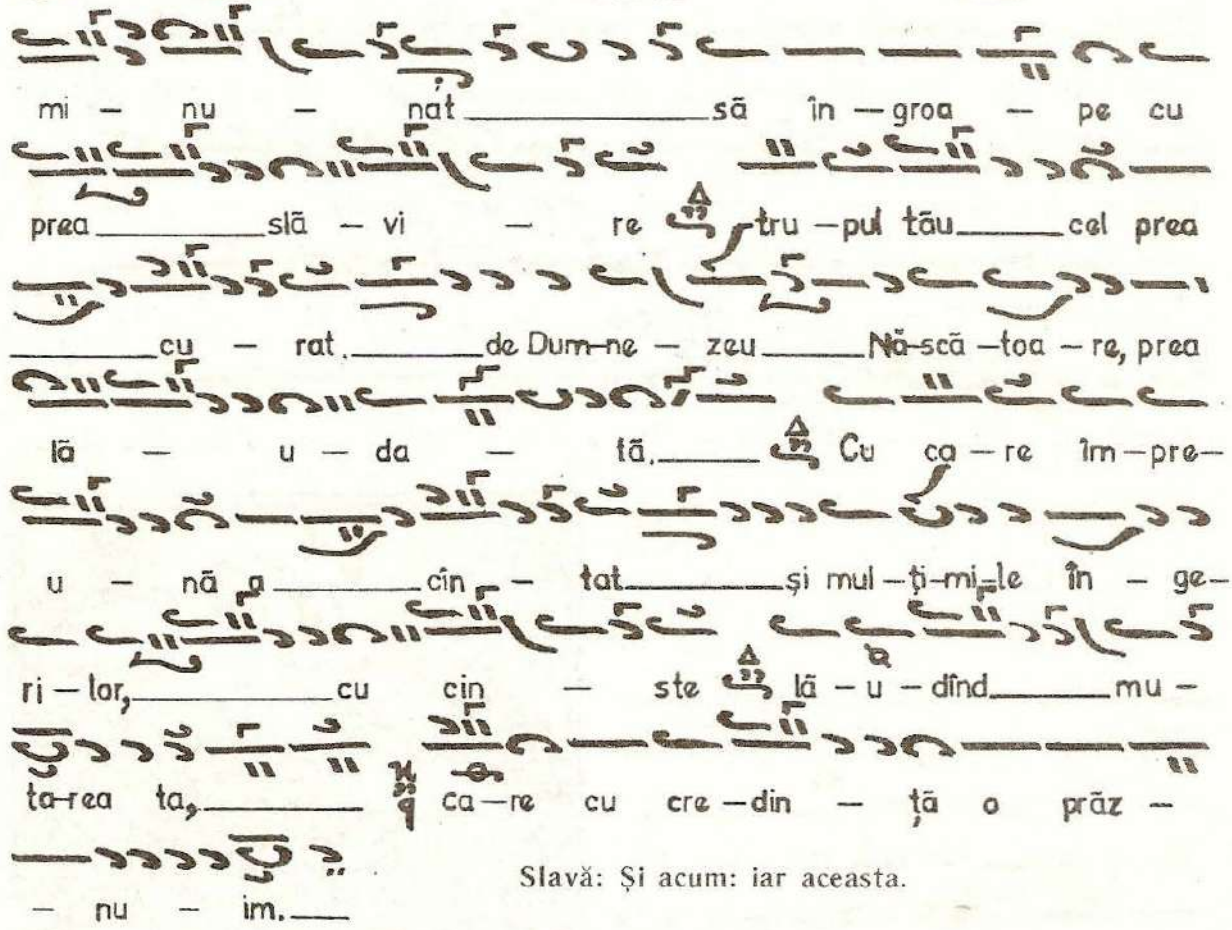
mi – nu – nat sã în – groa – pe cu
prea slã – vi – re tru – pul tãu cel prea
cu – rat de Dum–ne – zeu Nă–scă–toa – re, prea
lă – u – da – tă. Cu ca – re îm – pre–
u – nă a cîn – tat și mul – ți–mi–le în – ge–
ri – lor, cu cin – ste lă – u – dînd mu –
ta–rea ta, ca – re cu cre – din – ță o prăz –
– nu – im.

Slavă: Și acum: iar aceasta.

A doua Sedealnă, glas III, Podobie: De frumsețea fecioriei tale...

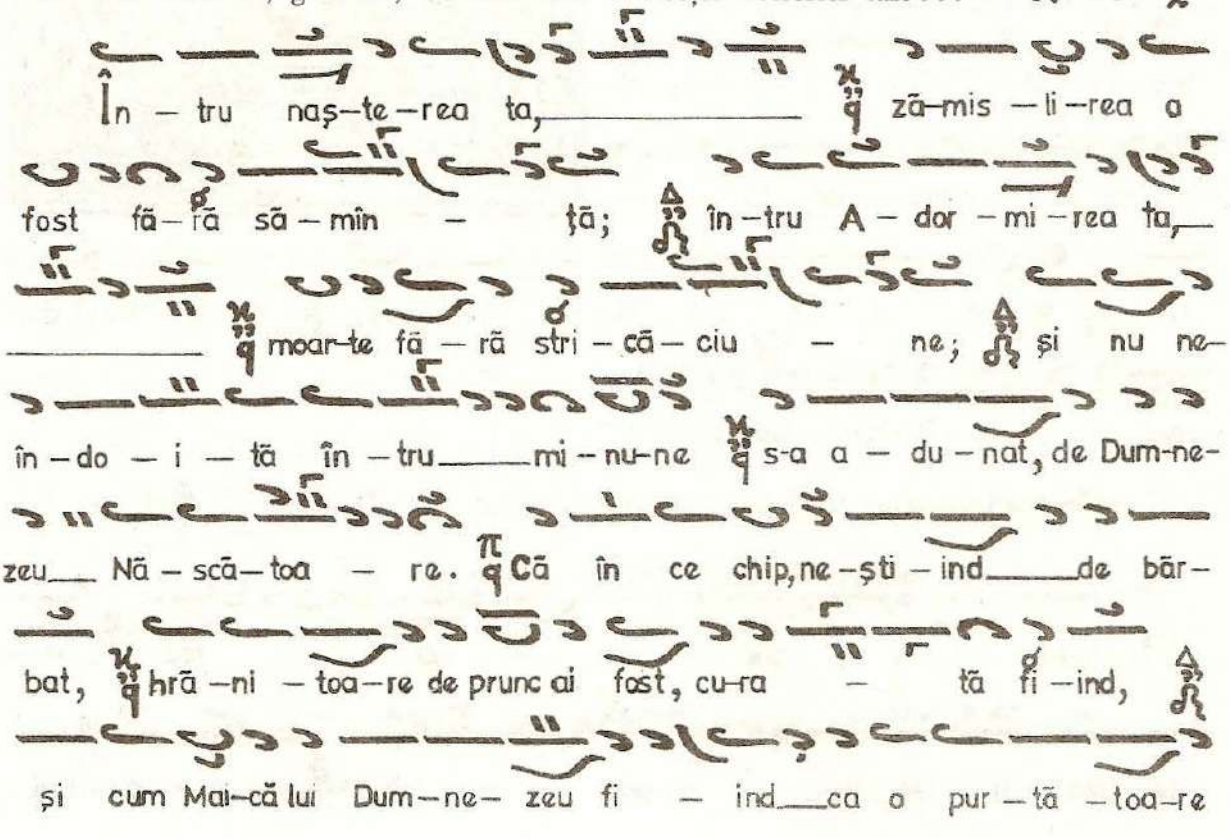
În – tru naș–te–rea ta, zã–mis – li – rea a
fost fă – rã sã – mîn – ță; în – tru A – dor – mi – rea ta,
moar–te fă – rã stri – că – ciu – ne; și nu ne–
în – do – i – tă în – tru mi – nu–ne s-a a – du – nat, de Dum–ne–
zeu Nă – scă – toa – re. Că în ce chip, ne–ști – ind de băr–
bat, hră – ni – toa–re de prunc ai fost, cu–ra – tă fi – ind,
și cum Mai–că lui Dum–ne– zeu fi – ind ca o pur – tă – toa–re

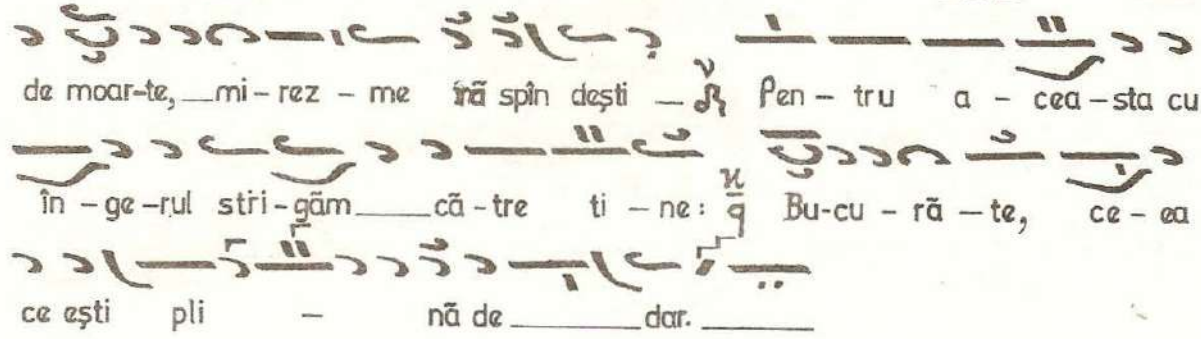

Slavă: Şi acum: iar aceasta.

Mărimurile, glas I. Hï.

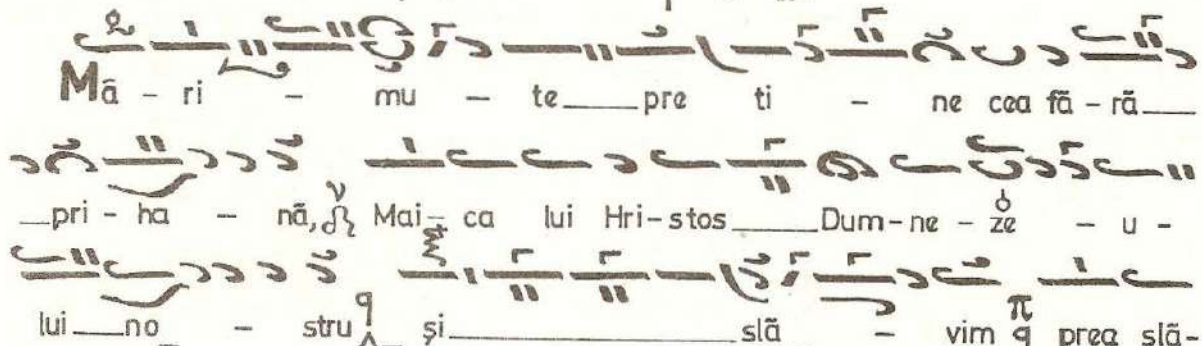

Hï.

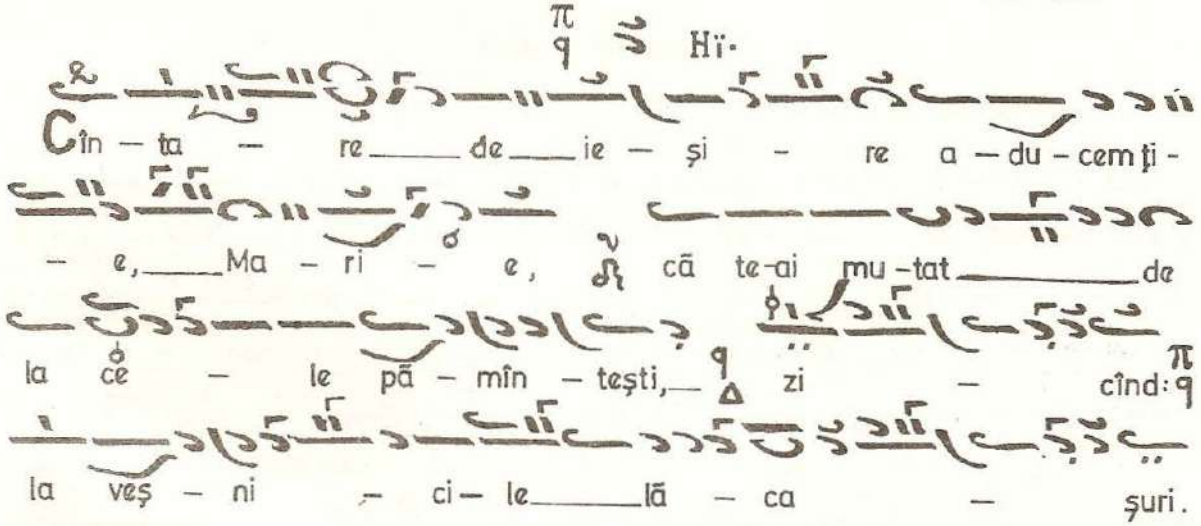

După Polieleu, Sedealna, glas IV, Spăimîntatu-s-a . . .

Aï.

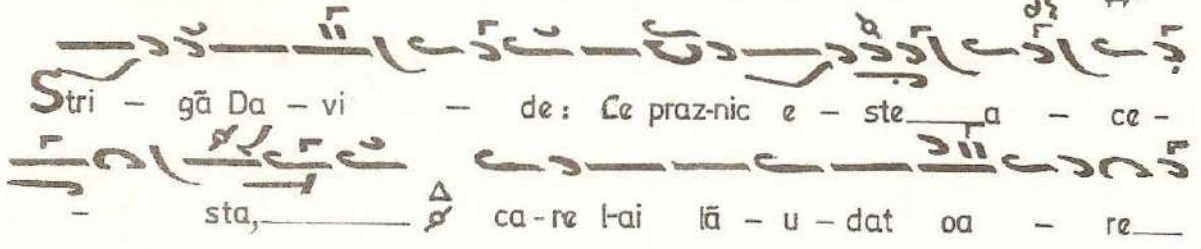

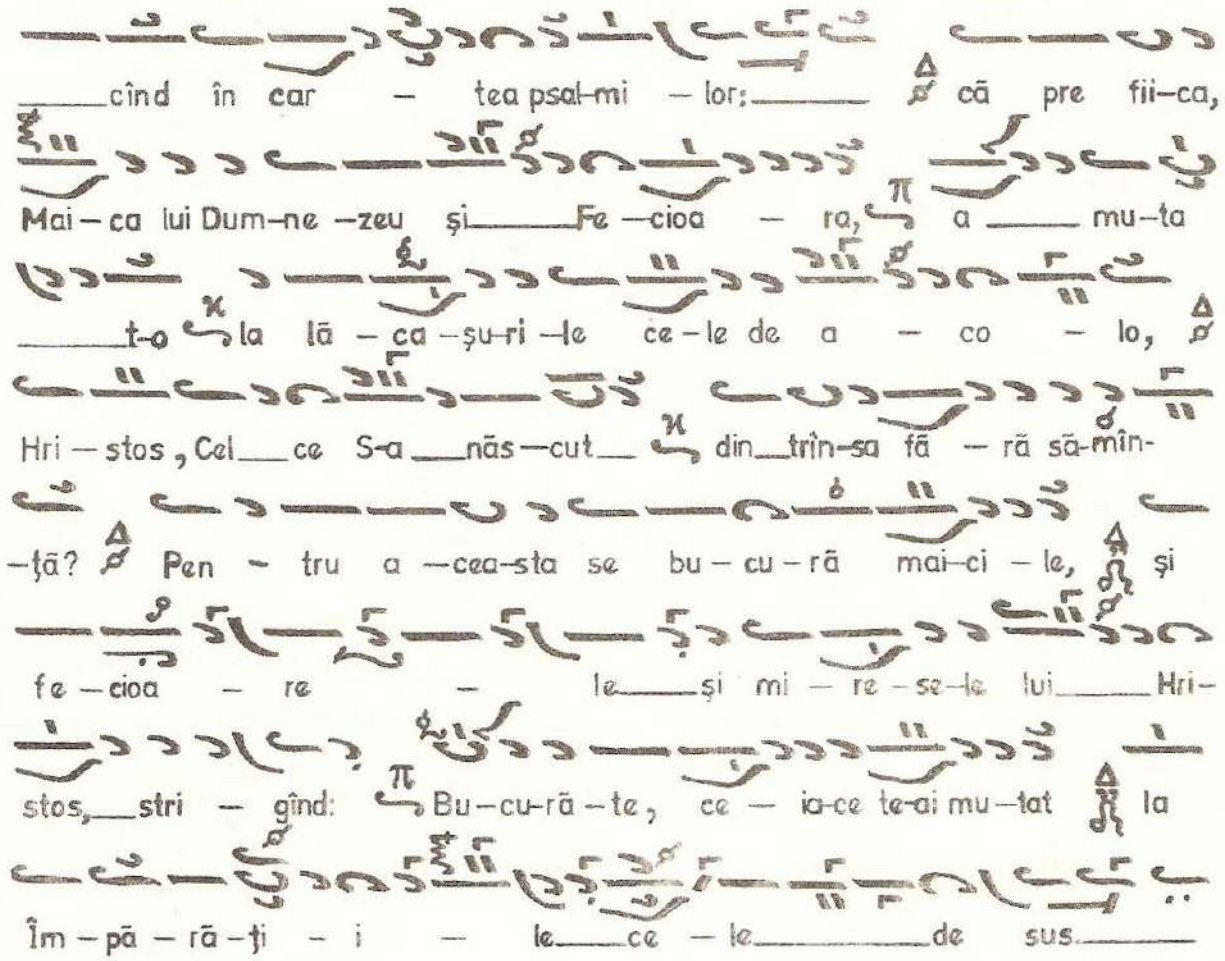
cînd în car – tea psal-mi – lor: că pre fii-ca,
Mai-ca lui Dum-ne-zeu și Fe-cioa – ra, a mu-ta
t-o la lă-ca-șu-ri-le ce-le de a – co – lo,
Hri-stos, Cel ce S-a nās-cut din trîn-sa fă-ră să-mîn-
-ță? Pen-tru a-cea-sta se bu-cu-ră mai-ci-le, și
fe-cioa – re – le și mi-re-se-le lui Hri-
stos, stri-gînd: Bu-cu-ră-te, ce-ia-ce te-ai mu-tat la
Îm-pă-ră-ți-i – le ce-le de sus.

Slavă: Și acum: iar aceasta.

După psalmul 50, Stihira, glas VI. Πε.

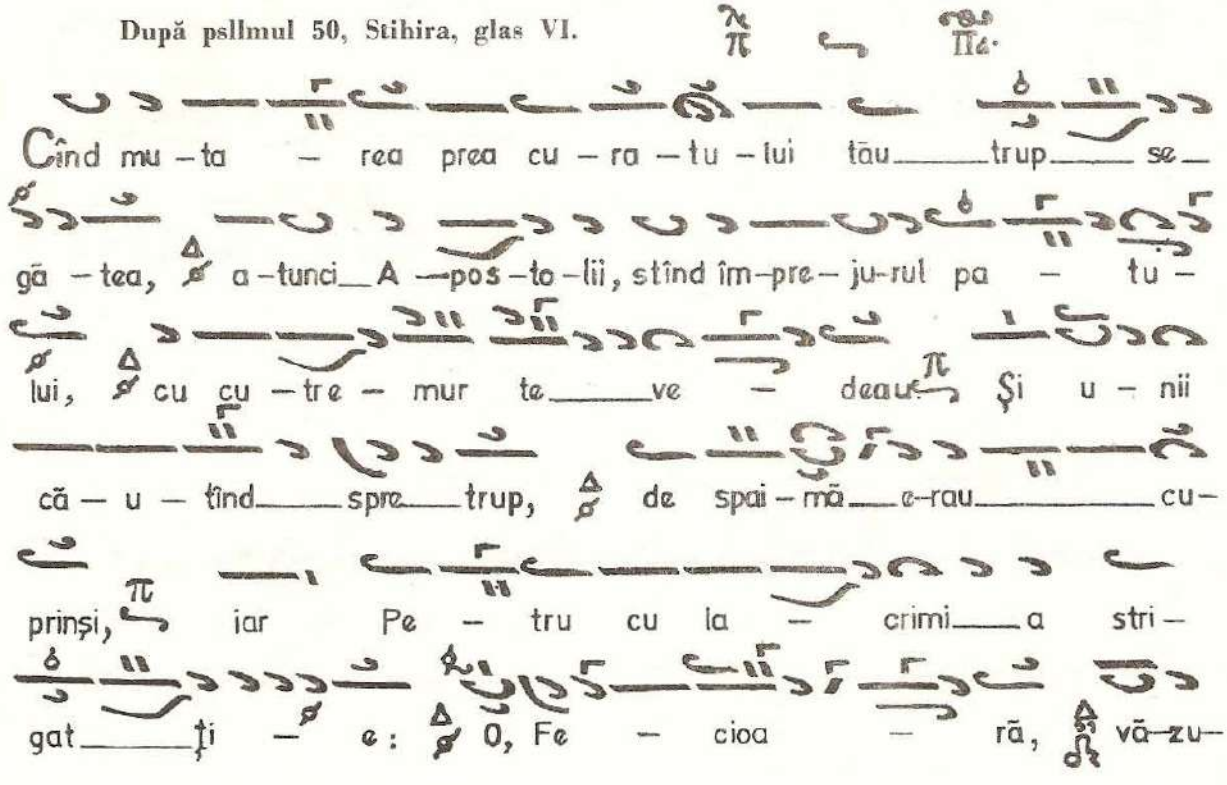
Cînd mu-ta – rea prea cu-ra-tu-lui tău trup se-
gă-tea, a-tunci A-pos-to-lii, stînd îm-pre-ju-rul pa – tu-
lui, cu cu-tre-mur te ve – deau. Și u – nii
că-u-tînd spre trup, de spai-mă e-rau cu-
prinși, iar Pe-tru cu la-crimi a stri-
gat-ți – e: O, Fe-cioa – ră, vă-zu-

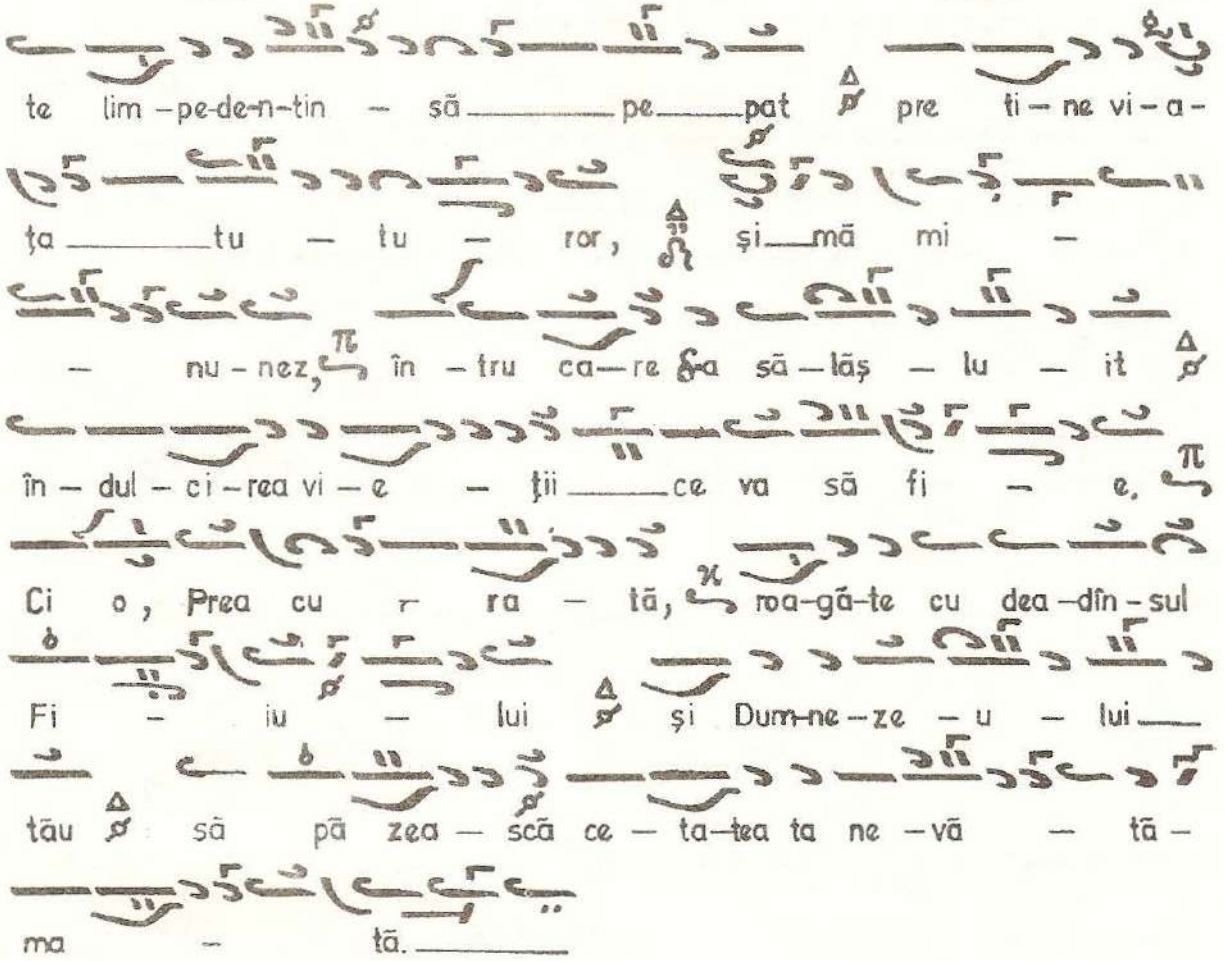
te lim-pe-de-n-tin - să pe pat pre ti-ne vi-a-
ța tu - tu - ror, și mă mi -
- nu-nez, în - tru ca-re a să-lăș - lu - it
în - dul - ci-rea vi-e - ții ce va să fi - e.
Ci o, Prea cu - ra - tă, roa-gă-te cu dea-dîn-sul
Fi - iu - lui și Dum-ne-ze - u - lui
tău să pă zea - scă ce - ta-tea ta ne-vă - tă -
ma - tă.

La LAUDE, slavă, glas VI.

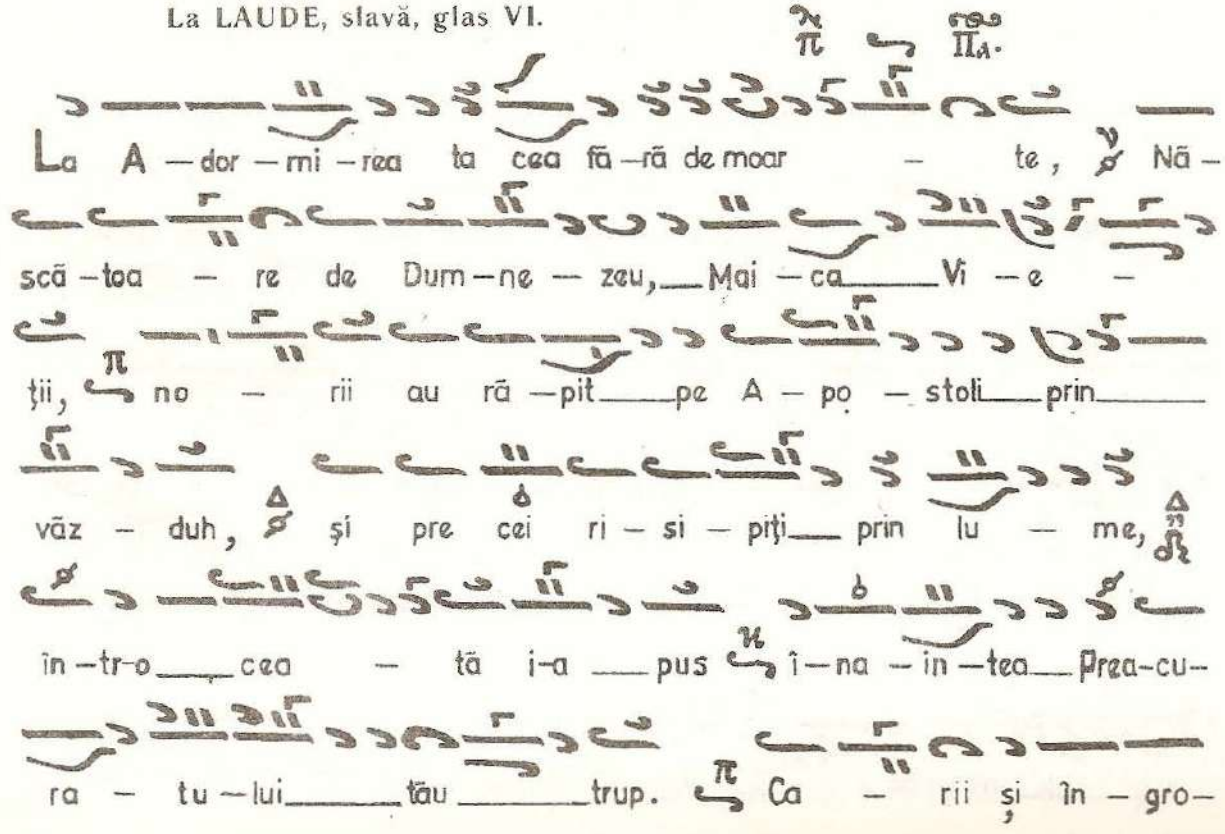
La A-dor-mi-rea ta cea fă-ră de moar - te, Nă-
scă-toa - re de Dum-ne - zeu, Mai-ca Vi - e -
ții, no - rii au ră-pit pe A - po - stoli prin
văz - duh, și pre cei ri - si - piți prin lu - me,
în-tr-o cea - tă i-a pus î-na-in-tea Prea-cu-
ra - tu-lui tău trup. Ca - rii și în - gro-

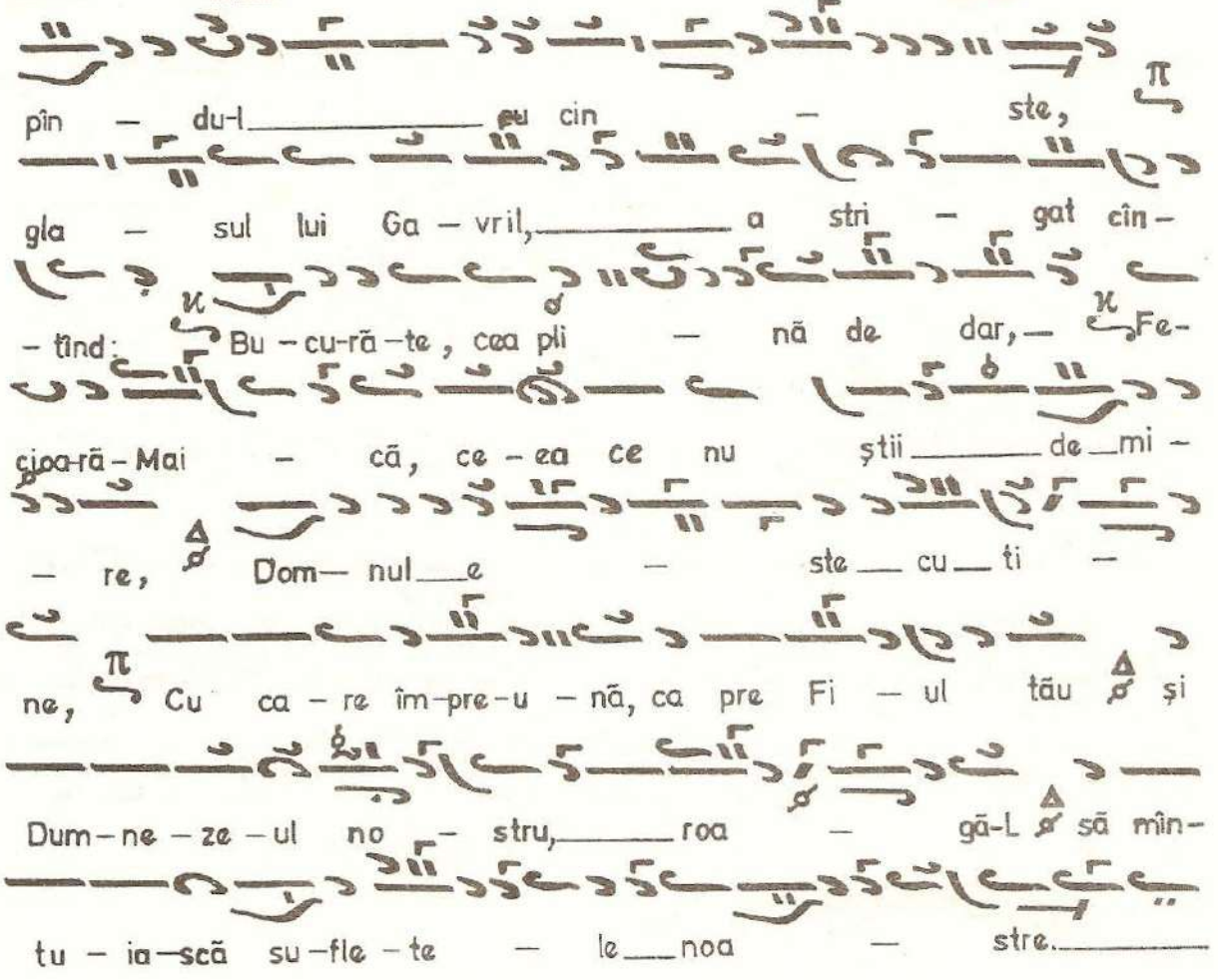
pîn – du-l_____ eu cin – ste,
gla – sul lui Ga – vril,_____ a stri – gat cîn –
– tînd: Bu – cu-rã – te, cea pli – nă de dar,– Fe-
cioa-rã – Mai – cã, ce – ea ce nu ştii _____ de_mi –
– re, Dom– nul__e – ste__ cu__ ti –
ne, Cu ca – re îm-pre-u – nă, ca pre Fi – ul tău şi
Dum – ne – ze – ul no – stru,_____ roa – gă-L să mîn-
tu – ia–scă su–fle – te – le__noa – stre._____

În 29. La Tăierea cinstitului Cap al Sfîntului Ioan Botezătorul.

Stihirile de seara, glas VI.

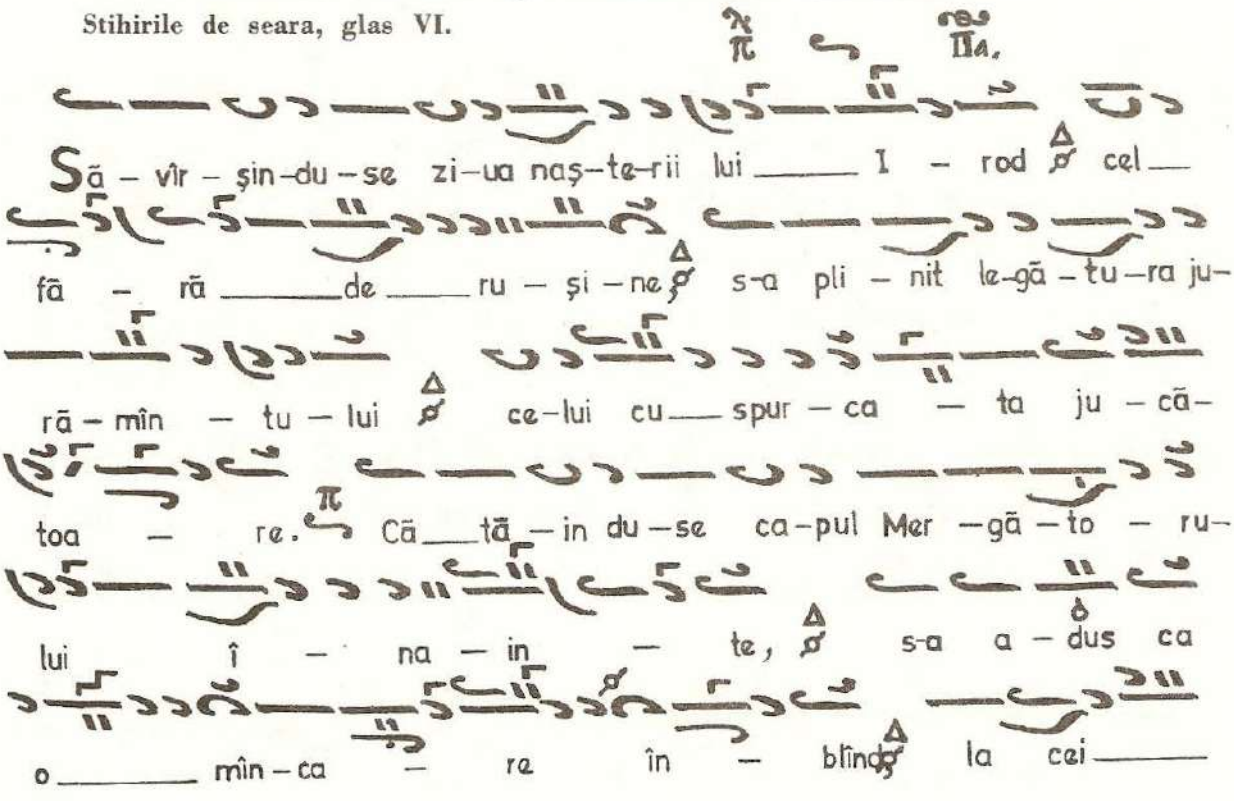
IIa.
Să – vîr – şin-du – se zi–ua naş–te–rii lui _____ I – rod cel__
fă – rã _____de _____ ru – şi – ne, s-a pli – nit le-gă – tu–ra ju–
rã – mîn – tu – lui ce–lui cu__ spur – ca – ta ju – că–
toa – re. Că__tă – in du – se ca-pul Mer –gă – to – ru–
lui î – na – in – te, s-a a – dus ca
o_____ mîn – ca – re în – blîn – da la cei_____

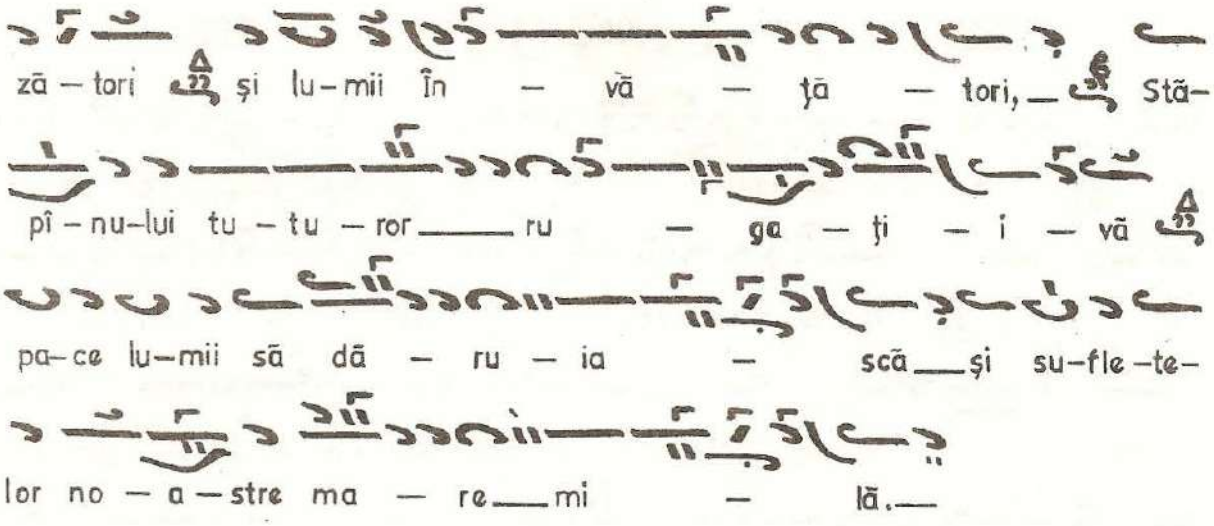

La 6 August, Tropar, glas VII. Ta.

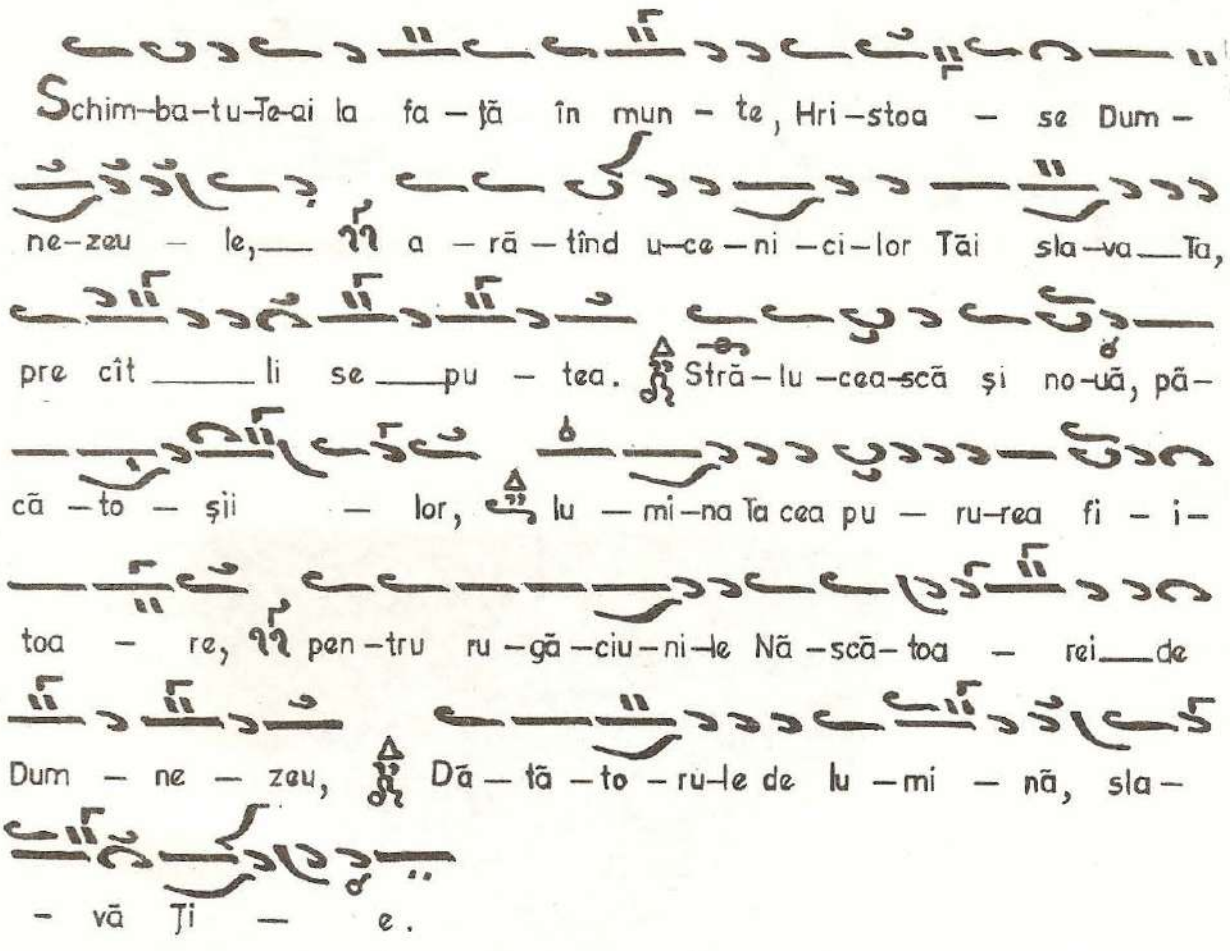
Schim – ba – tu – Te – ai la fa – ță în mun – te, Hri – stoa – se Dum –
ne – zeu – le, a – ră – tînd u – ce – ni – ci – lor Tăi sla – va Ta,
pre cît li se pu – tea. Stră – lu – cea – scă și no – uă, pă –
că – to – șii – lor, lu – mi – na Ta cea pu – ru – rea fi – i –
toa – re, pen – tru ru – gă – ciu – ni – le Nă – scă – toa – rei de
Dum – ne – zeu, Dă – tă – to – ru – le de lu – mi – nă, sla –
– vă Ți – e.

La 15 August, Tropar, glas I. Ia.

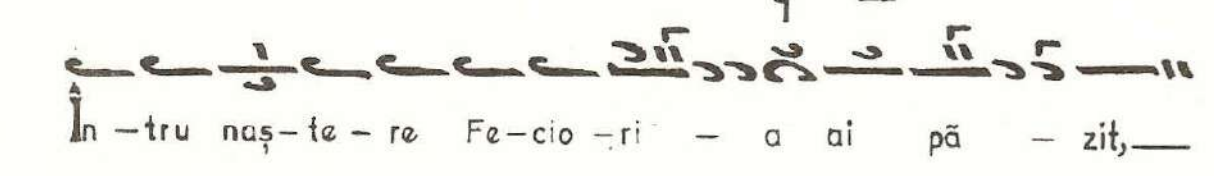

— În-tru a - dor -mi - re lu-mea nu — o ai pă -

rã - sit, de Dum-ne -zeu Nã - scã -

toa - re. Mu - ta - tu - te-ai la vi - a - ţã, fi -

ind Mai - ca Vi - e - ţii, şi cu ru - gã - ciu - ni -

le ta - le iz - bã - ve-şti din — moar

te su - fle - te - le — noa - stre.

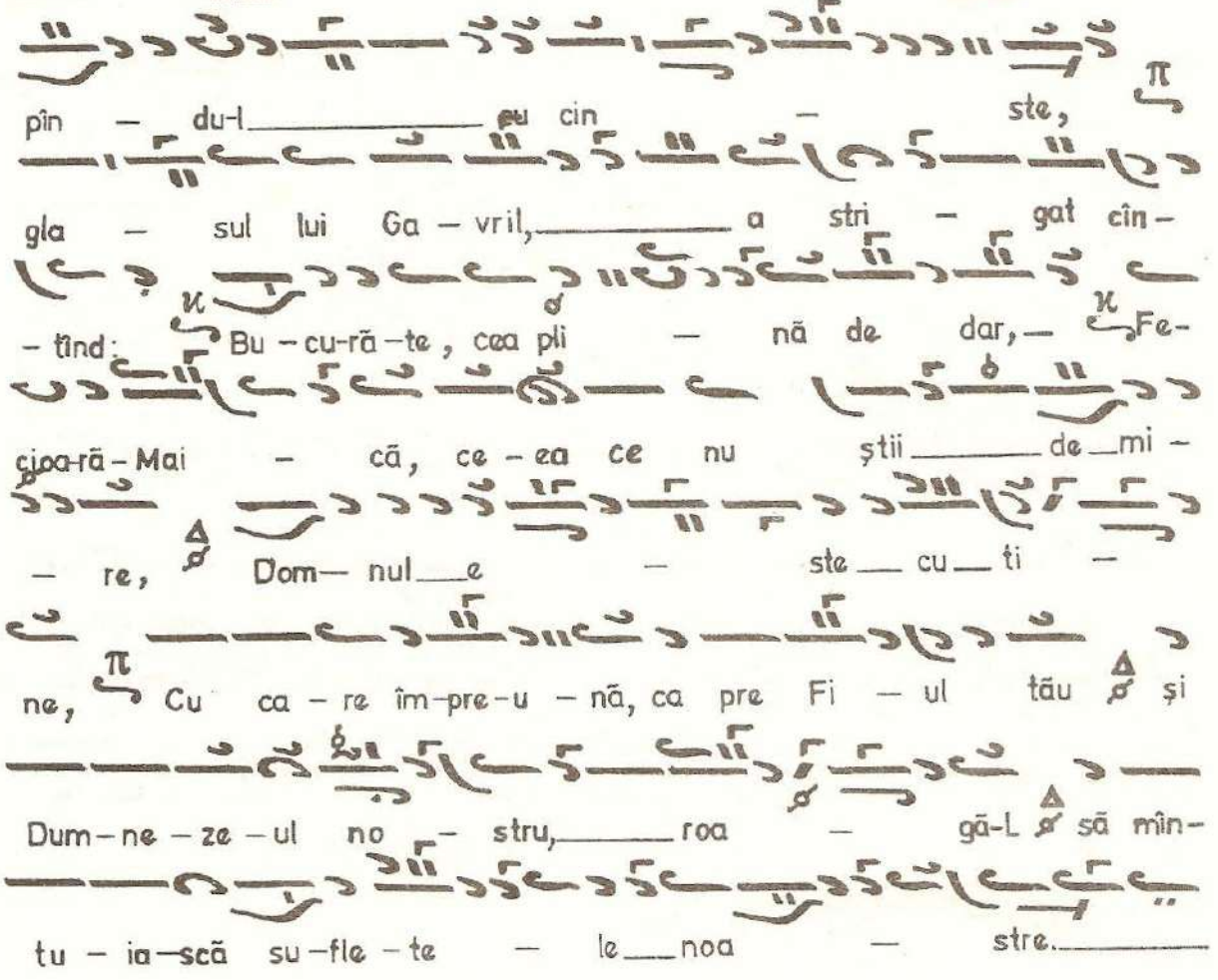
pîn – du-l_____ eu cin – ste,
gla – sul lui Ga – vril,_____ a stri – gat cîn –
– tînd: Bu – cu-rã – te, cea pli – nă de dar,– Fe-
cioa-rã – Mai – cã, ce – ea ce nu ştii _____ de_mi –
– re, Dom– nul__e – ste__ cu__ ti –
ne, Cu ca – re îm-pre-u – nă, ca pre Fi – ul tău şi
Dum – ne – ze – ul no – stru,_____ roa – gă-L să mîn-
tu – ia–scă su–fle – te – le__noa – stre._____

În 29. La Tăierea cinstitului Cap al Sfîntului Ioan Botezătorul.

Stihirile de seara, glas VI.

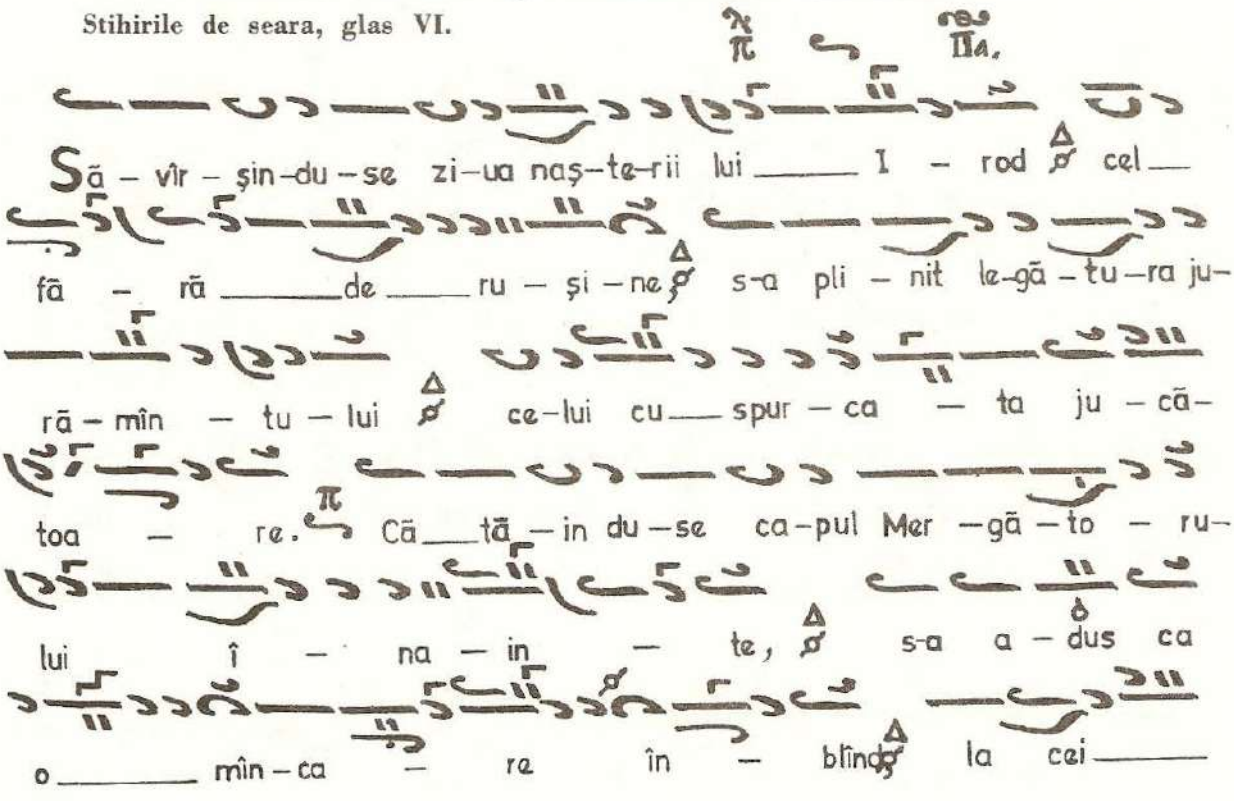
IIa.
Să – vîr – şin-du – se zi–ua naş–te–rii lui _____ I – rod cel__
fă – rã _____de _____ ru – şi – ne, s-a pli – nit le-gă – tu–ra ju–
rã – mîn – tu – lui ce–lui cu__ spur – ca – ta ju – că–
toa – re. Că__tă – in du – se ca-pul Mer –gă – to – ru–
lui î – na – in – te, s-a a – dus ca
o_____ mîn – ca – re în – blîn – da la cei_____

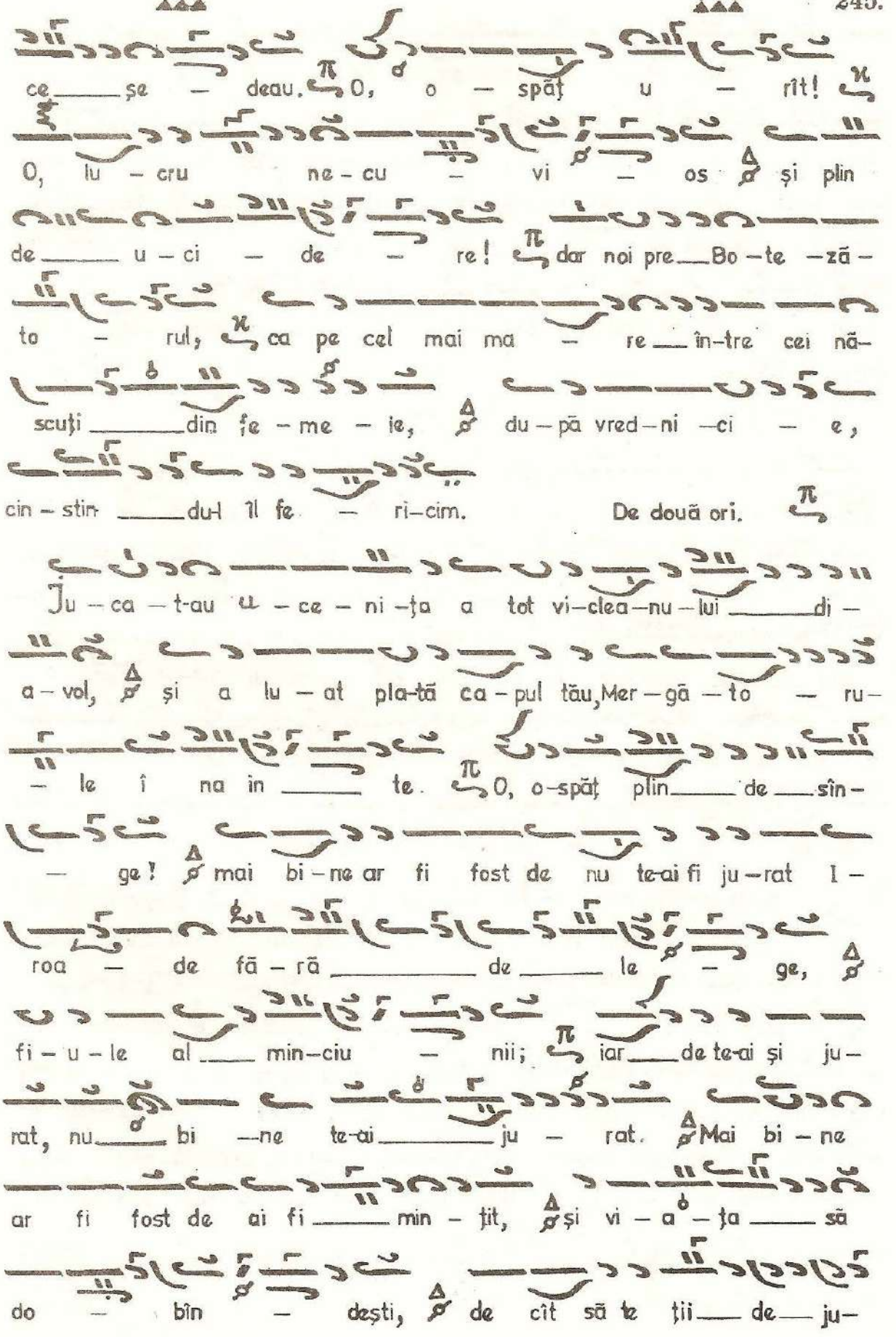
ce ___ șe – deau. O, o – spăț u – rît!
O, lu – cru ne – cu – vi – os și plin
de ___ u – ci – de – re! dar noi pre ___ Bo – te – zã –
to – rul, ca pe cel mai ma – re ___ în – tre cei nă –
scuți ___ din fe – me – ie, du – pă vred – ni – ci – e,
cin – stin ___ du-l îl fe – ri – cim. De două ori.
Ju – ca – t-au u – ce – ni – ța a tot vi – clea – nu – lui ___ di –
a – vol, și a lu – at pla-tă ca – pul tău, Mer – gă – to – ru –
– le î na in ___ te. O, o-spăț plin ___ de ___ sîn –
– ge! mai bi – ne ar fi fost de nu te-ai fi ju – rat I –
roa – de fă – ră ___ de ___ le – ge,
fi – u – le al ___ min – ciu – nii; iar ___ de te-ai și ju –
rat, nu ___ bi – ne te-ai ___ ju – rat. Mai bi – ne
ar fi fost de ai fi ___ min – țit, și vi – a – ța ___ să
do – bîn – deşti, de cît să te ții ___ de ___ ju –

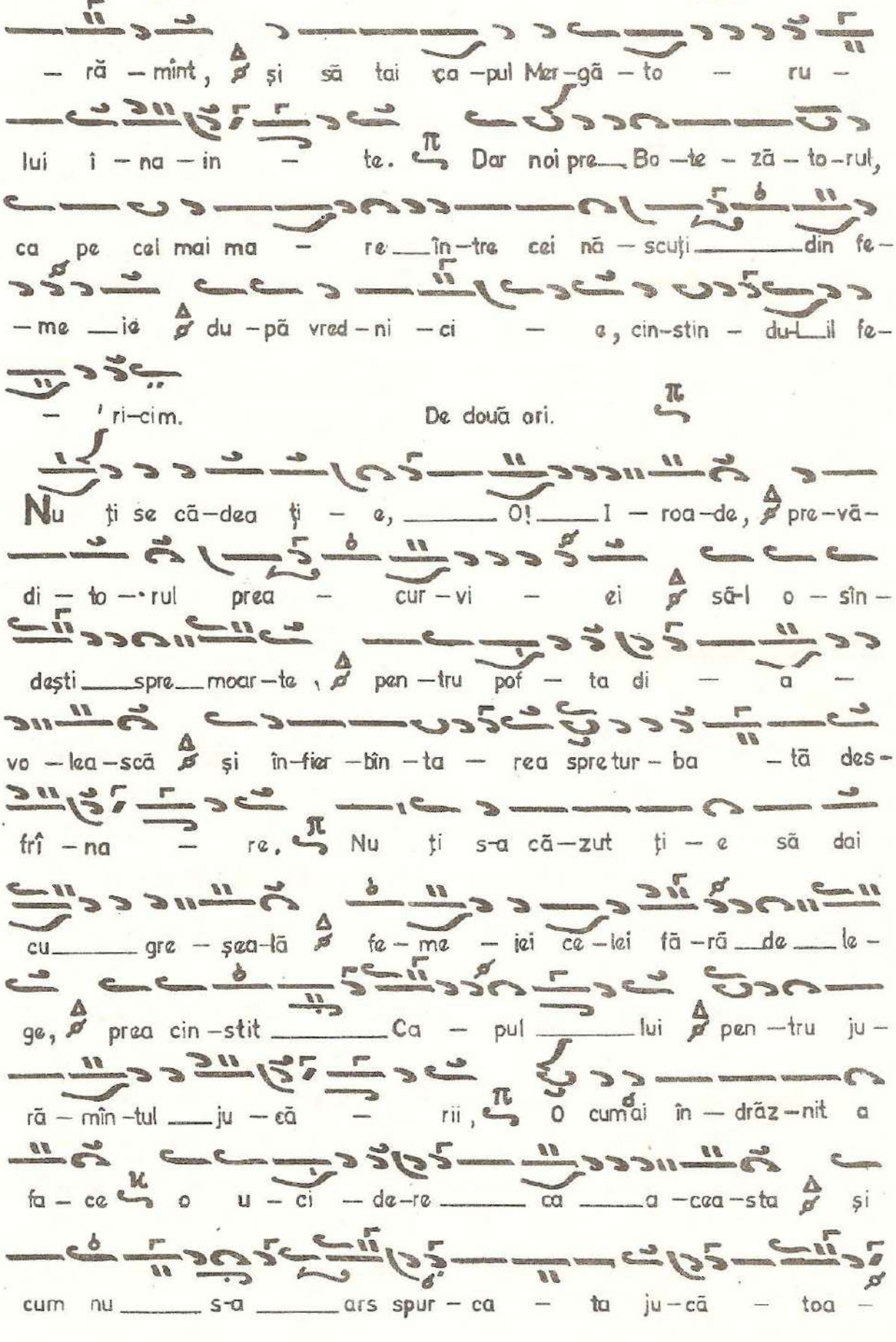
– ră – mînt, și să tai ca – pul Mer – gă – to – ru –
lui î – na – in – te. Dar noi pre – Bo – te – zā – to – rul,
ca pe cel mai ma – re în – tre cei nă – scuți din fe –
– me – ie du – pă vred – ni – ci – e, cin – stin – du – il fe –
– ' ri – cim.
De două ori.
Nu ți se că – dea ți – e, O! I – roa – de, pre – vă –
di – to – rul prea – cur – vi – ei să – l o – sîn –
deşti spre moar – te, pen – tru pof – ta di – a –
vo – lea – scă și în – fier – bîn – ta – rea spre tur – ba – tă des –
frî – na – re, Nu ți s-a că – zut ți – e să dai
cu gre – șea – lă fe – me – iei ce – lei fă – rā de le –
ge, prea cin – stit Ca – pul lui pen – tru ju –
rā – mîn – tul ju – că – rii, O cum ai în – drăz – nit a
fa – ce o u – ci – de – re ca – a – cea – sta și
cum nu s-a ars spur – ca – ta ju – că – toa –

re, a — du — cîn — du-i pre a — ce — sta în ti —

psi — e în mij — lo — cul o — spă — ţu —

lui? dar noi pre Bo — te — zăs — to — rul, ca

pe cel mai ma — re în tre cei nă — scuţi din fe — me

— ie, du — pă vred — ni — ci — e cin — stind îl fe —

— ri — cim. De două ori.

Ia — răşi I — ro — di — a — da — tur — bea — zăs

ia — răşi se tur — bu — ră. O ju — ca — re a —

mă — gi — toa — re şi bă — u — tu — ră cu în — şe — lă —

ciu — ne! Bo — te — zăs — to — rul s-a tă — iat şi

I — rod s-a tur — bu — rat pen-trus ru — gă —

ciu — nii — le Mer — gă — to — ru — lui î — na — in — tea Ta

Doam — ne, dă pa — ce su — fle — te — lor noa — stre.

Slavă: glas VI, Săvîrşindu-se ziua naşterii lui Irod... pag. 244.

La LITIE, Slavă: glas V.

Vrînd I — rod să sca — pe de de — făi — mă — ri — le ce — le pen-tru

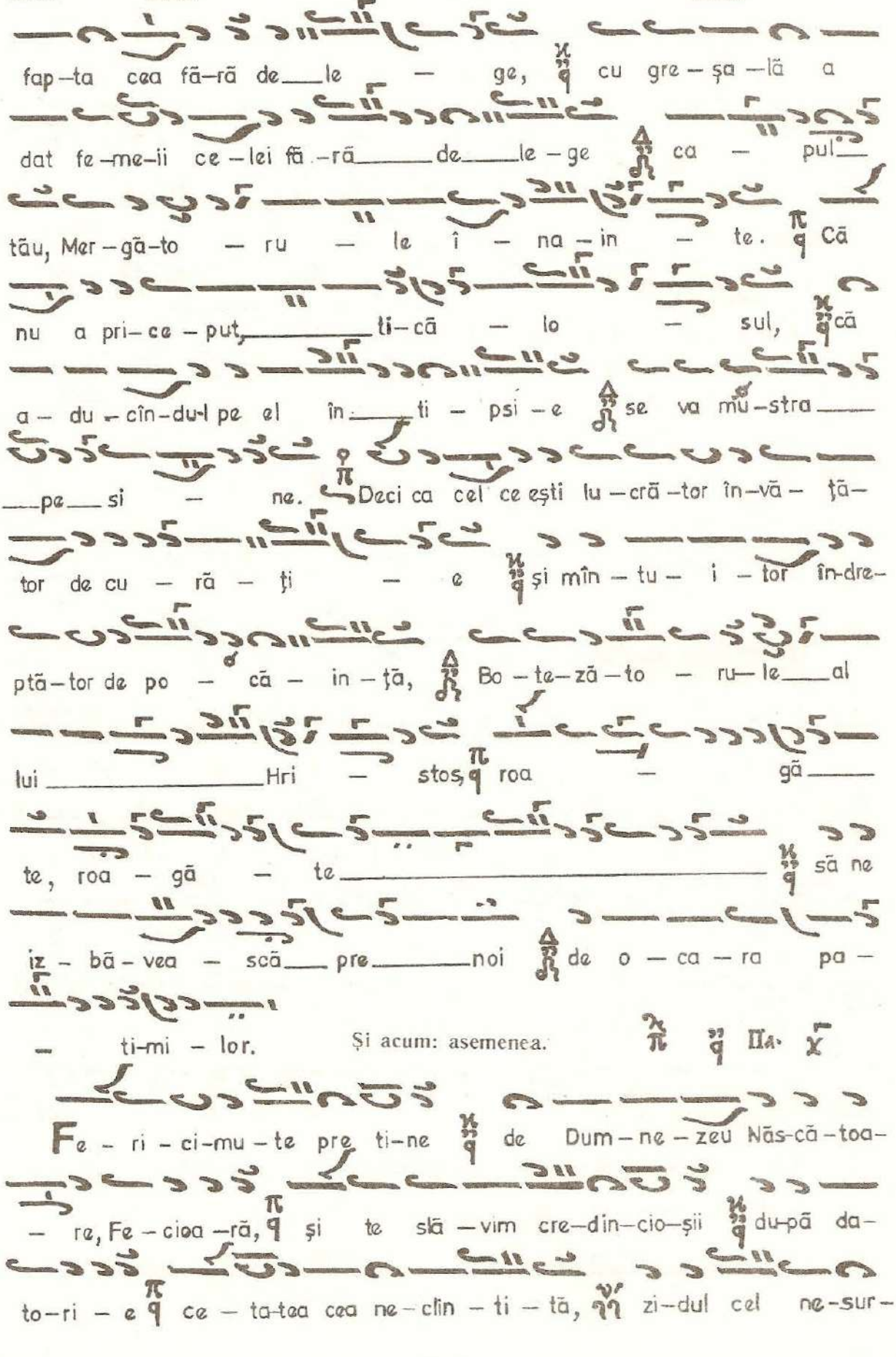
fap-ta cea fă-ră de-le-ge, cu gre-şa-lă a
dat fe-me-ii ce-lei fă-ră de-le-ge ca-pul
tău, Mer-gă-to-ru-le în-na-in-te. Că
nu a pri-ce-put, ti-că lo-sul, că
a-du-cîn-du-l pe el în-ti-psi-e se va mu-stra
pe-si-ne. Deci ca cel ce eşti lu-cră-tor în-vă-ţă-
tor de cu-ră-ţi-e şi mîn-tu-i-tor în-dre-
ptă-tor de po-că-in-ţă, Bo-te-ză-to-ru-le al
lui Hri-stos, roa-gă-
te, roa-gă-te să ne
iz-bă-vea-scă pre-noi de o-ca-ra pa-
-ti-mi-lor.
Şi acum: asemenea.
Fe-ri-ci-mu-te pre ti-ne de Dum-ne-zeu Năs-că-toa-
-re, Fe-cioa-ră, şi te slă-vim cre-din-cio-şii du-pă da-
to-ri-e ce-ta-tea cea ne-clin-ti-tă, zi-dul cel ne-sur-

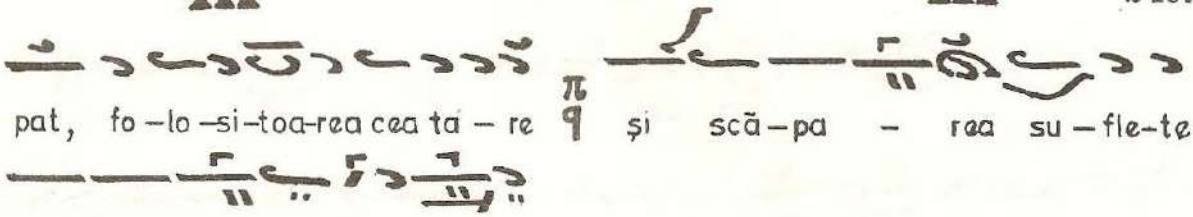

La STIHOAVNĂ, Stihirile, glas II.

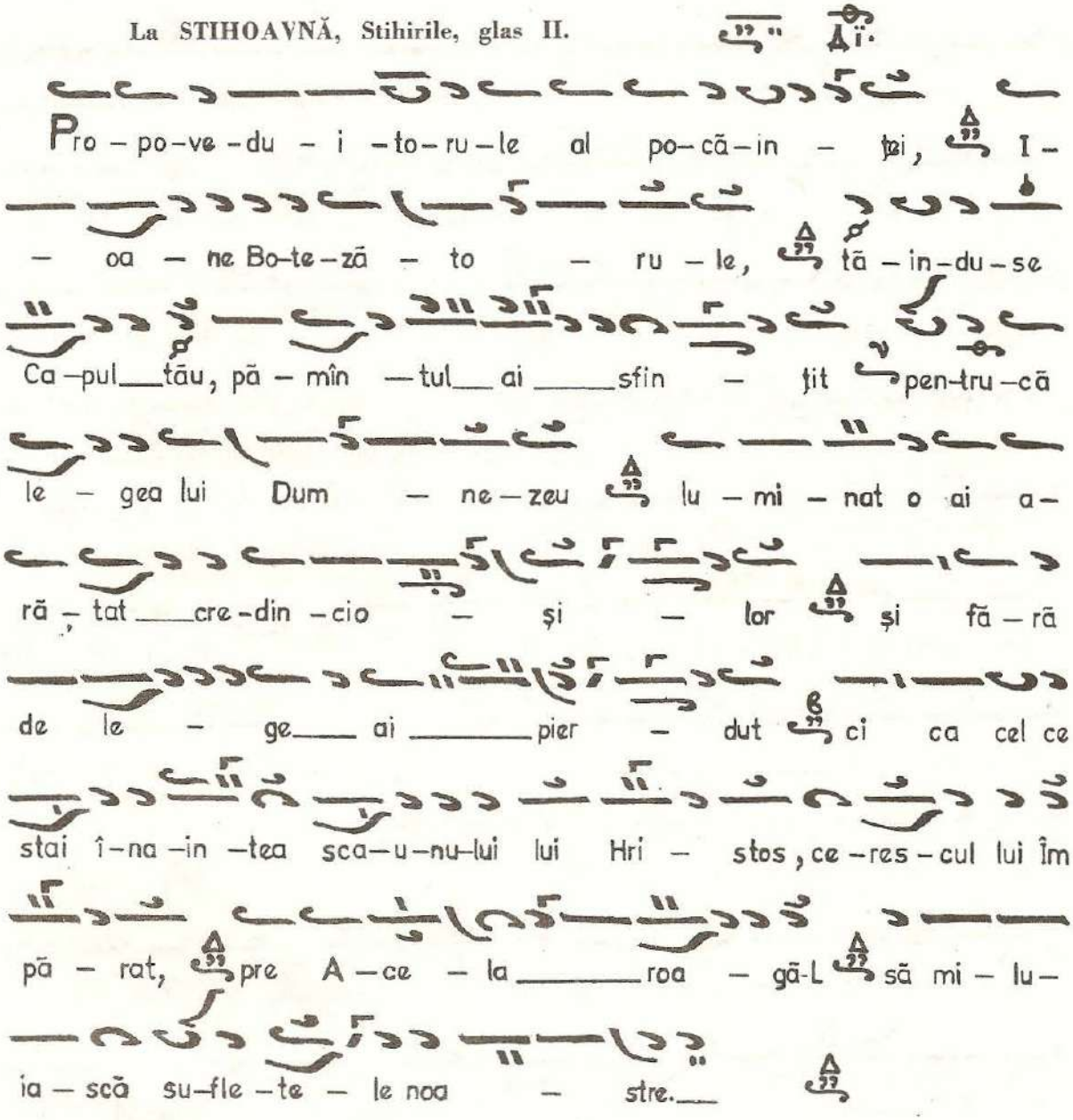
Pro-po-ve-du-i-to-ru-le al po-că-in-ţei, I-
oa-ne Bo-te-ză-to-ru-le, tă-in-du-se
Ca-pul tău, pă-mîn-tul ai sfin-ţit pen-tru-că
le-gea lui Dum-ne-zeu lu-mi-nat o ai a-
vă-tat cre-din-cio-şi-lor şi fă-vă-
de le-ge ai pier-dut ci ca cel ce
stai î-na-in-tea sca-u-nu-lui lui Hri-stos, ce-res-cul lui Îm-
pă-rat, pre A-ce-la roa-gă-L să mi-lu-
ia-scă su-fle-te-le noa-stre.
Pen-tru le-gea Dom-nu-lui ca-pul tău tă-in-du-se,
O prea Sfin-ţi-te I-oa-ne ai

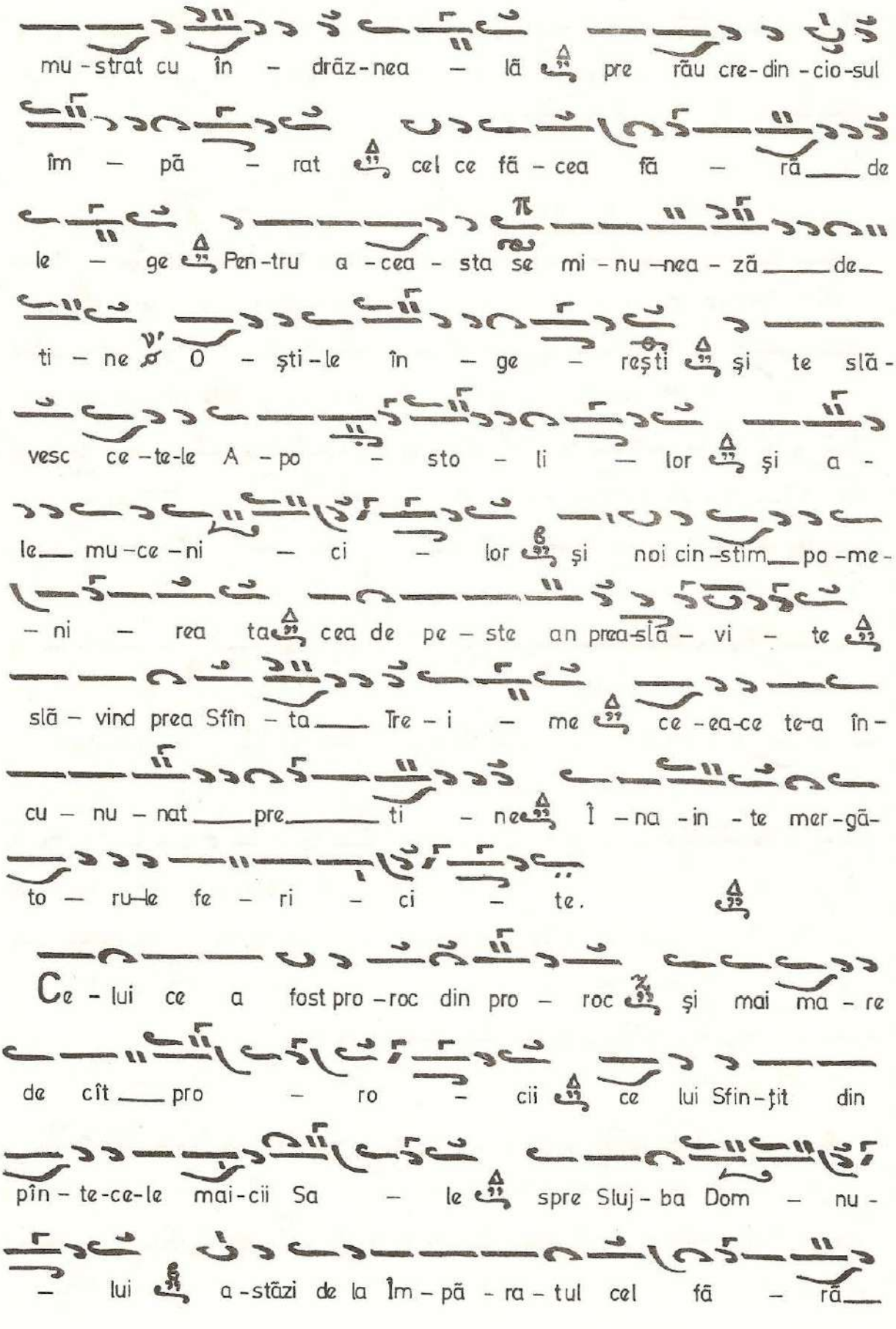
mu-strat cu în-drăz-nea-lă pre rău cre-din-cio-sul
îm-pă-rat cel ce fă-cea fă-ră de
le-ge Pen-tru a-cea-sta se mi-nu-nea-ză de
ti-ne O-ști-le în-ge-rești și te slă-
vesc ce-te-le A-po-sto-li-lor și a-
le mu-ce-ni-ci-lor și noi cin-stim po-me-
-ni-rea ta cea de pe-ste an prea-slă-vi-te
slă-vind prea Sfîn-ta Tre-i-me ce-ea-ce te-a în-
cu-nu-nat pre-ti-ne Î-na-in-te mer-gă-
to-ru-le fe-ri-ci-te.
Ce-lui ce a fost pro-roc din pro-roc și mai ma-re
de cît pro-ro-cii ce lui Sfin-ţit din
pîn-te-ce-le mai-cii Sa-le spre Sluj-ba Dom-nu-
-lui a-stăzi de la Îm-pă-ra-tul cel fă-ră

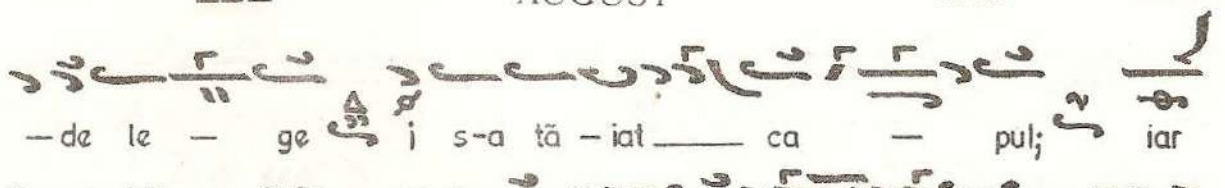

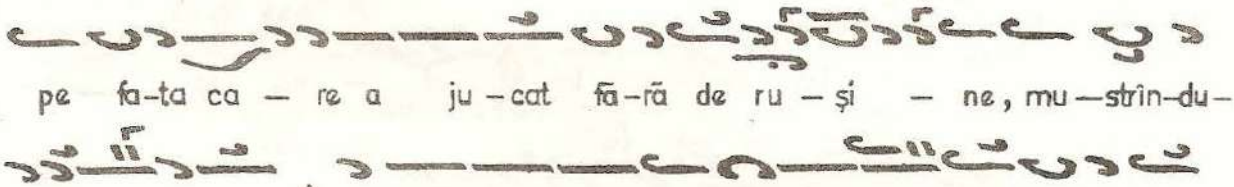

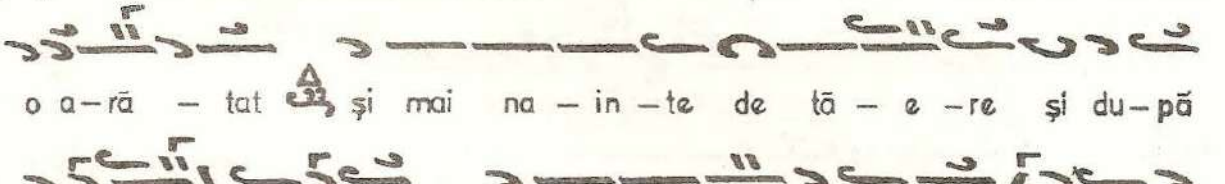

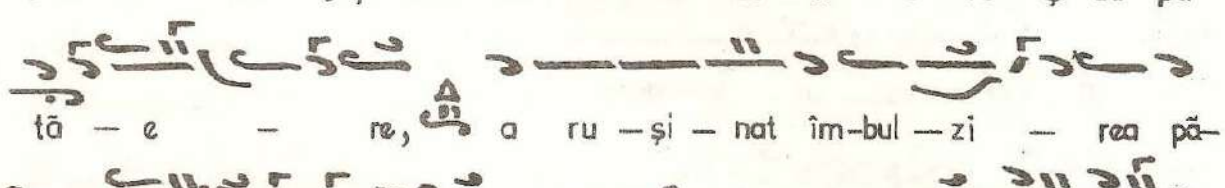

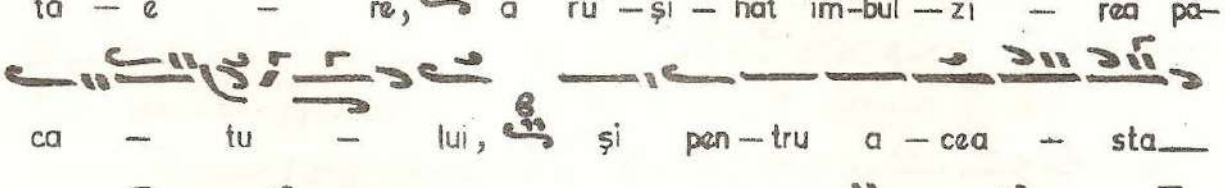

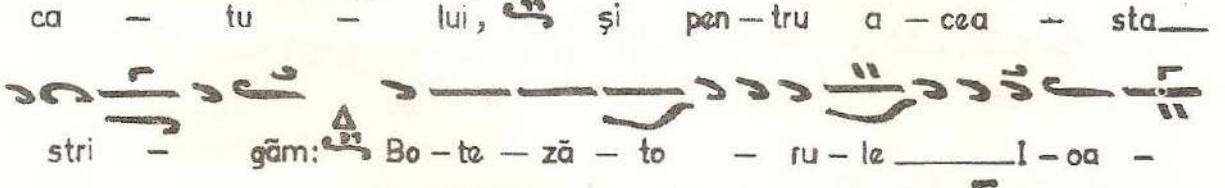

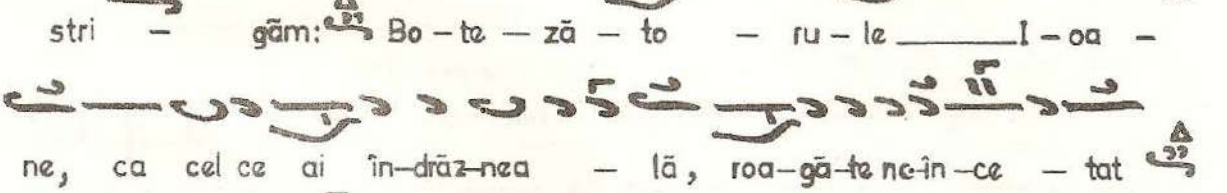

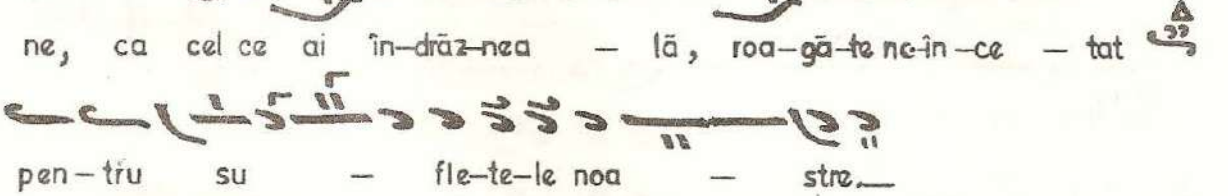

Slavă: glas VIII. Hï.

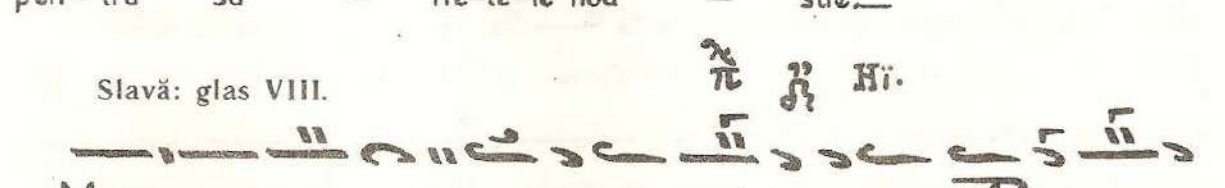

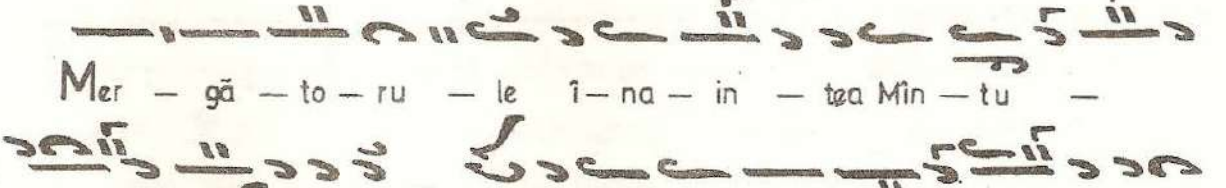

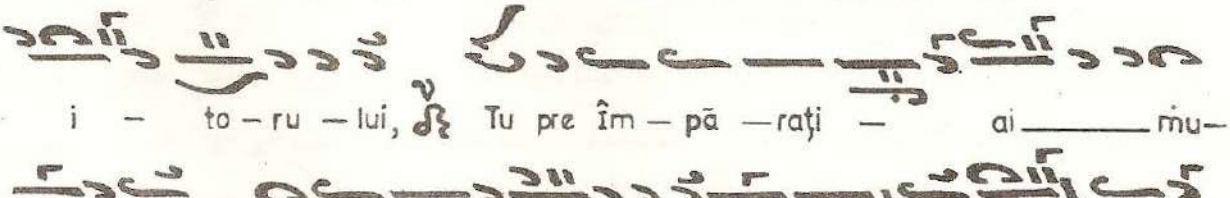

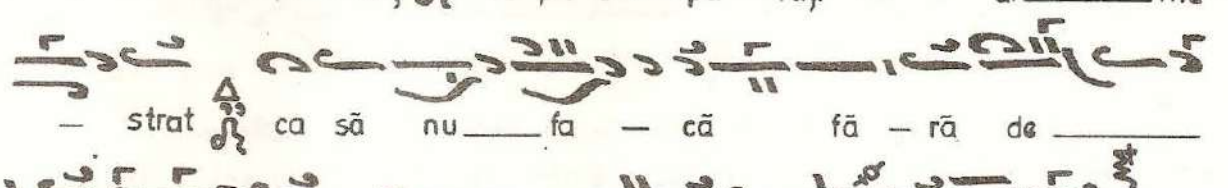

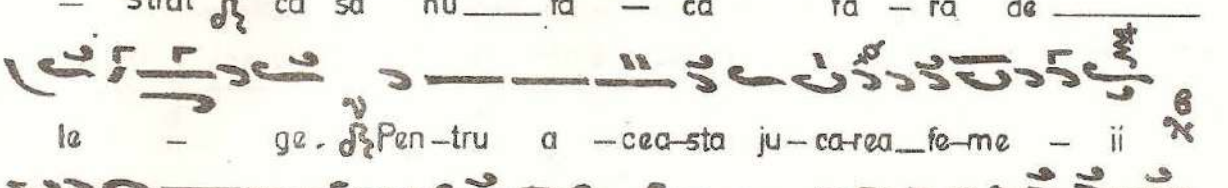

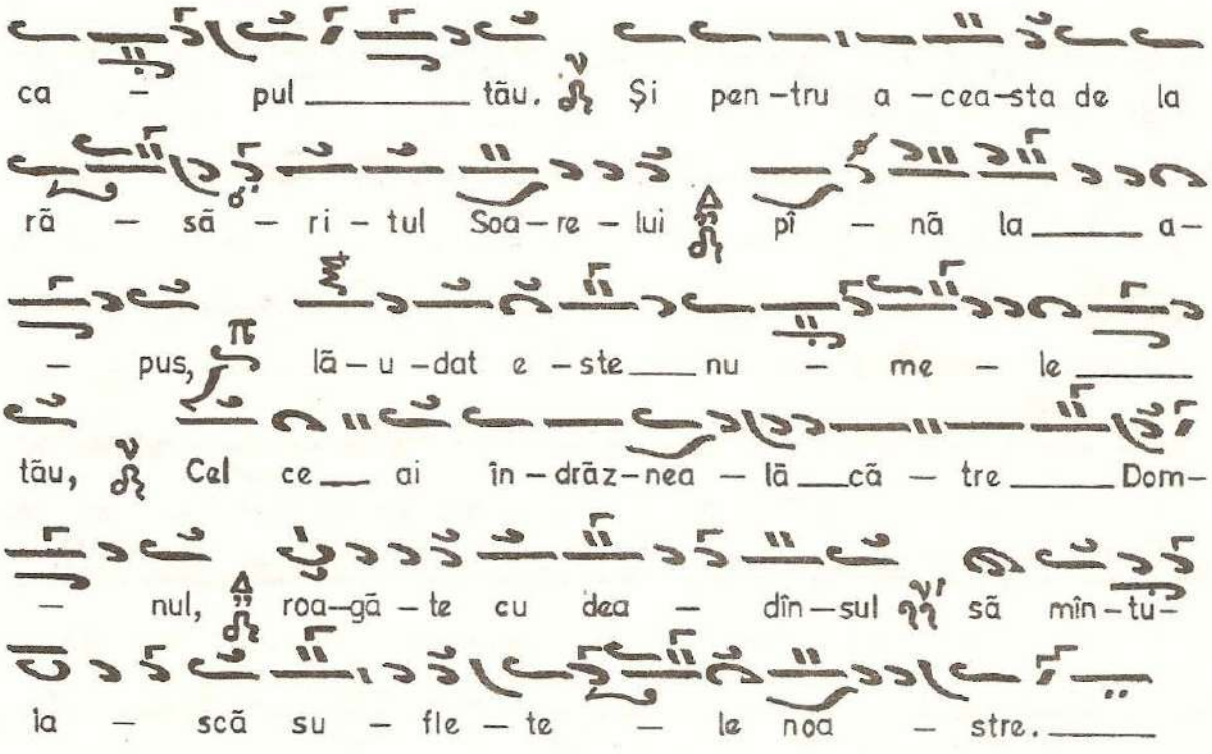
ca – pul tău. Şi pen–tru a–cea–sta de la
ră – să – ri – tul Soa–re – lui pî – nă la a–
– pus, lă–u–dat e–ste nu – me – le
tău, Cel ce ai în–drăz–nea – lă că – tre Dom–
– nul, roa–gă–te cu dea – dîn–sul să mîn–tu–
la – scă su – fle – te – le noa – stre.

Tropar, glas II, Pomenirea dreptului cu laude . . ., pag. 49.

Sedalna întîi, glas V, podobie: Pre Cuvîntul cel împreună . . . Κε.

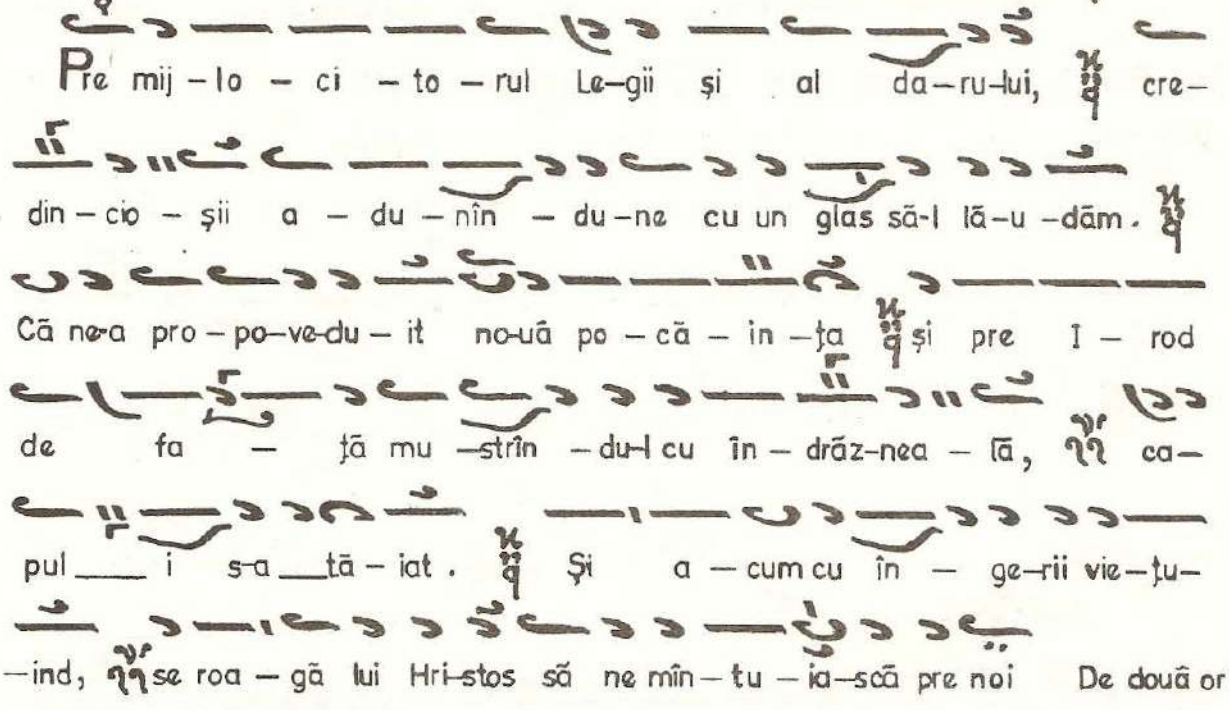
Pre mij–lo–ci–to–rul Le–gii şi al da–ru–lui, cre–
din–cio–şii a–du–nîn–du–ne cu un glas să-l lă–u–dăm.
Că ne-a pro–po–ve–du–it no-uă po–că–in–ţa şi pre I–rod
de fa–ţă mu–strîn–du-l cu în–drăz–nea–lă, ca–
pul i s-a tă–iat. Şi a–cum cu în–ge–rii vie–ţu–
–ind, se roa–gă lui Hri–stos să ne mîn–tu–ia–scă pre noi De două ori

Slavă: Şi acum: asemenea. Κε.

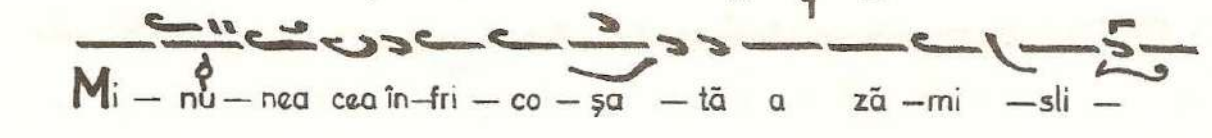

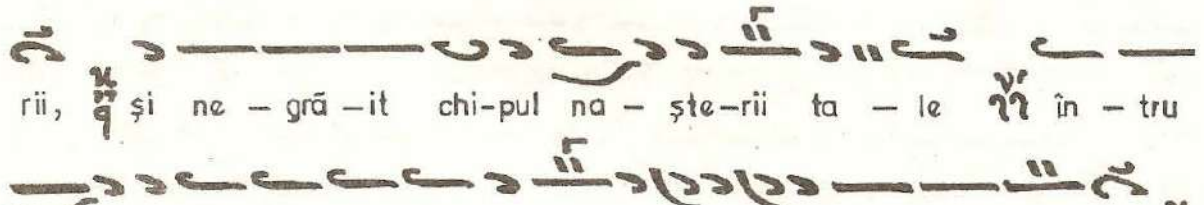
rii, și ne – gră – it chi-pul na – ște-rii ta – le în – tru
ti – ne s-a cu – nos–cut, Cu–ra – tă pu-ru-rea Fe –cioa–ră.
îmi mi – nu – nea – zā min-tea și-mi spăi – mîn–tea-zā gîn – dul
sla–va ta, de Dum–ne – zeu Nă-scă–toa – re tu-tu-ror e-ste-n tin – să,
spre mîn – tu – i – rea su –fle–te – lor noa – stre.

A doua Sedealnă glas V, podobie: Pre Cuvîntul cel împreună ... Κε.

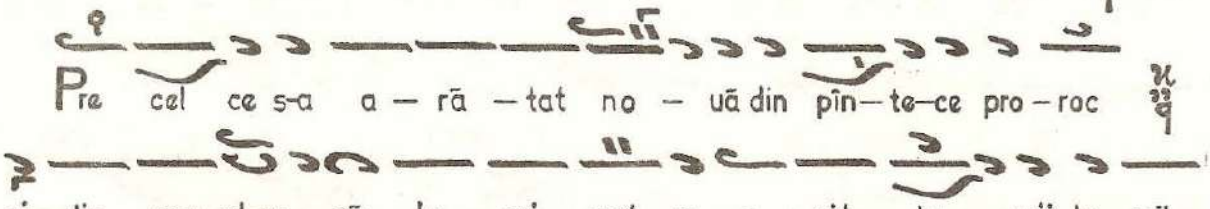
Pre cel ce s-a a – rā – tat no – uă din pîn–te–ce pro – roc
și din cea stear – pă lu – mi – nat a e – șit lu – mii lu – mii –
nă – tor, cu cîn – tări să-l lă–u – dăm, pre Bo–te–zā–to – rul lui Hri–
stos și pă–ti – mi – to – rul, cel de bi – ru – in – ță pur–tă – tor,
pre Mer – gă – to – rul î–na–in – te I – oan, că se roa–
gă Dom–nu – lui, să mi – lu – ia – scă su–fle–te – le noa – stre.

De două ori.

Slavă: Și acum, asemenea. Κε.

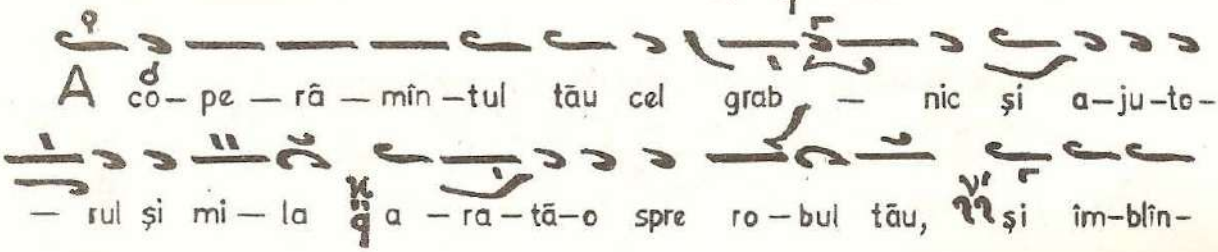

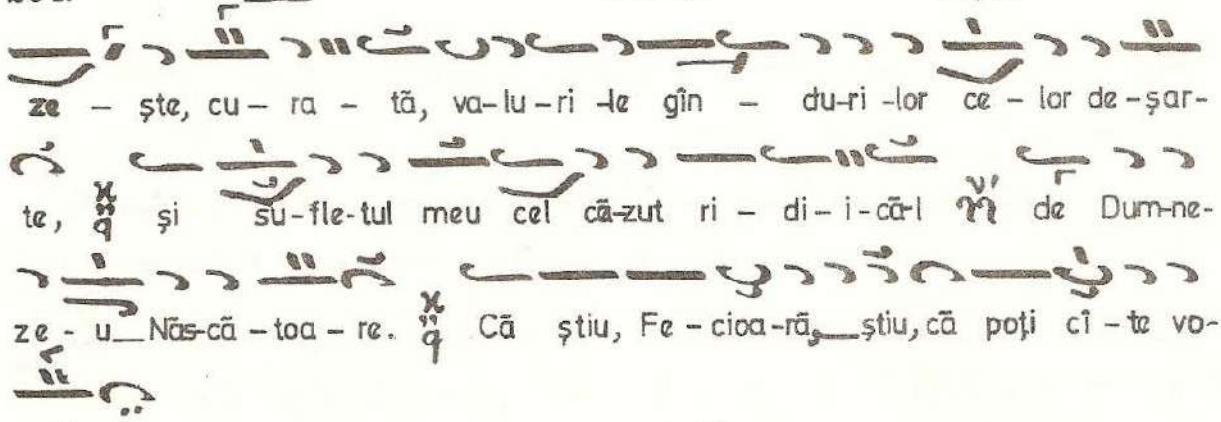
ze – ște, cu – ra – tă, va-lu-ri -le gîn – du-ri -lor ce – lor de-șar-
te, și su-fle-tul meu cel că-zut ri – di – i-că-l de Dum-ne-
ze - u Năs-că – toa – re. Că știu, Fe – cioa-ră, știu, că poți cî – te vo-
zești.

Mărimurile, glas I. Hï.

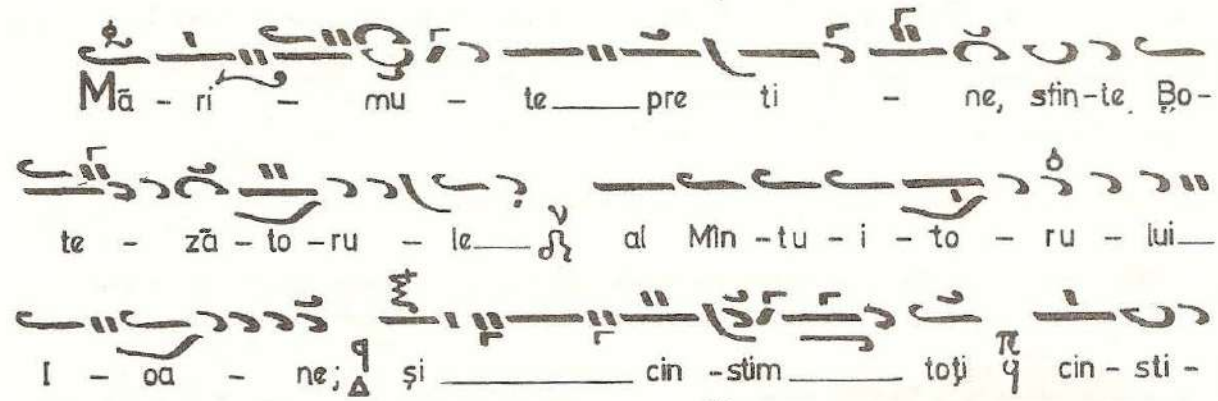

Altă stihiră Hï.

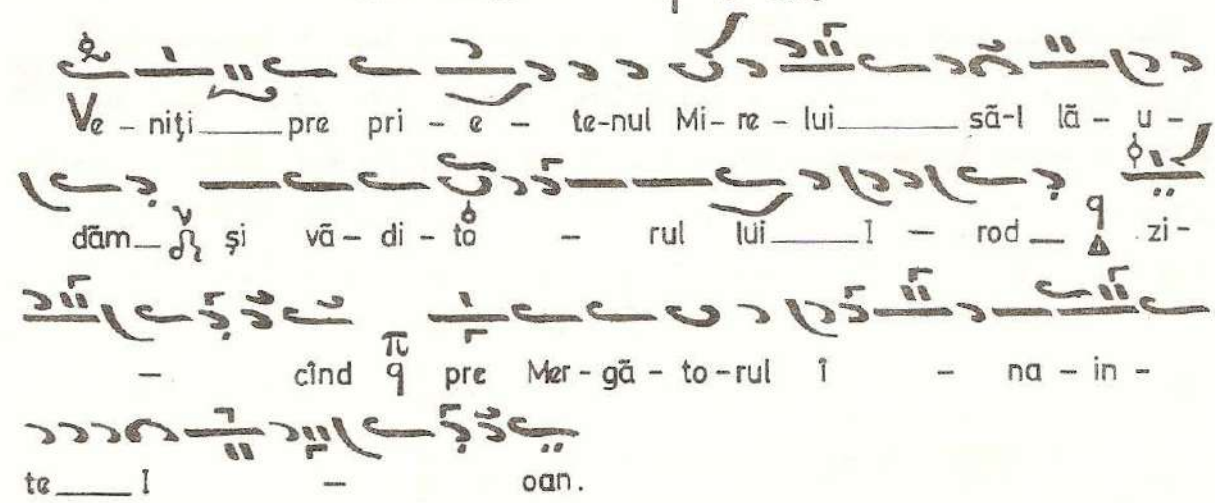

După Polieleu, Sedealna, glas VIII, Podobie: Pre înțelepciunea...

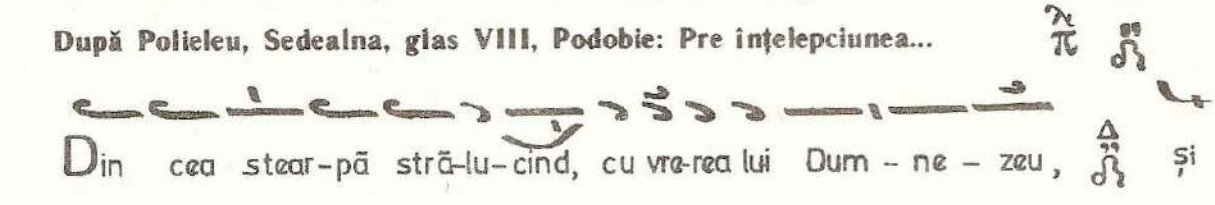

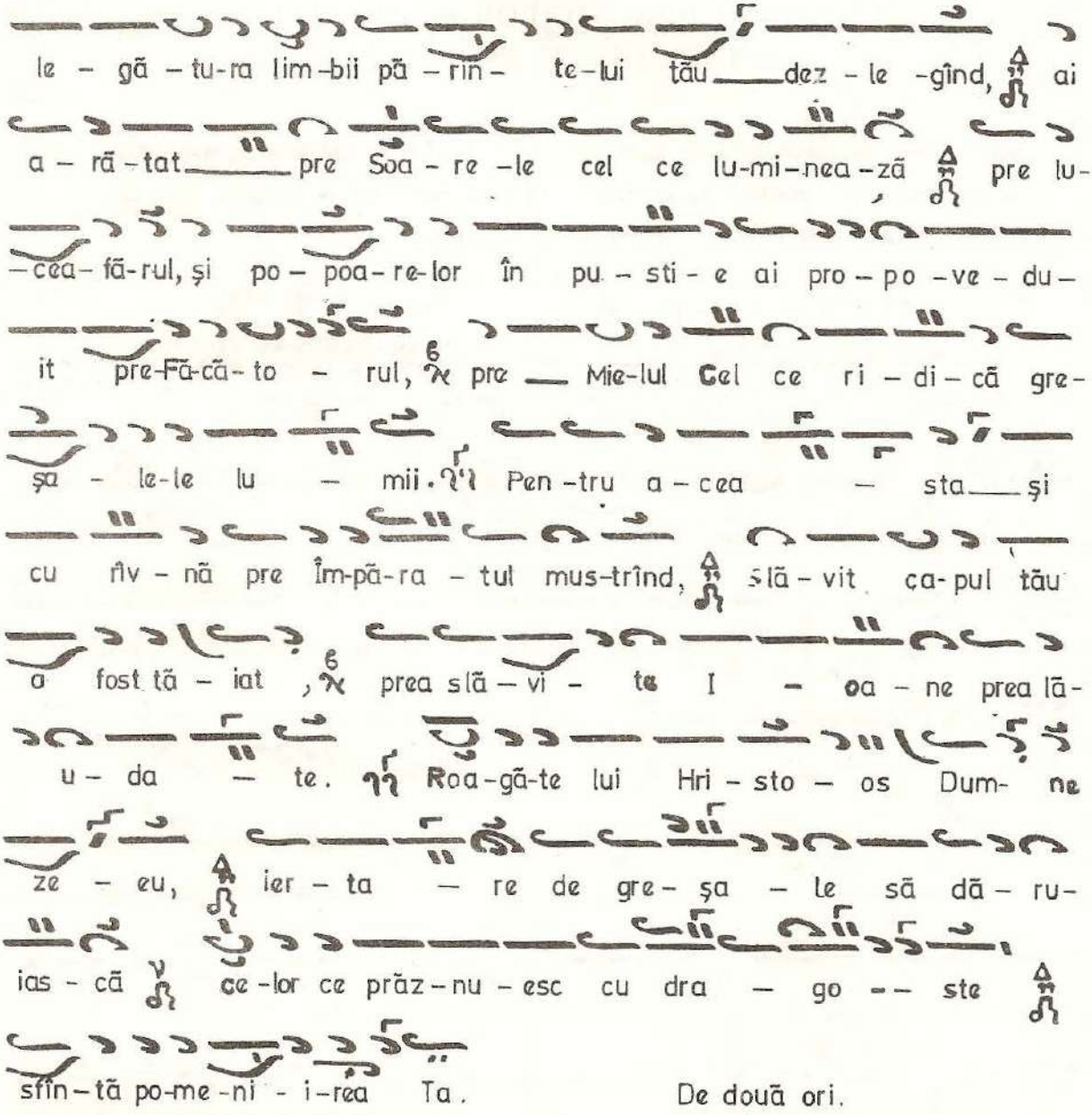
le - gă - tu-ra lim-bii pă - rin - te-lui tău dez - le -gînd, ai
a - ră - tat pre Soa - re -le cel ce lu-mi-nea-ză pre lu-
-cea- fă-rul, şi po - poa-re-lor în pu - sti - e ai pro - po -ve - du-
it pre-Fă-că-to - rul, pre Mie-lul Cel ce ri - di - că gre-
şa - le-le lu - mii. Pen -tru a - cea - sta şi
cu rîv - nă pre Îm-pă-ra - tul mus-trînd, slă - vit ca-pul tău
o fost tă - iat, prea slă - vi - te I - oa - ne prea lă-
u - da - te. Roa-gă-te lui Hri - sto - os Dum- ne
ze - eu, ier - ta - re de gre - şa - le să dă - ru-
ias - că ce -lor ce prăz - nu - esc cu dra - go -- ste
sfîn - tă po-me -ni - i-rea Ta.

De două ori.

Slavă: Şi acum: asemenea, Pre tine Fecioară ca pre ceea ce ... pag. 77.

După psalmul 50, Stihira, glas II, Jurat-au uceniţa... pag. 245.

La LAUDE, Slavă: glas VI, Iarăşi Irodiada... pag. 247.

SFÎRŞITUL TOMULUI AL DOILEA ŞI LUI DUMNEZEU LAUDĂ

TROPARELE PRAZNICILOR ŞI PARTE DIN ALE SFINŢILOR CE AU POLIELEU.

S-au socotit de cuviinţă a se pune care se vor cînta la slujirea cu arhiereu de cei împreună slujitori, la praznice sau ziua Sfîntului în vremea cînd se cădeşte Sfîntul Oltar iar în Biserică de cîntăreţi.

La 6 Ianuarie, Tropar, glas I

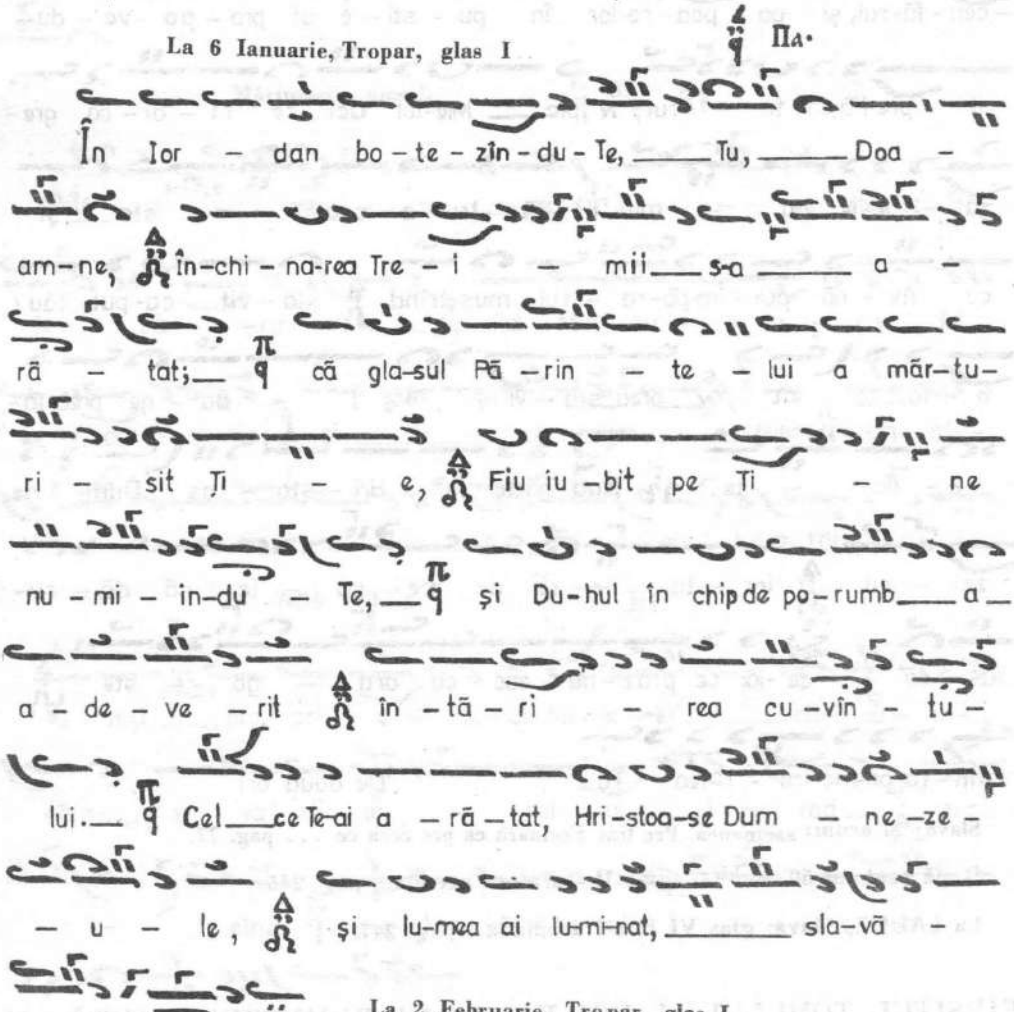
Πα·
În Ior – dan bo – te – zîn – du – Te, ____ Tu, ____ Doa –
am – ne, în – chi – na – rea Tre – i – mii ____ s-a ____ a –
rā – tat; ____ cā gla-sul Pā – rin – te – lui a mār – tu –
ri – sit Ţi – e, Fiu iu – bit pe Ti – ne
nu – mi – in – du – Te, ____ şi Du – hul în chip de po – rumb ____ a ____
a – de – ve – rit în – tā – ri – rea cu – vîn – tu –
lui. ____ Cel ____ ce Te-ai a – rā – tat, Hri – stoa – se Dum – ne – ze –
– u – le, şi lu-mea ai lu-mi-nat, ____ sla – vā –
Ţi – e.

La 2 Februarie, Tropar, glas I.

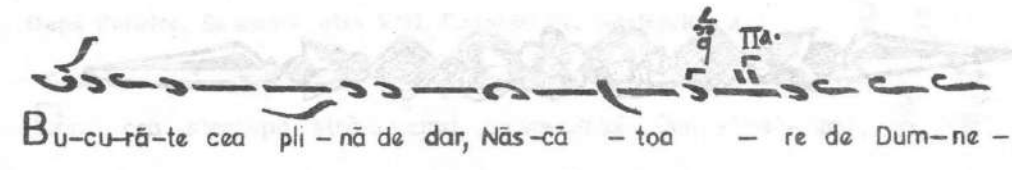

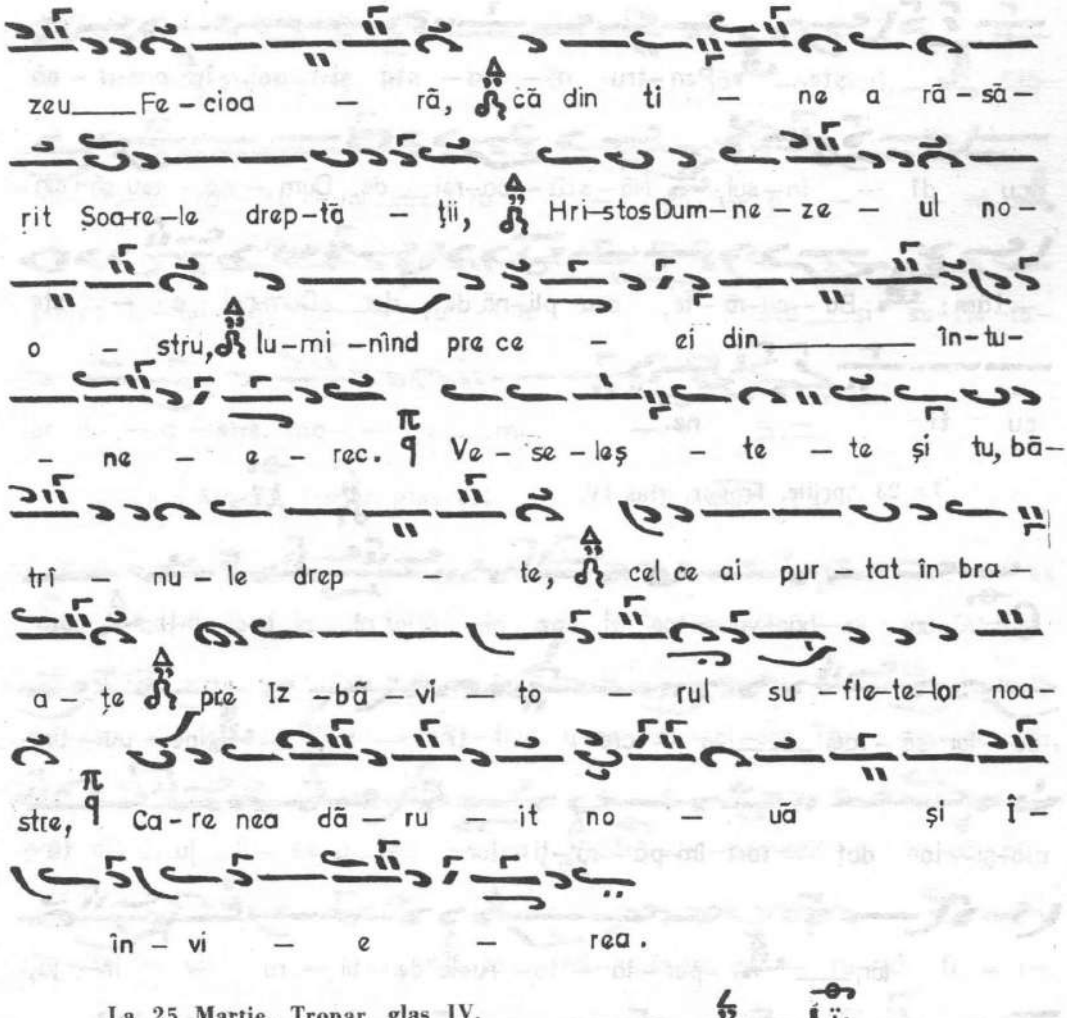
zeu Fe - cioa - rã, că din ti - ne a rã - sã -
rit Șoa-re-le drep-tã - ții, Hri-stos Dum-ne - ze - ul no -
o - stru, lu-mi-nînd pre ce - ei din în-tu-
- ne - e - rec. Ve - se - leș - te - te și tu, bã -
trî - nu - le drep - te, cel ce ai pur - tat în bra -
a - țe pre Iz - bã - vi - to - rul su - fle-te-lor noa -
stre, Ca - re nea dã - ru - it no - uã și î -
în - vi - e - rea.

La 25 Martie, Tropar, glas IV.

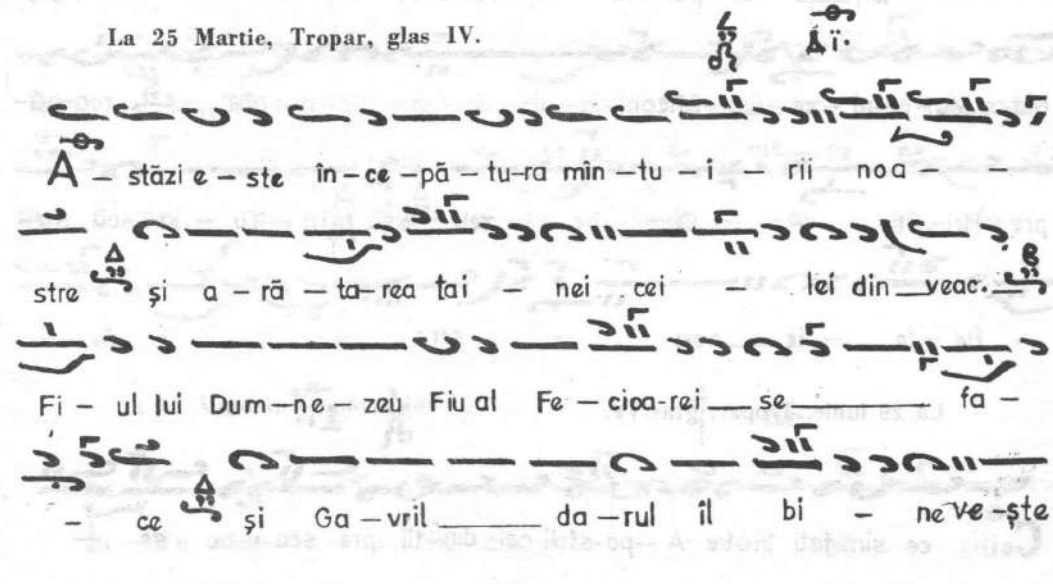
A - stãzi e - ste în - ce - pã - tu-ra mîn - tu - i - rii noa - -
stre și a - rã - ta-rea tai - nei cei - lei din veac.
Fi - ul lui Dum - ne - zeu Fiu al Fe - cioa-rei se fa -
- ce și Ga - vril da - rul îl bi - ne ve - ște

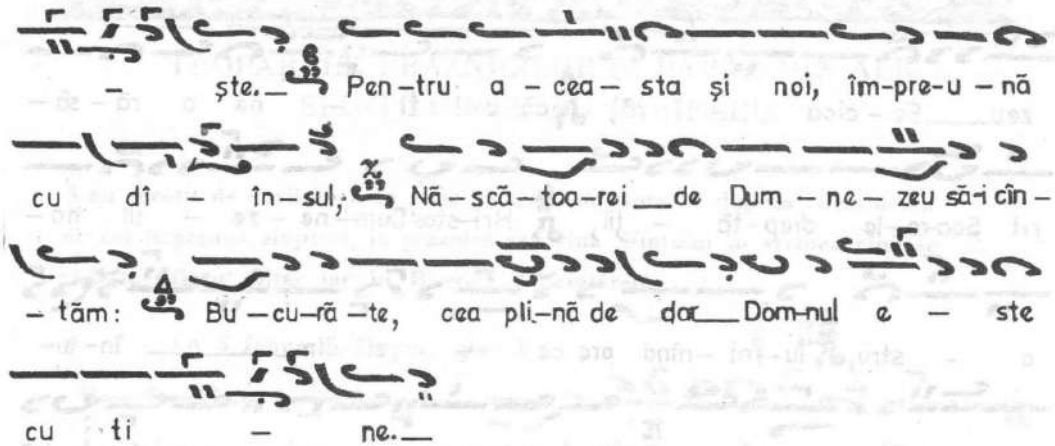
– ște. Pen-tru a-cea-sta și noi, îm-pre-u-nă
cu dî – în-sul; Nă-scă-toa-rei de Dum-ne-zeu să-i cîn-
-tăm: Bu-cu-ră-te, cea pli-nă de dar Dom-nul e-ste
cu ti – ne.

La 23 Aprilie, Tropar, glas IV. Aï.

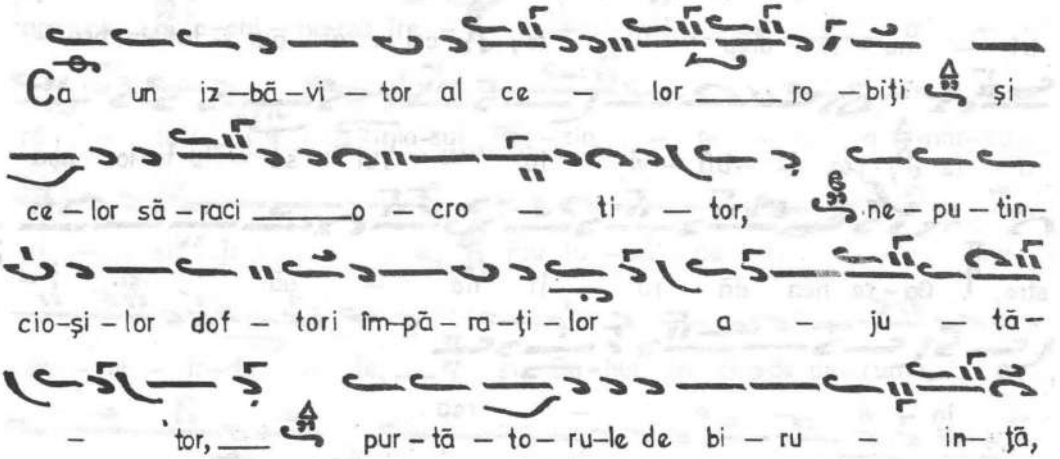
Ca un iz-bă-vi-tor al ce-lor ro-biți și
ce-lor să-raci o-cro-ti-tor, ne-pu-tin-
cio-și-lor dof-tori îm-pă-ra-ți-lor a-ju-tă-
-tor, pur-tă-to-ru-le de bi-ru-in-ță,
Ma-re Mu-ce-ni-ce Gheor-ghe, roa-gă-
pre Hri-stos Dum-ne-zeu să mîn-tu-ia-scă su-
-fle-te-le noa-stre.

La 29 iunie, Tropar, glas IV. Aï.

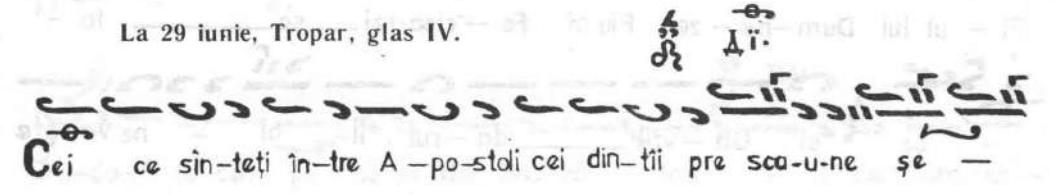

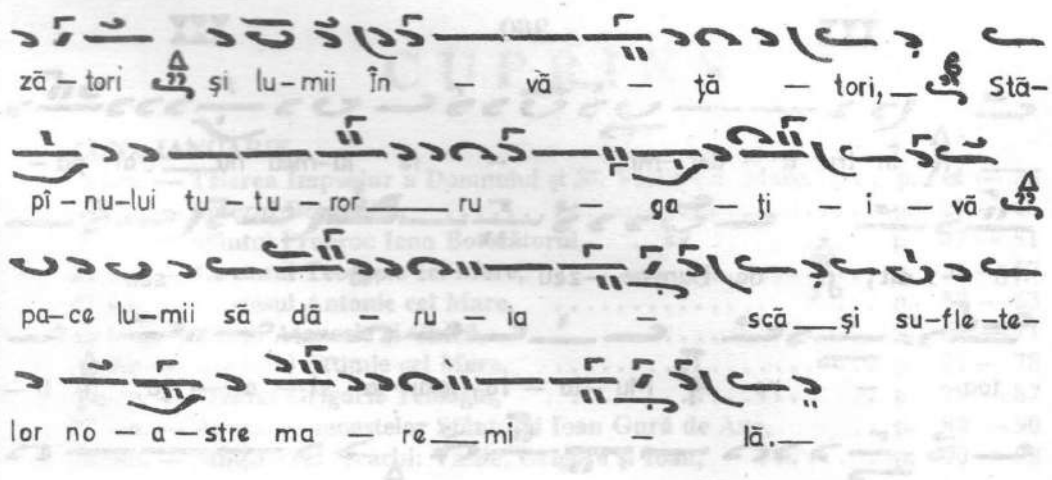

La 6 August, Tropar, glas VII. Ia.

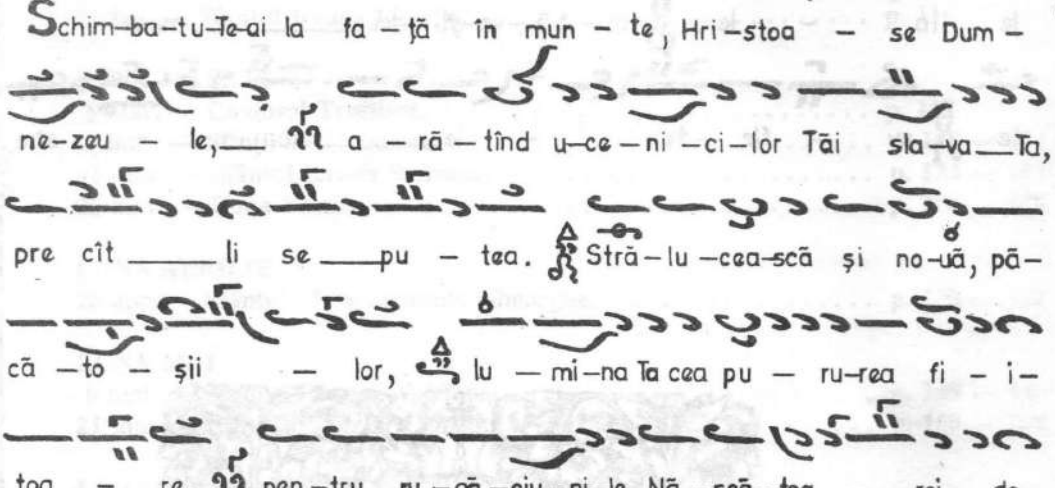
Schim–ba–tu–Te–ai la fa – ță în mun – te, Hri–stoa – se Dum –
ne–zeu – le, a – rā – tînd u–ce – ni – ci–lor Tăi sla–va Ta,
pre cît li se pu – tea. Strā – lu – cea–scă și no–uă, pā–
că – to – șii – lor, lu – mi–na Ta cea pu – ru–rea fi – i–
toa – re, pen–tru ru – gā – ciu – ni–le Nā – scā– toa – rei de
Dum – ne – zeu, Dā – tă – to – ru–le de lu – mi – nă, sla –
– vă Ți – e.

La 15 August, Tropar, glas I. IIa.

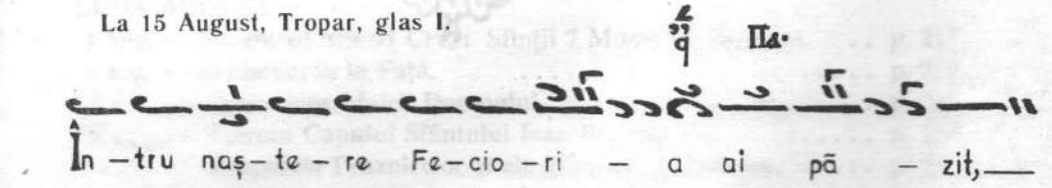

În-tru a-dor-mi re lu-mea nu-o ai pă-
rā-sit, de Dum-ne-zeu Nā-scā-
toa-re. Mu-ta-tu-te-ai la vi-a-ţā, fi-
ind Mai-ca Vi-e-ţii, şi cu ru-gā-ciu-ni-
le ta-le iz-bā-ve-şti din moar-
te su-fle-te-le noa-stre.

CUPRINS

LUNA IANUARIE

1 ian. — Tăierea Împrejur a Domnului şi Sf. Vasile cel Mare, .. p. 1 — 26
6 ian. — Botezul Domnului, ... p. 27 — 46
7 ian. — Sfântul Prooroc Ioan Botezătorul, ... p. 47 — 51
11 ian. — Cuviosul Teodosie cel Mare, ... p. 51 — 57
17 ian. — Cuviosul Antonie cel Mare, ... p. 57 — 63
18 ian. — Sfinţii Atanasie şi Chiril, ... p. 64 — 71
20 ian. — Cuviosul Eftimie cel Mare, ... p. 71 — 78
25 ian. — Sfântul Grigorie Teologul, ... p. 79 — 87
27 ian. — Aducerea moaştelor Sfântului Ioan Gură de Aur, ... p. 88 — 90
30 ian. — Sfinţii Trei Ierarhi: Vasile, Grigore şi Ioan, ... p. 90 — 98

LUNA FEBRUARIE

2 feb. — Întâmpinarea Domnului, ... p. 99 — 111
10 feb. — Sfântul Haralambie, ... p. 112 — 115
12 feb. — Sfântul Ierarh Meletie, ... p. 116

LUNA MARTIE

8 mar. — Cuviosul Teofilact, ... p. 117
9 mar. — Sfinţii 40 Mucenici, ... p. 118 — 124
11 mar. — Sfântul Ierarh Sofronie, ... p. 124 — 125
25 mar. — Buna Vestire, ... p. 126 — 138

LUNA APRILIE

23 apr. — Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, ... p. 139 — 148

LUNA MAI

8 mai — Sfântul Evanghelist Ioan, ... p. 149 — 150
21 mai — Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena, ... p. 150 — 158

LUNA IUNIE

2 iun. — Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava, ... p. 159 — 163
24 iun. — Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul, ... p. 164 — 180
29 iun. — Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel, ... p. 180 — 196

LUNA IULIE

20 iul. — Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul, ... p. 197 — 203
27 iul. — Sfântul Mare Mucenic Pantelimon, ... p. 203 — 210

LUNA AUGUST

1 aug. — Scoaterea Sfintei Cruci. Sfinţii 7 Mucenici Macabei, .. p. 211 — 213
6 aug. — Schimbarea la Faţă, ... p. 213 — 228
15 aug. — Adormirea Maicii Domnului, ... p. 228 — 244
29 aug. — Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul, ... p. 244 — 255
Troparele Praznicelor şi ale Sfinţilor cu Polieleu, ... p. 256 — 260

ISBN 973-97478-9-2

Tiparul executat la
Tipografia mitropolitană TRINITAS
Mănăstirea Neamţ - România